ISSN 1725-2504

Europeiska unionens officiella tidning

C 184 E

Svensk utgåva

femtiotredje årgången

8 juli 2010

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2009–2010

Sammanträdena den 22–24 april 2009

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 252 E, 22.10.2009.

De texter som antogs den 23 april 2009 beträffande ansvarsfrihet för budgetåret 2007 har offentliggjorts i EUT L 255 av den 26.9.2009.

ANTAGNA TEXTER

Onsdag 22 april 2009

2010/C 184 E/01 Kontroll av budgetgenomförandet av instrumentet för stöd inför anslutningen

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om kontroll av budgetgenomförandet av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) 2007 (2008/2206(INI)) 1

2010/C 184 E/02 Effektiv verkställighet av domar i EU: insyn i gäldenärers tillgångar

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen: insyn i gäldenärers tillgångar (2008/2233(INI)) 7

2010/C 184 E/03 Årsrapport från utskottet för framställningar

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om överläggningarna i utskottet för framställningar under 2008 (2008/2301(INI)) 12

2010/C 184 E/04 Integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas verksamheter

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas arbete (2008/2245(INI)) 18

2010/C 184 E/05 Interimsavtalet om handel med Turkmenistan

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om interimsavtalet om handel med Turkmenistan 20

SV

(forts. på nästa sida)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 184 E/06	Gemensam invandringspolitik för Europa	
	Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om en gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg (2008/2331(INI))	23
2010/C 184 E/07	Grönbok om TEN-T-politikens framtid	
	Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om grönboken om TEN-T-politikens framtid (2008/2218(INI))	35
	Torsdag 23 april 2009	
2010/C 184 E/08	Avskogning och skogsdegradering	
	Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 om bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden	41
2010/C 184 E/09	Handlingsplan för rörlighet i städerna	
	Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 om handlingsplanen för rörlighet i städerna (2008/2217(INI))	43
2010/C 184 E/10	Handlingsplan för intelligenta transportsystem	
	Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 om handlingsplanen för intelligenta transportsystem (2008/2216(INI))	50
	Fredag 24 april 2009	
2010/C 184 E/11	Kvinnors rättigheter i Afghanistan	
	Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om kvinnors rättigheter i Afghanistan	57
2010/C 184 E/12	Stöd för den särskilda domstolen för Sierra Leone	
	Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om stöd för den särskilda domstolen för Sierra Leone	60
2010/C 184 E/13	Den humanitära situationen för Camp Ashraf-invånarna	
	Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om den humanitära situationen för Camp Ashraf-invånarna	62
2010/C 184 E/14	Skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2007	
	Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2007 (2008/2242(INI))	63
2010/C 184 E/15	Parlamentarisk immunitet i Polen	
	Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om parlamentarisk immunitet i Polen (2008/2232(INI))	72
2010/C 184 E/16	Styrningen inom den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer	
	Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om styrelseformerna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer (2008/2223(INI))	75

SV

(forts. på sidan 523)

Onsdag 22 april 2009

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Kontroll av budgetgenomförandet av instrumentet för stöd inför anslutningen

P6_TA(2009)0237

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om kontroll av budgetgenomförandet av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) 2007 (2008/2206(INI))

(2010/C 184 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA) ([1]),

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA) ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 november 2006 om instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) – En flerårig vägledande finansieringsram för 2008–2010 (KOM(2006)0672),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 november 2007 om instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) – En flerårig vägledande finansieringsram för perioden 2009–2011 (KOM(2007)0689),

— med beaktande av 2007 års IPA-rapport från kommissionen av den 15 december 2008 (KOM(2008)0850 och SEK(2008)3026),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 november 2008 om en strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2008–2009 och medföljande landsvisa lägesrapporter för 2008 (KOM(2008)0674 åtföljt av SEK(2008)2692 till SEK(2008)2699),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 22 juli 2008 med titeln Skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – årsrapport 2007 (KOM(2008)0475 inklusive SEK(2008)2300),

([1]) EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.
([2]) EUT L 170, 29.6.2007, s. 1.

Onsdag 22 april 2009

— med beaktande av kommissionens årsrapport av den 27 oktober 2008 för det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet (ISPA) 2007 (KOM(2008)0671 och SEK(2008)2681),

— med beaktande av 2007 års rapport av den 22 december 2008 om Phare, föranslutningsinstrumentet för Turkiet, Cards och övergångmekanismen från kommissionen (KOM(2008)0880 och SEK(2008)3075),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens rapport om årsredovisningen för Europeiska byrån för återuppbyggnad för budgetåret 2007 samt byråns svar ([1]),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 5/2007 om kommissionens förvaltning av Cardsprogrammet samt kommissionens svar ([2]),

— med beaktande av den årliga verksamhetsrapporten för 2007 från kommissionens generaldirektorat för utvidgning ([3]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om EU:s utvidgning, särskilt resolutionen av den 10 juli 2008 om kommissionens strategidokument för utvidgningen från 2007 ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om 2007 års lägesrapport om Kroatien ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 23 april 2008 om 2007 års lägesrapport om f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2008 om 2007 års lägesrapport om Turkiet ([7]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2009 om handel och ekonomiska förbindelser med västra Balkan ([8]),

— med beaktande av sin resolution av den 4 december 2008 om kvinnornas situation på Balkan ([9]),

— med beaktande av det besök som en delegation från budgetkontrollutskottet gjorde i Kosovo ([10]), den 22–25 juni 2008, samt rapporten från detta besök ([11]),

— med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([12]), särskilt artikel 53 i förordningen samt genomförandebestämmelserna,

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor, (A6-0181/2009), och av följande skäl:

([1]) EUT C 311, 5.12.2008, s. 42.
([2]) EUT C 285, 27.11.2007, s. 1.
([3]) 31.3.2008, http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/elarg_aar.pdf.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2008)0363.
([5]) Antagna texter, P6_TA(2008)0120.
([6]) Antagna texter, P6_TA(2008)0172.
([7]) Antagna texter, P6_TA(2008)0224.
([8]) Antagna texter, P6_TA(2009)0005.
([9]) Antagna texter, P6_TA(2008)0582.
([10]) Enligt resolution 1244/1999 från FN:s säkerhetsråd.
([11]) http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/publicationsCom.do?language =EN&body=CONT.
([12]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Onsdag 22 april 2009

A. IPA är ett nytt finansiellt instrument som ersätter instrument och program för kandidatländer och potentiella kandidatländer, nämligen Phare, Sapard, ISPA, ekonomiskt stöd till Turkiet inför anslutningen och Cardsprogrammet, och som har som mål att effektivisera EU-stödet och anpassa detta till ländernas särskilda behov och förvaltningskapacitet.

B. Föranslutningsinstrumentet består av följande fem delar som täcker de prioriteringar som fastställts utifrån mottagarländernas behov, dvs.:

I. Övergångsstöd och institutionsuppbyggnad,

II. Gränsöverskridande samarbete,

III. Regional utveckling,

IV. Utveckling av mänskliga resurser,

V. Landsbygdsutveckling.

C. IPA är en nyckelfaktor för att förbättra medborgarnas livskvalitet, social standard, infrastruktur och regionalt och gränsöverskridande samarbete, och för att främja respekten för mänskliga rättigheter i kandidatländerna och potentiella kandidatländer.

D. Syftet med parlamentets kontroll över genomförandet av budgeten inom politikområdet för utvidgning är inte bara att säkerställa att EU-stödet har använts i enlighet med grundbestämmelserna och med EU:s prioriteringar, utan även att utvärdera om det har fördelats effektivt i enlighet med de prioriteringar som har identifierats i mottagarländernas årliga lägesrapporter och om man har uppnått de önskade resultaten med hänsyn till EU:s gemensamma intresse.

E. Det är viktigt att noggrant och på ett tidigt stadium undersöka genomförandet av IPA, för att undvika de problem som fanns vid genomförandet av de tidigare föranslutningsinstrumenten och som då identifierades för sent, med tanke på att otillbörligheter som inte uppmärksammas i tid sprider sig och att det blir mycket svårt att åtgärda dem senare eftersom de etablerar sig som permanenta missförhållanden.

F. Bekämpningen av korruption och sektorsreformerna (inom rättsväsende, polis och offentlig förvaltning) har betydelse inte bara för god förvaltning och för rättsstatsprincipen utan också för det allmänna näringslivsklimatet.

G. IPA erbjuder, framför allt genom översyn av fleråriga vägledande planeringsdokument, en beaktansvärd flexibilitet som möjliggör en anpassning till mottagarländernas föränderliga behov och förvaltningskapacitet.

H. I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1085/2006 (IPA-förordningen), har kommissionen skyldighet att senast den 31 december 2010 lägga fram en utvärderingsrapport efter halva programtiden om genomförandet av IPA till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljt av ett lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning.

I. Kommissionen har på uppmaning av parlamentet åtagit sig att redan 2009 genomföra en halvtidsöversyn av paketet för externa stödinstrument, inklusive IPA.

J. Europaparlamentet anser att parlamentet nu bör ta kontakt med de nationella parlamenten i de medlemsstater som omfattas av IPA.

Onsdag 22 april 2009

Allmänna anmärkningar

1. Europaparlamentet välkomnar den strukturerade dialog som inletts med kommissionen om genomförandet av IPA och erinrar om sin ståndpunkt i detta hänseende. Framför allt krävs lika tillgång för samtliga mottagarländer till alla de politiska verktyg som hör till instrumentet, tillräckligt hög prioritet åt kampen mot korruption och organiserad brottslighet samt större uppmärksamhet åt den institutionella kapacitetsuppbyggnaden, särskilt på parlamentarisk nivå, utvecklingen av organisationerna inom civilsamhället, åtgärder för att främja principen om tolerans och icke-diskriminering, den humanitära utvecklingen och det regionala samarbetet inom centrala politikområden.

2. Europaparlamentet välkomnar den höga genomförandegraden av IPA-åtagandena under 2007 men beklagar att de första IPA-programmen inte antogs förrän i slutet av 2007 och att det faktiska genomförandet påbörjades först under 2008, dels på grund av det sena antagandet av det nya instrumentet, dels på grund av att inrättandet av nödvändiga strukturer och förvaltningssystem försenats i mottagarländerna. Parlamentet vädjar till kommissionen att driva på genomförandet av projekten och övervaka anslagstilldelningen och de uppnådda resultaten, så att man ser till att IPA leder till synliga resultat i de berörda länderna.

3. Europaparlamentet anser att övervakningen, utvärderingen och rapporteringen om 2007 års IPA-program och projekt, med anledning av det sena antagandet av IPA-förordningen och förordning (EG) nr 718/2007 (IPA-tillämpningsförordningen) och följaktligen även av den första fleråriga vägledande finansieringsramen och fleråriga vägledande planeringsinstrumenten, var begränsad och ännu inte har gett resultat, och betonar att en smidig övergång till IPA från de tidigare föranslutningsinstrumenten för nya medlemsstater kräver en kontinuerlig planering, lämpligt genomförande av projekten och verkställande av betalningar.

4. Europaparlamentet anser att samstämmigheten mellan 2007 års nationella IPA-program och EU:s föranslutningspolitik var tillfredställande genom att de flesta mål som satts upp i programmen var i linje med de prioriteringar som identifierats i kommissionens lägesrapporter.

5. Europaparlamentet konstaterar att kandidatländerna främst inriktar sig på att genomföra EU-standarder, det vill säga standarder avseende statistik, miljö och skatter som är samstämmiga med EU:s utvidgningspolitik, men påpekar också att man inte får undergräva betydelsen av de politiska kriterierna, särskilt demokratiska styrelseformer, respekt för de mänskliga rättigheterna, religionsfrihet, kvinnors rättigheter, minoriteters rättigheter och rättsstatsprincipen, eftersom det kan leda till komplikationer och försenade förhandlingar om dessa inte uppfylls. Parlamentet anser att det borde råda en bättre balans mellan projekt som öronmärkts för att uppfylla de politiska kriterierna och projekt som öronmärkts för att genomföra regelverket.

6. Europaparlamentet påminner kommissionen om att unionens legitimitet och dess förmåga att främja reformer kan stärkas betydligt om IPA-stödet riktas till områden som direkt gynnar medborgarna i kandidatländerna och i potentiella kandidatländer, särskilt med hänsyn till de behov och utmaningar som uppstått till följd av den globala finanskrisen.

7. Europaparlamentet anser således att syftet med IPA bör vara att stödja mottagarländernas ansträngningar för att uppfylla de krav som fastställs i färdplanen för viseringsliberalisering, så att medborgarna på västra Balkan äntligen kan få fri rörlighet och fullt ut delta i EU:s olika program. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att ytterligare öka tilldelningen av IPA-medel till förmån för programmen Tempus, Erasmus Mundus och Aktiv ungdom.

8. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen hade möjlighet att ge tillstånd till decentraliserad förvaltning till Kroatien för del I–IV och till Turkiet för delarna I och II mot slutet av 2008. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att arbeta intensivt med kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna, så att det inom kort blir möjligt för dessa länder att förvalta medel på ett decentraliserat sätt och därigenom helt och hållet få tillgång till alla IPA-delar, men påpekar också att tilldelningen av förvaltningsbefogenheter är villkorlig och avhängig av dessa faktiskt utövas.

9. Europaparlamentet betonar att användningen av IPA är ett delat ansvar mellan kommissionen och de nationella regeringarna i kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra samarbetet och kommunikationen mellan sina respektive delegationer och myndigheter, att inrätta permanent kontroll över förfarandena för genomförande av projekt och arbeta med gemensamma åtgärder för att förbättra den administrativa kapaciteten i mottagarländerna.

10. Europaparlamentet framhåller behovet av en öppen och effektiv förvaltning och kontroll av IPA, där man beaktar de särskilda förutsättningarna för varje lands interna granskning- och kontrollsystem och goda förebilder från föranslutningsförfarandena i tidigare kandidatländer.

11. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen varje år rapporterar till parlamentet och dess ansvariga budgetkontrollutskott om utbetalningar och genomförande av medel inom ramen för IPA, och om de återstående Ispa-, Ipard- och Sapard-programmen, med uppgifter om varje mottagarland och föredömliga exempel, och rapporter om alla problem och oegentligheter som man stött på.

12. Europaparlamentet konstaterar att övergripande frågor som miljökonsekvensbeskrivningar, god förvaltning, det civila samhällets bidrag, lika möjligheter och icke-diskriminering inte är tillräckligt närvarande och synliga i 2007 års IPA-projekt, och uppmanar kommissionen att särskilt ta fram regionala eller övergripande program med flera stödmottagare, särskilt när det gäller bekämpning av korruption och organiserad brottslighet, interkulturell dialog och jämställdhet.

13. Europaparlamentet konstaterar likaså att stora geografiska områden eller omfattande politikområden tilldelas begränsat stöd och att detta stöd är uppdelat i många små projekt i stället för att vara koncentrerat till ett fåtal, mer synliga projekt, och påpekar att man i de årliga nationella programmen bör se till att det råder balans – man bör på ett lämpligt sätt fokusera på de huvudprioriteringar som identifierats i lägesrapporterna samtidigt som man undviker att medlen splittras.

Politiska och landsspecifika iakttagelser

14. Europaparlamentet betonar att det är viktigt och brådskande att använda IPA för att stärka bekämpningen av korruption och organiserad brottslighet i alla mottagarländer, särskilt när det gäller penningtvätt, olaglig invandring och människohandel. Parlamentet konstaterar att korruption inte beaktas i tillräcklig utsträckning i alla IPA program för 2007, trots att denna fråga har identifierats som ett allvarligt problem med största prioritet i alla lägesrapporter för 2008. Parlamentet föreslår vidare att medel bör öronmärkas för detta syfte, liksom i Kroatiens ([1]) och Montenegros ([2]) fall och uppmanar kommissionen att ta fram en mer enhetlig strategi på detta område, som bygger på erfarenheten från de senaste utvidgningarna.

15. Europaparlamentet konstaterar att det civila samhällets organisationer i mottagarländerna bör involveras mer aktivt i utvecklingen och inledandet av projekt, och påpekar att man i de framtida IPA-programmen bör ta itu med frågan om organisationernas beroende av bidragsgivare för att undvika förekomsten av organisationer ”på begäran”. Dessutom bör man inrikta sig på att utveckla civilsamhällesorganisationer längs etnisk–politiska konfliktgränser, särskilt i Bosnien och Hercegovina, före detta jugoslaviska republiken Makedonien och Kosovo ([3]). Parlamentet förväntar sig att det i och med den nya finansieringsmekanismen till förmån för det civila samhället blir möjligt att ta itu med många av de problem som rör mångfalden, komplexiteten och splittringen av EU-programmen.

16. Europaparlamentet menar att det behövs ett fortsatt stöd till frivilligorganisationerna i kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna för att skapa en stimulerande och konkurrensutsatt miljö kring dem och åstadkomma långsiktighet för deras arbete med resultatorienterat genomförande av IPA och fortsatt verksamhet i programförvaltningen.

17. Europaparlamentet konstaterar att IPA-finansierade projekt och verksamheter inte är särskilt synliga ”ute på fältet”, och att de inte har gett upphov till ett genomgripande samhällsstöd för ett ytterligare närmande till EU.

([1]) Projekt 2007/019-247: Förbättring av samarbetet mellan myndigheterna vid bekämpning av korruption, ett projekt på 2 500 000 EUR för att stärka samordningsenheten inom justitieministeriet som ansvarar för korruptionsbekämpningsarbetet och öka medvetenheten bland allmänheten om frågor som rör korruption.

([2]) Projekt 2007/19300: Bekämpning av organiserad brottslighet och korruption. Syftet med detta projekt är att bekämpa organiserd brottslighet och korruption genom att förbättra arbetsrutinerna och samarbetet mellan olika rättstillämpande myndigheter. Det är kopplat till den bredare regeringsstrategin och handlingsplanen mot korruption. 3 000 000 EUR har öronmärkts för detta projekt.

([3]) Enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999.

Onsdag 22 april 2009

18. Europaparlamentet anser att utbildning och sysselsättning för unga skapar förutsättningar för stabilitet på lång sikt, men att detta inte har hanterats på rätt sätt, och lyfter fram behovet av att bekämpa arbetslösheten, särskilt för unga och långtidsarbetslösa, vilket är en viktig övergripande fråga. I detta sammanhang föreslår parlamentet att kommissionen undersöker möjligheten att på ett bättre sätt utnyttja den flexibilitet som ges genom IPA för att därigenom och vid behov kunna finansiera åtgärder relaterade till delarna III-V genom de första två delarna.

19. Europaparlamentet konstaterar att det regionala finansiella stödet inom ramen för IPA storleksmässigt är relativt litet (ungefär 10 procent av IPA totalt), särskilt med tanke på att det omfattar elva insatsområden i sex länder, från utbildning och ungdomsfrågor till kärnsäkerhet.

20. Europaparlamentet är oroat över att de sammanlagda IPA-anslagen för 2007, del II, bara utgjorde 38 800 000 EUR av 497 200 000 EUR för IPA totalt (det vill säga mindre än 8 procent). Parlamentet påpekar att detta strider mot det som kommissionen hävdar – att gränsöverskridande samarbete bidrar till försoning och goda grannskapsförbindelser och att dessa är särskilt viktiga i en region som har en konfliktfylld nutidshistoria. Parlamentet beklagar att det i praktiken varit svårt att upprätta ett effektivt samarbete av ett antal orsaker, bl.a. på grund av strukturer och förfaranden mellan några parter som inte fungerat ihop, samt politiska svårigheter. Parlamentet uppmanar mottagarländerna och kommissionen att i denna del förbättra det befintliga samarbetet och utveckla ett nytt samarbete, i enlighet med målet att främja goda grannförbindelser och ekonomisk integration, särskilt inom områdena miljö, natur och kulturarv samt bekämpning av korruption och organiserad brottslighet.

21. Europaparlamentet är vidare bekymrat över att inga av de IPA-program för 2007 som lades fram av mottagarländerna var direkt inriktade på kvinnors rättigheter eller jämställdhet, trots att genusfrågor har identifierats som en stor utmaning både i lägesrapporter och i vägledande fleråriga programdokument. Parlamentet begär åter att kommissionen tillhandhåller föranslutningsstöd för att stärka kvinnors rättigheter på Balkan, särskilt genom icke-statliga organisationer för kvinnor och genom kvinnoorganisationer. Kommissionen uppmanas att öronmärka IPA-medel för detta, för att främja en jämställdhetsintegrerad budget i föranslutningspolitiken och uppmana mottagarländerna att lämna in relevanta projektförslag.

22. Europaparlamentet understryker behovet att i allt större utsträckning involvera icke-statliga organisationer i arbetet med att utforma och genomföra IPA-finansierade projekt, i syfte att se till att IPA-stödet motsvarar verkliga behov och förväntningar, att göra IPA-projekten mer synliga samt att verka för en utveckling mot ett aktivt och dynamiskt civilsamhälle i mottagarländerna.

23. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten att senast i slutet av 2010 lägga fram en särskild utvärdering efter halva tiden av genomförandet av IPA.

*

* *

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska revisionsrätten, samt regeringarna, parlamenten och de nationella revisionsorganen i de stater som omfattas av IPA.

Onsdag 22 april 2009

Effektiv verkställighet av domar i EU: insyn i gäldenärers tillgångar

P6_TA(2009)0238

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen: insyn i gäldenärers tillgångar (2008/2233(INI))

(2010/C 184 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 65 i EG-fördraget,

— med beaktande av kommissionens grönbok av den 6 mars 2008 om effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen: insyn i gäldenärers tillgångar (KOM(2008)0128),

— med beaktande av kommissionens grönbok av den 24 oktober 2006 om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i Europeiska unionen: kvarstad på bankmedel (KOM(2006)0618) och sin resolution av den 25 oktober 2007 om denna ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 med rekommendationer till kommissionen om e-juridik ([2]),

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 3 december 2008,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen av den 22 september 2008,

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0252/2009), och av följande skäl:

A. Enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna får ett gemenskapsinstrument på området civilrättsligt samarbete med återverkningar över gränserna övervägas endast om det kan visas att det på nationell nivå är omöjligt att avlägsna ett hinder för den inre marknadens upprättande eller funktionssätt.

B. Försenade eller uteblivna betalningar av skulder äventyrar såväl företagens som konsumenternas intressen, i synnerhet om borgenären och de verkställande myndigheterna inte vet var gäldenären befinner sig eller saknar uppgifter om hans eller hennes tillgångar. Detta problem tillspetsas av det aktuella ekonomiska läget, där penningflödena är avgörande för företagens överlevnad.

C. Svårigheterna med indrivning av skulder över gränserna kan lägga allvarliga hinder i vägen för den fria rörligheten för betalningsföreläggande inom EU och försvåra tillgången till rättslig prövning, och om domstolsavgöranden inte kan verkställas urholkas rättssamhället och normerna för affärsmoralen löses upp.

D. Indrivning av skulder är generellt ett stort problem, som förvärras om fordran är av gränsöverskridande natur. Det gäller särskilt småföretag som inte har specialiserade jurister eller egna avdelningar för skuldindrivning till sitt förfogande och ofta hamnar i den olyckliga belägenheten att de måste avdela personal, knappa ekonomiska resurser och framför allt tid till problemet, resurser som kunde ha använts till produktiv verksamhet.

([1]) EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 655.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2008)0637.

Onsdag 22 april 2009

E. Det finns tecken på att direktivet om sena betalningar [1] inte respekteras i tillräcklig utsträckning eller inte är tillräckligt känt. Om direktivet uppdaterades nu och tillämpades på rätt sätt skulle det kunna få avsevärda effekter för att minska de sena eller uteblivna betalningarna.

F. Det finns stora skillnader i de olika systemen för nationell avtals- och insolvensrätt vad gäller borgenärers möjligheter att säkra sin fordran vid avtalsingåendet, särskilt genom användandet av klausuler om äganderättsförbehåll eller andra liknande mekanismer, som ibland kringgås på grund av dessa skillnader.

G. En gemenskapslagstiftning för effektiv verkställighet av domstolsavgöranden bör gälla alla gäldenärer, utan att man på förhand gör åtskillnad mellan gäldenärer som handlar i ond eller god tro.

H. Undandragna, försenade eller uteblivna betalningar av skulder förvärras ofta av oaktsamhet från partернas sida före och i samband med avtalsslutandet. Det behövs en större tonvikt på medvetenhet i affärslivet och eventuellt ett bruk av fakultativa klausuler av europeiskt snitt enligt den gemensamma referensramen. På så vis skulle man säkerställa att parterna beaktar dessa frågor i början av sin affärsrelation.

I. Parlamentet har fått kännedom om att det i gränsöverskridande fall kan finnas ett allvarligt problem med besvärliga gäldenärer, dvs. personer som skulle kunna betala sina skulder eller fullgöra sina skyldigheter men som inte gör detta eller personer med vilka det finns en risk att de inte betalar vad de är skyldiga även om en dom har avkunnats mot dem. Sådana personer har ofta ansenliga tillgångar förvaltade i olika bolag, värdepappersfonder och portföljer, och verkställighet kan inte ske utan nödvändig information. Denna information behöver ofta skaffas utan att de besvärliga gäldenärerna förvarnas, så att de inte med kort varsel hinner föra över sina tillgångar till ett annat jurisdiktionsområde.

J. Parlamentet har också fått veta att vissa suveräna stater inte respekterar skiljedomar eller domar från domstolar i andra stater, med följd att så kallade gamfonder har dykt upp. Dessa fonder köper upp utlandsskulder till ett kraftigt reducerat pris och försöker sedan göra en vinst genom att verkställa domen. Det vore bättre och mer rättvist om den ursprungliga borgenären fick möjlighet att själv kräva ersättning för sin fordran.

K. Det finns få stater som över huvud taget inte har några utlandstillgångar, och om borgenären inte ser någon möjlighet att få domen verkställd i (enbart) den egna medlemsstaten eller i den berörda staten är domstolar utomlands, särskilt domstolar i andra EU-länder, den enda utvägen för en effektiv prövning.

L. Enligt Bryssel I-förordningen [2] har varje medlemsstat sina egna interimistiska åtgärder, som utformats och styrts av den nationella lagstiftningen. Ensidiga förelägganden (ex parte) är inte föremål för ömsedigt erkännande och verkställighet enligt den förordningen, medan förelägganden mellan parterna (inter partes) verkställs av en mottagande domstol med hjälp av närmast motsvarande ersättning som är tillgänglig från den domstolen.

M. De interimistiska åtgärderna omfattar i) förelägganden om utlämnande av uppgifter om tillgångar som kan bli föremål för åtgärder för verkställighet av en dom, ii) förelägganden om frysning av tillgångar i avvaktan på verkställighet samt iii) interimistiska betalningsförelägganden, där borgenären tillerkänns omedelbar betalning i avvaktan på en lösning av den bakomliggande tvisten.

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EGT L 200, 8.8.2000, s. 35).

[2] Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 16.1.2001, s. 1).

N. Beviljandet av interimistiska åtgärder bör vara föremål för villkor som liknar de villkor som tillämpas av domstolen, nämligen att borgenären skulle vara tvungen att övertyga domstolen om att han eller hon har en rättmätig fordran (en verkställbar rätt i form av ett domstolsavgörande eller en officiell handling eller bevis på att fordran utgör ett prima facie-fall – fumus boni juris) och visa att ärendet är av brådskande natur (en verklig risk för att verkställigheten av fordran kan hindras om åtgärden inte beviljas (periculum in mora)). Beviljandet av sådana åtgärder får göras föremål för fastställandet av en säkerhet.

O. I mindre omfattande mål, särskilt sådana där rättskostnaderna annars skulle bli för höga, är ”försenad rättvisa förnekad rättvisa”. När det gäller större mål kan i stället bristen på information om tillgångar visa sig vara det största hindret. Därför kan interimistiska åtgärder utgöra en smidig lösning i båda fallen.

P. Alla slags gemenskapsåtgärder för att göra information tillgänglig måste också övervägas i samband med denna typ av fall, där brist på information leder till allvarliga orättvisor. Borgenärer kommer bara att kunna få domar verkställda om de förfogar över information om vilka tillgångar hos gäldenärerna (särskilt de besvärliga gäldenärerna) som kan beslagtas.

Q. I praktiken är detta problem inte begränsat till fall där en redan fälld dom inte har åtlytts utan kan också uppstå innan en kärande har framställt sina anspråk.

R. Det är emellertid av helt avgörande betydelse att alla åtgärder som föreslås är proportionerliga. Vidare bör de inte bara överlappa sådant som redan kan uppnås genom befintliga nationella åtgärder. De bör också vara begränsade till gränsöverskridande anspråk, och onödig och olämplig harmonisering bör undvikas.

S. Det har yppats farhågor om att vissa av tankarna om effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen genom insyn i gäldenärers tillgångar skulle kunna kränka grundläggande rättigheter, bland annat rätten till personlig integritet (dataskydd), urholka rättssäkerhetsgarantier och gå stick i stäv med de konstitutionella traditionerna i många medlemsstater.

T. Alla förslag som läggs fram måste vara kostnadseffektiva och integreras med övriga delar av gemenskapens politik, så att onödigt dubbelarbete undviks.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ovannämnda grönbok av den 6 mars 2008, eftersom den bidrar till Lissabonstrategin.

2. Europaparlamentet anser att bristen på information som är nödvändig för att tvinga gäldenären att uppfylla sina skyldigheter strider mot de gemensamma principerna om god tro och ansvarsskyldighet. Parlamentet hävdar att bristen på kunskap om nationell lagstiftning avseende verkställighetsvägar eller lagstiftningens bristande effektivitet kan bromsa upp förverkligandet av en enhetlig inre marknad och medför oberättigade kostnader.

3. Europaparlamentet påpekar att de försenade eller uteblivna betalningarna och svårigheten att driva in dessa fordringar skadar företag och konsumenter som har en fordran, minskar förtroendet för den inre marknaden och underminerar rättsliga åtgärder.

4. Europaparlamentet stöder en integrerad och effektiv strategi enligt principerna för ”bättre lagstiftning” och anser att man ska nå målet att trygga betalningarna, samtidigt som man säkerställer icke-diskriminering, skydd av känsliga uppgifter och rättssäkerhet, med proportionerliga åtgärder som medför nödvändig insyn och avsevärt minskar informations- och administrationskostnaderna.

5. Europaparlamentet stöder att borgenären, utöver den information som är offentlig, ska kunna, under en behörig myndighets kontroll eller medverkan och utan svårigheter på hela den inre marknaden, få tillgång till nödvändiga uppgifter för att inleda verkställighetsförfarandet och kunna driva in sin fordran.

Onsdag 22 april 2009

6. Europaparlamentet är ense med kommissionen om att gränsöverskridande skuldindrivning genom verkställighet av domstolsavgöranden vållar stora problem på den inre marknaden, men anser att det behövs ytterligare arbete med de lösningar som förs fram av kommissionen för att på ett tillfredsställande sätt åtgärda det allvarligaste problemet, nämligen besvärliga gäldenärer.

Förslaget om att utarbeta en handbok över nationella bestämmelser och förfaranden på verkställighetsområdet

7. Europaparlamentet noterar att handboken kan bli mödosam och kostsam att ta fram och uppdatera. För enskilda som söker gottgörelse kan det vara lättare att enbart ha att göra med ett system och i det största flertalet fall kommer borgenären att bli tvungen att rådfråga advokater i den relevanta utländska jurisdiktionen. Parlamentet anser dock att en enhetlig version kan vara av nytta i brist på ett fungerande gränsöverskridande system.

8. Europaparlamentet är av den bestämda åsikten att det vore bra att offentliggöra nationella register över utländska advokater som utövar sina rättigheter på den inre marknaden enligt direktiven 77/249/EEG ([1]) och 98/5/EG ([2]). Parlamentet påpekar att dessa nationella register skulle kunna vara kopplade till kommissionens webbplats och komplettera handboken.

Utvidga den tillgängliga informationen i och förbättra tillgången till offentliga register

9. Europaparlamentet är emot att ge omotiverad, urskillningslös och godtycklig tillgång till folkbokförings-, socialförsäkrings- och skatteregister och stöder inrättandet av en proportionerlig ram som garanterar en effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen.

10. Europaparlamentet anser att tillgång till folkbokföringsregister (där sådana finns att tillgå) skulle kunna användas för att spåra otursamma privatpersoner som inte sköter sina underhållsbetalningar eller avbetalningar på privatlån samt för att undvika missbruk.

11. Europaparlamentet anser att en förbättrad tillgång till socialförsäkrings- och skatteregister har varit en framgångsrik innovation inom vissa jurisdiktioner men att man också måste se till att reglerna om dataskydd och sekretess respekteras. Parlamentet påpekar att detta är en känslig fråga för allmänheten. Vidare kan det mycket väl tillstöta rättsliga komplikationer om man ska använda uppgifter i ett annat syfte än det som de ursprungligen samlades in för.

12. Skattedeklarationer och socialförsäkringsuppgifter är sekretessbelagda i många medlemsstater, och Europaparlamentet framhåller att tanken på ett register – med den därmed förknippade risken att uppgifter kommer på villovägar – inte skulle tas emot välvilligt i dessa medlemsstater utan skulle ses som ett överskridande av den verkställande maktens befogenheter.

13. Europaparlamentet vidhåller att om förslaget inte står i proportion till det mål som eftersträvas skulle det kunna leda till missbruk och kan utgöra en kränkning av rätten till personlig integritet.

Utbyte av information mellan verkställande myndigheter

14. Europaparlamentet menar att idén om ett förbättrat samarbete mellan offentliga verkställande myndigheter kan vara värd att utreda vidare men påpekar samtidigt att sådana myndigheter inte finns i alla medlemsstater.

Deklaration från gäldenären

15. Europaparlamentet anser att en deklaration från gäldenären med fördel skulle kunna utgöra en del av förfarandet för verkställighet av domar i de fall där deklarationen åtföljs av sanktionsmöjligheter i den nationella lagstiftningen.

([1]) Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, 26.3.1977, s. 17).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhölls (EGT L 77, 14.3.1998, s. 36).

16. Europaparlamentet anser inte att det finns något behov av gemenskapsåtgärder på detta område om det inte har bevisats att medlemsstaternas befintliga instrument är ineffektiva.

Andra åtgärder

17. Europaparlamentet anser att man kunde överväga att införa en provisorisk åtgärd av något slag på gemenskapsnivå, utöver de åtgärder som kan vidtas av nationella domstolar. Denna åtgärd skulle kunna utformas som ett enkelt, flexibelt förfarande som får effekt i hela EU, så att man undviker förseningar och onödiga utgifter. Parlamentet anser att en sådan lösning även skulle vara effektiv och rättvis för icke-parter.

18. Europaparlamentet föreslår att en sådan åtgärd skulle kunna gälla krav på skiljedomar. Åtgärden skulle också kunna tas i beaktande i samband med den kommande översynen av Bryssel I-förordningen.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera behandlingen av detta ärende och göra a) en detaljerad bedömning av problemet, b) en genomförbarhetsstudie av möjliga gemenskapsinstrument och c) en konsekvensbedömning av möjliga åtgärder enligt gemenskapslagstiftningen när det gäller gränsöverskridande aspekter. Parlamentet anser att man i kommissionens undersökning även bör fastställa och vederbörligen motivera den korrekta rättsliga grunden för eventuella förslag till gemenskapsinstrument, som bör begränsas till gränsöverskridande fall och komplettera och inte hindra tillämpningen av nationella åtgärder på detta område.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till fullo överväga sådana åtgärder före och i samband med avtal som skulle kunna kopplas till utvecklingen av den gemensamma referensramen och till eventuella frivilliga instrument som utgår från denna, så att man säkerställer att parter till gränsöverskridande EU-avtal beaktar frågan om försenade eller uteblivna betalningar vid avtalsingåendet.

21. Europaparlamentet emotser otåligt översynen av direktivet om sena betalningar och uppmanar kommissionen att slutföra denna snarast möjligt, med tanke på det rådande ekonomiska klimatet.

22. Europaparlamentet föreslår att en utredning genomförs av skillnaderna i de nationella rättsordningarna vad gäller äganderättsförbehåll och andra liknande mekanismer, i syfte att säkerställa ömsesidigt erkännande.

23. Europaparlamentet föreslår att den som erhåller rättigheter till tillgångar genom ett domstolsavgörande ska kunna utöva sin rättighet under samma förutsättningar som den som överlåter dessa.

*

* *

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

Onsdag 22 april 2009

Årsrapport från utskottet för framställningar

P6_TA(2009)0239

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om överläggningarna i utskottet för framställningar under 2008 (2008/2301(INI))

(2010/C 184 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om överläggningarna i utskottet för framställningar,

— med beaktande av resultaten av utskottets undersökningsuppdrag under 2008 till Rumänien, Bulgarien och Frankrike samt motsvarande rapporter och rekommendationer som godkänts av utskottet,

— med beaktande av artiklarna 21 och 194 i EG-fördraget, som ger alla EU-medborgare och EU-invånare rätt att göra framställningar till Europaparlamentet,

— med beaktande av artiklarna 45 och 192.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A6-0232/2009), och av följande skäl:

A. Framställningsförfarandet med dess särskilda egenskaper är betydelsefullt eftersom det gör det möjligt för det ansvariga utskottet att söka efter lösningar och förklaringar åt EU-medborgare som inger framställningar till parlamentet.

B. Antalet EU-medborgare som inger framställningar till parlamentet ökar. Samtidigt strävar framställningsutskottet efter att påskynda sina förfaranden ytterligare för att på bättre sätt bistå de medborgare som vänder sig till utskottet för hjälp.

C. Flera av de rekommendationer som antogs i årsrapporten 2007 har ännu inte genomförts av parlamentsmyndigheterna. Detta gäller bland annat begäran om att snarast ge utskottet för framställningar bättre administrativa resurser, bland annat språklig och juridisk expertis, så att parlamentets kapacitet att genomföra oberoende undersökningar av de framställningar det mottar ökar, och till exempel ett närmare samarbete med Solvit när det gäller framställningar och klagomål som rör den inre marknaden samt inrättandet av en gemensam EU-portal för unionens medborgare.

D. Trots betydande framsteg under perioden när det gäller att utveckla Europeiska unionens strukturer och politik möter medborgarna fortfarande många brister i tillämpningen av unionens politik och program när dessa berör dem direkt och detta är ofta föremål för de mottagna framställningarna.

E. Inrättandet av det ”medborgarinitiativ” som beskrivs i Lissabonfördraget kommer att leda till att allmänhetens deltagande i EU:s verksamhet och arbete ökar.

F. Parlamentet har följaktligen en skyldighet att på EU-medborgarnas och EU-invånarnas vägnar se till att gemenskapslagstiftningen tillämpas bättre av de enskilda medlemsstaterna och således att arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att uppnå detta mål.

G. Många medlemsstater är dock fortfarande obenägna att samarbeta aktivt med det ansvariga utskottet och underlåter bland annat att delta i möten med utskottet. Detta tyder på bristande lojalitet i samarbetet med institutionen.

H. Underlåtenhet från den berörda medlemsstatens sida att aktivt och i god tid delta i det ansvariga utskottets arbete för att medverka till en korrekt tillämpning av gemenskapsrätten väcker tvivel om deras vilja och avsikt att tillämpa EU:s politik och mål på rätt sätt. Myndigheterna riskerar därmed att utsättas för de åtgärder i form av sanktioner och böter som är tillgängliga enligt fördragen, och även för offentlig kritik.

I. Många medlemsstater visar dock ett gott samarbete och arbetar tillsammans med parlamentet för att försöka besvara de frågor som medborgarna framför genom framställningsprocessen.

J. Europaparlamentet är tacksamt för det konstruktiva bidraget vid handläggningen av framställningarna från kommissionens avdelningar, vilka regelbundet på begäran av det ansvariga utskottet lämnar preliminära utlåtanden om många av de mottagna framställningarna.

K. Detta samarbete kan och bör ytterligare förstärkas, särskilt i förfaranden enligt artiklarna 226 och 228 i EG-fördraget i motiverade fall.

L. Parlamentet har ansett sig ha laglig rätt att, om det visar sig behövas, använda sig av sina befogenheter enligt artikel 230 i EG-fördraget för att sätta stopp för en allvarlig överträdelse av gemenskapsrätten som framkommit när en framställning har granskats och när det fortsatt råder stora tolkningsskillnader mellan parlamentet och kommissionen om vilka åtgärder som gemenskapsrätten kräver för att skydda den berörda medborgarens intressen i fallet i fråga.

M. Överträdelseförfarandet är inte en gottgörelse för framställarna ens om en medlemsstat av EG-domstolen åläggs att ändra sin lagstiftning så att den överensstämmer med EU:s rättsakter.

N. Att EU-medborgare som drabbats av bristande tillämpning av EU-rätten inte kan få någon direkt gottgörelse utanför domstol är en grundläggande orättvisa som EU:s institutioner, särskilt parlamentet, behöver överväga närmare.

O. Parlamentet har enligt artikel 230 i EG-fördraget rätt att väcka talan vid domstolen på samma villkor som rådet och kommissionen, och i enlighet med artikel 201 i EG-fördraget har det befogenhet att utöva kontroll över kommissionens verksamhet, och det förfogar därmed över både de rättsliga och de politiska instrumenten som krävs för att mer effektivt tillgodose medborgarnas legitima intressen.

P. Parlamentet bör se över sitt eget förfarande, särskilt artikel 121 i arbetsordningen, för att göra det lättare att väcka talan vid EG-domstolen när framställarnas rättigheter står på spel.

Q. Artikel 6 i EU-fördraget anger att Europeiska unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, principer som även ligger till grund för Köpenhamnskriterierna för anslutning till EU, medan artikel 7 i EU-fördraget föreskriver de specifika förfaranden som kan inledas vid allvarliga och ihållande överträdelser av dessa principer eller om risk för sådana överträdelser föreligger.

R. Med tanke på de framställningar som mottagits om konsekvenserna av Nord Stream-gasledningen i Östersjön och om oseriösa katalogföretag har utskottet under 2008 lagt fram förslag till resolutioner som antagits av en överväldigande majoritet av ledamöterna i kammaren, i enlighet med artikel 192.1 i arbetsordningen.

S. Växande oro över tryggheten i energiförsörjningen har lett till satsningar på projekt att bygga ut rörledningar för naturgas och flytande naturgas vilka, särskilt när de genomförs i hast utan vederbörlig bedömning av risker och alternativ, har rest farhågor hos framställare om den brist på hänsyn som tagits till de potentiellt allvarliga risker för miljön och människans hälsa och säkerhet särskilt i samband med projekt i Östersjön, Wales och Irland.

Onsdag 22 april 2009

T. En granskning av inkomna framställningar ger vid handen att det i den projektförteckning som nämns i bilagorna till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt [1] i dess ändrade lydelse saknas ett antal viktiga anläggningar och verksamheter som har uppstått sedan den senaste ändringen av dessa bilagor, exempelvis återförgasningsanläggningar och biodieselanläggningar.

U. De många framställningarna som ingivits i samband med Natura 2000-nätverket fortsätter att visa att uppgiften att hindra förlust av biologisk mångfald utgör en stor utmaning för EU och att habitat-[2]och fågeldirektiven [3] utgör grundläggande och oumbärliga verktyg för att uppfylla EU:s åtagande att senast 2010 få stopp på förlusten av biologisk mångfald.

V. Granskningen av framställningar visar också att bristen på färskvattentillgångar ofta försvåras av andra faktorer såsom den växande efterfrågan på vatten som följd av överdrivna utvecklingsplaner för bebyggelse och fritidsanläggningar, otillräckligt underhåll av befintlig infrastruktur, inbegripet åtgärder för att förhindra läckage, intensiv vattenanvändning för storskaligt jordbruk och en prissättningspolitik som inte uppmuntrar till en hållbar vattenkonsumtion.

W. Efter besök i Fos-sur-Mer, Cypern och Rumänien har utskottet för framställningar lagt fram rekommendationer.

X. Utskottet för framställningar framförde sina betänkligheter i samband med vissa infrastrukturprojekt i Bulgarien i Rilabergen, som besöktes under ett undersökningsuppdrag 2008.

Y. Den brittiska parlamentariska ombudsmannen för hälsovårdstjänster Ann Abraham talade inför utskottet i december 2008 och presenterade då resultatet av sina undersökningar, som det hade tagit henne fyra år att slutföra, men den brittiska regeringens svar i januari 2009, som omfattade en möjlig ex gratia-ersättning till dem som drabbats oproportionerligt hårt, kan inte ses som en korrekt gottgörelse för de många offren för detta debacle.

Z. Europaparlamentet är tacksamt för det positiva och konstruktiva samarbetet med Europeiska ombudsmannen under 2008. Utskottet för framställningar gav sitt stöd till de rekommendationer som ombudsmannen presenterade i sin årsrapport för 2007 och i sina två specialrapporter om klagomålen 1487/2005 avseende de språk som rådet använder respektive 3453/2005 om kommissionens tillämpning av överträdelseförfarandet. Parlamentet välkomnar ändringarna av ombudsmannastadgan, som det har godkänt.

AA. Utskottet för framställningar tog under 2008 emot 1 886 framställningar, varav 1 065 förklarades tillåtliga och 821 förklarades otillåtliga. Antalet framställningar som inte uppfyller villkoren enligt artikel 191.1 i arbetsordningen har ökat avsevärt sedan början av 2007.

1. Europaparlamentet välkomnar deltagandet av och bidragen från framställare vid varje sammanträde som hålls i utskottet för framställningar, vilket ger möjlighet till en direkt och öppen dialog med företrädare för Europaparlamentet, och fortsätter att uppmuntra enskilda EU-medborgare och sammanslutningar i gemenskapen att lägga fram problem som gäller EU:s verksamhetsområde och som berör dem direkt. Parlamentet anser att denna process gör det möjligt för parlamentet som institution att inta en viktig övervakande roll när det gäller medlemsstaternas tillämpning av gemenskapens lagstiftning och att bättre försvara och främja alla EU-medborgares grundläggande rättigheter enligt EU-fördraget.

[1] EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.
[2] Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).
[3] Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1).

2. Europaparlamentet uppmanar de nationella och regionala parlamenten att som företrädare för medborgarna fortsätta att vara vaksamma på hur medlemsstaterna tillämpar fördragen och EU:s rättsakter, särskilt i fråga om problem som gäller miljön, sociala rättigheter och anställningsrättigheter, den fria rörligheten för personer, varor och tjänster, finansiella tjänster, medborgarnas grundläggande rättigheter, inbegripet deras rätt till lagligen förvärvad egendom, erkännande av deras yrkeskvalifikationer samt alla former av diskriminering, och uppmanar EU:s institutioner att kommunicera effektivt med medborgarna så att dessa är medvetna om sina rättigheter och om de skyldigheter som åligger nationella och lokala myndigheter.

3. Europaparlamentet framhåller att i enlighet med subsidiaritetsprincipen kan parlamentet inte betrakta sådana framställningar som tillåtliga i vilka framställaren vill överklaga beslut som fattats av de behöriga myndigheterna eller rättsorganen i medlemsstaterna och att framställarna måste informeras om detta på ett tydligt och lättbegripligt sätt. Vidare framhåller parlamentet att klagomål måste uppfylla de villkor som anges i artikel 191.1. i parlamentets arbetsordning innan de kan förklaras tillåtliga.

4. Europaparlamentet kräver att de rekommendationer som antogs i årsrapporten 2007 men ännu inte tillämpats genomförs inom en rimlig tidsram.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och deras nationella, regionala och lokala institutioner att, tillsammans med sina ständiga representationer, på lojal och konstruktiv grundval samarbeta fullt ut med Europaparlamentets ansvariga utskott i undersökningar av anklagelser eller förslag som framförs i framställningar för att försöka finna lösningar på problem som framkommer under framställningsprocessen.

6. Europaparlamentet önskar att tänkbara förfaranden för att tillförsäkra EU-medborgarna avhjälpande åtgärder utreds till fullo av de ansvariga organen i Europaparlamentet, kommissionen och rådet och att ett nytt interinstitutionellt avtal som innehåller förstärkta befogenheter för undersökningskommittéer förhandlas fram för att ytterligare stärka EU-medborgarnas rättigheter.

7. Europaparlamentet anser att en sådan granskning skulle komplettera det slutliga genomförandet av Lissabonfördraget genom att ge ytterligare skydd grundat på EU-medborgarnas och EU-institutionernas uttryckliga rättigheter och skyldigheter.

8. Europaparlamentet erinrar om att det i sin resolution av den 20 april 2004 om kommissionens meddelande om artikel 7 i fördraget om Europeiska unionen [1] betonade det särskilda ansvar som parlamentet har i sin egenskap av EU-medborgarnas direktvalda företrädare när det gäller respekten för och främjandet av unionens värden och försvaret av demokratin, rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna. Vidare framhöll parlamentet i denna resolution att ”man, genom att inte diskutera det faktum att det kan komma att bli nödvändigt att införa sanktioner, ger intrycket av att unionen inte vill eller kan utnyttja alla till buds stående medel för att slå vakt om sina värden”.

9. Europaparlamentet uppmanar ännu en gång kommissionen att se till att framställningsförfarandet får ökat erkännande och betonas mer, särskilt vad gäller tillämpningen av överträdelseförfaranden och kravet på att informera utskottet för framställningar direkt och officiellt när beslut fattas om att inleda talan enligt artiklarna 226 och/eller 228 om frågor som väckts i enskilda framställningar.

10. Europaparlamentet erinrar om sin uppfattning att anklagelser om allvarliga kränkningar av gemenskapens lagstiftning som framställningsutskottet, efter att ha granskat framställningar, finner välgrundade men som den berörda medlemsstaten vägrar att erkänna och som kan väntas få prejudicerande verkan på nationell nivå, i sista hand bör prövas av EG-domstolen för att säkerställa en enhetligt och konsekvent tillämpning av gemenskapsrätten och den inre marknadens verklighet [2].

---

[1] EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 408.

[2] Se parlamentets resolution av den 9 mars 2005 om överläggningarna i utskottet för framställningar under sammanträdesperioden 2003-2004 (EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 161).

Onsdag 22 april 2009

11. Europaparlamentet erkänner att överträdelseförfaranden, även när de lyckas, inte nödvändigtvis leder till att den fråga som en enskild framställare har rest finner en omedelbar lösning och att detta ofta får till följd att allmänhetens förtroende för EU-institutionernas förmåga att uppfylla dess förväntningar undergrävs.

12. Europaparlamentet anser att eftersom det finns tydliga tecken på att målsättningen att senast 2010 få stopp på förlusten av biologisk mångfald i EU inte kan uppnås måste brådskande åtgärder vidtas för att se till att habitat- och fågeldirektiven tillämpas på ett mer effektivt sätt, och uppmanar kommissionen att göra allt den kan för att se till att medlemsstaterna tillämpar direktiven på ett sätt som överensstämmer med detta syfte.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med parlamentet övertyga medlemsstaterna om vikten av framåtriktat tänkande – särskilt när det gäller byggnadslov – för att bidra till att förhindra potentiella överträdelser av bestämmelser i gemenskapsrätten som antagits men som ännu inte trätt i kraft.

14. Europaparlamentet är medvetet om att lösningar på framställarnas klagomål ibland inte kan hittas på grund av svagheter i själva den tillämpliga gemenskapslagstiftningen.

15. Europaparlamentet bekymras av det stora antalet framställningar som utskottet har mottagit angående begäran om rösträtt vid lokala val för i Lettland bosatta ”icke-medborgare”. Parlamentet erinrar om att FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna, FN:s kommitté för eliminering av rasdiskriminering, Europarådets parlamentariska församling, Europarådets kommunalkongress, Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans samt OSSE:s parlamentariska församling har rekommenderat att göra det möjligt för icke-medborgare att delta i lokala val. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att noga övervaka och främja åtgärderna för att reglera statusen för Lettlands ”icke-medborgare”, av vilka många är födda i landet.

16. Europaparlamentet konstaterar att många av de framställningar det mottagit från individer och föreningar till stor del gäller fall som inte utgör överträdelser av gemenskapens lagstiftning och som därför bör lösas genom att uttömma alla rättsliga möjligheter till prövning i de berörda medlemsstaterna. Lämplig instans för överklaganden, då alla lämpliga åtgärder vidtagits på nationell nivå, är Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

17. Europaparlamentet konstaterar att framställningen om ”ett enda säte”, som undertecknades av 1 500 000 personer och vars mål är att parlamentet ska ha ett enda säte, ännu inte behandlats tillräckligt. Parlamentet rekommenderar att utskottet för framställningar ger prioritet åt denna fråga under nästa valperiod.

18. Europaparlamentet uppmanar därför ansvariga lagstiftande utskott att komma ihåg de förslag som utskottet för framställningar då och då framför om medlemsstaternas tillämpning av viss EU-lagstiftning inför en eventuell översyn eller fortsatt utredning.

19. Europaparlamentet erinrar om sin begäran till kommissionen om att utöka sin övervakning av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam [1] avseende dess tillämpning på företag som marknadsför vilseledande företagskataloger, och att redogöra för parlamentet om möjligheten att utvidga tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EC av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden [2] samt om konsekvenserna av detta, särskilt om man ersätter ordet ”konsument” med orden ”målet för verksamheten”.

20. Europaparlamentet stöder ombudsmannens uppmaning till rådet att utöka språkvalen på ordförandeskapets webbplats till att omfatta de EU-språk som har flest talare och på så sätt se till att medborgarna har direkt tillgång till ordförandeskapets verksamhet. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till rådets franska ordförandeskap som offentliggjorde sin officiella webbplats i enlighet med ombudsmannens rekommendationer.

---

[1] EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.
[2] EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

21. Europaparlamentet stöder ombudsmannens uppmaning till rådet, med hänvisning till genomförandet av arbetstidsdirektivet ([1]), att bemöta klagomål från medborgarna på ett sätt som är förenligt med god förvaltning när det gäller kommissionens befogenheter att inleda överträdelseförfaranden.

22. Europaparlamentet välkomnar det konstruktiva samarbetet mellan ombudsmannen och EU inom en lämplig institutionell ram. Parlamentet stöder ombudsmannens upprepade uppmaningar om behovet av att anta en kodex för god förvaltningssed, som ska vara gemensam för EU:s samtliga institutioner och organ, i enlighet med parlamentets resolution av den 6 september 2001 om den särskilda rapporten från Europeiska ombudsmannen till Europaparlamentet efter undersökningen på eget initiativ av om de olika gemenskapsinstitutionerna och -organen antagit någon kodex för god förvaltningssed som är tillgänglig för allmänheten ([2]). Parlamentet anser att ombudsmannen, kommissionen och parlamentet bör utarbeta en gemensam EU-portal där klagomål riktade till EU:s institutioner kan behandlas.

23. Europaparlamentet uppmanar samtliga berörda parter att tillämpa FN:s säkerhetsråds resolution 550 (1984) angående Cypern. så att egendom helt och fullt kan återbördas till sina rättmätiga ägare i Varosha. Om inga resultat kan uppvisas före utgången av 2009 föreslår parlamentet att det ansvariga utskottet skulle kunna besluta att i plenum ta upp denna fråga som rests av framställare i Famagusta.

24. Europaparlamentet uppmanar de rumänska myndigheterna att vidta åtgärder för att bevara och skydda landets kulturella och arkitektoniska arv i enlighet med artikel 151 i EG-fördraget, vilket krävdes i parlamentets förklaring av den 11 oktober 2007 om behovet av åtgärder för att skydda ett hotat historiskt och arkitektoniskt monument – den romersk-katolska Sankt Josef-katedralen i Bukarest i Rumänien ([3]). Vad gäller problemet med att återbörda egendom som konfiskerades under kommunistregimen påpekar parlamentet att artikel 295 i EG-fördraget fastställer att frågor som rör äganderätten faller under nationell behörighet.

25. Europaparlamentet begär att de franska myndigheterna förbereder en epidemiologisk utvärdering för att fastställa vilka konsekvenser den förbränningsanläggning som är under uppförande i Fos-sur-Mer kommer att få för närområdet kring Fos-Berre. Parlamentet konstaterar att rådets direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften ([4]) inte förbjuder uppförande av en förbränningsanläggning i ett område som redan drabbats av luftföroreningar, men framhåller samtidigt att det enligt direktiv 1999/30/EG och rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten ([5]) ska vidtas åtgärder för att säkerställa att europeiska regler om luftföroreningar upprätthålls.

26. Europaparlamentet erinrar om rekommendationerna i årsrapporten för 2007 från utskottet för framställningar om behovet att se över de administrativa förfarandena för behandlingen av framställningar i vad som exempelvis avser överföring av registreringen av framställningar till framställningsutskottets sekretariat, närmare samarbete med Solvit, ytterligare förstärkning av databasen för framställningar, utveckling av en gemensam EU-portal för unionens medborgare och så vidare. Parlamentet välkomnar ledamöternas initiativ att utarbeta en uppförandekod för behandlingen av framställningar, som skulle kunna komma att träda i kraft i början av nästa valperiod.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och betänkandet från utskottet för framställningar till rådet, kommissionen, Europeiska ombudsmannen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt dessa parlaments utskott för framställningar och ländernas nationella ombudsmän eller liknande behöriga organ.

([1]) Rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 307, 13.12.1993, s. 18).
([2]) EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 331.
([3]) EUT C 227 E, 4.9.2008, s. 162.
([4]) EGT L 163, 29.6.1999, s. 41.
([5]) EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

Onsdag 22 april 2009

Integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas verksamheter

P6_TA(2009)0240

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas arbete (2008/2245(INI))

(2010/C 184 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 2, artikel 3.2, artikel 13 och artikel 141.4 i EG-fördraget,

— med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den reviderade europeiska sociala stadgan och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheternas rättspraxis,

— med beaktande av det arbete som utförts av Europarådets generaldirektorat för mänskliga rättigheter och rättsliga frågor, särskilt av dess styrgrupp för jämställdhet,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2003 om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i Europaparlamentet ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2007 om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens verksamhet ([3]),

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0198/2009), och av följande skäl:

A. Jämställdheten mellan kvinnor och män är en grundläggande princip i gemenskapsrätten, och i enlighet med artikel 2 i fördraget ingår den i gemenskapens uppdrag.

B. I artikel 3.2 i fördraget fastställs principen om integrering av jämställdhet genom föreskriften att gemenskapen i alla sina åtgärder ska sträva efter att undanröja ojämlikheter och främja jämställdhet mellan kvinnor och män.

C. Andelen kvinnor bland parlamentsledamöterna har stadigt ökat från 17,5 procent 1979 till 31,08 procent 2009.

D. När det gäller toppositioner i parlamentets institutionella organ (exempelvis ordförande för utskotten eller delegationerna eller medlemmar av presidierna för dessa) är de kvinnliga ledamöterna underrepresenterade.

([1]) EGT L 269, 5.10.2002, s. 15.
([2]) EUT C 61 E, 10.3.2004, s. 384.
([3]) EUT C 244 E, 18.10.2007, s. 225.

E. Inom parlamentets generaldirektorat för intern respektive extern politik är kvinnor överrepresenterade och utgör 66,5 procent respektive 66 procent av personalen. Inom generaldirektoratet för intern politik har stora framsteg gjorts under de senaste åren, framsteg som fått ett erkännande genom utmärkelsen för jämställdhet och goda metoder 2007, detta både för att man lyckats skapa en arbetsmiljö som främjar jämställdhet och jämställdhetsintegrering och för att antalet kvinnor i viktiga positioner ökat i ansenlig mån (exempelvis har antalet kvinnliga enhetschefer ökat från 5 procent till 30 procent sedan 2005).

F. Majoriteten av parlamentsutskotten fäster i allmänhet en viss vikt vid integreringen av jämställdhetsperspektivet (till exempel inom ramen för lagstiftningsarbetet, i de formella förbindelserna med utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och i utarbetandet av handlingsplaner för jämställdhet), medan en minoritet av utskotten sällan eller aldrig intresserar sig för detta.

G. Nätverket för jämställdhetsintegrering inom parlamentsutskotten, som inbegriper ledamöter och personal vid sekretariaten, har fram till dags dato inte fungerat på ett sätt som lett till önskvärda resultat.

H. Högnivågruppen för jämställdhet och mångfald har föreslagit att ett liknande nätverk skapas även för de interparlamentariska delegationerna med målet att införliva jämställdhetsfrågorna i EU:s yttre förbindelser.

1. Europaparlamentet betonar att kravet på jämställdhet mellan kvinnor och män bör leda till en praktisk inriktning där kvinnor och män inte ställs mot varandra.

2. Europaparlamentet betonar att integreringen av jämställdhet utgör en positiv utveckling för både kvinnor och män.

3. Europaparlamentet framhåller att integreringen av jämställdhet förutsätter omorganisation, förbättring, utveckling och utvärdering av politiken så att de aktörer som normalt medverkar i politiska beslut integrerar jämställdhetsperspektivet i all sin politik på alla nivåer och i alla skeden.

4. Europaparlamentet erinrar om att det är nödvändigt att anta och tillämpa en strategi med konkreta mål för integrering av jämställdhetsperspektivet i den gemenskapspolitik som tillhör parlamentsutskottens och parlamentsdelegationernas behörighetsområden.

5. Europaparlamentet understryker vikten av mandatet för högnivågruppen för jämställdhet och mångfald och uppmanar den att fortsätta att stimulera och främja denna process i hela parlamentet samt i förbindelserna och samarbetet med kommissionen, rådet och övriga institutioner.

6. Europaparlamentet lyckönskar de utskott som har genomfört integreringen av jämställdhetsperspektivet i sitt arbete och uppmanar övriga utskott samt delegationerna att göra detsamma.

7. Europaparlamentet kräver att nätverket för jämställdhetsintegrering stärks så att det även omfattar interparlamentariska delegationer och valobservatörsuppdrag.

8. Europaparlamentet uppmuntrar generalsekreteraren att prioritera utbildning om integreringen av jämställdhetsperspektivet för tjänstemän på alla nivåer i parlamentets utskott och delegationer. Parlamentet upprepar sitt krav på att alla parlamentsledamöter från och med början av den kommande mandatperioden ska få jämställdhetsutbildning.

9. Europaparlamentet fortsätter att arbeta för inrättandet av ett nätverk för jämställdhetsintegrering bland de tjänstemän i parlamentsutskottens sekretariat och interparlamentariska delegationer som inom generaldirektoraten för intern och extern politik fått särskild utbildning i jämställdhetsintegrering så att de regelbundet kan utväxla information om bra metoder.

10. Europaparlamentet betonar att dess utskott och delegationer behöver lämpliga verktyg för att få god kännedom om jämställdhetsintegrering, exempelvis indikatorer, uppgifter och statistik uppdelade på kön, och fördela budgetmedlen från jämställdhetssynpunkt.

Onsdag 22 april 2009

11. Europaparlamentet betonar att man vid jämställdhetsintegreringen bör beakta varje utskotts och delegations särdrag. Parlamentet uppmanar utskotten och delegationerna att delta aktivt i de utvärderingar som regelbundet görs under ledning av utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, på grundval av den enkät som skickats till ordförandena och vice ordförandena med ansvar för jämställdhetsintegrering, genom att redovisa brister i utskottens och delegationernas arbete samt de framsteg som gjorts i fråga om att integrera jämställdhet i respektive utskott.

12. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är för utskotten och delegationerna att deras roll och ansvarsområden inom jämställdhetsintegrering är väl definierade.

13. Europaparlamentet understryker vikten av ett effektivt och samordnat samarbete mellan högnivågruppen för jämställdhet och mångfald, nätverket för jämställdhetsintegrering i utskotten och de interparlamentariska delegationerna och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.

14. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att sörja för fortsatt genomförande av den integrerade strategin för förenande av arbetsliv och familjeliv och underlättande av de kvinnliga tjänstemännens karriärutveckling.

15. Europaparlamentet uppmanar de politiska grupperna att beakta målsättningen om ett balanserat deltagande av kvinnor och män när de utser personer till höga ansvarsbefattningar.

16. Europaparlamentet uppmanar presidiet att i kontakterna med medlemsstaternas parlament lyfta fram den positiva förebild som högnivågruppen för jämställdhet och mångfald utgör.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europarådet.

Interimsavtalet om handel med Turkmenistan

P6_TA(2009)0252

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om interimsavtalet om handel med Turkmenistan

(2010/C 184 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets och kommissionens beslut (KOM(1998)0617),

— med beaktande av interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (5144/1999),

— med beaktande av artiklarna 133 och 300.2 första stycket i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilket rådet har hört parlamentet (C5-0338/1999),

— med beaktande av parlamentets resolution av den 20 februari 2008 om en EU-strategi för Centralasien ([1]),

— med beaktande av parlamentets resolution av den 22 april 2009 om det ovannämnda förslaget ([2]),

— med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Turkmenistan omfattas för närvarande av avtalet om handel och kommersiellt och ekonomiskt samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska kol- och stålgemenskapen och Sovjetunionen som ingicks i december 1989. Detta avtal innehåller ingen människorättsklausul.

B. Interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor av den 2 december 1998 mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan, håller på att godkännas av rådet.

C. Ett partnerskaps- och samarbetsavtal med Turkmenistan paraferades i maj 1997 och undertecknades 1998. Elva medlemsstater har sedan dess ratificerat partnerskaps- och samarbetsavtalet – Frankrike, Irland, Förenade kungariket och Grekland ska ännu ratificera det – och de tolv nya medlemsstaterna kommer att ratificera det genom ett gemensamt protokoll. Turkmenistan ratificerade partnerskaps- och samarbetsavtalet 2004.

D. Efter ratificeringen kommer partnerskaps- och samarbetsavtalet att ingås för en inledande period på 10 år och därefter kommer det årligen att förnyas, förutsatt att ingendera parten säger upp avtalet. Parterna kan utvidga eller ändra avtalet eller vidareutveckla det, i syfte att beakta nya element.

E. Turkmenistan innehar en viktig roll i Centralasien och därför är ett nära samarbete med EU önskvärt.

F. Situationen i Turkmenistan har förbättrats sedan presidentbytet. Regimen har signalerat att den är villig att genomföra omfattande reformer. Betydande framsteg måste ännu uppnås inom flera nyckelområden, såsom mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, demokrati och individuella friheter.

G. I det föreslagna interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Turkmenistan fastställs det att respekten för demokrati och mänskliga rättigheter är villkor för samarbetet.

H. Interimsavtalet kunde därför komma att bidra till framsteg när det gäller de pågående demokratiska reformerna i Turkmenistan.

I. I interimsavtalet fastställs en mekanism som gör det möjligt för endera parten att upphäva avtalet genom att meddela den andra parten.

1. Europaparlamentet konstaterar att det efter presidentbytet i Turkmenistan verkar finnas en vilja att genomföra reformer inom en rad nyckelområden. Parlamentet välkomnar särskilt inrättandet av ett nationellt institut för demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet noterar processen för översyn av konstitutionen, vilken syftar till att främja demokrati, individuella friheter och rättsstatsprincipen. Parlamentet noterar även översynen av vallagstiftningen. Parlamentet välkomnar anslutningen till internationella konventioner såsom det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som syftar till att avskaffa dödsstraffet, och konventionen om kvinnors politiska rättigheter. Parlamentet välkomnar reformerna inom utbildningssystemet, som syftar till kvalitetsförbättringar och jämställdhet mellan studerandena.

2. Europaparlamentet uppmanar Turkmenistans regering att genomföra en snabb förändring i riktning mot demokrati och rättsstatliga förhållanden. Parlamentet efterlyser i synnerhet öppna och demokratiska val, trosfrihet, skapande av ett genuint civilt samhälle och frigivning av politiska fångar och samvetsfångar, upphävande av reserestriktioner och tillträde för oberoende övervakare.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0059.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2009)0253.

Onsdag 22 april 2009

3. Europaparlamentet betonar nödvändigheten för EU att främja denna utveckling. Parlamentet understryker att regeringens verksamhet noggrant och regelbundet måste granskas.

4. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att regelbundet lämna detaljerade uppgifter om läget avseende de mänskliga rättigheterna i Turkmenistan.

5. Europarlamentet beklagar att situationen fortfarande är otillfredsställande inom flera områden, i synnerhet i fråga om mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet påminner särskilt om att alla politiska fångar ovillkorligen måste friges. Parlamentet betonar nödvändigheten att undanröja alla hinder för fri rörlighet och fritt tillträde för oberoende övervakare, inbegripet Internationella röda korset. Parlamentet kräver ytterligare framsteg när det gäller medborgerliga friheter, även för icke-statliga organisationer. Parlamentet betonar nödvändigheten att genomföra reformerna på alla administrativa nivåer och områden.

6. Europaparlamentet betonar vikten av förbindelser avseende ekonomi och handel för det turkmenistanska samhällets öppnande för omvärlden och för en förbättring av den demokratiska, ekonomiska och sociala situationen för turkmenistanska medborgarna.

7. Eftersom man i interimsavtalet också fastställer regler som styr de ekonomiska förbindelserna, ser Europaparlamentet avtalet som ett potentiellt viktigt steg mot regelbundna och hållbara förbindelser mellan EU och Turkmenistan. Parlamentet ser också interimsavtalet som en möjlig hävstångseffekt för att främja reformprocessen i Turkmenistan.

8. Europaparlamentet understryker att interimsavtalet inte är någon *in blanco*-check för Turkmenistan. Parlamentet kräver därför en sträng övervakning och regelbunden översyn av utvecklingen inom nyckelområden i Turkmenistan samt möjligheten att tillfälligt säga upp avtalet om det finns bevis för att villkoren inte uppfylls. Parlamentet begär att kommissionen och rådet regelbundet rapporterar om övervakningen.

9. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inkludera en tydlig suspensiv människorättsklausul i partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet betonar att FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna ska respekteras. Parlamentet begär att rådet hörsammar en eventuell begäran från parlamentet om att tillfälligt upphäva avtalet.

10. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att också inkludera en översynsklausul i partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet begär att bli hört i anslutning till varje översyn av partnerskaps- och samarbetsavtalet.

11. Europaparlamentet påpekar att partnerskaps- och samarbetsavtalet, för att träda i kraft, kräver parlamentets samtycke. Interimsavtalet med Turkmenistan kräver tyvärr inte parlamentets samtycke. Parlamentet begär att de synpunkter som tas upp i denna resolution till fullo beaktas, eftersom parlamentet i annat fall kanske inte kan ge sitt samtycke till partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet har för avsikt att grunda sina synpunkter på interimsavtalet på rådets och kommissionens svar i deras uttalanden.

12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Turkmenistans regering och parlament.

Onsdag 22 april 2009

Gemensam invandringspolitik för Europa

P6_TA(2009)0257

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om en gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg (2008/2331(INI))

(2010/C 184 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 juni 2008 med titeln ”En gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg” (KOM(2008)0359),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 26 november 2008 om en gemensam invandringspolitik för Europa ([1]),

— med beaktande av den europeiska pakten för invandring och asyl, som antogs av Europeiska rådet den 15 och 16 oktober 2008 ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ([3]) återvändande-direktivet,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter ([4]),

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat (omarbetning) (KOM(2008)0820),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 oktober 2008 med titeln ”Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika–EU” (KOM(2008)0617),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 februari 2008 med titeln ”Att förbereda nästa steg i utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning” (KOM(2008)0069),

— med beaktande av kommissionens arbetsdokument med titeln ”Utvärdering och övervakning av genomförandet av EU:s plan för bästa metoder, standarder och förfaranden för att bekämpa och förhindra människohandel” (KOM(2008)0657),

— med beaktande av den gemensamma strategin EU–Afrika och den första handlingsplanen för denna (2008–2010) – det strategiska partnerskap som man enades om vid Afrika-EU-toppmötet den 8–9 december 2007 i Lissabon ([5]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 november 2006 med titeln ”Den övergripande strategin för migration efter ett år: På väg mot en samlad europeisk migrationspolitik” (KOM(2006)0735),

([1]) EUT C 76, 31.3.2009, s.34.
([2]) Rådets dokument nr 13440/08.
([3]) EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.
([4]) EUT L 199, 31.7.2007, s. 30.
([5]) Rådets dokument nr 7204/08.

Onsdag 22 april 2009

— med beaktande av Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, som antogs av Europeiska rådet den 4–5 november 2004,

— med beaktande av Tammerforsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 15-16 oktober 1999, som fastställde en enhetlig strategi på asyl- och invandringsområdet,

— med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om framtiden för det gemensamma europeiska asylsystemet ([1]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 19 februari 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2009 om genomförandet inom EU av direktiv 2003/9/EG om mottagningsvillkoren för asylsökande och flyktingar: LIBE-utskottets besök från 2005 till 2008 ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 om utvärderingen och den framtida utvecklingen av Frontex och det europeiska gränsbevakningssystemet Eurosur ([4]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 20 november 2008 om förslaget till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning ([5]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 20 november 2008 om förslaget till rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 2 september 2008 om utvärderingen av Dublinsystemet ([7]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 23 april 2008 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd ([8]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 september 2007 om den strategiska planen för laglig migration ([9]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 september 2007 om politiska prioriteringar i kampen mot den olagliga invandringen av tredjelandsmedborgare ([10]),

— med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om strategier och metoder för integration av invandrare inom Europeiska unionen ([11]),

— med beaktande av Amsterdamfördraget, som ger gemenskapen befogenheter och skyldigheter när det gäller invandrings- och asylfrågor, och artikel 63 i EG-fördraget,

([1]) Antagna texter, P6_TA(2009)0087.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2009)0069.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2009)0047.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2008)0633.
([5]) Antagna texter, P6_TA(2008)0557.
([6]) Antagna texter, P6_TA(2008)0558.
([7]) Antagna texter, P6_TA(2008)0385.
([8]) Antagna texter, P6_TA(2008)0168.
([9]) EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 215.
([10]) EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 223.
([11]) EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 845.

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0251/2009), och av följande skäl:

A. Invandringen till EU kommer att vara en realitet så länge det finns betydande skillnader i välstånd och livskvalitet mellan EU och andra regioner i världen.

B. En gemensam strategi för invandring i EU har blivit nödvändig, i synnerhet i ett gemensamt område utan inre gränskontroller där åtgärder eller brist på åtgärder av en medlemsstat har omedelbara återverkningar på de övriga medlemsstaterna och på Europeiska unionen som helhet.

C. En dåligt hanterad migration kan störa den sociala sammanhållningen i destinationsländerna och kan även vara skadlig för ursprungsländerna och för migranterna själva.

D. Reguljär migration innebär en möjlighet som både migranterna, ursprungsländerna (eftersom de har nytta av de pengar som migranterna skickar hem) och medlemsstaterna kan dra nytta av. Framsteg på området reguljär migration måste dock gå hand i hand med verksamma åtgärder mot irreguljär invandring, varvid man framför allt måste beakta att denna invandring gynnar förekomsten av kriminella organisationer som sysslar med människohandel.

E. Med beaktande av att en verklig gemenskapspolitik för migration måste vara grundad inte enbart på en bekämpning av den irreguljära migrationen, utan också på ett samarbete med tredjeländer och transiteringsländer och på en fungerande politik för integrering av migranterna.

F. EU:s migrationspolitik måste följa normerna i den internationella rätten, särskilt de som berör mänskliga rättigheter, mänsklig värdighet och asylrätt.

G. Europeiska unionen är och bör förbli en generös miljö för dem som får rätt att vistas i unionen, oavsett om de migrerat på grund av arbete, familjeanslutning eller studier, eller är personer som har behov av internationellt skydd.

H. Med beaktande av att migranter har haft en mycket viktig roll i utvecklingen av EU och det europeiska projektet under de senaste årtiondena och att det är av grundläggande betydelse att erkänna denna roll och att samtidigt inse att EU även i framtiden behöver migranternas arbete.

I. Enligt Eurostat kommer en åldrande befolkning inom EU att bli verklighet på medellång sikt eftersom befolkningen i aktiv ålder kan väntas minska med omkring 50 miljoner fram till 2060. Invandringen kan komma att stimulera en god ekonomisk utveckling inom EU.

J. Lissabonstrategins perspektiv på tillväxt och sysselsättning kommer eventuellt att hejdas av en brist på arbetskraft som kan stå i vägen för uppfyllandet av dess målsättningar, och arbetslösheten är för närvarande på uppåtgång. Denna brist på arbetskraft kan på kort sikt avhjälpas genom en lämplig och strukturerad politik för ekonomisk invandring.

K. Migranterna hamnar ofta i otrygga arbeten som kräver få kvalifikationer eller för vilka de är överkvalificerade.

L. EU bör även öka sina insatser för att internt hantera bristen på arbetskraft och kompetens genom att utnyttja undersysselsatta grupper såsom människor med funktionshinder eller med bristande utbildning, långtidsarbetslösa, redan bosatta asylsökande etc.

Onsdag 22 april 2009

M. Antalet invandrarkvinnor i EU svarar för ungefär 54 procent av det totala antalet invandrare och ökar ständigt.

N. De flesta invandrarkvinnor har avsevärda svårigheter att integreras och komma in på arbetsmarknaden på grund av sin låga utbildningsnivå och de negativa stereotyper och sedvänjor som de har med sig från sina ursprungsländer, liksom de negativa stereotyper och den diskriminering som råder i medlemsstaterna. Många unga kvinnor med hög utbildningsnivå kommer i alla fall till EU för att ta relativt okvalificerade arbeten.

Allmänna överväganden

1. Europaparlamentet stöder starkt upprättandet av en gemensam invandringspolitik i EU som grundas på en hög grad av politisk och verksamhetsmässig solidaritet, ömsesidigt förtroende, insyn, partnerskap, delat ansvar och gemensamma insatser enligt gemensamma principer och med konkreta åtgärder med stöd i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Europaparlamentet upprepar att hanteringen av migrationsströmmar måste grundas på en samordnad strategi där hänsyn tas till EU:s och medlemsstaternas demografiska och ekonomiska situation.

3. Europaparlamentet anser att utvidgade och regelbundna samråd med företrädare för det civila samhället, såsom organisationer som verkar för och tillsammans med invandrarföreningar, i hög grad skulle främja utarbetandet av en gemensam invandringspolitik.

4. Europaparlamentet beklagar att man hittills inte har fastställt en tillräckligt omfattande gemensam politik för laglig invandring och välkomnar de nya lagstiftningsinstrument som har antagits inom ramen för den gemensamma europeiska politiken för laglig invandring.

5. Europaparlamentet betonar att en samstämmig och välavvägd gemensam europeisk invandringspolitik ökar EU:s trovärdighet i förbindelserna med tredjeländer.

6. Europaparlamentet upprepar att en effektiv hantering av migrationen kräver engagemang från regionala och lokala myndigheter samt ett verkligt partnerskap och samarbete med tredjeländer som är ursprungs- och transiteringsländer, vilka ofta uppfattar det som att beslut som påverkar dem tas utan deras medverkan. Parlamentet betonar att ett sådant samarbete kan föras endast om tredjelandet respekterar den internationella lagstiftningen om mänskliga rättigheter och skydd, och har undertecknat Genèvekonventionen från 1951 beträffande flyktingars status.

7. Europaparlamentet anser att invandring till EU inte är rätta lösningen på utvecklingsländernas problem och att en gemensam invandringspolitik måste åtföljas av en ändamålsenlig politik för utveckling av ursprungsländerna.

8. Europaparlamentet välkomnar den ovannämnda europeiska pakten för invandring och asyl, och de åtgärder, verktyg och förslag som lades fram av kommissionen i dess ovannämnda meddelande ”En gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg”. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att skyndsamt inleda genomförandet av dessa åtaganden.

9. Europaparlamentet välkomnar de institutionella konsekvenserna av Lissabonfördraget, särskilt att medbestämmandeförfarandet och förfarandet för omröstning med kvalificerad majoritet utvidgas till att omfatta all invandringspolitik, förtydligandet av EU:s behörighet när det gäller viseringar och gränskontroller samt EU:s utökade behörighet i asylfrågor och frågor som rör laglig och irreguljär migration.

10. Europaparlamentet anser att en gemensam invandringspolitik också nödvändigtvis kräver inrättandet av en gemensam asylpolitik och erinrar om den ovannämnda resolutionen om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet samt kommissionens förslag till förordning om inrättande av en europeisk byrå för samarbete i asylfrågor.

Onsdag 22 april 2009

Välstånd och invandring

Laglig migration

11. Europaparlamentet anser att laglig migration fortsatt är nödvändig för att tillgodose EU:s demografiska, arbetsmarknadsmässiga och kunskapsmässiga behov, vilka beror på hur den demografiska tillbakagången och den allt äldre befolkningen påverkar ekonomin. Den lagliga migrationen bidrar också till att tredjeländerna utvecklas genom utbyte av kunskap och expertis och genom att EU:s migranter skickar tillbaka pengar. Parlamentet efterlyser införandet av säkra system som underlättar dessa ekonomiska överföringar till tredjeländer.

12. Europaparlamentet anser att den reguljära migrationen måste vara ett alternativ till irreguljär migration eftersom den erbjuder ett lagligt, säkert och organiserat inträde till EU.

13. Europaparlamentet påminner om att kommissionen enligt de prognoser som den har lagt fram beräknar att det kommer att behövas 60 miljoner migrerande arbetstagare 2050 och detta kommer att kräva att kanaler för laglig migration öppnas.

14. Europaparlamentet betonar behovet av en övergripande bedömning av EU:s yrkesfärdigheter och marknadsbehov. Parlamentet anser dock att varje medlemsstat bör behålla kontrollen över det antal personer som behövs för dess arbetsmarknad och att de ska ta hänsyn till principen om gemenskapspreferens så länge som övergångsåtgärderna är tillämpliga.

15. Europaparlamentet stöder utarbetandet av nationella ”invandringsprofiler” i syfte att ge en helhetsbild av invandringssituationen inom varje medlemsstat vid en viss tidpunkt, och betonar att arbetsmarknadens behov bör vara en central aspekt i dessa profiler.

16. Europaparlamentet framhåller på nytt behovet av att öka EU:s dragningskraft för högkvalificerade arbetstagare, även via den information om destinations- och mottagarlandets arbetsmarknad som finns tillgänglig, och samtidigt ta hänsyn till den möjliga kunskapsflykten från ursprungsländerna. Det anser att kunskapsflykten kan mildras med tillfällig eller cirkulär migration genom att erbjuda vidareutbildning i ursprungsländerna för att behålla posterna inom centrala sektorer, särskilt utbildnings- och hälsovårdsektorerna, och genom att upprätta samarbetsavtal med ursprungsländer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från aktiv rekryteringsverksamhet i utvecklingsländer som lider brist på mänskliga resurser inom ovannämnda centrala sektorer.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram mekanismer, riktlinjer och andra instrument för att underlätta cirkulär och tillfällig migration, och att i samarbete med ursprungsländerna vidta åtgärder för att kompensera för förlusten av mänskliga resurser genom att tillhandahålla konkret stöd för yrkesutbildning inom centrala sektorer som försvagas till följd av kunskapsflykten.

18. Europaparlamentet välkomnar att texten om ”blåkort” öppnat för en gemensam politik för laglig invandring, men uppmanar medlemsstaterna att i högre grad arbeta mot gemensamma regler för invandringspolitik som inte endast omfattar välutbildade arbetstagare.

19. Europaparlamentet välkomnar antagandet av direktivet om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortet), och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för andra kategorier av arbeten så snart som möjligt, även i syfte att vidare motarbeta irreguljär invandring och utnyttjande av papperslösa invandrare.

20. Europaparlamentet efterlyser nya åtgärder för att ytterligare underlätta mottagandet av studerande och forskare och deras rörlighet inom EU.

21. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av att invandrarnas kompetens erkänns, i synnerhet genom att hänsyn tas till de formella och informella kvalifikationer som de har förvärvat i hemlandet. Parlamentet anser att ett sådant erkännande skulle motverka det kompetensslöseri som man ser otaliga exempel på bland invandrare, särskilt kvinnliga, som hänvisas till arbeten som de är överkvalificerade för.

Onsdag 22 april 2009

22. Europaparlamentet begär att kommissionen i sina framtida dokument i detta ärende beaktar frågan om kompetenserkännande, liksom incitament för ett livslångt lärande och samtidigt ser till att medlemsstaterna ger invandrare möjligheter till undervisning i mottagarlandets språk som en form av social, yrkesmässig och kulturell integrering i Europeiska unionen, och förbättrar deras möjlighet att stödja sina barns utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att även använda resultaten från debatten om invandrarbarns språkinlärning och undervisning av ursprungslandets språk och kultur i den medlemsstat de bosätter sig i. Parlamentet önskar att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras i det ramverk som snart kommer att läggas fram.

23. Europaparlamentet fastslår att Europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) är ett av de verktyg som kan användas för att på ett öppet, ansvarsfullt och effektivt sätt skapa jämvikt mellan utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden. Parlamentet föreslår också att konceptet med Eures-nätverk utvidgas så att det underlättar kontakterna mellan europeiska arbetsgivare som söker anställda med bestämda kvalifikationer och arbetssökande från tredjeländer. Parlamentet föreslår att man utnyttjar de särskilda anläggningarna (de redan inrättade och de som kommer att inrättas) eller EU:s representationer i tredjeländer som plattform för att bygga ut Eures-nätverket och garantera att rådgivningsarbetet fortsätter och utvidgas i fråga om verktyg och stöd för eget företagande eller tillgång till mikrokrediter. Parlamentet betonar att Europas behov av högkvalificerad arbetskraft inte bör leda till kompetensflykt från tredjeländer eftersom det har negativa effekter för deras tillväxtekonomier och sociala infrastruktur.

24. Europaparlamentet anser att invandrare från så kallade tredjeländer bör ha rätt till rörlighet inom EU så att de, som lagligt bosatta i en medlemsstat, kan ta anställning som gränsarbetare i en annan medlemsstat utan att behöva ansöka om arbetstillstånd. Efter det att dessa invandrare har varit legalt bosatta i en medlemsstat i fem år ska de ges full rörelsefrihet som arbetstagare.

25. Europaparlamentet framhåller betydelsen av samordning mellan lokala och regionala myndigheter med särskilt ansvar för utbildning och mellan nationella och europeiska myndigheter när det gäller styrning av arbetsmarknadens behov enligt principen om gemenskapsföreträde. Parlamentet understryker att ett sådant samarbete är oumbärligt om man effektivt ska kunna genomdriva en invandringspolitik som motverkar den arbetskraftsbrist som kan konstateras inom vissa sektorer och medlemsstater och verka för en effektiv och lämplig integrering av invandrarna.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra mer information tillgänglig i ursprungsländerna om möjligheterna i samband med laglig migration och om invandrarnas rättigheter och skyldigheter när de väl har kommit till EU.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på ett tillfredsställande sätt använda gemenskapens finansieringsinstrument för invandrarpolitik för att skapa fler och bättre jobb för migranter.

Integration

28. Europaparlamentet betonar att integrationen ökar den kulturella mångfalden i EU och bör grundas på social delaktighet, icke-diskriminering och lika möjligheter, närmare bestämt genom tillgång till hälsovård, utbildning, språkundervisning och anställning. Parlamentet anser att integrationspolitiken också ska grunda sig på lämpliga innovativa program och inser den nyckelroll som spelas av lokala och regionala myndigheter, fackföreningar, invandrarorganisationer, yrkesorganisationer och förbund för integration av invandrare.

29. Europaparlamentet stöder de integrationsansträngningar som görs av medlemsstater, reguljära migranter och personer under internationellt skydd, med hänsyn tagen till respekten för EU:s och dess medlemsstaters identitet och värden, inklusive respekten för de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen, demokrati, tolerans och jämlikhet, yttrandefrihet och obligatorisk skolgång för barn. Parlamentet påminner om att integration är en tvåvägsprocess som innebär att både invandrarna och värdlandets befolkning måste anpassa sig i enlighet med de gemensamma grundläggande principer som antagits av rådet och där utbytet av bästa metoder kan vara till nytta. Parlamentet inser att integration är svårare att uppnå i medlemsstater som är utsatta för ett betydande invandringstryck beroende på deras specifika geografiska läge, men detta måste ändå vara en målsättning som inte får överges. Parlamentet uppmanar andra medlemsstater att solidariskt bidra till att mildra detta tryck för att på så sätt underlätta integrationen för personer under internationellt skydd vilka befinner sig i någon av EU:s medlemsstater, samtidigt som laglig migration ska främjas.

30. Europaparlamentet betonar att en effektiv integrationsprocess är det bästa verktyget för att undanröja misstro och misstänksamhet mellan infödda medborgare och migranter, vilket är mycket viktigt för att motverka främlingsfientliga tendenser eller handlingar.

31. Europaparlamentet stöder utarbetandet av ömsesidiga mekanismer för lärande och utbyte av bästa metoder mellan medlemsstaterna för att stärka mottagarländernas förmåga att hantera den ökande mångfalden, och även ett system med gemensamma indikatorer och lämplig statistisk kapacitet som medlemsstaterna kan använda för att utvärdera resultaten av sin invandringspolitik.

32. Europaparlamentet påminner om att det är mycket viktigt att se till att invandrarorganisationerna är delaktiga eftersom de spelar en unik roll i integrationsprocessen genom att ge migranterna möjligheter till demokratiskt deltagande. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att främja system för att stödja det civila samhället i integrationsprocessen genom att se till att migranterna deltar i värdsamhällets medborgerliga och politiska liv, och även underlätta migranternas deltagande i politiska partier och fackföreningar och deras möjligheter att rösta i lokala val.

33. Europaparlamentet välkomnar det initiativ som kommissionen och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har tagit för att förbättra samstämmigheten i integrationspolitiken genom att inrätta ett europeiskt integrationsforum med deltagande och engagemang från samhälls- och invandrarorganisationer i syfte att utbyta erfarenheter och utarbeta rekommendationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samordna sina integrationsinsatser genom att utbyta bästa metoder om sina nationella integrationsplaner.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att garantera ekonomiskt stöd till en strukturell och kulturell integration av invandrare, även med hjälp av EU-programmen ”Livslångt lärande”, ”Ett Europa för medborgarna”, ”Aktiv ungdom” samt ”Kultur 2007–2013”. Parlamentet konstaterar att lärare ofta är dåligt förberedda på en situation med många barn till migranter i klasserna och efterlyser bättre utbildning för lärarna och tillräckliga ekonomiska resurser.

35. Europaparlamentet understryker det faktum att skolprogram och livslångt lärande spelar en avgörande roll i integrationsprocessen genom att de utvecklar färdigheter, i synnerhet språkfärdigheter. Ett fritt deltagande i utbildningsprogram och livslångt lärande bör dessutom vara en rättighet och möjlighet för nyanlända invandrare.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att främja antidiskrimineringspolitik, och även den politik som tillämpas av offentliga myndigheter.

37. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna respekterar och stöder de relevanta direktiven: rådets direktiv 2000/78/EG [1], 2000/43/EG [2] och 2004/113/EG [3], i syfte att bekämpa diskriminering.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera den internationella konventionen om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar som antogs av FN:s generalförsamling den 18 december 1990 [4].

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in könsrelaterade uppgifter om invandringen till EU och att ge Europeiska jämställdhetsinstitutet i uppgift att analysera dem för att ytterligare belysa invandrarkvinnors särskilda behov och problem och de lämpligaste metoderna för att integrera dem i värdländernas samhällen.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vederbörligen beakta genusaspekten samt invandrarkvinnornas speciella situation och behov när de utarbetar sin integrationspolitik.

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att invandrarkvinnors grundläggande rättigheter respekteras, oavsett om deras status är laglig eller inte.

---

[1] EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.
[2] EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.
[3] EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.
[4] A/RES/45/158.

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja informationskampanjer som riktar sig till invandrarkvinnor för att informera dem om deras rättigheter, möjligheter till utbildning och språkinlärning, yrkesutbildning och anställning och för att förhindra tvångsäktenskap, könsstympning och andra former av psykiskt eller fysiskt tvång.

Säkerhet och invandring

Integrerad gränsförvaltning

43. Europaparlamentet betonar behovet av en heltäckande huvudplan för att fastställa de övergripande målen för och uppbyggnaden av EU:s gränsförvaltningsstrategi. Planen bör omfatta uppgifter om hur alla relaterade program och system inom detta område kan optimeras ytterligare. Parlamentet anser i detta sammanhang att kommissionen först och främst bör analysera effektiviteten hos medlemsstaternas befintliga gränsförvaltningssystem när den överväger EU:s gränsförvaltningsstrategi, i syfte att skapa optimala synergier mellan dem och tillhandahålla ytterligare information om kostnadseffektiviteten för de nya föreslagna systemen, närmare bestämt systemet för in- och utresa, det elektroniska systemet för resetillstånd, automatiska gränskontroller och programmet för registrerade resenärer, inom ramen för EU:s integrerade gränsförvaltning.

44. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att man inom den integrerade gränsförvaltningen skapar rätt balans mellan behovet av att garantera fri rörlighet för ett ökande antal personer över gränserna och ökad säkerhet för EU-medborgarna. Parlamentet förnekar inte att det finns tydliga fördelar med användningen av personuppgifter, men anser samtidigt att allmänhetens förtroende för staternas åtgärder på detta område endast kan upprätthållas om det finns tillräckliga garantier för uppgiftsskydd, övervakning och tillgång till prövning.

45. Europaparlamentet efterlyser en genomförbarhetsstudie för en integrerad strategi i fyra steg, där systematiska kontroller skulle göras i varje skede under en invandrares resa till unionen.

46. Europaparlamentet betonar att EU:s gränsstrategi även bör kompletteras med konkreta åtgärder för att stärka tredjeländernas gränser inom ramen för EU–Afrika-partnerskapet och den europeiska grannskapspolitiken (östra partnerskapet, Euromed).

47. Europaparlamentet efterlyser enhetliga europeiska Schengenvisum i stället för dagens nationella Schengenvisum eftersom sådana skulle öppna för likabehandling av alla visumsökande. Parlamentet vill bli informerat om den exakta tidsplanen och detaljerna för kommissionens politiska och tekniska studie, där man kommer att analysera genomförbarheten och de praktiska följderna och effekterna av ett system där medborgare från tredjeländer måste få elektroniskt godkännande för inresa innan de reser in på EU-territorium (det elektroniska systemet för resetillstånd, Esta). Parlamentet efterlyser ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaternas konsulat och ett gradvist inrättande av ett system för gemensamma konsulära tjänster för viseringar.

48. Europaparlamentet uppmanar rådet att införa mekanismer som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna för att fördela bördorna på grund av gränskontrollen och samordna medlemsstaternas nationella politik.

Irreguljär migration

49. Europaparlamentet anser att effektivt bekämpande av irreguljär invandring är en central del av en heltäckande migrationspolitik för EU, och beklagar därför att en effektiv beslutsprocess på detta område förhindras av medlemsstaternas bristande förmåga att föra ett verkligt samarbete på detta område, vilket ligger i deras ömsesidiga intresse.

50. Europaparlamentet uttrycker sin bestörtning över den mänskliga tragedi som orsakas av olaglig invandring sjövägen, särskilt vid unionens södra havsgränser, där båtfolk lämnar den afrikanska kusten för att företa riskfyllda överfarter till Europa. Parlamentet efterlyser starkt skyndsamma åtgärder som kan sätta stopp för denna mänskliga tragedi en gång för alla och förstärka dialogen och samarbetet med ursprungsländerna.

51. Europaparlamentet erinrar om att irreguljär invandring ofta drivs av kriminella nätverk som hittills har visat sig vara mer effektiva än de gemensamma EU-åtgärderna. Parlamentet är övertygat om att sådana nätverk är ansvariga för hundratals människors död, vilkas liv går förlorade till havs varje år. Parlamentet erinrar om att medlemsstaterna, med hänsyn till sina internationella åtaganden, har ett gemensamt ansvar för att rädda liv till havs. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att fördubbla sina ansträngningar i kampen mot den organiserade brottslighet, människohandel och smuggling som förekommer på flera håll inom EU, och i synnerhet att eftersträva att rasera dessa nätverk genom att inte bara angripa människosmugglarna, som endast är ansvariga utåt, utan också de personer i toppen av kedjan som tjänar mest på denna kriminella verksamhet.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera upplysningskampanjerna om farorna med irreguljär migration i transit- och ursprungsländerna.

53. Europaparlamentet välkomnar det nya direktivet om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Parlamentet anser att direktivet är ett effektivt verktyg för att förhindra att migrerande arbetstagare exploateras, och på så sätt även se till att en av de starkaste drivkrafterna för irreguljär migration förlorar sin lockelse.

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte skjuta upp införlivandet av det nya direktivet om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU.

55. Europaparlamentet anser att det är helt nödvändigt att förstärka kanalerna för dialog med ursprungsländerna och att upprätta samarbetsavtal med dessa länder, med syfte att sätta stopp för denna irreguljära migration, som är omänsklig och upprörande.

56. Europaparlamentet anser att Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex), trots att dess budgetmedel vid ett flertal tillfällen har ökats på parlamentets begäran, ännu inte kan tillhandahålla en ändamålsenlig samordning av övervakningsinsatser vid unionens yttre gränser på grund av sitt begränsade mandat, och på grund av att de berörda tredjeländerna inte engageras tillräckligt, särskilt när det gäller operationer till havs.

57. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ till ett förslag att se över Frontex mandat och anser att en förstärkning av detta mandat är av nöden, särskilt genom att utvidga dess samordningsförmåga och dess möjlighet att samordna permanenta uppdrag i områden med högt migrationsstryck på begäran av de berörda medlemsstaterna samt förmågan att agera i tredjeländer. Parlamentet anser att man även bör inrikta sig på att förstärka Frontex resurser för riskanalyser och insamling av underrättelser.

58. Europaparlamentet anser att Frontex behöver tillräckliga resurser, och inte bara ekonomiska resurser, om man ska kunna genomföra sitt uppdrag på ett meningsfullt sätt, och uppmanar medlemsstaterna att tillämpa ny teknik för att bekämpa irreguljär migration och öka den gemensamma förvaltningen av tekniska medel, samt kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag för att införa obligatorisk samarbetsskyldighet på samma villkor som man planerar för de snabba gränsinsatsenheterna.

59. Europaparlamentet uppmanar Frontex och kommissionen att genomföra en studie, med uppskattningar, om möjligheten för Frontex att få sin egen utrustning och om vad som krävs för en möjlig utökning av Frontex verksamhet till havs till en EU-kustbevakning, utan att undergräva medlemsstaternas kontroller av sina gränser.

60. Europaparlamentet anser att Frontex endast kan bli helt ändamålsenligt om man ökar insatserna för kompletterande åtgärder, såsom återtagande och samarbete med tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja Frontex i detta avseende.

61. Europaparlamentet stöder inrättandet av specialicerade Frontex-kontor för att man ska kunna ta hänsyn till och bättre utvärdera den speciella situationen vid särskilt känsliga gränser, i synnerhet när det gäller landgränsen i öster och havsgränsen i söder.

62. Europaparlamentet konstaterar att skillnader i tolkningen av rättsliga begrepp, tolkningen av den internationella havsrätten och skillnader i nationella lagstiftningar och förfaranden har hindrat Frontex verksamhet. Parlamentet efterlyser därför en genomgripande undersökning när det gäller att utforma en gemensam strategi och reda ut motstridiga skillnader mellan de olika nationella lagstiftningarna och förfarandena.

63. Europaparlamentet efterlyser ett utökat och permanent samarbete mellan Frontex och de nationella organen och byråerna.

64. Europaparlamentet anser att förslaget om ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) bör utvecklas ytterligare, bland annat genom att samordningen mellan medlemsstaterna förbättras.

65. Europaparlamentet konstaterar att fiskare, privata fartyg och privata arbetstagare till sjöss ofta träffar på olagliga invandrare före ett lands marinstyrka, och betonar behovet av att tydligare informera dessa parter om deras internationella rättsliga skyldigheter att hjälpa invandrare i sjönöd. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en ersättningsmekanism för förlorad arbetsinkomst till följd av räddningsoperationer.

66. Europaparlamentet betonar att det finns ett tydligt behov av tillförlitlig statistik för att inrätta konkreta verktyg för bekämpningen av irreguljär migration på EU-nivå, och uppmanar därför kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att tillhandahålla sådan statistik.

Återvandring

67. Europaparlamentet anser att migranter som inte har rätt till internationellt skydd och som uppehåller sig irreguljärt på medlemsstaternas territorium måste anmodas att lämna Europeiska unionens territorium. Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang antagandet av återvändandedirektivet och kräver att medlemsstaterna, inom ramen för direktivets införlivande, ska se till att bevara de mest gynnsamma befintliga bestämmelserna i den nationella lagstiftningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera återvandring med tillbörlig respekt för lagen och värdigheten hos de berörda personerna, och att ge företräde åt frivillig återvandring.

68. Europaparlamentet påpekar att ett system för rådgivning om återvandring bör inrättas vid stängda och öppna mottagningsförläggningar, vilket ska fungera som en kontaktpunkt för personer som vill får mer information om hjälp vid återvandring.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett system för övervakning och stöd för social och yrkesmässig återanpassning av återtagna migranter i ursprungsländerna.

70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera ett införande av sin återtagandepolitik inom ramen för en gemensam politik, och helst i bilaterala avtal.

71. Europaparlamentet begär angående återtagandeavtal att parlamentet och dess behöriga utskott under diskussionerna med tredjeländer regelbundet ska informeras om hur diskussionerna framskrider och om eventuella hinder för förhandlingarna.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försäkra sig om att medlemsstaterna endast har bilaterala återtagandeavtal med tredjeländer som kan lämna fullständiga garantier för att de återtagna personernas mänskliga rättigheter respekteras och som har undertecknat Genèvekonventionen från 1951.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sträva efter ett effektivt verkställande av tredjeländernas skyldighet att ta tillbaka de medborgare som uppehåller sig irreguljärt på EU:s territorium, i enlighet med artikel 13 i Cotonouavtalet av den 23 juni 2000. Parlamentet efterlyser ett stärkande av dessa bestämmelser under förhandlingarna om det nya AVS-avtalet.

74. Europaparlamentet betonar behovet av en verklig EU-dimension i fråga om återvandringspolitiken, genom ömsesidigt erkännande av återvandringsbeslut. Parlamentet vädjar om mer samarbete mellan medlemsstaterna i samband med verkställandet av återvandringsbeslut och stärkandet av Frontex roll i gemensamma återvandringsärenden.

75. Europaparlamentet efterlyser ett stärkande av samarbetet, inklusive genom konsulärt samarbete, med ursprungs- och transiteringsländerna för att underlätta återtagandeförfarandena, och uppmanar kommissionen att utvärdera befintliga återtagandeavtal för att underlätta deras tillämpning och inhämta lärdomar inför förhandlingarna om framtida avtal.

76. Europaparlamentet uppmanar rådet att överväga att anta rättsliga bestämmelser för att införa en europeisk ”laissez-passer” – en passersedel som ska utfärdas till tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligt i en medlemsstat i syfte att underlätta återsändande till tredjeländer. En bestämmelse om dessa passersedlar bör inbegripas i unionens återtagandeavtal så att de blir bindande för de berörda tredjeländerna.

Solidaritet och invandring

Samordning mellan medlemsstaterna

77. Europaparlamentet beklagar djupt det faktum att medlemsstaterna har visat otillräcklig solidaritet inför den växande utmaningen med invandring. Parlamentet efterlyser en brådskande granskning av ramprogrammet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar för perioden 2007–2013 ([1]) och dess fyra finansiella instrument, så att de kan spegla den nya verklighet som uppstår genom ökande migrationstryck och användas vid brådskande behov, såsom vid massinvandring.

78. Europaparlamentet uppmärksammar medlemsstaternas åtaganden i ovannämnda europeiska pakt för invandring och asyl när det gäller behovet av solidaritet. Parlamentet välkomnar särskilt införandet av en frivillig mekanism för fördelning av bördan som möjliggör omplacering inom EU av personer som beviljats internationellt skydd, från medlemsstater som utsätts för specifikt och oproportionerligt tryck på sina inhemska asylsystem, vilket framför allt är en följd av deras geografiska eller demografiska situation, till andra medlemsstater, samt uppmanar medlemsstaterna att fullgöra dessa åtaganden. Parlamentet välkomnar också tilldelningen av 5 miljoner EUR i EU:s budget för 2009 för detta ändamål inom ramen för Europeiska flyktingfonden, men insisterar på att bindande instrument införs. Parlamentet uppmanar kommissionen att genast tillämpa denna mekanism och omedelbart föreslå ett lagstiftningsinitiativ för att på ett varaktigt sätt införa en sådan mekanism på EU-nivå.

79. Europaparlamentet välkomnar omarbetningen av Dublinförordningen och de föreslagna bestämmelserna om en mekanism för att inställa överföringar i enlighet med Dublinförordningen om det råder tvivel om huruvida en sådan överföring skulle kunna leda till att de sökande inte åtnjuter en tillräckligt hög skyddsnivå i den ansvariga medlemsstaten, särskilt när det gäller villkor för mottagande och tillträde till asylförfaranden, och i fall där ett sådant överförande skulle öka bördan för de medlemsstater som står inför ett specifikt och oproportionerligt tryck på sina inhemska asylsystem, särskilt med avseende på deras geografiska eller demografiska situation. Parlamentet betonar emellertid att dessa bestämmelser sannolikt enbart blir en politisk utfästelse i stället för ett effektivt instrument för att verkligen stödja en medlemsstat utan införandet av ett dubbelriktat, tvingande instrument för alla medlemsstater.

80. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om en omarbetning av förordningen om inrättande av ”Eurodac” för jämförelse av fingeravtryck, och påminner medlemsstaterna om deras skyldigheter att ta fingeravtryck och översända uppgifter i enlighet med den gällande Eurodac-förordningen. Parlamentet anser att biometriska uppgifter, såsom fingeravtryck, måste utnyttjas för att öka effektiviteten i gränskontrollerna.

Samarbete med tredjeländer

81. Europaparlamentet beklagar att samarbetet med tredjeländer inte har gett avsedda resultat, med undantag för Spaniens samarbete med tredjeländer som exempelvis Senegal och andra länder i Afrika söder om Sahara och i Nordafrika. Parlamentet efterlyser ett målinriktat stöd för tredjeländer som är transiterings- och ursprungsländer och som kan hjälpa dem att skapa ett effektivt system för gränshantering, med delaktighet av Frontex vid gränsbevakningshjälp i dessa länder.

82. Europaparlamentet påminner kommissionen, rådet och medlemsstaterna om att det är mycket viktigt att fortsätta den dialog som har inletts med ursprungs- och transitländerna i enlighet med de ministerkonferenser mellan EU och Afrika om migration och utveckling som har hållits i Tripoli, Rabat och Lissabon.

([1]) KOM(2005)0123.

Onsdag 22 april 2009

83. Europaparlamentet påpekar att det är viktigt att genomföra de politiska instrument som tagits fram inom ramen för den övergripande strategin för migration ([1]) och ”Rabat-processen” från 2006 om migration och utveckling, samt EU-Afrika-partnerskapet om migration, rörlighet och arbetstillfällen, som parterna enades om i Lissabon i december 2007.

84. Europaparlamentet betonar vikten av en utvecklingspolitik i tredjeländer som är ursprungs- och transiteringsländer som ett medel för att ta itu med själva orsakerna till invandringsproblematiken. Parlamentet efterlyser en förbättrad samordning av unionens invandrings- och utvecklingspolitik, i vilken man till fullo tar hänsyn till strategiska mål såsom millennieutvecklingsmålen.

85. Europaparlamentet konstaterar dock att utvecklingspolitiken inte kan utgöra det enda alternativet till migration eftersom en solidarisk utveckling är omöjlig utan permanent rörlighet.

86. Europaparlamentet efterlyser ett stärkt samarbete med Internationella organisationen för migration och andra internationella organisationer för att nya regionala kontor ska kunna inrättas i känsliga områden där det finns behov av praktisk hjälp bland annat med laglig migration och i samband med invandrare som frivilligt vill återvandra.

87. Europaparlamentet betonar betydelsen av att inrätta centrum för information om och hantering av migration, som det centrum som invigdes i Mali i oktober 2008. Parlamentet anser vidare att dessa centrum bör kunna bidra avsevärt till att ta itu med migrationsproblemen genom att stå till tjänst med rådgivning för potentiella migranter, migranter som återsänds och migranter som uppehåller sig i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att lämna nödvändig information om projekten för att inrätta fler centrum inom ramen för EU–Afrika-partnerskapet, och att överväga möjligheten att inrätta sådana centrum i de östra grannländerna.

88. Europaparlamentet betonar att alla avtal med ursprungs- och transiteringsländer bör omfatta kapitel om invandringssamarbete, och efterlyser en ambitiös politik tillsammans med tredjeländer i fråga om polisiärt och rättsligt samarbete i kampen mot internationella brottsorganisationer inblandade i människohandel och när det gäller att ställa de berörda personerna inför rätta med hjälp av Europol och Eurojust. Parlamentet uppmanar också kommissionen att stärka stödet, inklusive ekonomisk och teknisk hjälp, till tredjeländer för att skapa ekonomiska och sociala förhållanden som bidrar till att motverka irreguljär migration, narkotikahandel och organiserad brottslighet.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja förhandlingarna om övergripande EU-avtal som det som ingåtts med Kap Verde, att göra framsteg i de övergripande förhandlingar som förs med Marocko, Senegal och Libyen, och att även stödja ingående av avtal med de främsta ursprungsländerna i samband med invandring.

90. Europaparlamentet påpekar behovet av att stödja tredjeländerna i deras arbete för att utforma nationella rättsliga ramar och inrätta invandrings- och asylsystem i full överensstämmelse med internationell rätt. Parlamentet uppmanar likaså tredjeländer som är transiteringsländer att underteckna och följa 1951 års Genèvekonvention.

91. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att reflektera över frågan med ”miljöflyktingar”, det vill säga flyktingar som för närvarande inte kan betraktas som ekonomiska flyktingar och som inte heller erkänns som flyktingar enligt Genèvekonventionen.

*

* *

92. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

([1]) KOM(2006)0735.

Onsdag 22 april 2009

Grönbok om TEN-T-politikens framtid

P6_TA(2009)0258

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om grönboken om TEN-T-politikens framtid (2008/2218(INI))

(2010/C 184 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 februari 2009 med titeln ”Grönboken: Transeuropeiska transportnät (TEN-T): En översyn av strategin”, (KOM(2009)0044),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2008 med titeln ”En ekonomisk återhämtningsplan för Europa” (KOM(2008)0800),

— med beaktande av rådets slutsatser om grönare transporter som rådet (transport, telekommunikation och energi) antog vid sitt möte den 8–9 december 2008,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juni 2006 med titeln ”Hållbara transporter för ett rörligt Europa – Halvtidsöversyn av EU-kommissionens vitbok från 2001 om den gemensamma transportpolitiken” (KOM(2006)0314),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 januari 2008 med titeln ”Mot 20–20 till 2020 – Europas möjligheter i klimatförändringen” (KOM(2008)0030),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 oktober 2007 med titeln ”Handlingsplan för godslogistik” (KOM(2007)0607),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 maj 2008 om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 20 januari 2009 om genomförandet av riktlinjerna för det transeuropeiska transportnätet 2004–2005 (KOM(2009)0005),

— med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om Lissabonstrategin [1],

— med beaktande av sin resolution av den 5 september 2007 om godslogistik i Europa – nyckeln till hållbar rörlighet [2],

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0224/2009), och av följande skäl:

[1] Antagna texter, P6_TA(2009)0120.
[2] EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 154.

Onsdag 22 april 2009

A. Den politiska definitionen av TEN-T-politiken, såsom den beskrivs i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet ([1]) och Europaparlamentets och rådets beslut nr 884/2004/EG av den 29 april 2004 om ändring av beslut nr 1692/96/EG om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet ([2]), ledde till en ”önskelista” på 30 prioriterade projekt som i huvudsak inspirerats av nationella intressen.

B. Den yttre konkurrenskraften för godstransporter på järnväg och sjöfart i förhållande till vägtransporter måste förbättras, i syfte att säkerställa en välavvägd användning av höghastighetsleder till sjöss och korridorer för järnvägsfrakt.

C. 30 prioriterade projekt ledde till ett förslag från kommissionen om att bevilja cirka 20 miljarder EUR i EU-medel inom ramen för budgetplanen 2007–2013 till det transeuropeiska transportnätet i sin helhet, ett belopp som slutligen minskades till cirka 8 miljarder EUR, varav endast 5,3 miljarder EUR avsatts till de 30 prioriterade projekten, efter krav från rådet.

D. Europeiska unionens uppenbara oförmåga att efterleva finansieringsreglerna för TEN-T, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet ([3]), leder till osäkerhet i projektfinansieringsplaneringen.

E. Det är nödvändigt att öka kommissionens kapacitet att genomföra stora gränsöverskridande projekt, särskilt järnvägsprojekt, som kräver en förstärkt och kontinuerlig samordning mellan de involverade medlemsstaterna och en flerårig finansiering som överskrider budgetramens tidsramar.

F. Av bilagorna till kommissionens ovannämnda meddelande av den 14 maj 2008 framgår det visserligen att det inom ramen för transportprojekten kommer att anslås ca 49 % för vägar, ca 31 % för järnvägar och ca 9 % för stadstrafik, men det preciseras inte vilka konkreta projekt som kommer att samfinansieras.

1. Europaparlamentet konstaterar att de första försöken att utveckla en transportinfrastrukturpolitik inom EU, som inspirerades av de felande länkarna från European Roundtable of Industrialists (ERT), stimulerades av kommissionens meddelande av den 2 december 1992 om den framtida utvecklingen av den gemensamma transportpolitiken, med motiveringen att få till stånd ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning och inleddes av f.d. transportkommissionären Karel Van Miert. Parlamentet konstaterar att man i rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät ([4]) och i beslut nr 884/2004/EG försökte orientera sig mot ovannämnda mål. Man bör även betona de insatser för att främja denna politik som gjordes av kommissionens förra vice ordförande med ansvar för energi och transport, Loyola de Palacio.

2. Europaparlamentet anser att rapporterna från TEN-T-samordnarna är intressanta exempel för framtida samordning och integrering av ett begränsat urval viktiga projekt, och uppmanar följaktligen kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta sitt arbete med att förbättra de prioriterade projekten. Investeringar på medellång och lång sikt bör fortlöpa i enlighet med målsättningen att färdigställa nätverket.

3. Europaparlamentet välkomnar det tidiga framläggandet av det ovannämnda meddelandet från kommissionen av den 4 februari 2009, som syftar till att grundligt se över EU:s transportinfrastruktur och TEN-T-politiken i enlighet med nuvarande och framtida utmaningar vad gäller transport, gränsöverskridande rörlighet, finanser, ekonomiska, regionala (inklusive regioner med bestående handikapp) och sociala frågor samt säkerheten och miljön.

([1]) EGT L 15, 17.1.1997, s. 1.
([2]) EUT L 167, 30.4.2004, s. 1.
([3]) EUT L 162, 22.6.2007, s. 1.
([4]) EGT L 228, 23.9.1995, s. 1.

4. Europaparlamentet ser i detta avseende ingen logisk grund till att införa ett vagt begrepp som ”begreppsbaserad pelare” för TEN-T, vilket endast skulle överbelasta prioriteringslistan. Tvärtemot kommissionens påstådda målsättning kan en pelare som uttryckligen beskrivs som begreppsmässig inte förbättra TEN-T-politikens trovärdighet, vilken ligger i dess förmåga att utveckla konkreta projekt.

5. Europaparlamentet håller därför med om att man bör utveckla ett mer sammanhängande och integrerat nätverk som återspeglar behoven av intermodala anslutningar för medborgare och gods. Parlamentet betonar därför att järnvägar, hamnar, hållbara yttre och inre vattenvägar och deras inlandsförbindelser eller intermodala knutpunkter i infrastrukturlänkar mellan och inom nya medlemsstater måste ges prioritet, och att särskild vikt även bör fästas vid gränsöverskridande transportförbindelser samt bättre förbindelser med flygplatser och hamnar inom det transeuropeiska nätet. Parlamentet betonar att de olika men kompletterande behoven inom passagerar- och godstrafiken måste uppmärksammas. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna och de regionala myndigheterna förbättrar mellanliggande stationer och lokala förbindelser som fungerar som förbindelser till TEN-T i syfte att minimera kostnaderna relaterade till ett avlägset läge.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt stödja prioriterade projekt för intermodala förbindelser med permanent driftskompatibilitet som löper genom flera medlemsstater. Parlamentet påpekar att det är en nationell uppgift att sammanlänka de ekonomiska områdena längs dessa prioriterade projekt.

7. Europaparlamentet håller med om att miljövänliga transportsätt i förteckningen över prioriterade projekt proportionellt sett ska betonas mer än andra. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att snarast se till att denna proportionella prioritet även bibehålls i samband med genomförandet av projekten.

8. Europaparlamentet betonar behovet av att integrera klimatskydd och hållbara utvecklingsstrategier i alla transportslag i den europeiska infrastrukturpolitiken och att uppfylla EU:s mål att minska koldioxidutsläppen.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att medlemsstaterna ska integrera den europeiska miljölagstiftningen i beslutsfattandet om och planeringen av TEN-T-projekt, såsom Natura 2000, SMB, MKB, luftkvalitet, vattenramdirektivet, habitat- och fågeldirektivet samt rapporter från transport- och miljörapporteringsmekanismen (TERM) om indikatorer för transport och miljö från Europeiska miljöbyrån.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att minska oklara eller motsägelsefulla bestämmelser rörande förklaringar av allmänt intresse och tillämpning av miljölagstiftning. Parlamentet anser dessutom att medlemsstaterna inte får missbruka den EU-lagstiftning som nämns i punkt 9 för att blockera genomförande av TEN-T-projekt när ett projekt väl beviljats TEN-T-status.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta den senaste tidens utveckling, såsom den globala finanskrisen, de demografiska förändringarna, utvidgningen, de nya grannländerna, samt de intensifierade förbindelserna med länderna i Östeuropa och Medelhavsområdet, som viktiga faktorer som påverkar den europeiska transportinfrastrukturpolitiken.

12. Europaparlamentet understryker, särskilt med tanke på den ekonomiska krisen, att utvecklingen av TEN-T och samordningen av EU:s transporter med transporterna i grannländerna är det säkraste sättet att garantera långsiktig hållbarhet för den inre marknaden och ekonomisk och social sammanhållning i EU.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina ansträngningar för att garantera en bättre europeisk samordning av den territoriella utvecklingen (EU:s territoriella agenda och principen för territoriell sammanhållning) och transportplaneringen, så att man genom att i ökad utsträckning upprätta nätverk mellan regionerna tar hänsyn till regional tillgänglighet. Stora skillnader mellan bergs-, kust- och öregioner samt mellan centrala, perifera och andra gränsöverskridande regioner måste tas i beaktande, såväl som behovet av bättre integrering av stadstrafiksystemen i TEN-T.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt prioritera projekt som omfattar de viktigaste järnvägs-, väg- och inlandsvattenlederna och syftar till att upprätta gränsöverskridande förbindelser med nya medlemsstater och tredjeländer.

Onsdag 22 april 2009

15. Europaparlamentet föreslår i detta sammanhang att programmet för regional utvecklingsplanering i europeiskt perspektiv (ESDP) ska utgöra grund för planeringen och att tillgängliga ESPON-undersökningar bör inbegripas som vetenskaplig och regionalt inriktad bakgrundsinformation för transportutvecklingen.

16. Europaparlamentet betonar att både målen i Lissabonstrategin och målen i återhämtningsplanen måste integreras i utvecklingen av TEN-T-politiken, med beaktande av att frågor som rörlighet, tillgänglighet och logistik är viktiga för EU:s konkurrenskraft samt för att sammanhållningen mellan territorierna ska kunna förbättras.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att integrera gröna korridorer, järnvägsnät för godstransporter, korridorer för det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg (ERTMS), höghastighetsleder till sjöss, såsom närsjöfart, befintliga inre vattenvägar med begränsad kapacitet eller slussar med otillräcklig kapacitet, torrhamnar, logistikplattformar och knutpunkter för rörlighet i städerna, samt den planerade utvidgningen av TEN-T till att omfatta länderna inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och länderna i Östeuropa och Medelhavsområdet, i ett intermodalt TEN-T-koncept som grundar sig på planerade åtgärder till förmån för mer miljövänliga, mindre oljekonsumerande och säkrare transportslag, för att garantera en optimal användning av alla transportslag och främja kompabilitet mellan de olika transportslagen, särskilt för järnvägsförbindelser i hamnar. Parlamentet begär dessutom att det nuvarande och framtida ramverket för TEN-T och den föreslagna lagstiftningen om korridorer för järnvägsfrakt samordnas.

18. Europaparlamentet noterar att hittills endast 1 % av EU:s infrastrukturmedel använts till inre vattenvägar enligt de senaste undersökningarna. Parlamentet anser att tillräckliga EU-medel behövs för att utveckla EU:s infrastruktur för inre vattenvägar, så att de inre vattenvägarnas fulla potential som ett hållbart och pålitligt transportslag kan utnyttjas.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med hänsyn till kravet på ökad näteffektivitet och snabbare transporter verka för en snabbare ökning av godstrafiken på järnväg.

20. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (KOM(2008)0852) och det ovannämnda meddelandet från kommissionen av den 18 oktober 2007.

21. Europaparlamentet understryker vikten av att möjliggöra informationsutbyte inom den intermodala transporten, för att främja och stödja växelverkan mellan mjuk och hård infrastruktur (informationssystem såsom ERTMS/flodinformationstjänster (RIS)/intelligenta transportsystem (ITS)/Sesar/Galileo), att förbättra driftskompatibiliteten, rullande järnvägsmateriel (ERTMS hård- och mjukvara i tåg och ljuddämpning av godsvagnar), grön logistik, intermodala anslutningar och knutpunkter, decentraliserade leveranskedjetjänster från dörr till dörr och trafikstyrning.

22. Europaparlamentet understryker vikten av att utveckla harmoniserade och standardiserade intelligenta transportsystem för TEN-T för att få till stånd en effektivare, smidigare, säkrare och miljövänligare transportförvaltning.

23. Europaparlamentet föreslår att man förbättrar genomförandet av TEN-T genom att inrätta en öppen samordningsmetod som inkluderar prestandamätning och utbyte av bästa praxis för att på detta sätt underlätta tillgången till information med hjälp av informationssystem som TENtec.

24. Europaparlamentet fokuserar på behovet av att främja effektiviteten i den infrastruktur som redan finns inom TEN-T-projekten på kort sikt, särskilt när genomförandet av sådana projekt redan inletts, i syfte att göra korridorerna mer hållbara och effektiva och utan att bara vänta på det långsiktiga förverkligandet av mycket stora projekt inom dessa korridorer.

25. Europaparlamentet stöder grönbokens strukturella alternativ 3 för utformningen av 5TEN-T, det vill säga, två nivåer som består av ett övergripande nät som grundar sig på de nuvarande TEN-T-kartorna och ett intermodalt ”stomnät” som ännu ska fastställas och där man prioriterar järnvägar, hållbara vattenvägar och hamnar samt deras anslutning till logistiska knutpunkter.

26. Europaparlamentet stöder idén med ett ”stomnät” som består av en ”geografisk pelare” och en ”begreppsbaserad pelare”, där den ”begreppsbaserade pelaren” innehåller kriterier och projekt, vilket gör det möjligt att under tidens gång fastställa projekt, korridorer och nätdelar på ett flexibelt sätt, och inte strikt i början av budgetperioden för hela perioden. Parlamentet anser att TEN-T måste kunna utvidgas flexibelt under budgetperioden så att hänsyn kan tas till ändrade marknadsvillkor.

27. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som medlemsstaterna, i samråd med regionala och lokala myndigheter, intressenter från det civila samhället och lokalbefolkningen, spelar när det gäller att besluta, planera och finansiera transportinfrastruktur, inklusive europeisk gränsöverskridande samordning och samarbete. Parlamentet förväntar sig ökad samstämmighet i Europeiska rådet mellan krav på TEN-T-projekt och beslut om TEN-T-budgetar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att, mot bakgrund av halvtidsutvärderingen av EU:s budgetram och med anledning av den pågående diskussionen om EU:s återhämtningsplan, ingående överväga att göra frågan om behovet av ekonomiskt stöd till infrastruktur som ingår i TEN-T-nätet till en prioritering, i enlighet med de strategier som hittills utarbetats inom EU.

28. Europaparlamentet ställer sig bakom gemenskapens mål om att minska den administrativa bördan, och uppmuntrar således med kraft kommissionen att se över finansieringsramen för prioriterade TEN-T-projekt i syfte att ytterligare minska byråkratin.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att förbättra samordningen av den politik som bedrivs på nationell nivå för att uppnå enhetlighet i samfinansieringen och genomförandet av TEN-T-programmet, i enlighet med artiklarna 154 och 155 i EG-fördraget.

30. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang att finanskrisen sätter större tryck på EU, medlemsstaterna och regionerna att grunda beslut om transportinfrastrukturprojekt på sunda kostnadsnytto-analyser, hållbarhet och europeiskt gränsöverskridande mervärde.

31. Europaparlamentet framhåller dock att investeringar i transportinfrastruktur är ett nyckelområde för att hantera den ekonomiska och finansiella krisen, och uppmanar kommissionen att påskynda TEN-T-relaterade infrastrukturprojekt som finansieras med hjälp av strukturfonderna och/eller Sammanhållningsfonden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ompröva sina investeringsprioriteringar med hänsyn till denna ståndpunkt, i syfte att påskynda de TEN-T-projekt som de är ansvariga för, särskilt i gränsöverskridande avsnitt.

32. Europaparlamentet påminner kommissionen om att EU:s samfinansiering av transportinfrastrukturprojekt via TEN-T, Sammanhållningsfonden och de regionala fonderna och Europeiska investeringsbanken måste överensstämma med följande kriterier: ekonomisk bärkraft, förstärkning av konkurrenskraften, främjande av den gemensamma marknaden, en hållbar miljö, insyn för skattebetalare och medborgarnas medverkan (partnerskapsprincipen). Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att utveckla offentlig-privata partnerskap för finansieringen av TEN-T samt behovet av att föreslå flexibla lösningar på problem som uppstår i projekt av denna storleksklass (svårigheter relaterade till terrängförhållanden, tekniska svårigheter, motstånd från allmänheten m.m.).

33. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att se till att det i projekt som bedöms inom ramen för EU:s finansiella program tas hänsyn till eventuella återverkningar på den nationella finansieringen av andra nödvändiga investeringar (som inte stöds med EU-medel). Parlamentet anser framför allt att medlemsstaternas utnyttjande av medel för att utvidga EU-finansierade projekt inte får ske på bekostnad av upprätthållande av eller investeringar i matartrafik. Parlamentet anser däremot att projekt därför åtminstone delvis bör fastställas och bedömas på basis av möjligheterna att integrera (och inte åsidosätta) utveckling och upprätthållande av nödvändig kompletterande infrastruktur för matartrafik.

34. Europaparlamentet påpekar det snabbt ökande behovet av investeringar i den europeiska marknaden för lufttransporter inom ramen för paketet för ett gemensamt europeiskt luftrum, SES II, såväl som i det föreslagna ”total aviation system approach”, och uppmanar följaktligen kommissionen att överväga att tilldela en större del av de tillgängliga medlen till flygplatser och flygledning/ flygtrafiktjänster när TEN-T:s budgetram ses över.

35. Europaparlamentet noterar att mer forskning och utveckling behövs om bästa och effektivaste metoder inom transportinfrastrukturfinansieringen och dess positiva effekter på konkurrenskraften och på den kvantitativa och kvalitativa sysselsättningen, inklusive erfarenheten av offentlig-privata partnerskap i detta avseende, något som redan påpekats i kommissionens studier.

36. Europaparlamentet understryker behovet av att inrätta en arbetsgrupp inom den verkställande byrån för TEN-T i syfte att öka användningen av offentlig-privata partnerskap för att finansiera vissa prioriterade projekt eller avsnitt och för att sprida bästa praxis-lösningar.

Onsdag 22 april 2009

37. Europaparlamentet understryker att den ökande tilliten till offentlig-privata partnerskap och Europeiska investeringsbanken inte kan ersätta betydliga budgetanslag till storskaliga projekt med generationsöverskridande återbetalningsperioder.

38. Europaparlamentet stöder en omprövning av TEN-T-budgeten av medlemsstaterna i samband med halvtidsöversynen av budgetramen för 2009–2010, för att motverka den drastiska nedskärningen av övriga projekt och minskad ambition att utveckla järnvägar och vattenvägar relaterade till dessa projekt.

39. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att avsätta en del av avgifterna för väginfrastruktur till att finansiera TEN-T-projekt för att öka hävstångseffekten på lånen.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett antal exempel på regionala gränsöverskridande järnvägsförbindelser, som har avvecklats eller övergivits, och som särskilt gynnar dem som kan ansluta sig till TEN-T.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se det europeiska cykelnätverket EuroVelo och järnridåleden som en möjlighet att främja ett europeiskt gränsöverskridande infrastrukturnätverk för cyklar, stödja ett miljövänligt resande och en hållbar turism.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av dess mandat lägga fram ett lagstiftningsinitiativ angående en öppning av de inhemska järnvägsmarknaderna för persontransporter från och med den 1 januari 2012, i syfte att främja hela TEN-T-järnvägsnätets konkurrenskraft.

43. Europaparlamentet beklagar det långsamma genomförandet av prioriterade projekt som berör gränsöverskridande avsnitt, särskilt i Pyrenéerna, och som är av avgörande betydelse för Iberiska halvön och Frankrike.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hålla parlamentet och Europeiska rådet engagerat i sina fleråriga/årsvisa förslag och val om medfinansiering av TEN-T-projekt.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet och minst en gång per år rapportera till Europaparlamentet och rådet om varje enskilt prioriterat projekt. Rapporten ska redogöra för hur långt varje projekt har kommit, tillförlitligheten i de uppgivna projektkostnaderna, projektets genomförbarhet och tidsplanen för genomförandet.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EIB att i analogi med samfinansieringen av TEN-T årligen lägga fram en förteckning för parlamentet och rådet över konkreta samfinansierade projekt även när det gäller TEN-T-projekt som samfinansieras via regionalfonden, Sammanhållningsfonden och EIB.

47. Europaparlamentet betonar att det ur ekologisk och ekonomisk synvinkel ofta är endast multimodala trafikmodeller – som gör det möjligt att utnyttja olika transportsätt på en transportsträcka – som har framtidspotential och är hållbara.

48. Europaparlamentet understryker att transportinfrastrukturen mellan Väst- och Östeuropa är förknippad med en ekonomisk tillväxtpotential och därför har en enorm betydelse inom det nyligen utvidgade Schengenområdet, särskilt i de nya medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bygga ut och främja transnationella väg- och järnvägsförbindelser mellan Öst- och Västeuropa genom att särskilt stödja gränsöverskridande transportinfrastruktur via ett särskilt handlingsprogram som genomförs i samarbete med lokala, regionala och nationella myndigheter. Parlamentet påminner även om att en bättre förbindelse mellan de europeiska transportnäten och utvecklingsländernas transportnät skulle förbättra särskilt gränsområdenas ställning och bidra med ett mervärde för samarbetet mellan regionerna och för hela EU.

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdag 23 april 2009

Avskogning och skogsdegradering

P6_TA(2009)0306

Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 om bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden

(2010/C 184 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 oktober 2008 om bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden (KOM(2008)0645),

— med beaktande av de beslut som fattades vid den femte ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa som hölls i november 2007 i Warszawa, Polen, angående en bedömning av klimatförändringens inverkan på skogarnas tillstånd och genomförandet av en politik för hållbart skogsbruk,

— med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. EU:s målsättning är att begränsa den globala uppvärmningen till 2 °C och halvera minskningen av den biologiska mångfalden. Enligt ”The Eliasch Review” kommer det att krävas uppskattningsvis 17–33 miljarder USD årligen för att halvera avskogningen till 2030.

B. Ett hållbart skogsbruk är av grundläggande betydelse i kampen mot avskogning och en viktig aspekt av den ekonomiska utvecklingen.

C. Avskogningen svarar för ungefär 20 procent av världens växthusgasutsläpp, är en viktig faktor bakom minskningen av den biologiska mångfalden och utgör ett allvarligt hot mot utvecklingen, framför allt mot försörjningen för världens fattiga.

D. Avskogningen sker i en oroande takt. Årligen försvinner 13 miljoner hektar skog, framför allt i de tropiska skogarna, men i viss mån även i Europa, särskilt i Central- och Östeuropa.

E. Avskogningen ger upphov till näst intill oåterkalleliga skador på miljön, exempelvis en varaktig störning av de hydrologiska förhållandena, stäppbildning, ökenspridning och en minskning av den biologiska mångfalden. De totala ekonomiska kostnaderna för dessa skador är betydligt högre än utgifterna för förebyggande och återställande åtgärder.

F. Skogsdegraderingen tar sig flera olika uttryck och är svår att definiera men har stor betydelse för klimatet, den biologiska mångfalden och andra varor och tjänster.

G. För att begränsa den globala uppvärmningen till 2 °C måste de tilltagande utsläppen till följd av ett BAU-scenario (scenario med oförändrade förhållanden) i utvecklingsländerna begränsas, vilket inbegriper en minskning av de utsläpp som bidrar till avskogningen. Detta måste ske utöver utsläppsminskningen i industriländerna med 25-40 procent fram till 2020 i jämförelse med 1990 års nivåer, enligt den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar.

H. En minskning av avskogningen kommer att spela en viktig roll, inte bara för att begränsa klimatförändringen, utan också för en anpassning till den.

1. Europaparlamentet understryker behovet av större samordning mellan arbetet för att bevara skogarna och politiken för hållbar förvaltning och annan EU-intern och EU-extern politik. Parlamentet efterlyser en kvantifierad utvärdering av EU-politikens betydelse för skogarna, exempelvis inom områdena energi (särskilt biobränslen), jordbruk, hållbar produktion och konsumtion, upphandling, handel och utvecklingssamarbete.

Torsdag 23 april 2009

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet och rådet förslag om stränga hållbarhetskrav inom gemenskapen för allt virke och alla virkesprodukter från skog.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av 2009 offentliggöra en omfattande studie av den inverkan EU:s produktion och konsumtion av samt handel med livsmedel och andra varor har på avskogningen och skogsdegraderingen. Studien bör inbegripa en utvärdering och en förteckning över olika industrisektorers negativa bidrag, samt ge förslag på ytterligare politiska prioriteringar och innovationer för att minska denna skadliga inverkan.

4. Europaparlamentet framhåller att de hydrologiska förhållandena måste ägnas stor uppmärksamhet inom skogsbruket och att en gemensam förvaltning av skogs- och vattenresurserna liksom en harmonisering av den berörda EU-politiken är av yttersta vikt för att återigen bygga upp respektive öka ekosystemens vattenhållningsförmåga.

5. Europaparlamentet välkomnar strategierna för miljöanpassad offentlig upphandling och främjandet av instrument som miljömärkning och system för skogscertifiering, samt efterlyser ett snabbt antagande och genomförande av strategierna för miljöanpassad offentlig upphandling av träprodukter i hela EU. Medlemsstaterna uppmanas att basera sina strategier för offentlig upphandling på höga hållbarhetsstandarder och att fastställa rimliga mål i förhållande till de här standarderna.

6 Europaparlamentet anser att betydande ekonomiskt stöd måste tilldelas utvecklingsländerna för att senast 2020 stoppa bruttoavskogningen, och att det kommer att vara av avgörande betydelse att visa sitt engagemang i denna fråga vid de internationella förhandlingarna om ett omfattande internationellt klimatavtal för tiden efter 2012.

7 Europaparlamentet erkänner att det kommer att vara helt nödvändigt att avsätta tillräckliga medel inom ramen för ett globalt klimatavtal för att halvera och slutligen hejda den globala avskogningen. Parlamentet stöder i detta sammanhang kommissionens förslag att inrätta mekanismen Global Forest Carbon Mechanism (GFCM) inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (UNFCCC), som grundar sig på en permanent finansieringsordning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja åtaganden som gjorts inom respektive land för att stoppa den globala avskogningen och skogsförstörelsen genom att öronmärka en betydande del av auktionsintäkterna från EU:s system för utsläppshandel för att minska utsläppen från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna. Medlemsstaterna uppmanas vidare att stödja kommissionens förslag om att anta det finansieringsförslag som Norge lagt fram och att delvis anslå framtida intäkter från auktioner på tilldelade utsläppsenheter till GFCM, samt att i förhandlingarna fokusera på finansieringskällor i enlighet med kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 ”På väg mot ett övergripande klimatförändringsavtal i Köpenhamn” (KOM (2009) 0039).

8. Europaparlamentet förespråkar att stöd som tilldelas genom finansieringsmekanismen GFCM ska vara resultatbaserat och ges på grundval av resultat som kontrollerats vad gäller minskad bruttoavskogning och bruttoskogsdegradering. Stödet bör även generera sidovinster i form av skydd av biologisk mångfald, ökad återhämtningsförmåga och förbättrade försörjningsmöjligheter i skogsregionerna.

9. Europaparlamentet understryker behovet av att fullt ut respektera lokala skogsbefolkningars rättigheter, inklusive ursprungsbefolkningars rätt att ge sitt fria och väl underbyggda förhandssamtycke till användningen av skog som traditionellt används av dem. Parlamentet anser att det är viktigt att lokalsamhällen och ursprungsbefolkningar involveras på ett meningsfullt och omfattande sätt och på alla plan när åtgärderna för att minska utsläppen från skogsförstörelse och avskogning bedöms, planeras och genomförs.

10. Europaparlamentet påpekar att mekanismerna inom ramen för Förenta nationernas samarbetsprogram om minskning av utsläppen från avskogning och skogsdegradering i utvecklingsländerna, som upprättats som en del av det internationella klimatavtalet för tiden efter 2012, först och främst bör se till att äldre skog skyddas.

11. Europaparlamentet påpekar att avskogningsprocessen i Östeuropa bidrar till att skada den naturliga miljön och bland annat även påverkar människornas livskvalitet.

12. Europaparlamentet konstaterar att koldioxidkrediter för skogsbruk, om tillförlitliga metoder och mekanismer för att mäta och övervaka skogarnas koldioxidlager kan säkerställas, på medellång och lång sikt kan utgöra en del av olika strategier för att bekämpa avskogningen. Parlamentet understryker att ett slutligt beslut om att införa koldioxidkrediter för skogsbruk inom systemet för utsläppshandel ska tas efter grundliga genomförbarhetsstudier av alla potentiella finansieringsmekanismer och efter en utvärdering av resultaten av partsmötet i Köpenhamn och de slutsatser som dragits från pilotprojekten.

13. Europaparlamentet påminner om att koldioxidkrediter från skogsprojekt som används för att kompensera för växthusgasutsläppen i industriländer inte kan inräknas i minskningsmålen för utsläpp vid ett BAU-scenario, vilka utvecklingsländerna är tänkta att förbinda sig till genom det internationella klimatavtalet för tiden efter 2012.

14. Europaparlamentet påpekar att man inom ersättningssystemet för att minska avskogning och skogsdegradering inom ramen för framtidens klimatsystem inte bara måste ta hänsyn till kolsänkor utan också till de ekosystemtjänster och sociala förmåner som skogar tillhandahåller.

15. Europaparlamentet uppmanar EU att främja kraftfulla sociala och miljömässiga standarder för minskning av utsläppen från avskogning och skogsdegradering (REDD), samt att förespråka REDD-mekanismer som går utöver den befintliga projektstrategin i mekanismen för ren utveckling och som tar itu med underliggande orsaker till avskogning, t.ex. bristfällig förvaltning, fattigdom, korruption och svagt upprätthållande av lagar, genom att stödja politiska och institutionella reformer på både lokal och nationell nivå.

16. Europaparlamentet beklagar att meddelandet, tvärtemot titeln, inte handlar om skogsdegradering. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta handlingsplaner och pilotprojekt samt att förbinda sig att i sin egen skogspolitik verka för att stoppa inte bara avskogningen utan även skogsdegraderingen (även i EU), genom att dessutom utarbeta och införa ordentliga övervakningssystem för att få fram adekvata uppgifter om skogsmark och skogsbiomassa.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Handlingsplan för rörlighet i städerna

P6_TA(2009)0307

Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 om handlingsplanen för rörlighet i städerna (2008/2217(INI))

(2010/C 184 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens grönbok av den 25 september 2007 med titeln ”Mot en ny kultur för rörlighet i städer” (KOM(2007)0551),

— med beaktande av kommissionens vitbok av den 12 september 2001 med titeln ”Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden” (KOM(2001)0370),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 oktober 2007 med titeln ”Handlingsplan för godslogistik” (KOM(2007)0607),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 september 2007 med titeln ”För ett Europa med säkrare, renare och effektivare rörlighet: Första rapporten om initiativet Den intelligenta bilen” (KOM(2007)0541),

Torsdag 23 april 2009

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 februari 2007 med titeln ”Ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk för tjugohundratalet – Kommissionens ställningstagande till slutrapporten från högnivågruppen CARS 21 – Ett bidrag till EU:s strategi för tillväxt och sysselsättning” (KOM(2007)0022),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 juni 2006 med titeln ”Godslogistik i Europa – nyckeln till hållbar rörlighet” (KOM(2006)0336),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juni 2006 med titeln ”Hållbara transporter för ett rörligt Europa – Halvtidsöversyn av EU-kommissionens vitbok från 2001 om den gemensamma transportpolitiken” (KOM(2006)0314),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 februari 2006 med titeln ”Om initiativet ’Den intelligenta bilen’ - Att öka medvetenheten om IKT:s betydelse för smartare, säkrare och renare fordon” (KOM(2006)0059),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 januari 2006 med titeln ”Den temainriktade strategin för stadsmiljön” (KOM(2005)0718),

— med beaktande av kommissionens förslag och riktlinjer och Europaparlamentets ståndpunkter om strukturfonderna, Sammanhållningsfonden och det sjunde ramprogrammet om forskning,

— med beaktande av det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (KOM(2007)0817),

— med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om temat ”Mot en ny kultur för rörlighet i städer” ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2008 med titeln ”För ett Europa med säkrare, renare och effektivare rörlighet: Första rapporten om initiativet Den intelligenta bilen” ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 20 februari 2008 om bidraget till diskussionerna om Lissabonstrategin vid Europeiska rådets vårmöte 2008 ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 oktober 1988 om skydd av fotgängare och den europeiska stadgan för fotgängares rättigheter ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om CARS 21: Ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 5 september 2007 om godslogistik i Europa – nyckeln till hållbar rörlighet ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om hållbara transporter i ett rörligt Europa ([7]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa ([8]),

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0356.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2008)0311.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0057.
([4]) EGT C 290, 14.11.1988, s. 51.
([5]) EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 1.
([6]) EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 154.
([7]) EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 556.
([8]) EUT L 152, 11.6.2008, s. 1.

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar ([2]) (järnvägssäkerhetsdirektivet),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/40/EG av den 26 juni 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om främre underkörningsskydd för motorfordon ([3]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 21 april 2009 om en handlingsplan förrörlighet i städerna ([4]),

— med beaktande av att kommissionens aviserade offentliggörande av en handlingsplan för stadstransporter har skjutits upp flera gånger och att inget fast datum har fastställts för detta,

— med beaktande av den rättsliga grunden som utgörs av artiklarna 70–80 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0199/2009), och av följande skäl:

A. Stadstransporterna representerar en stor andel av de totala transporterna och därför utgör artiklarna 70–80 i EG-fördraget den rättsliga grund som ger Europeiska unionen delade befogenheter tillsammans med medlemsstaterna på detta område.

B. Många europeiska övergripande eller modala direktiv och förordningar inverkar på stadstransporterna och måste harmoniseras med hjälp av en särskild strategi anpassad till problematiken inom stadstransportsektorn.

C. Europeiska rådet antog den 8–9 mars 2007 en europeisk klimatplan, i vilken man fastställer ambitiösa mål om en minskning med 20 % av energiförbrukningen, en minskning av koldioxidutsläppen på 20 % och en andel förnybar energi på 20 % av den totala energianvändningen fram till 2020. Dessa mål kan inte uppnås utan en strategi som på lämpligt sätt anpassas till stadstransporterna.

D. Civitasprogrammet för forskning och utveckling har nått stora framgångar, vilket speglar de lokala myndigheternas och transportbolagens intresse för europeiska investeringar i innovativa program för transporter i städerna.

E. Sammanhållningsfonderna och strukturfonderna finansierar program för rörlighet i städerna, men har två nackdelar, nämligen att de saknar en europeisk strategi och europeiska mål för rörlighet i städerna och att de fördelas ojämnt inom unionen.

F. Stadsområdena utgör privilegierade centra för intermodalitet och förbindelser mellan de transeuropeiska transportnäten, och måste gemensamt bidra till de allmänna målen att uppnå en hållbar rörlighet i Europa och en varaktig konkurrenskraft för unionens nätverk av städer.

G. Städerna är viktiga centrum för affärsverksamhet. Godstransporterna är väsentliga för att tillmötesgå befolkningens behov, men står samtidigt inför utmaningar på grund av begränsade lagerytor och korta leveranstider.

([1]) EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.
([2]) EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.
([3]) EGT L 203, 10.8.2000, s. 9.
([4]) Ännu ej offentliggjord i EUT.

Torsdag 23 april 2009

H. Den strikta respekten av subsidiaritetsprincipen och rätten till kommunal självständighet i fråga om fysisk planering utesluter möjligheten att utforma en föreskrivande europeisk politik, men unionen kan dock anta en stimulansstrategi av samma slag som för dess regionala politik och sammanhållningspolitiken, utan att tvinga fram toppstyrda lösningar.

I. Problematiken i stadsområdena kan inte hanteras med modala åtgärder, utan det krävs en strategi som utgår från användarna och de integrerade transportsystemen.

J. En effektiv och hållbar stadstransportpolitik till förmån för både de europeiska medborgarna och den europeiska ekonomin kan endast garanteras genom att man säkrar lika behandling mellan transport av varor och personer och mellan de olika transportsätten.

K. En stadsplanering som tar hänsyn till demografiska förändringar i samhället, genom att man exempelvis skapar äldreboenden i städernas centrum och ser till att det finns affärer i närheten av bostadsområdena, kan i stor utsträckning bidra till att transporter kan undvikas.

L. Det krävs solida stadstransportstrategier som optimerar instrumenten för stadstransporter genom att utveckla intermodala bytespunkter och integrera de olika transportsystemen.

M. Det behövs tillförlitlig och mer systematisk statistik som möjliggör en bedömning av de lokala myndigheternas åtgärder och ett utbyte av bästa praxis på stadstransportområdet.

N. Den varierande teknik som tillämpas på området för stadstransporter är av stor ekonomisk och teknologisk betydelse för EU:s konkurrenskraft och utrikeshandel.

O. Det förestående valet till Europaparlamentet innebär att den tidsplan som ursprungligen fastställdes för diskussionen i parlamentet om kommissionens aviserade handlingsplan för stadstransporter måste respekteras.

1. Europaparlamentet beklagar att kommissionens aviserade handlingsplan för stadstransporter inte offentliggjorts. Parlamentet kan acceptera enskilda initiativ men betonar att det behövs en sammanhållen strategi. Parlamentet beslutar därför att utarbeta sitt initiativbetänkande, med full respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och lägga fram förslag till en europeisk handlingsplan för rörlighet i städerna.

2. Europaparlamentet erinrar om att stadstrafik omfattas av subsidiaritetsprincipen, men understryker ändå att de lokala myndigheterna ofta inte kan lösa problemen utan samarbete och samordning inom EU. Kommissionen bör därför tillhandahålla undersökningar, en rättslig ram och forskningsfinansiering samt främja och sprida goda metoder i format som är allmänt tillgängliga på samtliga EU-språk.

3. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en bindande EU-regelsamling på området och föreslå regionerna och städerna sammanhängande referensramar som underlättar deras val i samband med planering och genomförande av utvecklingsstrategier.

Påskynda europeisk forskning och innovation på området för rörlighet i städer

4. Europaparlamentet föreslår att omedelbart inleda ett program vid Eurostat för att förbättra statistik och databaser om rörlighet i städerna, i synnerhet

— trafikuppgifter, även om ”mjuka” transportmedel (cykel- och gångtrafik osv.),

— statistik om luftföroreningar och buller, olyckor, trafikstockningar och överbelastning,

— kvantitativa och kvalitativa statistiska uppgifter och indikatorer om utbudet och transporttjänsterna.

5. Europaparlamentet föreslår att omedelbart starta en europeisk Internetportal och ett europeiskt Internetforum om rörlighet i städer för att underlätta utbyte och spridning av information, bästa praxis och innovativa erfarenheter, särskilt i fråga om ”mjuka” transportmedel.

6. Europaparlamentet föreslår att man instiftar ett årligt europeiskt pris, så att Civitas-utmärkelserna kan integreras i den europeiska veckan för rörlighet, i syfte att belöna framstående initiativ och projekt för stadstransporter som kan tjäna som exempel för andra.

7. Europaparlamentet föreslår att utveckla en ny generation Civitas (Civitas IV) på grundval av uppmaningar att lämna förslag till projekt som bland annat omfattar

— kompletterande tjänster med anknytning till intermodala transporter (fastställande av avgifter osv.),

— ergonomiska program (komfort) för stadstransporter,

— innovationer på området för intermodal tillgänglighet, framför allt för personer med nedsatt rörlighet,

— integrerade informationsprogram om stadstrafiknätet, så att användarna kan optimera sina resor och anpassa dem till nätets särdrag.

8. Europaparlamentet föreslår att förstärka forskning och utveckling om intelligenta transportsystem (ITS), se till att detta bättre samordnas med stadsbornas och de lokala myndigheternas behov och mål och inrikta det på

— system för en integrerad förvaltning av information och för trafikförvaltning,

— en minskning av olägenheterna och olyckorna,

— införande av ny kompatibel informations- och kommunikationsteknik, som använder GSM, bland annat satellitteknik och NFC ([1]), för information till användarna och integrerad biljettförsäljning,

— säkerhet och trygghet inom de offentliga transporterna,

— utveckling av en ny generation stadsbilar,

— innovativa lösningar för effektiva godstransporter, särskilt för varudistributionen i städerna.

9. Europaparlamentet begär att de nationella anslagen och EU-anslagen till ITS-tillämpningarna ökas så att de i högre grad kan utnyttjas av de lokala myndigheterna.

Främja en optimering av de olika transportsätten genom att förbättra planeringen av stadstransporterna

10. Europaparlamentet begär att principen om ett integrerat förhållningssätt främjas inom ramen för ett partnerskapsstyre, som förenar alla berörda parter i städerna och runt städerna samt på nationellt och europeiskt plan och som beaktar transportrelevanta frågor, såsom social integrering, buller, säkerhet, konkurrenskraft, miljö m.m. Parlamentet upprepar sin begäran att ett integrerat förhållningssätt ska vara obligatoriskt i programplaneringen och i urvalet av projekt för strukturfonderna.

([1]) NFC betyder *Near Field Communication* och är en teknik för informationsöverföring på mycket korta avstånd baserad på trådlös identifikation.

11. Europaparlamentet rekommenderar genomförandet av hållbara och integrerade transportplaner för stadsområden med mer än 100 000 invånare. Planerna ska omfatta

— en rörlighetsanalys, indikatorer och mål för rörligheten tillsammans med de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna,

— en plan för utvecklingen och sammankopplingen av transportnäten, vilken ska samordnas med den regionala transportplanen och stadsplaneringspolitiken,

— en plan för att utveckla ”mjuka” transportmedel (cykelvägar och gågator m.m.), som till fullo ska integreras med kollektivtrafiken,

— en övergripande plan över parkeringsmöjligheter och intermodala bytespunkter,

— ett program för att anpassa förvaltningen av rörlighetsnäten i städerna och deras sammankoppling med hjälpmedel för användare med nedsatt rörlighet,

— en övergripande plan för stadslogistik, som ska omfatta en möjlighet att utnyttja offentlig infrastruktur för godstransporter,

— ett förfarande för direkt deltagande av allmänheten.

12. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett permanent europeiskt forum för representativa transportansvariga myndigheter, vilket också ska omfatta användar- och medborgarorganisationer och branschorganisationer för transportoperatörer, för diskussioner om förvaltningen av stadstransporterna i syfte att utbyta och sprida bästa metoder.

13. Europaparlamentet föreslår att EU-finansiering på området för stadstransporter endast ska beviljas om det finns integrerade planer för rörlighet i städerna (transportplaner för städerna).

14. Europaparlamentet uppmuntrar till samarbete och operativ integration mellan de myndigheter som ansvarar för offentliga transporter, trafik och parkering i europeiska städer på mer än 250 000 invånare, i regioner med samma rörlighetsmönster för människor och varor och med respekt för lokala särdrag.

15. Europaparlamentet uppmanar de transportansvariga myndigheterna att fastställa kraftfulla och konsekventa mål för minskningen av utsläppen av växthusgaser med hjälp av de åtgärder för rörlighet som fastställs i de ovannämnda integrerade, hållbara transportplanerna för städer, och att omvandla dessa mål till specifika åtaganden att uppnå ett resultat för offentliga eller privata transporttjänsteleverantörer.

16. Europaparlamentet föreslår att man utvärderar erfarenheterna av integrerade avgiftssystem (bland annat projektet ”Interoperable Fare Management”), intermodal information och information mellan transportansvariga myndigheter i unionens stadsområden för att underlätta utbyten av bästa metoder.

Mervärde för EU: incitament till hållbar rörlighet i stadsområden

17. Europaparlamentet önskar att ett observatorium för rörlighet i städerna inrättas inom kommissionen, men vill inte att en ny byrå skapas.

18. Europaparlamentet beklagar att endast cirka nio procent (8 000 000 000 EUR) av samtliga strukturfondsmedel som är öronmärkta för transporter (82 000 000 000 EUR) under innevarande stödperiod 2007–2013 avsatts för stadstrafik. Parlamentet anser att denna andel är otillräcklig för att man ska kunna tackla de utmaningar som en lämpligt utformad rörlighet i de europeiska städerna samt miljö- och klimatskyddet innebär.

19. Europaparlamentet rekommenderar bestämt att man inom ramen för budgetramen för 2014–2020 inleder en undersökning av ett europeiskt finansieringsinstrument för rörlighet i städerna (integrerat program liknande Marco Polo), som gör det möjligt att samfinansiera

— studier i samband med transportplanerna för städerna för att främja ett generaliserat införande av sådana planer,

— en del av investeringarna i transportsätt som uppfyller unionens miljömässiga och socioekonomiska mål.

Parlamentet föreslår att denna finansiering beviljas i form av incitament på grundval av anbudsförfaranden i enlighet med EU:s bestämmelser.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om zoner med tillträdesregler i stadsområden för att bedöma hur de inverkar på rörlighet, livskvalitet, utsläpp och externa effekter, hälsa och säkerhet, med hänsyn till behovet av ett system för att bekämpa straffrättsliga och icke-straffrättsliga vägtrafikbrott.

21. Europaparlamentet föreslår att man inför ett informations- och biljettförsäljningsnät för kollektivtrafiken i de främsta destinationsstäderna i EU, vilket ska vara tillgängligt på järnvägsstationer och flygplatser på avreseorten, om denna befinner sig i EU.

22. Europaparlamentet rekommenderar att man utarbetar en ”användarstadga” för stadstransporter, som ska inkludera fotgängare och cyklister samt varu- och tjänsteleveranser, och för indelningen av gatorna, så att de nuvarande skillnaderna kan minskas.

23. Europaparlamentet anser att idén om en stad som är planerad för att möjliggöra korta förflyttningar är den bäst lämpade för att få till stånd en rörlighet som respekterar miljön och klimatet i städerna.

24. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen och de lokala myndigheterna att intensifiera och utvidga sina initiativ rörande bilfria dagar, såsom man har gjort i samband med den årliga europeiska bilfria dagen.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt föreslå en harmoniserad strategi till förmån för gröna zoner och att införa ett gemensamt europeiskt miljözonmärke för att förhindra att olika system införs i de enskilda städerna eller medlemsstaterna, vilket inte skulle vara särskilt praktiskt för medborgarna.

26. Europaparlamentet anser att initiativ för rörlighet i städerna även måste omfatta inrättandet av transportnät för att förbinda storstäder, säkerställa deras ekonomiska utveckling och möjliggöra snabba person- och godstransporter.

Stadstransporter: en industrisektor och europeisk teknik som bör beaktas inom ramen för Lissabonstrategin och den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa

27. Europaparlamentet föreslår att man inför en europeisk politik för standardisering och certifiering av materiel när det gäller säkerhet och hälsa, komfort (buller, vibrationer m.m.), driftskompatibilitet mellan näten (bussbanor, spårvagn, m.m.), tillgänglighet för personer med nedsatt rörlighet eller med barnvagnar, ”mjuka” transportmedel och rena fordon (buss, taxi m.m.) på grundval av en kolbalans och en konsekvensbedömning av kostnaderna för operatörer och användare.

28. Europaparlamentet förslår att man alltid ska eftersträva ett rimligt förhållande mellan kostnader och nytta och ta hänsyn till användare med begränsade ekonomiska möjligheter.

29. Europaparlamentet föreslår att man utfärdar riktlinjer med minimirekommendationer för tjänstekvalitet, utvärdering och användarnas och medborgarnas deltagande inom ramen för konkurrensutsättningen av stadstransportnäten i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007.

Torsdag 23 april 2009

30. Europaparlamentet föreslår att en betydande andel av de medel som frigörs genom den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa används till att finansiera sådana transportinvesteringar och pågående anläggningsarbeten i städerna som omedelbart kan finansieras och verkställas före den 31 december 2009.

31. Europaparlamentet noterar att det inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa har avsatts strukturfondsmedel för hållbara infrastrukturprojekt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att utan dröjsmål avsätta en betydande andel av dessa medel för klimatanpassad stadstrafik.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta del av förslagen i denna resolution och att i enlighet med Europaparlamentets önskan ta initiativ på detta område för att snarast möjligt utarbeta en handlingsplan.

*

* *

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Handlingsplan för intelligenta transportsystem

P6_TA(2009)0308

Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 om handlingsplanen för intelligenta transportsystem (2008/2216(INI))

(2010/C 184 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2008, ”Handlingsplan för utbyggnaden av intelligenta transportsystem i Europa” (KOM(2008)0886),

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om en ram för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportsätt (KOM(2008)0887),

— med beaktande av kommissionens vitbok av den 12 september 2001, ”Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden” (KOM(2001)0370),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juli 2008, ”Grönare transporter” (KOM(2008)0433),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juli 2008, ”En strategi för att internalisera externa kostnader” (KOM(2008)0435),

— med beaktande av kommissionens grönbok av den 25 september 2007, ”Mot en ny kultur för rörlighet i städer” (KOM(2007)0551),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juni 2006, ”Hållbara transporter för ett rörligt Europa – Halvtidsöversyn av EU-kommissionens vitbok från 2001 om den gemensamma transportpolitiken” (KOM(2006)0314),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 september 2007, ”För ett Europa med säkrare, renare och effektivare rörlighet: Första rapporten om initiativet ’Den intelligenta bilen’” (KOM(2007)0541),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 februari 2007, ”Ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk för tjugohundratalet – Kommissionens ställningstagande till slutrapporten från högnivågruppen CARS 21 – Ett bidrag till EU:s strategi för tillväxt och sysselsättning” (KOM(2007)0022),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 februari 2006, ”Om initiativet ’Den intelligenta bilen’: Att öka medvetenheten om IKT:s betydelse för smartare, säkrare och renare fordon” (KOM(2006)0059),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 juni 2006, ”Godslogistik i Europa – nyckeln till hållbar rörlighet” (KOM(2006)0336),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 oktober 2007, ”Handlingsplan för godslogistik” (KOM(2007)0607),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 januari 2006, ”Den temainriktade strategin för stadsmiljön” (KOM(2005)0718),

— med beaktande av kommissionens förslag och riktlinjer och Europaparlamentets ståndpunkter om strukturfonderna, Sammanhållningsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning,

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 22 oktober 2008 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 20 februari 2008 om bidraget till diskussionerna om Lissabonstrategin vid Europeiska rådets vårmöte 2008 ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2008 om en hållbar europeisk transportpolitik, med hänsyn till EU:s energi- och miljöpolitik ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om CARS 21: Ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2008 om den första rapporten om initiativet ”Den intelligenta bilen” för smartare, säkrare och renare fordon i Europa ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om hållbara transporter för ett rörligt Europa ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 5 september 2007 om godslogistik i Europa – nyckeln till hållbar rörlighet ([7]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2007 om det europeiska åtgärdsprogrammet för trafiksäkerhet – halvtidsöversyn ([8]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 september 2006 om den temainriktade strategin för stadsmiljön ([9]),

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0509.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2008)0057.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0087.
([4]) EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 1.
([5]) Antagna texter, P6_TA(2008)0311.
([6]) EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 556.
([7]) EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 154.
([8]) EUT C 244 E, 18.10.2007, s. 220.
([9]) EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 182.

Torsdag 23 april 2009

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0227/2009), och av följande skäl:

A. Intelligenta transportsystem (ITS) är avancerade tillämpningar där informations- och kommunikationsteknik används för transport och erbjuder innovativa tjänster för transportsätt och trafikledning.

B. ITS erbjuder stora möjligheter för en mer effektiv användning av alla transportsätt som kan täcka den europeiska transportpolitikens behov och utmaningar.

C. Trafikstockningar berör 10 procent av vägnätet, och de årliga kostnaderna uppgår till 1 procent av EU:s BNP. Antalet vägolyckor med dödsfall i trafiken uppgår fortfarande till 42 953 (2006), vilket är långt över det fastställda delmålet att minska dem till 25 000 fram till 2010, och vägtransporterna står för 72 procent av alla transportrelaterade koldioxidutsläpp, medan 40 procent av EU:s vägtransportutsläpp av koldioxid beror på stadstrafiken.

D. Det har visat sig att ITS spelar en viktig roll för att minska energikonsumtionen och för grönare transporter.

E. Intelligenta tillämpningar har utvecklats för olika transportsätt, till exempel järnvägstransporter (ERTMS och TAF-TSI), transporter till havs och på inre vattenvägar (LRITS, SafeSeaNet, VTMIS, RIS), flygtransporter (Sesar) och landsvägstransporter, till exempel djurtransporter.

1. Europaparlamentet betonar att intelligenta transportsystem är ett mycket viktigt instrument för att använda befintlig infrastruktur effektivt och för att göra transporterna effektivare, säkrare och miljövänligare och att de på detta sätt bidrar till utvecklingen av en hållbar rörlighet för medborgarna och ekonomin.

2. Europaparlamentet betonar den positiva inverkan som ITS har på en hållbar utveckling för en ökad ekonomisk avkastning för samtliga regioner, inklusive stadsområdena, eftersom de skapar villkor för ömsesidig tillgänglighet, ökar den lokala och interregionala handeln och utvecklar Europeiska unionens inre marknad och den sysselsättning som är kopplad till aktiviteter som är beroende av genomförandet av ITS.

3. Europaparlamentet anser att ITS kan förbättra de europeiska medborgarnas levnadsvillkor, i synnerhet för dem som lever i stadsområden, och menar att intelligenta transportsystem även kommer att bidra till att trafiksäkerheten förbättras, utsläppen av skadliga ämnen och luftföroreningar minskar, transporteffektiviteten höjs, tillgängligheten i randområdena förbättras samt till att prioriteringen om att minska trafiken fullföljs.

4. Europaparlamentet beklagar förseningen med att inrätta en gemensam ram för att genomföra ITS i EU och avsaknaden av en samordnad utbyggnad av ITS med särskilda mål, huvudsakligen på grund av hinder för driftskompabiliteten, bristen på effektivt samarbete mellan alla aktörer och olösta problem med dataskydd och ansvarsskyldighet.

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan för ITS (handlingsplanen) som en gemensam ram för åtgärder och program med tydliga tidsfrister för att visa resultat.

6. Europaparlamentet är övertygat om att det är nödvändigt att inrätta ett instrument för att främja användningen av ITS i transportpolitiken och stöder införandet av ett lagstiftningsinstrument för att fastställa ramen för utbyggnaden av ITS. Parlamentet kräver att kommissionen ska ge bättre information om den nuvarande situationen när det gäller åtgärder, finansiering och planering inom ramen för handlingsplanen för att se till att tydliga åtgärder med tidsfrister anges i direktivet där ramen för utbyggnaden av ITS fastställs.

7. Europaparlamentet är medvetet om det begränsade gemenskapsstöd som (2008) anslogs till åtgärden EasyWay, ett projekt för en omfattande utbyggnad av ITS i de viktigaste transeuropeiska vägnätskorridorerna (TERN) i 21 EU-medlemsstater lett av nationella vägmyndigheter och operatörer med associerade partner från offentliga och privata intressenter.

Övergripande frågor

8. Europaparlamentet påpekar att ITS bör byggas ut inom alla transportsätt och för alla resenärer i Europa genom en samordnad strategi med Galileo-tillämpningar. Parlamentet stöder starkt en omedelbar utbyggnad av ITS för att öka intermodaliteten mellan den offentliga och privata sektorn och inom kollektivtrafiken genom förbättring av den övergripande informationen och ökad driftskapacitet.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med frågan om ansvarsskyldighet, som utgör ett stort hinder för en smidig och sammanhängande utveckling av ITS i Europa.

10. Europaparlamentet anser att driftskompabilitet i utvecklandet av ITS är av största vikt för en sammanhängande och effektiv utveckling av ITS i Europa. Vad gäller investeringar i de transeuropeiska vägnäten (byggande och underhåll) betonar parlamentet att man bör arbeta för att anpassa dessa till den nödvändiga utvecklingen av ITS-tjänster.

11. Eftersom det redan finns ett betydande utbud på den europeiska ITS-marknaden, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att specificera miniminivåer för ITS-tillämpningar och ITS-tjänster som kan uppnås av alla medlemsstater och som är nödvändiga för att på ett effektivt sätt utveckla, genomföra och driva ITS.

12. Europaparlamentet anser att det är viktigt att göra en bedömning av efterfrågan på marknaden där man utvärderar det verkliga behovet av ITS-tillämpningar och ITS-tjänster utöver den fastställda miniminivån och att stärka de inre marknadsaspekterna på ITS genom standardisering och ett lämpligt regelverk.

13. Europaparlamentet betonar vikten av gränsöverskridande samarbete både på teknisk och administrativ nivå vid EU:s yttre gränser, vilket är avgörande för ett effektivt genomförande av ITS i EU.

Optimal användning av väg-, trafik- och reseuppgifter (åtgärdsområde 1)

14. Europaparlamentet betonar behovet av att tillhandahålla den kritiska massan av uppgifter och information inom de följande fem grundläggande områdena som ett minimum för en effektiv utbyggnad av ITS: trafik- och reseinformation i realtid, uppgifter om vägnät, offentliga uppgifter för digitala kartor, minimiutbud av allmänna trafikinformationstjänster och multimodala verktyg för färdplanering från dörr till dörr.

15. Europaparlamentet efterlyser ett minimiutbud av allmänna informationstjänster som ska täcka det transeuropeiska transportnätet (TEN-T).

16. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt för antagandet och införandet av ITS i stor skala att beakta både information om trafiken och den tidsplan som fastställts för de olika kommunikationsmedlen.

17. Europaparlamentet betonar vikten av att förse resenärerna med information i realtid och för infrastrukturen och att göra detta mer exakt, tillförlitligt och enhetligt samtidigt som man respekterar Europas särdrag (geografiska, kulturella och språkliga) och garanterar geografisk kontinuitet.

18. Europaparlamentet anser att det är viktigt för utvecklingen av ITS att se till att den privata sektorn får tillgång till väg-, trafik- och reseuppgifter, samtidigt som man respekterar den personliga integriteten och tar itu med frågan om de immateriella rättigheterna.

Kontinuitet för ITS-tjänster för trafikledning och frakthantering i europeiska transportkorridorer och storstadsområden (åtgärdsområde 2)

19. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att garantera harmoniserade, interoperabla och tillförlitliga ITS, samtidigt som man bevarar användarnas frihet att välja system.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samordna och koppla samman ITS med EU-initiativ för rörlighet i städer för att uppnå effektivare transportrörlighet och driftflexibilitet och minska trafikstockningarna på vägar, i TEN-T-korridorer, godstransportkorridorer och storstadsområden.

21. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med samarbete över gränserna och att utveckla program för effektiv utbyggnad och genomförande av ITS, till exempel EasyWay-projektet.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga uppgifter om prioriteringar, transportutrustning och fordonsnormer för att främja utbyggnaden av ITS och åtgärder för att främja en mer harmoniserad infrastruktur på motorvägarna.

23. Europaparlamentet anser att det är viktigt att uppskattningen av den ekonomiska kostnaden per fordon och för den infrastruktur som ITS-utbyggnaden medför baseras på en kostnads- och intäktsanalys som täcker alla tillhörande kostnader (ekonomiska, samhälls- och miljörelaterade).

ITS främjar rörlighet i städerna (åtgärdsområde 2a)

24. Europaparlamentet rekommenderar att man utvecklar förfaranden och system för information till användarna om utbudet av stadstransporter och den aktuella situationen för transportnäten, t.ex. genom användning av GSM-teknik.

25. Europaparlamentet rekommenderar att man undersöker möjligheterna till prisintegration mellan myndigheterna i en viss region och då särskilt de tekniska aspekterna av en sådan integration.

26. Europaparlamentet uppmuntrar utveckling av multimodal teknik som möjliggör bättre tillgång för personer med nedsatt rörlighet till transporter och till rörlighet i städer.

Trafiksäkerhet och transportskydd (åtgärdsområde 3)

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, så snart standardiseringstesterna är klara, senast 2010 förbereda den harmoniserade utvecklingen och införlivandet av eCall-tillämpningen i alla EU-länder.

28. Europaparlamentet anser att man vid ITS-tillämpningarna bör

— främja de förarstöd (ADAS) som innebär en stor möjlighet att förbättra trafiksäkerheten, till exempel elektronisk stabilitetskontroll (ESC) och eCall som ensamma skulle kunna rädda upp till 6 500 liv per år i EU om de fanns i alla bilar,

— öka trafiksäkerheten genom att förhindra fortkörning, rattonykterhet och körning utan bilbälte,

— förbättra villkoren för hälsa och säkerhet genom att stödja användningen av bra och säkra parkeringsplatser med tillhandahållande av lämpliga tjänster till lastbilschaufförerna genom användning av truckinformportalen ([1]),

— förbättra säkerheten för förare och last vid godstransporter för att undvika stöld, rån och kapning och på så sätt bekämpa organiserad brottslighet, särskilt i gränsöverskridande områden och vid internationella godstransporter som inbegriper tredjeländer.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta mot en ytterligare minskning av kommunikationskostnaderna så att kommunikations- och informationsutrustning som grundas på telekommunikation kan användas i större utsträckning.

([1]) www.truckinform.eu

30. Europaparlamentet välkomnar det föreslagna ”e-frakt”-initiativet och uppmanar kommissionen att införa principen om ”intelligenta godstransporter” i syfte att uppnå en multimodal strategi för ITS-tjänster för transporter, med inriktning på farligt gods.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmärksamma passagerare och gods i samma utsträckning, för att undvika diskriminering av passagerartrafiken, vilket särskilt missgynnar personers rörlighet.

32. Europaparlamentet förespråkar ett lämpligt regelverk för användargränssnitt och andra ITS-protokoll och understryker behovet av att ta itu med frågor om ansvarsskyldighet.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med frågan om oskyddade transportanvändare, inklusive personer med nedsatt rörlighet, och att utöka åtgärderna med att främja utbyggnaden av ADAS och andra system, till exempel ITS och användargränssnitt för tvåhjulingar, enligt de delåtgärdsområden som föreslås i handlingsplanen.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda den potential som ITS har med avseende på förebyggande åtgärder för att undvika smog och alltför höga ozonkoncentrationer samt för minskning av buller, damm och utsläpp av kväveoxider (NO_x) och koldioxid (CO_2).

Integrering av fordon i transportinfrastrukturen (åtgärdsområde 4)

35. Europaparlamentet understryker vikten av att utarbeta en gemensam plattformsarkitektur för standardiserade gränssnitt och protokoll som skulle underlätta användningen av intelligenta transportsystem, samverkande system och specifikationer för kommunikation mellan infrastruktur och infrastruktur (I2I), mellan fordon och infrastruktur (V2I) och mellan fordon och fordon (V2V).

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en färdplan över ITS med gemensamma plattformar om ITS-tillämpningar och -utbyggnad och med deltagande av de privata och offentliga sektorerna, och att fastställa den lämpliga ramen för att lösa frågor om ansvarsskyldigheten när det gäller ITS.

37. Europaparlamentet konstaterar att utbildning om ITS-tillämpningar bör välkomnas för att öka användarnas transportförmåga och underlätta människors möjligheter att använda tekniken.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla ett öppet forum för utbyte av information och för att hantera frågor som rör ITS.

Datasäkerhet, skydd av uppgifter och ansvarsfrågor (åtgärdsområde 5)

39. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att respektera den personliga integriteten och att beakta datasäkerhet och frågor om skydd av personuppgifter från de tidiga stadierna av utvecklingen av ITS-utformningen. Parlamentet anser att frågor om personlig integritet bör beaktas från början när man beslutar om åtgärder för utformning och genomförande (”privacy by design”).

40. Europaparlamentet uppmanar alla parter som är inblandade i ITS-tillämpningarna att följa EG-direktiven om skydd av personuppgifter och personlig integritet i samband med kommunikationstjänster (direktiven 95/46/EG [1] och 2002/58/EG [2]) och uppmanar kommissionen att säkerställa att uppgifterna används på lämpligt sätt i samband med ITS-tillämpningarna och -utbyggnaden.

41. Europaparlamentet anser att användningen av anonyma uppgifter i ITS-tillämpningarna är nödvändig för en obehindrad utbyggnad av ITS samtidigt som man säkerställer den personliga integriteten och efterlevnaden av EG:s regelverk för skydd av personuppgifter.

EU-samarbete och -samverkan när det gäller ITS (åtgärdsområde 6)

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla ett starkt ledarskap och ändamålsenliga styrelseformer för utbyggnaden av ITS i Europa.

---

[1] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
[2] EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

43. Europaparlamentet uppmuntrar främjandet av utvecklingen av nationella och europeiska multimodala verktyg för färdplanering från dörr till dörr, med vederbörlig hänsyn till olika former av kollektivtransport och deras sammanlänkning inom Europa.

44. Europaparlamentet anmodar kommissionen att på ett bättre sätt utnyttja EU:s möjligheter att använda satellitnavigeringssystemen (GNSS) Egnos och Galileo, och att förstärka den multimodala samtrafikförmågan.

45. Europaparlamentet betonar att denna teknik bör tillämpas på så sätt att man undviker inkompatibilitet mellan transportsätt, och att det bör finnas en valfrihet mellan dessa olika tekniker för användaren.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till att ITS aktivt måste involvera lokala och regionala myndigheter samt berörda parter som är verksamma på europeiskt territorium i planerings- och genomförandeprocessen.

47. Europaparlamentet betonar betydelsen av partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn för införandet av ITS, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt vidta åtgärder för att främja och underlätta sådana partnerskap.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en fullständig motivering av finansieringen av handlingsplanen och dess planering och rådet att garantera tillräcklig finansiering.

49. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att med anledning av halvtidsöversynen av användningen av strukturfondsmedel uppmärksamma frågorna i samband med rörlighet i städerna och minskning av trafikstockningarna genom ITS och att ta upp dessa i förteckningen över prioriteringar för 2010–2013.

50. Europaparlamentet betonar behovet av att bättre definiera och värdera stadsområdenas betydande potential och understryker den roll som landsbygden och randområdena kan ha när det gäller att uppnå en balanserad utveckling och förverkliga målen på medellång och lång sikt.

51. Europaparlamentet anser det vara av största vikt att genomföra intelligenta transportnät i områden med stor turistpotential, i syfte att förbättra trafikflödena, minska antalet olyckor och öka säkerheten. Parlamentet anser att ITS kan bidra till den ekonomiska utvecklingen i regionerna, inbegripet i randområdena.

52. Europaparlamentet understryker vikten av ett interregionalt, gränsöverskridande och transnationellt samarbete för utvecklingen och genomförandet av ITS. Parlamentet uppmanar kommissionen att bygga upp ett system för utbyte av god praxis som är allmänt tillgängligt på samtliga EU-språk, och medlemsstaterna uppmanas att dela med sig av och utbyta bästa praxis mellan regionerna med den dubbla målsättningen att överföra kunnande inom ITS och undvika intern splittring inom systemet.

*

* *

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Fredag 24 april 2009

Kvinnors rättigheter i Afghanistan

P6_TA(2009)0309

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om kvinnors rättigheter i Afghanistan

(2010/C 184 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, särskilt resolutionen av den 15 januari 2009 om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan ([1]),

— med beaktande av den gemensamma förklaringen från Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Afghanistan och från Wolesi Jirga (underhuset i Afghanistans parlament) av den 12 februari 2009,

— med beaktande av slutförklaringen från den internationella konferensen om Afghanistan, vilken hölls i Haag den 31 mars 2009,

— med beaktande av Nato-toppmötets förklaring om Afghanistan, som utfärdades av de stats- och regeringschefer som deltog i Nordatlantiska rådets möte i Strasbourg och Kehl den 4 april 2009,

— med beaktande av den gemensamma förklaringen från EU:s och Förenta staternas utrikesministrar av den 6 april 2009 om lagstiftningen i Afghanistan,

— med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Afghanistan är part i ett flertal internationella avtal om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, framför allt konventionen om eliminering av allt slags diskriminering av kvinnor och Internationella konventionen om barnets rättigheter.

B. I artikel 22 i Afghanistans statsförfattning av den 4 januari 2004 anges att ”Afghanistans medborgare, män och kvinnor, har lika rättigheter och skyldigheter inför lagen” och denna statsförfattning står i överensstämmelse med de internationella avtal som Afghanistan ratificerat.

C. I Afghanistans familjelag finns det sedan slutet av sjuttiotalet vissa föreskrifter som tillerkänner kvinnor rättigheter inom hälsovården och undervisningen och denna lag håller på att ses över för att den ska stå i samklang med statsförfattningen från 2004.

D. Efter Bonnavtalet av den 5 december 2001 har det i juni 2002 inrättats en oberoende kommission för de mänskliga rättigheterna. Den förestås av Sima Samar och har spelat en avgörande roll för att försvara de mänskliga rättigheterna.

E. Nyligen godkände bägge kamrarna i Afghanistans parlament det nya lagförslaget om shiitiska kvinnors personliga ställning. Detta innebär att kvinnornas rörelsefrihet snävt begränsas, att de inte får avlägsna sig från sina hem annat än i ”lovliga ärenden” och att de sexuellt måste ställa upp på sina mäns önskemål, så att ”våldtäkt inom äktenskapet” blir lagligt, vartill kommer att diskrimineringen av kvinnor gynnas i frågor som gäller äktenskap, skilsmässa, arv och möjlighet till utbildning, vilket strider mot internationella normer för de mänskliga rättigheterna, framför allt kvinnors rättigheter.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2009)0023.

Fredag 24 april 2009

F. Detta lagförslag, som skulle beröra mellan 15 och 20 % av befolkningen ar än så länge inte blivit gällande lag, eftersom det ännu inte offentliggjorts i Afghanistans officiella tidning, trots att landets president Hamid Karzai redan undertecknat det.

G. Lagförslaget har föranlett kritik, både i Afghanistan och utomlands, och har därför återförvisats till Afghanistans justitieministerium för att man ska få bekräftat att lagtexten är förenlig med de skyldigheter som landets regering påtagit sig med hänsyn till de internationella konventionerna om kvinnors rättigheter och om de mänskliga rättigheterna överlag och dessutom med hänsyn tagen till statsförfattningen.

H. Våldshandlingar mot aktivister, framför allt sådana som försvarar kvinnors rättigheter, fortsätter än i denna dag. Många har fallit offer för militanter och radikaler, bland annat den afghanska kvinnorättsförkämpen och provinsrådsledamoten från Kandahar i Afghanistan, Sitara Achakzai, som mördades utanför sitt hem och Gul Pecha, och Abdul Aziz som dödades efter att ha anklagats för sedlighetssårande handlingar och dömts till döden av en domstol sammansatt av religiöst konservativa personer och Malai Kakar, som var den första kvinnliga polisen i Kandahar och stod i ledningen för polisroteln för brott mot kvinnor i denna stad.

I. Den tjugotreårige afghanska journalisten Perwiz Kambakhsh dömdes till döden efter att ha spritt ut en artikel om kvinnors rättigheter i den islamska världen, men efter kraftfulla internationella protester ändrades domen till tjugo års fängelse.

J. Fortfarande kommer det in rapporter om hot och skrämseltaktik mot kvinnor som deltar i det offentliga livet eller arbetar utanför hemmet och detta har bekräftats i rapporter från FN. På senaste tiden har det rapporterats om att det är svårt att få flera flickor att delta i utbildningsväsendet, eftersom militanter och radikaler motsätter sig det.

K. På senaste tiden har det också rapporterats ett flertal fall där unga kvinnor tagit sina liv eftersom de velat slippa undan påtvingade äktenskap eller familjevåld.

1. Europaparlamentet kräver att det ovannämnda lagförslaget om shiitiska kvinnors personliga ställning ses över eftersom det uppenbart strider mot principen om jämställdhet mellan män och kvinnor, såsom den inskrivits i landets statsförfattning och i de internationella konventionerna.

2. Europaparlamentet understryker riskerna med att det antas sådan lagstiftning som är avsedd att tillämpas bara på vissa befolkningskategorier och som, definitionsmässigt, gynnar diskriminering och orättvisa.

3. Europaparlamentet rekommenderar att Afghanistans justitieministerium avskaffar alla lagar som för med sig diskriminering mellan män och kvinnor och som strider mot de internationella fördrag som Afghanistan anslutit sig till.

4. Europaparlamentet anser det ofrånkomligt med tanke på den demokratiska utvecklingen i Afghanistan att landet ställer upp för de mänskliga rättigheterna i allmänhet och kvinnors rättigheter i synnerhet, eftersom kvinnorna spelar en avgörande roll för landets utveckling och utan inskränkningar måste få dra nytta av sina grundläggande och demokratiska rättigheter. Parlamentet bekräftar än en gång sitt stöd till kampen mot allt slags diskriminering, också diskriminering på grundval av religion och kön.

5. Europaparlamentet erinrar om att det i Europeiska unionens strategiska dokument om Afghanistan för perioden 2007–2013 anses att jämställdheten och kvinnornas rättigheter är grundläggande frågor inom Afghanistans nationella utvecklingsstrategi.

6. Europaparlamentet uttalar sin högaktning för det mod de afghanska kvinnor visat, som demonstrerat i Kabul mot detta nya lagförslag, samt uttrycker sitt stöd till dessa kvinnor, fördömer det våld som de utsatts för i samband med demonstrationerna och uppmanar de afghanska myndigheterna att se till att de får skydd.

7. Europaparlamentet fördömer morden på olika förkämpar för de mänskliga rättigheterna och för de afghanska kvinnornas emancipation, framför allt mordet nyligen på den regionala parlamentsledamoten Sitara Achakzai.

8. Europaparlamentet tar med bestörtning kännedom om att högsta domstolen i Afghanistan fastställt den dom, som avkunnats mot Perwiz Kambakhsh som stått åtalad för hädelse, samt uppmanar president Karzai att benåda Kambakhsh och bemyndiga till att han försätts på fri fot.

9. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans myndigheter, också på det lokala planet, att göra allt som står i deras makt för att skydda kvinnorna mot sexuellt våld och mot alla andra slag av könsbaserat våld, samt ställa dem som begår sådana gärningar inför rätta.

10. Europaparlamentet anser att de framsteg som med stor möda gjorts för jämställdheten under de senaste åren under inga omständigheter bör få falla offer för partipolitisk kohandel under valrörelsen.

11. Europaparlamentet ger sitt stöd till att kvinnor ställt upp som kandidater i presidentvalet den 20 augusti 2009 och insisterar på att landets kvinnor ska ha rätt att oinskränkt delta i beslutsfattandet, då ju detta också är något som de har rätt till, samt ha rätt att bli valda och nominerade till högt uppsatta statsämbeten.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att ta upp frågan om lagen om de shiitiska kvinnornas personliga ställning samt om all diskriminering av kvinnor och barn, till den del detta är någonting oacceptabelt, som inte låter sig förena med det långsiktiga åtagande det internationella samfundet ingått om att hjälpa Afghanistan med rehabilitering och återuppbyggnad.

13. Europaparlamentet vädjar till kommissionen om att den direkt ska stödja Afghanistans ministerium för kvinnofrågor, ekonomiskt och med programplaneringen, för att jämställdhetsfrågor systematiskt ska tas med inom all utvecklingspolitik för Afghanistan.

14. Europaparlamentet uppmanar FN:s utvecklingsfond för kvinnor (Unifem) att vara särskilt uppmärksam på situationen.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Islamska republiken Afghanistans regering och parlament och till ordföranden för den oberoende kommissionen för de mänskliga rättigheterna.

Fredag 24 april 2009

Stöd för den särskilda domstolen för Sierra Leone

P6_TA(2009)0310

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om stöd för den särskilda domstolen för Sierra Leone

(2010/C 184 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om detta ämne, inklusive resolutionen av den 6 september 2007 om finansiering av den särskilda domstolen för Sierra Leone ([1]),

— med beaktande av Coutonouavtalet mellan EU och AVS-länderna och avtalsparternas åtagande om fred, säkerhet och stabilitet, respekt för de mänskliga rättigheterna, demokratiska principer och rättsstatsprincipen,

— med beaktande av artikel 115 i arbetsordningen och av följande skäl:

A. Den särskilda domstolen för Sierra Leone inrättades 2000 av FN och Sierra Leones regering i enlighet med resolution 1315 från FN:s säkerhetsråd i syfte att lagföra de personer som begått allvarliga brott mot internationell humanitär rätt, i synnerhet krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.

B. Den särskilda domstolen för Sierra Leone skapar ett antal viktiga prejudikat i internationell straffrätt, då det var den första internationella domstol som finansieras med frivilliga bidrag, inrättades i ett land där de misstänkta brotten ägde rum och, när det gäller Liberias f.d. president, den första internationella domstol som åtalade en sittande afrikansk statschef för krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.

C. Mandatet för den särskilda domstolen för Sierra Leone upphör 2010, och landets regering har konstaterat att den inte kan verkställa domarna mot de personer som domstolen har dömt.

D. Verkställandet av domar är en avgörande del av den internationella rätten, som spelar en viktig roll för freden och vidareutveckling av rättsstatsprincipen i landet.

E. Ur ett politiskt, säkerhetsrelaterat och institutionellt perspektiv är det för närvarande ett problem att få de personer som dömts att avtjäna sina straff just i Sierra Leone.

F. Den särskilda domstolen för Sierra Leone har ingått avtal med stater som Förenade kungariket, Sverige och Österrike för att se till att några av de dömda personerna ska avtjäna sina straff i dessa länder. Det behövs fler avtal för att se till att alla personer som redan dömts och de som åtalats och riskerar en dom verkligen avtjänar sina straff.

G. Om man inte kan finna lämpliga fängelser för personer som dömts för de mest avskyvärda brott som kan tänkas skulle det allvarligt underminera den internationella gemenskapens insatser för att effektivt genomföra kampen mot straffrihet.

H. Kampen mot straffrihet är en av hörnstenarna i EU:s människorättspolitik, och det internationella samfundet bär ansvaret för att stödja de befintliga mekanismerna för ansvarsskyldighet.

([1]) EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 242.

I. Andra tribunaler och domstolar som Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien och Internationella krigsförbrytartribunalen för Rwanda står inför liknande problem, och andra internationella organ som Internationella brottmålsdomstolen, specialdomstolen för Libanon och Kambodjas specialdomstol kommer inom en nära framtid sannolikt också att möta samma problem om inte staterna ingår ett starkare åtagande om att stödja verkställandet av internationell rätt.

J. Internationella domstolar och tribunaler spelar alla sin viktiga roll för fred och rättvisa i deras respektive regioner, och var och en av dem har åtagit sig att trygga varaktiga resultat och bidra till att vidareutveckla rättsstatsprincipen i den region där brotten begåtts.

1. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som internationella domstolar och tribunaler har gjort för att döma personer som bär ansvaret för grymheterna, och anser att de här rättegångarna sänder en tydlig signal till ledare runt om i världen och till andra krigsförbrytare om att fruktansvärda människorättsbrott inte längre kommer att tolereras med straffrihet.

2. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att tillsammans med den särskilda domstolen för Sierra Leone se till att de personer som dömts avtjänar sina straff, eftersom domstolens insatser och det internationella samfundets trovärdighet, även EU:s, i annat fall kommer att undermineras allvarligt.

3. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att utöka sina bidrag till de internationella domstolarnas och tribunalernas arbete i deras strävan efter en hållbar lösning på frågan om verkställande av domar, antingen genom att ingå avtal direkt med nämnda institutioner i syfte att verkställa domar inom medlemsstaternas jurisdiktion, eller genom att hjälpa dem finna alternativa lösningar så att domarna kan verkställas i de berörda regionerna.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och övriga internationella institutioner att tillhandahålla den särskilda domstolen för Sierra Leone ytterligare ekonomiskt stöd för att de personer som domstolen dömt ska avtjäna sina straff i länder som har kapacitet att verkställa domar enligt internationella normer men som saknar ekonomiska resurser att göra detta.

5. Europaparlamentet anser att avsaknad av hjälp och stöd kommer att äventyra de internationella domstolarnas och tribunalernas arbete, eftersom de inte kommer att kunna tillse att personer som dömts avtjänar sina straff.

6. Europaparlamentet efterlyser en omfattande studie med en utvärdering av de internationella brottmålsdomstolarnas arbete i vilken man drar lärdom av arbetet och lägger fram rekommendationer om hur domstolarnas verksamhet och framtida finansiering kan förbättras.

7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, den särskilda domstolen för Sierra Leone, Internationella brottmålsdomstolen, Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien, Internationella krigsförbrytartribunalen för Rwanda, Kambodjas specialdomstol specialdomstolen för Libanon, FN:s säkerhetsråd, medlemsstaterna i Afrikanska unionen och ordförandena för den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU.

Fredag 24 april 2009

Den humanitära situationen för Camp Ashraf-invånarna

P6_TA(2009)0311

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om den humanitära situationen för Camp Ashraf-invånarna

(2010/C 184 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Genèvekonventionerna och särskilt artikel 27 i den fjärde Genèvekonventionen angående skydd för civilpersoner under krigstid,

— med beaktande av 1951 års Genèvekonvention om flyktingars rättsliga ställning samt dess tilläggsprotokoll från 1967,

— med beaktande av SOFA-avtalet (Status of Forces Agreement) undertecknat mellan Förenta staternas och Iraks regeringar i november 2008,

— med beaktande av sina resolutioner av den 12 juli 2007 om den humanitära situationen för irakiska flyktingar ([1]) och av den 4 september 2008 om avrättningar i Iran ([2]), vilka innehåller hänvisningar till Camp Ashraf-invånare som har rättslig ställning som skyddade personer enligt den fjärde Genèvekonventionen,

— med beaktande av artikel 115 i arbetsordningen och av följande skäl:

A. Camp Ashraf i norra Irak inrättades på 1980-talet för medlemmar av den iranska oppositionsrörelsen Iranska folkets mujaheddin.

B. Amerikanska styrkor i Irak avväpnade 2003 invånarna i Camp Ashraf och gav dem skydd, då dessa invånare fått ställning som ”skyddade personer” enligt Genèvekonventionerna.

C. I en skrivelse av den 15 oktober 2008 uppmanade FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter med kraft den irakiska regeringen att skydda Camp Ashrafs invånare från tvångsdeportation, utvisning eller repatriering i strid med non-refoulement-principen samt att avstå från åtgärder som skulle sätta deras liv eller säkerhet på spel.

D. Efter ingåendet av SOFA-avtalet mellan Förenta staterna och Irak överfördes kontrollen över Camp Ashraf till de irakiska säkerhetsstyrkorna den 1 januari 2009.

E. Enligt uttalanden som nyligen ska ha gjorts av den irakiske nationelle säkerhetsrådgivaren avser myndigheterna att stegvis göra Camp Ashraf-invånarnas fortsatta närvaro ”omöjlig”. Denne ska även ha refererat till utvisning/utlämning av dessa personer och/eller tvångsförflyttning av dem inom Irak.

1. Europaparlamentet uppmanar med kraft Iraks premiärminister att säkerställa att de irakiska myndigheterna inte vidtar några åtgärder som kränker Camp Ashraf-invånarnas mänskliga rättigheter och att bringa klarhet i vilka avsikter den irakiska regeringen har visavi dessa personer. Parlamentet uppmanar de irakiska myndigheterna att skydda Camp Ashraf-invånarnas liv och deras fysiska och moraliska integritet samt att behandla dem i enlighet med skyldigheterna enligt Genèvekonventionerna, särskilt genom att avstå från att tvångsförflytta, deportera, utvisa eller repatriera dem i strid med non-refoulement-principen.

([1]) EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 609.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2008)0412.

2. När det gäller enskilda Camp Ashraf-invånares önskemål om sin framtid anser Europaparlamentet att dessa personer och andra iranska medborgare som för närvarande bor i Irak efter att ha lämnat Iran av politiska skäl riskerar att utsättas för allvarliga människorättskränkningar om de mot sin vilja tvingas återvända till Iran. Parlamentet insisterar på att ingen person bör återsändas, vare sig direkt eller via ett tredje land, till en situation där han eller hon riskerar att torteras eller på annat sätt utsättas för allvarliga människorättskränkningar.

3. Europaparlamentet uppmanar den irakiska regeringen att häva sin blockad av lägret och att respektera Camp Ashraf-invånarnas rättsliga ställning som ”skyddade personer” enligt Genèvekonventionerna samt att avhålla sig från all form av verksamhet som skulle sätta deras liv eller säkerhet på spel, dvs. att låta dem få fullständig tillgång till mat, vatten, sjukvård och läkemedel och bränsle samt att låta dem få träffa familjemedlemmar och internationella humanitära organisationer.

4. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med Iraks och Förenta staternas regeringar samt FN:s flyktingkommissarie och Internationella rödakorskommittén arbeta för att utverka en tillfredsställande långsiktig rättslig ställning för Camp Ashraf-invånarna.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s flyktingkommissarie, Internationella rödakorskommittén, Förenta staternas regering samt Iraks regering och parlament.

Skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2007

P6_TA(2009)0315

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2007 (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om de föregående årsrapporterna från kommissionen och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 22 juli 2008 till Europaparlamentet och rådet om skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2007 (KOM(2008)0475), med bilagor (SEK(2008)2300 och SEK(2008)2301),

— med beaktande av Olafs verksamhetsrapport för 2007 ([1]) och dess andra rapport av den 19 juni 2008 om tillämpningen av rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter samt av riktlinjerna som ersätter Olafs lathund (Vademecum),

— med beaktande av verksamhetsrapporten från Olafs övervakningskommitté för perioden juni 2007 till maj 2008 ([2]),

— med beaktande av revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåret 2007 ([3]),

— med beaktande av artiklarna 276.3 och 280.5 i EG-fördraget,

([1]) http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.
([2]) http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.
([3]) EUT C 286, 10.11.2008, s. 1.

Fredag 24 april 2009

— med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1995/2006 av den 13 december 2006 om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]),

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandena från utskottet för regional utveckling och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0180/2009), och av följande skäl:

Beloppen för de anmälda oegentligheterna

1. Europaparlamentet välkomnar att det ingår ett kapitel om direkta utgifter, men betonar att man förväntar sig att kapitlet förbättras och innehåller fullständigare uppgifter i kommande rapporter.

2. Europaparlamentet begär än en gång att årsrapporterna om skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen samt de betänkanden som parlamentet utarbetar utifrån dessa rapporter ska föras upp på rådets dagordning, och uppmanar rådet att därefter delge parlamentet och kommissionen sina iakttagelser. Parlamentet är djupt besviket över att rådet ännu inte har gjort detta, trots uppmaningar från parlamentet och påtryckningar från kommissionen.

3. Europaparlamentet konstaterar att de anmälda oegentligheterna under 2007 när det gäller medlemsstaternas egna medel, jordbruksutgifter samt strukturåtgärder och direkta utgifter uppgick till totalt 1 425 miljoner EUR (jämfört med 1 143 miljoner EUR 2006). De belopp som medlemsstaterna anmälde till kommissionen under 2007 fördelar sig enligt följande:

— Egna medel: 377 miljoner EUR (353 miljoner EUR 2006),

— Jordbruksutgifter: 155 miljoner EUR (87 miljoner EUR 2006),

— Strukturåtgärder: 828 miljoner EUR (703 miljoner EUR 2006),

— Föranslutningsstödet: 32 miljoner EUR (14 miljoner EUR 2006),

— Direkta utgifter: 33 miljoner EUR.

4. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen, efter förra årets betänkande från parlamentet, i sin rapport har definierat skillnaden mellan oegentlighet och bedrägeri. Dock skapar definitionen av ”misstänkt bedrägeri” fortfarande problem för medlemsstaterna.

Allmänna kommentarer

5. Parlamentet välkomnar de insatser som medlemsstaterna redan gjort men betonar på nytt att de bör se till att deras mekanismer för finansiell kontroll är adekvata, och understryker vikten av förebyggande åtgärder från medlemsstaternas sida i syfte att effektivare upptäcka oegentligheter innan utbetalningar till stödmottagare verkställs. Parlamentet betonar att bekämpning av bedrägerier och korruption är ett fortlöpande ansvar för samtliga medlemsstater och att det krävs samlade insatser för att uppnå verkliga förbättringar.

6. Europaparlamentet betonar att metoderna för insamling och användning av information bör harmoniseras ytterligare för att skapa en standardiserad ram som med hjälp av en bättre strategi för förebyggande skulle göra det enklare att utvärdera riskerna för bedrägerier.

([1]) EUT L 390, 30.12.2006, s. 1.

7. Europaparlamentet välkomnar de förvaltningsförklaringar som vissa medlemsstater avger för EU-medel som förvaltas nationellt. Parlamentet uppmanar de övriga medlemsstaterna att utveckla liknande initiativ och uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att få till stånd liknande nationella förvaltningsförklaringar i hela EU.

Egna medel

8. Europaparlamentet konstaterar att det belopp som uppskattas ha påverkats av oegentligheter har ökat med 6 procent. De produkter som påverkades mest av oegentligheter var, precis som tidigare år, tv-apparater och cigaretter.

9. Europaparlamentet beklagar att antagandet av förslaget till förordning om ömsesidigt administrativt bistånd för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot bedrägerier och all annan olaglig verksamhet (KOM(2006)0473) har blivit försenat, och uppmanar därför rådet att snabbt anta denna förordning.

10. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen, efter sitt meddelande om behovet av att utarbeta en samordnad strategi för att förbättra kampen mot skattebedrägeri (KOM(2006)0254), antog ett meddelande om en samordnad strategi för att förbättra bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri (KOM(2007)0758), och följer med särskild uppmärksamhet både kommissionens förslag till rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, tullar och andra åtgärder (KOM(2009)0028) och kommissionens förslag till rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning (KOM(2009)0029).

11. Europaparlamentet insisterar på att nya politiska impulser behövs för att åstadkomma påtagliga förbättringar av samarbetet i kampen mot momsbedrägerier.

12. Europaparlamentet beklagar att Olaf inte kan tillföra något mervärde när det gäller upplysningar om eller förhindrande av momsbedrägerier eller stöd till medlemsstaternas momsbedrägeribekämpningsinsatser, eftersom enheten inte har tillgång till innehållet i de uppgifter som utbyts i enlighet med i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt ([1]). Det är i detta sammanhang beklagligt att Olaf inte drev något fall beträffande momsbedrägerier under 2007.

13. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna att tänka på det stora antalet gränsöverskridande momsbedrägerier.

14. Europaparlamentet beklagar att bedrägerier som hänger samman med produkternas ursprung ökat, inte enbart när det gäller bestämmelserna om förmånsbehandling utan också GATT:s tullkvoter.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt bedöma bedrägeripotentialen, per produkt och per land, och beakta möjligheten att göra systematiska, målinriktade och, vid behov, permanenta ständiga kontroller både i ursprungslandet och i destinationslandet, och särskilt uppmärksamma karusellbedrägerierna.

Jordbruksutgifter

16. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna fr.o.m. den 1 januari 2007 måste informera kommissionen om oegentligheter som omfattar mer än 10 000 EUR. Detta tröskelvärde infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 av den 14 december 2006 om oegentligheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett uppgiftssystem på detta område ([2]). Parlamentet konstaterar att antalet rapporterade fall har minskat med 53 procent (1 548 fall jämfört med 3 294 under 2006). Detta relativt låga antal oegentligheter kan förklaras av den högre tröskeln för rapporteringsskyldighet.

([1]) EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.
([2]) EUT L 355, 15.12.2006, s. 56.

Fredag 24 april 2009

17. Europaparlamentet konstaterar att det belopp som uppskattas ha påverkats av oegentligheter ökade med 44 procent, vilket delvis beror på att fall med stor ekonomisk påverkan som uppstod eller upptäckes under tidigare år rapporterades först under 2007. De sektorer som mest påverkades var mjölk och mjölkprodukter, frukt och grönsaker, socker, landsbygdsutveckling samt nöt- och kalvkött.

18. Europaparlamentet påpekar att mjölksektorn, frukt- och grönsakssektorn, sockersektorn och landsbygdsutvecklingen sammantaget står för omkring 77 procent av det sammanlagda beloppet för oegentligheter och att landsbygdsutvecklingen ensamt står för 38 procent av samtliga rapporterade oegentligheter. Parlamentet konstaterar vidare att det högsta beloppet för oegentligheter inom landsbygdsutvecklingen rapporteras för stödåtgärden ”skogsbruk” och det högsta antalet oegentligheter rapporteras för stödåtgärden ”miljövänligt jordbruk”. Parlamentet uppmanar därför Olaf att i sin nästa årsrapport ägna särskild uppmärksamhet åt oegentligheter som berör landbygdsutvecklingen.

19. Europaparlamentet påpekar att efterlevnaden av rapporteringskravet, särskilt respekten för tidsfristerna, varierar stort mellan medlemsstaterna. Parlamentet beklagar att tidsintervallet mellan upptäckt och inrapportering av oegentligheter i Österrike och Sverige är mycket längre än det genomsnittliga tidsintervallet (1,2 år): 3,4 år respektive 2,3 år.

20. Europaparlamentet instämmer i revisionsrättens konstaterande i punkt 5.20 i dess ovan nämnda årsrapport, att det integrerade systemet för administration och kontroll (SIGC) fortsätter att vara ett effektivt kontrollsystem som begränsar riskerna för oegentliga utgifter, när systemet har införts ordentligt och om korrekta och tillförlitliga uppgifter förs in i det. Parlamentet förespråkar en utvidgning av systemet till nya områden som ännu inte ingår. Dock bör fler kontroller genomföras inom ramen för systemet och deras kvalitet förbättras ytterligare för att i ännu större utsträckning avskräcka från bedrägerier.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fatta ett skarpt politiskt beslut om de grekiska myndigheterna inte rättar sig efter tidsfristerna i handlingsplanen för inrättandet av ett nytt system för identifiering av jordbruksskiften – geografiskt informationssystem.

22. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att inom ramen för sin nästa årsrapport utvärdera effektiviteten och transparensen i de system som övervakar utbetalningarna till jordbrukare.

Strukturåtgärder

23. Europaparlamentet välkomnar de förenklade och förtydligade bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ([1]) och genomförandet av kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 ([2]). Parlamentet är dock bekymrat över revisionsrättens uttalande i punkt 6.31 i dess ovannämnda rapport, att medlemsstaternas kontroll- och övervakningssystem och kommissionens övervakning av hur systemen fungerar är effektiva endast till viss del.

24. Europaparlamentet erkänner att det i många medlemsstater förekommer oegentligheter i användningen av EU:s medel, beroende på bristfällig förvaltning och ibland till och med bedrägerier. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna rapporterade om 3 832 fall av oegentligheter under 2007 (vilket är en ökning med 19,2 procent jämfört med 2006), att det totala berörda beloppet 2007 uppgick till cirka 828 miljoner EUR (vilket motsvarar något mindre än 1,83 % av åtagandebemyndigandena), att misstänkta fall av bedrägeri uttryckt i procent av det totala antalet rapporterade oegentligheter uppgick till cirka 12-15 procent 2007 samt att det totala belopp för vilket oegentligheter anmälts för Europeiska regionala utvecklingsfondens del har ökat med 48 procent jämfört med 2006.

25. Europaparlamentet betonar betydelsen av den handlingsplan som antogs av kommissionen den 19 februari 2008 för att stärka övervakningen inom ramen för gemensam förvaltning av strukturåtgärder, och som syftar till att reducera fel i medlemsstaternas betalningsansökningar. Parlamentet är övertygat om att den nya handlingsplanen kommer att förbättra situationen avsevärt, inte minst genom att hjälpa medlemsstaterna att utveckla sin förmåga att kontrollera huruvida projektutgifter är bidragsberättigade. Parlamentet noterar att den första lägesrapporten om denna handlingsplan visar på ett antal inledande, positiva resultat.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).
([2]) EUT L 371, 27.12.2006, s. 1.

26. Europaparlamentet stöder kommissionens ståndpunkt att man ska vidta korrigeringsåtgärder vid upptäckt av allvarliga oegentligheter, inklusive stopp för utbetalningar och återkrävande av omotiverade eller felaktiga utbetalningar. Parlamentet påminner om att kommissionen fyra gånger per år bör rapportera om hur det går med genomförandet av dess handlingsplan. Icke desto mindre uppmanar parlamentet kommissionen att anstränga sig mer för att ge stöd till medlemsstaterna när det gäller att förhindra oegentligheter och överföra den expertkunskap som krävs till de behöriga nationella och regionala myndigheterna.

27. Europaparlamentet välkomnar kvaliteten på de resultat som uppnåtts i nästan alla projekt, och för att övervakningen av strukturfonderna och deras korrekta genomförande inte ska påverkas negativt måste man skilja på

— administrativa oegentligheter som måste rättas till och

— bedrägerier (dvs. 0,16 procent av de betalningar som kommissionen gjorde mellan 2000 och 2007) som måste bestraffas.

28. Europaparlamentet erkänner att ett effektivt utnyttjande av strukturfonderna har medfört betydande utmaningar, särskilt för de nya medlemsstaterna, eftersom de ska följa strikta och ofta komplicerade krav för att kunna utnyttja fondmedlen. Därför välkomnar parlamentet de insatser som dessa medlemsstater har gjort för att förbättra sin genomförandekapacitet, och uppmanar dem att intensifiera arbetet för att kunna visa upp påtagliga resultat inom rimlig tid.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till de administrativa kostnader som bärs av medlemsstaternas nationella, regionala och lokala förvaltningar för att uppfylla de ofta komplicerade och kostsamma kraven på övervakning och kontroll av samfinansierade projekt.

30. I detta avseende uppmanar Europaparlamentet både kommissionen och medlemsstaterna att arbeta metodiskt och ge råd om hur oegentligheter och administrativa fel och brister kan undvikas.

31. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att ytterligare förenkla strukturfondsprogrammens förvaltnings- och övervakningsförfaranden, eftersom de i viss mån är orsaken till oegentligheter i medlemsstaterna då det gäller genomförandet av dessa program.

32. Parlamentet är chockerat över medlemsstaternas brist på disciplin vad gäller rapporteringen, efter så många år. Det är oacceptabelt att sex medlemsstater ([1]) fortfarande inte använder sig av elektronisk rapportering, 14 ([2]) har inte rättat sig efter tidsfristerna, och vissa ([3]) har inte klassificerat något av de fall av oegentligheter som har rapporterats. Parlamentet uppmanar kommissionen att finna effektiva lösningar, förutom överträdelseförfaranden, som kan råda bot på situationen, och att allvarligt överväga att inrätta ett effektivt system för ekonomiska sanktioner och integrera det i framtida förordningar, och att tillämpa det systematiskt.

33. Europaparlamentet betonar att klassificeringen av oegentlighet (uppgift om huruvida misstanke om bedrägeri föreligger) är en del av medlemsstaternas rapportering som måste förbättras med tanke på att vissa medlemsstater ännu inte har lämnat in några som helst uppgifter om klassificering och att andra medlemsstater endast har kunnat lämna uppgifter om klassificering i anslutning till ett begränsat antal av de oegentligheter som de har rapporterat.

34. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte använder sig av de elektroniska modulerna AFIS/ECR för anmälan på elektronisk väg att snarast ta dessa moduler i bruk, i syfte att före slutet av 2009 förbättra kvaliteten på uppgifterna och punktligheten för rapporteringen. Europaparlamentet noterar att kommissionen arbetar på ett nytt webbaserat rapporteringssystem, systemet för hantering av oegentligheter (Irregularity Management System (IMS)), som ska tillämpas fr.o.m. sommaren 2009, vilket förhoppningsvis kommer att förbättra rapporteringsdisciplinen.

([1]) Frankrike, Irland, Sverige, Spanien, Lettland och Luxemburg; Situationen har förbättrats sedan november 2008, då Tyskland och Estland börjat använda elektroniska filer och slopat rapporteringen på papper.
([2]) Rapportering i rätt tid är ett problem särskilt i Spanien, Frankrike och Nederländerna.
([3]) Spanien, Frankrike, Irland och Luxemburg.

35. Europaparlamentet framhåller att man måste anstränga sig mera för att åstadkomma en bättre harmonisering av rapporteringen av oegentligheter, särskilt i samband med sammanhållningsfonden.

36. Europaparlamentet beklagar att trots att uppgifter om alla mottagare av stöd inom EU:s sammanhållningspolitik ska offentliggöras av förvaltningsmyndigheterna i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för strukturfonderna 2007–2013 (kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006), är databasen på kommissionens webbplats ofullständig. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att accelerera informationsflödet i syfte att få till stånd en effektivare och mer transparent databas. Dessutom uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att till fullo och i rätt tid uppfylla detta krav på öppenhet, i alla händelser före juni 2009, vilket är den tidsfrist som fastställs i parlamentets resolution av den 19 februari 2008 om öppenhet i ekonomiska frågor ([1]).

37. Inom ramarna för den föreslagna revideringen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ([2]) stöder Europaparlamentet uppmaningen till medlemsländerna att systematiskt informera Olaf om uppföljningen av de fall som Olaf lämnat över. Detta skulle kunna förbättra disciplinen vad gäller rapporteringen av de nationella domstolarnas domar rörande bedräglig användning av strukturfondsmedel.

Föranslutningsstödet

38. Europaparlamentet vill fästa uppmärksamheten på det faktum att trots att antalet oegentligheter har minskat, så var deras ekonomiska effekter 2,2 gånger större och de ekonomiska effekterna av misstänkta bedrägerier var tre gånger större, till största delen beroende på utbetalningar till ändamål som inte var stödberättigade.

39. Europaparlamentet noterar att kommissionen offentliggjort en serie detaljerade och fördjupande rapporter i vilka man kritiskt utvärderar utvecklingen i Bulgarien och Rumänien i fråga om rättsliga reformer och kampen mot korruption inom ramen för samarbets- och kontrollmekanismerna samt en särskild rapport om förvaltningen av gemenskapsmedel i Bulgarien, i vilken man betonar hur viktigt det är med uthålligt politiskt engagemang och utnyttjandet av medlen ”på fältet” för att de riktmärken som fastställdes vid anslutningen ska kunna uppfyllas till fullo. När det gäller Bulgarien konstaterar parlamentet också att kommissionen definitivt har avbrutit en del av EU:s finansiering inom Phareprogrammet till följd av oegentligheter som upptäckts genom kommissionens system för kontroll och revision. Parlamentet uppmanar därför dessa medlemsstater att snarast vidta åtgärder för att genomföra de specifika uppföljningsåtgärder som föreslagits i nämnda rapporter. Slutligen stöder parlamentet de ansträngningar som dessa medlemsstater hittills har gjort, och uppmanar dem att vidta alla nödvändiga åtgärder i detta syfte.

40. Europaparlamentet ställer sig tveksam till uppgiften från Olaf att det inte förekom några fall av misstänkta bedrägerier beträffande Ispa under 2007. Parlamentet noterar att Cypern och Litauen inte rapporterade några fall under 2007.

41. Europaparlamentet betonar att den otillräckliga kvaliteten på den inrapporterade informationen fortfarande är ett olöst problem. Den inrapporterade informationens tillförlitlighet är värst för Bulgarien och Rumänien. I relativa termer är dock Ungerns uppgifter de minst tillförlitliga. Parlamentet noterar också att i synnerhet fyra medlemsstater och ett kandidatland ([3]) har problem med att rapportera i tid.

42. Eftersom det i vissa av EU-12-medlemsstaterna (dvs. de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004 och 2007) finns allvarliga problem med den rapporterade informationens tillförlitlighet och förmågan att hålla sig till bestämmelserna i allmänhet, vilket är ett tecken på huruvida rapporteringsmekanismens administrativa utformning i mottagarlandet är adekvat, tror Europaparlamentet att det kommer att uppstå liknande problem vid genomförandet av struktur- och sammanhållningsfonderna. Därför uppmanar parlamentet de berörda medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen för att finna lösningar som kan förbättra denna situation.

Direkta utgifter

43. Europaparlamentet framhåller att externt bistånd är ett område som i allt högre grad är utsatt för oegentligheter och bedrägerier.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0051.
([2]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.
([3]) Kroatien, Ungern, Slovakien, Bulgarien och Polen missade tidsfristerna för rapporteringen.

44. Europaparlamentet är bekymrat över konstaterandena i Olafs årsrapport, enligt vilken Olafs utredare inom området externt bistånd ofta stöter på verksamhetsmodeller som är typiska för organiserat bedrägeri, vilket beror på bristande samordning mellan de olika nationella givarorganisationerna.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmärksamma problemet med dubbel finansiering av projekt. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen att, när man ingår eller gör ändringar i avtal med internationella organisationer om förvaltning och genomförande av projekt, systematiskt sända samtliga interna och externa revisionsrapporter om användningen av gemenskapsmedel till Europeiska revisionsrätten och kommissionens internrevisor.

Återvinning

46. Europaparlamentet beklagar att återvinningsnivåerna fortfarande är mycket låga, särskilt inom områden där medlemsstaterna sköter återvinningen. Enligt Olafs rapport väntar 3,75 miljarder EUR fortfarande på att bli återvunna.

47. Europaparlamentet stöder modellen att de återvunna beloppen blir kvar i samma budgetpost från vilken de oriktigt betalades ut.

48. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av den nya centrala databasen över vilka mottagare som är uteslutna från att motta gemenskapsmedel på grund av begångna bedrägerier [1]. Parlamentet påpekar att den har varit i bruk sedan den 1 januari 2009, och begär att kommissionen lägger fram en utvärderingsrapport i början av 2010.

49. Europaparlamentet påpekar att det behövs ett snabbare och mer adekvat återvinningsförfarande. Kommissionen uppmanas därför åter att inkludera bindande element och försiktighetsaspekter i framtida lagstiftning om delad förvaltning, så att man kan få tillbaka felaktigt utbetalade belopp vid slutet av återvinningsförfarandet.

50. Europaparlamentet ber kommissionen att undersöka huruvida det är möjligt att införa ett säkerhetssystem, t.ex. avsättning av ett visst belopp till en reserv eller öronmärkning av beloppet, för att öka tempot i återvinningen av utestående belopp.

Olafs förbindelser med Europol och Eurojust

51. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att Eurojust och Olaf den 24 september 2008 skrev under en praktisk överenskommelse om samarbetsarrangemang [2] som sätter ramarna för ett nära och utökat samarbete och bestämmelser för utbytet av allmänna uppgifter och personuppgifter. Parlamentet stöder en liknande överenskommelse med Europol.

52. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att skapa en solid grund för synergieffekter mellan Eurojust och Europol när det gäller verksamhet och uppgiftsinsamling, t.ex. genom gemensamma operativa och undersökande grupper, då detta säkert skulle innebära ett mervärde i bedrägeribekämpningen.

53. Europaparlamentet framhåller även att den nuvarande överlappningen av behörigheter mellan dessa organ måste redas ut.

Olafs samarbete med medlemsstaterna

54. Europaparlamentet stöder det huvudsakliga syftet med förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (KOM(2006)0244), nämligen en förstärkning av Olafs oberoende. Parlamentet påminner dock om hur viktigt det är att koppla ihop arbetet och resultaten hos Olaf, kommissionens administration och medlemsstaternas myndigheter genom effektiva kommunikationskanaler och därvid undvika dubbelarbete och informationsunderskott.

[1] EUT L 344, 20.12.2008, s. 12.
[2] EUT C 314, 9.12.2008, s. 3.

Fredag 24 april 2009

55. Europaparlamentet framhåller att Olaf är det enda organet som har samtliga befogenheter att bedriva undersökningar för att bekämpa och hindra bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet som är skadlig för EU:s allmänna budget. Därför bör Olafs undersökningskapacitet ytterligare förstärkas, särskilt i relation till strukturfonderna och externt bistånd, där den största andelen rapporterade oegentligheter förekommer.

56. Europaparlamentet påpekar att ”uppföljningsfallen” stadigt har ökat i antal sedan 2003, och att Olafs fall under 2007 i huvudsak avslutades med återvinning av beloppen eller rekommendationer om rättslig uppföljning. Parlamentet drar slutsatsen att detta innebär att Olafs undersökningar är positiva för medlemsstaterna och EU:s institutioner.

57. Europaparlamentet konstaterar att Olafs rekommendationer inte är bindande, och att de nationella myndigheterna således oberoende fattar de beslut som krävs och genomdriver sanktioner. Parlamentet tror att inrättandet av en europeisk allmän åklagarmyndighet skulle bidra till att lösa de problem som uppstår p.g.a. fallens gränsöverskridande natur.

58. De rättsliga instrumenten måste harmoniseras, eftersom definitionerna av bedrägeri, misstänkta bedrägerier och andra oegentligheter finns spridda inom många olika rättsliga instrument, trots parlamentets upprepade krav på en omarbetning av bestämmelserna för bedrägeribekämpning.

59. Europaparlamentet konstaterar medlemsstaternas problem med att bestämma på vilka fall artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen [1] ska tillämpas. Parlamentet anser att när osäkerhet råder bör de nationella domstolarna begära ett förhandsavgörande från EG-domstolen.

60. Europaparlamentet välkomnar publiceringen av den ovan nämnda andra rapporten från Olaf om kontroller och inspektioner på plats och god praxis vid varje kontrollsteg, samt av den nya versionen av Olafs riktlinjer (Vademecum). Parlamentet uppmanar kommissionen att senast i september 2009 sända en uppdaterad och heltäckande version av Olafs handbok till det behöriga utskottet i parlamentet.

61. Europaparlamentet betonar behovet av tydligare bestämmelser om förfaranden och bindande tidsfrister för myndigheterna när de ger det stöd som krävs, och generellt fler bindande bestämmelser för samarbete vilka också bör innehålla uppgift om vilken nationell myndighet som är behörig att ge stöd. Parlamentet menar att dess ståndpunkt av den 20 november 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) [2] skulle kunna bidra till en lösning av detta problem.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder, inklusive överträdelseförfaranden, gentemot de medlemsstater som inte låter sin administration hjälpa till med genomförandet av kontroller på plats i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter [3].

63. Europaparlamentet noterar att eftersom det har förekommit omfattande rättslig uppföljning av fall, men de bevis som Olaf har samlat in är tillåtliga i mycket liten utsträckning i de nationella domstolarna, är syftet att förbättra det rättsliga stödet i samband med Olafs undersökande funktion. Dessutom bör Eurojust alltid informeras när information eller slutgiltiga rapporter om fall överförs till de rättsliga instanserna om fallen avser allvarliga former av transnationell brottslighet och två eller fler medlemsstater är inblandade.

64. Europaparlamentet påminner kommissionen om att man önskar att 2008 års rapport om skydd av gemenskapens finansiella intressen ska innehålla en analys av de strukturer i medlemsstaterna som utnyttjas i kampen mot oegentligheter.

65. Europaparlamentet beklagar den bristfälliga informationen från medlemsstaterna om vilka åtgärder de vidtar avseende information eller slutgiltiga rapporter om fall som Olaf lämnar över. Medlemsstaterna måste se till att deras behöriga myndigheter sänder en rapport till Olaf om hur ärendet fortskrider när de vidtar åtgärder med anledning av den information eller de rekommendationer som de fått från Olaf.

---

[1] EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.
[2] Antagna texter, P6_TA(2008)0553.
[3] EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

66. Europaparlamentet konstaterar att de nationella revisionsmyndigheterna har stor kompetens när det gäller revision av EU-medel, och utgör den första källan till information för både nationella åklagarmyndigheter och EU-institutionerna. Parlamentet menar därför att en maximering av samarbetet och informationsflödet mellan revisionsmyndigheterna, de nationella åklagarmyndigheterna och Olaf ytterligare skulle stärka skyddet för gemenskapernas ekonomiska intressen.

67. Europaparlamentet konstaterar att enligt sin ovannämnda ståndpunkt av den 20 november 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), ska medlemsstaterna systematiskt informera Olaf om uppföljningen av de fall som Olaf lämnat över till dem. Parlamentet uppmanar därför Olaf att rapportera om denna fråga i nästa årsrapport.

68. Europaparlamentet framhåller att Olafs samordningstjänst för bedrägeribekämpning (AFCOS) i de medlemsstater som gick med i EU efter 2004 är mycket viktiga informations- och kontaktytor för Olaf. Parlamentet framhåller dock att så länge som dessa kontor inte är oberoende i förhållande till sina nationella förvaltningar är deras mervärde ytterst litet (i synnerhet när det gäller inrapportering av fall av oegentligheter till kommissionen). Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram ett förslag till parlamentets berörda utskott om hur man kan göra dessa kontors arbete mera värdefullt. Dessutom måste samarbetet med kandidatländerna förbättras.

Tobak – överenskommelse med Philip Morris

69. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte kunde lämna en fullständig rapport över uppföljningen av parlamentets resolution av den 11 oktober 2007 om följderna av avtalet mellan gemenskapen, medlemsstaterna och Philip Morris om att intensifiera kampen mot bedrägeri och cigarettsmuggling och hur det går med genomförandet av rekommendationerna från parlamentets kommitté för undersökning av gemenskapens transiteringssystem ([1]), särskilt punkt 49 i vilken kommissionen explicit uppmanades att publicera en sådan rapport senast i slutet av 2008. Parlamentet förväntar sig att kommissionen kommer att lägga fram denna rapport före slutet av ansvarsfrihetsförfarandet för budgetåret 2007.

70. Genom överenskommelserna med Philip Morris och Japan fick gemenskapen 1,65 miljarder EUR till bedrägeribekämpning. Europaparlamentet kan inte acceptera att kommissionen, i stället för att utveckla ett gemensamt angreppssätt, skickade ca 90 procent av dessa pengar utan att öronmärka dem, direkt till medlemsstaternas finansministrar. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att tillsammans med parlamentet inrätta en trepartsarbetsgrupp för att hitta adekvata lösningar på hur man kan använda dessa och liknande EU-inkomster på ett klokare och bättre sätt. Parlamentet anser att det är oacceptabelt att man i tider av ekonomisk tillbakagång inte använder de miljarder euro som betalats in i böter av stora företag som brutit mot EU:s konkurrensregler och skadat konsumenterna i EU, och stimulerar ekonomin för att hjälpa de arbetslösa och/eller hjälpa utvecklingsländerna, vilka kommer att drabbas hårdast av krisen, utan att pengarna istället helt enkelt skickas till medlemsstaternas statskassor.

Organiserad brottslighet

71. Europaparlamentet välkomnar publiceringen av kommissionens meddelande av den 20 november 2008 om vinster från organiserad brottslighet (KOM(2008)0766) som handlar om konfiskering och återvinning av vinster från brottslig verksamhet, och håller med kommissionen om att konfiskering är ett av de effektivaste sätten att bekämpa organiserad brottslighet och att man måste vidta åtgärder för att öka det låga antalet konfiskeringsärenden och de modesta belopp som återvunnits.

72. Europaparlamentet framhåller att det är mycket viktigt att ha tillgång till snabba och effektiva mekanismer för att kunna frysa och beslagta tillgångar utomlands och att man därför bör överväga att se över EU:s nuvarande rättsliga ramar. Parlamentet betonar att rådets beslut 2007/845/RIF bör genomföras snarast så att samtliga medlemsstater inrättar eller utser kontor för återvinning av tillgångar.

73. Europaparlamentet uppmanar åter kommissionen att ge parlamentet en detaljerad analys av det eller de system som används av den organiserade brottsligheten för att undergräva gemenskapens ekonomiska intressen. Parlamentet menar att Europols årliga rapport om hotbildsbedömningen av den organiserade brottsligheten är användbar, men inte räcker till i detta hänseende.

([1]) EUT C 227 E, 4.9.2008, s. 147.

Fredag 24 april 2009

74. Europaparlamentet beklagar att konventionen från 1995 om skyddet av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och dess protokoll från 1996 och 2007 ännu inte har ratificerats av Tjeckien, Ungern, Malta och Polen, att ett av de två protokollen inte har ratificerats av Estland och Italien samt att införlivandet av bestämmelserna är bristfälligt i sju medlemsstater.

*

* *

75. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska gemenskapernas domstol, Europeiska revisionsrätten, Olafs övervakningskommitté och Olaf.

Parlamentarisk immunitet i Polen

P6_TA(2009)0316

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om parlamentarisk immunitet i Polen (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965,

— med beaktande av artikel 12.3 i akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet av den 20 september 1976,

— med beaktande av artikel 105 i Republiken Polens grundlag av den 2 april 1997,

— med beaktande av artikel 7b i den polska lagen om utövandet av ledamots- och senatsmandat av den 9 maj 1996,

— med beaktande av artiklarna 9 och 142 i den polska lagen om val till Europaparlamentet av den 23 januari 2004,

— med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2005 om ändring av beslutet av den 4 juni 2003 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga ([1]),

— med beaktande av artiklarna 6, 7 och 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0205/2009), och av följande skäl:

A. Under innevarande mandatperiod har Europaparlamentet och dess utskott för rättsliga frågor, i egenskap av ansvarigt utskott, prövat krav på att upphäva immuniteten för ledamöter som valts i Polen. Det har då uppstått vissa svårigheter att tolka de bestämmelser som kan vara tillämpliga på dessa ledamöter.

([1]) EUT C 133 E, 8.6.2006, s. 48.

B. Det ansvariga utskottet har särskilt uppmanats att besluta om tillåtligheten av en sådan begäran om upphävande av immunitet som privatpersoner riktat direkt till Europaparlamentets talman. När det gäller förseelser där enskilt åtal får väckas ger polsk lag privatpersoner rätt att direkt av det polska parlamentet (sejmen eller senaten) begära att det ska upphäva en ledamots immunitet. De relevanta bestämmelserna i polsk lag förefaller inte ta tillräcklig hänsyn till alla de olika situationer som kan uppstå i fråga om brottmål som berör gärningar där enskilt åtal får väckas.

C. Dessa bestämmelser tillämpas också på ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen. Tillåtligheten av en sådan begäran väcker emellertid komplicerade frågor mot bakgrund av arbetsordningen, och då särskilt hänvisningen i artikel 6.2 till ”behörig myndighet”.

D. Enligt artikel 7.7 i arbetsordningen är det ansvariga utskottet behörigt att bedöma tillåtligheten av en ingiven begäran om upphävande av immunitet. Detta gäller även frågan om huruvida den nationella myndigheten kan anses vara behörig att inge en sådan begäran. Med nuvarande bestämmelser uppstår en uppenbar konflikt mellan de relevanta bestämmelserna i polsk lag och arbetsordningen. Konflikten kan endast lösas genom att en begäran om upphävande av immunitet som ingetts av privatpersoner förklaras otillåtlig.

E. Syftet med artikel 6.2 är att garantera att endast krav som avser förfaranden som prövats av en medlemsstats myndigheter inges till parlamentet. Vidare garanteras parlamentet att en begäran om upphävande av immunitet som inges till parlamentet följer den nationella lagstiftningens bestämmelser i såväl materiellt som förfarandetekniskt avseende. På så sätt garanteras i sin tur att parlamentet, när det fattar beslut i immunitetsärendet, både följer medlemsstatens nationella lagstiftning och tillvaratar sina egna rättigheter. Begreppet ”myndighet” används tydligt i andra bestämmelser i artiklarna 6 och 7 som rör handläggningen av immunitetsärenden.

F. Att förklara en begäran om upphävande av immunitet som inges av en privatperson otillåtlig är ingen bra lösning. Det skulle kunna skada deras rättigheter i rättsliga förfaranden och hindra åklagare i vissa brottmål att begära upphävande av immunitet. Detta kan ses som orättvis och ojämlik behandling av sökande.

G. Det bör emellertid vara upp till medlemsstaterna att bestämma hur dessa rättigheter ska utövas när det gäller ledamöter i Europaparlamentet, i ljuset av den arbetsordning som gäller för parlamentet.

H. I enlighet med artikel 7.12 uppmanades 25 medlemsstater i skrivelser av den 29 september 2004 och den 9 mars 2005 att ange vilka myndigheter som är behöriga att begära upphävande av en ledamots immunitet. Hittills har svar endast inkommit från Belgien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Grekland, Italien, Litauen, Nederländerna, Portugal, Slovenien, Förenade kungariket, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

I. Det ansvariga utskottet har under sina överläggningar även tagit upp frågan om de eventuella följderna av en upphävd immunitet för ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen.

J. Om en ledamot befinns skyldig av en domstol och beläggs med påföljd för ett uppsåtligt brott som faller under allmänt åtal kan ett upphävande medföra att ledamoten automatiskt förlorar sin valbarhet, vilket i sin tur betyder att ledamoten mister sitt parlamentsmandat.

K. I och med denna automatiska konsekvens beläggs personen de facto med ytterligare en påföljd, utöver domstolens dom.

L. I praktiken kan även mindre förseelser innebära att en ledamot mister sin valbarhet, trots kravet att en förseelse endast får leda till förlust av valbarhet om den leder till allmänt åtal och begås uppsåtligt.

Fredag 24 april 2009

M. Någon motsvarande bestämmelse tillämpas inte på ledamöterna i Polens sejm eller senat, som i sådana fall inte mister sin valbarhet.

N. Det står medlemsstaterna fritt att införa bestämmelser för tillbakadragande av mandatet från ledamöter i Europaparlamentet. I dessa fall blir ledamotens plats vakant. Likabehandling är emellertid en grundläggande princip i unionens lagstiftning och innebär att likartade situationer ska behandlas på ett likartat sätt. När det gäller förlust av valbarhet finns det en uppenbar skillnad mellan behandlingen av å ena sidan ledamöter i Polens sejm och senat, och å andra sidan ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen. Förlust av valbarhet leder direkt och automatiskt till att ledamoten mister sitt parlamentsmandat och inte kan omväljas.

O. Kommissionen uppmärksammades på denna särbehandling i en muntlig fråga som ställdes av ordföranden i utskottet för rättsliga frågor på utskottets vägnar. Trots den efterföljande debatten i Europaparlamentet har rättsläget förblivit oförändrat.

P. Likabehandling av nationella parlamentsledamöter och ledamöter i Europaparlamentet bör snarast säkerställas, särskilt med tanke på det förestående valet 2009.

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över skillnaderna i rättsläget för ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen och ledamöter i Polens sejm och senat. Kommissionen bör snarast kontakta de behöriga polska myndigheterna för att hitta ett sätt att undanröja denna uppenbart ojämlika behandling av ledamöterna i de två parlamenten i fråga om deras valbarhet.

2. Europaparlamentet uppmanar Republiken Polen att å sin sida se över den nuvarande situationen, där villkoren för valbarhet och återkallande av mandat för ledamöterna är uppenbart ojämlika i de båda parlamenten, och att vidta mått och steg för att få ett slut på denna diskriminerande behandling.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en jämförande undersökning för att bedöma om det finns skillnader i behandlingen av ledamöter i nationella parlament och i Europaparlamentet i de medlemsstater som anslutit sig till Europeiska unionen från och med den 1 maj 2004 och att underrätta parlamentet om resultatet av denna undersökning.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera de rättigheter som härrör från unionsmedborgarskapet, däribland rösträtten och rätten att ställa upp i valet till Europaparlamentet, vilket är särskilt viktigt inför valet 2009, liksom principen att personer i likartade situationer ska behandlas lika.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, och i synnerhet Republiken Polen, att införa förfaranden som säkerställer att en begäran om upphävande av immunitet för en ledamot i Europaparlamentet alltid inges av ”behörig myndighet” i enlighet med artikel 6.2 i arbetsordningen. Detta är en förutsättning för att bestämmelserna i den nationella materiella rätten och processrätten ska kunna följas, inklusive värnandet av privatpersoners rättssäkerhet och parlamentets rättigheter.

6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att för parlamentet ange vilka myndigheter som är behöriga att inge en begäran om upphävande av en parlamentsledamots immunitet, så att alla tveksamheter kan undvikas.

7. Europaparlamentet upprepar att det behövs en enhetlig ledamotsstadga för Europaparlamentet. Ett beslut behövs snarast, och parlamentet påminner därför om den utfästelse som gjordes den 3 juni 2005 av medlemsstaternas företrädare i rådet om att ta ställning till parlamentets begäran om en översyn av de relevanta bestämmelserna i 1965 års protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier avseende den del som berör Europaparlamentets ledamöter.

8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska gemenskapernas domstol, Europeiska ombudsmannen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Fredag 24 april 2009

Styrningen inom den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer

P6_TA(2009)0317

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om styrelseformerna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer (2008/2223(INI))

(2010/C 184 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ([1]),

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 657/2000 av den 27 mars 2000 om förstärkt dialog med fiskerisektorn och de grupper som berörs av den gemensamma fiskeripolitiken ([2]),

— med beaktande av kommissionens beslut 71/128/EEG, 1999/478/EG och 2004/864/EG,

— med beaktande av kommissionens beslut 93/619/EG, som förnyades 2005 genom kommissionens beslut 2005/629/EG,

— med beaktande av kommissionens beslut 74/441/EEG och 98/500/EG,

— med beaktande av rådets beslut 2004/585/EG av den 19 juli 2004 om inrättande av regionala rådgivande nämnder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ([3]), ändrat genom rådets beslut 2007/409/EG av den 11 juni 2007 ([4]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 juni 2008 om översynen av de regionala rådgivande nämnderna (KOM(2008)0364),

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0187/2009), och av följande skäl:

A. Deninstitutionella styrningen av den gemensamma fiskeripolitiken inbegriper kommissionen, Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén, Ekonomiska och sociala kommittén, rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA), vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), kommittén för en branschvis social dialog om fiskefrågor (the Sectoral Social Dialogue Committee for Sea Fisheries, SSDC) och de regionala rådgivande nämnderna.

B. Styrningen av den gemensamma fiskeripolitiken inbegriper också medlemsstaternas nationella och regionala förvaltningar.

C. Gemenskapen deltar i olika regionala fiskeorganisationer, och fiskepartnerskapsavtal sluts också med tredjeländer.

D. Även under Lissabonfördraget skulle parlamentet inte ha rätt att fastställa tillåtna totalfångster och kvoter.

([1]) EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.
([2]) EGT L 80, 31.3.2000, s. 7.
([3]) EUT L 256, 3.8.2004, s. 17.
([4]) EUT L 155, 15.6.2007, s. 68.

Fredag 24 april 2009

E. Parlamentets ledamöter deltar för tillfället sporadiskt i de regionala fiskeorganisationernas möten.

F. Informationen om hur fiskepartnerskapsavtalen fungerar, inklusive verksamheten i de gemensamma övervakningskommittéerna, kunde vara mer tillfredsställande.

G. STECF inrättades 1993, en rådgivande kommitté för fiskerinäringen 1971, som ändrade namn till rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA) 1999, och en kommitté för en branschvis social dialog om fiskefrågor 1999, som ersatte en gemensam kommitté som funnits sedan 1974.

H. Samtliga sju regionala rådgivande nämnder fungerar nu fullt ut.

I. En interregional rådgivande nämnd har inrättats och har samordnande möten med kommissionen.

J. Kommissionen har nyligen utvärderat ACFA och de regionala rådgivande nämnderna, men inte STECF:s arbete.

K. I utvärderingen av ACFA har en rad rekommendationer rörande driften gjorts, och olika långsiktiga förslag lagts fram.

L. Utvärderingen av de regionala rådgivande nämnderna har varit positiv, men kommissionen har fastställt en rad åtgärder, som inte kräver ny lagstiftning, för att förbättra deras funktion.

M. Alla parter håller med om att en aktivare dialog mellan vetenskapsmän och fiskare är nödvändig. De regionala rådgivande nämnderna har också efterlyst en bättre socioekonomisk inverkan på beslutsfattandet.

N. Vissa regionala rådgivande nämnder och ledamöter av parlamentet har uttryckt en önskan om ett mer formaliserat förhållande.

O. De regionala rådgivande nämnderna kan inte utöka sin verksamhet, eftersom deras medel är begränsade, och eftersom kommissionen har en modell för förvaltning och finansiell kontroll av de medel som tilldelats nämnderna som är överdrivet byråkratisk och oflexibel.

P. Kommissionen har sagt att den kommer att lyssna till Europaparlamentets, rådets och de berörda aktörernas åsikter innan den inför nya rättsliga bestämmelser.

Q. Företrädare för kommissionen låter ofta bli att delta i de regionala rådgivande nämndernas arbetsgruppsmöten.

R. Det finns dock redan bevis på att ökad efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser är en följd av att aktörerna deltar i utförandet och genomförandet av bestämmelserna.

S. Det finns många olika inriktningar inom den gemensamma fiskeripolitiken och var och en av dem har sina egna särdrag.

T. Rådfrågningar äger redan rum om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

U. Rekommendationerna från de regionala rådgivande nämnderna får inte alltid den uppmärksamhet som de förtjänar, i synnerhet inte i de fall då de inte godkänts enhälligt av de verkställande kommittéerna.

1. Europaparlamentet kräver att ledamöterna i dess fiskeriutskott ska ges observatörsstatus vid fiskerådets möten.

2. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och parlamentet att slutföra det arbete som krävs för att nå en verklig överenskommelse om standardformerna för fiskeriutskottets ledamöters deltagande i regionala fiskeförvaltningsorganisationer och andra internationella organ vid vars möten man diskuterar frågor som rör den gemensamma fiskeripolitiken. Det bör då vara underförstått att detta på inget sätt innebär minskad betydelse för deras observatörsstatus vid möten för vilka en sådan överenskommelse gjorts.

3. Europaparlamentet uppmanar också rådet, att i samråd med kommissionen och parlamentet, låta ledamöterna från parlamentets fiskeriutskott delta i de gemensamma kommittéer som inrättas enligt fiskepartnerskapsavtalen, för att göra det möjligt för dem att göra de kontroller som behövs av dessa avtal. Parlamentet påpekar dessutom att ikraftträdandet av Lissabonfördraget kommer att ge parlamentet mycket större ansvar, eftersom partnerskapsavtalen då kommer att godkännas enligt samtyckesförfarandet.

4. Europaparlamentet understryker vikten av att se till att kommissionens företrädare deltar mer regelbundet i de möten som de regionala rådgivande nämndernas arbetsgrupper och verkställande kommittéer anordnar.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att meddela parlamentet om alla samråd i samband med den gemensamma fiskeripolitiken och havspolitiken.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera STECF.

7. Europaparlamentet noterar resultatet av utvärderingen av ACFA och att kommissionen väntar på ACFA:s egna rekommendationer rörande

— en klarare definition av kommitténs roll och mål, med en representativ sammansättning som reflekterar dessa och representerar dessa på rätt sätt, och ett ökat deltagande från de nyare medlemsstaternas sida,

— dess arbetsmetoder vad gäller en fördelning av verksamheten mellan plenarsammanträden och arbetsgrupper, deras antal och ansvarsområden samt deras förfaranden,

— en bättre utformning av de frågor som sänds till kommittén,

— förbättrad kommunikation och information genom användningen av elektroniska medier, direktare tillgång till data och förbättrade möjligheter till översättning och tolkning,

— lämplig finansiering och bästa metoder för stödfunktioner.

8. Europaparlamentet betonar vikten av att undvika överlappning, särskilt i de regionala rådgivande nämndernas arbete.

9. Europaparlamentet påpekar att fiskesektorn fortfarande inte anses i tillräckligt hög grad vara delaktiga i de beslut som påverkar den. Parlamentet pekar på skillnaderna, när det gäller roller och verksamhet, mellan rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk och de regionala rådgivande nämnderna, eftersom den förra har en rådgivande roll som rör den gemensamma fiskeripolitiken som helhet och täcker hela gemenskapen, medan de regionala rådgivande nämndernas roll är att ge särskilda råd inom deras påverkningsområden. Parlamentet anser därför att samexistensen mellan dessa olika rådgivande organ bidrar till samstämmighet med havspolitiken och en integrerad förvaltning av kustområdena.

Fredag 24 april 2009

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta följande åtgärder vad gäller de regionala rådgivande nämnderna:

— Att öka deras synlighet och arbeta för att fler aktörer deltar.

— Att förbättra deras tillgång till vetenskapliga bevis och uppgifter och öka deras kontakter med STECF.

— Att involvera dem så tidigt som möjligt i rådfrågningsprocessen.

— Att ge riktlinjer för att möjliggöra en utvärdering av hur samstämmiga deras råd är med målen för den gemensamma fiskepolitiken och att fråga ut dem om hur de använt dem.

11. Europaparlamentet anser att de regionala rådgivande nämnderna för närvarande är underfinansierade med tanke på den arbetsbörda de har. Parlamentet noterar att kommissionen har utfärdat riktlinjer för finansförvaltningen, men tror att mer dialog krävs i detta avseende och att alternativ till det nuvarande systemet bör undersökas.

12. Europaparlamentet anser att, om de regionala rådgivande nämnderna ska delta i större utsträckning, krävs det en översyn av deras sammansättning, men att den nuvarande balansen mellan fiskeindustrin och övriga organisationer inte bör störas.

13. Europaparlamentet uttrycker sin oro över det faktum att vissa organisationer som arbetar inom de regionala rådgivande nämnderna som ”övriga intressegrupper” ständigt utnyttjar sin närvaro, även då de är i minoritet, till att blockera beslut som stöds av majoriteten av fiskesektorns företrädare och förhindrar att beslut nås genom konsensus.

14. Europaparlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan de regionala rådgivande nämnderna, parlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

15. Europaparlamentet kräver att tekniska och politiska beslut ska skiljas åt. Parlamentet anser att politiska beslut bör angripas ur regional synvinkel och tekniska beslut ur vetenskaplig synvinkel.

16. Europaparlamentet begär att fiskeriutskottet, förutsatt att de reglementsenliga godkännandeförfarandena respekteras,

— utser en ledamot/ledamöter i utskottet till kontaktperson(er) för varje regional rådgivande nämnd som sedan rapporterar om nämndens verksamhet,

— säkerställer att de regionala rådgivande nämnderna regelbundet och särskilt när det förefaller tillrådligt att göra det med tanke på de ämnen som ska behandlas inbjuds att delta i fiskeriutskottets arbete så att de kan lägga fram sina synpunkter eller göra rekommendationer,

— inför ett förfarande för att garantera att dess sekretariat och sekretariaten i de regionala rådgivande nämnderna och den interregionala rådgivande nämnden regelbundet håller kontakt med varandra för att utbyta och samla information som rör deras verksamhet, råd och rekommendationer,

— står värd för en årlig konferens för de regionala rådgivande nämnderna och kommissionen.

17. Europaparlamentet uppmanar budgetmyndigheterna att tilldela lämpliga medel för ovanstående ändamål.

18. Europaparlamentet uppmanar de regionala rådgivande nämnderna att hålla ledamöter i fiskeriutskottet informerade om sin verksamhet, sina råd och rekommendationer och att bjuda in dem till sina sammanträden.

19. Europaparlamentet kräver att man i framtida lagstiftning om de regionala rådgivande nämnderna ska ge Europaparlamentets ledamöter formellt status som aktiva observatörer vid deras sammanträden.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och den interregionala rådgivande nämnden att tillåta fiskeriutskottets ledamöter att närvara vid deras samordningsmöten.

21. Europaparlamentet understryker hur viktig den gemensamma fiskeripolitiken är för att se till att det finns normer, principer och bestämmelser som tillämpas i samtliga gemenskapsvatten och på alla gemenskapsfartyg.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till fullo acceptera och respektera de regionala rådgivande nämndernas rådgivande roll och att föreslå, mot bakgrund av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, att de i större utsträckning inbegrips i förvaltningsansvaret.

23. Europaparlamentet anser också att den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken till fullo bör dra nytta av konsolideringen av de regionala rådgivande nämnderna för att öka decentraliseringen av den gemensamma fiskeripolitiken så att gemensamma åtgärder kan tillämpas i olika områden i linje med särdragen inom olika fiskeslag och under olika fiskeförhållanden.

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, de regionala rådgivande nämnderna, rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, kommittén för en branschvis social dialog om fiskefrågor och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

P6_TA(2009)0327

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

(2010/C 184 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag av den 8 april 2009 till rådets förordning (EG) om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (KOM(2009)0169),

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ([1]) och parlamentets ståndpunkt av den 6 september 2001 om ett förslag till rådets förordning om upprättandet av medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ([2]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 20 november 2008 ([3]) om förslaget till rådets förordning (EG) om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 och sin resolution från samma dag om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ([4]),

— med beaktande av artiklarna 100 och 119 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

([1]) EGT L 53, 23.2.2002, s. 1.
([2]) EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 312.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0560.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2008)0562.

Fredag 24 april 2009

A. Rådet har redan fördubblat taket för medelfristigt ekonomiskt stöd till 25 000 000 000 EUR från det ursprungliga beloppet på 12 000 000 000 EUR, på grundval av artiklarna 119 och 308 i fördraget genom att anta förordning (EG) nr 1360/2008 av den 2 december 2008 ([1]) om ändring av förordning (EG) nr 332/2002.

B. Tillsammans med andra internationella finansiella institutioners åtgärder har gemenskapen godkänt ett lån till Ungern på 6 500 000 000 EUR och till Lettland på 3 100 000 000 EUR och ytterligare 2 200 000 000 EUR är öronmärkta för Lettland från vissa enskilda medlemsstater.

C. Gemenskapen har beslutat att bidra med medelfristigt ekonomiskt stöd till Rumänien på upp till 5 000 000 000 EUR mot bakgrund av den globala finansiella krisens negativa följder för den ekonomiska och finansiella situationen i Rumänien.

D. En bedömning från fall till fall för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaterna är att föredra för att kunna ta hänsyn till varje enskild medlemsstats specifika situation.

E. Följderna av den pågående globala finansiella och ekonomiska krisen bör beaktas.

F. Fullständig solidaritet måste visas med de medlemsstater som nyligen anslutit sig till Europeiska unionen.

G. Det behövs en politik för de specifika problemen i dessa medlemsstaters ekonomier mot bakgrund av den globala finanskrisen och den recession som breder ut sig i Europeiska unionen.

1. Europaparlamentet anser att den nuvarande situationen är ytterligare bevis för eurons betydelse när det gäller att skydda medlemsstaterna i euroområdet, och uppmanar medlemsstaterna utanför euroområdet att ansluta sig så snart de uppfyller Maastrichtkriterierna.

2. Europaparlamentet kräver ett svar från kommissionen på parlamentets tidigare uppmaning om en analys av följderna av beteendet i de banker som flyttade sina tillgångar från de nyligen anslutna medlemsstaterna.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt meddela resultatet av denna studie till utskottet för ekonomi och valutafrågor.

4. Europaparlamentet medger att det är nödvändigt att väsentligt höja taket för det utestående lånebelopp som kan beviljas medlemsstater enligt förordning (EG) nr 332/2002 på grund av den nuvarande globala finansiella och ekonomiska krisen och med beaktande av parlamentets tidsplanering. Parlamentet betonar att en sådan ökning också skulle förbättra gemenskapens möjligheter att agera mer flexibelt när det gäller att tillmötesgå ytterligare önskemål om medelfristigt ekonomiskt stöd.

5. Europaparlamentet välkomnar de frivilliga avtalen mellan banker och de nyligen anslutna medlemsstaterna, där dessa banker avstår från att minska kreditramarna (exempelvis i fallet Rumänien och Wienöverenskommelsen), och uppmuntrar till fler sådana initiativ.

6. Europaparlamentet noterar att den betydande ökningen när det gäller lånetaket gör det möjligt att maximera kommissionens upplåningspotential på kapitalmarknaderna eller från finansiella institut. Parlamentet konstaterar dessutom att det inte finns någon särskild rättslig grund för gemenskapen att ge ut obligationer på den globala marknaden men att kommissionen vidtar förberedande åtgärder i syfte att tillåta två eller flera medlemsstater att gemensamt ge ut euroobligationer.

([1]) EUT L 352, 31.12.2008, s. 11.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med Europeiska investeringsbanken undersöka hur kreditåtstramningen i den reala ekonomin kan övervinnas med hjälp av nya innovativa finansiella instrument. Parlamentet påpekar att det finns ett stort antal finansiella instrument som kan utnyttjas för att säkerställa flexibilitet i systemet för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans.

8. Europaparlamentet konstaterar att en höjning av lånetaket inte skulle leda till några budgetmässiga följder eftersom kommissionen skulle ta upp lånen på finansmarknaderna och de medlemsstater som beviljas lånen skulle vara tvungna att betala tillbaka dem. Parlamentet betonar att den enda möjliga budgetmässiga följden av att höja lånetaket skulle uppkomma om en medlemsstat inte skulle kunna betala sina skulder.

9. Europaparlamentet välkomnar den roll som det ovannämnda förslaget från kommissionen vid behov tilldelar revisionsrätten.

10. Europaparlamentet anser att de villkor som är kopplade till beviljande av ekonomiskt stöd bör överensstämma med och bidra till att främja gemenskapens mål för kvaliteten på offentliga utgifter, hållbara system för tillväxt och social trygghet, full sysselsättning, kampen mot klimatförändringar och energieffektivitet.

11. Parlamentet påminner om att artikel 100 i fördraget också är tillämplig på samtliga medlemsstater och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en förordning för att fastställa villkoren för genomförande av denna bestämmelse. Parlamentet påminner om att enligt artikel 103 i fördraget ska en medlemsstat inte ansvara för att åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en annan medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt. Om det behövs, kan rådet enligt förfarandet i artikel 252 fastställa definitioner för tillämpningen av de förbud som avses i artikel 101 och i denna artikel.

12. Europaparlamentet begär att få information om de samförståndsavtal som ingås mellan kommissionen och berörda medlemsstater och som innehåller detaljerade uppgifter om lånevillkoren.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den ekonomiska politiken samordnas på gemenskapsnivå under ekonomiska nedgångar samt att inrätta en expertgrupp tillsammans med parlamentet och förbereda ramar och riktlinjer för de samförståndsavtal som ingås mellan kommissionen och berörda medlemsstater med uppgifter om lånevillkoren.

14. Europaparlamentet påminner om att det i ovannämnda ståndpunkter av den 6 september 2001 och 20 november 2008 begärde att rådet vartannat år och efter att ha hört parlamentet och efter att Ekonomiska och finansiella kommittén avgett ett yttrande skulle pröva om det system som upprättats fortsatt uppfyller de behov som föranledde dess införande. Parlamentet frågar rådet och kommissionen om sådana rapporter utarbetats sedan förordning (EG) nr 332/2002 antogs.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken, eurogruppen och medlemsstaternas regeringar.

Fredag 24 april 2009

Lagstiftning om nanomaterial

P6_TA(2009)0328

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om lagstiftning om nanomaterial (2008/2208(INI))

(2010/C 184 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 juni 2008 ”Lagstiftning om nanomaterial” (KOM(2008)0366) och tillhörande arbetsdokument (SEK(2008)2036),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 maj 2004 ”Mot en europeisk strategi för nanoteknik” (KOM(2004)0338),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2005 ”Nanovetenskap och nanoteknik: En handlingsplan för Europa 2005–2009” (KOM(2005)0243) (handlingsplanen) och Europaparlamentets resolution av den 28 september 2006 ([1]) om handlingsplanen,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 september 2007 ”Nanovetenskap och nanoteknik: En handlingsplan för Europa 2005–2009. Första genomföranderapporten 2005–2007” (KOM(2007)0505),

— med beaktande av yttrandena från Vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) om definitioner och riskbedömningar avseende nanomaterial ([2]),

— med beaktande av yttrandet från Vetenskapliga kommittén för konsumentprodukter (SCCP) om säkerheten hos nanomaterial i kosmetiska produkter ([3]),

— med beaktande av kommissionens rekommendation om en uppförandekod för ansvarsfull nanovetenskaplig och nanoteknisk forskning (KOM(2008)0424) (uppförandekoden),

— med beaktande av yttrandet från Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik till Europeiska kommissionen om de etiska aspekterna på nanomedicin ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) ([5]),

([1]) EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 426.

([2]) Yttrande om de vetenskapliga aspekterna av existerande och föreslagna definitioner för produkter inom nanovetenskap och nanoteknik, 29 november 2007: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_012.pdf Information från kommissionen om SCENIHR:s yttrande om de vetenskapliga aspekterna av existerande och föreslagna definitioner för produkter inom nanovetenskap och nanoteknik: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_oc_012.pdf Yttrande om lämpligheten i riskbedömningsmetoden enligt de tekniska riktlinjerna för nya och befintliga ämnen med avseende på riskbedömning av nanomaterial, 21–22 juni 2007: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_010.pdf Ändrat yttrande (efter offentliga samråd) om befintliga metoders lämplighet för bedömning av potentiella risker med konstruerade och oavsiktliga nanotekniska produkter, 10 mars 2006: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_003b.pdf Yttrande om riskbedömning av nanoteknikprodukter, 19 januari 2009: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_023b.pdf

([3]) Yttrande om säkerheten hos nanomaterial i kosmetiska produkter, 18 december 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_123.pdf

([4]) Etikgruppens yttrande nr 21, avgivet den 17 januari 2007.

([5]) EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ([1]),

— med beaktande av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ([2]), samt dess dotterdirektiv,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet ([3]) samt särskild produktlagstiftning, i synnerhet rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ([5]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser ([6]), och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ([7]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer ([8]), och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser ([9]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 ([10]),

— med beaktande av gemenskapens miljölagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ([11]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([12]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ([13]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam ([14]),

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A6-0255/2009), och av följande skäl:

([1]) EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.
([2]) EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.
([3]) EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.
([4]) EGT L 262, 27.9.1976, s. 169.
([5]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
([6]) EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.
([7]) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.
([8]) EUT L 268, 18.10.2003, s. 24.
([9]) EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.
([10]) EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.
([11]) EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.
([12]) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.
([13]) EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.
([14]) EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

Fredag 24 april 2009

A. Användningen av nanomaterial och nanoteknik (nedan kallat ”nanomaterial”) ställer i utsikt många fördelar för konsumenter, patienter och miljö genom en mängd olika tillämpningar, eftersom nanomaterial kan erbjuda andra eller helt nya egenskaper jämfört med samma ämne eller material i normal form.

B. Framstegen när det gäller nanomaterial förväntas i stor utsträckning inverka på politiska beslut i frågor som rör folkhälsa, sysselsättning, säkerhet och hälsa på arbetsplatsen, informationssamhället, energi, transport, säkerhet och rymden.

C. Trots att det införts en specifik EU-strategi för nanomaterial och det avsatts ca 3 500 000 000 EUR för forskning inom nanovetenskap till Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013), ligger Europeiska unionen efter sina främsta konkurrenter, dvs. USA, Japan och Sydkorea, som står för över hälften av investeringarna och två tredjedelar av världens patent.

D. Å andra sidan kan nanomaterial på grund av sin ringa storlek komma att innebära avsevärda nya risker, exempelvis genom en större reaktivitet och mobilitet som kan öka toxiciteten och ge obegränsat tillträde till människokroppen, kanske med helt nya former för växelverkan med människors, djurs och växters fysiologi.

E. En säker utveckling av nanomaterial kan ge ett viktigt bidrag till Europeiska unionens ekonomiska konkurrenskraft och bidra till att Lissabonstrategin förverkligas.

F. Den diskussion om nanomaterial som förs i dag kännetecknas av stora brister på kunskap och information, vilket leder till oenighet till och med om något så grundläggande som definitioner. Här är några exempel:

a) När det gäller storleken: ungefärlig storleksangivelse (”i storleksordningen 100 nm eller mindre”) kontra ett specifikt storleksintervall (”mellan 1 och 100 nm”).

b) När det gäller olika/nya egenskaper: olika/nya egenskaper orsakade av storleken, inbegripet partikelantal, ytstruktur och ytaktivitet, som ett oberoende kriterium kontra användningen av sådana egenskaper som ett ytterligare kriterium vid definitionen av nanomaterial.

c) När det gäller besvärliga egenskaper: begränsning av definitionen av nanomaterial till vissa egenskaper (t.ex. olösliga och långlivade nanomaterial) eller ingen sådan begränsning.

G. En fullt utvecklad uppsättning harmoniserade definitioner finns inte tillgänglig i nuläget, men ett antal internationella standarder är endera tillgängliga eller håller på att utarbetas, inom vilka ”nanonivå” definieras som ett ”storleksintervall på omkring 100 nm eller mindre” och det ofta görs skillnad mellan följande:

— Nanoföremål, som definieras som ”diskreta material med en, två eller tre externa dimensioner på nanonivån”, dvs. som material som utgörs av enskilda föremål med mycket små dimensioner.

— Nanostrukturerade material, som definieras som material med ”en inre struktur eller ytstruktur på nanonivån”, som t.ex. visar små håligheter.

H. Det finns ingen tydlig information om den faktiska användningen av nanomaterial i konsumentprodukter. Ett par exempel:

— Förteckningar från välrenommerade institutioner innehåller mer än 800 konsumentprodukter som för närvarande är ute på marknaden och som av tillverkarna identifierats som nanoteknikbaserade. Samtidigt ifrågasätts dessa uppgifter av branschorganisationer för samma tillverkare, som menar att siffrorna är i överkant men som inte kommer med några egna konkreta uppgifter.

— Företag använder gladeligen ”nanopåståenden” eftersom begreppet ”nano” tycks ha en positiv effekt på försäljningen, men de är helt emot objektiva märkningskrav.

I. En obestridlig anmälningsskyldighet för användning av nanomaterial, konsumentinformation samt fullständigt genomförande av direktiv 2006/114/EG behövs för att tillhandahålla tillförlitlig information om användningen av nanomaterial.

J. Vid presentationer av nanoteknikens möjliga fördelar spås en närmast oändlig mångfald av framtida tillämpningar för nanomaterial, men det ges inga tillförlitliga uppgifter om hur den används i dag.

K. Det råder stora meningsskiljaktigheter om möjligheten att bedöma säkerheten hos nanomaterial. Europeiska unionens vetenskapliga kommittéer och byråer pekar på allvarliga brister inte bara i viktiga data utan även i de metoder som används för att få fram dessa data. Europeiska unionen måste följaktligen investera mer i lämpliga metoder för bedömning av nanomaterial för att åtgärda kunskapsklyftorna och så snabbt som möjligt, i samarbete med sina byråer och internationella partner, utveckla och genomföra utvärderingsmetoder och lämplig och harmoniserad metrologi och nomenklatur.

L. Vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) har identifierat några specifika hälsorisker samt giftverkan på miljöorganismer för vissa nanomaterial. SCENIHR har dessutom kunnat konstatera att det råder en allmän brist på exponeringsuppgifter av hög kvalitet för både människor och miljö, och drar därför slutsatsen att kunskapen om metoderna för både exponeringsbedömningar och kartläggning av riskkällor måste utvecklas, godkännas och standardiseras ytterligare.

M. De befintliga anslagen till forskning om miljö-, hälso- och säkerhetsaspekter i fråga om nanomaterial i det sjunde ramprogrammet för forskning (FP7) är alldeles för låga. Bedömningskriterierna för beviljande av forskningsprojekt för att bedöma säkerheten hos nanomaterial inom ramen för FP7 är dessutom för restriktiva (dvs. de har en begränsad inriktning på innovation), och främjar följaktligen inte i tillräcklig grad en omedelbar utformning av vetenskapliga metoder för att utvärdera nanomaterial. Det är viktigt att avsätta tillräckliga resurser för forskning om en säker utveckling och användning av nanomaterial.

N. Kunskapen om nanomaterials potentiella hälso- och miljöeffekter ligger långt efter marknadsutvecklingen i ljuset av den mycket snabba utvecklingen på nanomaterialområdet, vilket väcker grundläggande frågor om huruvida det är möjligt att med befintliga bestämmelser hantera ny teknik, såsom nanomaterial, i ”realtid”.

O. Parlamentet begärde i sin resolution av den 28 september 2006 om nanovetenskap och nanoteknik att effekterna av nanopartiklar som är svårupplösliga eller föga biologiskt nedbrytbara ska undersökas i enlighet med försiktighetsprincipen innan sådana partiklar börjar tillverkas och släppas ut på marknaden.

P. Värdet i kommissionens ovannämnda meddelande ”Lagstiftning om nanomaterial” undergrävs kraftigt av att det inte innehåller någon som helst information om nanomaterials specifika egenskaper, faktiska användning eller möjliga risker och fördelar. Det beaktar inte alls de politiska utmaningar och utmaningarna på lagstiftningsområdet som nanomaterialens särskilda natur ger upphov till. Meddelandet ger enbart en allmän rättslig översikt som visar att det för närvarande inte finns några nanospecifika bestämmelser i gemenskapens lagstiftning.

Q. Nanomaterial bör täckas av en mångsidig, differentierad och anpassningsbar lagstiftning som grundar sig på försiktighetsprincipen [1], principen om producentansvar och principen om att förorenaren betalar för att garantera säker produktion, användning och bortskaffande av nanomaterial innan tekniken släpps ut på marknaden. Samtidigt måste man undvika att systematiskt ta till allmänna moratorier eller odifferentierad behandling av olika nanomaterialtillämpningar.

[1] Kommissionens meddelande av den 2 februari 2000 om försiktighetsprincipen (KOM(2000)0001).

Fredag 24 april 2009

R. De nästan obegränsade användningsområdena för nanoteknik inom så skilda sektorer som elektronik, textilindustri, biomedicin, kroppsvårdsprodukter, rengöringsprodukter samt livsmedels- och energiområdena gör det omöjligt att införa en enda rättslig ram på gemenskapsnivå.

S. Inom ramen för Reach har man redan enats om att det behövs ytterligare riktlinjer och råd om nanomaterial, särskilt om identifiering av ämnen, samt en anpassning av riskbedömningsmetoder. Om man tittar närmare på Reach framgår många ytterligare brister när det gäller nanomaterial.

T. Det finns en risk för att avfallslagstiftningen inte kommer att tillämpas korrekt i avsaknad av nanospecifika bestämmelser.

U. Under hela sin livscykel skapar nanomaterial stora utmaningar på arbetsmiljöområdet, eftersom många arbetstagare längs produktionskedjan exponeras för dessa material utan att veta om de säkerhetsprocedurer och skyddsåtgärder som vidtas är tillräckliga och effektiva. Exponeringen för effekterna av nanomaterial väntas drabba fler arbetstagare och fler yrken i framtiden.

V. De omfattande Ändring avseende nanomaterial som antogs genom en överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet i första behandlingen inom ramen för omarbetningen av kosmetikadirektivet ([1]), och de omfattande Ändring som Europaparlamentet antog i första behandlingen av översynen av förordningen om nya livsmedel ([2]), belyser behovet att ändra gemenskapens lagstiftning på området så att nanomaterial kan hanteras på lämpligt sätt.

W. Den nuvarande debatten om lagstiftning om nanomaterial är huvudsakligen begränsad till expertkretsar, trots att nanomaterial har potential att medföra en djupgående samhällelig förändring, vilket kräver ett vittgående offentligt samråd.

X. Breda patent på nanomaterial riskerar att hämma vidare innovation, på samma sätt som de överdrivna kostnaderna för patentering och den bristfälliga möjligheten för mycket små företag och små och medelstora företag att få tillgång till patent.

Y. Nanoteknik kommer sannolikt att växa samman med bioteknik, biologi, kognitiva vetenskaper och informationsteknik, något som väcker allvarliga etiska frågor om trygghet, säkerhet och respekt för de grundläggande rättigheterna som måste analyseras i ett nytt yttrande av Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik.

Z. Uppförandekoden är ett viktigt instrument för en säker, integrerad och ansvarsfull forskning om nanomaterial. Koden måste antas och respekteras av alla producenter som har för avsikt att framställa varor eller släppa ut dem på marknaden.

AA. Vid översynen av all tillämplig gemenskapslagstiftning bör principen ”inga data, ingen marknad” tillämpas för nanomaterial.

1. Europaparlamentet är övertygat om att användningen av nanomaterial bör motsvara medborgarnas verkliga behov och att fördelarna med nanomaterial endast kan realiseras på ett säkert och ansvarsfullt sätt inom ramen för en tydlig politik och ett tydligt regelverk (lagstiftning och andra bestämmelser) som uttryckligen beaktar befintliga och förväntade tillämpningar för nanomaterial samt de särskilda hälso-, miljö- och säkerhetsproblem som nanomaterial kan ge upphov till.

2. Europaparlamentet beklagar att det inte gjorts någon ordentlig utvärdering av den faktiska tillämpningen av gemenskapslagstiftningens allmänna bestämmelser i ljuset av nanomaterialens verkliga beskaffenhet.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 mars 2009, antagna texter P6_TA(2009)0158.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 mars 2009, antagna texter P6_TA(2009)0171.

3. Europaparlamentet anser att kommissionen lämnar mycket missvisande uppgifter när den innan det har skett en lämplig utvärdering av befintlig gemenskapslagstiftning och trots frånvaron av nanospecifika bestämmelser i denna hävdar a) att den befintliga lagstiftningen i princip täcker de relevanta riskerna med nanomaterial och b) att skyddet av hälsan, säkerheten och miljön framför allt behöver stärkas genom ett förbättrat genomförande av dagens lagstiftning. I själva verket missar den i stort sett alla risker på grund av att det inte finns lämpliga data och metoder för en bedömning av riskerna med nanomaterial.

4. Europaparlamentet anser att det säkra, ansvarsfulla och integrerade förhållningssätt till nanoteknik som Europeiska unionen förespråkar äventyras av bristen på information om användningen av nanomaterial som redan finns på marknaden och deras säkerhet, särskilt i känsliga tillämpningar där konsumenterna är direktexponerade.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över all tillämplig lagstiftning inom två år för att garantera säkerhet vid alla tillämpningar av nanomaterial som under sin livscykel kan medföra en påverkan på hälsan, miljön eller säkerheten, och att garantera att bestämmelserna i lagstiftningen och genomförandeverktygen speglar de särskilda egenskaper hos nanomaterial som arbetstagare, konsumenter och/eller miljön kan utsättas för.

6. Europaparlamentet poängterar att en sådan översyn är nödvändig inte bara för att skydda människors hälsa och miljön på adekvat sätt utan även för att skapa säkerhet och förutsägbarhet för ekonomiska aktörer och stärka allmänhetens förtroende.

7. Europaparlamentet efterlyser en heltäckande, vetenskapligt baserad definition av nanomaterial i gemenskapslagstiftningen, vilket är en förutsättning för nanospecifika ändringar av tillämplig övergripande och sektorsspecifik lagstiftning.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja antagandet av en harmoniserad definition av nanomaterial på internationell nivå och att anpassa EU:s rättsliga ram på området i enlighet härmed.

9. Europaparlamentet anser det vara särskilt viktigt att uttryckligen ta upp nanomaterial inom ramen för åtminstone kemikalielagstiftning (Reach, biocider), livsmedelslagstiftning (livsmedel, livsmedelstillsatser, livsmedel och foder från genetiskt modifierade organismer), lagstiftning om skydd av arbetstagare samt lagstiftning om luftkvalitet, vattenkvalitet och avfall.

10. Europaparlamentet kräver tillämpning av en ”omsorgsplikt” för framställare som vill släppa ut nanomaterial på marknaden. Parlamentet uppmanar dessa framställare att ansluta sig till EU:s uppförandekod för ansvarsfull nanovetenskaplig och nanoteknisk forskning.

11. Europaparlamentet uppmanar särskilt kommissionen att utvärdera behovet av att se över Reach på bl.a. följande områden:

— Förenklad registrering av framställda eller importerade nanomaterial som understiger ett ton.

— Betraktande av samtliga nanomaterial som nya ämnen.

— En rapport om kemikaliesäkerhet med exponeringsbedömning för alla registrerade nanomaterial.

— Anmälningskrav för alla nanomaterial som släpps ut på marknaden enskilt, i ett preparat eller i en artikel.

Fredag 24 april 2009

12. Europaparlamentet uppmanar särskilt kommissionen att utvärdera behovet av att se över avfallslagstiftningen på bl.a. följande områden:

— En separat post för nanomaterial i den avfallsförteckning som fastställs i beslut 2000/532/EG ([1]).

— En översyn av kriterierna för avfallsmottagning vid deponier i beslut 2003/33/EG ([2]).

— En översyn av tillämpliga gränsvärden för utsläpp i samband med avfallsförbränning för att komplettera de viktbaserade åtgärderna med mått som baseras på partikelantal och/eller partikelyta.

13. Europaparlamentet uppmanar särskilt kommissionen att undersöka behovet av att se över gränsvärdena för utsläpp och miljökvalitetsnormerna i lagstiftningen om luft och vatten för att komplettera de viktbaserade åtgärderna med mått som baseras på partikelantal och/eller partikelyta, så att nanomaterial hanteras på ett adekvat sätt.

14. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är för kommissionen och/eller medlemsstaterna att säkerställa att principerna i gemenskapens arbetsmiljölagstiftning följs och efterlevs när det gäller nanomaterial. Arbetsmiljöspecialister måste också få den fortbildning som behövs för att kunna förhindra potentiellt skadlig exponering för nanomaterial.

15. Europaparlamentet uppmanar särskilt kommissionen att utvärdera behovet av att se över lagstiftningen om skydd av arbetstagare på bl.a. följande områden:

— Användning av nanomaterial endast i slutna system eller på andra sätt som förhindrar att arbetstagare exponeras, så länge som det inte är möjligt att på tillförlitlig väg spåra och kontrollera exponeringen.

— Tillverkarnas och arbetsgivarnas ansvar i samband med användningen av nanomaterial måste tydligt slås fast.

— Huruvida alla exponeringsvägar (inandning, hudkontakt, m.fl.) beaktas.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före juni 2011 sammanställa en förteckning över de olika typerna av nanomaterial på den europeiska marknaden och deras användning, med respekt för befogade företagshemligheter såsom recept, och att offentliggöra denna förteckning. Parlamentet uppmanar även kommissionen att samtidigt rapportera om dessa nanomaterials säkerhet.

17. Europaparlamentet upprepar sin begäran att konsumenter ska ges information om användningen av nanomaterial i konsumentprodukter: Beståndsdelar i form av nanomaterial i ämnen, blandningar eller artiklar ska tydligt anges på produktmärkningen (i förteckningen över beståndsdelar ska t.ex. namnet på sådana beståndsdelar följas av termen ”nano” inom parentes).

18. Europaparlamentet efterlyser en fullständig tillämpning av direktiv 2006/114/EG för att säkerställa att det inte förekommer någon vilseledande reklam för nanomaterial.

19. Europaparlamentet efterlyser att det snarast ska utvecklas lämpliga testprotokoll och metrologiska standarder för bedömning av faran med och arbetstagares, konsumenters och miljöns exponering för nanomaterial under hela deras livscykel med hjälp av en tvärvetenskaplig metod.

([1]) Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

([2]) Rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med direktiv 1999/31/EG – artikel 16 och bilaga II (EGT L 11, 16.1.2003, s. 27).

20. Europaparlamentet efterlyser en ökning av finansieringen av forskning om miljö-, hälso- och säkerhetsaspekterna av nanomaterial under deras livscykel, t.ex. via inrättandet av en särskild europeisk fond inom det sjunde ramprogrammet. Parlamentet uppmanar även specifikt kommissionen att se över utvärderingskriterierna enligt det sjunde ramprogrammet så att detta program drar till sig och finansierar avsevärt mer forskning för att förbättra de vetenskapliga metoderna för att bedöma nanomaterial.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja samordning och utbyte mellan medlemsstater i fråga om forskning och utveckling, riskbedömning, utarbetande av vägledning och reglering av nanomaterial genom att använda befintliga mekanismer (t.ex. Reach Competent Authorities Subgroup on Nanomaterials [Reachs behöriga myndigheters undergrupp för nanomaterial]) eller genom att, vid behov, skapa nya.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att så snart som möjligt föreslå ett permanent och oberoende europeiskt nätverk som ska ansvara för att övervaka nanoteknik och nanomaterial, samt ett program för grundforskning och tillämpad forskning om metoderna för denna övervakning (särskilt metrologi, detektion, toxicitet och epidemiologi).

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en EU-omfattande offentlig debatt om nanoteknik och nanomaterial samt om lagstiftning om nanomaterial.

24. Europaparlamentet erkänner att det är nödvändigt att undanröja hinder för tillgång till patent, särskilt för mycket små företag samt små- och medelstora företag, och vill samtidigt att patenträttigheter ska begränsas till specifika tillämpningar eller produktionsmetoder för nanomaterial och bara i undantagsfall utsträckas till nanomaterialen som sådana, detta för att undvika att hämma innovationen.

25. Europaparlamentet anser att det måste tas fram stränga etiska riktlinjer i god tid och särskilt för nanoläkemedel, såsom respekt för privatlivet, ett fritt och informerat samtycke, fastställda gränser för icke-terapeutiska förändringar av människor, samtidigt som detta lovande tvärvetenskapliga område ska uppmuntras genom banbrytande teknik som avbildning och molekylärdiagnostik, vilka kan ha omfattande inverkan på tidig diagnos och förståndig och effektiv behandling av åtskilliga sjukdomstillstånd. Parlamentet ber Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik att utarbeta ett yttrande om denna fråga som bygger på dess yttrande nr 21 av den 17 januari 2007 om ”de etiska aspekterna på nanomedicin”, och att dra fördel av det yttrande om etik som avgivits av EU:s nationella etiska organ samt det arbete som uträttats av internationella organisationer som Unesco.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma den nanotekniska utvecklingens sociala dimension. Vidare måste det säkerställas att berörda arbetsmarknadsparter kan delta aktivt från ett så tidigt skede som möjligt.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska behovet av att se över lagstiftningen för att kostnadseffektivt reglera nanomaterial som uppstår som oavsiktliga biprodukter i förbränningsprocesser.

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Fredag 24 april 2009

Årlig debatt om framstegen 2008 inom det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa

P6_TA(2009)0329

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om den årliga debatten om de framsteg som har gjorts under 2008 på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget)

(2010/C 184 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 2, 6 och 39 i EU-fördraget och artiklarna 13, 17–22, 61–69, 255 och 286 i EG-fördraget, vilka utgör den huvudsakliga rättsliga grunden för EU:s och gemenskapens utveckling som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa,

— med beaktande av de muntliga frågorna till rådet (B6-0489/2008) och till kommissionen (B6-0494/2008), diskuterade i kammaren den 17 december 2008,

— med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen och av följande skäl:

A. Tio år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande

— har Europeiska unionens regelverk om rättvisa, frihet och säkerhet vuxit i betydande grad, vilket i sig bekräftar medlemsstaternas val att i stor utsträckning involvera Europeiska unionens institutioner i utformningen av politiken på detta område i syfte att trygga frihet, säkerhet och rättvisa för unionsmedborgarna,

— känner en majoritet av unionsmedborgarna, enligt regelbundna Eurobarometerundersökningar, i allt högre grad att åtgärder på EU-nivå ger ett mervärde jämfört med sådana som vidtas uteslutande på medlemsstatsnivå; två tredjedelar av medborgarna stöder EU-åtgärder som främjar och skyddar grundläggande rättigheter (inklusive barns rättigheter) och bidrar till kampen mot organiserad brottslighet och terrorism, medan endast 18 procent anser att EU-åtgärderna inte ger några särskilda fördelar.

B. Ovannämnda positiva faktorer kan emellertid inte uppväga

— de fortsatta juridiska svagheterna och komplexiteten i EU:s beslutsprocesser, särskilt på sådana områden som polissamarbete och straffrättsligt samarbete, vilka präglas av en avsaknad av lämplig demokratisk och juridisk kontroll på EU-nivå,

— oviljan hos en majoritet av medlemsstaterna att stärka de politiska åtgärderna på området grundläggande rättigheter och medborgerliga rättigheter; samtidigt framstår det som allt viktigare att fokusera inte bara på gränsöverskridande fall, för att man ska kunna förhindra förekomsten av olika normer inom en och samma medlemsstat,

— det fortsatta behovet av att ytterligare utveckla och på ett korrekt sätt genomföra EU:s gemensamma immigrations- och asylpolitik, vilken drabbats av förseningar i förhållande till tidtabellen i Haagprogrammet och den europeiska pakten för invandring och asyl,

— de svårigheter som kommissionen ställs inför när det gäller att säkerställa ett korrekt genomförande i god tid av en avsevärd mängd gemenskapslagstiftning som nyligen antagits och att hantera all korrespondens, alla klagomål och det växande antalet fall av överträdelser,

— behovet av att i högre grad involvera Europaparlamentet och nationella parlament i utvärderingen av de faktiska konsekvenserna av EU:s lagstiftning,

— det fortfarande underutvecklade nätverket med företrädare för det civila samhället och berörda parter inom alla politiska områden som rör området med frihet, säkerhet och rättvisa; det är värt att notera att medlemsstaternas justitieministrar först nyligen beslutade att upprätta ett nätverk som syftar till ett ömsesidigt stärkande av den nationella lagstiftningen, något som bör göras även på övriga områden som rör området med frihet, säkerhet och rättvisa,

— det faktum att även samarbetet mellan olika EU-byråer utvecklas i långsam takt och att situationen riskerar att bli än mer komplicerad i och med det ökande antalet organ med operativa uppgifter på gemenskapsnivå.

C. Det är viktigt att påminna om

— rådets och kommissionens fortsatt försiktiga hållning efter det att parlamentet antog sin resolution av den 25 september 2008 om den årliga debatten om de framsteg som har gjorts under 2007 på området med frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget) ([1]), och under plenardebatterna i december 2008 om skyddet av grundläggande rättigheter i Europeiska unionen och om de framsteg som har gjorts på området med frihet, säkerhet och rättvisa,

— det stöd som de nationella parlamenten gett ett mer omfattande interparlamentariskt samarbete framför allt på området med frihet, säkerhet och rättvisa, vilket kommit till uttryck i deras bidrag till de allmänna debatterna och vid särskilda tillfällen, t.ex. i samband med översynen av EU:s bestämmelser om öppenhet och insyn, rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism ([2]), EU:s nya lagstiftning om användande av passageraruppgifter ([3]), genomförandet av parlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ([4]), utvärderingen av rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna ([5]) och genomförandet av straffrättsligt och civilrättsligt samarbete.

1. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att ratificera Lissabonfördraget snaras möjligt eftersom det kommer att avhjälpa de tydligaste bristerna vad avser området med frihet, säkerhet och rättvisa genom att

— skapa en i högre grad sammanhängande, insynsvänlig och rättsligt solid ram,

— stärka skyddet av grundläggande rättigheter i och med att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad 'stadgan') blir bindande, och att EU får ansluta sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

— ge unionsmedborgarna och det civila samhället ökat utrymme för åtgärder genom att involvera dem i lagstiftningsprocessen och förbättra deras tillgång till Europeiska gemenskapernas domstol,

— involvera Europaparlamentet och de nationella parlamenten i utvärderingen av EU:s politik och därigenom öka de europeiska och nationella myndigheternas ansvar.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0458.
([2]) EUT L 164, 22.6.2002, s. 3.
([3]) Förslag till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte (KOM(2007)0654).
([4]) EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.
([5]) EUT L 31, 6.2.2003, s. 18.

Fredag 24 april 2009

2. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet, rådet och kommissionen att

a) formellt involvera det nyvalda Europaparlamentet i antagandet av nästa fleråriga program för området med frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2010–2014 eftersom detta program, efter Lissabonfördragets ikraftträdande, primärt bör genomföras av rådet och parlamentet inom ramen för medbeslutandeförfarandet; med tanke på att ett sådant fleårigt program bör omfatta betydligt mer än de förslag som ingår i rapporterna från rådets framtidsgrupper bör även de nationella parlamenten göras delaktiga eftersom de bör spela en central roll i utformningen av prioriteringarna och genomförandet av dem på nationell nivå,

b) fokusera på det framtida fleråriga programmet, främst förbättringen av de grundläggande rättigheterna och de medborgerliga rättigheterna i enlighet med parlamentets rekommendation i resolutionen av den 14 januari 2009 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2004-2008 [1], genom att utveckla målen och principerna i stadgan, vilka presenterades i Nice år 2000 och på nytt i Strasbourg den 12 december 2007.

3. Europaparlamentet anser att det är viktigt och lämpligt att kommissionen

a) utan dröjsmål tar initiativ för att förbättra skyddet av de medborgerliga rättigheterna, såsom dataskyddet, det diplomatiska och konsulära skyddet och rörelse- och bosättningsfriheten,

b) utvecklar en mekanism för att säkerställa en större delaktighet för medborgarna när det gäller fastställandet av vad ett medborgarskap i unionen innebär, genom att utarbeta mekanismer för samråd och stödja nätverk för berörda parter,

c) lägger fram ett fullständigt program med EU-åtgärder som stärker tilltalades processuella rättigheter och tryggar nödvändiga garantier före och efter rättegång, i synnerhet när det rör sig om icke-medborgare i landet i fråga, och mer generellt utvecklar en granskning av EU:s åtgärder på straffrätts- och säkerhetsområdet med avseende på skyddet av medborgerliga rättigheter,

d) regelbundet samlar in och sprider alla relevanta uppgifter om utvecklingen av den huvudsakliga politiken för frihet, säkerhet och rättvisa, till exempel migrationsflöden, utvecklingen av den organiserade brottsligheten och särskilt av terrorismen (se EU:s hotbildsbedömning 2008 avseende den organiserade brottsligheten – Octa – och Europols rapport 2008 om situation och tendenser vad gäller terrorism i Europeiska unionen – TE-SAT),

e) så snart som möjligt presenterar det oavslutade rättsliga instrumentet för andra kategorier av arbetstagare från tredjeländer som innehar EU:s blåkort, exempelvis säsongsarbetare, personer som förflyttats internt av sitt företag samt avlönade praktikanter samt för Frontex mandat; särskilt garanterar att Frontex har tillräckliga resurser för att uppnå sina mål samt för att ge parlamentet all information om förhandlingar om avtal med tredjeländer avseende immigration,

f) fastställer en europeisk intern säkerhetspolitik som bör komplettera nationella säkerhetsplaner så att unionsmedborgarna och de nationella parlamenten har en klar uppfattning om mervärdet av EU-åtgärder; särskilt stärker EU:s politik för kampen mot vissa slag av organiserad brottslighet som it-brottslighet, människosmuggling, sexuellt utnyttjande av barn och korruption, genom att vidta effektiva åtgärder och använda samtliga tillgängliga verktyg för samarbete för att uppnå mätbara resultat, inklusive åtgärder i syfte att anta ett rättsligt instrument för konfiskering av ekonomiska tillgångar och egendom från internationella kriminella organisationer samt återanvändning av dessa i sociala syften,

g) fortsätter tillämpa principen om ömsesidigt erkännande av domar i civil- och brottmål, på alla nivåer, särskilt när det gäller brottmål, för att säkerställa att det finns ett EU-omfattande system för erkännande och ömsesidigt godtagande av bevisning som fullt ut respekterar de grundläggande rättigheterna,

[1] Antagna texter, P6_TA(2009)0019.

h) kompletterar utvecklingen av principen om ömsesidigt erkännande med en rad åtgärder för att stärka det ömsesidiga förtroendet, i synnerhet genom att utveckla en viss tillnärmning av materiell straffrätt och straffprocessrätt samt processuella rättigheter, förbättra den ömsesidiga utvärderingen av hur rättsystemen fungerar och förbättra sätten att stärka det ömsesidiga förtroendet inom rättsliga yrken, t.ex. genom ökad fortbildning och stöd av nätverk,

i) skapar en insynsvänlig och effektiv yttre EU-strategi för området med frihet, säkerhet och rättvisa som bygger på en trovärdig politik, särskilt på de områden där gemenskapen har exklusiv behörighet, såsom återtagandeavtal, skyddet av de yttre gränserna och viseringspolitiken (exempelvis frågan om USA:s visumkrav),

j) uppmanar rådet att regelbundet samråda med parlamentet, också i frågor som rör internationella avtal om straffrättsligt samarbete och polissamarbete, eftersom rådets aktuella vägran att göra detta strider mot principen om lojalt samarbete och mot EU:s demokratiska ansvar; lägger fram kriterier för utformningen av en lämplig EU-politik för avtal med tredjeländer om ömsesidig rättslig hjälp eller utlämning i brottmål, med beaktande av principen om icke-diskriminering mellan EU-medborgare och medborgare från ifrågavarande tredjeland,

k) inför särskild lagstiftning som ger alla EU-medborgare rätt till diplomatiskt och konsulärt skydd oavsett om medlemsstaten i fråga är representerad på tredjelandets territorium eller inte,

l) lägger fram nya förslag i syfte att följa EG-domstolens avgöranden om skyddet av grundläggande rättigheter i samband med frysning av fysiska och juridiska personers tillgångar, även med avseende på EG-domstolens avgöranden om de personer som anges i bilagorna till de rådsbeslut som genomför artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism [1],

m) stärker den ömsesidiga tilliten och solidariteten mellan medlemsstaternas myndigheter genom att

— i samarbete med Europarådet, fastställa högre normer för kvaliteten på rättskipning [2] och polissamarbete,

— stärka och demokratisera de mekanismer för ömsesidig utvärdering som redan finns i Schengensamarbetet och bekämpningen av terrorism,

— utvidga den modell för ömsesidig utvärdering och hjälp mellan medlemsstater som inrättades med Schengensamarbetet till att omfatta all politik inom området med frihet, säkerhet och rättvisa som rör medborgare från andra medlemsstater eller tredjeländer (såsom migrations- och integrationspolitik men även genomförandet av program för bekämpande av terrorism och radikalisering),

n) inför mer samordning och komplementaritet mellan befintliga och planerade EU-organ som Europol, Eurojust, Frontex och Cepol, eftersom dessa organ bör utveckla sitt än så länge begränsade och osäkra samarbete och upprätta närmare förbindelser med motsvarande nationella organ genom att uppnå en högre grad av effektivitet och säkerhet och bli mer redovisningsskyldiga och insynsvänliga för Europaparlamentet och de nationella parlamenten,

o) fortsätter att utveckla och förstärka EU:s gemensamma politik om gränsförvaltning och samtidigt betonar behovet av att det så snabbt som möjligt tas fram en övergripande plan som fastställer den generella uppbyggnaden av EU:s gränsstrategi och även detaljerna för hur alla tillhörande program och projekt ska interagera och fungera som en helhet, för att sambanden mellan dessa ska bli så bra som möjligt och för att undvika eventuella dubbelarbeten eller avvikelser.

---

[1] EUT L 344, 28.12.2001, s. 70.

[2] Europaparlamentets rekommendation till rådet om kvaliteten på rättskipning i brottmål och harmonisering av straffrättslig lagstiftning i medlemsstaterna (EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 109).

Fredag 24 april 2009

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra alla ansträngningar som behövs för att slutföra de relevanta projekten och garantera att Informationssystemet för viseringar (VIS) och andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) kan tas i drift så snart som möjligt.

5. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen avstår från att i ett för tidigt skede lägga fram förslag om att införa nya system, särskilt systemet för ut- och inresa till dess att VIS och SIS II har färdigställts och tagits i drift. Parlamentet förespråkar en utvärdering av det faktiska behovet av ett sådant system med tanke på att det uppenbarligen överlappar med de system som redan finns. Det är av största vikt att undersöka om det behövs ändringar av de befintliga systemen och att tillhandahålla en korrekt uppskattning av de faktiska kostnaderna för hela processen.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt förslag till ett flerårigt program ta med de ovan angivna rekommendationerna samt parlamentets rekommendationer i sina ovan angivna resolutioner av den 25 september 2008 och av den 14 januari 2009 samt i följande resolutioner:

— Resolutionen av den 2 april 2009 om problemen med och framtidsutsikterna för unionsmedborgarskapet ([1]).

— Resolutionen av den 27 september 2007 om tillämpning av direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ([2]).

— Resolutionen av den 10 mars 2009 om utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning och motsvarande erfarenheter från tredjeländer ([3]).

— Resolutionen av den 10 mars 2009 om framtiden för det gemensamma europeiska asylsystemet ([4]).

7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2009)0204.
([2]) EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 317.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2009)0085.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2009)0087.

Slutsatser från G20-mötet

P6_TA(2009)0330

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om G20-toppmötet i London den 2 april 2009

(2010/C 184 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av ledarnas uttalande (den globala planen för återhämtning och reform) från G20-toppmötet i London och deras förklaringar om att stärka finanssystemet och om att tillhandahålla resurser genom de internationella finansiella institutionerna av den 2 april 2009,

— med beaktande av framstegsrapporten för de jurisdiktioner som OECD:s globala forum har studerat när det gäller att genomföra den internationellt överenskomna skattestandarden, vilket kräver utbyte av information i alla skatteärenden för administrering och verkställande av nationell skatterätt av den 2 april 2009,

— med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 19-20 mars 2009,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 mars 2009 ”En ekonomisk återhämtningsplan för Europa” (KOM(2009)0114),

— med beaktande av rapporten från högnivågruppen om den finansiella tillsynen i EU med Jacques De Larosière som ordförande, av den 25 februari 2009,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 oktober 2008 ”Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå” (KOM(2008)0706),

— med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa ([1]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 april 2009 ”Att hjälpa utvecklingsländerna hantera finanskrisen” (KOM(2009)0160),

— med beaktande av Internationella valutafondens (IMF) rapport om den globala finanskrisens konsekvenser för låginkomstländer från mars 2009,

— med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål och EU-medlemsstaternas åtaganden om bistånd för att bekämpa hunger och fattigdom,

— med beaktande av rapporten från FN:s miljöprogram ”Out of Crisis – Opportunity” av den 16 februari 2009, i vilken G20-länderna uppmanas att lägga fram en global grön ”New Deal”,

— med beaktande av rapporten från Internationella arbetsorganisationen (ILO) och det internationella institutet för arbetslivsfrågor med titeln ”The Financial and Economic Crisis: A Decent Work Perspective” av den 24 mars 2009, i vilken G20-länderna uppmanas att lägga fram ett samordnat stimulanspaket med inriktning på socialt skydd och skapande av arbetstillfällen,

— med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den globala recessionen blir allt djupare och inget land och ingen sektor kan räkna med att undgå den. Världsekonomin går snabbt tillbaka under 2009 och enligt även de mest optimistiska prognoserna förutspås endast en svag återhämtning under 2010.

B. För den reala ekonomin har finanskrisen lett till exceptionella ekonomiska förhållanden, som kräver att riktade, tillfälliga och proportionella åtgärder vidtas i rätt tid och att beslut fattas för att finna lösningar på en global situation utan tidigare motstycke vad gäller ekonomi och sysselsättning.

C. De största utmaningarna när det gäller att motverka nedgången i den internationella och europeiska ekonomin är bristen på förtroende för finans- och kapitalmarknaderna, den allt högre arbetslösheten och nedgången i den internationella handeln.

D. Den pågående recessionen bör utnyttjas som en möjlighet att främja Lissabon- och Göteborgsmålen och det globala åtagandet att bekämpa arbetslösheten och klimatförändringen och minska energianvändningen.

E. Den globala planen för återhämtning och reform (”den globala planen”) omfattar följande mål: 1) återupprätta förtroendet, få fart på tillväxten och öka sysselsättningen, 2) åtgärda det finansiella systemet för att återställa utlåningen, 3) stärka regleringen av finansmarknaderna och bygga upp förtroendet igen, 4) reformera de internationella finansiella institutionerna och ge dem ekonomiskt stöd för att överbrygga krisen och undvika kriser i framtiden, 5) främja världshandeln och globala investeringar samt värna om välståndet, samtidigt som protektionismen ska motverkas och 6) åstadkomma en inkluderande, miljövänlig och hållbar återhämtning.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2009)0123.

Fredag 24 april 2009

F. Internationell samordning är viktig både för att återuppliva och för att återuppbygga den globala ekonomin.

G. Medlemskap i euroområdet har visat sig öka den ekonomiska stabiliteten i de aktuella medlemsstaterna. Detta beror främst på deras ansträngningar för att uppfylla Maastrichtkriterierna och kraven i stabilitets- och tillväxtpakten och på att de är skyddade mot valutasvängningar.

H. Flera medlemsstater har haft problem med betalningsbalansen och några av dessa medlemsstater har tvingats söka stöd från IMF och EU.

I. Millennieutvecklingsmålen, i synnerhet att utrota extrem fattigdom och svält, måste ligga till grund för samarbetet mellan AVS och EU inom ramen för partnerskapsavtalet (Cotonouavtalet).

J. Vissa givarländer har till följd av finanskrisen dragit ner på sitt offentliga utvecklingsbistånd till utvecklingsländer, vilket äventyrar insatserna för att uppnå millennieutvecklingsmålen.

K. AVS-länderna är beroende av en råvaruexport som utgör över 50 procent av deras valutaintäkter. Samtidigt leder finanskrisen till minskad export från och minskade penningöverföringar till många utvecklingsländer, liksom minskad tillgång till krediter, minskade utländska direktinvesteringar samt kraftigt sjunkande råvarupriser.

L. Offshore-centrum gör det möjligt att på ett otillbörligt sätt undgå och kringgå både skattemässiga bestämmelser och finansiella bestämmelser.

M. Tillväxten i världshandeln minskar på grund av brist på krediter och finansiering och på grund av den allmänna uppbromsningen av världsekonomin.

N. Ett omfattande multilateralt samarbete behövs för att förhindra att protektionistiska åtgärder vidtas till följd av den finansiella och ekonomiska krisen.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet välkomnar G20-ländernas globala plan. Parlamentet konstaterar att den globala planen är i linje med de insatser som redan har gjorts inom Europeiska unionen för att undvika motstridiga strategier vars effekter riskerar att ta ut varandra. Parlamentet välkomnar det faktum att G20-gruppen erkänt att en global kris kräver globala lösningar och en samordnad strategi för att återupprätta förtroende, tillväxt och arbetstillfällen. Parlamentet anser att detta noggrant bör följas upp vid nästa G20-möte som kommer att hållas i början av hösten 2009.

2. Europaparlamentet anser att den uppgift världens ledare nu står inför inte handlar om att lappa ihop det nuvarande finansiella och ekonomiska systemet, utan om att erkänna att en ny balans måste uppnås i regleringsramen, som tar hänsyn till miljömässig och social hållbarhet, möjligheter, förnyad global ekonomisk tillväxt och skapande av sysselsättning samt social rättvisa och deltagande. Parlamentet efterlyser en bättre och mer heltäckande reglering och övervakning för att utveckla en ny ram för tillsyn och styrning. Parlamentet anser att G20-gruppen borde ha tagit upp problemet med den globala obalansen inom handel och finans, som har spelat en avgörande roll i den pågående ekonomiska krisen.

3. Europaparlamentet understryker att samtliga åtaganden som gjorts måste respekteras fullt ut, verkställas utan dröjsmål och utvecklas mer ingående både på nationell och på internationell nivå för att man ska kunna återskapa förtroendet och uppnå en så hög effektivitet som möjligt. FSB (Financial Stability Board) och IMF har i uppdrag att övervaka de framsteg som görs i fråga om den globala planen, och de uppmanas att rapportera till Europaparlamentet.

4. Europaparlamentet betonar att den omedelbara prioriteten måste vara att få igång den reala ekonomin igen, se till att kapitalmarknader och utlåning fungerar, bevara och främja sysselsättningen och skydda människor från krisens negativa effekter, med särskild hänsyn tagen till de fattigaste och mest sårbara.

5. Europaparlamentet lovordar G20-gruppen för att framför allt ha valt lösningar som bygger på långivning och garantier, vilket kommer att maximera de ekonomiska effekterna och samtidigt bidra till att minska den långsiktiga påverkan på de statliga finanserna som åtgärdspaketet som är värt mer än en biljon dollar medför.

Återupprättande av tillväxt och sysselsättning

6. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om ytterligare 832 miljarder EUR i finansiella resurser till IMF och andra finansiella institutioner och till finansiering av handel samt åtagandet att göra en finanspolitisk kraftansträngning för att återupprätta kredittillgång, tillväxt och arbetstillfällen i världsekonomin och samtidigt säkerställa långsiktig finanspolitisk stabilitet. Parlamentet noterar dock att man inte nådde en överenskommelse om en extra europeisk skattestimulans. Parlamentet erkänner att handlingsutrymmet varierar från ett land till ett annat, men varje land måste göra sitt yttersta.

7. Centralbankerna spelar en viktig roll i detta arbete, och de bör så snabbt som möjligt sänka räntorna. Europaparlamentet välkomnar G20-ländernas åtagande att avstå från att devalvera sina valutor i konkurrenssyfte, eftersom det skulle skapa en ond cirkel. Parlamentet välkomnar också ECB:s upprepade räntesänkningar för att främja tillväxten, liksom dess snabba agerande för att tillhandahålla kortfristiga finansiella medel för att återupprätta utlåningen mellan bankerna. Det är också viktigt att skapa nödvändiga förutsättningar så att också låntagarna kan få del av de sänkta räntorna. Parlamentet kräver att alla åtgärder ska vidtas som gör det möjligt för finansmarknaderna att fungera på ett korrekt sätt igen, inbegripet återupprättandet av inhemsk utlåning och internationella kapitalflöden.

8. Europaparlamentet noterar bekymrat den snabba ökningen av statsskulden och budgetunderskottet, och betonar vikten av att man så snart som möjligt upprätta sunda statliga finanser och säkerställer en långsiktig finanspolitisk stabilitet för att undvika att skapa alltför stora bördor för kommande generationer. Detta bör i varje enskilt fall, från land till land, övervägas med hänsyn till den totala skuldsättningen.

9. Europaparlamentet beklagar att de globala obalanser som är roten till finanskrisen inte togs upp på G20-mötet. Parlamentet påminner om att man för att förhindra framtida finanskriser måste ta itu med de bakomliggande orsakerna (dvs. ett för stort amerikanskt underskott som finansieras av ett för stort kinesiskt handelsöverskott), vilket har återverkningar långt utöver regleringen av bank- och finanssektorn och institutionella mekanismer. Parlamentet anser att en effektiv multilateral lösning på krisen kräver en multilateral hantering av orsakerna till obalansen i valutakurserna och volatiliteten när det gäller råvarupriserna. Parlamentet uppmanar därför Europeiska rådet att anta en gemensam ståndpunkt så att dessa frågor kan hanteras före nästa G20-möte i New York.

Förstärkning av finansiell tillsyn och reglering

10. Europaparlamentet välkomnar de gemensamma ansträngningarna för att bättre reglera finanssektorn och förbättra tillsynen på finansmarknaderna på grundval av ökad samstämmighet och systematiskt samarbete mellan länder. Parlamentet uppmanar med eftertryck alla regeringar att handla enligt de åtaganden de gjorde vid G20-mötet. Parlamentet anser att G20-mötets beslut och åtaganden är ett minimum och inte ett maximum. Parlamentet gläder sig över att EU visar högre ambitioner när det gäller omfattningen och kraven på reglering och tillsyn.

11. Europaparlamentet framhåller vikten av att återuppbygga förtroendet inom finanssektorn, vilket är mycket viktigt för att återställa utlåningen till den reala ekonomin och de internationella kapitalflödena. Det är nödvändigt att snarast hantera de värdeminskade banktillgångarna, som hämmar utlåningen. Medlemsstaternas regeringar och behöriga myndigheter uppmanas att se till att bankerna fullständigt och öppet redovisar värdeminskade tillgångar i sina balansräkningar, med beaktande av kommissionens meddelande om behandlingen av värdeminskade tillgångar inom gemenskapens banksektor ([1]), och att agera på ett samordnat sätt och i överensstämmelse med konkurrensreglerna. G20-ländernas regeringar uppmanas att uppge hur deras program för värdeminskade tillgångar fungerar och vilka resultat de lett till. Parlamentet rekommenderar att man i största möjliga mån ökar det internationella samarbetet och avvisar finansiell och regleringsmässig protektionism.

([1]) EUT C 72, 26.3.2009, s. 1.

12. Europaparlamentet välkomnar beslutet att reglera och se över samtliga institutioner, marknader och instrument (inbegripet hedgefonder) som är viktiga i systemhänseende, men anser att ytterligare åtgärder behövs för att få bort överdrifter när det gäller spekulation, och att reglering och tillsyn måste inbegripa de verksamheter vars omfattning var för sig inte kan anses vara systemviktiga, men som sammantaget utgör en potentiell risk för den finansiella stabiliteten. Parlamentet vidhåller behovet av att utveckla effektiva mekanismer för samarbete och informationsdelning mellan de nationella myndigheterna för att säkerställa en effektiv gränsöverskridande tillsyn och på samma gång värna om öppna marknader.

13. Europaparlamentet godtar G20-ländernas beslut att anta kapitalkraven enligt Basel II och ambitionen att göra insatser för att stärka stabilitetsnormerna så snart som möjligt.

14. Europaparlamentet anser att principer för ett gränsöverskridande samarbete inom krishanteringen måste genomföras på hög nivå så snart som möjligt. Med tanke på den ökande samverkan mellan de nationella finansiella systemen uppmanas de behöriga myndigheterna att samarbeta på internationell nivå så att de är beredda på finanskriser och kan hantera dessa.

15. Europaparlamentet välkomnar G20-gruppens beslut att främja integritet och transparens på finansmarknaderna samt ökat ansvar från de finansiella aktörernas sida. Parlamentet välkomnar G20-gruppens löfte om att reformera ersättningssystemen på ett mer hållbart sätt inom ramen för översynen av det finansiella regelverket och framhåller vikten av att sammankoppla incitament för långsiktiga resultat och undvika incitament som uppmuntrar ansvarslöshet och att säkerställa en branschomfattande tillämpning av nya principer i syfte att trygga lika spelregler. Parlamentet kommer att fortsätta att vara mycket uppmärksamt när det gäller effektivt genomförande av de principer som avser löner och ersättningar i finansiella institut, och uppmanar EU att anta striktare åtgärder på detta område.

16. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder i samband med kreditvärderingsinstitut som syftar till att öka transparensen och stärka samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. Parlamentet är alltjämt bekymrat över den bristande konkurrensen inom denna sektor och efterlyser betydligt lägre hinder för marknadsinträde.

17. Europaparlamentet välkomnar avsikten att nå en överenskommelse om gemensamma redovisningsstandarder, beklagar att amerikanska FASB (Financial Accounting Standards Board) har ändrat definitionen av verkligt värde för amerikanska marknadsaktörer och uppmanar kommissionen att anpassa IAS 39 till denna överenskommelse utan att invänta beslut från IASB (International Accounting Standards Board).

18. Europaparlamentet uppmanar nästa G20-toppmöte att besluta om samordnade och konkreta åtgärder både för att stoppa alla skatteparadis och för att täppa till kryphål i skatteregler och lagstiftning på hemmaplan som möjliggör omfattande skatteplanering även i etablerade finanscentrum. Parlamentet välkomnar G20-toppmötets förklaring om banksekretess och lovordar automatiskt informationsutbyte som det mest effektiva verktyget för att tackla skatteflykt. Parlamentet välkomnar G20-toppmötets förklaring om banksekretess. Parlamentet rekommenderar EU att på gemenskapsnivå anta lämpliga lagstiftningsramar för skatteparadis, och uppmanar sina internationella parter att också göra detta.

Förstärkning av våra globala finansiella institutioner

19. Europaparlamentet stöder fullt ut beslutet att låta det nyligen omdöpta och utvidgade FSB (Financial Stability Board) få den centrala rollen att samordna den överenskomna agendan. Parlamentet stöder G20-gruppens beslut att ge FSB en starkare institutionell bas och utökade befogenheter. Parlamentet framhåller vikten av att dela gemensamma principer och säkerställa samstämmighet i regelverket på området för finansiella tjänster för att hantera globala marknadsaktörer.

20. Europaparlamentet välkomnar och ställer sig helt bakom den begäran som den parlamentariska församlingen EU-Latinamerika den 8 april 2009 ställde till länderna i Latinamerika, Västindien och EU om att en gång för alla undanröja alla skatteparadis på sina territorier och att på internationell nivå verka för undanröjandet av övriga skatteparadis och för sanktioner mot länder och enskilda som utnyttjar deras tjänster.

21. Europaparlamentet ser positivt på G20-gruppens plan att reformera de internationella finansiella institutionerna och begär att dessa reformer inleds så snart som möjligt. Parlamentet förväntar sig en långtgående reform av den globala ekonomiska och finansiella styrningen, som måste främja demokrati, transparens och ansvarighet och säkerställa samstämmighet mellan de internationella ekonomiska och finansiella institutionernas åtgärder och förfaranden. Parlamentet kräver att man ser över de villkor som ställs i största delen av IMF:s och Världsbankens utlåningsverksamhet.

22. Parlamentet kräver dessutom att utvecklingsländernas representation i internationella finansiella institutioner utökas. Parlamentet välkomnar åtagandet om en öppen, transparent och meritbaserad urvalsprocess för ledarskapsuppdrag inom de internationella finansiella institutionerna. Parlamentet uppmanar följaktligen EU att tala med en röst.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur mycket extra medel som kan komma att behövas för IMF:s särskilda dragningsrätter och uppmanar ECB att göra en bedömning av vilka effekter dessa extra medel kan få på den globala prisstabiliteten.

Stå emot protektionism och främja global handel och investeringar

24. Europaparlamentet ser positivt på G20-gruppens löfte att öka de globala finansiella institutionernas tillgängliga resurser med 850 miljarder US-dollar för att stödja tillväxten på framväxande marknader och i utvecklingsländer. Parlamentet välkomnar den avsevärda ökningen av IMF:s resurser eftersom fonden är den viktigaste givaren av ekonomiskt stöd till länder som har problem med betalningsbalansen, däribland medlemsstater, och även verkar för att stödja tillväxten på tillväxtmarknader och i utvecklingsländer.

25. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som IMF gjort med sin nya flexibla kreditfacilitet, och att man därmed överger sitt tidigare föreskrivande och stränga utlånings- och villkorssystem, vilket framgår av IMF:s rapport om den globala finanskrisens följder för låginkomstländer. I den rapporten säger nämligen IMF att man vid utarbetandet av utgiftspolitiken bör prioritera att skydda eller utöka sociala program eller lyfta fram godkända investeringar och, generellt sett, upprätthålla takten i arbetet för att uppnå millennieutvecklingsmålen.

26. Europaparlamentet välkomnar det bekräftade åtagandet i den globala planen att följa millennieutvecklingsmålen och löftet att ställa ytterligare 50 miljarder US-dollar till förfogande för att stödja det sociala skyddet, öka handeln och skydda utvecklingen i låginkomstländerna. Parlamentet kräver att utbetalningarna av dessa medel inte enbart görs i form av lån, utan också om detta är möjligt i form av direkt stöd, för att främja det sociala skyddet och öka handeln.

27. Europaparlamentet beklagar att G20-gruppens löften om ”Aid for Trade” och offentligt utvecklingsbistånd var otillräckliga. Även om man i den globala planen räknar upp finansiella åtgärder för att genom Världsbanken och IMF öka utvecklingsvärldens resurser fanns det inte något särskilt åtagande att se till att ”Aid for Trade” innebär att ytterligare medel avsätts.

28. Europaparlamentet välkomnar löftet att ytterligare främja världshandeln och globala investeringar. Parlamentet känner dock oro över tillbakagången i världshandeln som hotar att ytterligare förvärra den globala recessionen. Parlamentet framhåller vikten av att nå en snabb och framgångsrik avslutning på Doharundan, som ska justera de obalanser i världshandelssystemet som har missgynnat utvecklingsländerna.

29. Europaparlamentet avvisar alla former av protektionism inom såväl den reala ekonomin som finanssektorn som ett svar på den ekonomiska nedgången och den minskande världshandeln.

30. Europaparlamentet uppmanar nästa G20-toppmöte att även behandla reformen av världshandelssystemet och styrningen av WTO för att främja rättvis handel, vända de växande ojämlikheterna mellan Nord och Syd, förbättra samstämmigheten mellan handels-, social- och miljöpolitiken och göra WTO mer demokratiskt, transparent och ansvarstagande.

31. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att redogöra för åtgärder och instrument som införts som svar på krisen i utvecklingsländerna för att utarbeta en samordnad reaktion från EU. Parlamentet kräver att de åtgärder som på detta sätts ringats in utvärderas i nästa Monterreyrapport om finansieringsutveckling.

32. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid den varaktiga livsmedelskrisen, som kräver omedelbara åtgärder och reformer för att garantera en hållbar jordbruksproduktion i utvecklingsländerna.

Fredag 24 april 2009

Säkerställande av en rättvis och varaktig återhämtning för alla

33. Europaparlamentet gläds åt att G20-gruppen inser vikten av en mer hållbar global ekonomi. Parlamentet betonar att det är helt nödvändigt att under den kommande Köpenhamnskonferensen ingå ett bindande avtal om klimatförändringen. G20-gruppens ledare bör dock erkänna att det finns många olika utmaningar för den globala hållbarheten, och att de bland annat gäller fisket, skogarna och vattenbristen, som i störst utsträckning påverkar människor i utvecklingsländerna.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med översynen av framtiden för den hållbara utvecklingsstrategin, inleda det arbete som behövs för att till fullo ta hänsyn till klimatförändringarnas effekter för all befintlig politik.

35. Europaparlamentet betonar behovet av att effektivt genomföra klimat- och energipaketet och att investera ytterligare i energi från förnybara energikällor, miljöinnovation, miljövänlig energi och energieffektivitet, vilket bör utgöra en central del av energihandlingsplanen för 2010–2014.

36. Europaparlamentet uppmanar nästa G20-toppmöte att beakta ILO:s agenda för ”anständigt arbete”, som särskilt bör kombinera ett åtagande om övergripande respekt för mänskliga rättigheter på arbetsplatsen, grundläggande arbetsmiljöstandarder och avskaffande av barnarbete.

*

* *

37. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken, medlemsstaternas regeringar och parlament och till G20-ländernas regeringar och parlament samt till Internationella valutafonden.

Stärkt stabilitet och välstånd på västra Balkan

P6_TA(2009)0331

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om stärkt stabilitet och välstånd på västra Balkan (2008/2200(INI))

(2010/C 184 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Köpenhamn den 21–22 juni 1993,

— med beaktande av uttalandet från toppmötet EU-västra Balkan i Thessaloniki den 21 juni 2003,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 januari 2006 med titeln ”Västra Balkans väg mot EU: stärkt stabilitet och välstånd” (KOM(2006)0027),

— med beaktande av förklaringen om EU-västra Balkan, som enhälligt godkändes av utrikesministrarna från samtliga medlemsstater och av utrikesministrarna från staterna på västra Balkan i Salzburg den 11 mars 2006,

— med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 14 december 2007 och den 19–20 juni 2008, liksom den bifogade förklaringen om västra Balkan, samt slutsatserna från rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möten den 10 december 2007, den 18 februari 2008 respektive den 8–9 december 2008,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2008 med titeln ”Västra Balkan: ökade utsikter till EU-medlemskap” (KOM(2008)0127),

— med beaktande av Brdoförklaringen: ny inriktning på västra Balkan, utfärdad av EU:s ordförandeskap den 29 mars 2008, i vilken man betonade behovet att ge ny kraft åt Thessalonikiagendan och Salzburgförklaringen,

— med beaktande av kommissionens strategidokument om utvidgningen och lägesrapporterna om de enskilda kandidatländernas framsteg från november 2008,

— med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 om utvecklingsperspektiv för freds- och nationsbyggande efter konflikter ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2009 om handel och ekonomiska förbindelser med västra Balkan ([2]),

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för internationell handel (A6-0212/2009), och av följande skäl:

A. Västra Balkan är obestridligen en del av Europa, och framtiden för alla länder i regionen ligger i att de blir helt integrerade medlemsstater i Europeiska unionen.

B. Utsikterna till ett EU-medlemskap och dess åtföljande fördelar är den främsta garanten för stabilitet och den främsta drivkraften för reformer i länderna på västra Balkan, en del av Europa som i det avlägsna och nära förflutna härjats av krig, etnisk rensning och auktoritärt styre.

C. Arvet från 1990-talets krig utgör fortfarande ett stort hinder för arbetet med att skapa bestående säkerhet och politisk stabilitet i regionen. Detta skapar nya och unika utmaningar för EU:s utvidgningspolitik, och unionen måste använda samtliga verktyg inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) som ett led i den övergripande strategi som skräddarsytts efter behoven hos samhällen som drabbats av konflikter.

D. Ett antal av EU:s regionala partner har fortfarande olösta problem med sina grannar. EU och länderna på västra Balkan har enats om att goda grannförbindelser och regionalt samarbete även i fortsättningen utgör centrala faktorer på vägen mot EU-medlemskap.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0639.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2009)0005.

Fredag 24 april 2009

1. Europaparlamentet påpekar att Europeiska unionens inflytande och förmåga att fungera som en stabiliserande kraft och en drivkraft för reformer på västra Balkan beror på hur trovärdig unionen är i sitt åtagande att låta de stater i regionen som helt uppfyller Köpenhamnskriterierna bli fullvärdiga medlemmar i EU. Parlamentet betonar därför att kommissionen och medlemsstaterna måste fortsätta ett kraftfullt engagemang för en framtida utvidgning som omfattar västra Balkan.

2. Europaparlamentet påpekar att länderna på västra Balkan behöver ta ansvar för sitt närmande till EU. Parlamentet betonar att integrationsprocessen måste drivas av länderna själva, och att en framgångsrik anslutning är beroende av ett starkt civilt samhälle, låg korruption och en allmän förändring i riktning mot kunskapsbaserade ekonomier och samhällen.

3. Europaparlamentet påpekar att i avvaktan på att Lissabonfördraget ska träda i kraft skulle de nuvarande fördragen fortfarande rent tekniskt möjliggöra de nödvändiga institutionella anpassningar som behövs för ytterligare utvidgningar. Parlamentet anser trots detta att ratificeringen av Lissabonfördraget är av avgörande vikt.

4. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna inte otillbörligen får fördröja utarbetandet av kommissionens yttrande om möjliga kandidatländer som har lämnat in medlemskapsansökningar och uppmanar med kraft rådet och kommissionen att behandla nyligen inlämnade och kommande medlemskapsansökningar så fort som möjligt.

5. Europaparlamentet betonar att anslutningsprocessen måste utgå från en rättvis och rigorös tillämpning av villkorsprincipen, där varje land bedöms endast utifrån sin egen förmåga att uppfylla Köpenhamnskriterierna, villkoren i stabiliserings- och associeringsprocessen samt samtliga de riktmärken som fastställts för de specifika förhandlingsskedena, och att anslutningsprocessen således inte får fördröjas eller blockeras för länder som har uppfyllt de krav som fastställts tidigare.

6. Europaparlamentet påpekar att under anslutningsprocessen måste man hålla fast vid ett tydligt regionalt perspektiv och anstränga sig för att undvika en situation där en ojämn integrationstakt leder till att nya regionala barriärer skapas, särskilt när det gäller förenklade viseringsförfaranden. Parlamentet stöder det regionala samarbetsrådets roll i arbetet med att stärka ansvarstagandet i regionen och som en central samtalspartner för EU i alla frågor som rör regionalt samarbete i Sydösteuropa.

7. Europaparlamentet uppmanar parlamenten i medlemsstaterna att skyndsamt godkänna de stabiliserings- och associeringsavtal som för närvarande befinner sig i ratificeringsfasen.

8. Europaparlamentet betonar att alla berörda parter måste göra sitt yttersta för att hitta ömsesidigt godtagbara lösningar på kvarstående bilaterala tvister mellan EU:s medlemsstater och länderna på västra Balkan samt sinsemellan mellan länder på västra Balkan. Parlamentet betonar i detta sammanhang att goda grannförbindelser och tolerans gentemot varandras kulturella och historiska arv är ytterst viktiga för fredsbevarandet och växande stabilitet och säkerhet. Parlamentet anser att inledandet av anslutningsförhandlingar med länderna på västra Balkan och öppnandet respektive stängandet av enskilda förhandlingskapitel inte får förhindras eller blockeras av frågor som rör bilaterala tvister och anser av detta skäl att länderna bör komma överens om förfaranden för att lösa bilaterala frågor innan anslutningsförhandlingar inleds.

9. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att vissa länder på västra Balkan har beslutat att lämna in klagomål eller begära rådgivande yttranden från Internationella domstolen i Haag om bilaterala tvister. Parlamentet anser att EU bör göra allt för att stödja och underlätta ett omfattande och varaktigt avgörande av utestående frågor.

10. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att fortsätta att främja det interkulturella samtalet och dialogen mellan folkgrupperna för att man ska kunna övervinna både den historiska bördan och spänningarna i förbindelserna mellan länderna i Balkanregionen. Parlamentet anser att organisationer i det civila samhället och kontakter mellan folken (såväl mellan länderna på västra Balkan som mellan dessa länder och EU) är till stor hjälp för att främja försoning, underlätta ömsesidig förståelse och möjliggöra fredlig samexistens mellan folkgrupper. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ägna större uppmärksamhet och ge större stöd till initiativ som främjar försoning, tolerans och dialog mellan olika folkgrupper och att stödja genomförandet av avtal mellan folkgrupper.

11. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd till ESFP-uppdragen och EU:s särskilda representanter (EUSR) som är utplacerade i regionen och som fortfarande har avgörande roller att spela i arbetet med att bevara stabiliteten och se till att arbetet med att skapa fungerande stater som uppfyller Köpenhamnskriterierna fortskrider. Parlamentet betonar att inget ESFP-uppdrag eller EUSR-kansli får avvecklas förrän det står utom allt tvivel att deras respektive uppdrag har fullgjorts.

12. Europaparlamentet stöder till fullo det arbete som syftar till att man senast 2010 ska kunna inrätta en övergripande investeringsram för västra Balkan för samordning av bidrag och lån från kommissionen, internationella finansinstitut och enskilda givarländer. Parlamentet välkomnar arbetet med att skapa ett instrument för infrastrukturprojekt (IPF) och påpekar att IPF-projekt inom områdena transport, miljö, energi och den sociala sektorn bör utvecklas och utföras med ett tydligt regionalt perspektiv. Parlamentet betonar behovet av bättre samordning för att man ska kunna säkerställa ändamålsenlig komplementaritet, sammanhållning och effektivt stöd på västra Balkan. Parlamentet anser att dessa samordnade instrument för bidrag och lån särskilt bör riktas till de potentiella kandidatländer som inte kan få ekonomiskt stöd från samtliga fem delar av instrumentet för stöd inför anslutningen [1] (IPA). Parlamentet betonar vikten av regionalt samarbete i fråga om bästa praxis när det gäller tillgången till stöd inför anslutningen

13. Europaparlamentet påminner om att tvisten om gasförsörjningen mellan Ryssland och Ukraina i januari 2009 orsakade allvarliga avbrott i energiförsörjningen till länderna på västra Balkan. Parlamentet efterlyser en spridning av transitvägarna och bättre sammankoppling av energinäten i regionen med hjälp av EU-medel.

14. Europaparlamentet påminner om att transportinfrastrukturen är viktig för den ekonomiska utvecklingen och den sociala sammanhållningen. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att ge sitt stöd till ett adekvat intermodalt transportsystem mellan Europeiska unionen och länderna på västra Balkan och att inom detta område främja varors och personers fria och snabba rörlighet, särskilt genom att utveckla alleuropeiska transportkorridor VII.

15. Europaparlamentet välkomnar den nya finansieringsmekanism till förmån för det civila samhället som inrättats inom ramen för IPA och som lett till att det ekonomiska stödet till organisationer i det civila samhället har tredubblats. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka det lokala ansvaret i arbetet med att utveckla det civila samhället och skapa möjligheter för lokala organisationer i det civila samhället att regelbundet kunna påverka och rådfrågas, så att deras synpunkter och behov beaktas i planerings- och programarbetets olika steg för IPA-stödet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att uppmuntra inrättandet av ett regionalt diskussionsforum bestående av organisationer i det civila samhället, som ett sätt att sprida bästa praxis i fråga om tillgången till stöd inför anslutningen.

16. Europaparlamentet uppmanar vidare med kraft kommissionen att ägna större uppmärksamhet åt att främja små och medelstora organisationer i det civila samhället, liksom organisationer i det civila samhället som verkar utanför städerna i regionen, särskilt genom att ge en större del av stödet till dessa organisationer, förenkla ansökningsprocessen för EU-stöd, se över reglerna och öka samfinansieringen av projekt för små och medelstora organisationer i det civila samhället.

17. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att liberalisera Schengenreglerna för visering för medborgarna i länderna på västra Balkan, eftersom det är ett sätt för människorna i regionen att lära känna Europeiska unionen. Parlamentet välkomnar en dialog om en liberalisering av viseringar och uppmanar med kraft rådet och kommissionen att sköta processen på ett så insynsvänligt sätt som möjligt och med tydligt definierade riktmärken för att underlätta extern granskning och offentlig ansvarsskyldighet för processen.

[1] Rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 210, 31.7.2006, s. 82).

Fredag 24 april 2009

18. Europaparlamentet påpekar att ett omständligt viseringsförfarande, i förening med underbemanningen av konsulat och ambassader i regionen, riskerar att leda till motvilja mot EU bland människor i regionen, vid en tidpunkt då unionens popularitet underförstått utgör den största drivkraften för reformer.

19. Europaparlamentet uppmuntrar länderna på västra Balkan att påskynda sina ansträngningar för att uppfylla de krav som fastställts i de enskilda färdplanerna, för att säkerställa att viseringskravet för länderna kan avlägsnas snarast möjligt. Parlamentet anser att uppfyllandet av dessa villkor är avgörande för att anslutningsprocessen till EU ska kunna påskyndas. I detta sammanhang anser parlamentet att man genom IPA bör stödja mottagarländernas arbete för att uppfylla kraven i färdplanen för förenklade viseringsförfaranden.

20. Europaparlamentet stöder till fullo det ökade antalet bidrag och stipendier för studier och resor inom EU som studenter och forskare från västra Balkan har tillgång till via Erasmus Mundus-programmet, i syfte att bekanta människor och institutioner i länderna på västra Balkan med frågorna på EU:s dagordning samt höja utbildningsnivån. Parlamentet uppmanar med kraft mottagarländerna att vidta alla åtgärder som krävs, inklusive reklam- och informationskampanjer, för att deras medborgare till fullo ska kunna utnyttja dessa möjligheter. Parlamentet uppmanar de berörda länderna att stärka sina förberedande administrativa åtgärder för att uppfylla inträdeskriterierna för programmet för livslångt lärande.

21. Europaparlamentet betonar att utbildning spelar en central roll i dagens kunskapsbaserade ekonomier. I detta sammanhang betonar parlamentet behovet att stärka och stimulera entreprenörsmässiga och nyskapande färdigheter på alla utbildningsnivåer.

22. Europaparlamentet stöder till fullo deltagandet av länderna på västra Balkan i gemenskapsprogram och gemenskapsorgan. Parlamentet påpekar särskilt att deras medverkan i fördraget om energigemenskapen och deras planerade medverkan i ett fördrag om en transportgemenskap utgör exempel på att kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna är fullt integrerade i gemenskapsstrukturerna och att deras lagstiftning anpassats till gemenskapens regelverk i ett tidigt skede i anslutningsprocessen.

23. Europaparlamentet betonar att miljöskydd är en viktig del av den hållbara utvecklingen i västra Balkan-regionen. Parlamentet uppmanar därför regeringarna på västra Balkan att ansluta sig till principerna och målsättningarna i Energigemenskapen i sydöstra Europa, så att man främjar en sund miljöpolitik och sunda miljöstrategier, särskilt på området förnybar energi, i linje med EU:s miljönormer och EU:s politik på området klimatförändringar.

24. Europaparlamentet stöder den interparlamentariska dialogen på regional nivå och betonar hur viktigt det är att de nationella parlamenten i länderna på västra Balkan görs fullständigt delaktiga i den europeiska integrationsprocessen. Parlamentet anser att Europaparlamentet och de nationella parlamenten i medlemsstaterna har en viktig roll att spela för att inleda samtal och samarbete med parlamenten i länderna på västra Balkan. Parlamentet anser att Europaparlamentets interparlamentariska sammanträden bör förbättras, så att det skapas ett fungerande och ändamålsenligt system för organisering av mer fokuserade och praktiskt inriktade samtal och seminarier.

25. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att prioritera arbetet med att minska alla tullhinder och icke-tariffära handelshinder inom regionen samt mellan västra Balkan och EU för att främja ekonomisk utveckling, regional integration och kontakt mellan människor. Parlamentet betonar att Centraleuropeiska frihandelsavtalet (Cefta) spelar en central roll i arbetet med att främja liberaliseringen av handeln i regionen, och välkomnar kommissionens ekonomiska stöd till Ceftas sekretariat.

26. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med länderna på västra Balkan i den globala ekonomiska krisen och bekräftar åter sitt stöd till regionens ekonomiska och sociala konsolidering. Parlamentet välkomnar därför kommissionens nya förslag om att utvidga sin ekonomiska återhämtningsplan för Europa till att omfatta västra Balkan och uppmanar med kraft kommissionen att vara fortsatt vaksam och vid behov vidta tillräckliga åtgärder för att garantera en smidig fortsättning på stabiliserings- och associeringsprocessen.

27. Europaparlamentet uppmanar med kraft parterna inom Cefta att fortsatt arbeta för att minska alla icke-tariffära hinder samt alla tullar och kvoter för handel med jordbruksprodukter. Parlamentet uppmanar medlemmarna i Europa-Medelhavsgruppen att fortsätta arbetet med att lösa de utestående frågor som för närvarande förhindrar att det Europa-Medelhavstäckande systemet med diagonal kumulation utvidgas så att det kommer att omfatta länderna på västra Balkan.

28. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vidta alla lämpliga åtgärder för att uppmuntra en mer långtgående integrering av länderna på västra Balkan i världens handelsmässiga och ekonomiska system, särskilt genom anslutning till WTO. Parlamentet understryker att liberaliseringen av handeln måste ske i takt med en minskning av fattigdoms- och arbetslöshetstalen och med åtgärder för att främja ekonomiska och sociala rättigheter och skydda miljön. Parlamentet uppmanar kommissionen att på vederbörligt sätt och i god tid översända för parlamentets godkännande alla nya förslag om att erbjuda staterna på västra Balkan exceptionellt budgetstöd.

29. Europaparlamentet uppmanar staterna i regionen att prioritera kampen mot korruption, eftersom korruption allvarligt hindrar framsteg i samhället. Parlamentet uppmanar vidare staterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bekämpa den organiserade brottsligheten samt handeln med människor och narkotika.

30. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att fortsätta att stödja initiativ till regionalt samarbete inom rättsliga och inrikes frågor (RIF) samt arbete som syftar till harmonisering av lagstiftningen och rättsväsendet, som t.ex. polissamarbetskonventionen för Sydösteuropa, det sydösteuropeiska centrumet för brottsbekämpning (Selec) och den rådgivande gruppen för åklagare i Sydösteuropa (Seepag). Parlamentet noterar det pågående och planerade ekonomiska stödet till nätverket för åklagare i Sydösteuropa (Proseco) samt upprättandet av internationella samarbetsprojekt mellan brottsbekämpande organ (Ilecu) och uppmanar kommissionen att samordna dessa projekt med tidigare nämnda initiativ.

31. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fastställa prioriterade projekt och förtydliga de krav som den ställer på de många olika nationella och regionala institutionerna vad gäller mellanstatligt och interinstitutionellt samarbete inom RIF-området. Parlamentet betonar hur viktigt det är att utveckla olika initiativ inom e-juridik, då det är ett sätt för EU att stödja initiativ inom e-förvaltning för att förbättra samarbetet och öka insynen i rättsliga processer och interna förvaltningssystem.

32. Europaparlamentet ställer sig kritiskt till de konstitutionella och/eller rättsliga bestämmelser som gäller i alla länder i f.d. Jugoslavien, vilka förbjuder att deras egna medborgare som väntar på åtal i andra länder i regionen utlämnas, och ställer sig även kritiskt till de rättsliga hinder som innebär att allvarliga brottmål inte kan överföras mellan domstolar i olika länder i regionen. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att med kraft uppmana länderna i regionen att vidta åtgärder för att samfälligt avskaffa alla sådana förbud och rättshinder.

33. Europaparlamentet påpekar att rättsliga bestämmelser som begränsar utlämning kan bidra till straffrihet för allvarliga brott som brott mot mänskligheten, överträdelser av kriget lagar och seder, gränsöverskridande organiserad brottslighet, människohandel samt terrorism och att sådana bestämmelser är en av de viktigaste anledningarna till att man tillämpar det starkt kritiserade, men ännu pågående, förfarandet med rättegångar i den åtalades frånvaro. Parlamentet stöder de nationella åklagarnas insatser för att övervinna ovannämnda rättsliga hinder genom pragmatiskt samarbete. Parlamentet berömmer det arbete som Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) har utfört för att främja ökat samarbete och uppmuntrar staterna i regionen att ytterligare underlätta ömsesidigt rättsligt bistånd och utlämning och samtidigt fullt ut respekterar de mänskliga rättigheterna och de folkrättsliga normerna.

34. Europaparlamentet betonar att fullt samarbete med Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (Icty) i fråga om gripande och utlämning av åtalade personer som ännu är på flykt, bevisöverföring och fullständigt samarbete före och under rättegångsförfarandet är ett avgörande krav i anslutningsprocessen. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, tillsammans med Icty, OSSE och regeringarna i regionen, stödja initiativ som syftar till att stärka de nationella domstolarnas kapacitet och effektivitet när det gäller att fastställa ansvar för krigsförbrytelser och andra mindre brott, och se till att rättegångar genomförs på ett självständigt och opartiskt sätt, och i enlighet med de folkrättsliga standarderna och normerna.

Fredag 24 april 2009

35. Europaparlamentet konstaterar att utbildningsplanering och utbildningsstrukturer har en grundläggande roll att spela för att främja inkludering och minska spänningar mellan folkgrupperna. Parlamentet uppmanar därför regeringarna på västra Balkan att förbättra utbildningskvaliteten genom att inbegripa medborgerliga, mänskliga och demokratiska rättigheter som grundläggande europeiska värden i relevanta läroplaner och att få ett slut på segregeringen i skolorna. Parlamentet påpekar att historieundervisningen vid skolor och universitet på västra Balkan måste grundas på dokumenterad forskning och spegla de olika perspektiven hos olika nationella och etniska grupper i regionen om man ska kunna uppnå varaktiga resultat i främjandet av försoning och förbättring av relationerna mellan etniska grupper. Parlamentet stöder till fullo initiativ som det gemensamma historieprojektet vid Centret för demokrati och försoning i Sydösteuropa, vilket är inriktat på att ta fram och sprida gemensamma läromedel i historia som ger en skildring av Balkans historia ur flera perspektiv, och uppmanar behöriga ministerier, utbildningsmyndigheter och utbildningsinstitutioner i regionen att främja användningen av gemensamma läromedel i historia. Parlamentet uppmanar kommissionen att finansiellt och politiskt stödja sådana initiativ.

36. Europaparlamentet betonar vikten av en effektiv ram för att man ska kunna förbättra, skydda och garantera rättigheterna för etniska och nationella minoriteter i en region som har multietnisk karaktär och har bevittnat utbrett och systematiskt etniskt motiverat våld i det förflutna. Parlamentet uppmanar regeringarna i regionen att öka sina ansträngningar och se till att all lagstiftning som rör minoriteters rättigheter och mänskliga rättigheter verkligen respekteras i praktiken samt att se till lämpliga åtgärder vidtas när sådan lagstiftning överträds. Parlamentet kräver ytterligare insatser för att säkerställa att initiativ för att förbättra integrationen av minoriteter och situationen för missgynnade minoritetsgrupper (särskilt romerna) finansieras och genomförs korrekt.

37. Europaparlamentet betonar behovet av att ta fram och genomföra program för att främja jämställdhet och stärka kvinnors roll i samhället som en garant för den demokratiska andan och ett främjande av europeiska värderingar.

38. Europaparlamentet påpekar att regeringarna i regionen måste öka sina ansträngningar för att garantera hållbara återvändanden för flyktingar och internflyktingar, inbegripet återlämnande av egendom och återställande av tillfälligt ockuperade hus, i linje med Sarajevodeklarationen, som antogs av den regionala ministerkonferensen om flyktingars återvändande den 31 januari 2005. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att insistera på att regeringarna i regionen utarbetar och genomför program för tillgång till bostäder och socialtjänst för de människor som återvänder och att förstärka det arbete som äger rum i syfte att bekämpa diskriminering av återvändande minoriteter. Parlamentet anser att dessa åtgärder redan borde ha vidtagits när länderna i fråga får kandidatstatus och bör genomföras och fullföljas på ett kraftfullt sätt under anslutningsprocessen.

39. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den politiska inblandningen i mediernas arbete i samtliga stater på västra Balkan samt sammanblandningen av företagsintressen, politiska intressen och medieintressen, liksom de ofta förekommande hoten och trakasserierna mot undersökande journalister. Parlamentet uppmanar staterna på västra Balkan att till fullo respektera journalisters och oberoende mediers rättigheter som en legitim maktfaktor i en demokratisk europeisk stat.

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna, regeringarna och parlamenten i Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Kosovo, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien, samt till ordföranden för OSSE, talmannen för OSSE:s parlamentariska församling, ordföranden för Europarådets ministerkommitté, talmannen för Europarådets parlamentariska församling, sekretariatet för det regionala samarbetsrådet, Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien och sekretariatet för Centraleuropeiska frihandelsavtalet.

Fredag 24 april 2009

Situationen i Bosnien-Hercegovina

P6_TA(2009)0332

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om situationen i Bosnien och Hercegovina

(2010/C 184 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 16 juni 2003 om västra Balkan, som antogs vid Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19–20 juni 2003 och bilagan till dem med titeln ”Thessaloniki-agendan för västra Balkan: i riktning mot en europeisk integration”,

— med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, som undertecknades den 16 juni 2008,

— med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2008 om ingående av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan ([1]),

— med beaktande av utnämningen den 11 mars 2009 av Valentin Inzko som EU:s nya särskilda representant i Bosnien och Hercegovina ([2]),

— med beaktande av det gemensamma uttalandet om konstitutionell reform, statlig egendom, en folkräkning och Brčko-disktriktet, utfärdat i Prud den 8 november 2008 av ledarna för partierna HDZ BiH, SNSD och SDA, samt med beaktande av deras senare möten,

— med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Det fortsatt försämrade politiska klimatet i Bosnien och Hercegovina är en källa till betydande oro för parlamentet.

B. Staten Bosnien och Hercegovina är, som föreskrivs i Daytonavtalet, det påtagliga beviset för viljan att åstadkomma en varaktig försoning mellan de olika folkgrupperna efter den brutala konflikten på 1990-talet.

C. Försoningsprocessen är oupplösligt knuten till landets utveckling mot europeisk integration, eftersom den i grunden vilar på samma värden som ligger till grund för Europeiska unionen.

D. Undertecknandet av det ovannämnda stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina har gett en tydlig signal om att löftet om ett EU-medlemskap för landet ska tas på allvar och är något som landet kan uppnå, förutsatt att det uppfyller Köpenhamnkriterierna och genomför de nödvändiga reformer som förtecknas i prioriteringarna för det europeiska partnerskapet.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0522.
([2]) Rådets gemensamma åtgärd 2009/181/Gusp av den 11 mars 2009 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Bosnien och Hercegovina (EUT L 67, 12.3.2009, s. 88).

Fredag 24 april 2009

E. Allt ifrågasättande av Bosnien och Hercegovinas territoriella integritet innebär inte bara en överträdelse av Daytonavtalet, som fastställer att ingen politisk enhet har rätt att bryta sig ur Bosnien och Hercegovina, utan strider också mot principerna om tolerans för och fredlig samexistens mellan etniska grupper, på vilket stabiliteten i hela västra Balkan-regionen vilar.

F. Av denna anledning kommer det internationella samfundet och Europeiska unionen under inga omständigheter att godta eller tolerera en delning av Bosnien och Hercegovina.

1. Europaparlamentet anser att den europeiska integrationen är till fördel för alla människor som lever på västra Balkan. Parlamentet beklagar därför att politikerna i Bosnien och Hercegovina, oförmögna att komma överens om en gemensam politisk vision för landet, äventyrar målet om en anslutning till Europeiska unionen av oövertänkta nationalistiska skäl, ett mål som skulle skapa fred, stabilitet och välstånd för landets medborgare.

2. Europaparlamentet påminner de politiska ledarna i Bosnien och Hercegovina om att en anslutning till EU innebär att man accepterar de värden och regler som unionen vilar på, nämligen respekt för mänskliga rättigheter, inklusive minoriteters rättigheter, solidaritet, inklusive solidaritet folk och folkgrupper emellan, tolerans, inklusive tolerans för olika traditioner och kulturer, rättssäkerhet, inklusive respekt för rättsväsendets oberoende, samt demokrati, inklusive erkännande av majoritetsstyre och yttrandefrihet. Parlamentet uppmanar med kraft de politiska ledarna att avstå från hatpolitik, nationalistiska agendor och secessionism och fördömer ett ensidigt tillbakadragande av reformer.

3. Europaparlamentet påminner även om att utsikterna för ett EU-medlemskap har erbjudits staten Bosnien och Hercegovina som helhet, inte dess enskilda politiska enheter. Hot om utträde eller andra försök att underminera statens suveränitet är fullkomligt oacceptabla.

4. I detta avseende uppmanar Europaparlamentet med kraft alla behöriga myndigheter och politiska ledare att i mycket högre grad inrikta sig på försoning, ömsesidig förståelse och fredsbyggande åtgärder i syfte att stödja stabilitet i landet och fred mellan etniska grupper.

5. Europaparlamentet upprepar att om Bosnien och Hercegovina på allvar vill ansluta sig till unionen så bör följande krav uppfyllas:

a) De statliga institutionerna måste kunna anta och effektivt genomföra de reformer som krävs för en EU-anslutning.

b) Staten bör därför inrätta offentliga institutioner som vilar på rättsstatens principer och har förmåga att ta effektiva beslut. Dessa institutioner måste vara funktionsdugliga, ha befogenheter, vara politiskt oberoende och ha tillräckligt med resurser.

6. Europaparlamentet anser att ovanstående krav enbart kan uppfyllas genom en konstitutionell reform av Bosnien och Hercegovina utifrån följande kriterier:

a) Staten bör ha tillräcklig makt över lagstiftning och budget samt vederbörliga befogenheter inom den verkställande och dömande makten för att fungera som EU-medlem, för att kunna inrätta och upprätthålla en fungerande inre marknad, för att främja ekonomisk och social sammanhållning och för att företräda och försvara landets intressen utomlands.

b) Antalet administrativa nivåer som krävs för att styra Bosnien och Hercegovina bör stå i proportion till landets finansiella resurser och grunda sig på en ändamålsenlig, samstämd och effektiv ansvarsfördelning.

c) Tillvaratagande av viktiga nationella intressen inom Bosnien och Hercegovina måste vara förenligt med landets handlingsförmåga.

d) Alla minoritetsgrupper måste ha samma rättigheter som de konstitutionella folkgrupperna. Detta innebär att man måste avskaffa begränsningar av valbarhet som grundar sig på etnicitet för att respektera bestämmelserna i Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och relevanta yttranden från Europeiska kommissionen för demokrati genom lag (Venedigkommission) vid Europarådet.

7. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang behovet av en entydig lösning på frågan om statlig egendom, vilken måste vara förenlig med centralmaktens konstitutionella företräde.

8. Europaparlamentet påminner de politiska ledarna i Bosnien och Hercegovina om att de är skyldiga att komma överens i de frågor som nämns ovan och att om de misslyckas så skulle de döma sitt land och dess medborgare till stagnation och isolering under en period då den finansiella och ekonomiska krisen slår hårt mot landet och leder till ett betydande antal förlorade arbetstillfällen.

9. Europaparlamentet påpekar att den konstitutionella reformen av landet och dess europeiska perspektiv bör bli föremål för en omfattande och djupgående debatt som omfattar alla delar av samhället i Bosnien och Hercegovina, och bör inte monopoliseras av ledare för de största politiska partierna och etniska grupperna.

10. Europaparlamentet uppmanar med kraft Bosniens och Hercegovinas ministerråd och parlamentariska församling att gör mer, samt på ett bättre sätt, för att anta lagstiftning som är nödvändig gör att uppfylla de krav som den europeiska integrationen ställer och uppmuntrar olika organ och myndigheter i Bosnien och Hercegovina att förbättra samordningen av EU-frågor.

11. Europaparlamentet kräver att den nya chefen för EU:s integrationskontor äntligen ska utnämnas och påminner de bosnisk-hercegovinska myndigheterna att valet bör vara opartiskt och uteslutande basera sig på relevant yrkeserfarenhet, bevisade kvalifikationer och djupgående kunskap om europeiska frågor.

12. Europaparlamentet uppmanar de bosnisk-hercegovinska myndigheterna att snarast uppfylla kraven i vägkartan för visumliberalisering för att säkerställa att de nuvarande visakraven avskaffas före slutet av 2009.

13. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den politiska påverkan av medierna i Bosnien och Hercegovina, och sammanblandningen av affärs- och medieintressen och politiska intressen. Parlamentet uppmanar i detta avseende myndigheterna att till fullo respektera journalisters rättigheter och mediernas oberoende.

14. Europaparlamentet erinrar samtidigt om att det internationella samfundet och den höge representanten, Valentin Inzko, kommer att, i linje med den höge representantens mandat, reagera bestämt för att motverka varje försök att underminera Daytonavtalets grundprinciper, i synnerhet vad gäller den fredliga samexistensen inom en gemensam stat med olika etniska grupper.

15. Europaparlamentet anser av den anledningen att den höge representanten bör bistå de bosnisk-hercegovinska myndigheterna tills alla de fem mål och två villkor som fastställts av rådet för fredsavtalets genomförande är uppfyllda och vederbörligen genomförda och att den höge representanten ska stanna på sin post tills dess och säkerställa att landets gemensamma institutioner fungerar.

16. Europaparlamentet understryker att framsteg för att uppnå de fem mål och två villkor som fastställts av rådet för fredsavtalets genomförande också är nödvändiga för att göra framsteg när det gäller EU-agendan.

Fredag 24 april 2009

17. Europaparlamentet beklagar den bristande uppmärksamhet som rådet har ägnat försämringen av det politiska klimatet i Bosnien och Hercegovina och den obeslutsamhet som medlemsstaterna hittills har visat vad gäller att på allvar och på ett samordnat sätt ta sig an situationen i landet.

18. Europaparlamentet uppmanar rådet att stödja de krav som ställs på Bosnien och Hercegovina och som anges i den här resolutionen, samt att åta sig att se till att de genomförs. Parlamentet anser i sammanhanget att rådet bör ge EU:s nya särskilda representant följande befogenheter:

a) Ett starkt och klart definierat mandat och nödvändig personal för att underlätta godkännandet av de reformer som beskrivs i den här resolutionen och att stödja dialogen med det civila samhället i dessa frågor, inklusive riktade offentliga kampanjer och insatser för att stödja interkulturell och interreligiös dialog.

b) De verktyg som behövs för att EU:s samtliga instrument ska kunna fungera och främja verkliga framsteg i landet, inbegripet sanktionsbefogenheter (t.ex. indragning av EU:s finansiella stöd).

c) Ett fullt och oförminskat politiskt stöd samt befogenheter att se till att samordningen av de EU-aktörer som skickats till Bosnien och Hercegovina fungerar i alla led för att på så sätt garantera att EU:s agerande är konsekvent och samstämmigt, samt samordning med relevanta internationella icke-EU-aktörer som är aktiva i Bosnien och Hercegovina.

d) Rätten att varje månad informera kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik om utvecklingen i Bosnien och Hercegovina och att ge lämpliga rekommendationer om riktade sanktioner.

19. Europaparlamentet uppmanar EU:s höge representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, Javier Solana, och kommissionsledamoten för utvidgning, Olli Rehn, att spela en mycket aktivare och synligare roll gentemot Bosnien och Hercegovina genom att regelbundet besöka landet och på ett effektivare sätt främja dialogen med det civila samhället.

20. Europaparlamentet gratulerar det civila samhället i Bosnien och Hercegovina till att det visar mer goodwill än sina politiska ledare och är en positiv faktor för förändring och försoning i landet.

21. Europaparlamentet anser vidare att den internationella militära närvaron i Bosnien och Hercegovina fortsatt bör vara omfattande och snabbt kunna sättas in för att visa det internationella samfundets beslutsamhet att garantera Bosnien och Hercegovinas säkerhet och integritet.

22. Europaparlamentet återupprepar sitt krav på att de åtalade som fortfarande är efterlysta av Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien omedelbart grips och att de bosnisk-hercegovinska myndigheterna vidtar omedelbara åtgärder för att utrota de kriminella nätverk som bistår dessa efterlysta.

23. Europaparlamentet uppmanar slutligen till en förstärkt dialog mellan Europeiska unionen och Förenta staterna samt med andra viktiga internationella aktörer för att vinna brett stöd för ett samlat förhållningssätt gentemot Bosnien och Hercegovina och för att förhindra att den politiska situationen i landet försämras ytterligare och att regionen destabiliseras. Parlamentet betonar behovet av ett ökat regionalt samarbete för att främja Bosnien och Hercegovinas utveckling.

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och regeringarna och parlamenten i Bosnien och Hercegovina och dess enheter.

Fredag 24 april 2009

Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess fakultativa protokoll

P6_TA(2009)0334

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess fakultativa protokoll

(2010/C 184 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0530),

— med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallad ”konventionen”), antagen av FN:s generalförsamling den 13 december 2006,

— med beaktande av det fakultativa protokollet till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallat ”det fakultativa protokollet”), antaget av FN:s generalförsamling den 13 december 2006,

— med beaktande av sin resolution av den 3 september 2003 om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln ”På väg mot en rättsligt bindande FN-konvention för att främja och skydda funktionshindrades rättigheter och värdighet” ([1]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 oktober 2003 om lika möjligheter för personer med funktionshinder: En europeisk handlingsplan (KOM(2003)0650) och Europaparlamentets resolution av den 20 april 2004 om detta ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2006 om funktionshinder och utveckling ([3]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 november 2005 om funktionshindrade personers situation i den utvidgade Europeiska unionen: den europeiska handlingsplanen 2006–2007 (KOM(2005)0604) och parlamentets resolution av den 30 november 2006 om detta ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 april 2007 om funktionshindrade kvinnors situation i Europeiska unionen ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ([6]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2007 om situationen för funktionshindrade personer i Europeiska unionen: EU:s handlingsplan 2008–2009 (KOM(2007)0738),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 17 juni 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utslagning (2010) ([7]),

([1]) EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 231.
([2]) EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 148.
([3]) EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 336.
([4]) EUT C 316 E, 22.12.2006, s.370.
([5]) EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 742.
([6]) EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.
([7]) Antagna texter, P6_TA(2008)0286.

Fredag 24 april 2009

— med beaktande av resolutionen från Europeiska unionens råd och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 17 mars 2008 om situationen för personer med funktionshinder i Europeiska unionen ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2008 om framsteg som gjorts i EU när det gäller lika möjligheter och icke diskriminering (införlivande av direktiven 2000/43/EG och 2000/78/EG) ([2]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 24 april 2009 om förslaget till kommissionens beslut om Europeiska gemenskapens undertecknande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ([3]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 24 april 2009 om förslaget till rådets beslut om Europeiska gemenskapens ingående av det fakultativa protokollet till Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ([4]),

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0229/2009 och A6-0230/2009),

— med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Alla medlemsstater har undertecknat konventionen och det fakultativa protokollet men hittills har endast sju medlemsstater ratificerad dem.

B. Konventionen främjar och skyddar de mänskliga rättigheterna för alla personer med funktionshinder, inklusive de som behöver mer intensivt stöd.

C. Det fakultativa protokollet ger (grupper av) personer med funktionshinder möjligheten att klaga till en kommitté när någon av de parter som har undertecknat konventionen bryter mot de rättigheter som konventionen ger.

1. Europaparlamentet godkänner att gemenskapen ingår konventionen och det fakultativa protokollet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet, i egenskap av Europeiska gemenskapens rättsliga representanter att deponera ratificeringsinstrumentet hos Förenta nationerna före den 3 december 2009.

3. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att snabbt ratificera konventionen, anta dess innehåll och inrätta den materiella infrastruktur som behövs.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ingå och/eller ratificera det fakultativa protokollet så att personer med funktionshinder som har fått sina rättigheter kränkta ges möjlighet att vidta rättsliga åtgärder samt att ge dem skydd mot alla former av diskriminering.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga vilken kompetens gemenskapen besitter i samband med konventionen. Parlamentet föreslår att vägledningen i de gemenskapsakter som anges i deklarationerna betonas ([5]). Parlamentet betonar vikten av att man i förklaringen understryker Europeiska gemenskapens kompetens att stöda funktionshindrade personers rättigheter och att de inkluderas i utvecklingssamarbete, humanitärt bistånd och hälso- och konsumentfrågor.

([1]) EUT C 75, 26.3.2008, s. 1.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2008)0212.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2009)0312.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2009)0313.
([5]) Europeiska gemenskapens förklaring i samband med artikel 44(1) i konventionen (bilaga 2 till utkastet till rådets beslut, Vol. I) och Europeiska gemenskapens förklaring i samband med artikel 12(1) i det fakultativa protokollet (bilaga till rådets beslut Vol. II).

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda artikel 3 i EG-fördraget som grund för att fastställa omfattningen på gemenskapens kompetenser i samband med konventionen såsom anges i Europeiska gemenskaperna förklaring i artikel 44.1 i konventionen, och såsom anges i bilaga 2 i utkastet till rådets beslut. Parlamentet betonar vikten av att man i förklaringen understryker Europeiska gemenskapens kompetens att stöda funktionshindrade personers rättigheter och att de inkluderas i utvecklingssamarbete, humanitärt bistånd och hälso- och konsumentfrågor i tillämpningen av förklaringen.

Genomförandet av konventionen och det fakultativa protokollet

7. Europaparlamentet stöder de medlemsstater som har inlett genomförandet av konventionen och det fakultativa protokollet och uppmanar de övriga att också påbörja denna process.

8. Europaparlamentet uppmanar gemenskapen och medlemsstaterna att införa konventionens alla bestämmelser i lagstiftningen och att tillhandahålla de åtgärder och ekonomiska medel som krävs för att de ska kunna tillämpas inom fastställda tidsfrister, samt att upprätta mätbara mål för detta. Parlamentet uppmuntrar också medlemsstaterna att utbyta information och bästa praxis om införandet.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa jämställdhetsintegrering i alla politiska beslut och åtgärder som rör kvinnor och män, flickor och pojkar med funktionshinder inom alla områden, i synnerhet när det gäller integrering på arbetsplatsen, utbildning och icke-diskriminering. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att införa lagstiftning för att skydda funktionshindrade kvinnors och flickors rättigheter vid sexuellt utnyttjande och psykiskt och fysiskt våld i offentligheten och i hemmet för att stödja rehabiliteringen av funktionshindrade kvinnor och flickor som har utsatts för sådant våld.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och gemenskapens institutioner att säkerställa fri tillgång till information till unionens medborgare och de funktionshindrades organisationer om deras rättigheter enligt konventionen och det fakultativa protokollet, och att säkerställa att denna information sprids i en form som är tillgänglig för alla medborgare i unionen.

11. Europaparlamentet understryker betydelsen av att ge kommissionen de ekonomiska medel och personalresurser som behövs för att kunna fungera som en fokuspunkt för de frågor som ligger inom gemenskapens kompetens i samband med genomförandet av konventionen. Europaparlamentet föreslår att man etablerar rutiner för att få en klar översikt över alla europeiska och nationella åtgärder som påverkar genomförandet av konventionen och begär att kommissionen regelbundet rapporterar till Parlamentet och rådet om hur genomförandet fortskrider.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med deras egna organisationssystem utse en eller flera fokuspunkter inom respektive förvaltning för frågor som gäller hur konventionen införs och kontrolleras i det egna landet. Parlamentet föreslår också att medlemsstaterna överväger att etablera eller fastställa en samordningsmekanism inom förvaltningen för att göra det lättare att vidta åtgärder inom olika områden och på olika nivåer i enlighet med artikel 33.1 i konventionen. Europaparlamentet begär att särskild uppmärksamhet fästs vid att upprätta en oberoende övervaktningsmekanism i enlighet med artikel 33.2 i konventionen och i enlighet med de principer som gäller de nationella institutionernas status – Parisprinciperna – som antogs av FN:s generalförsamling i resolution 48/134 av den 20 december 1993.

13. Europaparlamentet uppmanar gemenskapen och medlemsstaterna att främja en väl samordnad social dialog mellan intresserade parter för att aktivt låta personer med funktionshinder delta i kontrollen av genomförandet av konventionen, i enlighet med artiklarna 4 och 33.2 i konventionen.

*

* *

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Fredag 24 april 2009

Kommissionens tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007)

P6_TA(2009)0335

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om kommissions tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) (2008/2337(INI))

(2010/C 184 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissions tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) (KOM(2008)0777),

— med beaktande av kommissionens avdelningars arbetsdokument (SEK(2008)2854 och SEK(2008)2855),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 september 2007 ”En europeisk union som bygger på resultat – tillämpning av gemenskapsrätten” (KOM(2007)0502),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2002 om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten (KOM(2002)0141),

— med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 om kommissionens tjugotredje årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2005) ([1]),

— med beaktande av artiklarna 45 och 112.2 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för framställningar (A6-0245/2009).

1. Europaparlamentet beklagar att kommissionen till skillnad mot tidigare inte har besvarat de frågor som parlamentet tagit upp i sina tidigare resolutioner, i synnerhet i den ovan nämnda resolutionen av den 21 februari 2008. Parlamentet noterar att det saknas förbättringar av vikt i fråga om de tre grundläggande frågorna om insyn, resurser och förfarandenas längd.

2. Europaparlamentet påminner kommissionen om de uppmaningar som framförts under tidigare år, nämligen

— att snarast möjligt undersöka möjligheten av att upprätta ett system för tydlig vägledning beträffande de olika mekanismer för klagomål som är tillgängliga för medborgarna, vilket skulle kunna utgöras av en gemensam EU-portal eller av en enda kontaktpunkt på Internet för att hjälpa medborgarna,

— att anta ett meddelande för att fastställa kommissionens tolkning av principen om statligt skadeståndsansvar för överträdelser av gemenskapsrätten, däribland överträdelser som gäller rättsliga frågor, och således göra det möjligt för medborgarna att mer effektivt bidra till gemenskapsrättens tillämpning.

([1]) Antagna texter, P6_TA(2008)0060.

3. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att

— fullgöra det åtagande som följer av det ovannämnda meddelandet av den 20 mars 2002 att alla dess beslut i överträdelseärenden ska offentliggöras ([1]), med tanke på att ett offentliggörande av besluten, med början från det att ett klagomål registreras och alla därpå följande akter, är ett oundgängligt instrument för att motverka politiskt godtycke i handläggningen av överträdelser,

— tillställa parlamentet de tydliga och uttömmande uppgifter som flera gånger har efterfrågats om vilka resurser som har avsatts för att behandla de olika generaldirektoratens överträdelseärenden,

— överväga att utarbeta ett enklare och mindre byråkratiskt förfarande för formella underrättelser till de medlemsstater som inte fullgör sina skyldigheter så att det snabbt blir möjligt att dra nytta av den ökade effektivitet denna åtgärd medför.

Parlamentet uppmanar också kommissionen att tillämpa artikel 228 i EG-fördraget med fasthet, så att EG-domstolens domar kan verkställas på ett korrekt sätt.

4. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen, såsom sades i dess meddelande av den 5 september 2007 ([2]), i årsrapporten har fastställt prioriteringar i samband med handläggningen av klagomål och överträdelser i vissa sektorer. Parlamentet välkomnar uttalandena om att kommissionen kommer att fortsätta att prioritera ”frågor som har omfattande återverkningar på de grundläggande rättigheterna [och] den fria rörligheten” ([3]). Parlamentet betonar vikten av snabba och resoluta åtgärder på dessa områden, eftersom våld i samband med rasism och främlingsfientlighet har blivit vanligt i vissa medlemsstater, och välkomnar även prioriteringen av sådana överträdelser som i väsentlig grad eller upprepade gånger orsakat direkt skada för medborgarna eller deras livskvalitet ([4]). Kommissionen uppmanas att skynda sig att lösa och vid behov avsluta de överträdelseförfaranden som hindrar medlemsstaterna från att investera i infrastrukturer som kan påverka genomförandet av den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Kommissionen uppmanas också att tillställa de berörda parlamentsutskotten en detaljerad plan med tidsfrister för de särskilda åtgärder som den tänker vidta på dessa områden.

5. Europaparlamentet konstaterar att 1 196 av de nya överträdelserna 2007 avsåg utebliven anmälan av nationella genomförandebestämmelser till gemenskapsdirektiv. Parlamentet anser att det är oacceptabelt att kommissionen tar tolv månader på sig ([5]) för att ta itu med ärenden som endast gäller utebliven anmälan av genomförande från medlemsstaternas sida och uppmanar kommissionen att vidta automatiska och omedelbara åtgärder i dylika fall, som inte kräver någon granskning eller bedömning.

6. Europaparlamentet anser att det fortfarande inte finns några tydliga rutiner för att effektivt dra en medlemsstat inför EG-domstolen för en tidigare överträdelse av gemenskapsrätten som därefter har åtgärdats och att få ersättning för tidigare försummelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram nya förslag (före utgången av 2010) för att komplettera det nuvarande överträdelseförfarandet så att även denna orättvisa situation beaktas.

([1]) Punkt 12: ”Kommissionens beslut i överträdelseärenden offentliggörs inom åtta dagar efter att de har fattats på kommissionens generalsekretariats webbplats: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm#infractions Vid beslut om att avge ett motiverat yttrande till en medlemsstat eller att väcka talan vid EG-domstolen utfärdas också ett pressmeddelande, om inte kommissionen beslutar annat.”

([2]) Punkt 3: Kommissionen har åtagit sig att ”beskriva och förklara sina insatser beträffande dessa prioriteringar i sina årsrapporter, från 2008”.

([3]) KOM(2008)0777, s. 10.

([4]) Ibid.

([5]) ”I fråga om ärenden som gäller underlåtenhet att anmäla genomförandeåtgärder bör målet vara att det inte ska ta mer än 12 månader från det att en formell underrättelse översänds till dess att ärendet har avslutats eller hänskjutits till domstolen” (KOM(2007)0502).

Fredag 24 april 2009

7. Europaparlamentet påminner om att enligt den nya arbetsmetod som kommissionen föreslog i sitt meddelande 2007 ska av kommissionen mottagna framställningar om information och klagomål direkt översändas till den berörda medlemsstaten, och ”om en fråga kräver ett förtydligande av sak- eller rättsläget (…) [bör] medlemsstaten beviljas en kortare frist för att meddela de nödvändiga förtydligandena, uppgifterna och lösningarna direkt till de berörda medborgarna eller företagen och därefter underrätta kommissionen” ([1]).

8. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har lanserat pilotprojektet EU Pilot för att kontrollera hur den nya arbetsmetoden fungerar i några medlemsstater. 15 medlemsstater deltar i projektet, som startade i april 2008, och efter utvärderingen av dess första år kan det komma att utvidgas till att omfatta fler medlemsstater.

9. Europaparlamentet konstaterar dock att det handlar om ett projekt på frivillig grund och att metoderna redan har givit upphov till tvivel och specifika frågor (enligt parlamentets ovan nämnda resolution av den 21 februari 2008).

10. Europaparlamentet frågar kommissionen om medlemsstaternas brist på resurser inte är ett oroande tecken på att det finns reella problem med kontrollen av hur gemenskapsrätten tillämpas. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att kontrollera nedanstående punkter när projektet utvärderas och rapportera till parlamentet:

— Att den klagande har fått en tydlig och uttömmande förklaring av kommissionen om hur hans eller hennes klagomål har handlagts, att den nya metoden faktiskt har bidragit till att lösa den klagandes ärende och inte har medfört att kommissionens ansvar som ”fördragets väktare” åsidosatts.

— Att den nya metoden inte ytterligare har försenat inledandet av ett överträdelseförfarande, vars tidsutdräkt redan är oerhört lång och oviss.

— Att kommissionen inte har visat någon eftergivenhet gentemot medlemsstaterna när det gäller att respektera de tidsfrister som kommissionen har fastställt (tio veckor) och att kommissionen efter den tidsfristen har tillhandahållit den berörda medlemsstaten exakta uppgifter och tidsramar för sin kommande åtgärd i syfte att finna en snabb och definitiv lösning för medborgaren.

— Att det faktum att EU Pilot bara tillämpas i de 15 frivilliga staterna inte har inneburit att handläggningen av överträdelser för de stater som inte har deltagit i projektet har uppmärksammats mindre.

11. Europaparlamentet frågar sig om kommissionen tack vare projektet EU Pilot och den minskning det har medfört av arbetsbördan när det gäller handläggning av överträdelser genomför mer systematiska och uttömmande kontroller av genomförandet av direktiv i nationell lagstiftning.

12. Europaparlamentet frågar kommissionen om projektet EU Pilot har påverkat utvecklingen av de paketsammanträden som kommissionen anordnar för de medlemsstater som deltar i projektet och för de medlemsstater som inte deltar, med hänsyn till att dessa sammanträden anses vara en grundläggande beståndsdel för att ta itu med och avgöra överträdelseförfaranden.

13. Europaparlamentet anser att EU-medborgarna bör kunna förvänta sig samma öppenhet från kommissionen, oavsett om de gör ett formellt klagomål eller om de utövar sin framställningsrätt enligt fördraget. Parlamentet begär därför att utskottet för framställningar ges regelbunden och tydlig information om överträdelseförfarandenas olika skeden som också omfattas av en öppen framställning eller, om detta inte är möjligt, att utskottet i likhet med rådet får tillgång till en relevant databas vid kommissionen.

([1]) KOM(2007)0502, s. 8.

14. Europaparlamentet påminner kommissionen om att all korrespondens som kan innehålla ett klagomål beträffande ett faktiskt brott mot gemenskapsrätten bör registreras som klagomål om den inte omfattas av undantagsvillkoren i punkt 3 i bilagan till kommissionens meddelande av den 20 mars 2002.

15. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har förklarat att ett så grundläggande direktiv som Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier [1] i praktiken inte har genomförts på rätt sätt i någon medlemsstat, att kommissionen har mottagit över 1 800 enskilda klagomål om detta direktiv, varav 115 har registrerats som klagomål, och att 5 överträdelseförfaranden på grund av felaktig tillämpning av direktivet har inletts [2]. Parlamentet erkänner att kommissionen visade effektivitet i samarbetet och stor öppenhet gentemot parlamentet i fråga om direktiv 2004/38/EG, och stöder den strategi som kommissionen förslagit enligt vilken direktivet ska ses över regelbundet och i detalj, stöd ska ges till medlemsstaterna i form av riktlinjer som ska publiceras under första halvåret år 2009 så att de genomför direktivet till fullo och på rätt sätt, och överträdelseförfaranden ska ingås mot de medlemsstater som inte följer direktivet. Parlamentet uttrycker emellertid stor oro vad gäller kommissionens förmåga att utöva sin roll som fördragets väktare och den möjlighet som parlamentet ges att kontrollera de metoder som tillämpas vid kommissionens olika avdelningar i fråga om registrering av klagomål.

16. Europaparlamentet uppmanar alla kommissionens avdelningar att hålla de klagande fullständigt informerade om hur handläggningen av deras klagomål fortskrider när varje fastställd tidsfrist går ut (formella underrättelser, motiverade yttranden, talan som väcks vid domstolen eller avgörande av ett mål), att eventuellt ge rekommendationer om hur målet ska behandlas via alternativa system för tvistelösning, att förklara skälen till sina beslut och att i detalj meddela de klagande dessa i enlighet med de principer som fastställs i ovan nämnda meddelande från 2002.

17. Europaparlamentet välkomnar det gradvisa införandet av kommissionens sammanfattningar för medborgarna som publiceras tillsammans med viktigare förslag från kommissionen. Parlamentet rekommenderar att dessa sammanfattningar tillgängliggörs på ett enda ingångsställe och finner det oacceptabelt att sammanfattningarna tas bort så snart som ett lagstiftningsförfarande har avslutats, eftersom det är då som de skulle vara till mest nytta för medborgare och företag.

18. Europaparlamentet påminner om rådets åtagande att uppmuntra medlemsstaterna att utarbeta och offentliggöra tabeller som visar i vilken mån nationella åtgärder har vidtagits för att införliva direktiven. Sådana tabeller är nödvändiga för att kommissionen verkligen ska kunna kontrollera genomförandet av åtgärderna i samtliga medlemsstater.

19. Europaparlamentet noterar besviket att det under denna mandatperiod inte har gjorts några betydande framsteg när det gäller den grundläggande roll som parlamentet borde ha i fråga om kontrollen av att gemenskapsrätten tillämpas. Kommissionens prioritering av överträdelseförfaranden innebär politiska och inte bara tekniska beslut som för närvarande inte är föremål för någon som helst extern granskning, kontroll eller insyn. De relaterade reformer som föreslagits av arbetsgruppen för en reform av parlamentets arbetsmetoder som utökar parlamentets egna befogenheter att övervaka tillämpningen av gemenskapslagstiftningen, bör genomföras utan dröjsmål. Parlamentet stöder i detta hänseende utskottsordförandekonferensens beslut av den 25 mars 2009.

20. Europaparlamentet efterlyser ett utökat samarbete mellan de nationella parlamenten, Europaparlamentet och respektive parlamentsledamöter för att främja och intensifiera den faktiska kontrollen av EU-frågor på nationell nivå samt för att underlätta informationsflödet, särskilt när EU-rättsakter antas. De nationella parlamentsledamöterna har en viktig funktion när det gäller att kontrollera att gemenskapsrätten tillämpas, och på så sätt kan bidra till att förstärka Europeiska unionens demokratiska legitimitet och föra den närmare medborgarna.

---

[1] EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

[2] ”Under de 30 månader som direktivet har varit i kraft har kommissionen tagit emot mer än 1 800 enskilda klagomål, 40 frågor från Europaparlamentet och 33 framställningar om direktivets tillämpning. Kommissionen har registrerat 115 klagomål och inlett fem överträdelseförfaranden för felaktig tillämpning av direktivet.” –Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (KOM(2008)0840), s. 9.

Fredag 24 april 2009

21. Europaparlamentet påminner om rådets åtagande att uppmuntra medlemsstaterna att utarbeta och offentliggöra tabeller som visar sambandet mellan direktiven och de nationella genomförandeåtgärderna. Parlamentet insisterar på att dessa tabeller är viktiga för att kommissionen på ett effektivt sätt ska kunna kontrollera genomförandeåtgärderna i alla medlemsstaterna. Parlamentet föresätter sig att i egenskap av medlagstiftare vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att bestämmelserna om dessa tabeller inte under lagstiftningsprocessen stryks ur de texter som kommissionen föreslår.

22. Europaparlamentet konstaterar att de nationella domstolarna har en viktig roll när det gäller att tillämpa gemenskapsrätten och stöder till fullo kommissionens bemödanden för att ta fram kompletterande utbildningsinsatser för nationella domare, praktiserande jurister och tjänstemän inom de nationella myndigheterna. Detta stöd är mycket viktigt i de nya medlemsstaterna, särskilt vad avser tillgång till rättsinformation och juridisk litteratur på alla de officiella språken. Man bör stödja en bättre tillgång till databaser med nationella domstolsavgöranden som rör gemenskapsrätt.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare granska mekanismerna för grupptalan i EU, för att slutföra de initiativ som för närvarande utarbetas inom områdena för konsument- och konkurrensrätt. Medborgarna, inbegripet framställarna, skulle kunna använda dessa mekanismer för att förbättra den faktiska tillämpningen av gemenskapsrätten.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att man i högre grad prioriterar tillämpningen av gemenskapsrätten på miljöområdet, med tanke på den oroväckande utveckling som avslöjats i kommissionens rapport och det stora antal framställningar som ingetts inom detta område. Parlamentet rekommenderar i detta hänseende att tillämpningskontrollerna förstärks och att relevanta avdelningar ges lämpliga resurser. Parlamentet välkomnar kommissionens meddelande av den 18 november 2008 om genomförande av Europeiska gemenskapens miljölagstiftning (KOM(2008)0773) som ett första steg i denna riktning.

25. Europaparlamentet håller med kommissionen i dess bedömning att fler förebyggande åtgärder bör vidtas för att undvika att medlemsstater överträder gemenskapsrätten. Kommissionen uppmanas att godta särskilda krav från utskottet för framställningar för att förhindra bestående skador på miljön. Det är beklagligt att kommissionens svar allt för ofta är att den måste invänta ett slutgiltigt beslut från ansvariga myndigheter på medlemsstatsnivå innan den kan ingripa.

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EG-domstolen, Europeiska ombudsmannen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Fredag 24 april 2009

REKOMMENDATIONER

EUROPAPARLAMENTET

Problemet med etnisk och rasgrundad profilering i samband med terroristbekämpning, brottsbekämpning, invandring, tull och gränskontroll

P6_TA(2009)0314

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om problemet med etnisk och rasgrundad profilering i samband med terroristbekämpning, brottsbekämpning, invandring, tull och gränskontroll (2008/2020(INI))

(2010/C 184 E/25)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

— med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Sarah Ludford för ALDE-gruppen om problemet med etnisk och rasgrundad profilering i samband med terroristbekämpning, brottsbekämpning, invandring, tull och gränskontroll (B6-0483/2007),

— med beaktande av internationella, europeiska och nationella människorättsinstrument, särskilt internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, fördraget om Europeiska unionen, fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget), Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och medlemsstaternas nationella grundlagar, och med beaktande av de rättigheter och garantier som dessa per enskilda i fråga om privatliv, uppgiftsskydd, icke-diskriminering och fri rörlighet,

— med beaktande av de europeiska åtgärderna för uppgiftsskydd från Europarådet: artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, Europarådets konvention 108 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, rekommendationerna från Europarådets ministerkommitté till medlemsstaterna: R(87)15 om polisens användning av personuppgifter ([1]), R(97) 18 om skydd av personuppgifter som samlas in och behandlas i statistiska syften ([2]) och R(2001) 10 om den europeiska yrkesetiska koden för polisen ([3]),

— med beaktande av EU:s bestämmelser om uppgiftsskydd: artiklarna 7 och 8 i stadgan, Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([4]) och rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ([5]),

— med beaktande av åtgärderna för att bekämpa rasdiskriminering: internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt protokoll 12 till denna, artikel 13 i EG-fördraget och rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ([6]),

([1]) Antagen av ministerkommittén den 17 september 1987 vid det 410:e mötet mellan ministrarnas ställföreträdare.
([2]) Antagen av ministerkommittén den 30 september 1997 vid det 602:a mötet mellan ministrarnas ställföreträdare.
([3]) Antagen av ministerkommittén den 19 september 2001 vid det 765:e mötet mellan ministrarnas ställföreträdare.
([4]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
([5]) EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.
([6]) EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

Fredag 24 april 2009

— med beaktande av EU:s instrument rörande säkerhet och kampen mot terrorismen, inklusive polissamarbete och rättsligt samarbete samt informations- och underrättelseutbyte, såsom rådets beslut 2005/671/RIF av den 20 september 2005 om informationsutbyte och samarbete när det gäller terroristbrott ([1]), rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater ([2]), rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt i fråga om bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet ([3]) och dess genomförandebeslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 ([4]),

— med beaktande av befintliga och planerade EU-databaser såsom Schengens informationssystem, Eurodac och informationssystemet för viseringar, och av åtgärderna för insamling av biometriska uppgifter till exempel för uppehållstillstånd och pass samt kommissionens meddelande av den 30 november 2006, ”Förstärkt förvaltning av Europeiska unionens södra sjögränser”, om inrättandet av ett permanent nätverk för kustpatrullering av unionens södra sjögränser (KOM (2006) 0733), liksom föreslagna övervakningsprojekt som Eurosur (Europeiskt gränsövervakningssystem),

— med beaktande av förslaget om upprättande av ”e-gränser” enligt kommissionens meddelande av den 13 februari 2008, ”Att förbereda nästa steg i utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning”, som innehåller förslag till en integrerad gränsförvaltning som innebär upprättande av automatiska gränskontroller inklusive ett system där resenärer kan uppnå status som ”registrerade resenärer” och ett system för in- och utresa (KOM(2008)0069),

— med beaktande av avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om lufttrafikföretags behandling av passageraruppgifter (PNR) och överföring av dessa till Förenta staternas Department of Homeland Security (DHS) (2007 års PNR-avtal) ([5]), förslaget till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte (KOM(2007)0654) samt yttrandena från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska datatillsynsmannen och artikel 29-arbetsgruppen samt arbetsgruppen om polis och rättsväsende,

— med beaktande av relevant nationell rättspraxis såsom den tyska konstitutionsdomstolens avgörande om polisiär förebyggande efterforskning (”polizeiliche präventive Rasterfahndung”) ([6]), det brittiska överhusets dom i målet angående de tjeckiska romerna ([7]) och rättspraxis vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, särskilt i målen Timishev mot Ryssland ([8]), Nachova med flera mot Bulgarien ([9]), D. H. med flera mot Republiken Tjeckien ([10]) och S. and Marper mot Förenade kungariket ([11]), samt EG-domstolens rättspraxis, särskilt i målet Huber mot Tyskland ([12]),

— med beaktande av rapporten från Martin Scheinin, FN:s särskilde rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen ([13]), handlingen om skydd av rätten till privatliv i kampen mot terrorismen från Thomas Hammarberg, Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter ([14]), de allmänna policyrekommendationerna nr 8 om att bekämpa rasism och samtidigt bekämpa terrorism ([15]) och nr 11 om att bekämpa rasism och rasdiskriminering inom polisverksamhet ([16]) från Europarådets europeiska kommission mot rasism och intolerans (ECRI) och rapporten om etnisk profilering från Europeiska unionens nätverk av oberoende experter på grundläggande rättigheter ([17]),

([1]) EUT L 253, 29.9.2005, s. 22.
([2]) EUT L 386, 29.12.2006, s. 89.
([3]) EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.
([4]) EUT L 210, 6.8.2008, s. 12.
([5]) EUT L 204, 4.8.2007, s. 18.
([6]) Den tyska konstitutionsdomstolens beslut, BVerfG, 1 BvR 518/02 av den 4 april 2006, Absatz-Nr. (1-184).
([7]) House of Lords, den 9 december 2004, R v. Immigration Office at Prague Airport and another (Respondents) ex parte European Roma Rights Centre and other (Appellants) [2004], UKHL 55, punkt 101.
([8]) Timishev mot Ryssland, den 13 december 2005, nr 55762/00 och 55974/00, ECHR 2005-XII.
([9]) Nachova m.fl. mot Bulgarien [GC], den 26 februari 2004, nr 43577/98 och 43579/98, ECHR 2005-VII.
([10]) D. H. m. fl. mot Republiken Tjeckien, den 13 november 2007, nr 57325/00.
([11]) S. and Marper mot Förenade kungariket, den 4 december 2008, nr 30562/04 och 30566/04.
([12]) Dom av den 16 december 2008 i mål C-524/06, REG 2008, s. I-0000.
([13]) FN-dokument A/HRC/4/26, den 29 januari 2007.
([14]) CommDH/Issue Paper (2008) 3, Strasbourg den 17 november 2008.
([15]) REG(2004) 26, antagen den 17 mars 2004.
([16]) REG(2007) 39, antagen den 29 juni 2007.
([17]) CFR-CDF, yttrande 4.2006, http://ec.europa.eu/justice_home/cfr_cdf/doc/avis/2006_4_en.pdf

— med beaktande av artiklarna 114.3 och 94 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0222/2009), och av följande skäl:

Profilering och dataextrahering

A. Medlemsstaterna utnyttjar alltmer den nya tekniken genom att använda program och system som omfattar insamling, användning, lagring eller utbyte av information om personer, som ett sätt att bekämpa terrorism eller för att hantera andra hot i kampen mot brottsligheten.

B. En tydlig definition av vad profilering innebär bör fastställas på europeisk nivå, med hänsyn till det konkreta mål som eftersträvas. Profilering är en utredningsteknik som kommit fram genom ny teknik och som ofta används inom den kommersiella sektorn. Nu används den dock mer och mer som ett brottsbekämpningsinstrument, främst för att upptäcka och förebygga brott samt för gränskontroll.

C. Profilering, som ofta görs genom automatiserad ”extrahering” av datoruppgifter, behöver undersökas och tas upp i en politisk debatt eftersom den på ett kontroversiellt sätt frångår den allmänna regeln att brottsbekämpningsbeslut bör baseras på en persons beteende. Profilering är en utredningsteknik där information om personer tas från flera olika källor. Det kan röra sig om uppgifter om etniskt ursprung, ras, nationalitet och religion, och informationen används som en grund i arbetet med att försöka identifiera och eventuellt vidta förbudsåtgärder mot brottslingar eller terrormisstänkta. Profilering kan definieras som

”en systematisk förening av en rad fysiska, beteendemässiga eller psykologiska särdrag med särskilda brott och användningen av dessa som en grund för brottsbekämpningsbeslut” [1]

eller, för att fastställa förhållandet mellan dataextrahering och profilering, som

”en teknik med hjälp av vilken en rad särdrag hos en viss kategori personer kan antas på grund av tidigare erfarenheter, och sökningar görs sedan i datakällor beträffande personer med matchande särdrag” [2].

D. Etnisk profilering, som särskilt baseras på ras eller etniskt ursprung och som därmed ger upphov till stor oro när det gäller konflikten med regler om icke-diskriminering, kan definieras som

”en praxis att använda ’ras’ eller etniskt ursprung, religion eller nationellt ursprung, antingen som den enda faktorn eller en av flera faktorer, i beslut som handlar om brottsbekämpning på ett systematiskt sätt, vare sig berörda individer identifieras på ett automatiskt sätt eller inte” [3],

eller

”polisens användning, utan någon objektiv eller rimlig motivering, av skäl som ras, hudfärg, språk, religion, nationalitet eller nationellt eller etniskt ursprung, vid kontroll-, övervaknings- eller utredningsverksamhet” [4].

---

[1] Yttrande från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter av den 28 oktober 2008 om förslaget till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte, punkt 35.

[2] House of Lords Report: Clarke R, Profiling: A Hidden Challenge to the Regulation of Data Surveillance, 1993, punkt 33, fotnot 41.

[3] De Schutter, Oliver and Ringelheim, Julie (2008), ”Ethnic Profiling: A Rising Challenge for European Human Rights Law”, Modern Law Review, 71(3): 358–384.

[4] Europarådets europeiska kommission mot rasism och intolerans (ECRI), den ovannämnda allmänna policyrekommendationen nr 11, punkt 1.

Fredag 24 april 2009

E. Profilering, både genom dataextrahering och genom den praxis som tillämpas inom polisen och andra organ, används allt oftare som ett verktyg för brottsbekämpning och gränskontroll. Man tar dock inte tillräcklig hänsyn till behovet av att utvärdera profileringens effektivitet och utveckling samt tillämpningen av det rättsliga skyddet för att garantera att rätten till privatliv respekteras och att diskriminering undviks.

F. Profiler kan vara

i) deskriptiva, när de baseras på vittnesmål och annan information om gärningsmän eller kännetecken för brott som har begåtts och därmed stöder gripandet av specifika misstänkta eller upptäckten av befintlig brottslig verksamhet som följer samma mönster, eller

ii) förutsägande, när de förenar observerbara variabler från tidigare händelser och befintliga uppgifter och upplysningar för att personer som kan vara involverade i framtida eller ännu oupptäckta brott ska kunna identifieras [1].

G. Dataextrahering och profilering suddar ut gränserna mellan godtagbar, riktad övervakning och diskutabel massövervakning där uppgifter samlas in därför att de är användbara och inte för väldefinierade ändamål, vilket potentiellt kan utgöra en olaglig kränkning av rätten till privatliv.

H. Omotiverade reserestriktioner och störande kontrollmetoder skulle kunna få negativa konsekvenser för viktiga ekonomiska, vetenskapliga, kulturella och sociala utbyten med tredjeländer. Mot bakgrund av detta är det viktigt att minimera riskerna för vissa grupper och nationaliteter som faller offer för diskriminerande metoder eller åtgärder som inte kan motiveras objektivt.

I. Det finns risk för att oskyldiga personer kan bli utsatta för godtyckliga gripanden, förhör, reserestriktioner, övervakning eller säkerhetslarm på grund av att uppgifter har lagts till i deras profil av en statlig företrädare. Om uppgifterna inte omgående avlägsnas finns det risk för att de via informationsutbyte och ömsesidigt erkännande av beslut leder till att de berörda personerna förvägras viseringar, utrese- eller inresetillstånd, registreras i bevakningslistor och databaser, drabbas av anställnings- eller bankförbud, utsätts för arresteringar eller frihetsberövanden eller andra inskränkningar av sina rättigheter utan att det kanske finns någon möjlighet att överklaga.

Rättsliga skyldigheter

J. Brottsbekämpning ska alltid ske med respekt för de grundläggande rättigheterna, däribland rätten till privat- och familjeliv, skyddet av personuppgifter och icke-diskriminering. Ett nära internationellt samarbete är nödvändigt i kampen mot terrorism och grov brottslighet, men allt sådant samarbete måste samtidigt vara förenligt med internationell rätt och EU:s normer och värderingar beträffande likabehandling och rättsskydd, inte minst så att EU inte förlorar sin trovärdighet som förkämpe för de mänskliga rättigheterna inom sina egna gränser och på internationell nivå.

K. EU bör undvika undersökningsmetoder som i onödan skulle kunna störa de diplomatiska förbindelserna, hindra detta internationella samarbete eller skada bilden av EU globalt och unionens trovärdighet som främjare av internationell rätt. De europeiska standarderna för likabehandling, icke-diskriminering och rättsskydd bör förbli en förebild.

L. Både deskriptiv och förutsägande profilering kan vara legitima utredningsverktyg när man utgår från vetenskaplig, pålitlig och aktuell information i motsats till obeprövade generaliseringar som bygger på stereotyper och när de åtgärder som vidtas med sådana profiler som utgångspunkt godkänns enligt de rättsliga nödvändighets- och proportionalitetstesterna. Vid avsaknad av lämpliga rättsliga begränsningar och garantier vad avser användningen av uppgifter om etnisk och rasmässig bakgrund, religion, nationalitet och politisk tillhörighet finns det dock en betydande risk för att profilering leder till diskriminerande metoder.

[1] Rapport från FN:s särskilda rapportör om främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorismen, punkt 33.

M. Den vägledning som ges i den europeiska yrkesetiska koden för polisen är att polisutredningar åtminstone ska baseras på en skälig misstanke om att ett faktiskt eller eventuellt brott föreligger. Profilering som bygger på stereotyper eller förutfattade meningar utan att sådan skälig misstanke föreligger kan dock ge upphov till överträdelser av de mänskliga rättigheterna ([1]), och utgöra ett hot mot individen och samhället i stort.

N. I utarbetandet av förutsägande profiler används breda profiler som tagits fram genom korshänvisningar mellan databaser och som återspeglar oprövade generaliseringar eller beteendemönster som bedöms kunna indikera framtida eller ännu oupptäckta brott eller terroristhandlingar. Detta ger upphov till stor oro när det gäller skydd av privatlivet och kan utgöra en kränkning av rätten till privatliv enligt artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 7 i stadgan ([2]).

O. I Europadomstolens rättspraxis fastställs det att undantag från artikel 8.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna endast tillåts om de är förenliga med lagstiftningen och nödvändiga i ett demokratiskt samhälle ([3]), i enlighet med den nyligen förkunnade domen i målet S. and Marper mot Förenade kungariket ovan där det fastställdes att ”generellt och godtyckligt … bevarande av fingeravtryck, cellprov och DNA-profiler av misstänkta men ostraffade personer” är en överträdelse av artikel 8 i konventionen.

P. Europadomstolens slutsats i målet S. and Marper mot Förenade kungariket ovan om att det uppstår en risk för stigmatisering till följd av att personer som inte dömts för något brott behandlas på samma sätt som dömda brottslingar i den brittiska DNA-databasen ger även upphov till frågetecken om lagligheten av profileringsverksamhet som baseras på hantering av personuppgifter om personer som inte dömts i domstol ([4]).

Q. ”Rasterfahndung”-programmet, där tysk polis inhämtade personuppgifter om män i åldern 18–40 år som då studerade eller hade studerat den muslimska läran i ett (misslyckat) försök att identifiera terroristmisstänkta, ansågs vara författningsstridigt av den tyska konstitutionsdomstolen i ovannämnda avgörande. Det fastställdes att dataextrahering utgör ett olaga intrång i personuppgifter och privatliv som inte kan motiveras som ett svar på en allmän hotsituation av det slag som hela tiden har funnits sedan terroristattackerna den 11 september 2001, och förutsätter att en konkret fara föreligger såsom förberedande eller utförande av terroristattacker.

Effektivitet

R. En viss tvekan om nyttan med dataextrahering och profilering framgår av flera olika amerikanska studier.

i) I en studie från Cato Institute observerades följande:

”Det finns många fördelar med dataextrahering, men den är inte ändamålsenlig när det gäller att upptäcka terrorister. Det vore olyckligt om dataextrahering för avslöjande av terrorismhandlingar används inom områdena nationell säkerhet och brottsförebyggande och inom tekniska kretsar eftersom ett fortsatt utnyttjande av dataextrahering skulle innebära ett slöseri med de amerikanska skattebetalarnas pengar, ett onödigt intrång i privatlivet och de medborgerliga fri- och rättigheterna och dessutom bortkastad tid för dem som arbetar med att skydda den nationella säkerheten ([5])”.

([1]) Idem, punkt 33. Se även den ovannämnda rapporten ”Ethnic Profiling” från Europeiska unionens nätverk av oberoende experter på grundläggande rättigheter, s. 9–13.

([2]) Yttrande från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter av den 28 oktober 2008 över förslaget till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte, punkt 4.

([3]) För en kort översikt av relevant rättspraxis se E. Brouwer, Towards a European PNR System?, en undersökning som genomförts för Europaparlamentets generaldirektorat för EU-intern politik – Medborgerliga rättigheter och konstitutionella frågor, PE 410.649, januari 2009, punkt 5, s.16–17.

([4]) Den ovannämnda domen från Europadomstolen i målet S. and Marper mot Förenade kungariket, s. 125.

([5]) Cato Institute Policy Analysis nr 584, den 11 december 2006, 'Effective Terrorism and the limited role of predictive data-mining' av Jeff Jonas och Jim Harper.

ii) I en studie gjord av U.S. National Research Council om tekniker för dataextrahering och beteendeövervakning för Department of Homeland Security drogs följande slutsats:

"Automatiserad identifiering av terrorister genom dataextrahering är varken en genomförbar målsättning eller ett önskvärt mål för den tekniska utvecklingen ([1])".

S. Dataextraheringens effektivitet försvagas av att analytiker måste gå igenom en oerhört stor mängd uppgifter, vilket är som att leta efter en nål i en höstack. De så kallade digitala spåren av laglydiga medborgare är ännu fler än av brottslingar och terrorister som gör stora ansträngningar för att dölja sin identitet, och det finns dessutom ett betydande antal så kallade falska positiver, vilket inte bara leder till att helt oskyldiga personer misstänks utan även att de som är skyldiga samtidigt förblir oidentifierade.

T. Ett omvänt problem utgörs av risken att missa förbrytare som inte passar in på profiler. Ett exempel på detta är anstiftaren till bombattentaten i London den 7 juli 2005, som hade uppmärksammats av underrättelsetjänsten i en grupp av män som var misstänkta för inblandning i en terroristrelaterad bombkomplott, men som man inte gjorde någon uppföljning av eftersom han inte uppfyllde tillräckligt många av kriterierna i den profil som fanns före juli 2005 för terroristmisstänkta ([2]).

U. Profilering som äventyrar goda relationer i samhället och som leder till att vissa befolkningsgrupper avskräcks från att samarbeta med brottsbekämpande myndigheter vore kontraproduktivt eftersom det skulle inverka negativt på insatserna för att samla in upplysningar och vidta effektiva åtgärder mot brottslighet och terrorism ([3]).

V. Att på ett effektivt sätt samla information om särskilda misstänkta och att följa upp särskilda ledtrådar är det bästa sättet att upptäcka och föregripa terroristattacker. Därutöver kan slumpvisa personkontroller, som alla kan utsättas för och som terrorister inte kan undgå, vara effektivare än profilering i insatserna för att förhindra terrorism ([4]).

Etnisk profilering

W. Användningen av faktorer som etniskt ursprung, nationalitet eller religion inom brottsutredningar måste inte uteslutas så länge som den är förenlig med reglerna om icke-diskriminering, bland annat artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Men profilering där man beaktar etnisk tillhörighet måste godkännas enligt de tre granskningstesterna om verkan, proportionalitet och nödvändighet om den ska betraktas som en laglig avvikande hantering som inte utgör diskriminering.

X. Profilering som baseras på stereotypa antaganden kan framkalla fientlighet och främlingshat bland allmänheten mot personer av ett visst etniskt, nationellt eller religiöst ursprung ([5]).

Y. I Europadomstolens rättspraxis fastställs det att fall då ras utgör en exklusiv grund för brottsbekämpning utgör förbjuden diskriminering ([6]). Det är dock i praktiken inte alltid tydligt om ras eller etniskt ursprung var den exklusiva eller avgörande grunden för åtgärden i fråga, och det är oftast endast när brottsbekämpningsmönster analyseras som det tydligt framgår om dessa faktorer har haft en framträdande betydelse.

([1]) Protecting Individual Privacy in the Struggle Against Terrorists: A Framework for Program Assessment. Free executive summary, http://www.nap.edu/catalog/12452.html, s. 4.
([2]) "Detectives draw up new brief in hunt for radicals", The Times, den 28 december 2005.
([3]) Rapport från FN:s särskilda rapportör om främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorismen, punkt 62.
([4]) Idem, punkt 61.
([5]) Idem, punkt 40.
([6]) Den ovannämnda domen från Europadomstolen i målet Timishev mot Ryssland.

Z. Samtidigt som det inte finns några regler om ett uttryckligt förbud mot etnisk profilering på internationell nivå eller EU-nivå, tyder Europadomstolens rättspraxis på att så är fallet, och både CERD (utskottet för avskaffande av alla former av rasdiskriminering) och ECRI (Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans) har fastställt att ett sådant handlande utgör en överträdelse av förbudet mot diskriminering ([1]).

AA. I det handlingsprogram som antogs vid världskonferensen mot rasism år 2000 uppmanas staterna att utforma, genomföra och kontrollera efterlevnaden av effektiva åtgärder för att avskaffa etnisk profilering ([2]). I ovannämnda rekommendation nr 8 (”Combating racism while fighting terrorism”) uppmanade ECRI regeringarna att se till att ingen diskriminering sker till följd av lagstiftning och förordningar eller genomförandet av dessa inom området för brottsbekämpning. Europeiska unionens nätverk av oberoende experter på grundläggande rättigheter anser att terroristprofiler som baseras på kännetecken som nationalitet, ålder eller födelseort utgör en betydande diskrimineringsrisk ([3]).

AB. Det krävs en omfattande utvärdering av utredningsförfaranden och uppgiftshanteringssystem inom EU och medlemsstaterna där uppgifter används eller tillhandahålls för profilering för att garantera att dessa är fullt förenliga med internationella lagstadgade skyldigheter på nationell nivå, EU-nivå och internationell nivå och för att undvika oberättigad diskriminering eller effekter som utgör ett intrång i privatlivet.

AC. Följande rekommendationer bör tillämpas på sådana operationer, och en kombination av alla dessa skyddsåtgärder krävs för att ett fullvärdigt och effektivt skydd ska kunna ges.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

a) All hantering av personuppgifter i brotts- och terroristkämpningssyfte bör ha sin grund i publicerade rättsakter med gränser för användning, som är tydliga, specifika och bindande, och övervakas nära och effektivt av oberoende dataskyddsmyndigheter och som leder till stränga påföljder vid överträdelse. Masslagring av uppgifter i förebyggande syfte står inte i rimlig proportion till de grundläggande kraven på ett effektivt bekämpande av terrorism.

b) En rättslig ram bör fastställas som på ett tydligt sätt definierar vad profilering, oavsett om det sker genom automatiserad ”extrahering” av datoruppgifter eller annat, innebär, för att få fram tydliga bestämmelser för en laglig användning av dessa och de avgränsningar som bör gälla. Dessutom måste nödvändiga skyddsåtgärder för att skydda enskildas rättigheter samt ansvarsmekanismer införas.

c) Insamlingen och lagringen av personuppgifter och användningen av profileringsteknik när det gäller personer som inte är misstänkta för ett särskilt brott eller hot bör vara föremål för särskilt strikta nödvändighets- och proportionalitetstest.

d) En klar åtskillnad bör göras mellan fakta- och underrättelseuppgifter samt uppgifter om registrerade av olika kategorier.

e) Tillgång till arkiv som innehas av polis och underrättelsetjänst bör endast beviljas efter beslut i varje enskilt fall, av särskilda anledningar, och stå under rättslig kontroll i medlemsstaterna.

f) Profileringsverksamheten får inte inskränka det målinriktade utredningsarbete som görs av medlemsstaternas polistjänster, och restriktiv lagstiftning om profilering får inte hindra legitim åtkomst till databaser som är en del av sådana utredningar.

g) Det bör finnas tidsgränser för bevarandet av personlig information.

([1]) Yttrande från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter av den 28 oktober 2008 om förslaget till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte, punkt 39.

([2]) Rapport från världskonferensen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans, (A/CONF.189/12), handlingsprogram, punkt 72.

([3]) Europeiska unionens nätverk av oberoende experter på grundläggande rättigheter, ”The balance between freedom and security in the response by the European Union and its member States to the Terrorist Threats” (2003), s. 21.

Fredag 24 april 2009

h) Etnisk statistik är ett viktigt redskap för att upptäcka brottsbekämpningsmetoder som på ett oproportionerligt, omotiverat och oförsvarligt sätt riktar uppmärksamheten på etniska minoriteter. Upprättandet av en hög skyddsnivå för personuppgifter (uppgifter som är knutna till en identifierbar person) utesluter därmed inte framtagning av anonyma statistiska uppgifter, även sådana variabler om etnicitet, ”ras”, religion och nationellt ursprung som är nödvändiga för att upptäcka all diskriminering inom brottsbekämpningsmetoder. Artikel 29-arbetsgruppen bör ombes ge vägledning i denna fråga.

i) Insamling av uppgifter om personer endast på grund av särskild ras eller etniskt ursprung, religiös övertygelse, sexuell läggning, beteende, politiska åsikter eller personer som är medlemmar i särskilda rörelser eller organisationer som inte är förbjudna enligt lag bör förbjudas. Skyddsåtgärder och möjligheter till överklagande av en diskriminerande användning av brottsbekämpningsinstrumenten bör fastställas.

j) Endast i undantagsfall och under förutsättning att strikta skyddsåtgärder vidtas bör privata eller offentliga enheter förlita sig på datorer för att fatta beslut om personer utan någon mänsklig bedömning.

k) Det bör finnas kraftfulla skyddsåtgärder som fastställts i lag och som garanterar att polisväsendets och underrättelsetjänstens verksamhet, däribland terroristbekämpningsverksamhet, underkastas lämplig och effektiv rättslig och parlamentarisk kontroll.

l) Med tanke på de eventuella konsekvenserna för enskilda, bör upprättelse ges på ett effektivt sätt och tydlig information ges till den registrerade om gällande förfaranden i förening med rätten till tillgång till information och upprättelse.

m) En rad kriterier bör fastställas som gör det möjligt att utvärdera effektiviteten, legitimiteten och förenligheten med EU:s värderingar i allt slags profileringsverksamhet. Befintlig och föreslagen nationell lagstiftning och EU-lagstiftning om användning av profilering bör granskas för att man ska kunna försäkra sig om att den uppfyller rättsliga krav i europeisk lagstiftning och internationella fördrag. En reform av EU-lagstiftningen bör övervägas vid behov så att man kan upprätta bindande regler för att eventuella överträdelser av de grundläggande rättigheterna ska kunna undvikas, med hänsyn tagen till Europarådets väntade rekommendation om profilering.

n) Det bör göras en granskning av i vilken utsträckning profileringsåtgärder och profileringspraxis förbjuds eller regleras i direktiv 2000/43/EG och övervägas om det är lämpligt att avskaffa undantaget för flygplatser och hamnar från direktivets tillämpningsområde.

o) Rådet uppmanas att beställa en undersökning, som bygger på relevant lagstiftning och befintliga metoder, som kommissionen ska ha ansvar för att utföra i samråd med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, och om lämpligt Europeiska datatillsynsmannen, samt brottsbekämpande organ och underrättelsetjänster, och som rör den faktiska och potentiella tillämpningen av profileringstekniker, deras effektivitet när det gäller att identifiera misstänkta samt dessa teknikers förenlighet med de medborgerliga och mänskliga rättigheterna samt kraven på skydd av privatliv. Uppgifter om kroppsvisiteringar och andra ingripanden till följd av profileringstekniker bör begäras in från medlemsstaterna.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Fredag 24 april 2009

Icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT)

P6_TA(2009)0333

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) (2008/2324(INI))

(2010/C 184 E/26)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

— med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Annemie Neyts-Uyttebroeck för ALDE-gruppen och Angelika Beer för Verts/ALE-gruppen, om icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) (B6-0421/2008),

— med beaktande av den kommande översynskonferensenen 2010 mellan parterna i fördraget om icke-spridning av kärnvapen,

— med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 26 februari 2004 ([1]), den 10 mars 2005 ([2]), den 17 november 2005 ([3]) och den 14 mars 2007 ([4]) om icke-spridning och nedrustning av kärnvapen,

— med beaktande av sin resolution av den 5 juni 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP ([5]),

— med beaktande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,

— med beaktande av rådets uttalande den 8 december 2008 om förstärkning av den internationella säkerheten, särskilt punkterna 6, 8 och 9, där rådet ger uttryck för EU:s beslutsamheten att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen och deras bärare,

— med beaktande av den nyckelroll som gruppen för kärnmaterialsleverantörer har när det gäller att hindra spridningen av kärnvapen,

— med beaktande av de resolutioner om icke-spridning av kärnvapen och kärnvapennedrustning som antagits av FN:s säkerhetsråd, särskilt resolution 1540 (2004),

— med beaktande av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar, Internationella atomenergiorganets (IAEA) övergripande säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll, konventionen om fysiskt skydd av kärnämne, den internationella konventionen om bekämpande av nukleär terrorism, Haag-uppförandekoden mot spridning av ballistiska missiler, fördraget om minskning av strategiska vapen (START I) som kommer att löpa ut 2009 och fördraget om minskning av strategiska offensiva vapen (SORT),

— med beaktande av rapporten om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin som antogs av Europeiska rådet den 11 december 2008,

— med beaktande av artikel 114.3 och artikel 90 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0234/2009), och av följande skäl:

([1]) EUT C 98 E, 23.4.2004, s. 152.
([2]) EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 253.
([3]) EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 453.
([4]) EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 146.
([5]) Antagna texter, P6_TA(2008)0255.

Fredag 24 april 2009

A. Det finns ett behov att ytterligare stärka icke-spridningsavtalets samtliga tre pelare: icke-spridning, nedrustning och samarbete kring den civila användningen av kärnkraft.

B. Det är mycket oroväckande med bristen på framsteg när det gäller att uppnå konkreta målsättningar (såsom de ”13 stegen” ([1])) för att fullfölja de mål i fördraget om icke-spridning av kärnvapen som man kommit överens om vid tidigare konferenser för översyn av icke-spridningsfördraget. Särskilt oroväckande är det med tanke på de hot som nu uppstår från en rad olika källor, inbegripet den ökande spridningen, risken för att teknik och radioaktivt material hamnar i händerna på kriminella organisationer och terrorister samt motviljan hos de kärnvapenstater som har undertecknat icke-spridningsfördraget att minska eller avskaffa sina kärnvapenarsenaler och att helt och hållet överge den militära doktrinen om kärnvapenavskräckning.

C. Spridningen av massförstörelsevapen och deras bärare till såväl statliga som icke-statliga aktörer utgör ett av de allvarligaste hoten mot den internationella stabiliteten och säkerheten.

D. Såsom tydligt anges i den EU-strategi mot spridning av massförstörelsevapen som Europeiska rådet antog den 12 december 2003 har EU åtagit sig att använda alla tillgängliga instrument för att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt avveckla spridningsprogram som inger oro på global nivå.

E. EU måste anstränga sig ytterligare för att motverka spridningen av kärnvapen och finansieringen av denna, beivra spridning genom införande av sanktioner samt vidta åtgärder för att förhindra immateriella överföringar av kunskap och kompetens med alla till buds stående instrument, inbegripet multilaterala fördrag och kontrollmekanismer, nationella och internationellt samordnade exportkontroller, samarbetsprogram för hotminskning samt politiska och ekonomiska påtryckningsmedel.

F. De nya förslagen om nedrustning är mycket uppmuntrande, exempelvis de förslag som lades fram av Henry Kissinger, George P. Shultz, William J. Perry och Sam Nunn i januari 2007 och i januari 2008, modellen för en kärnvapenkonvention och Hiroshima-Nagasaki-protokollet, som främjas globalt av det civila samhällets organisationer och politiska ledare. Uppmuntrande är även kampanjer som ”Global Zero” som bygger på argumentet att en avgörande metod att förebygga spridning av kärnvapen och åstadkomma världsomfattande säkerhet är att verka för ett avskaffande av kärnvapen.

G. Den franska och den brittiska regeringens initiativ för att minska sina respektive kärnvapenarsenaler bör välkomnas.

H. Starkt uppmuntrande är i synnerhet den amerikanska presidenten Barack Obamas tydliga ställningstagande till kärnvapenfrågor i Prag den 5 april 2009, hans åtagande att fortsätta med kärnvapennedrustningen och hans vision om en värld utan kärnvapen. Det konstruktiva samarbetet mellan Förenta staterna och Ryssland för att förnya START-fördraget, ta ballistiska missiler ur hög beredskap och avsevärt minska Förenta staternas lager av kärnvapen och material är välkommet. Förenta staternas beslut att fullt ut delta i E3+3-processen med Iran bör också välkomnas. Förenta staternas ratificering av tilläggsprotokollet till IAEA:s avtal om säkerhetskontroll bör välkomnas som ett positivt och förtroendeskapande steg. President Obamas avsikt att slutföra Förenta staternas ratificering av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) och inleda förhandlingar om ett fördrag om förbud mot klyvbart material är mycket välkommen.

I. Det krävs nära samordning och samarbete mellan EU och dess partner, i första hand Förenta staterna och Ryssland, för att återuppliva och stärka icke-spridningssystemet.

J. Det är mycket viktigt att stärka icke-spridningsfördraget roll som hörnsten i det världsomspännande icke-spridningssystemet och att erkänna att det omgående krävs djärvt politiskt ledarskap och många progressiva, stegvisa åtgärder för att bekräfta icke-spridningsavtalets betydelse och för att stärka de avtal, fördrag och organ som utgör de nuvarande icke-spridnings- och nedrustningsinstrumenten, i första hand CTBT och IAEA.

([1]) FN, 2000 Review Conference of the Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, NPT/CONF.2000/28 (del I och II).

K. Det gemensamma brittiskt-norska initiativet för att bedöma genomförbarheten av, och utarbeta tydliga förfaranden för, en eventuell avveckling av kärnvapen samt kontrollförfarandena för detta bör välkomnas. Detta är ett mycket positivt initiativ för EU, Nato och andra berörda aktörer.

L. Det franska ordförandeskapet sände en skrivelse daterad den 5 december 2008 till FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon, som innehöll EU:s nedrustningsförslag som antogs av Europeiska rådet i december 2008.

M. Javier Solana, EU:s höge representant för Gusp, höll ett tal den 9 december 2008 vid konferensen ”Peace and Disarmament: A World without Nuclear Weapons” där han välkomnade att frågan om kärnvapennedrustning återigen har hamnat överst på den internationella dagordningen och underströk att EU måste integrera icke-spridning i sin allmänna politik.

N. Förenta staternas president Obama höll ett välkommet tal i Prag den 5 april 2009, i vilket han uppgav att Förenta staterna har en moralisk skyldighet att föra en kampanj för att befria världen från alla kärnvapen. Han medgav dock att detta mål kanske inte kan uppnås under hans livstid, och betonade att fördraget om icke-spridning av kärnvapen måste stärkas som en utgångspunkt för samarbete och en stegvis lösning. Den nya amerikanska regeringen bör fullt ut låta Europeiska unionen delta i denna kampanj, och särskilt i det globala sammanträde som ska hållas 2009 för att ta itu med kärnvapenhotet.

O. Det har blivit allmänt bruk att införa ”icke-spridningsklausuler” i de överenskommelser som EU ingått med tredje land sedan 2003.

P. EU har ställt sig bakom icke-spridnings- och nedrustningsinitiativ utanför FN:s ram, exempelvis initiativet för säkerhet mot spridning av massförstörelsevapen (Proliferation Security Initiative) och G8-gruppens globala partnerskap.

Q. Kommissionen har observatörsstatus i såväl gruppen för kärnmaterialsleverantörer som konferensen för översyn av icke-spridningsavtalet, och rådets sekretariat deltar också i den sistnämnda konferensen genom antingen EG-delegationen eller EU:s ordförandeskap.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

(a) Rådet uppmanas att se över och uppdatera rådets gemensamma ståndpunkt 2005/329/Gusp av den 25 april 2005 om 2005 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen ([1]), och att godkänna denna vid Europeiska rådets möte i december 2009, för att förbereda för ett framgångsrikt resultat av konferensen för översyn av icke-spridningsfördraget 2010 som kommer att ytterligare stärka icke spridningsavtalets tre befintliga pelare. Rådet uppmanas att eftersträva det mål att på sikt avveckla alla kärnvapen som presenteras i förslaget till kärnvapenkonvention.

b) Rådet uppmanas att intensifiera ansträngningarna för att se till att icke-spridningssystemets regler och instrument ges universell spridning och att de tillämpas på ett effektivt sätt, i första hand genom att förbättra möjligheterna till kontroll.

c) Rådet uppmanas att, i samarbete med sina partner, aktivt stödja konkreta förslag för att se till att IAEA får kontrollen över tillverkningen, användningen och upparbetningen av allt kärnbränsle, inbegripet upprättandet av en internationell bränslebank. Rådet uppmanas även att stödja andra initiativ för multilateraliseringen av kärnbränslecykeln i syfte att uppnå en fredlig användning av kärnenergi, samtidigt som man i detta sammanhang bör komma ihåg att parlamentet välkomnar att rådet och kommissionen är beredda att bidra med upp till 25 000 000 EUR för upprättandet av en kärnbränslebank under IAEA:s kontroll och önskar att den gemensamma åtgärden i detta ärende snabbt godkänns.

([1]) EUT L 106, 27.4.2005, s. 32.

Fredag 24 april 2009

d) Rådet uppmanas att främja ytterligare åtgärder för att stärka IAEA:s mandat, inbegripet åtgärder för att vinna allmänt erkännande av tilläggsprotokollen till IAEA:s säkerhetskontrollavtal och andra steg för att utveckla förtroendeskapande åtgärder. Rådet uppmanas även att se till att denna organisation får tillräckligt med resurser för att kunna fullfölja sitt viktiga mandat att göra kärnenergiverksamhet säker.

e) Rådet uppmanas att göra betydande framsteg i fråga om G8-gruppens partnerskapsinitiativ, initiativet för säkerhet mot spridning av massförstörelsevapen och det globala initiativet om minskning av hot samt att främja det snara ikraftträdandet av CTBT.

f) Rådet uppmanas att fördjupa sin dialog med den nya amerikanska regeringen och alla kärnvapenmakter för att få till stånd en gemensam dagordning med målet att gradvist minska lagret av kärnstridsspetsar. Rådet uppmanas vidare att i synnerhet stödja Förenta staternas och Rysslands åtgärder att avsevärt minska sina kärnvapenlager i enlighet med START-I- och SORT-fördragen. Rådet uppmanas dessutom att påskynda en ratificering av CTBT och en förnyelse av START-fördraget.

g) Rådet uppmanas att vid konferensen för översyn av icke-spridningsfördraget 2010 utveckla strategier för att nå en överenskommelse om ett fördrag som stoppar produktionen av klyvbara material avsedda för vapen på ett sätt som inte är diskriminerande. Med det menas att det fördrag som förhandlas fram bör kräva att inte bara stater som inte har kärnvapen eller stater som för närvarande inte omfattas av icke-spridningsfördraget, utan även de fem medlemmarna i FN:s säkerhetsråd, som alla har kärnvapen, avstår från produktion av klyvbara material för vapen samt avvecklar alla sina befintliga anläggningar som producerar klyvbara material för vapen.

h) Rådet uppmanas att ge sitt fulla stöd till åtgärder för att stärka och förbättra systemen för att kontrollera tillämpningen av alla tillgängliga instrument för icke-spridning.

i) Rådet uppmanas att begära en utvärdering av effektiviteten hos klausulerna om icke-spridning av massförstörelsevapen i avtal som ingåtts mellan EU och tredje land.

j) Rådet uppmanas att regelbundet hålla parlamentet underrättat om alla förberedande möten inför den översynskonferens om icke-spridningsavtalet som ska hållas 2010 samt att vid denna konferens ta vederbörlig hänsyn till parlamentens ståndpunkter i frågor som rör icke-spridning och nedrustning.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen, FN:s generalsekreterare, ordföranden för konferensen för översyn av icke-spridningsfördraget 2010, medlemsstaternas parlament, det globala parlamentariska nätverket för kärnvapennedrustning (PNND) samt till Borgmästare för fred.

Onsdag 22 april 2009

YTTRANDEN

EUROPAPARLAMENTET

Bekämpning av våld mot kvinnor

P6_TA(2009)0259

Europaparlamentets förklaring om kampanjen ”Säg NEJ till våld mot kvinnor”

(2010/C 184 E/27)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av FN:s förklaring om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993, och förklaringen om avskaffande av våld mot kvinnor i hemmet som antogs av FN:s generalsekretariat den 22 december 2003, vilka erkänner det omedelbara behovet av att avskaffa våld mot kvinnor,

— med beaktande av sin resolution av den 16 september 1997 om behovet av en europeisk kampanj för nolltolerans av våld mot kvinnor [1], och av den 2 februari 2006 om dagens situation när det gäller bekämpning av våld mot kvinnor och eventuella framtida åtgärder [2],

— med beaktande av UNIFEM:s (FN:s kvinnofond) kampanj ”Säg NEJ till våld mot kvinnor ” (”Say NO to Violence against Women”), som betonar behovet av handling och att skydda kvinnor mot våld,

— med beaktande av artikel 116 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Våld mot kvinnor och flickor är ett allmänt utbrett problem av världsomfattande proportioner.

B. I ovannämnda resolutioner betonade parlamentet behovet av att inleda en EU-omfattande kampanj för nolltolerans av våld mot kvinnor.

C. Europarådets nyligen genomförda kampanj ”Stoppa våld mot kvinnor i hemmet” bekräftar behovet av handling och skydd av kvinnor mot våld.

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom de närmaste fem åren utropa ”Europaåret för nolltolerans av våld mot kvinnor”, vilket parlamentet upprepade gånger har krävt.

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja UNIFEM-kampanjen ”Säg NEJ till våld mot kvinnor” genom att underteckna petitionen.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namn på undertecknarna till rådet, kommissionen och UNIFEM.

[1] EGT C 304, 6.10.1997, s. 55.
[2] EUT C 288 E, 25.11.2006, s. 66.

Onsdag 22 april 2009

Förteckning över ledamöter som har undertecknat förklaringen

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Roberta Angelilli, Rapisardo Antinucci, Kader Arif, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Mariela Velichkova Baeva, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Maria Berger, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Josep Borrell Fontelles, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Emine Bozkurt, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Wolfgang Bulfon, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Simon Busuttil, Maddalena Calia, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Françoise Castex, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Giulietto Chiesa, Călin Cătălin Chiriță, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Hanne Dahl, Daniel Dăianu, Dragoş Florin David, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Göran Färm, Markus Ferber, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Roberto Fiore, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Glyn Ford, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Urszula Gacek, Kinga Gál, Milan Gaľa, Vicente Miguel Garcés Ramón, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Evelyne Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Neena Gill, Monica Giuntini, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Louis Grech, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Fiona Hall, Ioan Lucian Hămbăşan, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Anna Hedh, Jacky Hénin, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Jens Holm, Mary Honeyball, Richard Howitt, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Lívia Járóka, Dan Jørgensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Silvana Koch-Mehrin, Jaromír Kohlíček, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Aldis Kušķis, Sepp Kusstatscher, Joost Lagendijk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Vytautas Landsbergis, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Henrik Lax, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Andrea Losco, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Nils Lundgren, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Erika Mann, Catiuscia Marini, Helmuth Markov, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Erik Meijer, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Antonio Mussa, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Alexandru Nazare, Catherine Neris, Ljudmila Novak, Péter Olajos, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Maria Grazia Pagano, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Neil Parish, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Samuli Pohjamo, Bernard Poignant, Lydie Polfer, Miguel Portas, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, Teresa Riera Madurell, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Maria Robsahm, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Raül Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Heide Rühle, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Christel Schaldemose, Pierre Schapira, Lydia Schenardi, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Elisabeth Schroedter, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, Eva-Riitta Siitonen, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Nina Škottová, Alyn Smith, Csaba Sógor, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszewska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Strož, Margie Sudre, Eva-Britt Svensson, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Michel Teychenné, Britta Thomsen,

Marianne Thyssen, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kyösti Virrankoski, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Renate Weber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Iva Zanicchi, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Roberts Zīle, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Onsdag 22 april 2009

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Begäran om fastställelse av Aldo Patriciellos immunitet

P6_TA(2009)0233

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om fastställelse av Aldo Patriciellos immunitet och privilegier (2008/2323(IMM))

(2010/C 184 E/28)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av Aldo Patriciellos begäran om fastställelse av hans immunitet, med anledning av ett brottmål vid distriktsdomstolen i Campobasso, daterad den 11 november 2008 och tillkännagiven i kammaren den 20 november 2008,

— efter att ha hört Aldo Patriciello i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 (”protokollet”) och artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet av den 20 september 1976,

— med beaktande av EG-domstolens domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986 och 21 oktober 2008 [1],

— med beaktande av artiklarna 6.3 och artikel 7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0196/2009), och av följande skäl:

A. Aldo Patriciello är ledamot av Europaparlamentet, och hans valprövning genomfördes av parlamentet den 15 juni 2006.

B. Enligt EG-domstolen måste Europaparlamentet och de nationella rättsliga myndigheterna samarbeta för att undvika konflikter i tolkningen och tillämpningen av protokollets bestämmelser. När en ledamot av Europaparlamentet åtalas vid en nationell domstol och denna domstol informeras om att ett förfarande om fastställelse av dennes immunitet och privilegier har inletts i enlighet med artikel 6.3 i arbetsordningen, måste därför denna domstol skjuta upp processen och begära att parlamentet avger ett yttrande så fort som möjligt [2].

[1] Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 383; svensk specialutgåva, volym 1, s. 203), mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 703) och de förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, (ännu inte offentliggjord i Rättsfallssamlingen från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt).

[2] Domar i de förenade målen C-200/07 och C-201/07Marra, punkterna 42 och 43.

C. Enligt artikel 10 i protokollet har parlamentsledamöterna under Europaparlamentets sessioner samma immunitet på sin egen medlemsstats territorium som ledamöterna i landets eget parlament. Immuniteten gäller dock inte om en ledamot tas på bar gärning vid lagöverträdelse. Detta hindrar inte Europaparlamentet från att utöva sin rätt att upphäva immuniteten för en av sina ledamöter.

D. Den tillämpliga bestämmelsen i det berörda fallet är artikel 68.2 i Republiken Italiens konstitution, genom vilken straffrättsligt förfarande kan inledas mot parlamentsledamöter utan särskilda formaliteter, men om kammaren som ledamoten tillhör inte har gett sin tillåtelse får varken kroppsvisitation eller husrannsakan av parlamentsledamoten genomföras, och ledamoten får inte gripas, på annat sätt frihetsberövas eller häktas, förutom i syfte att verkställa en dom eller då ledamoten tas på bar gärning vid brott för vilka ett gripande är obligatoriskt i fall av *flagrante delicto*.

E. I sin nuvarande form ger protokollet inte Europaparlamentet möjligheter att vidta bindande åtgärder för att skydda Aldo Patriciello.

1. Europaparlamentet beslutar att inte fastställa Aldo Patriciellos immunitet och privilegier.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till behöriga myndigheter i Republiken Italien.

Begäran om fastställelse av Renato Brunettas immunitet

P6_TA(2009)0234

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om fastställelse av Renato Brunettas immunitet och privilegier (2008/2147(IMM))

(2010/C 184 E/29)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av Renato Brunettas begäran om fastställelse av hans immunitet, med anledning av ett brottmål vid distriktsdomstolen i Florens, daterad den 15 maj 2008 och tillkännagiven i kammaren den 4 juni 2008,

— med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet av den 20 september 1976,

— med beaktande av EG-domstolens domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986 och 21 oktober 2008 [1],

— med beaktande av artiklarna 6.3 och 7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0195/2009).

1. Europaparlamentet beslutar att fastställa Renato Brunettas immunitet och privilegier.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till behöriga myndigheter i Republiken Italien.

---

[1] Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 383; svensk specialutgåva, volym 1, s. 203), mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 703) och de förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, (ännu inte offentliggjord i Rättsfallssamlingen från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt).

Onsdag 22 april 2009

Begäran om samråd om Antonio Di Pietros immunitet och privilegier

P6_TA(2009)0235

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om samråd om Antonio Di Pietros immunitet och privilegier (2008/2146(IMM))

(2010/C 184 E/30)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran om samråd om Antonio Di Pietros parlamentariska immunitet av den 15 maj 2008 som översänts av behörig myndighet i Republiken Italien och som tillkännagavs i kammaren den 5 juni 2008,

— efter att ha hört Antonio Di Pietro i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet av den 20 september 1976,

— med beaktande av EG-domstolens domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986 och 21 oktober 2008 ([1]),

— med beaktande av artikel 68.1 i Republiken Italiens konstitution,

— med beaktande av artiklarna 6.1 och artikel 7.13 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0197/2009),

1. Europaparlamentet beslutar att inte upphäva Antonio Di Pietros immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till behöriga myndigheter i Republiken Italien.

([1]) Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 383; svensk specialutgåva, volym 1, s. 203), mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 703) och de förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, (ännu inte offentliggjord i Rättsfallssamlingen från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt).

Onsdag 22 april 2009

Begäran om upphävande av Hannes Swobodas immunitet

P6_TA(2009)0236

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om upphävande av Hannes Swobodas immunitet (2009/2014(IMM))

(2010/C 184 E/31)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran om upphävande av Hannes Swobodas immunitet av den 5 december 2008 som översändes av brottmålsdomstolen i Wien den 20 januari 2009 och som tillkännagavs i kammaren den 5 februari 2009,

— efter att ha hört Hannes Swoboda i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet av den 20 september 1976,

— med beaktande av EG-domstolens domar av den 12 maj 1964 och den 10 juli 1986 ([1]),

— med beaktande av artikel 57 i Republiken Österrikes grundlag (Bundes-Verfassungsgesetz),

— med beaktande av artikel 6.2 och artikel 7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0190/2009).

1. Europaparlamentet beslutar att inte upphäva Hannes Swobodas immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Österrike.

([1]) Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 383; svensk specialutgåva, volym 1, s. 203) och mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 703).

Onsdag 22 april 2009

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Avtal EG/Pakistan om vissa luftfartsaspekter *

P6_TA(2009)0218

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Pakistan om vissa luftfartsaspekter (KOM(2008)0081 – C6-0080/2009 – 2008/0036(CNS))

(2010/C 184 E/32)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0081),

— med beaktande av artikel 80.2 och artikel 300.2 första stycket första meningen i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0080/2009),

— med beaktande av artiklarna 51, 83.7 och 43.1 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0188/2009).

1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av avtalet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Islamiska republiken Pakistan parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 22 april 2009

EG:s anslutning till föreskrifter nr 61 från FN:s ekonomiska kommission för Europa om enhetliga bestämmelser för nyttofordon ***

P6_TA(2009)0219

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till föreskrifter nr 61 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa om enhetliga bestämmelser för godkännande av nyttofordon med avseende på deras utskjutande delar framför förarhyttens bakre vägg (KOM(2008)0675 – 7240/2009 – C6-0119/2009 – 2008/0205(AVC))

(2010/C 184 E/33)

(Samtyckesförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0675 –7240/2009),

— med beaktande av rådets begäran om parlamentets samtycke till rådets beslut 97/836/EG i enlighet med artikel 4.2 i EG-fördraget (C6-0119/2009) ([1]),

— med beaktande av artiklarna 75.1 och 43.1 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A6-0243/2009).

1. Europaparlamentet ger sitt samtycke till förslaget till rådets beslut.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) Rådets beslut av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter (”Reviderad överenskommelse av år 1958”) (EGT L 346, 17.12.1997, s. 78).

Onsdag 22 april 2009

Djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeland (kodifierad version) *

P6_TA(2009)0220

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeland (kodifierad version) (KOM(2008)0715 – C6-0479/2008 – 2008/0219(CNS))

(2010/C 184 E/34)

(Samrådsförfarandet – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0715),

— med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0479/2008),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter [1],

— med beaktande av artiklarna 80 och 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0248/2009).

A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

---

[1] EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Onsdag 22 april 2009

System för handel med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (kodifierad version) *

P6_TA(2009)0221

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (kodifierad version) (KOM(2008)0796 – C6-0018/2009 – 2008/0226(CNS))

(2010/C 184 E/35)

(Samrådsförfarandet – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0796),

— med beaktande av artiklarna 37 och 133 i EG-fördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0018/2009),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter [1],

— med beaktande av artiklarna 80 och 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0249/2009).

A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

[1] EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Onsdag 22 april 2009

Samordning av de sociala trygghetssystemen ***II

P6_TA(2009)0222

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilagorna (14518/1/2008 – C6-0003/2009 – 2006/0008(COD))

(2010/C 184 E/36)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14518/1/2008 – C6-0003/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet [1], en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2006)0007) och (KOM(2007)0376),

— med beaktande av kommissionens ändrade förslag (KOM(2008)0648),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A6-0207/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

[1] Antagna texter från sammanträdet 9.7.2008, P6_TA(2008)0349.

P6_TC2-COD(2006)0008

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilagorna

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 988/2009.)

Onsdag 22 april 2009

Samordning av sociala trygghetssystem: Tillämpningsbestämmelser ***II

P6_TA(2009)0223

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (14516/4/2008 – C6-0006/2009 – 2006/0006(COD))

(2010/C 184 E/37)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14516/4/2008 – C6-0006/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([1]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2006)0016),

— med beaktande av kommissionens ändrade förslag (KOM(2008)0647),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A6-0204/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) Antagna texter, 9.7.2008, P6_TA(2008)0348.

P6_TC2-COD(2006)0006

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 987/2009.)

Onsdag 22 april 2009

Europeiskt forskningsprogram för metrologi ***I

P6_TA(2009)0224

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens deltagande i ett europeiskt forskningsprogram för metrologi som genomförs av flera medlemsstater (KOM(2008)0814 – C6-0468/2008 – 2008/0230(COD))

(2010/C 184 E/38)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0814),

— med beaktande av artiklarna 251.2, 169 och 172 andra stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0468/2008),

— med beaktande av de utfästelser som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 7 april 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0221/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0230

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr …/2009/EG om gemenskapens deltagande i ett europeiskt forskningsprogram för metrologi som genomförs av flera medlemsstater

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, beslut nr 912/2009/EG.)

Onsdag 22 april 2009

Skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ***I

P6_TA(2009)0225

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD))

(2010/C 184 E/39)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0644),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 175.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0373/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för internationell handel (A6-0115/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0198

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden

(Text av betydelse för EES)

— EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

— med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

— med beaktande av kommissionens förslag ‖,

Onsdag 22 april 2009

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

— i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Skogen tillhandahåller en stor mängd miljömässiga, ekonomiska och sociala nyttigheter, som timmer, andra typer av skogsprodukter och miljötjänster ***och livsmiljöer för lokalsamhällen***.

(2) Skogsmiljön utgör ett värdefullt arv som måste skyddas, bevaras och om möjligt återställas med det yttersta målet att bevara den biologiska mångfalden och ekosystemens funktioner, skydda klimatet och slå vakt om rättigheterna för ursprungsbefolkningar, lokalsamhällen och samhällen som är beroende av skogens resurser.

(3) Skogen är en ekonomisk resurs och skogsbruket genererar välstånd och sysselsättning. Skogsbruket har även positiva inverkningar på klimatet eftersom skogens produkter kan ersätta mer energikrävande produkter.

(4) Det är särskilt från ett klimatperspektiv av stor betydelse att underleverantörer som verkar på gemenskapsmarknaden saluför timmer endast från laglig avverkning, eftersom sådant timmer säkerställer att skogens viktiga funktion som koldioxidsänka inte rubbas. Vidare bidrar användandet av timmer från laglig avverkning som byggnadsmaterial, i exempelvis trähus, till en bindning av koldioxid på lång sikt.

(5) Skogen och skogsindustrin står för en mycket stor del av utvecklingsländernas sociala och ekonomiska utveckling, och utgör i sådana länder den primära inkomstkällan för många människor. Det är därför viktigt att inte hämma denna utveckling och inkomstkälla, utan i stället fokusera på hur man kan främja en mer hållbar utveckling av skogsbruket i dessa länder.

(6) Den ökande efterfrågan på timmer och trävaror har, tillsammans med de institutionella brister och bristfälliga styrelseformer som karakteriserar skogssektorn i flera timmerproducerande länder, lett till att den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln blivit allt mer oroande.

(7) Det är uppenbart att trycket på de naturliga skogresurserna och efterfrågan på timmer och trävaror ofta är för högt och att gemenskapen måste minska sin inverkan på skogarnas ekosystem, oavsett var denna inverkan sker.

(8) Den olagliga avverkningen ***i kombination med institutionella och förvaltningsmässiga brister inom skogssektorn i ett stort antal timmerproducerande länder*** är ett stort problem *av internationella dimensioner*. Denna avverkning utgör ett allvarligt hot mot skogarna eftersom den bidrar till avskogningen ***och skogsförstörelsen***, som orsakar omkring 20 % av koldioxidutsläppen. Den ***påverkar också öken- och stäppbildningen, förvärrar markerosionen och förstärker ytterlighetsfenomenen i väderleken med de översvämningar de kan föra med sig,*** hotar den biologiska mångfalden***, skadar ursprungsbefolkningars livsmiljöer*** och underminerar det hållbara skogsbruket och dess utveckling. Den har också sociala, politiska och ekonomiska konsekvenser***, vilka ofta undergräver framstegen mot mål för god förvaltning och utgör ett hot mot lokalsamhällen som är beroende av skogen för att överleva samt mot ursprungsbefolkningars rättigheter***.

([1]) EUT C
([2]) EUT C
([3]) *Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 april 2009.*

Onsdag 22 april 2009

(9) Syftet med denna förordning är att inom EU stoppa handeln med olagligt avverkat timmer och produkter som framställts från sådant timmer och bidra till att i hela världen stoppa avskogningen och skogsförstörelsen, med de utsläpp av koldioxid och den förlust av biologisk mångfald den för med sig, och samtidigt främja hållbar ekonomisk tillväxt, hållbar mänsklig utveckling och respekt för ursprungsbefolkningar och lokalbefolkningar. Denna förordning bör bidra till fullgörandet av de skyldigheter och åtaganden som bland annat finns i konventionen från 1992 om biologisk mångfald (CBD), konventionen från 1973 om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites), de internationella avtalen från 1983, 1994 och 2006 om tropiskt timmer (ITTA), FN:s ramkonvention om klimatförändringar från 2002 (UNFCCC), FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning från 1994, Riodeklarationen om miljö och utveckling från 1992, Johannesburgdeklarationen och genomförandeplanen, antagen av världstoppmötet om hållbar utveckling den 4 september 2002, handlingsförslagen FN:s mellanstatliga panel för skogsfrågor, godkända av FN:s generalförsamling vid dess särskilda möte 1997 (Ungass), och från FN:s mellanstatliga skogsforum, den icke-bindande förklaringen från FN:s konferens 1992 om miljö och utveckling (Unced) om principerna för global samsyn beträffande bruk, vård och en hållbar utveckling av alla slags skogar, Agenda 21, antagen av Unced i juni 1992, resolutionen 1997 från Ungass om ett program för vidare genomförande av Agenda 21, millenniedeklarationen från 2000, Världsstadgan för naturen från 1982, deklarationen från FN-konferensen om den mänskliga miljön 1972, handlingsplanen från 1972 för den mänskliga miljön, FN:s skogsforum, resolution 4/2, konventionen från 1979 om europeiska vilda djur och livsmiljöer och FN-konventionen mot korruption från 2003 (Uncac).

(10) Enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram [1] ***bör företräde ges åt arbetet med att undersöka möjligheten att vidta aktiva åtgärder för att förhindra och bekämpa handel med olagligt avverkat timmer, liksom åt gemenskapens och medlemsstaternas fortsatt aktiva deltagande i genomförandet av globala och regionala lösningar och överenskommelser rörande skogsrelaterade frågor.***

(11) Kommissionens meddelande *av den 21 maj 2003 med titeln "Skogslagstiftningens* efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt) - *förslag till en handlingsplan för EU"* innehöll förslag om ett åtgärdspaket till stöd för de internationella insatser som görs för att lösa problemet med den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln ***och bidra till den vidare målsättningen om hållbar förvaltning av skogen*** [2].

(12) Europaparlamentet och rådet anser att gemenskapen bör bidra till de globala insatserna för att lösa problemet med olaglig avverkning ***samt stödja hållbar laglig avverkning inom ramen för hållbar utveckling, hållbar förvaltning av skogen och fattigdomsminskning, liksom social rättvisa och nationell suveränitet,*** och välkomnade därför meddelandet.

(13) I enlighet med meddelandets syfte, som är att garantera att endast trävaror som producerats i enlighet med producentlandets nationella lagstiftning förs in i gemenskapen, har gemenskapen förhandlat fram frivilliga partnerskapsavtal med timmerproducerande länder (partnerländer). Dessa avtal ålägger parterna att införa ett licenssystem och att reglera sådan handel med timmer och trävaror som anges i *partnerskapsavtalen*.

(14) Gemenskapen bör också i bilaterala samtal med de främsta timmerkonsumerande länderna, såsom Förenta staterna, Kina, Ryssland och Japan, ta initiativ till diskussioner om problemet med olaglig avverkning, få till stånd en konvergens i riktning mot harmoniserade lämpliga skyldigheter för aktörerna på de egna timmermarknaderna samt skapa ett oberoende globalt varningssystem och ett register över olaglig avverkning som t.ex. kan drivas av Interpol och ett lämpligt FN-organ och där man kan utnyttja den senaste satellitövervakningstekniken.

(15) Verksamhetsutövare från länder med skogar av internationell ekologisk betydelse bör ha särskilt ansvar för den hållbara exploateringen av timmer.

---

[1] ***EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.***
[2] KOM(2003)0251, 21.5.2003.

Onsdag 22 april 2009

(16) Med tanke på problemets omfattning och angelägenhetsgrad är det nödvändigt att aktivt stödja kampen mot den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln, ***att minska gemenskapens inverkan på skogarnas ekosystem,*** att komplettera och stärka initiativet med frivilliga partnerskapsavtal och att bättre samordna olika strategier som syftar till ***fattigdomsminskning,*** bevarande av skogar och en hög grad av miljöskydd, däribland kampen mot klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald.

(17) Utgående från principen om förebyggande åtgärder bör alla aktörer inom leveranskedjan dela på ansvaret för att undanröja risken för att olagligt avverkat timmer och trävaror från sådant timmer tillhandahålls på marknaden.

(18) De insatser som gjorts av de länder som ingått frivilliga Flegtpartnerskapsavtal med gemenskapen och de principer som ingår i dessa avtal bör erkännas, framför allt när det gäller definitionen av lagligt producerat timmer. Det bör också beaktas att enligt Flegtlicenssystemet är det endast timmer och trävaror från avverkning som skett i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning som exporteras till gemenskapen. Därför bör trävaror som finns förtecknade i bilagorna II och III till rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen ([1]), med ursprung i partnerländer som finns förtecknade i bilaga I till *den förordningen* anses komma från laglig avverkning om de uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter. ***De frivilliga partnerskapsavtalens principer, framför allt för definitionen av begreppet "timmer från laglig avverkning", måste bland annat innefatta en garanti för, samt bestämmelser om, att skogsbruket förutsätts vara hållbart, den biologiska mångfalden bevaras och lokalsamhällen som är beroende av skogen för att överleva samt ursprungsbefolkningar skyddas och får sina rättigheter garanterade.***

(19) Hänsyn bör också tas till det faktum att konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) ålägger parterna i konventionen att endast bevilja Citestillstånd för export när en art som finns förtecknad i Cites avverkats, bland annat, i enlighet med inhemsk lagstiftning i exportlandet. Därför bör trävaror från arter som finns förtecknade i bilagorna A, B och C i rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ([2]) anses komma från laglig avverkning om de uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter.

(20) Den olagliga avverkningen är mycket komplex, med sina underliggande faktorer och konsekvenser, och mot bakgrund av detta bör incitamenten för olagliga handlingar minskas genom fokusering på verksamhetsutövarnas beteende. ***Striktare krav och skyldigheter samt bättre rättsliga möjligheter att åtala verksamhetsutövare för innehav av olagligt timmer och olagliga trävaror och för utsläppande eller tillhandahållande av sådant timmer eller olagliga trävaror på gemenskapsmarknaden är bland de effektivaste lösningarna för att avhålla verksamhetsutövarna från att handla med leverantörer av olagligt timmer.***

(21) I brist på internationellt erkänd definition bör lagstiftningen i det land där timret avverkas ***vara den huvudsakliga grunden*** för definitionen av vad som utgör olaglig avverkning. ***Som måttstock för lagligheten bör man ytterligare beakta internationella standarder, bland annat de standarder som tagits fram av den Afrikanska timmerorganisationen (ATO), Internationella organisationen för tropiskt timmer (ITTO), Montrealprocessen om kriterier och indikatorer för bevarande och hållbar förvaltning av tempererad och boreal skog samt den alleuropeiska processen för kriterier och indikatorer för ett hållbart skogsbruk. En sådan måttstock för lagligheten bör bidra till genomförandet av internationella åtaganden, principer och rekommendationer, bland annat sådana som rör minskade klimatförändringar, minskade förluster av biologisk mångfald, fattigdomsminskning, minskad ökenspridning samt skydd och främjande av rättigheterna för ursprungsbefolkningar, lokalsamhällen och samhällen som är beroende av skogen. Avverkningslandet bör tillhandahålla en förteckning över den totala lagliga avverkningen med uppgifter om trädarter och maximal timmerproduktion.***

([1]) EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.
([2]) EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

(22) Många trävaror genomgår ett stort antal processer både innan de släpps ut på marknaden första gången och efter. För att undvika att införa onödiga administrativa bördor bör ***kravet på att införa ett fullständigt system för åtgärder och förfaranden (ett system för tillbörlig aktsamhet) för minimering av risken för att olagligt timmer och olagliga trävaror släpps ut på marknaden*** *omfatta endast* de verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden för första gången, och inte alla verksamhetsutövare som deltar i distributionskedjan. ***Det generella förbudet mot att tillhandahålla olagligt timmer eller olagliga trävaror på marknaden bör dock gälla för alla verksamhetsutövare inom leveranskedjan och de måste visa tillbörlig aktsamhet för att så inte ska ske.***

(23) Alla verksamhetsutövare (handlare och producenter) i leveranskedjan för timmer och trävaror på gemenskapsmarknaden bör klart kunna ange från vilken källa eller leverantör deras produkter kommer.

▌

(24) *Verksamhetsutövare som för första gången släpper ut timmer och trävaror på gemenskapsmarknaden bör visa tillbörlig aktsamhet genom ett system för tillbörlig aktsamhet som minimerar risken för att timmer och trävaror från olaglig avverkning släpps ut på marknaden.*

(25) *Systemet för tillbörlig aktsamhet bör ge tillgång till källorna och leverantörerna för timmer och trävaror som släpps ut på gemenskapsmarknaden samt till information om efterlevnaden av tillämplig lagstiftning.*

(26) Vid genomförandet av denna förordning bör kommissionen och medlemsstaterna ta särskild hänsyn till små och medelstora företags särpräglade utsatthet och begränsade resurser. Det är ytterst viktigt att sådana företag inte betungas av komplicerade regler som hindrar deras utveckling. Kommissionen bör därför så långt det är möjligt, med utgångspunkt i de mekanismer och principer som slås fast i den kommande Small Business Act, utarbeta förenklade system för små och medelstora företags skyldigheter enligt denna förordning, utan att äventyra dess mål och syfte, och erbjuda sådana företag fullgoda alternativ för att ge dem möjlighet att verka i linje med gemenskapslagstiftningen.

(27) ▌ För att främja genomförandet av denna förordning och bidra till utveckling av god praxis är det lämpligt att erkänna organisationer som har utarbetat ***lämpliga och effektiva*** krav för genomförandet av system för tillbörlig aktsamhet. En förteckning över sådana erkända organisationer *bör* offentliggöras ▌.

(28) I samma syfte bör Europeiska unionen stimulera de ovannämnda organisationernas samarbete med miljöorganisationer och organisationer för de mänskliga rättigheterna till stöd för systemen för tillbörlig aktsamhet och tillsynen över dem.

(29) De behöriga myndigheterna bör övervaka att verksamhetsutövarna fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Därför bör de behöriga myndigheterna genomföra officiella kontroller***, bland annat tullkontroller,*** och ålägga verksamhetsutövarna att vidta korrigerande åtgärder när så krävs.

(30) De behöriga myndigheterna bör föra register över kontrollerna och offentliggöra en sammanfattning i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den *28* januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ([1]).

(31) Eftersom den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln är internationell till sin karaktär, bör de behöriga myndigheterna samarbeta sinsemellan och med ***miljöorganisationer och organisationer för de mänskliga rättigheterna samt med*** de administrativa myndigheterna i tredjeländer och/eller kommissionen.

(32) Medlemsstaterna bör se till att överträdelser av den här förordningen bestraffas genom effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder.

([1]) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

Onsdag 22 april 2009

(33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som *skall* tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(34) Kommissionen bör *särskilt ges* befogenhet att *anta detaljerade regler för* tillämpningen av systemet för tillbörlig aktsamhet, framför allt kriterierna för bedömning av risken för att timmer och trävaror från olaglig avverkning ska släppas ut på marknaden, liksom att fastställa kriterier för erkännande av system för tillbörlig aktsamhet som utarbetats av övervakningsorganisationer och att ändra förteckningen över timmer och trävaror som omfattas av denna förordning i de fall då de tekniska egenskaperna, slutanvändningen eller produktionsprocesserna gör det nödvändigt med sådana ändringar. Eftersom *dessa åtgärder* har *en* allmän räckvidd och *avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, *bland annat* genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

▌

(35) Utvecklingen på det hållbara skogsbrukets område är en kontinuerlig process varför denna förordning regelbundet bör utvärderas, uppdateras och ändras i linje med resultat av ny forskning. Kommissionen bör därför regelbundet analysera senast tillgängliga forskning och utveckling och framlägga resultatet av sin analys samt föreslagna ändringar i en rapport till Europaparlamentet.

(36) För att värna om en väl fungerande inre marknad för skogsprodukter bör kommissionen kontinuerligt undersöka vilka effekter denna förordning för med sig. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt förordningens konsekvenser för små och medelstora företag som verkar på gemenskapsmarknaden. Kommissionen bör således i enlighet härmed och regelbundet undersöka och konsekvensbedöma förordningens inverkan på den inre marknaden, och då särskilt för små och medelstora företag, utöver dess inverkan på hållbar skogsförvaltning. Kommissionen bör därefter lägga fram en rapport om sin undersökning samt slutsatser och åtgärdsförslag för Europaparlamentet.

(37) Eftersom *målen* för denna förordning, nämligen att komplettera och stödja den nuvarande politiska ramen och stödja den internationella kampen mot den olagliga avverkningen och den därmed förbundna handeln, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och målet därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte ***och mål***

Genom denna förordning fastställs skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut ***eller tillhandahåller*** timmer och trävaror på marknaden.

Verksamhetsutövarna ska se till att endast lagligt avverkat timmer och trävaror från laglig avverkning tillhandahålls på marknaden.

Verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ska använda ett system för tillbörlig aktsamhet.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Onsdag 22 april 2009

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) ”timmer och trävaror”: timmer och trävaror som anges i bilagan, ***utan några*** undantag ▌,

b) ”tillhandahållande på marknaden”: ***varje leverans av timmer och trävaror på gemenskapens marknad för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis,***

c) ”utsläppande på marknaden”: varje ***första tillhandahållande*** av timmer och trävaror på gemenskapsmarknaden***; efterföljande bearbetning eller*** distribution ***av timmer utgör inte ett ”utsläppande på marknaden”***,

d) ”verksamhetsutövare”: varje fysisk eller juridisk person som släpper ut ***eller tillhandahåller*** timmer eller trävaror på marknaden,

e) ”från laglig avverkning”: avverkat i enlighet med den lagstiftning som är tillämplig i avverkningslandet,

f) ”risk”: ***funktion av sannolikheten för att det till gemenskapens territorium importeras, från gemenskapens territorium exporteras eller på gemenskapens territorium bedrivs handel med timmer eller trävaror från en olaglig källa, samt allvarlighetsgraden av detta,***

g) ”riskhantering”: ***systematisk riskidentifiering och genomförande av*** en uppsättning åtgärder och förfaranden ▌för att minimera risken för att timmer och trävaror från olaglig avverkning ska släppas ut på marknaden,

h) ”tillämplig lagstiftning”: ***nationell, regional eller internationell*** lagstiftning ***framför allt om*** bevarande ***av biologisk mångfald, skogsförvaltning, rätten till resursutnyttjande*** samt ***minimering av skadeverkningar på miljön, varvid lagstiftningen också bör ta hänsyn till skogsägarförhållanden, ursprungsbefolkningarnas rättigheter, lagstiftning om arbetstagarnas och samhällenas välfärd, skatter, import- och exportavgifter, royalties eller avgifter i anslutning till avverkning, virkesdrivning och -transport och saluföring,***

i) ”hållbar förvaltning av skogen”: ***förvaltning och utnyttjande av skogar och skogbevuxen mark på ett sätt och med en intensitet som gör att de bevarar sin biologiska mångfald, avkastning, förmåga till återväxt, livskraft och kapacitet att nu och i framtiden fullgöra viktiga ekologiska, ekonomiska och sociala uppgifter på lokal, nationell och global nivå, utan att skada andra ekosystem,***

j) ”avverkningsland”: det land där timret eller det timmer som använts i trävaran avverkades,

k) ”övervakningsorganisation”: ett rättssubjekt eller en medlemskapsbaserad sammanslutning som har rättskapacitet ***och lämplig sakkunskap*** att övervaka och säkerställa tillämpningen av system för tillbörlig aktsamhet av verksamhetsutövare certifierade som användare av sådana system ***och som är juridiskt oberoende av de verksamhetsutövare som den certifierar***,

l) ”spårbarhet”: ***att timmer eller trävaror kan spåras och följas genom alla skeden av produktion, bearbetning och distribution.***

Artikel 3

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

1. Verksamhetsutövarna ska ***se till*** att ***de på marknaden endast släpper*** ut ***eller tillhandahåller*** timmer och trävaror från ***laglig*** avverkning ▌.

Onsdag 22 april 2009

2. Verksamhetsutövarna ***som släpper ut timmer och trävaror på marknaden*** ska inrätta ett system för tillbörlig aktsamhet som omfattar de aspekter som avses i *artikel 4* eller ett sådant system som utarbetats av en erkänd övervakningsorganisation enligt *artikel 6.1*.

Befintlig övervakning som grundar sig på nationell lagstiftning och eventuella frivilliga skogsövervakningssystem som uppfyller kraven i denna förordning får användas som grund för systemet för tillbörlig aktsamhet.

3. Verksamhetsutövare som tillhandahåller timmer och trävaror på marknaden ska genom hela leveranskedjan kunna

i) identifiera den verksamhetsutövare som levererat timret och trävarorna samt den verksamhetsutövare till vilken timret och trävarorna levererats,

ii) på begäran informera om träslag, avverkningsland/-länder samt, om möjligt, ursprungskoncession,

iii) vid behov kontrollera att den verksamhetsutövare som släppt ut timret och trävarorna på marknaden fullgjort sina skyldigheter enligt denna förordning.

4. Trävaror som finns förtecknade i bilagorna II och III i förordning (EG) nr 2173/2005 vilka har sitt ursprung i partnerländer som finns förtecknade i bilaga I till *den förordningen* och som uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter ska anses komma från laglig avverkning för denna förordnings syften.

5. Trävaror tillverkade av arter som finns förtecknade i bilagorna A, B och C till förordning (EG) nr 338/97 och som uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter ska anses komma från laglig avverkning för denna förordnings syften.

Artikel 4

System för tillbörlig aktsamhet

1. Ett system för tillbörlig aktsamhet enligt *artikel 3.2* ska

a) med hjälp av ett system för spårbarhet och kontroll av tredje part från övervakningsorganisationens sida se till att endast timmer och trävaror från laglig avverkning släpps ut på marknaden,

b) ***innefatta åtgärder för att med säkerhet fastställa***

i) ***ursprungsland, ursprungsskog och, när så är möjligt, avverkningskoncession***,

ii) ***träslagets namn, också det vetenskapliga***,

iii) ***värde***,

iv) *volym och/eller vikt*,

v) ***att timret eller virket i trävarorna avverkats lagligt***,

vi) namn och adress för den verksamhetsutövare som levererat timret och trävarorna,

vii) den fysiska eller juridiska person som ansvarat för avverkningen,

viii) den verksamhetsutövare till vilken timret eller trävarorna levererats,

Dessa åtgärder ska stödjas av lämplig dokumentation, som av verksamhetsutövaren eller övervakningsorganisationen förvaras i en databas.

c) innefatta ett riskhanteringsförfarande ***som ska bestå av***

i) systematisk riskidentifiering, bland annat genom insamling av uppgifter och information med hjälp av internationella källor, gemenskapskällor eller nationella källor,

ii) genomförande av alla åtgärder som behövs för att minska riskexponeringen,

iii) fastställande av förfaranden för regelbunden kontroll av att de åtgärder som fastställts i enlighet med led i och ii fungerar effektivt samt översyn av dem vid behov,

iv) upprättande av register för påvisande av att de åtgärder som fastställts i enlighet med led i, ii, och iii tillämpas effektivt,

d) omfatta intern kontroll som säkerställer en effektiv tillämpning av systemet för tillbörlig aktsamhet.

2. Kommissionen ska anta åtgärder för genomförandet av denna artikel ***för att säkerställa att verksamhetsutövarna tolkar bestämmelserna enhetligt och faktiskt följer dem***. Kommissionen ska, framför allt, fastställa kriterier för att bedöma om det finns en risk för att timmer och trävaror från olaglig avverkning släpps ut på marknaden. ***Kommissionen ska härvidlag fästa särskild uppmärksamhet vid små och medelstora företags särställning och kapacitet och ska, så långt det är möjligt, erbjuda dessa företag anpassade och förenklade alternativ till rapporterings- och kontrollsystem så att dessa inte blir alltför betungande.***

Utgående från faktorer som sammanhänger med produkttyp, källa eller leveranskedjans komplexitet ska vissa kategorier av timmer och trävaror eller leverantörer anses förenade med "hög risk" och ställa särskilda krav på att verksamhetsutövarna visar tillbörlig aktsamhet.

Dessa särskilda krav på tillbörlig aktsamhet kan innefatta bland annat

— att man kräver ytterligare dokumentation, uppgifter eller information,

— att man kräver granskningar som utförs av tredje part.

Timmer och trävaror från följande ska av verksamhetsutövarna betraktas som förenade med "hög risk", med avseende på tillämpningen av denna förordning:

— Konfliktområden eller länder/regioner som belagts med förbud mot timmerexport av FN:s säkerhetsråd,

— länder där, enligt samstämmiga och tillförlitliga uppgifter, skogsförvaltningen avgjort misslyckats, efterlevnaden av skogslagstiftningen är bristfällig och det förekommer en betydande grad av korruption,

— länder för vilka FAO:s officiella statistik visar en minskning av skogsarealen,

— källor i fråga om vilka kunder eller utomstående tillhandahållit information om regelstridigheter, och denna information stöds av tillförlitliga belägg och inte vederlagts av undersökningar.

Onsdag 22 april 2009

Kommissionen ska göra tillgängligt ett register över sådana källor till timmer och trävaror eller leverantörer som är förenade med hög risk.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 12.2*.

Berörda parter ska rådfrågas innan ytterligare tillämpningsåtgärder antas.

3. De enskilda medlemsstaterna får inte hindras från att, med avseende på avverkningen av och ursprunget till timmer och trävaror som tillåts saluföras, ställa striktare krav än denna förordning i fråga om hållbarheten, miljöskyddet, bevarandet av den biologiska mångfalden och ekosystemet, skyddet av lokalsamhällenas livsmiljöer, skyddet av samhällen som är beroende av skogen för att överleva samt skyddet av och rättigheterna för ursprungsbefolkningar samt de mänskliga rättigheterna.

Artikel 5

Märkning

Medlemsstaterna ska se till att allt timmer och alla trävaror som släpps ut och tillhandahålls på marknaden märks med den information som avses i artikel 3.3 senast … (*)

Artikel 6

Erkännande av övervakningsorganisationer

1. ***Kommissionen*** ska***, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.3,*** erkänna ***en privat eller offentlig enhet som*** övervakningsorganisation ***om det har inrättat ett system för tillbörlig aktsamhet som innefattar de delar som anges i artikel 4.1.***

2. En offentlig enhet som ansöker om erkännande enligt punkt 1 ska uppfylla följande krav:

a) Den är en juridisk person.

b) Den lyder under offentlig rätt.

c) Den har ***inrättats*** för ***att utföra särskilda uppgifter inom skogssektorn***.

d) Den finansieras till största del av staten, regionala eller lokala myndigheter eller andra organ som lyder under offentlig rätt.

e) Den ålägger de verksamhetsutövare den certifierar att använda dess system för tillbörlig aktsamhet.

f) Den har infört en övervakningsmekanism som säkerställer att systemet för tillbörlig aktsamhet faktiskt används av de verksamhetsutövare som den har certifierat som användare av dess system för tillbörlig aktsamhet.

g) Den vidtar lämpliga disciplinära åtgärder mot varje certifierad verksamhetsutövare som brister i genomförandet av ***dess*** system för tillbörlig aktsamhet***, och dessa åtgärder kan innefatta anmälan till relevant nationell behörig myndighet***.

h) Den har ingen intressekonflikt med de behöriga myndigheterna.

(*) ***Två år efter det att denna förordning trätt i kraft.***.

3. En privat enhet som ansöker om erkännande enligt punkt 1 ska uppfylla följande krav:

a) Den är en juridisk person.

b) Den lyder under privaträtt.

c) Den förfogar över lämplig sakkunskap.

d) Den är juridiskt oberoende av de verksamhetsutövare den certifierar.

e) De verksamhetsutövare den certifierar är enligt enhetens bolagsordning skyldiga att använda dess system för tillbörlig aktsamhet.

f) Den har infört en övervakningsmekanism som säkerställer att systemet för tillbörlig aktsamhet faktiskt används av de verksamhetsutövare som den har certifierat som användare av dess system för tillbörlig aktsamhet.

g) Den vidtar lämpliga disciplinära åtgärder mot varje certifierad verksamhetsutövare som brister i genomförandet av dess system för tillbörlig aktsamhet, varvid åtgärderna bland annat ska innefatta anmälan för den relevanta nationella behöriga myndigheten.

4. Övervakningsorganisationen ska till ***kommissionen*** lämna följande uppgifter tillsammans med sin ansökan om erkännande:

a) Sina stadgar.

b) Namnet på personer som har befogenhet att agera på dess vägnar.

c) Handlingar som styrker att den förfogar över lämplig sakkunskap.

d) En ingående beskrivning av dess system för tillbörlig aktsamhet.

5. ***I enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.3*** ska ***kommissionen*** besluta om ***huruvida*** en övervakningsorganisation ska erkännas inom tre månader från det att organisationen lämnat in sin ansökan ***eller den behöriga myndigheten i en medlemsstat meddelat att den rekommenderar att organisationen erkänns***.

Kommissionen ska överlämna beslutet om erkännande av en övervakningsorganisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har jurisdiktion över denna organisation, tillsammans med en kopia av ansökan, senast 15 dagar efter det att beslutet fattats.

Medlemsstatens behöriga myndigheter ska regelbundet, ***eller då det föreligger väl underbyggda farhågor från tredje part,*** kontrollera***, också i form av granskningar på fältet,*** om övervakningsorganisationen uppfyller de krav som fastställs i punkt 1. ***Granskningsrapporterna ska göras tillgängliga för allmänheten.***

Om de behöriga myndigheterna efter dessa kontroller konstaterar att övervakningsorganisationen inte uppfyller kraven i punkterna 1 och 2 eller punkterna 1 och 3, ska de omgående underrätta kommissionen och överlämna eventuella relevanta bevis för detta.

6. ***Kommissionen*** ska***, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.3,*** dra in en *övervakningsorganisations* erkännande om det fastställts att kraven i ***punkterna 1 och 2 eller punkterna 1 och 3*** inte längre uppfylls.

7. De behöriga myndigheterna ska inom två månader underrätta kommissionen om varje beslut om att ***rekommendera att*** ett erkännande till en övervakningsorganisation ***beviljas, vägras eller dras in***.

8. Kommissionen ska anta åtgärder för *tillämpningen* av denna artikel.

Onsdag 22 april 2009

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 12.2*.

Artikel 7

Förteckning över övervakningsorganisationer

Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över ***erkända*** övervakningsorganisationer ▌i Europeiska unionens officiella tidning,C-serien, och offentliggöra den på sin webbplats. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 8

Övervaknings- och kontrollåtgärder

1. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövarna uppfyller kraven enligt ***artikel 3.1, 3.2 och 3.3 och artikel 4.1***.

2. Kontrollerna ska utföras i enlighet med en årlig plan och/eller då det föreligger väl underbyggda farhågor från tredje part, eller, i vilket fall som helst, om medlemsstatens behöriga myndighet förfogar över uppgifter ägnade att ifrågasätta att verksamhetsutövaren uppfyller de krav på system för tillbörlig aktsamhet som fastställts i denna förordning.

3. Kontrollerna får innefatta bland annat följande:

a) Undersökning av de tekniska system och förvaltningssystem samt de förfaranden för tillbörlig aktsamhet och riskbedömning som används av verksamhetsutövarna.

b) Undersökning av handlingar och register som styrker att systemen och förfarandena fungerar på rätt sätt.

c) Kontroller på platsen, även granskningar på fältet.

4. De behöriga myndigheterna ska vara utrustade med ett tillförlitligt spårbarhetssystem för att spåra trävaror i internationell handel och med offentliga kontrollsystem för att bedöma hur pass väl verksamhetsutövarna fullgör sina skyldigheter och för att hjälpa dem att identifiera leverantörer av timmer och trävaror med hög risk.

5. Verksamhetsutövarna ska erbjuda allt bistånd som är nödvändigt för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i punkt 1***, framför allt i form av att bereda tillträde till lokaler och visa fram handlingar eller register***.

6. ***Om,*** till följd av de kontroller som avses i punkt 1***, en verksamhetsutövare förmodas ha brutit mot föreskrifterna i artikel 3,*** kan de behöriga myndigheterna ***i enlighet med sin nationella lagstiftning inleda en full utredning av det inträffade och, i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen och beroende på hur allvarlig överträdelsen är, vidta omedelbara*** åtgärder***, vilka kan omfatta bland annat följande:***

a) Omedelbar inställelse av affärsverksamheten.

b) Beslag av timmer och trävaror.

7. Åtgärder som omedelbart vidtas av de behöriga myndigheterna ska vara sådana att de förhindrar fortsatt överträdelse och att de låter de behöriga myndigheterna slutföra sin utredning.

8. Om de behöriga myndigheterna finner att de tekniska systemen och förvaltningssystemen och förfarandena för tillbörlig aktsamhet och riskbedömning inte är tillräckliga ska myndigheterna kräva att verksamhetsutövaren vidtar korrigerande åtgärder.

Artikel 9

Register över kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska föra register över de kontroller som avses i *artikel 8.1* och särskilt ange deras art och resultaten, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder som ska vidtas. Register över alla kontroller ska sparas i minst tio år.

2. ▌De register som avses i punkt 1 ska offentliggöras***, på Internet*** i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

Artikel 10

Samarbete

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra, med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och med kommissionen för att säkerställa att denna förordning följs.

2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information om resultaten av de kontroller som avses i *artikel 8.1* med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater samt med kommissionen.

Artikel 11

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat *ska utse en eller flera* behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning. ***Dessa myndigheter ska ges tillräckliga befogenheter att genomdriva denna förordning genom övervakning av dess tillämpning, utredningar av påstådda överträdelser i samarbete med tullmyndigheter, och en snabb rapportering av överträdelser till åklagarmyndigheterna.***

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de behöriga myndigheternas namn och adress senast den 31 december … . Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adress.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över behöriga myndigheter ***på Internet. Förteckningen ska hållas aktuell.***

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av kommittén för timmerhandel ‖.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Onsdag 22 april 2009

Artikel 13

Utveckling av hållbarhetskrav

Senast den … (*) ***ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om en gemensam standard för allt timmer och alla trävaror från naturskogar, varvid syftet ska vara att uppnå högsta möjliga hållbarhetskrav.***

Artikel 14

Rådgivningsgruppen

1. En rådgivningsgrupp, bestående av företrädare för berörda aktörer såsom branschföreträdare inom skogsindustrin, skogsägare, icke-statliga organisationer och konsumentgrupper, ska inrättas och ledas av en företrädare för kommissionen.

2. Företrädare för medlemsstaterna får delta i mötena antingen på eget initiativ eller efter inbjudan från rådgivningsgruppen.

3. Rådgivningsgruppen ska fastställa en arbetsordning som ska offentliggöras på kommissionens webbplats.

4. Kommissionen ska tillhandahålla det tekniska och logistiska stöd som rådgivningsgruppen behöver och ställa ett sekretariat till förfogande för dess möten.

5. Rådgivningsgruppen ska undersöka och avge yttranden i frågor som rör tillämpningen av denna förordning och som tas upp av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av medlemmarna i rådgivningsgruppen eller kommittén.

6. Kommissionen ska förmedla rådgivningsgruppens yttranden till kommittén.

Artikel 15

Ändringar

Kommissionen får ***utöka*** förteckningen över timmer och trävaror i bilagan mot bakgrund av tekniska egenskaper, slutanvändning och produktionsprocesser.

Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 12.2*.

Artikel 16

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om de påföljder som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, och de ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att påföljderna verkställs. Påföljderna ***får vara straffrättsliga eller administrativa,*** ska vara effektiva, proportionella och avskräckande ***och ska, vid behov, omfatta bland annat:***

a) Ekonomiska påföljder som återspeglar

— ***skadan på miljön,***

— ***värdet av trävarorna som berörs av överträdelsen,***

— ***de förlorade skatteintäkter och den ekonomiska skada som överträdelsen inneburit.***

(*) ***Ett år efter det att denna förordning trätt i kraft.***

b) Beslag av timmer och trävaror.

c) Tillfälligt förbud att saluföra timmer och trävaror.

Under den tid då rättsliga förfaranden pågår ska verksamhetsutövaren inställa anskaffningen av timmer och trävaror från de ifrågavarande områdena.

Ekonomiska påföljder ska motsvara minst fem gånger det värde av trävarorna som erhållits genom allvarlig överträdelse. Vid upprepade allvarliga överträdelser inom en femårsperiod ska de ekonomiska påföljderna gradvis öka så att de motsvarar upp till minst åtta gånger det värde av trävarorna som erhållits genom allvarlig överträdelse.

Medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen om offentliga medel, inte bevilja något offentligt stöd från nationella stödsystem eller gemenskapsmedel till verksamhetsutövare som dömts för allvarliga överträdelser av denna förordning, förrän korrigerande åtgärder har vidtagits och effektiva, proportionella och avskräckande påföljder har tillämpats.

Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna *om påföljder* till kommissionen senast den 31 december … och utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla eventuella senare ändringar som påverkar dessa bestämmelser.

Artikel 17

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska *första gången den … (*)och vartannat år därefter* lämna en rapport om tillämpningen av förordningen under de föregående två åren.

2. På grundval av dessa rapporter ska kommissionen utarbeta en rapport som lämnas till Europaparlamentet och rådet vartannat år.

3. Kommissionen ska, vid utarbetandet av den rapport som avses i punkt 2, ta hänsyn till de framsteg som gjorts med att ingå och bedriva verksamhet enligt sådana frivilliga Flegtpartnerskapsavtal som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 2173/2005. Kommissionen ska överväga om det behövs någon översyn av denna förordning mot bakgrund av erfarenheten från verksamheten i Flegtpartnerskapsavtalen och hur effektiva de är när det gäller att lösa problemen med olagligt timmer.

Artikel 18

Ändring av direktiv 2008/99/EG

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser [1] ***ska ändras på följande sätt från och med …*** (**)***:***

1. I artikel 3 ska följande led läggas till:

”ia) Att på marknaden tillhandahålla timmer eller trävaror från olaglig avverkning.”

(*) *Vänligen för in den 30 april det tredje året från det datum då denna förordning trätt i kraft.*
(1) ***EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.***
(**) *Ett år efter det datum då denna förordning trätt i kraft.*

Onsdag 22 april 2009

2. I bilaga A ska följande strecksats läggas till:

”– Europaparlamentets och rådets förordning av den (EG) nr …/2009 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden.”

Artikel 19

Översyn

Kommissionen ska senast den … (*)***, och därefter vart femte år, genomföra en översyn av dess funktion med hänsyn till dess mål och syfte och rapportera sina slutsatser och, med anledning av dessa, sina förslag till ändringar till Europaparlamentet.***

Översynen ska ta sikte på följande:

— ***En grundläggande och genomgående analys av forskning och utveckling på det hållbara skogsbrukets område.***

— ***Förordningens inverkan på den inre marknaden, i synnerhet vad gäller konkurrenssituationen och möjligheten för nya aktörer att etablera sig på marknaden.***

— ***Små och medelstora företags situation på marknaden och hur denna förordning har påverkat deras verksamhet.***

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den … (**).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ‖ den

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

(*) *Tre år efter det datum då denna förordning trätt i kraft.*
(**) Anm. till EUT: ***ett år*** efter det datum då denna förordning trätt i kraft.

Onsdag 22 april 2009

BILAGA

Timmer och trävaror enligt klassifikationen i Kombinerade nomenklaturen som fastställs i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([1])**, som omfattas av denna förordning**

1. Produkter enligt bilagorna II och III till ▌förordning (EG) 2173/2005 som omfattas av systemet med Flegtlicenser:

2. Massa och papper i ***kapitel 47, 48 och 49*** i Kombinerade nomenklaturen, med undantag för bambubaserade produkter och återvinningsprodukter (avfall och förbrukade varor).

3. Trämöbler med KN-nummer 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 och 9403 90 30.

4. Monterade eller monteringsfärdiga byggnader med KN-nummer 9406 00 20;

5. Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande med KN-nummer 4401.

6. Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inkl. cellplattor, sammansatt parkettstav, vissa takspån – *shingles* och *shakes* – av trä (inkl. icke-sammansatt parkettstav) likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat med KN-nummer 4418.

7. Spånskivor, oriented strand board (OSB) och liknande skivor av trä, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel med KN-nummer 4410.

8. Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel med KN-nummer 4411.

9. Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former med KN-nummer 4413 00 00.

10. Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d. med KN-nummer 4414 00.

11. Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä; kistor med KN-nummer 4415.

12. Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav med KN-nummer 4416 00 00.

13. Andra trävaror som ingår i kategorierna NC 94 och 95, inberäknat leksaker och sportartiklar av trä, etc.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

Onsdag 22 april 2009

Miniminivå för lagren av råolja och/eller petroleumprodukter *

P6_TA(2009)0226

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (KOM(2008)0775 – C6-0511/2008 – 2008/0220(CNS))

(2010/C 184 E/40)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0775),

— med beaktande av artikel 100 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0511/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0214/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 1	
Förslag till direktiv	
Skäl 1	
(1) Gemenskapens försörjning med råolja och petroleumprodukter fortsätter att vara av stor betydelse, bland annat för transportsektorn ***och*** den kemiska industrin.	(1) Gemenskapens försörjning med råolja och petroleumprodukter fortsätter att vara av stor betydelse, bland annat för transportsektorn***,*** den kemiska industrin ***och energisektorn. Avbrott i försörjningen av råolja och petroleumprodukter eller otillräckliga lager skulle kunna leda till stora ekonomiska förluster för företagen och skulle också kunna förlama ekonomins övriga branscher och EU-medborgarnas dagliga liv.***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	Ändring 2 **Förslag till direktiv** **Skäl 1a (nytt)**
	(1a) Råolja är och kommer under de närmaste decennierna att förbli en av de viktigaste primära energikällorna. Samtidigt kommer det att bli allt svårare för medlemsstaterna att trygga en oavbruten försörjning med råolja till ett rimligt pris.
	Ändring 3 **Förslag till direktiv** **Skäl 2**
(2) Den ökande koncentrationen av produktionen, minskningen av oljetillgångarna och den ***ökade*** konsumtionen av petroleumprodukter i världen bidrar till att öka riskerna för försörjningsproblem.	(2) Den ökande koncentrationen av produktionen, minskningen av oljetillgångarna och den ***konstant ökande*** konsumtionen av petroleumprodukter i världen bidrar till att ***allvarligt*** öka riskerna för försörjningsproblem.
	Ändring 4 **Förslag till direktiv** **Skäl 2a (nytt)**
	(2a) Förutom skapande av ett gynnsamt investeringsklimat för prospektering och utvinning av oljereserver inom och utanför EU, vilket är avgörande för ett långsiktigt säkerställande av oljeförsörjningen, utgör lagring av olja ett beprövat sätt att kompensera för kortfristiga leveransstörningar.
	Ändring 5 **Förslag till direktiv** **Skäl 2b (nytt)**
	(2b) Medlemsstaternas grad av beroende av oljeimport för sina energibehov är extremt hög.
	Ändring 6 **Förslag till direktiv** **Skäl 4a (nytt)**
	(4a) Europeiska unionen är en global aktör och dess politik för att förstärka försörjningstryggheten vad avser energi bör därför vara en del av de politiska målen i förbindelserna med kandidat- och grannländerna.
	Ändring 7 **Förslag till direktiv** **Skäl 4b (nytt)**
	(4b) Då Europeiska unionen fattar beslut och vidtar åtgärder i samförstånd med Internationella energiorganet (IEA) bör kommissionen se till att samma hänsyn också tas de åtta medlemsstater som inte är medlemmar av IEA [1]***.***
	[1] Bulgarien, Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Rumänien och Slovenien.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 8 **Förslag till direktiv** **Skäl 5a (nytt)**	
	(5a) Kommissionen bör på lämpligt sätt framföra och försvara de intressen som de medlemsstater som inte är medlemmar i IEA har.
Ändring 9 **Förslag till direktiv** **Skäl 7**	
(7) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 8 och 9 mars 2007 visar att det är allt viktigare och mer brådskande att gemenskapen verkar för en integrerad energipolitik, som samordnar de åtgärder som tillämpas på europeisk nivå med dem som tillämpas i medlemsstaterna. Det är då av högsta vikt att de lagringsmekanismer som genomförts i de olika medlemsstaterna ***närmar sig varandra***.	(7) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 8 och 9 mars 2007 visar att det är allt viktigare och mer brådskande att gemenskapen verkar för en integrerad energipolitik, som samordnar de åtgärder som tillämpas på europeisk nivå med dem som tillämpas i medlemsstaterna. Det är då av högsta vikt att ***kompatibiliteten mellan*** de ***olika***lagringsmekanismer som genomförts i de olika medlemsstaterna ***säkras***.
Ändring 10 **Förslag till direktiv** **Skäl 7a (nytt)**	
	(7a) I ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 15 och 16 oktober 2008 framhålls unionens önskan om att fastställa mekanismer för solidaritet mellan medlemsstaterna vid avbrott i energiförsörjningen och det föreslås att alla nödvändiga instrument ska införas för detta ändamål. Ett effektivt system för upprätthållandet av lagren av råolja och/eller petroleumprodukter som samordnas på gemenskapsnivå är också ett viktigt led i det praktiska genomförandet av principen om energisolidaritet.
Ändring 11 **Förslag till direktiv** **Skäl 8**	
(8) Oljelagrens tillgänglighet och skyddet för energileveranserna är av största vikt för gemenskapens medlemsstaters allmänna *säkerheten*. Införandet av centrala organ eller lagringscentraler inom gemenskapen ***gör det möjligt*** att ***närma sig*** dessa målsättningar. För att ***ge de berörda*** medlemsstaterna ***möjlighet att*** fastställa reglerna för sina centrala lagringsenheter utgående från sin nationella lagstiftning och samtidigt så långt möjligt minska den ekonomiska börda som denna lagringsverksamhet utgör för slutkonsumenterna***, räcker det***, ***med tanke på att*** oljelager kan upprättas var som helst inom gemenskapen och innehas av vilket centralt organ eller vilken härför upprättad central tjänst som helst, ***att förbjuda att lagren drivs i vinstsyfte***.	(8) Oljelagrens tillgänglighet och skyddet för energileveranserna är av största vikt för gemenskapens medlemsstaters allmänna *säkerhet*. Införandet av centrala organ eller lagringscentraler inom gemenskapen ***kan bidra till*** att dessa målsättningar ***uppnås på ett kostnadseffektivt sätt***. För att medlemsstaterna ***ska kunna*** fastställa reglerna för sina centrala lagringsenheter ***och de villkor under vilka de delegerar lagerhållningen till andra medlemsstater eller lagringsenheter,*** utgående från sin nationella lagstiftning och samtidigt så långt möjligt minska den ekonomiska börda som denna lagringsverksamhet utgör för slutkonsumenterna, kan oljelager upprättas var som helst inom gemenskapen och innehas av vilket centralt organ eller vilken härför upprättad central tjänst som helst.
Ändring 12 **Förslag till direktiv** **Skäl 8a (nytt)**	
	(8a) För att lätta den ekonomiska bördan för slutanvändarna bör medlemsstaterna föreskriva ett närmare samarbete mellan centrala lagringsenheter och inrättande av regionala lagringsenheter.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 13 **Förslag till direktiv** **Skäl 9**	
(9) Med beaktande av målsättningarna i gemenskapens lagstiftning om oljelager, eventuella farhågor gällande säkerheten hos vissa medlemsstater som kan tillkomma, och önskan om bättre disciplin och insyn i solidaritetsmekanismerna mellan medlemsstaterna, bör verksamheten för de centralenheter som arbetar utan mellanhänder begränsas till det egna landet.	***utgår***
Ändring 14 **Förslag till direktiv** **Skäl 12**	
(12) Med tanke på de behov som hänger samman med inrättandet av en politik för nödsituationer, ***närmandet*** av de olika ländernas lagringsmekanismer och behovet av en bättre översyn av lagernivåerna, särskilt i krissituationer, bör medlemsstaterna ***och gemenskapen*** förfoga över ett effektivare sätt att kontrollera dessa lager.	(12) Med tanke på de behov som hänger samman med inrättandet av en politik för nödsituationer, ***säkrandet*** av ***kompatibiliteten mellan*** de olika ländernas lagringsmekanismer och behovet av en bättre översyn av lagernivåerna, särskilt i krissituationer, bör medlemsstaterna förfoga över ett effektivare sätt att kontrollera dessa lager.
Ändring 15 **Förslag till direktiv** **Skäl 12a (nytt)**	
	(12a) Samtidigt som medlemsstaterna måste ges tillräcklig flexibilitet i valet av de lagringsarrangemang som är mest lämpade med hänsyn till deras geografiska och organisatoriska särdrag, bör de mekanismer som krävs införas så att kommissionen alltid förses med noggranna och tillförlitliga uppgifter om lagernivåerna.
Ändring 16 **Förslag till direktiv** **Skäl 12b (nytt)**	
	(12b) Medlemsstaternas roll i upprätthållandet och förvaltningen av obligatoriska oljelager för krissituationer bör förstärkas.
Ändring 17 **Förslag till direktiv** **Skäl 14**	
(14) För att kunna bidra till försörjningstryggheten i gemenskapen bör de lager som ***förvärvats som egendom av medlemsstaterna eller centralenheterna (de särskilda lagren), och som upprättats enligt beslut som fattats av medlemsstaterna, motsvara de verkliga behoven i en krissituation***. De bör dessutom få en rättslig status som säkerställer att de är fullt tillgängliga i en krissituation. Berörda medlemsstater bör därför vidta nödvändiga åtgärder för att ifrågavarande lager ska vara ovillkorligt skyddade mot alla slags verkställighetsförfaranden.	(14) För att kunna bidra till försörjningstryggheten i gemenskapen bör de lager som ***upprättats i enlighet med detta direktiv minst kunna täcka försörjningen för den föreskrivna tidsperioden***. De bör dessutom få en rättslig status som säkerställer att de är fullt tillgängliga i en krissituation. Berörda medlemsstater bör därför vidta nödvändiga åtgärder för att ifrågavarande lager ska vara ovillkorligt skyddade mot alla slags verkställighetsförfaranden.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 18
Förslag till direktiv
Skäl 15

(15) De volymer som centralenheterna eller medlemsstaterna är skyldiga att inneha bör *för närvarande* fastställas till en nivå som varje berörd medlemsstat självständigt och frivilligt beslutat.	(15) De volymer som centralenheterna eller medlemsstaterna är skyldiga att inneha bör *på detta stadium*fastställas ***i förväg*** till en nivå som varje berörd medlemsstat självständigt och frivilligt beslutat.

Ändring 19
Förslag till direktiv
Skäl 18

(18) Periodiciteten för lagerinventeringar, liksom tidsfristerna för föreläggandet av inventeringsrapporterna inför kommissionen enligt direktiv 2006/67/EG, är oförenlig med andra system för oljelagring som upprättats i andra delar av världen. I en resolution om de makroekonomiska följderna för höjningar av priset på energi, gav Europaparlamentet sitt stöd till antagande av tätare informationsperioder.	(18) Periodiciteten för lagerinventeringar, liksom tidsfristerna för föreläggandet av inventeringsrapporterna inför kommissionen enligt direktiv 2006/67/EG, är oförenlig med andra system för oljelagring som upprättats i andra delar av världen. I en resolution om de makroekonomiska följderna för höjningar av priset på energi, gav Europaparlamentet sitt stöd till antagande av tätare informationsperioder. ***Det är samtidigt nödvändigt att se till att uppgifterna också är korrekta och inte måste rättas till under flera veckor eller månader, såsom fortfarande ofta är fallet inom EU.***

Ändring 20
Förslag till direktiv
Skäl 21

(21) Därför bör man också utvidga kravet på upprättandet och vidarebefordran av statistik till andra lager än beredskapslagren och de särskilda lagren, och föreskriva insamling av statistiska uppgifter varje ***vecka***.	(21) Därför bör man också utvidga kravet på upprättandet och vidarebefordran av statistik till andra lager än beredskapslagren och de särskilda lagren, och föreskriva insamling av statistiska uppgifter varje ***månad***. ***Kommissionen bör med hänsyn till resultaten av genomförbarhetsstudien som ska genomföras om effektiviteten av veckorapportering om kommersiella oljelager ges befogenhet att ålägga medlemsstaterna att lämna in de statistiska sammanställningarna varje vecka, såvida det kan garanteras att bara minimala justeringar kommer att krävas och att detta ger avsevärda fördelar i fråga om marknadsinsyn.***

Ändring 21
Förslag till direktiv
Skäl 23

(23) Avvikelser och misstag kan förekomma i de register som vidarebefordras till kommissionen. Personer anställda eller befullmäktigade av kommissionen bör därför ha möjlighet att kontrollera lagren och de dokument medlemsstaternas myndigheter åberopar.	(23) Avvikelser och misstag kan förekomma i de register som vidarebefordras till kommissionen. Personer anställda eller befullmäktigade av kommissionen bör därför ***utöver medlemsstaternas behöriga tillsynsmyndigheter vid skäliga misstankar också*** ha möjlighet att kontrollera lagren och de dokument medlemsstaternas myndigheter åberopar.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 22
Förslag till direktiv
Skäl 25

(25) Skyddet av enskilda personer med avseende på medlemsstaternas behandling av personuppgifter styrs av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, och skyddet av enskilda personer med avseende på kommissionens behandling av personuppgifter täcks av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter. ***I dessa rättsakter föreskrivs bland annat att det ska finnas legitima skäl för behandling av personuppgifter och att personuppgifter som inkommit av misstag omedelbarts ska raderas***.	(25) Skyddet av enskilda personer med avseende på medlemsstaternas behandling av personuppgifter styrs av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, och skyddet av enskilda personer med avseende på kommissionens behandling av personuppgifter täcks av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter. ***Bestämmelserna i detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001.***

Ändring 23
Förslag till direktiv
Skäl 29

(29) Eftersom det inte finns någon enhetlig obligatorisk miniminivå för de särskilda lagren på gemenskapsnivå, och med tanke på antalet nya mekanismer som detta direktiv introducerar, bör genomförandet av direktivet ses över ***relativt kort tid*** efter det att det trätt i kraft.	(29) Eftersom det inte finns någon enhetlig obligatorisk miniminivå för de särskilda lagren på gemenskapsnivå och ***med hänsyn till den pågående studien om kostnader och fördelar med att öka insynen på oljemarknaden, särskilt genom rapportering om de kommersiella oljelagren varje vecka, samt*** med tanke på antalet nya mekanismer som detta direktiv introducerar, bör genomförandet av direktivet ses över ***senast inom tre år*** efter det att det trätt i kraft.

Ändring 24
Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led e

(e) "faktiskt internationellt beslut om ibruktagande av lager": alla gällande beslut som fattas av styrelsen för Internationella energiorganet i syfte att ta i bruk en ***medlemsstats*** lager av olja eller petroleumprodukter,	(e) "faktiskt internationellt beslut om ibruktagande av lager": alla gällande beslut som fattas av styrelsen för Internationella energiorganet i syfte att ta i bruk en ***IEA-medlemsstats*** lager av olja eller petroleumprodukter,

Ändring 25
Förslag till direktiv
Artikel 2 – stycke 1 – led 1a (nytt)

	(a) "nödsituation": omständigheter som innebär betydande avbrott i försörjningen av råolja eller petroleumprodukter,

Ändring 26
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 4

4. Metoden för beräkningen av de lagringsskyldigheter som avses i denna artikel kan ändras enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2.	4. Metoden för beräkningen av de lagringsskyldigheter som avses i denna artikel kan ändras enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2***, efter samråd med experter och intressenter***.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 27

Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 3

3. Metoderna för beräkningen av de lager som avses i punkt 1 och 2 kan ändras enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2.	3. Metoderna för beräkningen av de lager som avses i punkt 1 och 2 kan ändras enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2***, efter samråd med experter och intressenter***.

Ändring 28

Förslag till direktiv
Artikel 5 – punkt 1 – stycke 1

1. Medlemsstaterna ansvarar för att de beredskapslager och särskilda lager som befinner sig på deras territorium ständigt är fysiskt åtkomliga och tillgängliga. De ska upprätta metoder för identifiering, redovisning och kontroll av dessa beredskapslager, så att det när som helst är möjligt att kontrollera dem. För de beredskapslager och särskilda lager som ingår i lager som innehas av ekonomiska aktörer, eller som är blandade med sådana lager, ska separat redovisning finnas.	1. Medlemsstaterna ansvarar för att de beredskapslager och särskilda lager som befinner sig på deras territorium ständigt är fysiskt åtkomliga och tillgängliga. De ska upprätta metoder för identifiering, redovisning och kontroll av dessa beredskapslager, så att det när som helst är möjligt att kontrollera dem. ***Dessa metoder ska fastställas med kommissionens förhandsgodkännande.*** För de beredskapslager och särskilda lager som ingår i lager som innehas av ekonomiska aktörer, eller som är blandade med sådana lager, ska separat redovisning finnas.

Ändring 29

Förslag till direktiv
Artikel 6 – punkt 1 – stycke 1

1. Varje medlemsstat ska upprätta ett detaljerat register, som ständigt uppdateras, över alla de beredskapslager den håller och som inte utgör särskilda lager enligt artikel 9. Sådana register ska bland annat innehålla ***de uppgifter som gör det möjligt att exakt lokalisera*** ifrågavarande lager och *fastställa deras mäng,* vem som är ägare, liksom vad de innehåller, enligt de kategorier som presenteras i bilaga C punkt 3.1 första stycket i ***Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ******** av den **************** om energistatistik.	1. Varje medlemsstat ska upprätta ett detaljerat register, som ständigt uppdateras, över alla de beredskapslager den håller och som inte utgör särskilda lager enligt artikel 9. Sådana register ska bland annat innehålla ***information om de depåer, raffinaderier eller lagringsanläggningar där*** ifrågavarande lager ***finns*** och *vilken mängd det gäller,* vem som är ägare, liksom vad de innehåller, enligt de kategorier som presenteras i bilaga C punkt 3.1 första stycket i ***Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008*** av den ***22 oktober 2008*** om energistatistik (*). *(*) EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.*

Ändring 30

Förslag till direktiv
Artikel 6 – punkt 1 – stycke 2

Den berörda medlemsstaten ska inom ***trettio dagar*** efter utgången av det berörda kalenderåret förse kommissionen med en kopia av registret över befintliga lager den sista dagen varje kalenderår.	Den berörda medlemsstaten ska inom ***45 dagar*** efter utgången av det berörda kalenderåret förse kommissionen med en kopia av registret över befintliga lager den sista dagen varje kalenderår.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 31

Förslag till direktiv
Artikel 6 – punkt 1 – stycke 3a (nytt)

	Kommissionen ska se till att de individuella uppgifter som finns i registren hålls konfidentiella.

Ändring 32

Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 3 – stycke 2a (nytt)

	Om dessa förpliktelser genom avtal delegeras till den medlemsstat inom vars territorium dessa lager finns eller till den centrala lagringsenhet som den medlemsstaten inrättat ska detta avtal innehålla bestämmelser om
	a) den medlemsstatens eller den centrala lagringsenhetens skyldighet att sörja för att det alltid finns korrekta uppgifter om lagernivån,
	b) tidsramen för att leverera de beredskapslager som förvärvats, upprättats, hållits eller förvaltats inom dess territorium till den medlemsstat som har delegerat dessa uppgifter,
	c) effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner om den medlemsstaten eller den centrala lagringsenheten inte uppfyller avtalsvillkoren.

Ändring 33

Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 4 – led b

b) Publicering, åtminstone ***sex månader*** i förväg, av de villkor på vilka lagringsenheten erbjuder de ekonomiska aktörerna sådana tjänster.	b) Publicering, åtminstone ***tre månader*** i förväg, av de villkor på vilka lagringsenheten erbjuder de ekonomiska aktörerna sådana tjänster.

Ändring 34

Förslag till direktiv
Artikel 8 – punkt 1 – stycke 1 – led b

b) till en eller flera andra centrala lagringsenheter som är i stånd att hålla dylika lager, eller	b) till en eller flera andra centrala lagringsenheter som är i stånd att hålla dylika lager, ***förutsatt att ett avtal sluts mellan den berörda medlemsstaten och de medlemsstater där lagren kommer att hållas,*** eller

Ändring 35

Förslag till direktiv
Artikel 9 – punkt 1 – stycke 1

1. Varje medlemsstat kan ***oåterkalleligen*** förplikta sig att hålla ett minimalt oljelager, beräknat i antal konsumtionsdagar, med iakttagande av villkoren i denna artikel (nedan kallade särskilda lager).	1. Varje medlemsstat kan förplikta sig att hålla ett minimalt oljelager, beräknat i antal konsumtionsdagar, med iakttagande av villkoren i denna artikel (nedan kallade särskilda lager).

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 36

Förslag till direktiv
Artikel 9 – punkt 3 – inledningen

3. De särskilda lagren ***omfattar*** endast följande produktkategorier, så som de definierats i bilaga B punkt 4 i ***Europaparlamentets och rådets*** förordning (EG) nr ******* ***av den*** ******* ***om energistatistik***:	3. De särskilda lagren ***får omfatta*** endast följande produktkategorier, ***som måste överensstämma med gemenskapslagstiftningen, särskilt i fråga om bränslestandarder och miljöskydd,*** så som de definierats i bilaga B punkt 4 i förordning (EG) nr ***1099/2008***:

Ändring 37

Förslag till direktiv
Artikel 9 – punkt 5 – stycke 1

5. Varje medlemsstat som beslutat att hålla särskilda lager ska till kommissionen skicka ett meddelande för offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning, i vilket den anger nivåerna på de särskilda lager som den ***oåterkalleligen*** förpliktigar sig att hålla för varje kategori. Den obligatoriska miniminivå som sålunda anmälts är unik och tillämpas på samma sätt för alla kategorier av de särskilda lager som medlemsstaten använder.	5. Varje medlemsstat som beslutat att hålla särskilda lager ska till kommissionen skicka ett meddelande för offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning, i vilket den anger nivåerna på de särskilda lager som den förpliktigar sig att hålla för varje kategori ***och den period under vilken den gör detta åtagande***. Den obligatoriska miniminivå som sålunda anmälts är unik och tillämpas på samma sätt för alla kategorier av de särskilda lager som medlemsstaten använder.

Ändring 38

Förslag till direktiv
Artikel 10 – punkt 1 – stycke 1

1. Varje medlemsstat ska upprätta ett fortlöpande uppdaterat, detaljerat register över alla de särskilda lager som finns på dess territorium. Detta register ska bland annat innehålla ***alla uppgifter som gör det möjligt att exakt lokalisera*** lagren i fråga.	1. Varje medlemsstat ska upprätta ett ***månadsvis och*** fortlöpande uppdaterat, detaljerat register över alla de särskilda lager som finns på dess territorium. Detta register ska bland annat innehålla ***information om de depåer, raffinaderier eller lagringsanläggningar där*** lagren i fråga ***finns***.

Ändring 39

Förslag till direktiv
Artikel 10 – punkt 1 – stycke 2

På begäran av kommissionen ska medlemsstaten dessutom inom ***åtta dagar*** till kommissionen lämna in en kopia av registret; en sådan kopia kan begäras upp till ***tio år*** efter det datum uppgifterna gäller.	På begäran av kommissionen ska medlemsstaten dessutom inom ***tio arbetsdagar*** till kommissionen lämna in en kopia av registret; en sådan kopia kan begäras upp till ***tre år*** efter det datum uppgifterna gäller.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 40

Förslag till direktiv
Artikel 11 – stycke 1a (nytt)

	Varje avtal mellan medlemsstaterna och en central lagringsenhet ska innehålla bestämmelser om
	a) den medlemsstatens eller den centrala lagringsenhetens skyldighet att sörja för att det alltid finns korrekta uppgifter om lagernivån,
	b) tidsramen för att leverera de beredskapslager som förvärvats, upprättats, hållits eller förvaltats inom dess territorium till den medlemsstat som har delegerat dessa uppgifter,
	c) effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner om den medlemsstaten eller den centrala lagringsenheten inte uppfyller avtalsvillkoren.

Ändring 41

Förslag till direktiv
Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska varje ***vecka*** till kommissionen lämna in en statistisk sammanställning över de kommersiella lagernivåer som hålls på deras territorium. Därvid ska känsliga uppgifter skyddas, och ägarna till dessa lager får inte namnges.	1. Medlemsstaterna ska varje ***månad*** till kommissionen lämna in en statistisk sammanställning över de kommersiella lagernivåer som hålls på deras territorium. Därvid ska känsliga uppgifter skyddas, och ägarna till dessa lager får inte namnges.
2. Kommissionen ska varje ***vecka*** offentliggöra en statistisk sammanställning över de kommersiella lagernivåer som hålls inom gemenskapen, grundad på medlemsstaternas sammanställningar; härvid anges de sammanlagda nivåerna.	2. Kommissionen ska varje ***månad*** offentliggöra en statistisk sammanställning över de kommersiella lagernivåer som hålls inom gemenskapen, grundad på medlemsstaternas sammanställningar; härvid anges de sammanlagda nivåerna.
3. Kommissionen ska anta de tillämpningsregler som avses i punkt 1 och 2 enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2.	3. Kommissionen ska anta de tillämpningsregler som avses i punkt 1 och 2 enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2.
	3a. Kommissionen får efter sin översyn enligt artikel 23 ålägga medlemsstaterna att lämna in veckovisa (i stället för månadsvisa) statistiska sammanställningar om de kommersiella oljelagernivåerna, om en grundlig undersökning av genomförbarheten och effektiviteten av veckovisa statistiska sammanställningar visar att dessa ger avsevärda fördelar i form av marknadsinsyn och att uppgifterna kan samlas in på så sätt att det inte i någon större utsträckning krävs rättelser i efterhand.

Ändring 42

Förslag till direktiv
Artikel 19 – punkt 1

1. Kommissionen kan ***när som helst*** besluta att utföra kontroller av beredskapslagren och de särskilda lagren i medlemsstaterna. Kommissionen kan rådfråga samrådsgruppen under förberedelserna för dessa kontroller.	1. Kommissionen kan ***vid skäliga misstankar*** besluta att utföra kontroller av beredskapslagren och de särskilda lagren i medlemsstaterna. Kommissionen kan rådfråga samrådsgruppen under förberedelserna för dessa kontroller.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 43

Förslag till direktiv
Artikel 19 – punkt 2

2. De kontroller som avses i punkt 1 omfattar inte ***insamling*** av personuppgifter. Personuppgifter som påträffas under kontrollerna kommer varken att samlas in eller beaktas; uppgifter som av misstag samlas in kommer omedelbart att raderas.	2. De kontroller som avses i punkt 1 omfattar inte ***behandling*** av personuppgifter. Personuppgifter som påträffas under kontrollerna kommer varken att samlas in eller beaktas; uppgifter som av misstag samlas in kommer omedelbart att raderas.

Ändring 44

Förslag till direktiv
Artikel 19 – punkt 4

4. Medlemsstaterna ska vid genomförandet av sådana kontroller som avses i punkt 1 se till att de personer som inom deras gränser ansvarar för underhåll och förvaltning av beredskapslagren och de särskilda lagren samarbetar med de personer som är anställda eller befullmäktigade av kommissionen.	4. Medlemsstaterna ska vid genomförandet av sådana kontroller som avses i punkt 1 se till att de personer som inom deras gränser ansvarar för underhåll och förvaltning av beredskapslagren och de särskilda lagren samarbetar med de personer som är ***befullmäktigade och*** anställda ***av kommissionen*** eller befullmäktigade av kommissionen.

Ändring 45

Förslag till direktiv
Artikel 19 – punkt 7

7. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att åtminstone under ***tio år*** säkerställa arkivering av data, handlingar, sammanställningar och dokument gällande beredskapslagren.	7. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att åtminstone under ***tre år*** säkerställa arkivering av data, handlingar, sammanställningar och dokument gällande beredskapslagren.

Ändring 46

Förslag till direktiv
Artikel 21 – punkterna 3 och 4

3. Om ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager föreligger, kan varje berörd medlemsstat använda sina beredskapslager och särskilda lager för att fullgöra de internationella skyldigheter som följer av detta beslut. I sådana fall ska medlemsstaten omedelbart meddela kommissionen, som kan sammankalla samrådsgruppen eller rådfråga dess medlemmar på elektronisk väg, bland annat för att bedöma effekterna av ibruktagandet.	3. ***Kommissionen ska samarbeta nära med andra internationella organisationer som har befogenheter att fatta beslut om ibruktagande av lager samt stärka den multilaterala och bilaterala samordningen av dessa frågor i hela världen.*** Om ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager föreligger, kan varje berörd medlemsstat använda sina beredskapslager och särskilda lager för att fullgöra de internationella skyldigheter som följer av detta beslut. I sådana fall ska medlemsstaten omedelbart meddela kommissionen, som kan sammankalla samrådsgruppen eller rådfråga dess medlemmar på elektronisk väg, bland annat för att bedöma effekterna av ibruktagandet.
4. Om det uppstår problem med försörjningen av råolja eller petroleumprodukter i gemenskapen eller i en medlemsstat, ska kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ snarast sammankalla samrådsgruppen. Samrådsgruppen ska analysera situationen. Kommissionen ska fastställa huruvida det rör sig om ett allvarligt avbrott i försörjningen.	4. Om det uppstår problem med försörjningen av råolja eller petroleumprodukter i gemenskapen eller i en medlemsstat, ska kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ snarast sammankalla samrådsgruppen. ***Varje medlemsstat ska se till att den kan företrädas, personligen eller elektroniskt, vid ett möte med samrådsgruppen inom 24 timmar efter det att gruppen sammankallats.*** Samrådsgruppen ska analysera situationen ***utifrån den överenskomna principen om solidaritet mellan medlemsstaterna och en objektiv utvärdering av de ekonomiska och sociala konsekvenserna och kommissionen*** ska ***utifrån samrådsgruppens utvärdering*** fastställa huruvida det rör sig om ett allvarligt avbrott i försörjningen.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Om ett allvarligt avbrott i försörjningen har konstaterats, kan kommissionen ge tillstånd till ibruktagande, helt eller delvis, av de mängder som de berörda medlemsstaterna har föreslagit.	Om ett allvarligt avbrott i försörjningen har konstaterats, kan kommissionen ge tillstånd till ibruktagande, helt eller delvis, av de mängder som de berörda medlemsstaterna har föreslagit.

Ändring 47

Förslag till direktiv
Artikel 23

Tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv ska kommissionen göra en utvärdering av dess tillämpning och bland annat undersöka ***lämpligheten av*** att ålägga alla medlemsstater en obligatorisk miniminivå för speciella lager.	***Senast inom*** tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv ska kommissionen göra en utvärdering av dess tillämpning och bland annat undersöka ***a) om uppgifterna om lagren är noggranna och lämnas in i tid,*** ***b) om de kommersiella oljelagren ska rapporteras varje vecka eller varje månad,*** ***c) om det är lämpligt*** att ålägga alla medlemsstater en obligatorisk miniminivå för speciella lager ***under en längre tidsperiod***.

Ändring 48

Förslag till direktiv
Artikel 26 – punkt 1 – stycke 1

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 20XX. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.	1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 20XX ***med undantag för de medlemsstater som har en övergångsperiod för inrättande av petroleumreserver eller petroleumprodukter enligt fördraget om anslutning till Europeiska unionen, där tidsfristen för genomförande är det datum då övergångsperioden upphör***. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

Ändring 49

Förslag till direktiv
Bilaga III – stycke 11

Vid beräkningen av lagren ska medlemsstaterna minska de beräknade lagrade mängderna med ***10 %*** enligt föregående. Denna minskning tillämpas på alla mängder som tas upp i en beräkning.	Vid beräkningen av lagren ska medlemsstaterna minska de beräknade lagrade mängderna med ***5 procent*** enligt föregående. Denna minskning tillämpas på alla mängder som tas upp i en beräkning.

Onsdag 22 april 2009

Nätverket för varningar om hot mot kritisk infrastruktur *

P6_TA(2009)0227

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets beslut om inrättande av nätverket för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (Ciwin) (KOM(2008)0676 – C6-0399/2008 – 2008/0200(CNS))

(2010/C 184 E/41)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0676),

— med beaktande av artikel 308 i EG-fördraget och artikel 203 i Euratomfördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0399/2008),

— med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,

— med beaktande av artiklarna 51 och 35 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0228/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Kommissionen uppmanas att, efter det att Lissabonfördraget trätt i kraft och om rådet inte beslutat i frågan, överväga möjligheten att använda sig av artikel 196 (civilskydd) som rättslig grund för detta förslag och att om så är lämpligt på nytt överväga att lägga fram ett förslag för parlamentet.

6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 1
Förslag till beslut
Skäl 1

(1) I ”Rådets slutsatser om förebyggande, beredskap och insatser när det gäller terroristattacker” och ”EU:s solidaritetsprogram om följderna av terroristhot och terroristattacker”, som antogs av rådet i december 2004, ställde sig detta bakom kommissionens planer på att föreslå ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur (European Programme for Critical Infrastructure Protection, Epcip) och inrätta ett nätverk för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (Critical Infrastructure Warning Information Network, Ciwin) ([1]).	(1) I ”Rådets slutsatser om förebyggande, beredskap och insatser när det gäller terroristattacker” och ”EU:s solidaritetsprogram om följderna av terroristhot och terroristattacker”, som antogs av rådet i december 2004, ställde sig detta bakom kommissionens planer på att föreslå ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur (European Programme for Critical Infrastructure Protection, Epcip) och inrätta ett nätverk för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (Critical Infrastructure Warning Information Network, Ciwin) ([1]).
([1]) 14894/04.	***([1]) Se rådets dok. 15232/04.***

Ändring 2
Förslag till beslut
Skäl 4

(4) Flera incidenter som berört kritisk infrastruktur i Europa (t.ex. det stora strömavbrottet i Europa år 2006) har visat på behovet av ett bättre och effektivare utbyte av information för att förhindra sådana incidenter ***eller begränsa deras omfattning***.	(4) Flera incidenter som berört kritisk infrastruktur i Europa (t.ex. det stora strömavbrottet i Europa år 2006) har visat på behovet av ett bättre och effektivare utbyte av information ***och ökad kunskap om praxis i olika medlemsstater*** för att ***kunna vara förberedd och*** förhindra ***att*** sådana incidenter ***upprepas***.

Ändring 3
Förslag till beslut
Skäl 5

(5) Det bör inrättas ett informationssystem som gör det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att utbyta information ***och varningsmeddelanden*** *rörande* skydd av kritisk infrastruktur och intensifiera sin dialog om sådant skydd och som bidrar till att främja integration och bättre samordning av nationellt spridda, fragmenterade forskningsprogram om skydd av kritisk infrastruktur.	(5) Det bör ***därför*** inrättas ett informationssystem som gör det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att utbyta information *om* skydd av kritisk infrastruktur och intensifiera sin dialog om sådant skydd och som bidrar till att främja integration och bättre samordning av nationellt spridda, fragmenterade forskningsprogram om skydd av kritisk infrastruktur.

Ändring 4
Förslag till beslut
Skäl 6

(6) Ciwin bör bidra till en förbättring av skyddet av kritisk infrastruktur i EU genom att tillhandahålla ett informationssystem som underlättar samarbete medlemsstaterna emellan samt erbjuda ett effektivt och snabbt alternativ till tidskrävande metoder för att söka efter information om kritisk infrastruktur i gemenskapen.	(6) Ciwin bör bidra till en förbättring av skyddet av kritisk infrastruktur i EU genom att tillhandahålla ett informationssystem som underlättar samarbete ***och samordning*** medlemsstaterna emellan samt erbjuda ett effektivt och snabbt alternativ till tidskrävande metoder för att söka efter information om kritisk infrastruktur i gemenskapen. ***Det bör särskilt stimulera till utveckling av lämpliga åtgärder som syftar till att underlätta utbyte och spridning av information, bästa praxis och erfarenheter medlemsstaterna emellan.***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 5 **Förslag till beslut** **Skäl 6a (nytt)**	
	(6a) Den första utvärderingen av Ciwin bör också omfatta en djuplodande analys av behovet av att komplettera Ciwin med en ny funktion, nämligen den tekniska möjligheten att inkludera ett system för snabb varning. Denna funktion bör göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att utfärda varningar för omedelbara risker för och hot mot kritisk infrastruktur, samtidigt som alla nödvändiga säkerhetskrav beaktas.
Ändring 6 **Förslag till beslut** **Skäl 7**	
(7) Ciwin bör särskilt främja utvecklingen av lämpliga åtgärder som underlättar utbyte av bästa praxis samt fungera som ett verktyg för överföring under säkra förhållanden av varningar och information om omedelbara hot.	***utgår***
Ändring 7 **Förslag till beslut** **Skäl 8**	
(8) Ciwin ***bör ta*** hänsyn till särdragen och expertisen hos samt arrangemangen och kompetensområdena för vart och ett av de befintliga sektorsspecifika systemen för snabb varning (rapid alert systems, RAS) och ***undvika*** överlappningar av verksamhet.	(8) ***I samband med utveckling och utvärdering av det nya informationssystemet bör medlemsstaterna och kommissionen se till att man inom*** Ciwin ***tar*** hänsyn till särdragen och expertisen hos samt arrangemangen och kompetensområdena för vart och ett av de befintliga sektorsspecifika systemen för snabb varning (rapid alert systems, RAS) och ***undviker*** överlappningar av verksamhet.
Ändring 8 **Förslag till beslut** **Skäl 10**	
(10) Medlemsstaternas kritiska infrastrukturers ömsesidiga beroende av varandra och den varierande nivån på skyddet av kritisk infrastruktur i medlemsstaterna antyder att inrättandet av ett sektorsövergripande gemenskapsverktyg för informationsutbyte ***och varningar*** *rörande* skydd av kritisk infrastruktur skulle förbättra medborgarnas säkerhet.	***(4a)*** Medlemsstaternas kritiska infrastrukturers ömsesidiga beroende av varandra och den varierande nivån på skyddet av kritisk infrastruktur i medlemsstaterna antyder att inrättandet av ett sektorsövergripande gemenskapsverktyg för informationsutbyte *om* skydd av kritisk infrastruktur skulle förbättra medborgarnas säkerhet.
Ändring 9 **Förslag till beslut** **Skäl 10a (nytt)**	
	(10a) Antagandet av åtgärder på området för räddningstjänst finns med i förteckningen över gemenskapens verksamhet i artikel 3.1 i EG-fördraget, som led u. Inrättandet av Ciwin är således nödvändigt för att gemenskapen ska kunna uppnå ett mål som fastställts i fördraget.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 11 **Förslag till beslut** **Skäl 17**	
(17) Detta beslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns ***särskilt*** i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.	(17) Detta beslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns ***i artikel 6 i EU-fördraget och återspeglas*** i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
Ändring 12 **Förslag till beslut** **Artikel 1**	
Genom detta beslut inrättas ett säkert informations-***, kommunikations- och varningssystem***, nätverket för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (Ciwin), i syfte att bistå medlemsstaterna att utbyta information om ***gemensamma hot mot kritisk infrastruktur, om*** sårbarheter hos ***denna*** och om lämpliga åtgärder och strategier för att minska riskerna med avseende på skyddet av kritisk infrastruktur.	Genom detta beslut inrättas ett säkert informations- ***och kommunikationssystem***, nätverket för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (Ciwin), i syfte att bistå medlemsstaterna *med* att utbyta information om sårbarheter hos ***kritisk infrastruktur*** och om lämpliga åtgärder och strategier för att minska riskerna med avseende på skyddet av kritisk infrastruktur.
Ändring 13 **Förslag till beslut** **Artikel 2 – stycke 2**	
kritisk infrastruktur: anläggningar, system eller delar av dessa belägna i medlemsstaterna som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner, hälsa, säkerhet, trygghet och människors ekonomiska eller sociala välfärd och där driftsstörning eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat till följd av att man inte lyckas upprätthålla dessa funktioner,	kritisk infrastruktur: anläggningar, system eller delar av dessa belägna i medlemsstaterna som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner, hälsa, säkerhet, trygghet***, försörjningskedjan*** och människors ekonomiska eller sociala välfärd och där driftsstörning eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat till följd av att man inte lyckas upprätthålla dessa funktioner,
Ändring 14 **Förslag till beslut** **Artikel 2 – stycke 3**	
deltagande medlemsstat: medlemsstat som undertecknat ett samförståndsavtal med kommissionen,	***utgår***
Ändring 15 **Förslag till beslut** **Artikel 3**	
Artikel 3 ***Deltagande*** ***Alla medlemsstater har möjlighet att delta i och använda Ciwin. Deltagandet i och användningen av Ciwin är emellertid avhängiga av undertecknandet av ett samförståndsavtal innehållande de för nätverket gällande tekniska kraven och säkerhetskraven samt information om de platser som ska anslutas till nätverket.***	***utgår***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 16 **Förslag till beslut** **Artikel 4 – rubriken**	
Funktioner	***Funktion och struktur***
Ändring 17 **Förslag till beslut** **Artikel 4 – punkt 1**	
(1) Ciwin ska ***ha följande två funktioner:***	*1.* Ciwin ska ***utformas som ett*** elektroniskt forum för utbyte av information om skydd av kritisk infrastruktur.
(a) Elektroniskt forum för utbyte av information om skydd av kritisk infrastruktur.	
b) System för snabb varning som gör det möjligt för de deltagande medlemsstaterna och kommissionen att lägga ut varningar om omedelbara risker för och hot mot kritisk infrastruktur.	
Ändring 18 **Förslag till beslut** **Artikel 4 – punkt 1a (ny)**	
	1a. Den tekniska plattformen för Ciwin ska finnas på åtminstone ett säkert ställe i varje medlemsstat.
Ändring 19 **Förslag till beslut** **Artikel 4 – punkt 2 – stycke 2**	
De fasta områdena ska vara integrerade i Ciwin permanent. Deras innehåll får ändras, men fasta områden får inte tas bort eller ges nya beteckningar ***och inga nya fasta områden får läggas till***. I bilaga I finns en förteckning över de fasta områdena.	De fasta områdena ska vara integrerade i Ciwin permanent. Deras innehåll får ändras, men fasta områden får inte tas bort eller ges nya beteckningar. I bilaga I finns en förteckning över de fasta områdena. ***Detta utesluter inte att nya områden tas med om systemets funktionssätt visar att så behövs.***
Ändring 20 **Förslag till beslut** **Artikel 5 – punkt 1**	
(1) Varje ***deltagande*** medlemsstat ska utse en Ciwinansvarig och underrätta kommissionen om detta. Den Ciwinansvarige ska svara för beviljandet eller nekandet av tillträde till nätverket i medlemsstaten i fråga.	(1) Varje medlemsstat ska utse en Ciwinansvarig och underrätta kommissionen om detta. Den Ciwinansvarige ska svara för beviljandet eller nekandet av tillträde till nätverket i medlemsstaten i fråga.
	(Denna ändring är tillämplig på hela rättsakten.)

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 21

Förslag till beslut
Artikel 5 – punkt 2

(2) ***De deltagande*** medlemsstaterna ska ge tillträde till nätverket i enlighet med de ***riktlinjer*** som fastställs av kommissionen.	(2) Medlemsstaterna ska ge tillträde till nätverket i enlighet med de ***användarriktlinjer*** som fastställs av kommissionen.

Ändring 22

Förslag till beslut
Artikel 6 – punkt 1 – led b

(b) för fastställandet av ***riktlinjer*** om villkoren för användning av nätverket, bl.a. om uppgifters konfidentialitet och om överföring, lagring, arkivering och borttagning av information. Kommissionen ska även fastställa villkoren och förfarandena för beviljande av fullständigt eller selektivt tillträde till nätverket.	*b)* för fastställandet av ***användarriktlinjer*** om villkoren för användning av nätverket, bl.a. om uppgifters konfidentialitet och om överföring, lagring, arkivering och borttagning av information. Kommissionen ska även fastställa villkoren och förfarandena för beviljande av fullständigt eller selektivt tillträde till nätverket.

Ändring 23

Förslag till beslut
Artikel 6 – punkt 3a (ny)

	3a. Kommissionen ska övervaka Ciwinsystemets funktionssätt.

Ändring 24

Förslag till beslut
Artikel 7 – punkt 2

(2) Användarna ska ges tillträde till handlingar på grundval av behovsenlig behörighet ***och måste*** alltid iaktta handlingarnas upphovsmäns anvisningar om skydd och spridning av handlingarna.	*2.* Användarna ska ges tillträde till handlingar på grundval av behovsenlig behörighet***. De ska*** alltid iaktta handlingarnas upphovsmäns anvisningar om skydd och spridning av handlingarna.

Ändring 25

Förslag till beslut
Artikel 7 – punkt 2a (ny)

	2a. I medlemsstaterna ska utbyte som sker mellan behöriga användare och tredje part och som avser känslig information som laddats upp till Ciwin kräva förhandstillstånd från den som har egendomsrätt till den berörda informationen; sådant utbyte ska ske i överensstämmelse med relevant lagstiftning på gemenskapsnivå och nationell nivå.

Ändring 26

Förslag till beslut
Artikel 7a (ny)

	Artikel 7a
	Krav i samband med information i Ciwin
	I fråga om all information och alla handlingar som laddas upp till systemet kommer en möjlighet till automatisk översättning att finnas.
	Kommissionen ska, i samarbete med kontaktpunkterna för skydd av kritisk infrastruktur, utarbeta en förteckning med områdesvisa nyckelord som skulle kunna användas vid uppladdning till eller sökning av information i Ciwin.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 27 **Förslag till beslut** **Artikel 8**	
Kommissionen ska utarbeta och regelbundet uppdatera ***användarriktlinjer*** med fullständiga uppgifter om Ciwins ***funktioner*** och roll.	Kommissionen ska utarbeta och regelbundet uppdatera ***användarriktlinjerna*** med fullständiga uppgifter om Ciwins ***funktionssätt*** och roll.
Ändring 28 **Förslag till beslut** **Artikel 8 – stycke 1a (nytt)**	
	Dessa användarriktlinjer ska utarbetas i enlighet med det rådgivande förfarandet enligt artikel 3 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).
	([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
Ändring 29 **Förslag till beslut** **Artikel 10 – stycke 1**	
Kommissionen ska granska och utvärdera driften av Ciwin vart tredje år och regelbundet avlägga rapport till ***medlemsstaterna***.	***Med hjälp av särskilt utvecklade indikatorer för övervakning av framsteg*** ska kommissionen granska och utvärdera driften av Ciwin vart tredje år och regelbundet avlägga rapport till ***alla medlemsstater, Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén***.
Ändring 30 **Förslag till beslut** **Artikel 10 – stycke 2**	
I den första rapporten, som ska läggas fram inom tre år efter ikraftträdandet av detta beslut, ska i synnerhet anges vilka komponenter av nätverket som bör förbättras eller anpassas. Rapporten ska även omfatta alla förslag till ändring eller anpassning av detta beslut som kommissionen anser nödvändiga.	I den första rapporten, som ska läggas fram inom tre år efter ikraftträdandet av detta beslut, ska i synnerhet anges vilka komponenter av nätverket som bör förbättras eller anpassas***, och rapporten ska särskilt innehålla en utvärdering av varje medlemsstats deltagande i Ciwinsystemet och av möjligheten att uppgradera Ciwin till att även omfatta en funktion för ett system för tidig varning***. Rapporten ska även omfatta alla förslag till ändring eller anpassning av detta beslut som kommissionen anser nödvändiga.
Ändring 31 **Förslag till beslut** **Artikel 11**	
Detta beslut ***ska tillämpas från och med den 1 januari 2009***.	Detta beslut ***får verkan samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning***.
Ändring 32 **Förslag till beslut** **Bilaga II – led 3**	
(3) Varningsområden, som kan skapas i händelse av att en varning utlöses i systemen för snabb varning (RAS) och ska utgöra kommunikationskanalen i samband med åtgärder relaterade till skydd av kritisk infrastruktur.	***utgår***

Onsdag 22 april 2009

Europeiskt nätverk för skydd av offentliga personer *

P6_TA(2009)0228

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om Konungariket Nederländernas initiativ om rådets beslut om ändring av beslut 2002/956/RIF om inrättande av ett europeiskt nätverk för skydd av offentliga personer (16437/2008 – C6-0029/2009 – 2009/0801(CNS))

(2010/C 184 E/42)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Konungariket Nederländernas initiativ (16437/2008),

— med beaktande av artiklarna 30.1 a, 30.1 c och 34.2 c i EU-fördraget,

— med beaktande av artikel 39.1 i EU-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0029/2009),

— med beaktande av artiklarna 93 och 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0193/2009).

1. Europaparlamentet godkänner Konungariket Nederländernas initiativ.

2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

3. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra Konungariket Nederländernas initiativ.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet, kommissionen och Konungariket Nederländernas regering parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 22 april 2009

Nationella omstruktureringsprogram för bomullssektorn *

P6_TA(2009)0229

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 637/2008 när det gäller de nationella omstruktureringsprogrammen för bomullssektorn (KOM(2009)0037 – C6-0063/2009 – 2009/0008(CNS))

(2010/C 184 E/43)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0037),

— med beaktande av 1979 års anslutningsakt, särskilt punkt 6 i protokoll nr 4 om bomull, som återfinns som bilaga till anslutningsakten,

— med beaktande av artikel 37.2 tredje stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0063/2009),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0200/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta parlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra parlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändring 1

Förslag till förordning – ändringsakt
Skäl 1a (nytt)

	(1a) Den reform som trädde i kraft den 1 januari 2006 orsakade en drastisk nedgång i bomullsproduktionen i Spanien. Detta har allvarligt äventyrat sektorns fortlevnad och tvingat fram en omedelbar omstrukturering av bomullsrensningsindustrin.

Onsdag 22 april 2009

Protokoll för tillämpning av Alpkonventionen på transportområdet (Transportprotokollet) *

P6_TA(2009)0230

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av protokollet för tillämpning av Alpkonventionen på transportområdet (Transportprotokollet) (KOM(2008)0895 – C6-0073/2009 – 2008/0262(CNS))

(2010/C 184 E/44)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0895),

— med beaktande av artikel 71 och artikel 300.2 första stycket i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0073/2009),

— med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0219/2009).

1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av avtalet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 22 april 2009

Förslag till ändringsbudget nr 2/2009

P6_TA(2009)0231

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2009 för budgetåret 2009, avsnitt III - kommissionen (6953/2009 – C6-0077/2009 – 2009/2010(BUD))

(2010/C 184 E/45)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 272 i EG-fördraget och artikel 177 i Euratomfördraget,

— med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]), särskilt artiklarna 37 och 38,

— med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009, slutgiltigt antagen den 18 december 2008 ([2]),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([3]),

— med beaktande av det preliminära förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2009 för budgetåret 2009 som kommissionen lade fram den 2 februari 2009 (KOM(2009)0032),

— med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 2/2009 som rådet fastställde den 26 februari 2009 (6953/2009 – C6-0077/2009),

— med beaktande artikel 69 och bilaga IV i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A6-0192/2009).

A. Förslaget till ändringsbudget nr 2 till den allmänna budgeten för 2009 gäller följande: Tjänsteförteckningarna för det europeiska systemet för flygledningstjänsten (det gemensamma företaget Sesar, SJU) och för Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC), ändringar av tjänsteförteckningen för Europeiska järnvägsbyrån (ERA) samt ändringar av budgetanmärkningarna avseende förberedande åtgärder för ”GMES-tjänster” (Global Monitoring for Environment and Security).

B. Syftet med förslaget till ändringsbudget nr 2/2009 är att formellt införa dessa budgetjusteringar i 2009 års budget.

1. Europaparlamentet noterar det preliminära förslaget till ändringsbudget nr 2/2009.

2. Europaparlamentet godkänner förslaget till ändringsbudget nr 2/2009 utan ändringar.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) EUT L 69, 13.3.2009.
([3]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdag 22 april 2009

Förslag till ändringsbudget nr 3/2009

P6_TA(2009)0232

Europaparlamentets resolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2009 för budgetåret 2009, avsnitt III - kommissionen (8153/2009 – C6-0118/2009 – 2009/2017(BUD))

(2010/C 184 E/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 272 i EG-fördraget och artikel 177 i Euratomfördraget,

— med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]), särskilt artiklarna 37 och 38,

— med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009, slutgiltigt antagen den 18 december 2008 ([2]),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([3]),

— med beaktande av det preliminära förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 3/2009 för budgetåret 2009 som kommissionen lade fram den 6 mars 2009 (KOM(2009)0110),

— med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 3/2009 som rådet fastställde den 30 mars 2009 (8153/2009 – C6-0118/2009),

— med beaktande artikel 69 och bilaga IV i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A6-0194/2009).

A. Förslaget till ändringsbudget nr 3/2009 till den allmänna budgeten för 2009 omfattar en justering av systemet med egna medel i enlighet med rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007, med retroaktiv effekt från den 1 januari 2007.

B. Syftet med förslaget till ändringsbudget nr 3/2009 är att formellt föra in dessa budgetjusteringar i budgeten för 2009.

1. Europaparlamentet uppmärksammar det preliminära förslaget till ändringsbudget nr 3/2009.

2. Europaparlamentet godkänner förslaget till ändringsbudget nr 3/2009 utan ändringar.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) EUT L 69, 13.3.2009.
([3]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdag 22 april 2009

Den inre marknaden för elektricitet ***II

P6_TA(2009)0241

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD))

(2010/C 184 E/47)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14539/2/2008 – C6-0024/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([1]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0528),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0216/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) Antagna texter från sammanträdet 18.6.2008, P6_TA(2008)0294.

P6_TC2-COD(2007)0195

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/72/EG.)

Onsdag 22 april 2009

Byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ***II

P6_TA(2009)0242

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD))

(2010/C 184 E/48)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14541/1/2008 – C6-0020/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([1]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0530),

— med beaktande av kommissionens ändrade förslag (KOM(2008)0908),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0235/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt

([1]) Antagna texter av den 18.6.2008, P6_TA(2008)0296.

P6_TC2-COD(2007)0197

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 713/2009.)

Onsdag 22 april 2009

Tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ***II

P6_TA(2009)0243

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD))

(2010/C 184 E/49)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14546/2/2008 – C6-0022/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([1]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0531),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0213/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) Antagna texter, 18.6.2008, P6_TA(2008)0295.

P6_TC2-COD(2007)0198

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 714/2009.)

Onsdag 22 april 2009

Den inre marknaden för naturgas ***II

P6_TA(2009)0244

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och upphävande av direktiv 2003/55/EG (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD))

(2010/C 184 E/50)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14540/2/2008 – C6-0021/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([1]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0529),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0238/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) Antagna texter, 9.7.2008, P6_TA(2008)0347.

P6_TC2-COD(2007)0196

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och upphävande av direktiv 2003/55/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/73/EG.)

Onsdag 22 april 2009

Tillträde till naturgasöverföringsnäten ***II

P6_TA(2009)0245

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD))

(2010/C 184 E/51)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (14548/2/2008 – C6-0023/2009),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([1]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0532),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0237/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) Antagna texter, 9.7.2008, P6_TA(2008)0346.

P6_TC2-COD(2007)0199

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 715/2009.)

Onsdag 22 april 2009

Interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (ISA) ***I

P6_TA(2009)0246

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (ISA) (KOM(2008)0583 – C6-0337/2008 – 2008/0185(COD))

(2010/C 184 E/52)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0583),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 156 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0337/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0136/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0185

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr …/2009/EG om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar (ISA)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, beslut nr 922/2009/EG.)

Onsdag 22 april 2009

Maskiner för spridning av bekämpningsmedel ***I

P6_TA(2009)0247

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om maskiner för spridning av bekämpningsmedel och om ändring av direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner (KOM(2008)0535 – C6-0307/2008 – 2008/0172(COD))

(2010/C 184 E/53)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0535),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0307/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0137/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet tar del av kommissionens förklaring som bifogas resolutionen.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0172

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om ändring av direktiv 2006/42/EG vad gäller maskiner för applicering av bekämpningsmedel

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/127/EG.)

Onsdag 22 april 2009

BILAGA

Kommissionens förklaring om standardisering av maskiner för spridning av bekämpningsmedel

För att uppnå överensstämmelse med de grundläggande krav som tas upp i avsnitt 2.4 i bilaga I kommer kommissionen att ge CEN mandat att utveckla harmoniserade standarder för varje typ av maskin för spridning av bekämpningsmedel utifrån bästa teknik som finns tillgänglig för att förhindra att miljön oavsiktligen utsätts för bekämpningsmedel. Mandatet ska särskilt leda till standarder som anger kriterier och tekniska specifikationer för mekaniska sköldsystem, tunnelsprutning och luftassisterade sprutsystem, för att förhindra förorening av vattenkällan i samband med påfyllning och tömning, samt utförliga specifikationer i tillverkarnas instruktioner för att förhindra avdrift av bekämpningsmedel, under beaktande av alla relevanta parametrar, såsom munstycken, tryck, sprutbommens höjd, vindhastighet, lufttemperatur och luftfuktighet samt körhastighet.

Märkning av däck avseende bränsleeffektivitet ***I

P6_TA(2009)0248

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD))

(2010/C 184 E/54)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0779),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0411/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0218/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 22 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0221

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets *förordning (EG) nr …/2009* om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT *DENNA FÖRORDNING*

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Hållbara transporter är en av gemenskapens stora utmaningar mot bakgrund av klimatförändringarna och behovet av att främja Europas konkurrenskraft, *vilket betonades* i kommissionens meddelande *av den 8 juli 2008* om grönare transporter ([4]).

(2) *I kommissionens* meddelande *av den 19 oktober 2006 med titeln* "Handlingsplan för energieffektivitet: Att förverkliga möjligheterna" ([5]) *betonades* att det *är* möjligt att minska den totala energiförbrukningen med 20 % fram till 2020 genom ett antal målinriktade *åtgärder, inbegripet märkning* av däck.

(3) Däcken ‖ står för 20–30 % av fordonens drivmedelsförbrukning, *framför allt på grund av deras rullmotstånd*. Detta betyder att ett minskat rullmotstånd kan bidra avsevärt till energieffektivare vägtransporter och därmed till minskade utsläpp.

(4) Däck kännetecknas av ett antal parametrar som är kopplade till varandra. Om en enskild parameter som rullmotståndet förbättras kan det ha en negativ inverkan på andra parametrar som väggreppet på vått underlag, *samtidigt som en förbättring av väggreppet på vått underlag kan ha en negativ inverkan på det* externa däck- och vägbanebullret. Däcktillverkarna bör uppmuntras att optimera alla parametrar ***utan att underminera de redan uppnådda säkerhetsstandarderna***.

(5) Drivmedelseffektiva däck är även kostnadseffektiva, eftersom den minskade drivmedelsförbrukningen mer än väl kompenserar dessa däcks högre inköpspris på grund av högre produktionskostnader.

([1]) Yttrande av den 25 mars 2009 (ännu inte offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 april 2009.
([4]) KOM(2008)*0433*.
([5]) KOM(2006)*0545*.

Onsdag 22 april 2009

(6) I ‖ *Europaparlamentets och rådets* förordning (EG) nr …/*2009 av den… [*om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon *och deras släpvagnar samt system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem*] [1] fastställs minimikrav för rullmotstånd för däck. Den tekniska utvecklingen gör det möjligt att minska energiförlusterna på grund av däckens rullmotstånd betydligt mer än enligt dessa minimikrav. För att minska vägtrafikens miljöeffekter bör det därför fastställas bestämmelser som uppmuntrar slutanvändarna att köpa mer drivmedelseffektiva däck genom att ge dem harmoniserad information om denna parameter.

(7) För att öka förståelsen och medvetenheten om rullmotståndet skulle ett beräkningsverktyg för drivmedelsbesparingar, som det som redan finns för däck av klass C3, vara ett användbart verktyg för att visa hur man kan spara drivmedel, pengar och koldioxid.

(8) Trafikbuller är en betydande olägenhet som även har skadlig inverkan på hälsan. I ‖ förordning (EG) nr …/*2009 [*om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon…] fastställs minimikrav för externt däck- och vägbanebuller. Den tekniska utvecklingen gör det möjligt att minska det externa däck- och vägbanebullret betydligt mer än enligt dessa minimikrav. För att minska trafikbullret från vägtransporter bör det därför fastställas bestämmelser som uppmuntrar slutanvändarna att köpa däck som ger mindre externt däck- och vägbanebuller genom att ge dem harmoniserad information om denna parameter.

(9) Tillhandahållandet av harmoniserad information om externt däck- och vägbanebuller skulle också främja genomförandet av åtgärder mot trafikbuller och bidra till en ökad medvetenhet om vilken effekt däck har på trafikbullret inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller [2].

(10) I ‖ förordning (EG) nr …/*2009 [*om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon…] fastställs minimikrav för däck vad gäller väggrepp på vått underlag. Den tekniska utvecklingen gör det möjligt att förbättra det externa väggreppet på vått underlag betydligt mer än enligt dessa minimikrav, och därmed att korta bromssträckorna på vått underlag. För att förbättra trafiksäkerheten bör det därför fastställas bestämmelser som uppmuntrar slutanvändarna att köpa däck med bättre väggrepp på vått underlag genom att ge dem harmoniserad information om denna parameter.

(11) Andra däckparametrar, som vattenplaning och väghållning i kurvor påverkar också trafiksäkerheten. I dagsläget finns det dock inga harmoniserade testmetoder för sådana parametrar. Det är därför lämpligt att fastställa möjligheten att senare, och om nödvändigt, fastställa bestämmelser om harmoniserad information till slutanvändare om sådana däckparametrar.

(12) Snödäck och vinterdäck för nordiska förhållanden har specifika parametrar som inte är helt jämförbara med vanliga däck. För att slutanvändarna ska kunna fatta rimliga och välgrundade beslut bör dessa däcks parametrar presenteras på ett sådant sätt att de kan jämföras med vanliga däck.

(13) Den omständigheten att information om däckparametrar tillhandahålls i form av en standardiserad märkning kommer förmodligen att påverka slutanvändarnas inköpsbeslut på ett sätt som gagnar säkrare, tystare och mer drivmedelseffektiva däck. Detta kommer i sin tur förmodligen att påverka däcktillverkarna att optimera dessa däckparametrar, vilket kan bana vägen för mer hållbar konsumtion och produktion.

(14) Tillverkare, leverantörer och distributörer av däck bör uppmuntras att före 2012 följa bestämmelserna i denna förordning för att öka medvetenheten om systemet och se till att dess fördelar kan förverkligas så tidigt som möjligt.

---

[1] ‖, *EUT L,, s. .*
[2] EGT L 189, 18.7.2002, s. 12.

Onsdag 22 april 2009

(15) Förekomsten av en mångfald olika bestämmelser om märkning av däck i olika medlemsstater kan *medföra* hinder för handel inom gemenskapen och öka den administrativa bördan och testkostnaderna för däcktillverkarna.

(16) Ersättningsdäck utgör 78 % av däckmarknaden. Det är därför motiverat att informera slutanvändarna om parametrarna för både ersättningsdäck och däck monterade på nya fordon.

(17) Behovet av mer information om däckens drivmedelseffektivitet och andra parametrar är relevant för konsumenter, inklusive ansvariga för fordonsparker och transportföretag, som inte kan jämföra parametrarna för olika däckmärken på ett enkelt sätt i avsaknad av märkning och ett harmoniserat testsystem. Därför bör C1-, C2- och C3-däck omfattas av ***denna förordning***.

(18) En energimärkning som klassificerar produkter på en skala från ”A till G”, såsom märkningen av hushållsapparater enligt *rådets* direktiv 1992/75/EG *av den 22 september 1992* om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser [1] är välbekant för konsumenterna och har visat sig framgångsrik när det gäller att främja effektivare apparater. Märkningen avseende däcks drivmedelseffektivitet bör utformas på samma sätt.

(19) En märkning av däcken som syns på försäljningsstället och i tekniskt reklammaterial bör säkerställa att både distributörer och potentiella slutanvändare får harmoniserad information om däckens drivmedelseffektivitet, väggrepp på vått underlag och externa däck- och vägbanebuller.

(20) *Vissa* slutanvändare väljer däck innan de kommer till försäljningsstället eller köper däck via postorder. För att ge även dessa slutanvändare möjligheten att göra ett väl underbyggt val på grundval av harmoniserad information om däckens drivmedelseffektivitet, väggrepp på vått underlag och externa däck- och vägbanebuller bör märkningen synas på allt tekniskt reklammaterial, även sådant material som tillhandahålls via Internet.

(21) Potentiella köpare bör få ytterligare standardiserad information om märkningens olika delar – drivmedelseffektivitet, väggrepp på vått underlag och bullerutsläpp – och om deras betydelse, inbegripet genom ett beräkningsverktyg för drivmedelsbesparingar som visar de genomsnittliga besparingarna i fråga om drivmedel, koldioxidutsläpp och kostnader. Denna information bör finnas på EU:s webbplats för däckmärkning och i broschyrer och på affischer vid alla försäljningsställen. Webbadressen bör anges tydligt på märkningen och i allt tekniskt reklammaterial.

(22) Information bör tillhandahållas i enlighet med de harmoniserade testmetoder som fastställs i ‖ förordning (EG) nr …/*2009 [*om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon…] *i syfte att möjliggöra för slutanvändare att jämföra olika däck och för att begränsa tillverkarnas kostnader för provtagning*.

(23) ***I syfte att lyckas tackla utmaningen med minskade koldioxidutsläpp från vägtransportsektorn bör*** medlemsstaterna ***införa*** incitament som främjar drivmedelseffektiva däck. ***Dessa*** incitament bör ***vara förenliga med*** artiklarna 87 och 88 i fördraget. ***I syfte att förhindra fragmentering av den inre marknaden bör det fastställas olika klasser för lägsta drivmedelseffektivitet.***

(24) En förutsättning för att uppnå syftet med märkningskraven **och säkerställa jämlika villkor inom gemenskapen** är att tillverkare, leverantörer och distributörer uppfyller *dessa krav*. Medlemsstaterna bör därför ***besluta om effektiva åtgärder, inbegripet*** marknadsövervakning, regelbundna efterhandskontroller ***och effektiva sanktioner som är tillräckliga för att säkerställa verkställandet av bestämmelserna i denna förordning***.

(25) När medlemsstaterna tillämpar de relevanta bestämmelserna i denna förordning bör de sträva efter att avstå från åtgärder som medför onödiga byråkratiska och invecklade krav på små och medelstora företag och, när detta är möjligt, beakta små och medelstora företags särskilda behov och ekonomiska och administrativa begränsningar.

[1] EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

Onsdag 22 april 2009

(26) För att trygga en god utvärdering av denna förordning bör man genomföra en översyn i syfte att avgöra huruvida ändringar är nödvändiga. Översynen bör framför allt vara inriktad på konsumenternas förståelse av däckmärkningen, inbegripet gränsvärdena för buller, och anpassningen till tekniska förändringar.

(27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra ***denna förordning*** bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(28) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att införa klassificeringskrav för däckklasserna C2 och C3 när det gäller väggrepp på vått underlag, att införa krav avseende andra väsentliga däckparametrar än drivmedelseffektivitet, väggrepp på vått underlag och externt däck- och vägbanebuller samt att anpassa bilagorna till den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av ***denna förordning,*** *bland annat* genom att komplettera *den med nya icke väsentliga delar*, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning syftar till att göra vägtransporterna ***säkrare och ekonomiskt och miljömässigt effektivare*** genom att främja drivmedelseffektiva, ***säkra och tysta*** däck.

Genom ***denna förordning*** fastställs en ram för tillhandahållande av ***harmoniserad*** information om däckparametrar genom märkning ***i syfte att möjliggöra för konsumenterna att göra välgrundade val vid köp av däck***.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. ***Denna förordning*** ska tillämpas på C1-, C2- och C3-däck.

2. Genom undantag från punkt 1 ska denna förordning inte tillämpas på följande:

a) Regummerade däck.

b) Terränggående däck för yrkesmässigt bruk.

c) Däck som är konstruerade endast för montering på fordon som registrerats för första gången före den 1 oktober 1990.

d) Reservdäck för temporärt bruk (T-typ).

e) Däck avsedda för hastigheter under 80 km/h.

f) Däck vars nominella fälgdiameter inte överstiger 254 mm eller som är 635 mm eller större.

g) Däck som försetts med tilläggsutrustning för att förbättra friktionsegenskaperna, som t.ex. dubbdäck.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Onsdag 22 april 2009

Artikel 3

Definitioner

I ***denna förordning*** avses med

(1) ”C1-, C2- och C3-däck”: de däcksklasser som definieras i artikel 8 i ‖ förordning (EG) nr …/*2009 [*om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon…*]*,

(2) ”reservdäck för temporärt bruk (T-typ)”: reservdäck för temporärt bruk avsedda att användas med högre tryck än vad som används i standarddäck och förstärkta däck,

(3) ”snödäck”*: *däck vars slitbanemönster, gummiblandning eller struktur primärt utformats för att under vinterförhållanden visa bättre prestanda än ett normalt däck i fråga om förmågan att initiera eller behålla fordonsrörelse,

(4) ”försäljningsställe”: en plats där däck ställs ut ▌ eller bjuds ut för försäljning, inklusive bilförsäljningslokaler när däck som inte är monterade på fordon ställs ut,

(5) ”tekniskt reklammaterial”: ***tekniska manualer, broschyrer, foldrar och kataloger i antingen*** tryckt ***eller*** elektroniskt ***format*** eller *publicerade på Internet (med undantag för reklam i medier),* som används i marknadsföringen av däck, som riktas till slutanvändare eller distributörer och som beskriver de specifika parametrarna för ett däck, ▌

(6) ”teknisk dokumentation”: information om däck (inklusive tillverkare och däckmärke), beskrivning av den däcktyp eller däckkategori som fastställts för deklaration av drivmedelseffektivitetsklass, klass vad gäller väggrepp på vått underlag och uppmätt värde för externt däck och vägbanebuller, samt testrapporter och testernas tillförlitlighet,

(7) ”beräkningsverktyg för drivmedelsbesparingar”*: *ett verktyg som tillhandahålls på webbplatser för däckmärkning och som visar möjliga drivmedels-, koldioxid- och kostnadsbesparingar för däckklasserna C1, C2 och C3,

(8) ”EU:s webbplats för däckmärkning”*: *en av kommissionen förvaltad, central onlinetjänst som innehåller förklarande och kompletterande information om däckmärkningens alla olika delar, inbegripet ett beräkningsverktyg för drivmedelsbesparingar,

(9) ”tillverkare”: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför den produkten, i eget namn eller under eget varumärke,

(10) ”importör”: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på gemenskapsmarknaden,

(11) ”leverantör”: tillverkaren, tillverkarens ombud i gemenskapen eller importören,

(12) ”distributör”: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan utom tillverkaren eller importören som tillhandahåller ett däck på marknaden,

(13) ”tillhandahållande på marknaden”: varje leverans av en produkt för distribution eller användning på gemenskapsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt,

(14) ”slutanvändare”: en konsument, även ansvariga för fordonsparker eller vägtransportföretag, som köper eller förväntas köpa ett däck,

Onsdag 22 april 2009

(15) ”väsentlig parameter”: en däckparameter som t.ex. rullmotstånd, väggrepp på vått underlag eller externt däck- och vägbanebuller som har en betydande påverkan på miljö, trafiksäkerhet eller hälsa vid användning.

Artikel 4

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen ska senast i september 2010 upprätta och förvalta ”EU:s webbplats för däckmärkning” som en referenskälla med beskrivande information om märkningens alla olika delar.

2. Webbplatsen ska innehålla

a) en förklaring av piktogrammen på märkningen,

b) ett beräkningsverktyg för drivmedelsbesparingar som visar hur man kan spara drivmedel, pengar och koldioxidutsläpp genom att montera på däck med lågt rullmotstånd för däck av klasserna C1, C2 och C3,

c) ett meddelande som visar att de faktiska drivmedelsbesparingarna och trafiksäkerheten i hög grad beror på förarnas beteende, särskilt

i) miljövänlig körning, som avsevärt kan minska drivmedelsförbrukningen,

ii) däcktryck, som bör kontrolleras regelbundet för bättre väggrepp på vått underlag och bättre drivmedelseffektivitet, och

iii) säkerhetsavstånd, som alltid bör strikt respekteras.

Artikel 5

Däckleverantörernas ansvarsområden

Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer uppfyller följande krav:

(1) Leverantörerna ska se till att C1- och C2-däck som levereras till distributörer eller slutanvändare förses med ***en märkning som visas på valfritt sätt eller genom*** en dekal på slitbanan ***och*** som visar däckets ***klass vad gäller drivmedelseffektivitet*** och ***väggrepp på vått underlag samt*** det uppmätta värdet för däck- och vägbanebuller enligt bilaga I ***delarna A, B och C.***

(2) Dekalen ***och märkningen*** enligt ***led 1*** ska utformas enligt föreskrifterna i bilaga II.

(3) Leverantörerna ska ange däckets klassificering vad gäller drivmedelseffektivitet och externt däck- och vägbanebuller samt uppmätt värde vad gäller externt däck- och vägbanebuller i tekniskt reklammaterial enligt bilaga I i den ordning som fastställs i bilaga III. ***För C2- och C3-däck ska även den uppmätta rullmotståndskoefficienten anges.***

(4) Leverantörerna ska göra den tekniska dokumentationen tillgänglig för medlemsstaternas myndigheter på begäran, för en period som löper ut fem år efter det att det sista däcket av en viss däcktyp har tillhandahållits på marknaden; den tekniska dokumentationen ska vara så detaljerad att myndigheterna kan kontrollera tillförlitligheten för informationen på märkningen när det gäller drivmedelseffektivitet, väggrepp på vått underlag och externt däck- och vägbanebuller.

(5) Leverantörerna ska ange uppmätta värden från typgodkännandeprovet med avseende på rullmotståndskoefficienten (uttryckt i kg/ton), index för väggrepp vid vått väglag (uttryckt som ett prestandaindex, G, jämfört med standardreferensdäcket) och bullerutsläpp (uttryckt i dB) i en allmänt tillgänglig databas.

Onsdag 22 april 2009

Artikel 6

Däckdistributörernas ansvarsområden

Medlemsstaterna ska säkerställa att distributörer av däck uppfyller följande krav:

(1) Distributörerna ska se till att ▌den dekal ***eller märkning*** som tillhandahålls av leverantörerna i enlighet med *artikel 5.1*, ***eller en mer detaljerad förklarande variant av märkningen i enlighet med punkt 3 i bilaga II, finns tillgänglig*** och ***visas*** på ***ett tydligt sätt på däcket eller i dess omedelbara närhet på försäljningsstället***.

(2) I de fall då däck som bjuds ut till försäljning inte förvaras synliga för slutanvändarna ska distributörerna ge slutanvändaren ***dokumentation*** om dessa däcks klassificering vad gäller drivmedelseffektivitet och väggrepp på vått underlag samt uppmätt värde för externt däck- och vägbanebuller.

(3) För C1-, C2- ***och C3-däck*** ska distributörerna tillhandahålla ***den förklarande varianten av märkning i enlighet med punkt 3 eller 4 i bilaga II, med uppgifter om*** drivmedelseffektivitetsklass, ***klass vad gäller väggrepp i vått väglag*** och uppmätt värde vad gäller externt däck- och vägbanebuller, ***i enlighet med bilaga I delarna A, B och C, på eller*** tillsammans med de fakturor som slutanvändarna får vid inköp av däck. ▌

Artikel 7

Fordonsleverantörernas och ***fordonsdistributörernas*** ansvarsområden

Medlemsstaterna ska säkerställa att ***fordonsleverantörerna*** och ***fordonsdistributörerna*** uppfyller följande krav:

(1) ***Fordonsleverantörerna*** och ***fordonsdistributörerna*** ska ***tillhandahålla*** information om de däck som nya fordon utrustas med. Informationen ska innefatta drivmedelseffektivitetsklass enligt bilaga I, del A och uppmätt värde för externt däck- och vägbanebuller enligt bilaga I, del C, samt för C1-däck även klass i fråga om väggrepp på vått underlag enligt bilaga I, del B, ***i den ordning som fastställs i bilaga III. Denna information ska ingå i åtminstone det elektroniska tekniska reklammaterialet och ska tillhandahållas slutanvändarna före försäljningen av fordonet.***

(2) Då ett nytt fordon kan utrustas med olika däcktyper, utan att slutanvändarna erbjuds möjlighet att välja mellan dem, ska ***den information som avses i punkt 1 innehålla uppgifter om*** den lägsta drivmedelseffektivitetsklassen, den lägsta klassen vad gäller väggrepp på vått underlag och det högsta uppmätta värdet för däck- och vägbanebuller för dessa däcktyper ▌.

(3) Då slutanvändarna har möjlighet att välja mellan olika däcktyper till ett nytt fordon ***ska endera av följande punkter gälla:***

a) Då slutanvändarna har möjlighet att välja mellan olika däckdimensioner/fäljstorlekar men inte mellan andra däcktypsparametrar, ska den information som avses i punkt 1 för varje däckdimension/fäljstorlek innehålla uppgift om den lägsta drivmedelseffektivitetsklassen, klass vad gäller väggrepp på vått underlag och det högsta uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller för alla däcktyper i denna däckdimension/fäljstorlek.

b) Med undantag för fall som omfattas av punkt a ska den information som avses i punkt 1 innehålla uppgift om drivmedelseffektivitetsklass, klass vad gäller väggrepp på vått underlag och uppmätt värde för externt däck- och vägbanebuller för alla de däcktyper som slutanvändarna har möjlighet att välja mellan.

Artikel 8

Harmoniserade testmetoder

Den information som ska tillhandahållas enligt *artiklarna 5, 6 och 7* om däckens drivmedelseffektivitetsklass, uppmätt värde för externt däck- och vägbanebuller och klass i fråga om väggrepp vid vått väglag ska tas fram genom tillämpning av de harmoniserade testmetoder som avses i bilaga I. ***De harmoniserade testmetoderna ska tillhandahålla slutanvändarna en tillförlitlig klassificering som är helt representativ för de egenskaper som testats.***

Artikel 9

Kontrollförfarande

1. Medlemsstaterna ska, *i enlighet med förfarandet i bilaga IV,* bedöma överensstämmelsen för de deklarerade klassificeringarna i fråga om drivmedelseffektivitet och väggrepp på vått underlag, i den mening som avses i bilaga I delarna A och B, och det deklarerade uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller i den mening som avses i bilaga I del C ‖.

2. Sådana bedömningar ska inte påverka EU-typgodkännanden av fordon eller däck som erhållits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ([1]) eller förordning (EG) nr…/2009 [om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon…]. När medlemsstaterna bedömer överensstämmelsen ska de i förekommande fall även stödja sig på dokumentation om däckets typgodkännande och på relevanta styrkande handlingar som leverantören ska tillhandahålla.

3. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna inför ett system med rutinmässiga och icke rutinmässiga inspektioner vid försäljningsställen för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls.

Artikel 10

Inre marknaden

1. När kraven i ***denna förordning*** uppfylls får medlemsstaterna varken förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av däck på marknaden på grundval av produktinformation som omfattas av ***denna förordning.***

2. Medlemsstaterna ska anse att märkning och produktinformation uppfyller kraven i ***denna förordning*** om det inte finns bevis om motsatsen. De kan kräva att leverantörer tillhandahåller teknisk dokumentation ***i enlighet med artikel 5.4,*** så att de kan bedöma tillförlitligheten för deklarerade värden.

Artikel 11

Incitament

Medlemsstaten ska inte tillhandahålla några incitament som omfattar däck ▌ som är lägre än klass C ***avseende drivmedelseffektivitet eller väggrepp på vått underlag,*** i den mening som avses i bilaga I, del A ***och B***.

Artikel 12

Ändringar och anpassning till den tekniska utvecklingen

Följande åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i ***denna förordning,*** bland annat *genom att* komplettera *den,* ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 14.2*:

(1) Införande av krav som rör kategorisering avseende väggrepp på vått underlag för C2- och C3-däck, under förutsättning att lämpliga harmoniserade testmetoder finns tillgängliga.

(2) Införande av krav som gäller snödäck eller vinterdäck för nordiska förhållanden.

▌ (3) Anpassning av bilagorna I–IV till den tekniska utvecklingen.

([1]) EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

Onsdag 22 april 2009

Artikel 13

Efterlevnad och påföljder

1. För att ***få till stånd en enhetlig tillämpning av denna förordning ska medlemsstaterna genom ett kontinuerligt informationsutbyte säkerställa ett nära marknadsövervakningssamarbete.*** Medlemsstaterna ska ***vidta lämpliga åtgärder för regelbundna efterhandskontroller, för*** att ***säkerställa att däck som inte*** har *vederbörligen* ***märkts*** i ***enlighet med bestämmelserna antingen märks i enlighet med bestämmelserna eller avlägsnas från marknaden.***

2. Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, inbegripet bestämmelser om påföljder vid överträdelser av de ‖ bestämmelser som antas enligt ***denna förordning och bestämmelser som säkerställer att de tillämpas.***

3. Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

4. Medlemsstaterna ska ***utan dröjsmål delge kommissionen bestämmelserna och eventuella ändringar av dessa.***

Artikel 14

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–*5a.*4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 15

Översyn

1. Senast ***tre år*** efter det att ***denna förordning*** har börjat tillämpas ska kommissionen ***se över genomförandet av denna förordning, bland annat i fråga*** om

a) hur effektiv märkningen är när det gäller konsumenternas medvetenhet,

b) huruvida märkningssystemet bör utökas till att även omfatta regummerade däck,

c) huruvida nya däckparametrar eller däckklasser bör införas,

d) den information om däckparametrar som fordonsleverantörerna och fordonsdistributörerna tillhandahåller slutanvändare.

2. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet, på grundval av denna översyn och efter en konsekvensanalys och en konsumentundersökning, lägga fram en rapport och, om tillämpligt, ett förslag till ändring av denna förordning.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den ***tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning***.

Den ska ***tillämpas*** från och med den 1 november 2012.

Artiklarna 5 och 6 ska ***dock inte tillämpas för däck som tillverkats före den 1 juli 2012***.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i ‖

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

Onsdag 22 april 2009

BILAGA I

Klassificering av däckparametrar

Del A: Drivmedelseffektivitetsklasser

Drivmedelseffektivitetsklassen ska fastställas på grundval av rullmotståndskoefficienten (RRC) enligt den A–G-skala som anges nedan och mätas i enlighet med ‖ [Föreskrifter nr … från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) ‖

▌

C1-däck		C2-däck		C3-däck	
RRC i kg/t	Energieffektivitetsklass	*RRC* i kg/t	Energieffektivitetsklass	*RRC* i kg/t	Energieffektivitetsklass
RRC≤6,5	A	*RRC*≤5,5	A	*RRC*≤4,0	A
6,6≤*RRC*≤7,7	B	5,6≤*RRC*≤6,7	B	4,1≤*RRC*≤5,0	B
7,8≤*RRC*≤9,0	C	6,8≤*RRC*≤8,0	C	5,1≤*RRC*≤6,0	C
Tomt	D	Tomt	D	6,1≤*RRC*≤7,0	D
9,1≤*RRC*≤10,5	E	8,1≤*RRC*≤9,2	E	7,1≤*RRC*≤8,0	E
10,6≤*RRC*≤12,0	F	9,3≤*RRC*≤10,5	F	*RRC*≥8,1	F
RRC≥12,1	G	*RRC*≥10,6	G	Tomt	G

Del B: Klasser avseende väggrepp i vått väglag

Klasserna avseende väggrepp på vått underlag för C1-däck måste fastställas på grundval av indexet för väggrepp på vått underlag (*G*) enligt den A–G-skala som anges nedan och mätas i enlighet med Föreskrifter nr 117 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) – Enhetliga bestämmelser om godkännande av däck med avseende på däck-/vägbanebuller och väggrepp på vått underlag ([1]).

G	Klasser – väggrepp på vått underlag
155≤*G*	A
140≤*G*≤154	B
125≤*G*≤139	C
Tomt	D
110≤*G*≤124	E
G≤109	F
Tomt	G

Del C: Externt däck- och vägbanebuller

Det uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller ska deklareras i decibel och mätas i enlighet med Föreskrifter nr 117 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) – Enhetliga bestämmelser om godkännande av däck med avseende på däck-/vägbanebuller och väggrepp på vått underlag.

([1]) EUT L 231, 29.8.2008, s. 19.

Onsdag 22 april 2009

Del D: Märket "låg bullernivå"

För däck med låg bullernivå ska märkningen av det uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller uttryckt i dB kompletteras med märket "låg bullernivå", i enlighet med följande graderingsskala:

Externt däck- och vägbanebuller (dB(A))			
	C1	*C2*	*C3*
Märket "låg bullernivå" (*)	*≤68*	*≤69*	*≤70*

(*) ***Märket "låg bullernivå":***

Onsdag 22 april 2009

BILAGA II

Märkningens utformning

Den dekal som avses i *artiklarna 5.1 och 6.1* består av två delar: (1) ett märke upptryckt i det format som beskrivs nedan och (2) ett utrymme där leverantörens namn, däckgrupp, däckdimension, belastningsindex, hastighetskategori och andra tekniska specifikationer anges (nedan kallat ”varumärkesutrymmet”).

1. Märkningens design

1.1. Det märke som är tryckt på dekalen som avses i *artiklarna 5.1 och 6.1* ska vara utformat i enlighet med illustrationen nedan:

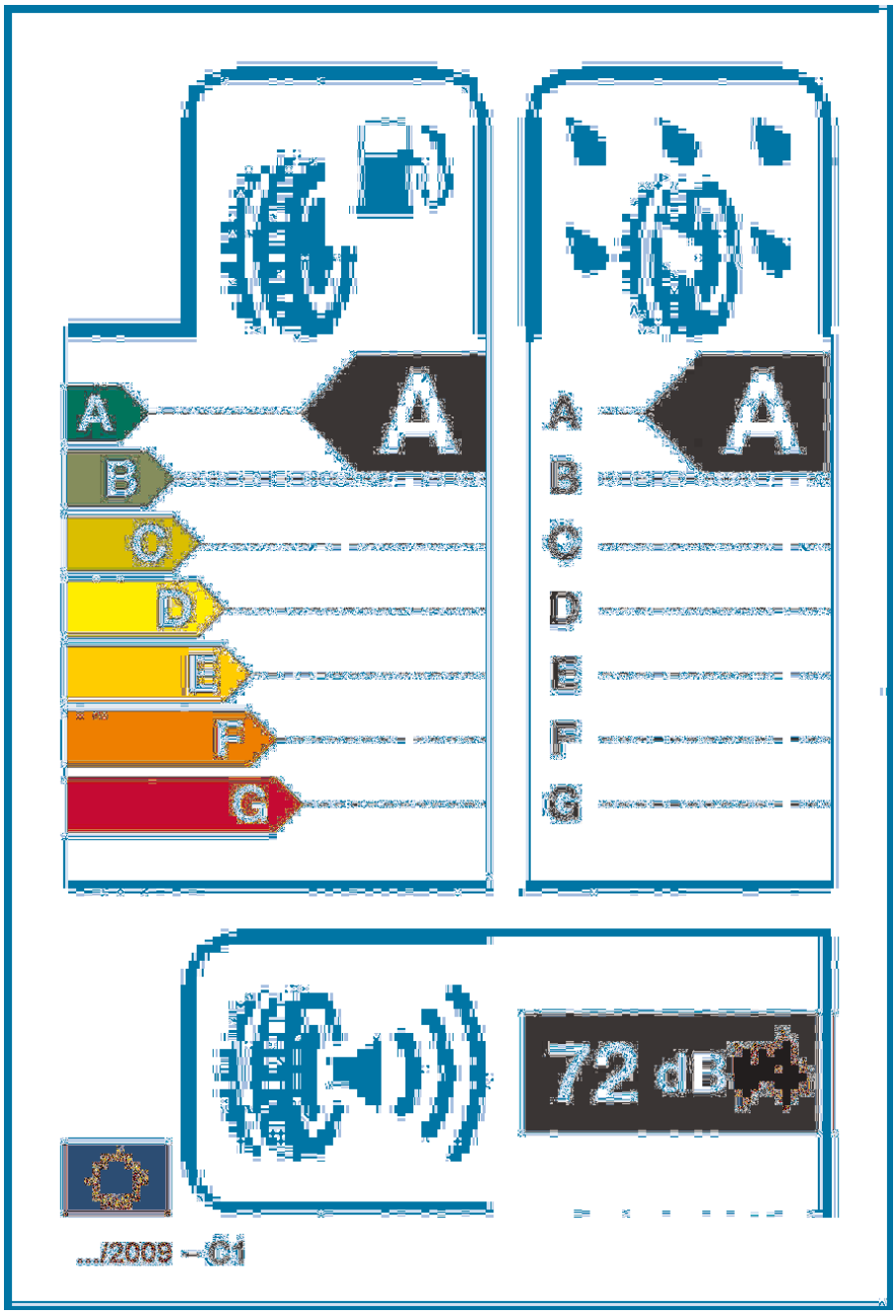

1.2. Designen ska kompletteras med följande:

Adressen till EU:s webbplats för däckmärkning ska anges med stort typsnitt längst ner på märket.

Onsdag 22 april 2009

1.3. Nedan tillhandahålls specifikationer för märkningen:

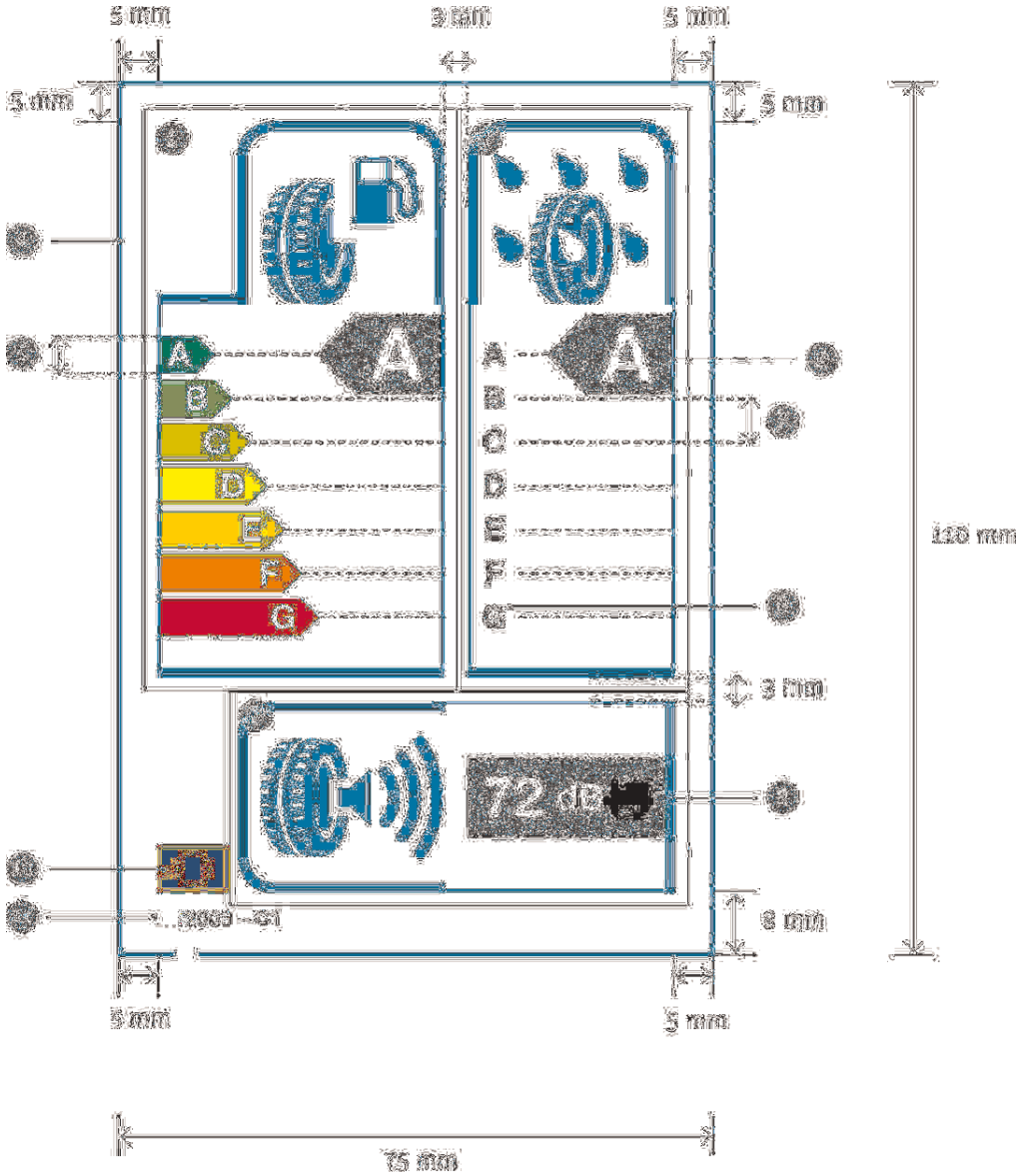

1.4. Märkningen ska vara minst 75 mm bred och 110 mm hög. Om märkningen trycks upp i ett större format måste den ha samma proportioner som specifikationerna ovan.

1.5. Märkningen ska uppfylla följande krav:

a) Färgerna är CMYK – cyan, magenta, gult och svart – och anges i följande exempel: 00-70-X-00: 0 % cyan, 70 % magenta, 100 % gul, 0 % svart.

b) De nummer som anges nedan avser siffrorna i *punkt 1.3*:

❶ Drivmedelseffektivitet

Piktogram enligt förlaga: bredd: 19,5 mm, höjd: 18,5 mm – Linjen i piktogrammets ram: 3,5 pt, bredd: 26 mm, höjd: 23 mm – Ram runt klassificeringen: linje: 1 pt – Ramens ändar: linje: 3,5 pt, bredd: 36 mm – Färg: X-10-00-05.

Onsdag 22 april 2009

❷ Väggrepp på vått underlag

Piktogram enligt förlaga: bredd: 19 mm, höjd: 19 mm – Piktogrammets ram: linje: 3,5 pt, bredd: 26 mm, höjd: 23 mm – Ram runt klassificeringen: linje: 1 pt – Ramens ändar: linje: 3,5 pt, bredd: 26 mm – Färg: X-10-00-05.

❸ Externt däck- och vägbanebuller

Piktogram enligt förlaga: bredd: 23 mm, höjd: 15 mm – Piktogrammets ram: linje: 3,5 pt, bredd: 26 mm, höjd: 24 mm – Ram runt värdet: linje: 1 pt – Ramens ändar: linje: 3,5 pt, höjd: 24 mm – Färg: X-10-00-05.

❹ Kant runt märkningen: linje: 1,5 pt – Färg: X-10-00-05.

❺ A-G-skala

— Pilar: höjd: 4,75 mm, mellanrum: 0,75 mm, svart streck: 0,5 pt – färg:

  — A: X-00-X-00.

  — B: 70-00-X-00.

  — C: 30-00-X-00.

  — D: 00-00-X-00.

  — E: 00-30-X-00.

  — F: 00-70-X-00.

  — G: 00-X-X-00.

— *Text:* Helvetica fetstil 12 pt, 100 % vit, svart kontur: 0,5 pt.

❻ Klassificering

— Pil: bredd: 16 mm, höjd: 10 mm, 100 % svart.

— Text: Helvetica fetstil 27 pt, 100 % vit.

❼ Skala – *rader:* linje: 0,5 pt, streckad linje: 5,5 mm, 100 % svart.

❽ Skala – text: Helvetica fetstil 11 pt, 100 % svart.

❾ Bullervärde

— Ruta: bredd: 25 mm, höjd: 10 mm, 100 % svart.

— Text: Helvetica fetstil 20 pt, 100 % vit.

— Enhet text: Helvetica fetstil normal för ”(A)” 13 pt, 100 % vit.

❿ EU:s logotyp: bredd: 9 mm, höjd: 6 mm.

⓫ Hänvisning till ***förordning***: Helvetica normal 7,5 pt, 100 % svart.

Hänvisning till däckklass: Helvetica fetstil 7,5 pt, 100 % svart.

Onsdag 22 april 2009

c) Bakgrunden ska vara vit.

1.6. Däckklassen (C1, C2 eller C3) ska anges på märkningen i det format som föreskrivs i illustrationen i *punkt 1.3*.

2. Varumärkesutrymme

‖ Leverantörerna måste lägga till sitt namn, däckgruppen, däckens dimension, belastningsindex, hastighetskategori och andra tekniska specifikationer på dekalen i valfri färg, utformning och design, under förutsättning att varumärkesutrymmets proportionella storlek inte överstiger 4:5 i förhållande till märkningens storlek och att det meddelande som tryckts upp tillsammans med märkningen inte stör märkningens budskap.

3. Utformning av märkning med utökad förklarande information

Den förklarande variant av märkning som avses i artikel 6 ska vara utformad i enlighet med illustrationen nedan och texten ska vara översatt till det språk som är relevant på försäljningsstället. Denna märkningsvariant ska ges till kunden på eller tillsammans med fakturan, om detta inte medför en orimlig börda för distributören, som i så fall ska ge informationen i enlighet med punkt 4 i bilaga II.

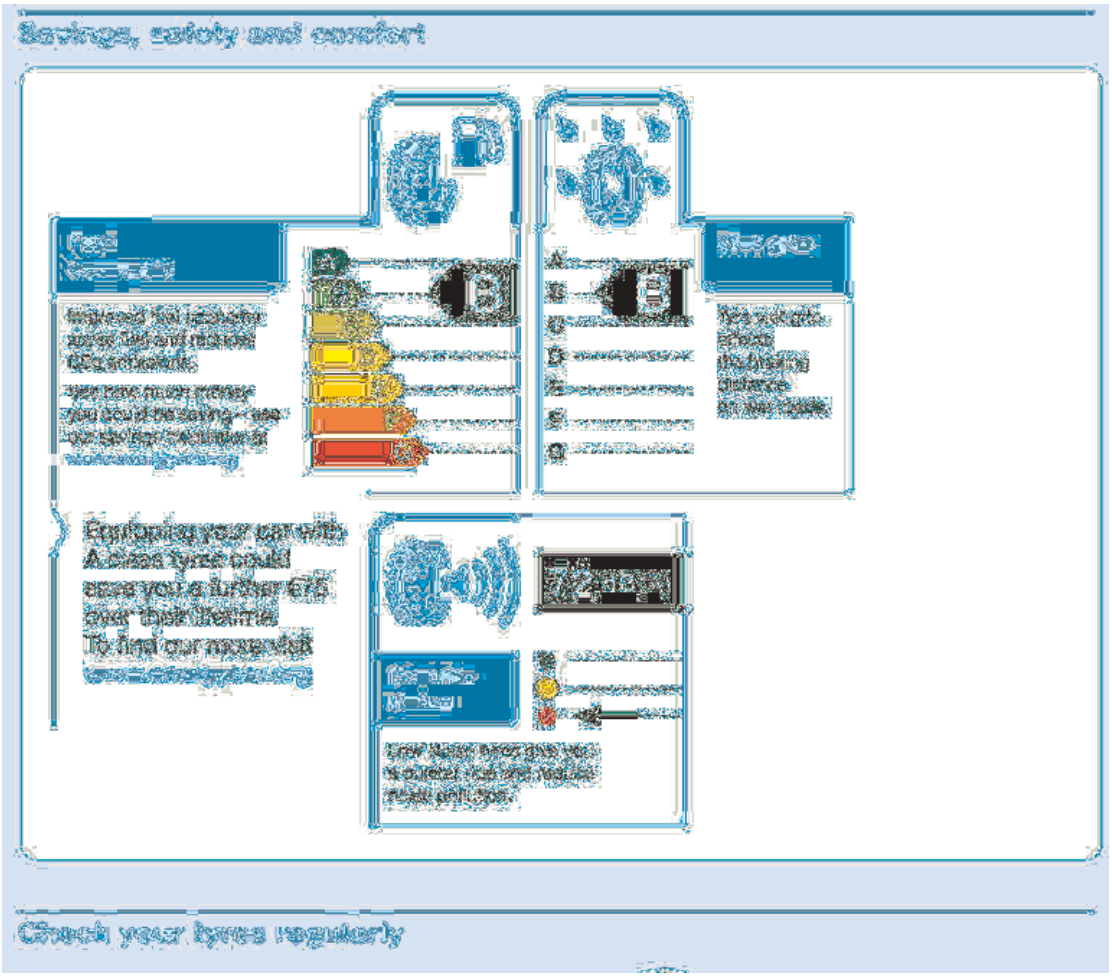

Onsdag 22 april 2009

4. Utformning av information på kvittot

Om kostnaderna för att trycka den förklarande märkningen i enlighet med beskrivningen i punkt 3 i bilaga II innebär en orimlig börda för distributören, ska märkningsinformationen ges i enlighet med illustrationen nedan:

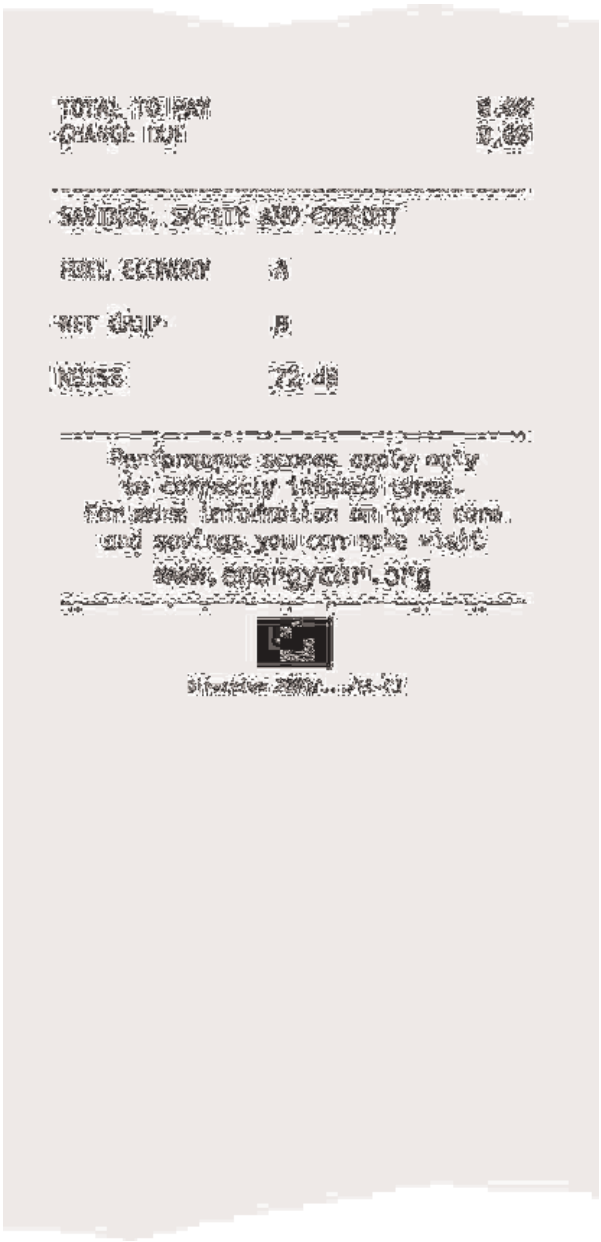

Onsdag 22 april 2009

BILAGA III

Information som tillhandahålls i tekniskt reklammaterial

1. Information om däck ska tillhandahållas i följande ordning:

   i) Drivmedelseffektivitetsklass (bokstav A–G)

   ii) Klass vad gäller väggrepp på vått underlag (bokstav A–G)

   iii) Uppmätt värde för externt däck- och vägbanebuller (dB).

2. Denna information ska uppfylla följande krav:

   i) Vara lätt att läsa.

   ii) Vara lättbegriplig.

   iii) Om olika klassificeringar finns tillgängliga för en viss typ av däck beroende på dimensionen eller andra parametrar, *måste* spännvidden mellan de däck som har bästa och sämsta prestanda anges.

3. Leverantörerna ska på sin webbplats också

   i) lägga ut en länk till EU:s webbplats för däckmärkning,

   ii) förklara piktogrammen på märkningen och ***tillhandhålla det beräkningsverktyg för drivmedelsbesparingar som finns på EU:s webbplats för däckmärkning, och***

   iii) lägga ut ett meddelande som belyser ‖att de faktiska drivmedelsbesparingarna och trafiksäkerheten i hög grad beror på förarnas beteende, *särskilt* följande:

   — Miljövänlig körning kan minska drivmedelsförbrukningen avsevärt.

   — Däcktrycket bör kontrolleras regelbundet för bättre väggrepp på vått underlag och bättre drivmedelseffektivitet.

   — Säkerhetsavstånden bör alltid följas strikt.

BILAGA IV

Kontrollförfarande

Överensstämmelsen för de deklarerade klasserna vad gäller drivmedelseffektivitet och väghållning på vått underlag samt det uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller ska bedömas för varje däcktyp eller varje grupp av däck såsom fastställd av leverantören; detta ska ske i enlighet med följande förfarande:

(1) Först ska ett enda däck testas. Om det uppmätta värdet uppfyller kraven för den deklarerade klassen eller för det uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller godkänns testet.

(2) Om det uppmätta värdet inte uppfyller kraven för den deklarerade klassen eller för det uppmätta värdet för externt däck- och vägbanebuller ska ytterligare tre däck testas. Genomsnittsvärdet för de fyra däck som testats ska användas som underlag för bedömningen av om den deklarerade informationen är korrekt.

Onsdag 22 april 2009

Ändring av förordning (EG) nr 717/2007 (mobiltelefoni) och direktiv 2002/21/EG (elektroniska kommunikationer) ***I

P6_TA(2009)0249

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD))

(2010/C 184 E/55)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0580),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0333/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för kultur och utbildning (A6-0138/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0187

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om ändring av förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 544/2009.)

Onsdag 22 april 2009

Rapporterings- och dokumentationskrav i samband med fusioner och delningar ***I

P6_TA(2009)0250

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 78/855/EEG och 82/891/EEG och av direktiv 2005/56/EG beträffande rapporterings- och dokumentationskrav i samband med fusioner och delningar (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD))

(2010/C 184 E/56)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0576),

— med beaktande av de utfästelser som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 7 april 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 44.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0330/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0247/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0182

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 78/855/EEG och 82/891/EEG och av direktiv 2005/56/EG vad gäller rapporterings- och dokumentationskrav i samband med fusioner och delningar

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/109/EG.)

Onsdag 22 april 2009

Upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (SOLVENS II) (omarbetning) ***I

P6_TA(2009)0251

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (omarbetning) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))

(2010/C 184 E/57)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0361) och det ändrade förslaget (KOM(2008)0119),

— med beaktande av artiklarna 251.2 och 47.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen lagt fram förslaget för parlamentet (C6-0231/2007),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter [1],

— med beaktande av den utfästelse som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 1 april 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av artiklarna 80a och 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0413/2008), och av följande skäl:

A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hänvisa ärendet till parlamentet på nytt om kommissionen avser att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med en annan text.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

---

[1] EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Onsdag 22 april 2009

P6_TC1-COD(2007)0143

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om upptagande och utövande av försäkrings och återförsäkringsverksamhet (SOLVENS II) (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/138/EG.)

Interimsavtal med Turkmenistan *

P6_TA(2009)0253

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets och kommissionens beslut om ingående av interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (5144/1999 – KOM(1998)0617 - C5-0338/1999 – 1998/0304(CNS))

(2010/C 184 E/58)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets och kommissionens beslut (KOM(1998)0617),

— med beaktande av interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (5144/1999),

— med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2001 om situationen i Turkmenistan ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2003 om Turkmenistan och Centralasien ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 20 februari 2008 om en EU-strategi för Centralasien ([3]),

— med beaktande av artiklarna 133 och 300.2 första stycket i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C5-0338/1999),

([1]) EGT C 343, 5.12.2001, s. 310.
([2]) EUT C 82 E, 1.4.2004, s. 639.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0059.

— med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0085/2006).

1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av avtalet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Turkmenistan parlamentets ståndpunkt.

Gemenskapsram för kärnsäkerhet *

P6_TA(2009)0254

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets direktiv (Euratom) om upprättande av en gemenskapsram för kärnsäkerhet (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS))

(2010/C 184 E/59)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0790),

— med beaktande av artiklarna 31 och 32 i Euratomfördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0026/2009),

— med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor om den föreslagna rättsliga grunden,

— med beaktande av artiklarna 51 och 35 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0236/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 119.2 i Euratomfördraget, och se till att de rättsliga krav som fastställs i Euratomfördraget om antagandet av detta förslag efterlevs, särskilt samrådet med den expertgrupp som avses i artikel 31 i Euratomfördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 1 **Förslag till direktiv** **Skäl 6**	
(6) Varje medlemsstat får själv besluta över sin energimix ***, och efter en tids övervägande har intresset för att bygga nya anläggningar ökat och en del medlemsstater har beslutat att ge tillstånd för nybyggnation. Dessutom förväntas tillståndshavare under de kommande åren begära en förlängning av livstiden för kärnkraftverk***.	(6) Varje medlemsstat får själv besluta över sin energimix.
Ändring 2 **Förslag till direktiv** **Skäl 7**	
(7) Därför bör bästa praxis utvecklas, så att tillsynsorganen kan få vägledning i samband med beslut om förlängning av livstiden för kärntekniska anläggningar.	(7) ***Kärnsäkerhet är en fråga av gemenskapsintresse, som bör beaktas vid beslut om tillstånd för nya anläggningar och/eller om förlängd livstid för kärntekniska anläggningar.*** Därför bör bästa praxis utvecklas, så att tillsynsorganen ***och medlemsstaterna*** kan få vägledning ***när de beslutar om huruvida tillstånd ska ges för nya anläggningar samt*** i samband med beslut om förlängning av livstiden för kärntekniska anläggningar.
Ändring 3 **Förslag till direktiv** **Skäl 9**	
(9) För en ständigt förbättrad kärnsäkerhet krävs att ***en hög*** säkerhetsnivå för allmänheten kan garanteras genom de ledningssystem som finns och av tillståndshavarna.	(9) För en ständigt förbättrad kärnsäkerhet krävs att ***högsta möjliga*** säkerhetsnivå för allmänheten kan garanteras genom de ledningssystem som finns och av tillståndshavarna ***och avfallshanterarna***.
Ändring 4 **Förslag till direktiv** **Skäl 10**	
(10) Nationella säkerhetskrav bör baseras på den praxis som utgörs av de grundläggande principer ***och*** krav som fastställts av Internationella atomenergiorganet (IAEA). Medlemsstaterna har bidragit avsevärt till att förbättra dessa principer ***och*** krav.	(10) Nationella säkerhetskrav bör baseras på ***en uppsättning regler och på*** den praxis som utgörs av de grundläggande principer ***,*** krav ***och riktlinjer*** som fastställts av Internationella atomenergiorganet (IAEA). Medlemsstaterna har bidragit avsevärt till att förbättra dessa principer ***,*** krav ***och riktlinjer***. ***Reglerna bör spegla bästa internationella praxis i fråga om säkerhetskrav, och följaktligen utgöra en god grund för gemenskapslagstiftning. De kan inte införlivas i gemenskapslagstiftningen enbart genom hänvisning till IAEA:s säkerhetsnormer serie SF-1 (2006) i detta direktiv. Därför bör en bilaga som innehåller de grundläggande säkerhetsprinciperna fogas till detta direktiv.***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 5
Förslag till direktiv
Skäl 13

(13) Informationen till allmänheten om viktiga frågor på kärnsäkerhetsområdet bör tillhandahållas på ett lämpligt sätt och i rätt tid, och baseras på en hög grad av insyn i frågor rörande säkerheten vid kärntekniska anläggningar.	(13) Informationen till ***arbetstagare inom den kärntekniska industrin och till*** allmänheten om viktiga frågor på kärnsäkerhetsområdet bör tillhandahållas på ett lämpligt sätt och i rätt tid, och baseras på en hög grad av insyn i frågor rörande säkerheten vid kärntekniska anläggningar.

Ändring 6
Förslag till direktiv
Skäl 13a (nytt)

	(13a) För att tillgång till information, allmänhetens deltagande och insyn ska kunna säkerställas bör medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att genomföra de förpliktelser som fastställs i de internationella konventioner där de nödvändiga kraven i nationella, internationella och gränsöverskridande sammanhang redan föreskrivs, t.ex. konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen av den 25 juni 1998) ([1]).
	([1]) EUT L 124, 17.5.2005, s. 1, EUT L 164, 16.6.2006, s. 17 och förordning (EG) 1367/2006, EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

Ändring 7
Förslag till direktiv
Skäl 15

(15) För att säkerställa att ***säkerhetskraven för*** kärntekniska anläggningar ***efterlevs*** på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna upprätta tillsynsorgan i form av ***oberoende*** myndigheter. Tillsynsorganen bör förses med lämpliga kunskaper och resurser för att kunna utföra sina uppgifter.	(15) För att säkerställa att kärntekniska anläggningar ***regleras*** på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna upprätta tillsynsorgan i form av myndigheter ***som är oberoende av intressen som skulle kunna påverka beslut om kärnsäkerhetsfrågor på ett otillbörligt sätt***. Tillsynsorganen bör förses med lämpliga kunskaper och resurser för att kunna utföra sina uppgifter.

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 19

(19) Tillsynsorganen med ansvar för ***säkerheten*** vid de kärntekniska anläggningarna i medlemsstaterna bör framför allt samarbeta genom Europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering ***, som*** har utarbetat tio principer för regleringen av kärnsäkerheten. Europeiskahögnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering bör bidra till gemenskapsramen för kärnsäkerhet i syfte att kontinuerligt förbättra den.	(19) Tillsynsorganen med ansvar för ***övervakningen*** vid de kärntekniska anläggningarna i medlemsstaterna bör framför allt samarbeta genom Europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering. ***Högnivågruppen*** har utarbetat tio principer för regleringen av kärnsäkerheten ***som är viktiga med avseende på detta direktiv***. Europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering bör bidra till gemenskapsramen för kärnsäkerhet i syfte att kontinuerligt förbättra den.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 9
Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 1

1. Syftet med detta direktiv är att åstadkomma kärnsäkerhet i gemenskapen och se till att denna säkerhet upprätthålls och kontinuerligt förbättras, samt att stärka de nationella tillsynsorganens roll.	1. Syftet med detta direktiv är att ***upprätta en gemenskapsram för kärnsäkerheten inom EU. Det fastställer en grund för medlemsstaternas lagstiftning och övriga bestämmelser på kärnsäkerhetsområdet och syftar till att*** åstadkomma kärnsäkerhet i gemenskapen och se till att denna säkerhet upprätthålls och kontinuerligt förbättras, samt att stärka de nationella tillsynsorganens roll.

Ändring 11
Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 2

2. Tillämpningsområdet omfattar utformning, anläggningsplats, uppförande, underhåll, drift och nedläggning av kärntekniska anläggningar, där säkerheten måste beaktas enligt bestämmelserna i den berörda medlemsstaten.	2. Tillämpningsområdet omfattar utformning, anläggningsplats, uppförande, underhåll, ***idrifttagning,*** drift och nedläggning av kärntekniska anläggningar ***och det arbete som genomförs av underleverantörer som operatörerna anlitar***, där säkerheten måste beaktas enligt bestämmelserna i den berörda medlemsstaten.

Ändring 12
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 1

(1) kärnteknisk anläggning: anläggning för tillverkning av kärnbränsle, forskningsreaktor (inbegripet underkritiska och kritiska uppställningar), kärnkraftverk, anläggning för förvaring av använt kärnbränsle, anrikningsanläggning eller upparbetningsanläggning.	(1) kärnteknisk anläggning: anläggning för tillverkning av kärnbränsle, forskningsreaktor (inbegripet underkritiska och kritiska uppställningar), kärnkraftverk, anläggning för förvaring av använt kärnbränsle ***och radioaktivt avfall***, anrikningsanläggning eller upparbetningsanläggning ***, inklusive anläggningar för hantering och behandling av radioaktiva ämnen som genereras under driften av en anläggning***.

Ändring 13
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 3

(3) radioaktivt ***material*** : material som innehåller en eller flera radionuklider, vars aktivitet eller koncentration inte kan förbises ur strålskyddssynpunkt.	(3) radioaktivt ***ämne*** : material som innehåller en eller flera radionuklider, vars aktivitet eller koncentration inte kan förbises ur strålskyddssynpunkt.

Ändring 14
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 8

(8) tillsynsorgan: ***varje organ, ett eller flera, som i respektive medlemsstat har tillstånd att i den medlemsstaten utfärda tillstånd och övervaka val av anläggningsplats, utformning, uppförande, idrifttagning, drift och avveckling av kärntekniska anläggningar***.	(8) tillsynsorgan: ***en myndighet eller instansordning som i en medlemsstat utnämnts som rättsligt behörig att leda tillsynsprocessen, inklusive frågan om godkännande, och följaktligen regleringen av kärn- och strålningssäkerhet och säkerheten i fråga om radioaktivt avfall och transport***.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 15
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 9

(9) tillstånd: varje form av bemyndigande som ***tillsynsorganet*** ger den sökande och som innebär att den senare övertar ansvaret för val av anläggningsplats, utformning, uppförande, idrifttagning, drift eller avveckling av kärntekniska anläggningar.	(9) tillstånd: varje form av bemyndigande som ***en statlig eller nationell myndighet som har godkänts av den aktuella regeringen*** ger den sökande och som innebär att den senare övertar ansvaret för val av anläggningsplats, utformning, uppförande, idrifttagning, drift eller avveckling av kärntekniska anläggningar.

Ändring 16
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 10

(10) nya reaktorer: kärnreaktorer med tillstånd att ***tas i drift*** efter det att detta direktiv har trätt i kraft.	(10) nya reaktorer: kärnreaktorer med tillstånd att ***byggas*** efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Ändring 17
Förslag till direktiv
Artikel 3 – rubriken

Ansvar och ramar för säkerheten vid kärntekniska anläggningar	***Rättsliga*** ramar för säkerheten vid kärntekniska anläggningar

Ändring 18
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 1

1. Huvudansvaret för säkerheten vid kärntekniska anläggningar ska ligga hos tillståndshavaren under överinseende av tillsynsorganet. Beslut om säkerhetsåtgärder och kontroller som ska genomföras vid en kärnteknisk anläggning ska fattas endast av tillsynsorganet och tillämpas av tillståndshavaren. ***Tillståndshavaren ska ha huvudansvaret för säkerheten under den kärntekniska anläggningens hela livstid till dess att den befrias från tillsynskontroll. Tillståndshavarens ansvar kan inte delegeras.***	***utgår***

Ändring 19
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2

2. Medlemsstaterna ska införa och upprätthålla lagar och andra författningar för att reglera säkerheten vid kärntekniska anläggningar. De ska omfatta nationella säkerhetskrav, ett system för tillståndsgivning och kontroll av kärntekniska anläggningar, förbud mot drift av dem utan tillstånd samt ett system för myndighetstillsyn och tillsyn över att lagarna följs.	***1.*** Medlemsstaterna ska införa och upprätthålla lagar och andra författningar ***som bygger på EU:s praxis och bästa internationella tillgängliga praxis*** för att reglera säkerheten vid kärntekniska anläggningar. De ska omfatta nationella säkerhetskrav, ett system för tillståndsgivning och kontroll av kärntekniska anläggningar, förbud mot drift av dem utan tillstånd samt ett system för myndighetstillsyn ***, med hjälp av upphävande, ändring eller återkallande av tillstånd*** och tillsyn över att lagarna följs.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 20
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2a (ny)

	2a. Medlemsstaterna ska se till att det införs lagstiftning för att stadga om indragande av driftstillstånd för en kärnteknisk anläggning i samband med allvarliga brott mot tillståndsvillkoren.

Ändring 21
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2b (ny)

	2b. Medlemsstaterna ska se till att alla organisationer som ägnar sig åt verksamhet som har direkt samband med kärntekniska anläggningar ska utforma en politik i vilken kärnsäkerhet prioriteras på vederbörligt sätt.

Ändring 22
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2c (ny)

	2c. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsorganet och det nationella regelverket genomgår en internationell sakkunnigbedömning minst en gång vart tionde år i syfte att kontinuerligt förbättra tillsynsinfrastrukturen. ***Medlemsstaterna ska informera kommissionen om resultaten av den internationella sakkunnigbedömningen.***

Ändring 23
Förslag till direktiv
Artikel 3 – punkt 2d (ny)

	2d. Medlemsstaterna får införa strängare säkerhetsåtgärder än de som anges i detta direktiv.

Ändring 24
Förslag till direktiv
Artikel 4 – rubriken

Tillsynsorgan	***Utnämnande av*** tillsynsorgan *och deras ansvar*

Ändring 25
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt -1 (ny)

	-1. Medlemsstaterna ska utse ett nationellt tillsynsorgan som ska ansvara för att reglera, övervaka och bedöma säkerheten i kärntekniska anläggningar.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 26 **Förslag till direktiv** **Artikel 4 – punkt 1**	
1. Medlemsstaterna ska ***se till*** att tillsynsorganet är oberoende av ***organisationer*** med uppgift att gynna eller driva kärntekniska anläggningar eller försvara samhällsnyttan, och att det inte står under påverkan på ett sätt som inverkar på säkerheten.	1. Medlemsstaterna ska ***säkerställa*** att tillsynsorganet är ***verkligt*** oberoende. ***I detta syfte ska medlemsstaterna se till att tillsynsorganet när det utför sina uppgifter enligt detta direktiv*** ***a) är rättsligt skilt från och funktionellt oberoende av alla andra offentliga eller privata enheter, särskilt enheter*** med uppgift att gynna eller driva kärntekniska anläggningar eller försvara samhällsnyttan, och att det inte står under påverkan på ett sätt som inverkar på säkerheten ***,*** ***b) ser till att tillsynsorganets personal och de personer som ansvarar för dess förvaltning agerar oberoende av marknadsintressen, och inte söker eller tar emot instruktioner från någon regering eller annan offentlig eller privat enhet när de utför sina tillsynsuppgifter.*** ***Detta krav ska inte påverka nära samarbete, vid behov, med andra relevanta nationella myndigheter***.
Ändring 27 **Förslag till direktiv** **Artikel 4 – punkt 2**	
2. Tillsynsorganet ***ska förses med*** den makt och de befogenheter, ekonomiska resurser och personalresurser som erfordras för att det ska kunna fullgöra sina skyldigheter. ***Det*** ska övervaka och reglera säkerheten vid kärntekniska anläggningar och se till att krav ***, villkor och bestämmelser*** gällande säkerheten är uppfyllda.	2. ***Medlemsstaterna ska se till att*** tillsynsorganet ***har*** den makt och de befogenheter, ekonomiska resurser och personalresurser som erfordras för att det ska kunna fullgöra sina skyldigheter. ***Tillsynsorganet*** ska övervaka och reglera säkerheten vid kärntekniska anläggningar och se till att ***tillämpliga*** krav gällande säkerheten ***och villkoren för tillstånd*** är uppfyllda.
Ändring 28 **Förslag till direktiv** **Artikel 4 – punkt 3**	
3. Tillsynsorganet ska utfärda tillstånd och övervaka tillämpningen av dem i fråga om val av anläggningsplats, utformning, uppförande, idrifttagning, drift eller avveckling av kärntekniska anläggningar.	***utgår***
Ändring 29 **Förslag till direktiv** **Artikel 4 – punkt 3a (ny)**	
	3a. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsorganet genomför bedömningar, utredningar och kontroller av kärnsäkerheten och, vid behov, vidtar tvångsåtgärder i kärnanläggningar under deras livstid, bland annat under avvecklingen.
Ändring 30 **Förslag till direktiv** **Artikel 4 – punkt 3b (ny)**	
	3b. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsorganet har befogenhet att beordra avbrytande av driften vid en kärnteknisk anläggning i sådana fall då säkerheten inte kan garanteras.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 31
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 4

4. Tillsynsorganet ska se till att tillståndshavare har tillräckligt med personal till sitt förfogande i fråga om antal och kvalifikationer.	***utgår***

Ändring 32
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 5

5. Tillsynsorganet ska minst en gång vart tionde år se till att tillsynsorganet och det nationella regelverket genomgår en sakkunnigbedömning i syfte att kontinuerligt förbättra den rättsliga strukturen.	***utgår***

Ändring 33
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 5a (ny)

	5a. Medlemsstaternas tillsynsorgan ska utbyta bästa tillsynspraxis och komma fram till en gemensam uppfattning om internationellt accepterade kärnsäkerhetskrav.

Ändring 34
Förslag till direktiv
Artikel 5

Medlemsstaterna ska informera allmänheten om förfarandena och resultaten i samband med övervakningen av kärnsäkerheten. De ska även se till att tillsynsorganen informerar allmänheten om sådant som ligger inom deras respektive kompetensområden. Tillgången till information ska garanteras i enlighet med relevanta nationella och internationella skyldigheter.	Medlemsstaterna ska informera allmänheten ***och kommissionen*** om förfarandena och resultaten i samband med övervakningen av kärnsäkerheten ***och omgående informera allmänheten om alla driftstörningar***. De ska även se till att tillsynsorganen informerar allmänheten om sådant som ligger inom deras respektive kompetensområden. Tillgången till information ska garanteras i enlighet med relevanta nationella och internationella skyldigheter.

Ändring 35
Förslag till direktiv
Artikel 6 – punkt 1 – stycke 1

1. Medlemsstaterna ***ska iaktta*** IAEA:s grundläggande säkerhetsprinciper (IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1 [2006]). De ska ***uppfylla*** de skyldigheter och krav som ingår i konventionen om kärnsäkerhet ***(IAEA INFCIRC 449 av den 5 juli 1994)***.	1. ***För val av anläggningsplats, utformning, uppförande, drift och avveckling av kärntekniska anläggningar ska*** medlemsstaterna ***tillämpa de delar av*** IAEA:s grundläggande säkerhetsprinciper (IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1 [2006]) ***, som är relevanta för upprättandet av en gemenskapsram för kärnsäkerhet, såsom i detalj anges i bilagan***. De ska ***tillämpa*** de skyldigheter och krav som ingår i konventionen om kärnsäkerhet ***([1])***.

([1]) EGT L 318, 11.12.1999, s. 20, och EUT L 172, 6.5.2004, s. 7.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 36 **Förslag till direktiv** **Artikel 6 – punkt 1 – stycke 2**	
I syfte att säkerställa en hög säkerhetsnivå vid kärntekniska anläggningar ska de i synnerhet se till att de tillämpliga principer som ingår i IAEA:s grundläggande säkerhetsprinciper följs, bland annat i fråga om effektiva åtgärder mot potentiella strålningsrisker, förebyggande av och insatser vid olyckor, hantering av åldrande anläggningar, långsiktig hantering av allt framställt radioaktivt material, och information till befolkning och myndigheter i grannländer.	***utgår***
Ändring 37 **Förslag till direktiv** **Artikel 6 – punkt 2**	
2. ***Beträffande säkerheten vid*** nya reaktorer ska medlemsstaterna sträva efter att utarbeta ytterligare säkerhetskrav ***, i linje med*** den kontinuerliga ***förbättring*** av ***säkerheten som sker på grundval av de säkerhetsnivåer som fastställts av den västeuropeiska sammanslutningen av kärnenergiorgan (Western European Nuclear Regulators Association – WENRA) i nära samarbete med Europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering***.	2. ***För att ge tillstånd att bygga*** nya reaktorer ska medlemsstaterna sträva efter att utarbeta ytterligare säkerhetskrav ***som speglar*** den kontinuerliga ***förbättringen*** av ***driftserfarenheten vid befintliga reaktorer, kunskaper från säkerhetsanalyser för kärnkraftverk, avancerade metoder och teknik och resultat av säkerhetsundersökningar***.
Ändring 38 **Förslag till direktiv** **Artikel 6 – punkt 2a (ny)**	
	2a. Kommissionen ska se till att alla tredjeländer som vill ansluta sig eller som för förhandlingar om sin anslutning till EU som ett minimum följer normerna i detta direktiv och principerna i bilagan, såsom de fastställs av IAEA.
Ändring 39 **Förslag till direktiv** **Artikel 7 – titel**	
Skyldigheter för tillståndshavare	***Ansvar*** för tillståndshavare
Ändring 40 **Förslag till direktiv** **Artikel 7 – punkt – -1 (ny)**	
	-1. Medlemsstaterna ska se till att huvudansvaret för säkerheten vid en kärnteknisk anläggning ligger hos tillståndshavaren under anläggningens hela livstid. Tillståndshavarens ansvar kan inte delegeras.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 41
Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 1

1. Tillståndshavare ***ska utforma, uppföra och avveckla*** sina kärntekniska anläggningar i enlighet med bestämmelserna i ***artikel 6.1 och 6.2***.	1. ***Medlemsstaterna ska se till att*** tillståndshavare ***är ansvariga för utformning, uppförande, drift och avveckling av*** sina kärntekniska anläggningar i enlighet med bestämmelserna i ***artikel 6***.

Ändring 42
Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 2

2. Tillståndshavare ***ska upprätta*** och ***ta*** i drift ledningssystem som ***ska*** kontrolleras regelbundet av tillsynsorganet.	2. ***Medlemsstaterna ska se till att*** tillståndshavare ***upprättar*** och ***tar*** i drift ledningssystem som kontrolleras regelbundet av tillsynsorganet.

Ändring 44
Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 3a (ny)

	3a. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsorganet regelbundet bedömer om tillståndshavarens personal är tillräcklig och kvalificerad, som ett villkor för att garantera kärnsäkerheten, på grundval av en rapport som tillståndshavaren lägger fram avseende utvärdering av anställningsfrågor såsom hälsa och säkerhet samt säkerhetskultur, kvalifikationer och utbildning, antal anställda och anlitande av underleverantörer.

Ändring 45
Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 3b (ny)

	3b. De relevanta tillsynsmyndigheterna ska vart tredje år för kommissionen och arbetsmarknadens parter på EU-nivå lägga fram en rapport om kärnsäkerhet och säkerhetskultur. Kommissionen kan, i samråd med arbetsmarknadens parter på EU-nivå, föreslå förbättringar för att säkerställa kärnsäkerheten, inklusive hälsoskydd, på högsta möjliga nivå i EU.

Ändring 46
Förslag till direktiv
Artikel 8 – punkt 1

1. Tillsynsorganet ska vid de kärntekniska anläggningarna och under hela deras livstid, även under avvecklingen, bedöma, undersöka och kontrollera kärnsäkerheten och, vid behov, utöva tillsyn över att lagarna om kärnsäkerhet följs.	***utgår***

Ändring 47
Förslag till direktiv
Artikel 8 – punkt 2

2. Vid allvarliga eller upprepade brott mot säkerhetsreglerna vid en kärnteknisk anläggning får tillsynsorganet dra in driftstillståndet.	***utgår***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 48 **Förslag till direktiv** **Artikel 8 – punkt 3**	
3. Om säkerheten inte kan garanteras fullt ut får tillsynsorganet avbryta driften vid den kärntekniska anläggningen.	***utgår***
Ändring 49 **Förslag till direktiv** **Artikel 9**	
Lämpliga möjligheter till utbildning och teoretisk och praktisk fortbildning om kärnsäkerhet ***ska tillhandahållas*** av ***respektive medlemsstat*** och genom internationellt samarbete.	***För att uppnå tillräckliga nationella personalresurser och bevara kärnkraftskunskaper ska medlemsstaterna se till att*** möjligheter till utbildning och teoretisk och praktisk ***grundläggande utbildning och*** fortbildning om kärnsäkerhet ***, inklusive utbytesprogram, tillhandahålls på nationell nivå*** av ***medlemsstaterna*** och ***om så krävs*** genom internationellt samarbete.
Ändring 50 **Förslag till direktiv** **Artikel 10**	
Artikel 10 ***Prioritering av säkerhet*** ***Medlemsstaterna får besluta om säkerhetsåtgärder som är strängare än de som fastställs i detta direktiv.***	***utgår***
Ändring 51 **Förslag till direktiv** **Artikel 11**	
Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om genomförandet av detta direktiv ***senast [tre år efter ikraftträdandet] och därefter vart tredje år.*** På grundval av ***den första rapporten*** ska kommissionen överlämna en rapport till rådet om framstegen vid genomförandet av direktivet, eventuellt åtföljd av lagförslag.	Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om genomförandet av detta direktiv ***vid samma tidpunkt och lika ofta som i fråga om nationella rapporter vid möten för granskning av konventionen om kärnsäkerhet***. På grundval av ***denna rapport*** ska kommissionen överlämna en rapport till ***Europaparlamentet och*** rådet om framstegen vid genomförandet av direktivet, eventuellt åtföljd av lagförslag.
Ändring 52 **Förslag till direktiv** **Artikel 12 – punkt 1**	
Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den [två år efter det datum som avses i artikel 13]. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser ***tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv***.	Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den [två år efter det datum som avses i artikel 13]. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 53
Förslag till direktiv
Bilaga (ny)

	Bilaga
	SÄKERHETSMÅL
	Det grundläggande säkerhetsmålet är att skydda arbetstagarna och allmänheten mot de skadliga effekterna av joniserande strålning, som kan orsakas av kärntekniska anläggningar.
	1. För att säkra skyddet för arbetstagarna och allmänheten ska kärntekniska anläggningar drivas på så sätt att man uppnår de högsta säkerhetsnormer som rimligtvis kan uppnås med hänsyn till ekonomiska och sociala faktorer.
	Förutom de åtgärder som gäller hälsoskydd, som fastställs i Euratoms grundläggande säkerhetsnormer (direktiv 96/29/Euratom), ska följande åtgärder vidtas:
	— Att begränsa risken för händelser som skulle kunna leda till förlorad kontroll över kärnreaktorhärdar, kärnreaktioner, radioaktiva källor.
	— Att mildra konsekvenserna av sådana händelser om de skulle inträffa.2. Det grundläggande säkerhetsmålet ska ställas upp med hänsyn till alla kärntekniska anläggningar och för alla skeden under kärntekniska anläggningars livstid.
	SÄKERHETSPRINCIPER
	Princip 1: Ansvar för säkerheten
	Varje medlemsstat ska se till att det främsta ansvaret för säkerheten vid kärntekniska anläggningar ligger hos innehavaren av det relevanta tillståndet och ska ta lämpliga steg för att se till att alla sådana tillståndshavare uppfyller sina skyldigheter.
	1.1 Varje medlemsstat ska se till att tillståndshavaren har genomfört bestämmelserna om
	— att uppnå och upprätthålla nödvändig kompetens,
	— att tillhandahålla tillräcklig utbildning och information,
	— att inrätta förfaranden och arrangemang för att upprätthålla säkerheten under alla villkor,
	— att kontrollera att kärntekniska anläggningar är lämpligt utformade och att de håller tillräcklig kvalitet,
	— att säkerställa säker kontroll av allt radioaktivt material som används, produceras eller lagras,

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	— att säkerställa säker kontroll av allt radioaktivt avfall som alstras, och
	att fullgöra skyldigheten att se till att de kärntekniska anläggningarna är säkra.
	Dessa skyldigheter ska fullgöras i enlighet med gällande säkerhetsmål och krav såsom fastställts eller godkänts av tillsynsorganet, och deras fullgörande ska säkras genom genomförandet av ett ledningssystem.
	Princip 2: Ledning och förvaltning för säkerhet
	Effektiv ledning och förvaltning för säkerhet ska inrättas och upprätthållas inom alla organisationer som hanterar kärnsäkerhet.
	2.1 Det ska finnas ett ledarskap i säkerhetsfrågor på organisationens högsta nivåer. Ett effektivt ledningssystem ska genomföras och upprätthållas, där man integrerar alla delar av ledningen så att säkerhetskraven fastställs och tillämpas på ett sätt som är konsekvent med andra krav, såsom krav som gäller människors prestationer, kvalitet och säkerhet, samt på så sätt att säkerheten inte äventyras genom andra krav eller anspråk.
	Ledningssystemet ska också säkra främjandet av en säkerhetskultur, regelbunden bedömning av säkerhetsprestationer och tillämpningen av det man lärt av erfarenheten.
	2.2 En säkerhetskultur som reglerar alla berörda organisationers och individers inställning och beteende i samband med säkerhet ska integreras i ledningssystemet. Säkerhetskulturen inkluderar
	— individuellt och kollektivt åtagande i fråga om säkerhet från ledningens och personalens sida på alla nivåer,
	— ansvarighet för säkerheten för organisationer och individer på alla nivåer,
	— åtgärder för att uppmuntra en ifrågasättande och lärande inställning och motverka en okritisk inställning i säkerhetsfrågor.
	2.3 Ledningssystemet ska beakta alla typer av interaktion mellan individer på alla nivåer och tekniken och organisationerna. För att förhindra misstag i fråga om säkerheten, samt betydande mänskliga och organisatoriska misstag, ska mänskliga faktorer beaktas och goda prestationer och god praxis ska främjas.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	Princip 3: Bedömning av säkerheten
	Omfattande och systematiska säkerhetsbedömningar ska genomföras före uppförandet och idrifttagningen av en kärnteknisk anläggning och under hela dess livstid. En stegvis metod ska tillämpas där man beaktar omfattningen av de potentiella risker som härrör från den kärntekniska anläggningen.
	3.1 Tillsynsorganet ska kräva en bedömning av kärnsäkerheten för alla kärntekniska anläggningar, som är förenlig med en stegvis metod. Denna säkerhetsbedömning ska innefatta systematisk analys av den normala driften och dess effekter, av de sätt på vilka misstag skulle kunna inträffa och av konsekvenserna av sådana misstag. Säkerhetsbedömningarna ska innefatta de säkerhetsåtgärder som krävs för att kontrollera risken, och utformningen och de tekniska säkerhetslösningarna ska bedömas för att visa att de uppfyller de säkerhetsfunktioner som krävs. Där kontrollåtgärder eller operatörsåtgärder krävs för att upprätthålla säkerheten, ska en inledande säkerhetsbedömning genomföras för att visa att de förberedelser som gjorts är tillräckliga och tillförlitliga. Tillstånd för en kärnteknisk anläggning ska bara beviljas av en medlemsstat när tillsynsorganet har kunnat bekräfta att de säkerhetsåtgärder som föreslagits av tillståndshavaren är tillräckliga.
	3.2 Den säkerhetsbedömning som krävs ska vid behov upprepas helt eller delvis senare under driften för att ta hänsyn till förändrade omständigheter (såsom tillämpning av nya normer eller vetenskaplig och teknisk utveckling), feedback utifrån driftserfarenheten, ändringar och effekter av att anläggningen åldras. När anläggningar drivs under långa tidsperioder, ska bedömningarna ses över och upprepas vid behov. En sådan fortsatt drift ska vara föremål för sådana nya bedömningar som visar att säkerhetsåtgärderna fortfarande är tillräckliga.
	3.3 Inom den säkerhetsbedömning som krävs, ska förelöpare till olyckor (en inledande händelse som skulle kunna leda till en olyckssituation) identifieras och analyseras, och åtgärder ska vidtas för att förhindra att olyckor inträffar.
	3.4 För att ytterligare förbättra säkerheten ska processer inrättas för feedback utifrån driftserfarenheten och analys av denna i egna och andra anläggningar, inklusive inledande händelser, faktorer som föregår en olycka, tillfällen då fel har varit nära, olyckor och otillåtna handlingar, så att man kan lära av detta, utbyta kunskaper och agera utifrån dessa.
	Princip 4: Optimerad säkerhet
	Medlemsstaterna ska se till att kärntekniska anläggningar är optimerade för att hålla den högsta säkerhetsnivå som rimligtvis kan uppnås utan att man på ett otillbörligt sätt begränsar driften.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	4.1 Optimerandet av säkerheten ska förutsätta att man bedömer den relativa betydelsen av olika faktorer, inklusive
	— sannolikheten att det inträffar händelser som kan förutses och konsekvenserna av dessa,
	— omfattningen och fördelningen av de strålningsdoser som mottagits,
	— ekonomiska, sociala och miljömässiga faktorer som grundar sig på strålningsrisker.
	Optimerandet av säkerheten innebär även att man tillämpar god praxis och sunt förnuft så långt detta kan genomföras i den dagliga verksamheten.
	Princip 5: Förebyggande och mildrande åtgärder
	Medlemsstaterna ska se till att man gör allt för att konkret förebygga och mildra kärntekniska olyckor och incidenter vid deras kärntekniska anläggningar.
	5.1 Varje medlemsstat ska se till att tillståndshavaren gör allt som är praktiskt möjligt
	— för att förhindra onormala villkor eller händelser som skulle kunna leda till att man förlorar kontrollen,
	— för att förhindra upptrappningen av sådana onormala villkor eller händelser om de skulle äga rum, och
	— för att mildra eventuella skadliga konsekvenser av en olycka,
	genom att genomföra ”djupförsvar”.
	5.2 Genom att tillämpa djupförsvar ska man se till att inget enskilt tekniskt, mänskligt eller organisatoriskt misstag skulle kunna leda till skadliga effekter, och att sannolikheten för den kombination av misstag som skulle kunna leda till omfattande skadliga effekter är mycket liten.
	5.3 Djupförsvar ska genomföras genom en kombination av ett antal efterföljande och oberoende skyddsnivåer som alla måste brista innan skadliga konsekvenser kan uppstå för arbetstagarna eller allmänheten. Djupförsvarets nivåer ska inkludera

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	— lämpligt val av anläggningsplats,
	— lämplig utformning av den kärntekniska anläggningen, som består av
	hög kvalitet i utformning och uppförande,
	hög tillförlitlighet hos komponenter och utrustning,
	kontroll-, begränsnings- och skyddssystem samt övervakningsfunktioner,
	— en tillräcklig organisation med
	ett effektivt ledningssystem med ett starkt säkerhetsåtagande från ledningens sida,
	heltäckande operativa förfaranden och rutiner,
	heltäckande förfaranden för hantering av olyckor, samt
	arrangemang för beredskap vid nödlägen.
	Princip 6: Beredskap och agerande vid nödlägen
	Medlemsstaterna ska förbereda beredskap och agerande vid nödlägen, för olyckor vid kärntekniska anläggningar enligt direktiv 96/29/Euratom.

Onsdag 22 april 2009

Kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs *

P6_TA(2009)0255

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS))

(2010/C 184 E/60)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0721),

— med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0510/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0253/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 1 **Förslag till förordning** **Skäl 4**	
(4) För närvarande är kontrollbestämmelserna utspridda i ett stort antal överlappande och komplicerade rättsakter. Vissa delar av kontrollsystemet tillämpas bristfälligt av medlemsstaterna, ***vilket leder till*** otillräckliga och divergerande åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och därmed ***underminerar*** skapandet av lika villkor för fiskare i hela gemenskapen. Det befintliga systemet och alla skyldigheter som föreskrivs i det bör därför konsolideras, rationaliseras och förenklas, i synnerhet genom att reducera dubbelregleringen och de administrativa bördorna.	(4) För närvarande är kontrollbestämmelserna utspridda i ett stort antal överlappande och komplicerade rättsakter. Vissa delar av kontrollsystemet tillämpas bristfälligt av medlemsstaterna, ***och kommissionen har inte föreslagit alla de tillämpningsförordningar som krävs för förordning (EEG) nr 2847/93. Resultatet är*** otillräckliga och divergerande åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och ***underminerar*** därmed skapandet av lika villkor för fiskare i hela gemenskapen. Det befintliga systemet och alla skyldigheter som föreskrivs i det bör därför konsolideras, rationaliseras och förenklas, i synnerhet genom att reducera dubbelregleringen och de administrativa bördorna.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 2
Förslag till förordning
Skäl 14a (nytt)

	(14a) Den gemensamma fiskeripolitiken omfattar bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser, så att alla typer av verksamhet som nyttjar dessa resurser behandlas lika, oavsett om de är kommersiella eller icke-kommersiella. Det skulle vara diskriminerande att underställa det kommersiella fisket strikta kontroller och begränsningar, medan det icke-kommersiella fisket i stor utsträckning undantas från detta.

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 19

(19) Kontrollverksamhet och -metoder bör basera sig på riskhantering och förfaranden för korskontroller användas på ett systematiskt och heltäckande sätt.	(19) Kontrollverksamhet och -metoder bör basera sig på riskhantering och förfaranden för korskontroller användas på ett systematiskt och heltäckande sätt ***av medlemsstaterna. Medlemsstaterna måste också utbyta relevant information.***

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 24

(24) Ett integrerat marint övervakningsnätverk bör upprättas för de system för övervakning, identifiering och spårning som används för sjösäkerhet och sjöfartsskydd, skydd av havsmiljön, fiskekontroll, gränskontroll, allmän tillsyn över att lagen följs och underlättande av handel. Detta nätverk ska kontinuerligt kunna göra information om verksamhet på det marina området tillgänglig för att stödja en snabb beslutsprocess. Detta skulle i sin tur möjliggöra för de offentliga myndigheter som ägnar sig åt övervakning att tillhandahålla mer ändamålsenliga och kostnadseffektiva tjänster. I det syftet bör uppgifter från automatiska identifieringssystem, de fartygsövervakningssystem som avses i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 om närmare föreskrifter för det satellitbaserade övervakningssystemet för fartyg och system för positionsbestämning som insamlas inom ramen för denna förordning översändas och användas av andra offentliga myndigheter som ägnar sig åt den ovan nämnda övervakningen.	(24) Ett integrerat marint övervakningsnätverk bör upprättas för de system för övervakning, identifiering och spårning som används för sjösäkerhet och sjöfartsskydd, skydd av havsmiljön, fiskekontroll, gränskontroll, allmän tillsyn över att lagen följs och underlättande av handel ***som anpassats till det praktiska livet i medlemsstaterna***. Detta nätverk ska kontinuerligt kunna göra information om verksamhet på det marina området tillgänglig för att stödja en snabb beslutsprocess. Detta skulle i sin tur möjliggöra för de offentliga myndigheter som ägnar sig åt övervakning att tillhandahålla mer ändamålsenliga och kostnadseffektiva tjänster. I det syftet bör uppgifter från automatiska identifieringssystem, de fartygsövervakningssystem som avses i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 om närmare föreskrifter för det satellitbaserade övervakningssystemet för fartyg och system för positionsbestämning som insamlas inom ramen för denna förordning översändas och användas av andra offentliga myndigheter som ägnar sig åt den ovan nämnda övervakningen.

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 29

(29) Kommissionen bör ges befogenheter att stänga ett fiskeområde när en medlemsstats kvot eller den totala tillåtna fångstmängden har uppnåtts. ***Kommissionen bör också ha rätt att sänka kvoter och förbjuda överföringar eller utbyten av kvoter för att se till att medlemsstaterna når målen för den gemensamma fiskeripolitiken.***	(29) Kommissionen bör ges befogenheter att stänga ett fiskeområde när en medlemsstats kvot eller den totala tillåtna fångstmängden har uppnåtts.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 34

(34) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Alla de åtgärder som kommissionen vidtar för att genomföra denna förordning kommer att vara förenliga med proportionalitetsprincipen.	(34) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ***, ändrat genom rådets beslut 2006/512/EG av den 17 juli 2006***. Alla de åtgärder som kommissionen vidtar för att genomföra denna förordning kommer att vara förenliga med proportionalitetsprincipen.

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 39

(39) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det ***nödvändigt och lämpligt att skapa ett heltäckande och enhetligt kontrollsystem*** för att nå det grundläggande målet att se till att den gemensamma fiskeripolitiken genomförs på ett effektivt sätt. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.	(39) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det för att nå det grundläggande målet att se till att den gemensamma fiskeripolitiken genomförs på ett effektivt sätt ***nödvändigt och lämpligt att skapa ett heltäckande och enhetligt kontrollsystem, som beaktar det faktum att det finns en klar skillnad mellan småskaligt och icke-industriellt fiske och industriellt fiske, husbehovsfiske och fritidsfiske och att ett system med kontrollförordningar bör spegla dessa skillnader på lämpligt sätt***. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.

Ändring 8
Förslag till förordning
Artikel 1

Genom denna förordning upprättas ett gemenskapssystem för kontroll, ***övervakning, inspektion och tillsyn av*** att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs ***(nedan kallat gemenskapens kontrollsystem)***.	Genom denna förordning upprättas ett gemenskapssystem för kontroll, ***i syfte att säkerställa*** att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs.

Ändring 9
Förslag till förordning
Artikel 4 – led 1

(1) fiskeverksamhet: sökande efter fisk, utsättning och upptagning av fiskeredskap, ombordtagning av fångster, omlastning, bevarande ombord, beredning ombord, överföring ***och*** placering i bur av fisk och fiskeriprodukter.	(1) fiskeverksamhet: sökande efter fisk, utsättning och upptagning av fiskeredskap, ombordtagning av fångster, omlastning, bevarande ombord ***, landning,*** **beredning ombord, överföring** ***,*** **placering i bur** ***och gödning*** **av fisk och fiskeriprodukter.**

Ändring 10
Förslag till förordning
Artikel 4 – led 6a (nytt)

	(6a) allvarlig överträdelse: de verksamheter som anges i artikel 42.1 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 11
Förslag till förordning
Artikel 4 – led 7a (nytt)

	(7a) fritidsfiske: icke-kommersiellt fiske efter levande akvatiska resurser som bedrivs som rekreation eller sport och som bland annat omfattar fritidsfiske med spö, sportfiske och fisketävlingar och andra former av fritidsfiske.

Ändring 12
Förslag till förordning
Artikel 4 – led 8

(8) fisketillstånd: ett tillstånd som har utfärdats för ett av gemenskapens fiskefartyg som komplement till fiskelicensen och som ger det rätt att bedriva fiskeverksamhet ***i gemenskapens vatten i allmänhet*** och/eller särskild fiskeverksamhet under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiskeri under särskilda omständigheter.	(8) fisketillstånd: ett tillstånd som har utfärdats för ett av gemenskapens fiskefartyg som komplement till fiskelicensen och som ger det rätt att bedriva fiskeverksamhet och/eller särskild fiskeverksamhet under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiskeri under särskilda omständigheter.

Ändring 13
Förslag till förordning
Artikel 4 – led 17

(17) beredning: den process genom vilken produktformen framställdes. Häri ingår ***rengöring,*** filetering, ***isning,*** förpackning, konservering, frysning, rökning, saltning, kokning, inläggning, torkning eller preparering av fisk för marknaden på något annat sätt.	(17) beredning: den process genom vilken produktformen framställdes. Häri ingår filetering, förpackning, konservering, frysning, rökning, saltning, kokning, inläggning, torkning eller preparering av fisk för marknaden på något annat sätt.

Ändring 14
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 1

1. Medlemsstaterna ska kontrollera den verksamhet som bedrivs av fysiska och juridiska personer som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken på deras territorier och i vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion, i synnerhet fiske, omlastning, överföring av fisk till burar eller vattenbruksanläggningar inklusive gödningsanläggningar, landning, import, transport, saluföring och lagring av fiskeriprodukter.	1. Medlemsstaterna ska kontrollera den verksamhet som bedrivs av fysiska och juridiska personer som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken på deras territorier och i vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion, i synnerhet fiske, ***vattenbruksverksamhet,*** omlastning, överföring av fisk till burar eller vattenbruksanläggningar inklusive gödningsanläggningar, landning, import, transport, saluföring och lagring av fiskeriprodukter.

Ändring 15
Förslag till förordning
Artikel 5 – punkt 4

4. Medlemsstaterna ska se till att kontroll, inspektion, övervakning och tillsyn utförs på icke-diskriminerande grund med avseende på ***de*** sektorer, fartyg och personer ***som tas ut för inspektion***, och på grundval av riskhantering.	4. Medlemsstaterna ska se till att kontroll, inspektion, övervakning och tillsyn utförs på icke-diskriminerande grund med avseende på sektorer, fartyg och personer, och på grundval av riskhantering.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 16
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 3

3. Flaggmedlemsstaten ska tillfälligt återkalla fiskelicensen för ett fartyg som är föremål för tillfälligt stillaliggande enligt beslut av denna medlemsstat och som har fått sitt fisketillstånd indraget i enlighet med ***artikel 45.1 d*** i förordning (EG) nr 1005/2008.	3. Flaggmedlemsstaten ska tillfälligt återkalla fiskelicensen för ett fartyg som är föremål för tillfälligt stillaliggande enligt beslut av denna medlemsstat och som har fått sitt fisketillstånd indraget i enlighet med ***artikel 45.4*** i förordning (EG) nr 1005/2008.

Ändring 17
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 4

4. Flaggmedlemsstaten ska slutgiltigt återkalla fiskelicensen för fartyg som är föremål för en åtgärd för att anpassa fiskekapaciteten enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 2371/2002 eller som har fått sitt fisketillstånd indraget i enlighet med ***artikel 45.1 d*** i förordning (EG) nr 1005/2008.	4. Flaggmedlemsstaten ska slutgiltigt återkalla fiskelicensen för fartyg som är föremål för en åtgärd för att anpassa fiskekapaciteten enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 2371/2002 eller som har fått sitt fisketillstånd indraget i enlighet med ***artikel 45.4*** i förordning (EG) nr 1005/2008.

Ändring 18
Förslag till förordning
Artikel 7 – punkt 1 – led f

f) fiskeverksamhet med bottenredskap i ***områden*** som inte faller under en regional fiskeriorganisations ansvar,	f) fiskeverksamhet med bottenredskap i ***internationella vatten*** som inte faller under en regional fiskeriorganisations ansvar ***; en förteckning ska upprättas över de redskap som avses i denna bestämmelse***,

Ändring 19
Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 2

2. Ett fiskefartyg vars största längd är 10 meter eller mer ska ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum gör att fartyget automatiskt lokaliseras och identifieras av fartygsövervakningssystemet. Den ska också göra det möjligt för flaggstatens centrum för fiskerikontroll att registrera fiskefartyget. För fartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter ska denna punkt tillämpas från och med den ***1 januari 2012***.	2. Ett fiskefartyg vars största längd är 10 meter eller mer ska ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum gör att fartyget automatiskt lokaliseras och identifieras av fartygsövervakningssystemet. Den ska också göra det möjligt för flaggstatens centrum för fiskerikontroll att registrera fiskefartyget. För fartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter ska denna punkt tillämpas från och med den ***1 juli 2013***.

Ändring 20
Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 2a (ny)

	2a. Ekonomiskt stöd till installation av system för fartygsövervakning ska vara berättigat enligt artikel 8 a i förordning (EG) nr 861/2006. Samfinansieringen via gemenskapsbudgeten ska uppgå till 80 %.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 21 **Förslag till förordning** **Artikel 9 – punkt 6 – led a**	
a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, ***eller***	a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, ***och***
Ändring 22 **Förslag till förordning** **Artikel 11 – punkt 2**	
2. Kommissionen får kräva att en medlemsstat använder ett system för positionsbestämning för ett visst fiskeri vid en viss tidpunkt.	2. Kommissionen får ***, efter att den lagt fram bevis på bristande efterlevnad av kraven avseende kontrollåtgärder eller vetenskapliga rapporter,*** kräva att en medlemsstat använder ett system för positionsbestämning för ett visst fiskeri vid en viss tidpunkt.
Ändring 23 **Förslag till förordning** **Artikel 14 – punkt 3**	
3. Uppskattningar av kvantiteter i kg av fisk ombord som förs in i loggboken får inte avvika med mer än ***5 %*** från den kvantitet fisk som fartyget har ombord.	3. Uppskattningar av kvantiteter i kg av fisk ombord som förs in i loggboken får inte avvika med mer än ***10 %*** från den kvantitet fisk som fartyget har ombord.
Ändring 24 **Förslag till förordning** **Artikel 15 – punkt 1a (ny)**	
	1a. Ekonomiskt stöd till installation av elektroniska loggböcker ska vara berättigat enligt artikel 8 a i förordning (EG) nr 861/2006. Samfinansieringen via gemenskapsbudgeten ska uppgå till 80 %.
Ändring 25 **Förslag till förordning** **Artikel 15 – punkt 2**	
2. Punkt 1 ska gälla de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd överstiger 15 meter och vilkas största längd är högst 24 meter från och med den 1 juli 2011 och de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter från och med den ***1 januari 2012***. Gemenskapsfartyg vilkas största längd är högst 15 meter får undantas från punkt 1 om de	2. Punkt 1 ska gälla de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd överstiger 15 meter och vilkas största längd är högst 24 meter från och med den 1 juli 2011 och de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter från och med den ***1 juli 2013***. Gemenskapsfartyg vilkas största längd är högst 15 meter får undantas från punkt 1 om de

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, ***eller***	a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, ***och***
b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.	b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.

Ändring 26

Förslag till förordning
Artikel 17 – punkt 1 – inledningen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg eller deras företrädare minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamn, om de behöriga myndigheterna inte har lämnat tillstånd till tidigare ankomst, lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser de vill använda:	1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg eller deras företrädare ***, om de har arter ombord som omfattas av begränsningar av fångsten eller fiskeansträngningen,*** minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamn, om de behöriga myndigheterna inte har lämnat tillstånd till tidigare ankomst, lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser de vill använda:

Ändring 27

Förslag till förordning
Artikel 17 – punkt 1 – led d

d) Datum för fiskeresan och de områden där fångsterna gjordes.	d) Datum för fiskeresan och de områden där fångsterna gjordes. ***Området ska anges på samma detaljnivå som i artikel 14.1.***

Ändring 28

Förslag till förordning
Artikel 17 – punkt 1 – led f

f) Mängder för varje art som finns ombord ***, inklusive nollfångster***.	f) Mängden av varje art som behålls ombord.

Ändring 29

Förslag till förordning
Artikel 17 – punkt 4

4. Kommissionen ***får i enlighet med förfarandet i artikel 111 undanta*** vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 ***under en begränsad tid, som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist***, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstområdena, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade.	4. ***Rådet får på förslag från*** kommissionen ***för*** vissa kategorier av fiskefartyg ***fastställa en annan anmälningsfrist för*** den skyldighet som avses i punkt 1, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstområdena, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade.

Ändring 30

Förslag till förordning
Artikel 17 – punkt 4a (ny)

	4a. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser en kapten på ett fiskefartyg vill använda ska ge tillstånd inom två timmar efter att de fått begäran, under förutsättning att begäran lämnats minst fyra timmar innan beräknad ankomst till hamnen.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 31 **Förslag till förordning** **Artikel 19 – punkt 3**	
3. Omlastningsdeklarationen ska innehålla uppgift om mängden fiskeriprodukter av varje art som har omlastats, datum och plats för varje fångst, namnen på de inblandade fartygen och omlastnings- och bestämmelsehamnarna. Befälhavarna på båda fartygen ska ansvara för att deklarationerna är korrekta.	3. Omlastningsdeklarationen ska innehålla uppgift om mängden fiskeriprodukter av varje art som har omlastats, datum och plats för varje fångst, namnen på de inblandade fartygen och omlastnings- och bestämmelsehamnarna. Befälhavarna på båda fartygen ska ansvara för att deklarationerna är korrekta. ***Området ska anges på samma detaljnivå som i artikel 14.1.***
Ändring 32 **Förslag till förordning** **Artikel 19 – punkt 4**	
4. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 111 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstområdena, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade.	***utgår***
Ändring 33 **Förslag till förordning** **Artikel 20 – punkt 4**	
4. När de behöriga myndigheterna lämnar tillstånd att landa ska de tilldela landningen ett unikt landningsnummer (ULN) och meddela fartygets befälhavare detta. Om landningen avbryts får den inte återupptas förrän tillstånd lämnas.	***utgår***
Ändring 34 **Förslag till förordning** **Artikel 21 – punkt 2**	
2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare eller deras ombud på gemenskapens fiskefartyg vars största längd är 10 meter eller mer översända uppgifterna i landningsdeklarationen till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten på elektronisk väg inom ***två timmar*** efter det att landningen har fullbordats.	2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare eller deras ombud på gemenskapens fiskefartyg vars största längd är 10 meter eller mer översända uppgifterna i landningsdeklarationen till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten på elektronisk väg inom ***sex timmar*** efter det att landningen har fullbordats.
Ändring 35 **Förslag till förordning** **Artikel 21 – punkt 4**	
4. Punkt 2 ska gälla de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd överstiger 15 meter och vilkas största längd är högst 24 meter från och med den 1 juli 2011 och de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter från och med den ***1 januari 2012***. Gemenskapsfartyg vilkas största längd är högst 15 meter kan undantas från tillämpningen av punkt 2 om de	4. Punkt 2 ska gälla de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd överstiger 15 meter och vilkas största längd är högst 24 meter från och med den 1 juli 2011 och de av gemenskapens fiskefartyg vilkas längd är 10 meter eller mer och vilkas största längd är högst 15 meter från och med den ***1 juli 2013***. Gemenskapsfartyg vilkas största längd är högst 15 meter kan undantas från tillämpningen av punkt 2 om de

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, ***eller***	a) endast är verksamma i flaggmedlemsstatens territorialvatten, ***och***
b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.	b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avfärden till återkomsten till hamnen.

Ändring 36

Förslag till förordning
Artikel 21 – punkt 5

5. För fartyg som undantas från kravet i punkt 2 ska befälhavare eller deras ombud i samband med landningen sammanställa en landningsdeklaration och så snart som möjligt, dock senast 24 timmar efter landningen, översända denna till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen har ägt rum.	5. För fartyg som undantas från kravet i punkt 2 ska befälhavare eller deras ombud i samband med landningen sammanställa en landningsdeklaration och så snart som möjligt, dock senast 24 timmar efter landningen, översända denna till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen har ägt rum ***, som utan dröjsmål ska översända den till flaggmedlemsstaten***.

Ändring 37

Förslag till förordning
Artikel 23 – punkt 1

1. Varje medlemsstat ska registrera alla relevanta uppgifter om de fiskemöjligheter som avses i detta kapitel, uttryckta både i fångster och fiskeansträngning, och bevara originalen under en period om tre år eller längre i enlighet med nationella bestämmelser.	1. Varje medlemsstat ska registrera alla relevanta uppgifter om de fiskemöjligheter som avses i detta kapitel, uttryckta både i fångster ***, utkast*** och fiskeansträngning, och bevara originalen under en period om tre år eller längre i enlighet med nationella bestämmelser. ***De elektroniska uppgifterna ska sparas i minst tio år.***

Ändring 38

Förslag till förordning
Artikel 23 – punkt 3

3. Alla fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av gemenskapens fiskefartyg ska avräknas från den kvot som tilldelats flaggmedlemsstaten för gällande bestånd eller grupp av bestånd, oberoende av landningsplatsen.	3. Alla fångster ***och utkast*** ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av gemenskapens fiskefartyg ska avräknas från den kvot som tilldelats flaggmedlemsstaten för gällande bestånd eller grupp av bestånd, oberoende av landningsplatsen.

Ändring 39

Förslag till förordning
Artikel 26 – punkt 3

3. Det beslut som avses i punkt 2 ska offentliggöras av den berörda medlemsstaten och omedelbart meddelas kommissionen ***och*** övriga medlemsstater. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning (C-serien). Från och med det datum då den berörda medlemsstaten offentliggör beslutet ska medlemsstaterna ***se till*** att fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg inte bevarar ombord, landar eller omlastar fisken i fråga eller placerar den i bur i deras vatten eller på deras territorier.	3. Det beslut som avses i punkt 2 ska offentliggöras av den berörda medlemsstaten och omedelbart meddelas kommissionen ***som informerar*** **övriga medlemsstater. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning (C-serien). Från och med det datum då den berörda medlemsstaten offentliggör beslutet ska medlemsstaterna *, på basis av relevanta handlingar, kontrollera* att fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg inte bevarar ombord, landar eller omlastar fisken i fråga *, om den fångats efter stängningsdatumet,* eller placerar den i bur i deras vatten eller på deras territorier.**

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 40
Förslag till förordning
Artikel 28 – punkt 3

3. Dessa avdrag och efterföljande tilldelningar ska göras med hänsyn till i första hand de arter och zoner för vilka fiskemöjligheterna har fastställts. Detta kan göras under det år skadan uppstår eller under ***något av de följande åren***.	3. Dessa avdrag och efterföljande tilldelningar ska göras med hänsyn till i första hand de arter och zoner för vilka fiskemöjligheterna har fastställts. Detta kan göras under det år skadan uppstår eller under ***året därefter***.

Ändring 41
Förslag till förordning
Artikel 28a (ny)

	Artikel 28a
	Överföring av outnyttjade kvoter
	1. Om en medlemsstats kvoter under det år de tilldelades helt eller delvis inte kommer att utnyttjas, får de under samma år utnyttjas av andra medlemsstater. Kommissionen ska först informera de berörda medlemsstaterna och uppmana dem att bekräfta att de inte kommer att utnyttja dessa fiskemöjligheter. Efter att ha fått denna bekräftelse ska kommissionen göra en bedömning av samtliga outnyttjade fiskemöjligheter och presentera den för medlemsstaterna i syfte att senare, i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna, besluta om en omfördelning.
	2. Översändande av ansökningar i enlighet med denna artikel ska inte påverka fördelning eller utbyte av fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 2371/2002.
	3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 111, särskilt beträffande villkoren för utnyttjande och överföring av kvoter.

Ändring 42
Förslag till förordning
Artikel 33

Artikel 33	***utgår***
Omlastning i hamn	
Gemenskapens fiskefartyg som bedriver fiskeri som omfattas av en flerårig plan får inte överföra sina fångster till andra fartyg eller fordon utan att först landa fångsterna för vägning hos en auktionsinrättning eller annat organ som medlemsstaterna har godkänt.	

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 43 **Förslag till förordning** **Artikel 34 – punkt 4a (ny)**	
	4a. Medlemsstaterna får utse en hamn, som inte uppfyller kriterierna i punkt 4, för att undvika att fartyg tvingas segla längre än 50 sjömil för att komma till hamn.
Ändring 44 **Förslag till förordning** **Artikel 37 – punkt 2 – inledningen**	
2. I fiskevatten där det är tillåtet att ha fler än ***två*** slags fiskeredskap ombord ska det redskap som inte används stuvas undan så att det inte kan användas utan vidare i enlighet med följande regler:	2. I fiskevatten där det är tillåtet att ha fler än ***ett*** slags fiskeredskap ombord ska det redskap som inte används stuvas undan så att det inte kan användas utan vidare i enlighet med följande regler:
Ändring 45 **Förslag till förordning** **Artikel 41 – punkt 1**	
1. Befälhavare på fiskefartyg ska registrera alla utkast över 15 kg omräknat i levande vikt och utan dröjsmål översända dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna på elektronisk väg.	1. Befälhavare på fiskefartyg ska registrera alla utkast över 15 kg omräknat i levande vikt ***varje gång ett redskap halas ombord och för varje fiskeresa*** och utan dröjsmål översända dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna på elektronisk väg. ***Kommissionen ska undersöka ett system för att införa videoövervakningsutrustning i syfte att garantera att förordningen respekteras. Frisläppande av fisk i samband med fritidsfiske ska varken betraktas som utkast eller dödlighet inom ramen för denna förordning.***
Ändring 46 **Förslag till förordning** **Artikel 42**	
När fartyg är utrustade med fartygsövervakningssystem ska medlemsstaterna systematiskt kontrollera att de uppgifter som inkommer till centrumet för fiskerikontroll motsvaras av den verksamhet som registrerats i loggboken med hjälp av uppgifter från fartygsövervakningssystemet och i förekommande fall av uppgifter från observatörer. Sådana korskontroller ska registreras i maskinläsbart format och sparas i ***tre år***.	När fartyg är utrustade med fartygsövervakningssystem ska medlemsstaterna systematiskt kontrollera att de uppgifter som inkommer till centrumet för fiskerikontroll motsvaras av den verksamhet som registrerats i loggboken med hjälp av uppgifter från fartygsövervakningssystemet och i förekommande fall av uppgifter från observatörer. Sådana korskontroller ska registreras i maskinläsbart format och sparas i ***tio år***.
Ändring 47 **Förslag till förordning** **Kapitel IV – avsnitt 4**	
Avsnitt 4 ***Fredningstider i realtid***	***Avsnitt 4 utgår.***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 48

Förslag till förordning
Artikel 47 – punkt 1

1. ***För att*** fritidsfiske ***på*** ett fartyg i gemenskapens vatten ***ska få bedrivas*** efter ett bestånd som omfattas av en flerårig ***plan fordras tillstånd för fartyget utfärdat av flaggmedlemsstaten***.	1. Fritidsfiske ***som bedrivs från*** ett fartyg i gemenskapens ***marina*** vatten efter ett bestånd som omfattas av en flerårig ***återhämtningsplan får utvärderas av den medlemsstat i vars vatten fisket bedrivs. Fiske med spö och rulle från land ska inte ingå.***

Ändring 49

Förslag till förordning
Artikel 47 – punkt 2

2. ***Flaggmedlemsstaten ska registrera fångster från fritidsfiske efter bestånd som omfattas av en flerårig plan.***	2. ***Inom två år efter det att denna förordning trätt i kraft får medlemsstaterna uppskatta effekterna av det fritidsfiske som bedrivs i deras vatten och översända dessa uppgifter till kommissionen. Under vägledning av Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen ska den berörda medlemsstaten och kommissionen besluta vilket fritidsfiske som får allvarliga effekter för bestånden. Den berörda medlemsstaten ska i nära samarbete med kommissionen utveckla ett övervakningssystem för fiske som får omfattande effekter på bestånden, vilket på ett korrekt sätt kan bedöma de totala fångster av varje bestånd som tas upp av fritidsfiskare. Fritidsfiske ska vara förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.***

Ändring 50

Förslag till förordning
Artikel 47 – punkt 3

3. ***Fångster från fritidsfiske efter arter som omfattas av en flerårig plan ska*** avräknas från flaggmedlemsstatens motsvarande ***kvoter***. De berörda medlemsstaterna ***ska*** **fastställa en andel av *dessa kvoter* som uteslutande ska användas för *fritidsfiske.***	3. ***I de fall fritidsfisket anses ha allvarliga effekter för bestånden ska fångsterna*** avräknas från flaggmedlemsstatens motsvarande ***kvot***. De berörda medlemsstaterna ***får*** **fastställa en andel av *denna kvot* som uteslutande ska användas för *det berörda fritidsfisket.***

Ändring 51

Förslag till förordning
Artikel 48 – punkt 3

3. ***När en minimistorlek har fastställts för en viss art ska*** de aktörer som ansvarar för försäljning, lagring eller transport kunna bevisa produkternas geografiska ursprung uttryckt ***med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion, eller i tillämpliga fall statistisk rektangel, där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen***.	3. De aktörer som ansvarar för försäljning, lagring eller transport ***ska*** kunna bevisa produkternas geografiska ursprung uttryckt ***på samma detaljnivå som i artikel 14.1***.

Ändring 52

Förslag till förordning
Artikel 50 – punkt 2 – led da (nytt)

	da) fångstområdet, på samma detaljnivå som i artikel 14.1,

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 53
Förslag till förordning
Artikel 54 – punkt 1

1. Registrerade köpare, registrerade auktioner eller andra organ eller personer som ansvarar för den första försäljningen av fiskeriprodukter som landas i en medlemsstat ska inom ***två timmar*** efter den första försäljningen på elektronisk väg översända en avräkningsnota till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen äger rum. Om denna medlemsstat inte är flaggstaten för det fartyg som landade fisken ska den se till att en kopia av avräkningsnotan översänds till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten när den relevanta informationen erhålls. Dessa köpare, auktioner, organ eller personer ansvarar för att avräkningsnotan är korrekt.	1. Registrerade köpare, registrerade auktioner eller andra organ eller personer som ansvarar för den första försäljningen av fiskeriprodukter som landas i en medlemsstat ska inom ***sex timmar*** efter den första försäljningen på elektronisk väg översända en avräkningsnota till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen äger rum. Om denna medlemsstat inte är flaggstaten för det fartyg som landade fisken ska den se till att en kopia av avräkningsnotan ***utan dröjsmål*** översänds till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten när den relevanta informationen erhålls. Dessa köpare, auktioner, organ eller personer ansvarar för att avräkningsnotan är korrekt.

Ändring 54
Förslag till förordning
Artikel 55 – led e

e) Relevant namn eller FAO-alfakod för varje art och dess geografiska ursprung uttryckt ***med hänvisning till ett delområde och en sektion eller delsektion där fångstbegränsningar gäller i enlighet med gemenskapslagstiftningen***.	e) Relevant namn eller FAO-alfakod för varje art och dess geografiska ursprung uttryckt ***på samma detaljnivå som i artikel 14.1***.

Ändring 55
Förslag till förordning
Artikel 55 – led ea (nytt)

	ea) Mängden för varje art i kg levande vikt.

Ändring 56
Förslag till förordning
Artikel 63 – punkt 6

6. Flaggmedlemsstaterna ska stå för alla kostnader som är förbundna med observatörernas verksamhet enligt denna artikel. ***Medlemsstaterna får helt eller delvis debitera ansvariga för fartyg som för deras flagg och bedriver fiskeverksamheten i fråga dessa kostnader.***	6. Flaggmedlemsstaterna ***och kommissionen*** ska stå för alla kostnader som är förbundna med observatörernas verksamhet enligt denna artikel.

Ändring 57
Förslag till förordning
Artikel 69

Medlemsstaterna ska upprätta en elektronisk databas med alla inspektions- och övervakningsrapporter som deras tjänstemän sammanställer och hålla den uppdaterad.	Medlemsstaterna ska upprätta en elektronisk databas med alla inspektions- och övervakningsrapporter ***, inklusive observatörsrapporter,*** som deras tjänstemän sammanställer och hålla den uppdaterad.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 58
Förslag till förordning
Artikel 78

Den inspekterande medlemsstaten får också överlåta den rättsliga uppföljningen av överträdelsen till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten ***eller den medlemsstat där aktören är registrerad*** eller den medlemsstat där lagöverträdaren är medborgare under förutsättning att detta görs i samförstånd med denna medlemsstat och att överlåtelsen gör att sannolikheten att nå det resultat som avses i artikel 81.2 ökar.	Den inspekterande medlemsstaten får också överlåta den rättsliga uppföljningen av överträdelsen till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten eller den medlemsstat där lagöverträdaren är medborgare under förutsättning att detta görs i samförstånd med denna medlemsstat och att överlåtelsen gör att sannolikheten att nå det resultat som avses i artikel 81.2 ökar.

Ändring 59
Förslag till förordning
Artikel 82 – punkt 1

1. Medlemsstaterna ska se till att en fysisk person som har gjort sig skyldig till eller en juridisk person som har ställts till ansvar för en allvarlig överträdelse ska ***kunna*** bli föremål för sådana effektiva, proportionella och avskräckande administrativa påföljder som avses i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.	1. Medlemsstaterna ska se till att en fysisk person som har gjort sig skyldig till eller en juridisk person som har ställts till ansvar för en allvarlig överträdelse ***i princip*** ska bli föremål för sådana effektiva, proportionella och avskräckande administrativa påföljder som avses i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.

Ändring 61
Förslag till förordning
Artikel 82 – punkt 6a (ny)

	6a. Medlemsstaterna ska se till att de aktörer som funnits ansvariga för allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser inte längre får stöd från Europeiska fiskerifonden, partnerskapsavtal om fiske och annat offentligt stöd. De påföljder som avses i detta kapitel ska åtföljas av andra sanktioner eller åtgärder, i synnerhet återbetalning av offentligt stöd eller bidrag som IUU-fartyg har erhållit under den berörda finansieringsperioden.

Ändring 62
Förslag till förordning
Artikel 84 – punkt 1

1. Medlemsstaterna ska tillämpa ett system med straffpoäng som innebär att den som innehar ett fisketillstånd tilldelas straffpoäng vid överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.	1. Medlemsstaterna ska tillämpa ett system med straffpoäng som innebär att den som innehar ett fisketillstånd tilldelas straffpoäng vid ***en allvarlig*** överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Ändring 63
Förslag till förordning
Artikel 84 – punkt 2

2. När en fysisk person har gjort sig skyldig till eller en juridisk person har ställts till ansvar för en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska innehavaren av fisketillståndet tilldelas ett antal poäng till följd av överträdelsen. Innehavaren av fisketillståndet ska ha rätt till rättslig prövning i enlighet med nationell lag.	2. När en fysisk person har gjort sig skyldig till eller en juridisk person har ställts till ansvar för en ***allvarlig*** överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska innehavaren av fisketillståndet tilldelas ett antal poäng till följd av ***den allvarliga*** överträdelsen. Innehavaren av fisketillståndet ska ha rätt till rättslig prövning i enlighet med nationell lag.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 64 **Förslag till förordning** **Artikel 84 – punkt 2a (ny)**	
	2a. Så länge en innehavare ett fisketillstånd har straffpoäng ska denne innehavare inte vara berättigad till gemenskapsstöd eller statligt stöd.
Ändring 65 **Förslag till förordning** **Artikel 84 – punkt 4**	
4. Vid en sådan allvarlig överträdelse ska de tilldelade straffpoängen minst vara lika med hälften av de poäng som avses i punkt 3.	***utgår***
Ändring 66 **Förslag till förordning** **Artikel 84 – punkt 5**	
5. Om innehavaren av ett indraget fisketillstånd inte gör sig skyldig till ännu en överträdelse inom tre år efter datumet för den senaste överträdelsen ska alla poäng i fisketillståndet raderas.	5. Om innehavaren av ett indraget fisketillstånd inte gör sig skyldig till ännu en ***allvarlig*** överträdelse inom tre år efter datumet för den senaste ***allvarliga*** överträdelsen ska alla poäng i fisketillståndet raderas.
Ändring 67 **Förslag till förordning** **Artikel 84 – punkt 7**	
7. Medlemsstaterna ska också inrätta ett system med straffpoäng som innebär att befälhavaren ***och befäl*** på ett fartyg tilldelas ett lämpligt antal straffpoäng om de överträder bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.	7. Medlemsstaterna ska också inrätta ett system med straffpoäng som innebär att befälhavaren ***eller kaptenen*** på ett fartyg tilldelas ett lämpligt antal straffpoäng om de överträder bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.
Ändring 68 **Förslag till förordning** **Artikel 85 – punkt 1**	
1. Medlemsstaterna ska registrera alla överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till i en nationell databas, inklusive de påföljder som har utdömts och det antal poäng som har påförts. Medlemsstaterna ska också registrera överträdelser som fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till och som blivit föremål för rättsliga åtgärder i en annan medlemsstat i sin nationella databas med överträdelser när den medlemsstat som har jurisdiktion meddelar dem de slutliga avgörandena, i enlighet med artikel 82.	1. Medlemsstaterna ska registrera alla överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som ***ansvariga för*** fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till i en nationell databas, inklusive de påföljder som har utdömts och det antal poäng som har påförts. Medlemsstaterna ska också registrera överträdelser som fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till och som blivit föremål för rättsliga åtgärder i en annan medlemsstat i sin nationella databas med överträdelser när den medlemsstat som har jurisdiktion meddelar dem de slutliga avgörandena, i enlighet med artikel 82.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 69

Förslag till förordning
Artikel 85 – punkt 3

3. När en medlemsstat gör en förfrågan om information från en annan medlemsstat i samband med den rättsliga uppföljningen av en överträdelse ska denna andra medlemsstat tillhandahålla relevant information om fiskefartyget och personerna i fråga.	3. När en medlemsstat gör en förfrågan om information från en annan medlemsstat i samband med den rättsliga uppföljningen av en överträdelse ska denna andra medlemsstat ***utan dröjsmål*** tillhandahålla relevant information om fiskefartyget och personerna i fråga.

Ändring 70

Förslag till förordning
Artikel 85 – punkt 3a (ny)

	3a. Uppgifter om överträdelser som har begåtts och som berörda fiskefartyg och personer har dömts för kommer att finnas tillgängliga via den del av den webbplats som avses i artikel 107 som allmänheten har tillgång till.

Ändring 71

Förslag till förordning
Artikel 91 – punkt 4

4. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten ska ***ges möjlighet att*** närvara vid inspektionen och ska på begäran av kommissionens tjänstemän hjälpa dem att utföra sina uppgifter.	4. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten ska ***alltid*** närvara vid inspektionen och ska på begäran av kommissionens tjänstemän hjälpa dem att utföra sina uppgifter.

Ändring 72

Förslag till förordning
Artikel 95 – punkt 1 – led a

a) bestämmelserna i denna förordning inte har följts till följd av en handling eller försummelse som direkt kan tillskrivas den berörda medlemsstaten, och	***utgår***

Ändring 73

Förslag till förordning
Artikel 96 – punkt 1

1. När en medlemsstat inte fullgör sina skyldigheter i fråga om genomförandet av en flerårig plan och när kommissionen har ***anledning att tro*** att det är till särskilt men för de berörda stånden att dessa skyldigheter inte fullgörs får kommissionen tillfälligt stänga de *fiskeri* som berörs av dessa brister.	1. När en medlemsstat inte fullgör sina skyldigheter i fråga om genomförandet av en flerårig plan och när kommissionen har ***bevis för*** att det är till särskilt men för de berörda stånden att dessa skyldigheter inte fullgörs får kommissionen tillfälligt stänga de *fiskerier* som berörs av dessa brister.

Ändring 74

Förslag till förordning
Artikel 97 – punkt 1 – inledningen

1. Om kommissionen konstaterat att en medlemsstat överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd ska kommissionen under det följande året ***eller åren*** göra avdrag från den årliga kvot, tilldelning eller andel som den medlemsstaten förfogar över genom att använda en multiplikationsfaktor i enlighet med nedanstående tabell:	1. Om kommissionen konstaterat att en medlemsstat överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd ska kommissionen under det följande året göra avdrag från den årliga kvot, tilldelning eller andel som den medlemsstaten förfogar över genom att använda en multiplikationsfaktor i enlighet med nedanstående tabell:

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 75

Förslag till förordning
Artikel 97 – punkt 1 – tabellen

Överskridande i förhållande till tillåtna landningar	Multiplikationsfaktor
Upp till 5 %	Överskridande **** 1,0***
Mellan 5 och 10 %	Överskridande **** 1,1***
Mellan 10 och 20 %	Överskridande **** 1,2***
Mellan 20 och 40 %	Överskridande **** 1,4***
Mellan 40 och 50 %	Överskridande **** 1,8***
Över 50 %	Överskridande **** 2,0***

Överskridande i förhållande till tillåtna landningar	Multiplikationsfaktor
Upp till 10 %	***Avdrag*** = Överskridande ***x 1,00***
Mellan 10 % och 20 % totalt	***Avdrag*** = Överskridande ***x 1,10***
Mellan 20 % och 40 % totalt	***Avdrag*** = Överskridande ***x 1,20***
Över 40 %	***Avdrag*** = Överskridande ***x 1,40***

Obs: Procenttalen ska ersättas med de intervaller som anges i artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 artikel 5.2 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren.

Ändring 76

Förslag till förordning
Artikel 97 – punkt 1a (ny)

1a. I det fall att den kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller grupp av ett bestånd som medlemsstaten tilldelats inte överstiger 100 ton, ska avdraget till följd av ett överskridande göras linjärt i stället för procentuellt, med undantag för arter som omfattas av en flerårig plan för vilka punkt 1 ska tillämpas.

Ändring 77

Förslag till förordning
Artikel 97 – punkt 2

2. Om en medlemsstat upprepade gånger har överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd under de föregående två åren, om ***överskridandet är särskilt skadligt för*** det berörda beståndet ***eller om beståndet*** omfattas av en flerårig plan ska multiplikationsfaktorn i punkt 1 fördubblas.

2. Om en medlemsstat upprepade gånger har överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd under de föregående två åren, ***och*** om det berörda beståndet ***är särskilt känsligt för överfiske eller*** omfattas av en flerårig plan ska multiplikationsfaktorn i punkt 1 fördubblas.

Ändring 78

Förslag till förordning
Artikel 97 – punkt 3

3. Om en medlemsstat tar fångster från ett bestånd som omfattas av en kvot för vilket den inte har tillgång till någon kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd får kommissionen under det följande året eller åren göra avdrag från kvoter för andra bestånd eller grupper av bestånd som medlemsstaten har tillgång till i enlighet med punkt 1.

utgår

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 79

Förslag till förordning
Artikel 98

Artikel 98	***utgår***
Avdrag från kvoter på grund av bristande överensstämmelse med målen för den gemensamma fiskeripolitiken	
1. När det finns bevis för att en medlemsstat inte följer bestämmelserna om bevarande, kontroll, inspektion eller tillsyn inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och att detta kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller genomförandet av gemenskapens system för kontroll och tillsyn får kommissionen göra avdrag från de årliga kvoterna, tilldelningarna eller andelarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd som medlemsstaten har tillgång till.	
2. Kommissionen ska skriftligen informera den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser och fastställa en tidsfrist på högst 10 arbetsdagar inom vilken medlemsstaten ska visa att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.	
3. De åtgärder som avses i punkt 1 ska endast tillgripas om medlemsstaten inte svarar på kommissionens framställning inom den tidsfrist som anges i punkt 2 eller om svaret betraktas som otillfredsställande eller klart visar att de åtgärder som krävs inte har vidtagits.	
4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 111, särskilt beträffande bestämningen av ifrågavarande mängder.	

Ändring 80

Förslag till förordning
Artikel 100

Artikel 100	***utgår***
Förbud mot utbyte av kvoter	
Kommissionen får förbjuda utbyte av kvoter i enlighet med artikel 20.5 i förordning (EG) nr 2371/2002	
a) för kvoter som har överskridits med mer än 10 % av de kvoter som en av de berörda medlemsstaterna hade tillgång till under något av de omedelbart föregående två åren, eller	
b) om den berörda medlemsstaten inte vidtar lämpliga åtgärder för att se till att fiskemöjligheterna för de berörda bestånden förvaltas väl, i synnerhet genom att inte använda ett sådant datoriserat system för datavalidering som avses i artikel 102 eller genom att inte använda de system som tillhandahåller data för detta valideringssystem i tillräcklig omfattning.	

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 81

Förslag till förordning
Artikel 101 – punkt 1

1. Om det finns bevis, till exempel på grundval av resultaten av de provtagningar som kommissionen utför, på att fiskeverksamhet och/eller åtgärder som har antagits av en eller flera medlemsstater undergräver den gemensamma fiskeripolitiken eller hotar det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder som får tillämpas under högst ***ett år***. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödåtgärderna i högst sex månader.	1. Om det finns bevis, till exempel på grundval av resultaten av de provtagningar som kommissionen utför, på att fiskeverksamhet och/eller åtgärder som har antagits av en eller flera medlemsstater undergräver den gemensamma fiskeripolitiken eller hotar det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder som får tillämpas under högst ***sex månader***. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödåtgärderna i högst sex månader. Kommissionen får fatta ett nytt beslut om att förlänga nödåtgärderna i högst sex månader.

Ändring 82

Förslag till förordning
Artikel 101 – punkt 2 – led g

g) förbud för fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg att fiska i vatten som lyder under andra medlemsstaters jurisdiktion,	g) förbud för fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg att fiska i vatten som lyder under andra medlemsstaters ***eller tredjelands*** jurisdiktion, ***eller på öppet hav,***

Ändring 83

Förslag till förordning
Artikel 101 – punkt 3

3. En medlemsstat ska översända den begäran som avses i punkt 1 samtidigt till kommissionen och de berörda medlemsstaterna. De övriga medlemsstaterna får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom ***fem arbetsdagar*** efter mottagandet av begäran. Kommissionen ska fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av begäran.	3. En medlemsstat ska översända den begäran som avses i punkt 1 samtidigt till kommissionen och de berörda medlemsstaterna. De övriga medlemsstaterna får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom ***15 arbetsdagar*** efter mottagandet av begäran. Kommissionen ska fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

Ändring 84

Förslag till förordning
Artikel 101 – punkt 5

5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom ***tio arbetsdagar*** efter mottagandet av anmälan.	5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom ***15 arbetsdagar*** efter mottagandet av anmälan.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 85

Förslag till förordning
Artikel 104 – punkt 2

2. ***Namnen på fysiska personer*** ska bara meddelas kommissionen eller en annan medlemsstat i de fall det uttryckligen anges i denna förordning, eller om det är nödvändigt för att förebygga eller beivra överträdelser eller granska uppenbara överträdelser. Uppgifterna i punkt 1 ska bara föras vidare om de är så införlivade med andra uppgifter att de berörda fysiska personerna inte direkt eller indirekt kan identifieras.	2. ***Personuppgifter*** ska bara meddelas kommissionen eller en annan medlemsstat i de fall det uttryckligen anges i denna förordning, eller om det är nödvändigt för att förebygga eller beivra överträdelser eller granska uppenbara överträdelser. Uppgifterna i punkt 1 ska bara föras vidare om de är så införlivade med andra uppgifter att de berörda fysiska personerna inte direkt eller indirekt kan identifieras.

Ändring 86

Förslag till förordning
Artikel 105 – punkt 1

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att de uppgifter som samlas in och erhålls inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt och följa alla regler för professionell och kommersiell sekretess.	1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att de uppgifter som samlas in och erhålls inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt och följa alla regler för professionell och kommersiell sekretess ***, i enlighet med alla gällande bestämmelser som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001 och direktiv 95/46/EG***.

Ändring 87

Förslag till förordning
Artikel 105 – punkt 4

4. Uppgifter som inom ramen för denna förordning lämnas ut till personer som arbetar för behöriga myndigheter, domstolar, andra offentliga myndigheter och kommissionen eller det organ den utsett vilkas offentliggörande skulle undergräva	***utgår***
a) skyddet för den enskildes privatliv och integritet, i enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter,	
b) en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,	
c) rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, eller	
d) inspektioners eller undersökningars räckvidd,	
ska bara vara tillåtna om de är nödvändiga för att se till att en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken upphör eller förbjuds och om den myndighet som lämnar informationen samtycker till att den offentliggörs.	

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 88	
Förslag till förordning **Artikel 108 – punkt 3**	
3. Varje medlemsstat ska ge kommissionen och det organ som den utsett fjärråtkomst till den säkra delen av sin webbplats. Medlemsstaten ska ge kommissionens tjänstemän åtkomst på grundval av elektroniska certifikat som skapas av kommissionen eller det organ som den utsett.	3. Varje medlemsstat ska ge kommissionen och det organ som den utsett fjärråtkomst till den säkra delen av sin webbplats. Medlemsstaten ska ge kommissionens tjänstemän åtkomst på grundval av elektroniska certifikat som skapas av kommissionen eller det organ som den utsett. ***Tredjeländer ska få de uppgifter som ingår i punkterna 1 b, 1 d och 1 f för gemenskapsfartyg som ansöker om licenser för att fiska i deras vatten. Uppgifterna ska utan dröjsmål lämnas på begäran av det berörda tredjelandet, förutsatt att tredjelandet skriftligen garanterar att uppgifter kommer att behandlas konfidentiellt. Överföring av personuppgifter enligt denna bestämmelse ska anses uppfylla kraven i artikel 26.1 d i direktiv 95/46/EG.***
Ändring 89	
Förslag till förordning Artikel 112 Förordning (EG) nr 768/2005 Artikel 17a – punkt 1 – inledningen	
1. Utan att det påverkar de verkställighetsbefogenheter som kommissionen tilldelats genom fördraget ska kontrollorganet biträda kommissionen vid utvärderingen och övervakningen av medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Kontrollorganet får genomföra inspektioner av offentliga myndigheter och privata aktörer i medlemsstaterna. I detta syfte kan det, i enlighet med rättsreglerna i den berörda medlemsstaten,	1. Utan att det påverkar de verkställighetsbefogenheter som kommissionen tilldelats genom fördraget ska kontrollorganet biträda kommissionen vid utvärderingen och övervakningen av medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Kontrollorganet får ***med egna medel*** genomföra inspektioner av offentliga myndigheter och privata aktörer i medlemsstaterna. I detta syfte kan det, i enlighet med rättsreglerna i den berörda medlemsstaten,

Onsdag 22 april 2009

Bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder *

P6_TA(2009)0256

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS))

(2010/C 184 E/61)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0324),

— med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0282/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0206/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till förordning
Skäl 7a (nytt)

	(7a) Eftersom såväl de enhetliga regler som tillämpas på samtliga zoner i allmänhet som de regler som tillämpas på en bestämd region är lika viktiga för fiskeförvaltningen bör de antas av rådet.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 2	
Förslag till förordning **Skäl 12a (nytt)**	
	(12a) Som en extra förtydligande åtgärd för att undvika framtida tvister till följd av en felaktig tolkning av bestämmelserna, och som ett led i de rutiner som nyligen införts, bör kommissionen komplettera bestämmelserna i denna förordning genom att offentliggöra en bilaga med förklarande diagram över fiskeredskapens egenskaper.
Ändring 3	
Förslag till förordning **Skäl 13a (nytt)**	
	(13a) Man måste undvika situationer som orsakar snedvridning av konkurrensen, förvirring bland operatörerna och konsumenterna, och som kan leda till att bestämmelserna om minsta landningsstorlekar inte efterlevs, och bestämmelserna bör därför även tillämpas på importerade produkter. Kommissionen bör därför att så snart som möjligt lägga fram ett förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ([1]) i syfte att harmonisera de biologiska storlekarna med saluföringsstorlekarna.
	([1]) Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22).
Ändring 4	
Förslag till förordning **Skäl 15**	
(15) ***Ett fartyg måste omedelbart förflytta sig till ett annat område när största tillåtna bifångst överskrids.***	(15) ***För att garantera ett lämpligt skydd av marina resurser, skydda reproduktionsområden eller känsliga områden, och för att minska mängden fisk som kastas överbord, bör fiskeverksamheten begränsas i vissa zoner, under vissa perioder och för vissa fångstredskap.***
Ändring 5	
Förslag till förordning **Skäl 17**	
(17) Om bevarandet är utsatt för ett allvarligt hot bör kommissionen ***och*** medlemsstaterna bemyndigas att vidta lämpliga tillfälliga åtgärder som ska genomföras i realtid.	(17) Om bevarandet är utsatt för ett allvarligt hot bör kommissionen***, på eget initiativ eller på motiverad begäran från*** medlemsstaterna***,*** bemyndigas att vidta lämpliga tillfälliga åtgärder som ska genomföras i realtid.
Ändring 6	
Förslag till förordning **Skäl 19**	
(19) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning***, inklusive särskilda bestämmelser för varje område som omfattas av en regional rådgivande nämnd,*** bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.	(19) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 7	
Förslag till förordning **Artikel 2a (ny)**	
	Artikel 2a
	Regionala förordningar
	Rådet ska på förslag från kommissionen, och i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 37 i fördraget, anta de åtgärder som ska gälla särskilt för de olika regionerna som omfattas av regionala rådgivande nämnder.
Ändring 8	
Förslag till förordning **Artikel 3 – led b**	
(b) bomtrål: en bottentrål som hålls öppen av en tvärgående bom.	(b) bomtrål: en bottentrål som hålls öppen av en tvärgående bom***, och där bommen är ett runt stålrör som stöds av två "medar"; konstruktionen dras över sjöbottnen***.
Ändring 9	
Förslag till förordning **Artikel 3 – led e**	
(e) lyft: de bakre ***åtta metrarna*** av släpredskapet mätt från bottenstroppen när maskstorleken är 80 mm eller mer och de bakre 20 metrarna av släpredskapet mätt från bottenstroppen när maskstorleken är mindre än 80 mm.	(e) lyft: de bakre ***sex metrarna*** av släpredskapet mätt från bottenstroppen när maskstorleken är 80 mm eller mer och de bakre 20 metrarna av släpredskapet mätt från bottenstroppen när maskstorleken är mindre än 80 mm.
Ändring 10	
Förslag till förordning **Artikel 4 – punkt 3a (ny)**	
	3a. När det gäller små pelagiska arter (sardin, ansjovis, taggmakrill och makrill) får även i fortsättningen 10 % av fångsterna bestå av exemplar av en storlek som understiger den fastställda minsta storleken.
Ändring 11	
Förslag till förordning **Artikel 5**	
Regeln om ettnätredskap	***Kombinationer avnätredskap***
Det är förbjudet att vid fiskeresa medföra ombord kombinationer av nätredskap med mer än en maskstorlek.	***1. Rådet ska på förslag från kommissionen fastställa de fall då fartyg får medföra ombord en eller flera*** kombinationer av nätredskap med mer än en maskstorlek ***under en och samma fiskeresa***. ***2. Bland dessa kriterier ska hänsyn tas till följande:*** ***(a) Avståndet mellan det berörda fartygets hemmahamn och fiskezonen.*** ***(b) I vilken utsträckning det utövade fisket är flerartsfiske och den ekonomiska betydelsen av bifångster i förhållande till målarterna.***

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	(c) Huruvida någon av fiskeaktiviteterna under en bestämd fiskeresa utförs med en maskstorlek som är större än de storlekar som fastställs i denna förordning.
	3. Innehållet i denna artikel ska fastställas inom ramen för bestämmelserna i artikel 2a i denna förordning.

Ändring 12

Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 2 – led a

(a) ***vid fiske med släpredskap med en maskstorlek som är mindre än 80 mm,*** på utsidan av lyftet fästa en förstärkande nätkasse; maskstorleken i den förstärkande nätkassen ska vara minst dubbelt så stor som maskstorleken i lyftet,	(a) på utsidan av lyftet fästa en förstärkande nätkasse; maskstorleken i den förstärkande nätkassen ska vara minst dubbelt så stor som maskstorleken i lyftet,

Ändring 13

Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 2 – led ba (nytt)

	(ba) använda förstärkande nätkassar på utsidan av lyftet på fartyg med tillstånd att använda bomtrål med en maskstorlek på 60 mm eller större i ICES-områdena VIII, XIX och X,

Ändring 14

Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 3 – led d

(d) ***släpredskap med en maskstorlek som är 80 mm eller större och med fler än 100 öppna maskor och mindre än m40 öppna maskor i någon omkrets av lyftet, icke inbegripet sömförstärkningslinor eller sömmar.***	***utgår***

Ändring 15

Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 4

4. Genom undantag från punkterna 2 a, 3 b, 3 d och 3 e ska maskstorleken 80 mm ersättas med 60 mm vid fiske i ICES-områdena VIII, IX och X.	***utgår***

Ändring 16

Förslag till förordning
Artikel 8 – punkt 2

2. Nedsänkningstiden för nät och grimgarn får inte överstiga ***48 timmar***.	2. Nedsänkningstiden för nät och grimgarn får inte överstiga ***24 timmar***.

Ändring 17

Förslag till förordning
Artikel 8 – punkt 3

3. Det är förbjudet att vid fiske med nät och grimgarn använda nät som är längre än ***50 km***.	3. Det är förbjudet att vid fiske med nät och grimgarn använda nät som är längre än ***40 km***.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 18

Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 1

1. Genom undantag från artikel 8 är det tillåtet att använda nät med en maskstorlek som är 120 mm eller större, men mindre än 150 mm norr om 48°N eller med en maskstorlek som är 100 mm eller större, men mindre än 130 mm söder om 48°N i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än ***600 meter***, under förutsättning att de inte är mer än 100 maskor djupa, har ett utförningsförhållande på minst 0,5 och är försett med flöten eller motsvarande flytelement. Nätet får vara högst fem nautiska mil långt och den totala längden på samtliga nät som sätts ut samtidigt får inte vara längre än 25 km per fartyg. Nedsänkningstiden får vara högst 24 timmar.	1. Genom undantag från artikel 8 är det tillåtet att använda nät med en maskstorlek som är 120 mm eller större, men mindre än 150 mm norr om 48°N eller med en maskstorlek som är 100 mm eller större, men mindre än 130 mm söder om 48°N i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än ***400 meter***, under förutsättning att de inte är mer än 100 maskor djupa, har ett utförningsförhållande på minst 0,5 och är försett med flöten eller motsvarande flytelement. Ett nätstycke får vara högst fem nautiska mil långt och den totala längden på samtliga nätstycken som sätts ut samtidigt får inte vara längre än 25 km per fartyg. Nedsänkningstiden får vara högst 24 timmar***, om inte vädret gör det omöjligt att dra näten***.

Ändring 19

Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 2

2. Genom undantag från artikel 8 är det tillåtet att använda nät med en maskstorlek på 250 mm eller större i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än 600 meter, under förutsättning att de inte är mer än 15 maskor djupa, har ett utförningsförhållande på minst 0,33 och inte är försedda med flöten eller andra flytelement. Nätet får vara högst 10 km långt. Den totala längden på samtliga nät som sätts ut samtidigt får inte vara längre än ***100 km*** per fartyg. Nedsänkningstiden får vara högst 72 timmar.	2. Genom undantag från artikel 8 är det tillåtet att använda nät med en maskstorlek på 250 mm eller större i vatten där det karterade vattendjupet är mindre än 600 meter, under förutsättning att de inte är mer än 15 maskor djupa, har ett utförningsförhållande på minst 0,33 och inte är försedda med flöten eller andra flytelement. Ett nätstycke får vara högst 10 nautiska mil långt och den totala längden på samtliga nätstycken som sätts ut samtidigt får inte vara längre än ***60 km*** per fartyg. Nedsänkningstiden får vara högst 72 timmar.

Ändring 20

Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 1

1. Om den mängd undermålig fisk som fångas överstiger 10 procent av den totala ***fångstmängden*** i ett drag, ska fartyget flytta sig minst fem nautiska mil från den position där det tidigare draget skedde, innan det fortsätter att fiska.	1. Om ***vikten på*** den mängd undermålig fisk som fångas, ***i enlighet med bilaga I,*** överstiger 10 procent av den totala ***fångstvikten*** i ett drag***, och denna situation upprepas i tre på varandra följande drag,*** ska fartyget flytta sig minst fem nautiska mil från den position där det tidigare draget skedde, innan det fortsätter att fiska. ***Genom undantag från ovanstående stycke får de obligatoriska förflyttningarna när det gäller lokalt kustfiske med särdrag relaterade till såväl batymetri och havsbottnens sammansättning som avstånd till kusten, vara mindre än fem sjömil, förutsatt att detta kan motiveras på förhand på grundval av en vetenskaplig rapport samt att det kan garanteras att fisket inte omfattar koncentrationer av unga exemplar.***

Ändring 21

Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 2

2. ***Om de lägsta eller högsta procentsatserna för målarter, utom undermålig fisk av målarter, som får fångas med de olika maskstorlekar som är tillåtna för den arten och som behålls ombord, i ett drag inte har överensstämt med de***	2. ***Rådet ska på förslag från kommissionen, och inom ramen för bestämmelserna i artikel 2a i denna förordning, fastställa de områden där förbudsperioder som avgränsas i tid och rum ska inrättas***.

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
procentsatser som fastställs i de närmare föreskrifter som antas i enlighet med artikel 22, ska fartyget omedelbart flytta minst tio nautiska mil från den position där det tidigare draget skedde och vid nästa drag hålla ett avstånd på minst tio nautiska mil från den position där det tidigare draget skedde.	

Ändring 22

Förslag till förordning
Artikel 12

Det är förbjudet att fånga, behålla ombord, omlasta, lagra, landa, sälja, ställa ut eller till försäljning utbjuda marina organismer som fångats med metoder som innefattar användning av sprängämnen, giftiga eller bedövande ämnen, elektrisk ström eller något slag av projektil.	Det är förbjudet att fånga, behålla ombord, omlasta, lagra, landa, sälja, ställa ut eller till försäljning utbjuda marina organismer som fångats med metoder som innefattar användning av sprängämnen, giftiga eller bedövande ämnen, elektrisk ström eller något slag av projektil***, med undantag för fiske på trålar med elektrisk ström.***

Ändring 23

Förslag till förordning
Artikel 16 – punkt 1

1. Om bevarandet av vissa fiskarter eller fångstplatser allvarligt hotas, eller då det upptäcks en hög koncentration av juvenil fisk, och en fördröjning skulle medföra skador som är svåra att reparera får en medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för bevarande när det gäller de farvatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion. Medlemsstaten i fråga ska se till att åtgärderna inte diskriminerar fiskefartyg från andra medlemsstater.	1. Om bevarandet av vissa fiskarter eller fångstplatser allvarligt hotas, eller då det upptäcks en hög koncentration av juvenil fisk, och en fördröjning skulle medföra skador som är svåra att reparera får en medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för bevarande när det gäller de farvatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion. Medlemsstaten i fråga ska se till att åtgärderna inte diskriminerar fiskefartyg från andra medlemsstater. ***Innan sådana åtgärder genomförs ska de berörda regionala rådgivande nämnderna samt kommissionen höras.***

Ändring 24

Förslag till förordning
Artikel 18 – punkt 2

2. Om en fördröjning av minskningen av eller förbudet mot utkast skulle medföra skador som är svåra att reparera får en medlemsstat vidta lämpliga icke-diskriminerande åtgärder för bevarande när det gäller de farvatten som lyder under ***dess*** överhöghet eller jurisdiktion ***i enlighet med artikel 16***.	2. Om en fördröjning av minskningen av eller förbudet mot utkast skulle medföra skador som är svåra att reparera får ***kommissionen, på eget initiativ eller på motiverad begäran från*** en medlemsstat***,*** vidta lämpliga icke-diskriminerande åtgärder för bevarande när det gäller de farvatten som lyder under ***den berörda medlemsstatens*** överhöghet eller jurisdiktion. ***Innan sådana åtgärder vidtas ska kommissionen samt de berörda regionala rådgivande nämnderna höras.***

Ändring 25

Förslag till förordning
Artikel 21a (ny)

	Artikel 21a
	Framtida reglering
	Bestämmelser om reglering av följande aspekter av de tekniska åtgärderna ska antas i en rådsförordning:

Onsdag 22 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	(a) Lägsta och högsta procentsats av målarter bland levande akvatiska resurser som behålls ombord.
	(b) Tillåtna maskstorlekar för varje målart.
	(c) Bestämmelser om minskning av eller förbud mot utkast och förbättring av fiskeredskapens selektivitet.
	(d) Åtgärder för att begränsa fisket under vissa perioder och/eller i vissa områden som avses i artikel 2 mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga information i syfte att skydda marina livsmiljöer i de områdena.

Ändring 26

Förslag till förordning
Artikel 22

Närmare föreskrifter för genomförandet av denna förordning ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002. ***Dessa föreskrifter ska särskilt avse följande:***	***Andra tekniska åtgärder för att genomföra denna förordning för att skydda marina livsmiljöer eller fiskeresurser*** ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.
(a) Lägsta och högsta procentsats av målarter bland levande akvatiska resurser som behålls ombord.	
(b) Tillåtna maskstorlekar för varje målart.	
(c) Bestämmelser om minskning av eller förbud mot utkast och förbättring av fiskeredskapens selektivitet.	
(d) Åtgärder för att begränsa fisket under vissa perioder eller i vissa områden som avses i artikel 2 mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga information i syfte att skydda marina livsmiljöer i de områdena.	
(e) Andra tekniska åtgärder för att skydda marina livsmiljöer eller fiskeresurser.	

Ändring 27

Förslag till förordning

Artikel 24 – punkt 2a (ny)

	2a. Inom ramen för denna förordnings ikraftträdande ska det fastställas en period för anpassning av flottorna och antagande av kompletterande bestämmelser.

Torsdag 23 april 2009

Gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss (omarbetning) ***II

P6_TA(2009)0275

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss (omarbetning) (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD))

(2010/C 184 E/62)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (11786/1/2008 – C6-0016/2009) ([1]),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([2]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0264),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A6-0215/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 25.
([2]) Antagna texter från sammanträdet 5.6.2008, P6_TA(2008)0249.

P6_TC2-COD(2007)0097

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr …)

Torsdag 23 april 2009

Villkor för rätten att yrkesmässigt bedriva vägtransporter ***II

P6_TA(2009)0276

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som yrkesmässigt bedriver transporter på väg och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD))

(2010/C 184 E/63)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (11783/1/2008 – C6-0015/2009) ([1]),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([2]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0263),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A6-0210/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 1.
([2]) Antagna texter från sammanträdet, 21.5.2008, P6_TA(2008)0217.

P6_TC2-COD(2007)0098

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr …)

Torsdag 23 april 2009

Tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (omarbetning) ***II

P6_TA(2009)0277

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (omarbetning) (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD))

(2010/C 184 E/64)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (11788/1/2008 – C6-0014/2009) ([1]),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([2]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0265),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A6-0211/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 46.
([2]) Antagna texter från sammanträdet 21.5.2008, P6_TA(2008)0218.

P6_TC2-COD(2007)0099

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr …)

Torsdag 23 april 2009

Byggnaders energiprestanda (omarbetning) ***I

P6_TA(2009)0278

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (omarbetning) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

(2010/C 184 E/65)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0780),

— med beaktande av artiklarna 251.2 och 175.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0413/2008),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter [1],

— med beaktande av skrivelsen av den 3 februari 2009 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för industrifrågor, forskning och energi i enlighet med artikel 80a.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artikel 80a och artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0254/2009), och av följande skäl:

A. Enligt den rådgivande grupp som är sammansatt av rättstjänsterna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen innehåller förslaget inte några större ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande grupp som är sammansatt av rättstjänsterna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

[1] EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0223

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…EG om byggnaders energiprestanda (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [3], och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda [4] har ändrats [5]. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) I artikel 174 i fördraget anges att naturresurserna ska utnyttjas varsamt och rationellt; dessa resurser utgörs bland annat av oljeprodukter, naturgas och fasta bränslen, som är viktiga energikällor men också det främsta upphovet till utsläpp av koldioxid.

(3) ***Eftersom byggnader svarar för 40 % av den sammanlagda energiförbrukningen inom EU är en*** minskad energiförbrukning ***samt användningen av energi från förnybara energikällor*** inom byggnadssektorn ▌ ett viktigt inslag i de åtgärder som krävs för att minska ***EU:s energiberoende och dess utsläpp*** av växthusgaser***. Tillsammans med en ökad användning av energi från förnybara energikällor kommer åtgärderna till förmån för en minskad energianvändning inom EU att ge EU möjlighet att*** uppfylla Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar ***(UNFCC) och dess långsiktiga åtagande om att den globala uppvärmningen ska hållas på en lägre nivå än 2 °C, liksom åtagandet att fram till 2020 minska de sammanlagda utsläppen av växthusgaser med minst 20 % jämfört med 1990 års nivåer och med 30 % om en internationell överenskommelse ingås***. Minskad *energianvändning* ***och ökad användning av energi från förnybara energikällor*** spelar också en viktig roll för att främja en trygg energiförsörjning, stimulera den tekniska utvecklingen och *skapa* möjligheter till sysselsättning och regional utveckling, särskilt i landsbygdsområden.

(4) Styrning av efterfrågan på energi är ett viktigt instrument för gemenskapen för att kunna påverka den globala energimarknaden och därigenom försörjningstryggheten avseende energi på medellång och lång sikt.

([1]) *Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT)*
([2]) *Yttrande av den 21 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT)*
([3]) *Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009.*
([4]) EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.
([5]) Se *bilaga VI*, del A.

(5) I mars 2007 framhöll Europeiska rådet behovet av att öka energieffektiviteten i gemenskapen, för att kunna uppnå målet att senast 2020 ha minskat gemenskapens energiförbrukning med 20 %, och efterlyste ett grundligt och snabbt genomförande av de prioriteringar som fastställts i kommissionens meddelande ”Handlingsplan för energieffektivitet: Att förverkliga möjligheterna”. I handlingsplanen konstaterades att det finns betydande möjligheter till kostnadseffektiva energibesparingar inom byggnadssektorn. I sin resolution av den 31 januari 2008 efterlyste Europaparlamentet en skärpning av bestämmelserna i direktiv 2002/91/EG. ***Parlamentet har också vid olika tillfällen, senast i sin resolution av den 3 februari 2009 om den andra strategiska energiöversynen*** [1]***, gått ut med uppmaningar om att göra energibesparingsmålet på 20 % före 2020 rättsligt bindande. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläpp till 2020*** [2]***, ställs det dessutom upp nationella bindande mål för minskningar av koldioxidutsläppen, där energieffektiviteten inom byggnadssektorn kommer att spela en väsentlig roll, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara källor*** [3] ***uppmanas det till främjande av energieffektivitet inom ramen för ett bindande mål om att energi från förnybara energikällor fram till 2020 ska svara för 20 % av all energi som används inom EU.***

(6) Vid sitt möte i mars 2007 bekräftade Europeiska rådet än en gång gemenskapens åtagande till förmån för en gemenskapsomfattande utveckling av energi från förnybara energikällor genom att godkänna ett obligatoriskt mål på 20 % energi från förnybara källor fram till 2020. I direktiv 2009/28/EG fastställs en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Där understryks det att insatserna för att uppfylla minimikraven på energiprestanda enligt direktiv 2002/91/EG måste innefatta en faktor för energi från förnybara energikällor för att man snabbare ska kunna fastställa miniminivåer för användningen av energi från förnybara energikällor i byggnader.

(7) Bostads- och tjänstesektorn som till största delen utgörs av byggnader, står för ungefär 40 % av den slutliga energianvändningen i gemenskapen och expanderar, vilket ofrånkomligen innebär att energianvändningen i sektorn kommer att öka och följaktligen även koldioxidutsläppen.

(8) Det är nödvändigt att fastställa mer konkreta åtgärder, så att den stora outnyttjade potentialen för energibesparingar i byggnader kan realiseras och de stora skillnaderna mellan medlemsstaternas resultat inom denna sektor kan minskas.

(9) Vid åtgärder för att ytterligare förbättra byggnaders energiprestanda bör klimatförhållanden och lokala förhållanden beaktas samt även inomhusklimat och kostnadseffektivitet. Dessa åtgärder bör inte påverka andra krav på byggnader som tillgänglighet, säkerhet och byggnadens avsedda användning.

(10) Byggnaders energiprestanda bör beräknas på basis av en ***gemensam*** metodik***, med objektiva variabler som tar hänsyn till regionala klimatskillnader,*** som förutom termiska egenskaper även inbegriper andra allt viktigare faktorer, exempelvis värme***-, kylnings- och ventilationssystem, värmeåtervinning*** och ***temperaturövervakning i lokaler***, användning av förnybara energikällor, passiv uppvärmning och kylelement, skuggning, luftkvalitet inomhus, tillräckligt naturligt ljus***, mätnings-, isolerings- och belysningssystem, övervaknings- och kontrollsystem*** samt utformning av byggnaden. Metoden för beräkning av energiprestanda bör inte vara baserad enbart på den årstid då uppvärmning krävs, utan bör omfatta en byggnads energiprestanda för hela året. ***Metoden bör beakta befintliga europeiska standarder.***

(11) Medlemsstaterna bör fastställa minimikrav för byggnaders energiprestanda. Kraven bör fastställas med sikte på att uppnå den kostnadsoptimala balansen mellan gjorda investeringar och inbesparade energikostnader under hela byggnadens livscykel. Det bör finnas möjlighet för medlemsstaterna att regelbundet se över sina minimikrav för byggnaders energiprestanda med hänsyn till den tekniska utvecklingen.

---

[1] ***Antagna texter P6_TA(2009)0038.***
[2] *EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.*
[3] ***EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.***

Torsdag 23 april 2009

(12) Detta direktiv påverkar inte artiklarna 87 och 88 i fördraget. Därför bör begreppet incitament, som används i detta direktiv, inte uppfattas som ett begrepp som inbegriper statligt stöd.

(13) Kommissionen bör fastställa en ***gemensam*** metod för beräkning av kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda. ***Denna metod bör stämma överens med gemenskapslagstiftningens metod för prestandakrav på de produkter, komponenter och installationssystem som byggnaden består av.*** Medlemsstaterna bör använda denna ***gemensamma*** metod för att ***anta*** minimikrav avseende energiprestanda. Resultaten av denna ***beräkning*** samt de data som använts för att uppnå dessa resultat bör rapporteras regelbundet till kommissionen. Dessa rapporter bör göra det möjligt för kommissionen att bedöma och rapportera om medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda. ▌ Medlemsstaterna ***bör tillämpa*** denna metod när de ser över ***och fastställer*** sina minimikrav för energiprestanda.

(14) ▌ Byggnader påverkar ***avsevärt*** den långsiktiga energianvändningen***. Eftersom det tar lång tid innan en befintlig byggnad renoveras*** bör nya ***byggnader, liksom även befintliga*** byggnader ***som genomgår större renoveringar,*** uppfylla de minimikrav för energiprestanda som är anpassade till det lokala klimatet. Eftersom möjligheten att använda sig av alternativa energiförsörjningssystem i allmänhet inte är utforskad till fullo bör ▌ alternativa energiförsörjningssystem ***övervägas för nya och befintliga byggnader***, oberoende av ***deras*** storlek***, varvid det först bör ses till att behoven av energi för uppvärmning och kylning nedbringas till minsta möjliga kostnadsoptimala nivå***.

(15) Större renoveringar av befintliga byggnader, oberoende av deras storlek, ger möjlighet att vidta kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra energiprestandan ***för hela byggnaden***. ***Fastställande av krav på kostnadseffektiva åtgärder säkerställer att det inte skapar hinder som skulle kunna motverka att större renoveringar genomförs.***

(16) Undersökningar visar att byggsektorn är ineffektiv, vilket leder till så att kostnaderna i slutanvändarledet blir kännbart högre än de optimala kostnaderna. Beräkningar visar att byggkostnaderna skulle kunna minska med ända upp till 30–35 % om man minskade avfallet vid de flesta byggnadsarbeten och för flertalet byggvaror. Ineffektiviteten i byggsektorn utgör ett allvarligt hot mot målet och syftet med detta direktiv, eftersom de omotiverat höga bygg- och renoveringskostnaderna minskar kostnadseffektiviteten och således också energieffektiviteten inom sektorn. För att detta direktiv verkligen ska fylla sin funktion bör kommissionen se efter hur byggmarknaden fungerar och avlägga rapport om sina slutsatser och förslag för Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna bör sträva efter en transparent prissättning vid byggen och renoveringar och dessutom vidta lämpliga åtgärder för att särskilt för små och medelstora företag, avlägsna hinder för att komma in på marknaden och får tillgång till lämpliga anläggningar och lämplig infrastruktur.

(17) För att erhålla energieffektivare hushållsmaskiner, uppvärmning och kylning bör datateknik utvecklas och tas i bruk, varvid målet bör bestå i "smarta hus".

(18) Det behövs åtgärder för att öka antalet byggnader som inte bara uppfyller nuvarande minimikrav för energiprestanda ***utan*** som också ***säkerställer åtminstone en kostnadsoptimal nivå på energiprestandan***. För detta ändamål bör medlemsstaterna upprätta nationella planer för att öka antalet ***nollenergibyggnader*** och regelbundet rapportera om *sådana planer* till kommissionen.

(19) För att begränsa medlemsstaternas rapporteringsbörda bör det vara möjligt att införliva de rapporter som krävs i detta direktiv med de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster ‖ [1]. Den offentliga sektorn i varje medlemsstat bör visa vägen när det gäller byggnaders energiprestanda, och därför bör det i de nationella planerna ställas upp mer ambitiösa mål för de byggnader som utnyttjas av offentliga myndigheter.

[1] EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

(20) Medlemsstaterna bör uppmuntras att vidta ytterligare åtgärder, utöver dem som anges i detta direktiv, för att förbättra byggnaders energieffektivitet. Dessa åtgärder kan innefatta ekonomiska och skattemässiga incitament till företag, bostadsägare och hyresgäster, bland annat i form av sänkt mervärdesskatt på renoveringstjänster.

(21) Medlemsstaterna bör undvika en snedvridande reglering av energipriserna för slutkonsumenter, eftersom detta inte ger några incitament till energibesparingar.

(22) Den som avser att köpa eller hyra en byggnad eller delar av denna bör få korrekt information om byggnadens energiprestanda, och praktiska råd om förbättring av den, genom energicertifikatet. ***De som äger eller hyr affärsfastigheter bör också åläggas att utbyta information om den faktiska energiförbrukningen, så att alla uppgifter om den finns att tillgå som underlag för välgrundade beslut om nödvändiga förbättringar.*** Certifikatet bör också ge information om uppvärmningens och kylningens faktiska inverkan på byggnadens energibehov, om byggnadens förbrukning av primärenergi och om koldioxidutsläpp. ***Byggnadernas ägare bör ha möjlighet att begära certifiering eller uppdaterade certifikat när som helst, inte bara i samband med att byggnaderna hyrs ut, säljs eller renoveras.***

(23) Myndigheterna bör föregå med gott exempel och tillämpa rekommendationerna i energicertifikatet inom dess giltighetstid. Medlemsstaterna bör i sina nationella planer inkludera åtgärder för att hjälpa myndigheterna att i ett tidigt skede genomföra energieffektivitetsförbättringar och tillämpa rekommendationerna i energicertifikatet inom dess giltighetstid. När medlemsstaterna tar fram sina nationella planer bör de samråda med företrädare för lokala och regionala myndigheter.

(24) I enlighet med de krav om installation av smarta mätare som ingår i direktiv 2006/32/EG bör de som äger och hyr bostäder tillhandahållas exakt information i realtid om energianvändningen i de byggnader där de bor.

(25) Byggnader som inhyser offentliga myndigheter och byggnader som allmänheten ofta besöker ***bör tjäna som*** exempel genom att man där visar att hänsyn har tagits till miljö- och energifaktorer, och därför bör dessa byggnader energicertifieras med jämna mellanrum. Information om energiprestanda bör spridas bättre till allmänheten genom att energicertifikaten anslås tydligt. ***Om en medlemsstat väljer att låta energianvändningen ingå som en del av energicertifieringskraven bör medlemsstaten kunna tillämpa ett institutionsbaserat tillvägagångssätt så att en samling byggnader, som ligger i närheten av varandra och används av samma organisation, delar energimätare.***

(26) Att säkerställa ömsesidigt erkännande av energicertifikat utfärdade av andra medlemsstater kommer sannolikt att bli viktigt för utvecklingen av en gränsöverskridande marknad för finansiella och andra tjänster som stöder energieffektivitet. För att underlätta detta bör kommissionen fastställa gemensamma minimistandarder för certifikatens innehåll och utformning samt för ackrediteringen av experter. Energicertifikaten bör finnas tillgängliga på både ägarens och hyresgästens språk, så att rekommendationerna lätt kan förstås.

(27) Under de senaste åren har luftkonditionering blivit allt vanligare i europeiska länder. Detta skapar betydande problem vid tidpunkter med effekttoppar, elkostnaderna ökar och energibalansen störs i ***alla medlemsstater. Prioritet bör ges sådana strategier som bidrar till bättre termisk prestanda hos byggnader sommartid. För detta ändamål behövs det en vidareutveckling av passiv kylteknik och framför allt sådan teknik som bidrar till bättre kvalitet både på inomhusklimatet och på mikroklimatet i byggnadernas omgivning.***

Torsdag 23 april 2009

(28) Regelbunden inspektion av värme- och luftkonditioneringssystem av kvalificerad personal bidrar till att systemen förblir korrekt inställda enligt produktspecifikationerna och säkerställer därigenom att de ur miljö-, säkerhets- och energisynpunkt fungerar optimalt. En oberoende bedömning av hela värme- och luftkonditioneringssystemet bör göras med jämna mellanrum under hela dess livscykel, särskilt innan det ska bytas ut eller uppgraderas. ***För att minimera den administrativa bördan för ägare och hyresgäster bör medlemsstaterna se till att energicertifikaten inkluderar inspektion av uppvärmnings- och luftkonditioneringssystem samt att dessa inspektioner i största möjliga utsträckning genomförs samtidigt.***

(29) Ett gemensamt tillvägagångssätt för energicertifiering av byggnader och för inspektion av värme- och luftkonditioneringssystem, genomfört av kvalificerade och auktoriserade experter, vars oberoende garanteras på grundval av objektiva kriterier, kommer att bidra till att medlemsstaterna får gemensamma spelregler i fråga om deras insatser för att spara energi i byggnadssektorn och kommer att förbättra insynen för presumtiva köpare och användare i fråga om energiprestanda på gemenskapens fastighetsmarknad. För att garantera kvaliteten på energicertifikat och på inspektionen av värme- och luftkonditioneringssystem i hela gemenskapen, bör en oberoende kontrollmekanism inrättas i varje medlemsstat.

(30) Lokala och regionala myndigheter spelar en avgörande roll för ett framgångsrikt genomförande av detta direktiv. Deras företrädare bör rådfrågas om alla aspekter av genomförandet på nationell eller regional nivå. Lokala planerare och byggnadsinspektörer bör få lämplig vägledning och tillräckliga resurser för att kunna genomföra nödvändiga åtgärder.

(31) För den händelse rätten att etablera sig eller utöva yrket som installatör är reglerad i lag anges förutsättningarna för erkännande av yrkeskvalifikationer i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer [1]***. Det här direktivet gäller därför utan att påverka tillämpningen av direktiv 2005/36/EG. I direktiv 2005/36/EG anges kraven för ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer, även för arkitekter, och därför måste det ytterligare ses till att arkitekter och planerare tar vederbörlig hänsyn till högeffektivitetsteknik i sina planer och konstruktioner. Medlemsstaterna bör därför tillhandahålla en klar vägledning. Detta bör ske utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2005/36/EG, framför allt artiklarna 46 och 49.***

(32) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som *skall* tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2].

(33) *Kommissionen bör särskilt ges* befogenhet att anpassa vissa delar av den allmänna ramen i bilaga I till den tekniska utvecklingen, att utarbeta en ***gemensam*** metod för beräkning av kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda och att ***ta fram en*** definition av ***nollenergibyggnader, med hänsyn tagen till normala regionala väderförhållanden och förutspådda förändringar av dessa över tiden***. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra *ickeväsentliga* delar av detta direktiv, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(34) Eftersom belysningen i dag svarar för omkring 14 % av den energi som används inom EU och eftersom moderna, högt utvecklade belysningssystem kan spara över 80 % energi och samtidigt låta oss ha kvar sådana belysningsförhållanden som följer europeiska normer – en hittills outnyttjad möjlighet att hjälpa Europeiska unionen att nå sina mål för 2020 – bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder för antagandet av ett direktiv om belysningsplanering för att komplettera de åtgärder och mål som anges i detta direktiv. Ökad energieffektivitet tack vare bättre belysningsplanering och energieffektiva belysningskällor i enlighet med föreskrifterna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…EG av den [om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning)] [3] ***anses kunna ge ett betydelsefullt bidrag till att förbättra byggnaders energiprestanda.*** om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter

---

[1] ***EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.***
[2] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
[3] *EUT L…*

(35) Eftersom de mål som går ut på att öka byggnaders energiprestanda inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna – på grund av komplexiteten i byggnadssektorn och på grund av de nationella bostadsmarknadernas oförmåga att på lämpligt sätt ta itu med de utmaningar som hör samman med ***energiprestanda*** – och eftersom de på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i *samma artikel* går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(36) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.

(37) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av det direktiv som anges i *bilaga VI del B*,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv främjar en förbättring av energiprestanda i byggnader i gemenskapen samtidigt som hänsyn tas till utomhusklimat och lokala förhållanden samt till krav på inomhusklimat och ***kostnadsoptimala nivåer av energiprestanda***.

I detta direktiv fastställs krav i fråga om följande:

a) ▌En beräkningsmetodik för *integrerad* energiprestanda för byggnader och delar av dessa ***och för byggnadskomponenter och installationssystem***.

b) Tillämpningen av minimikrav på energiprestanda för nya byggnader och delar av dessa.

c) Tillämpningen av minimikrav på energiprestanda ***för*** befintliga byggnader som genomgår större renoveringar ***och för byggnadskomponenter och installationssystem när de byts ut eller byggs om***.

d) Nationella planer ***och mål*** för att öka antalet ***nollenergibyggnader***.

e) Energicertifiering av byggnader eller delar av dessa.

f) Regelbundna kontroller av värme- och luftkonditioneringssystem i byggnader.

g) Oberoende kontrollsystem för energicertifikat och inspektionsrapporter.

h) Utbildning, yrkesutbildning och krav på ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av dem som utfärdar certifikat för byggnaders energiprestanda samt av inspektörer av värme- och luftkonditioneringssystem.

i) Nationella planer för att få bort hinder i byggnads-, hyres- och kulturminnesskyddslagstiftningen och för att skapa ekonomiska incitament.

Torsdag 23 april 2009

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

(1) ”byggnad”: en takförsedd konstruktion med väggar, för vilken energi används för att påverka inomhusklimatet,

(2) ”ny byggnad”: en byggnad för vilken byggnadstillstånd har erhållits efter det att detta direktiv träder i kraft,

(3) ”delar av en byggnad”: lägenheter eller enheter avsedda att användas separat i flervåningshus,

(4) ”nollenergibyggnad”: en byggnad med så hög energieffektivitet att dess totala årliga primärenergiförbrukning är lika med eller lägre än den mängd energi från förnybara energikällor som alstras i byggnaden,

(5) ”byggnadens installationssystem”: teknisk utrustning för uppvärmning, kylning, ventilation, varmvatten, belysning och elproduktion ***samt mätnings-, övervaknings- och kontrollsystem***, eller för en kombination av dessa,

(6) ”en byggnads energiprestanda”: den beräknade eller uppmätta energimängd som behövs för att uppfylla det ***primärenergibehov*** som är knutet till normalt bruk av byggnaden, ***uttryckt i kWh/m 2 per år,*** vilket bl.a. inbegriper energi som används för uppvärmning, varmvatten, kylning, ventilation och ***inbyggd*** belysning***, med hänsyn tagen till passiva solvinster, solskydd och naturligt ljus***,

(7) ”primärenergi”: ▌ energi ***som kommer från förnybara och icke-förnybara källor och*** som inte har genomgått någon omvandling,

(8) ”energi från förnybara energikällor”: energi från förnybara, icke-fossila källor: vindenergi, solenergi, geotermisk energi (jordvärme), energi från luftvärme, vattenvärme och havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från reningsverk och biogaser,

(9) ”klimatskal”: de ***integrerade*** delar av en byggnad som skiljer dess interiör från utomhusmiljön, ▌

(10) ”byggnadskomponent”: en enskild del av en byggnad som påverkar byggnadens energiprestanda och inte omfattas av byggnadens installationssystem, bland annat fönster, skuggning, ytterdörrar, väggar, grund, bottenplatta, innertak, yttertak samt isoleringssystem,

(11) ”större renovering”: renovering av en byggnad där

a) totalkostnaden för renoveringen av klimatskalet eller byggnadens installationssystem överstiger ***20 %*** av byggnadens värde, ***baserat på de aktuella byggkostnaderna i den berörda medlemsstaten***, exklusive värdet av den mark där byggnaden är belägen, eller

b) mer än 25 % av klimatskalets yta***, som direkt påverkar byggnadens energiprestanda,*** renoveras,

(12) ”europeisk standard”: standard som antagits av Europeiska standardiseringskommittén, Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering eller Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder och som gjorts tillgänglig för allmänt bruk,

(13) ”energicertifikat”: ett certifikat, som erkänns av medlemsstaten eller en juridisk person som har utsetts av denna stat, vilket anger energiprestanda för en byggnad eller delar av denna, beräknad i enlighet med en metodik som antas i enlighet med artikel 3,

(14) ”kraftvärme”: samtidig framställning i en och samma process av värmeenergi och elektrisk och/eller mekanisk energi,

(15) ”kostnadsoptimal nivå”: den ***nivå där den beräknade kostnads- och intäktsanalysen för*** en byggnads livscykel ***är positiv***, med beaktande ***åtminstone*** av ***det aktuella nettovärdet av investerings-*** och driftskostnader (inklusive energikostnader), ***underhåll,*** intäkter från producerad energi och eventuella bortskaffningskostnader,

(16) ”luftkonditioneringssystem”: en kombination av de komponenter som krävs för att åstadkomma en form av behandling av inomhusluft, inklusive ventilation,

(17) ”värmepanna”: kombination av hölje och brännare som är konstruerad för att till en vätska överföra den värme som uppkommer vid förbränningen,

(18) ”nominell effekt”: den maximala värmeeffekt, uttryckt i kW, som tillverkaren fastställt och garanterar vid kontinuerlig drift om de av tillverkaren angivna verkningsgraderna respekteras,

(19) ”värmepump”: en ***maskin,*** anordning eller installation som ***överför*** värme från ***den naturliga omgivningen, såsom*** luft, vatten eller ***mark,*** till ***byggnader eller industriella tillämpningar genom att vända det naturliga värmeflödet så att det går från en lägre till en högre temperatur. Den mängd energi från omgivningen som ska uppfångas av värmepumpar för att anses som energi från förnybara energikällor vid tillämpningen av detta direktiv ska fastställas i direktiv 2009/28/EG,***

(20) ”energifattigdom”: en situation där ett hushåll tvingas ge ut mer än 10 % av sina inkomster för att betala energiräkningarna och därigenom kunna värma upp bostaden till en acceptabel standard utifrån de nivåer som rekommenderats av Världshälsoorganisationen,

(21) ”belysningssystem”: den kombination av komponenter som krävs för att ge en viss belysningsnivå,

(22) ”fjärrvärme eller fjärrkyla”: distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader för att värma eller kyla ner utrymmen eller processer eller för att värma vatten,

(23) ”belysningsplanering”: en plan eller ritning av vilken det framgår hur belysningspunkterna förlagts och utformats, med uppgifter även om dithörande styrsystem.

Artikel 3

Antagande av metodiker för beräkning av byggnaders energiprestanda

1. Efter samråd med berörda parter, särskilt företrädare för lokala, regionala och nationella myndigheter, ska ***kommissionen senast den 31 mars 2010 fastställa*** en ***gemensam*** metod för beräkning av byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med den allmänna ramen i bilaga I.

Torsdag 23 april 2009

Dessa åtgärder, som avser att ändra ickeväsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.2.

2. Medlemsstaterna ska genomföra denna gemensamma metod.

3. Byggnaders energiprestanda ska uttryckas öppet och tydligt, med angivande av en indikator för efterfrågan på primärenergi.

Artikel 4

Fastställande av minimikrav på energiprestanda

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att minimikrav för ▌ energiprestanda fastställs ***för byggnader, byggnadskomponenter och installationssystem och för delar av dem, så*** att ***åtminstone*** kostnadsoptimala nivåer ***uppnås*** och att de beräknas i enlighet med den ***gemensamma*** metod som avses i artikel 3.

Medlemsstaterna ***ska***, när de fastställer dessa krav, ***samråda med myndigheter och andra relevanta intressenter och får*** skilja mellan nya och befintliga byggnader och mellan olika kategorier av byggnader.

Dessa krav ska ***vara förenliga med annan tillämplig gemenskapslagstiftning och*** ta hänsyn till allmänna förhållanden när det gäller inomhusklimatet ***och ljusförhållandena inomhus och utomhus*** för att ***undvika*** möjliga negativa effekter såsom otillfredsställande ventilation ***och otillräckligt naturligt ljus,*** liksom till lokala förhållanden och till byggnadens avsedda användning och ålder.

Dessa krav ska ses över med jämna mellanrum minst vart ***fjärde år*** och ska uppdateras för att återspegla den tekniska utvecklingen inom byggnadssektorn.

Bestämmelserna i denna artikel ska inte förhindra att medlemsstaterna stöder anläggande av nya byggnader, större renoveringar, moderniseringar av byggnadskomponenter eller tekniska system som går utöver de minimikrav som fastställs i detta direktiv.

2. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkt 1 på följande kategorier av byggnader:

a) Byggnader med officiellt skydd som del av en utvald miljö, eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, ***i den mån*** överensstämmelse med ***ett specifikt minimikrav*** för energiprestanda skulle medföra oacceptabla förändringar av deras särdrag eller utseende.

b) Byggnader som används för andakt och religiös verksamhet.

c) Tillfälliga byggnader som är avsedda att användas ***under kortare tid än 18 månader***, industrianläggningar, verkstäder och jordbruksbyggnader med lågt energibehov som inte är avsedda som bostäder samt jordbruksbyggnader som inte är avsedda som bostäder och som används inom en sektor som omfattas av ett nationellt sektorsavtal om energiprestanda.

▌

d) Fristående byggnader med en total användbar golvyta på mindre än 50 m ^{2}.

3. Från ‖ den ***30 juni 2012*** får medlemsstaterna tillhandahålla incitament ***endast*** för konstruktion eller ***större*** renovering av byggnader eller delar av dessa, ***inklusive byggnadskomponenter, vars resultat*** uppfyller ***åtminstone sådana*** minimikrav för energiprestanda som leder till ett resultat som motsvarar resultaten av den beräkning som avses i artikel 5.2.

4. ▌Medlemsstaterna ***ska se*** över sina minimikrav för energiprestanda som fastställts i enlighet med punkt 1 ‖ ***och ska*** se till att dessa krav leder till ett resultat som ***åtminstone*** motsvarar resultaten av den beräkning som avses i artikel 5.2 ***senast den 30 juni 2015***.

5. Medlemsstaterna ska ge ekonomiskt stöd och teknisk rådgivning för att historiska byggnader eller byggnadsområden ska kunna genomgå särskilda program för anpassning till energieffektivitet.

6. I historiska byggnadsområden ska energiproduktionssystemen och isoleringsåtgärderna bedömas utifrån sin visuella påverkan .

Artikel 5

Beräkning av kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda

1. ***Efter samråd med berörda parter, särskilt företrädare för lokala, regionala och nationella myndigheter, och på grundval av principerna i bilaga IV ska*** kommissionen senast den ***31 mars 2010*** fastställa en ***gemensam*** metod för beräkning av kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda för byggnader eller delar av dessa. Den ***gemensamma*** metoden ***får hänvisa till relevanta europeiska standarder och*** ska

— göra åtskillnad mellan nya och befintliga byggnader och mellan olika kategorier av byggnader,

— ***återspegla de olika klimatförhållandena i olika medlemsstater och hur dessa sannolikt kommer att förändras under byggnadens livstid, och***

— ***innehålla gemensamma antaganden eller beräkningsmetoder för energikostnader.***

Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera den gemensamma metoden vart femte år.

Dessa åtgärder, som *avser* att ändra *ickeväsentliga* delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 21.2*.

2. *Medlemsstaterna* ska beräkna kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda med hjälp av den ***gemensamma*** metod som fastställts i enlighet med punkt 1 och relevanta parametrar, exempelvis klimatförhållanden. ▌

Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen alla indata och antaganden som använts för dessa beräkningar samt alla beräkningsresultat. Rapporten ***ska*** inkluderas i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG. Medlemsstaterna ska överlämna dessa rapporter till kommissionen vart tredje år. Den första rapporten ska överlämnas senast den 30 juni 2011.

3. Kommissionen ska offentliggöra en rapport om medlemsstaternas framsteg ***med*** att ***genomföra denna artikel***.

Artikel 6

Nya byggnader

1. ‖ Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att nya byggnader motsvarar de minimikrav på energiprestanda som fastställs i enlighet med artikel 4 ***och följer bestämmelserna i artikel 9***.

Torsdag 23 april 2009

I fråga om nya byggnader ska medlemsstaterna ***främja användningen av högeffektiva*** alternativa system***. Dessa alternativa system får bland annat omfatta följande*** :

a) Decentraliserade energiförsörjningssystem, som baseras på ***förnybara energikällor***.

b) Kraftvärme.

c) *Fjärr-/närvärme* eller *fjärr-/närkyla,* om sådan finns tillgänglig, ***framför allt sådan som helt eller delvis är baserad på energi från förnybara energikällor***.

d) Värmepumpar.

e) IKT-utrustning för övervaknings- och kontrolländamål.

Artikel 7

Befintliga byggnader

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att *byggnaders energiprestanda förbättras när de genomgår en större renovering* ***eller när byggnadskomponenter och installationssystem eller delar av dessa utrustas med nya delar eller byts ut,*** så att de uppfyller ***åtminstone*** minimikrav avseende energiprestanda, i den mån det är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart. Medlemsstaterna ska fastställa dessa minimikrav avseende energiprestanda enligt artikel 4 ***och med beaktande av bestämmelserna i artikel 9***. Kraven ***ska*** fastställas ***såväl*** för de renoverade systemen ***och byggnadskomponenterna, varje gång de utrustas med nya delar eller byts ut, som för den renoverade byggnaden i dess helhet, i händelse av en större renovering***.

När byggnader genomgår en större renovering ska medlemsstaterna verka för att följande högeffektiva alternativa system bedöms och beaktas:

a) Decentraliserade energiförsörjningssystem, som baseras på energi från förnybara energikällor.

b) Kraftvärme.

c) Fjärr-/närvärme eller fjärr-/närkyla, om sådan finns tillgänglig, framför allt sådan som helt eller delvis är baserad på energi från förnybara energikällor.

d) Värmepumpar.

e) IKT-utrustning för övervaknings- och kontrolländamål.

Artikel 8

Byggnaders installationssystem ***och byggnadskomponenter***

1. Medlemsstaterna ska fastställa minimikrav avseende energiprestanda för ***byggnadskomponenter och*** installationssystem som är installerade ***och i bruk*** i byggnader ***och som inte omfattas av direktiv 2009/…EG [om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter] och dess genomförandebestämmelser***. Krav ska fastställas för ***driftsutrustning,*** installationssystem ***och byggnadskomponenter, samt för delar av dessa,*** som ***är nya, som byts ut och*** som utrustas med nya delar, och ***ska tillämpas i den mån det är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart***.

Kraven ska i synnerhet omfatta följande komponenter:

a) Värmepannor***,*** andra värmegeneratorer ***eller värmeväxlare*** i värmesystem, ***inklusive fjärr-/närvärme eller fjärr-/närkyla***.

b) Varmvattenberedare i varmvattensystem.

c) Central luftkonditioneringsenhet eller kylenhet i luftkonditioneringssystem.

d) Installerad belysning.

e) Byggnadskomponenter

2. De minimikrav för energiprestanda som fastställts i enlighet med punkt 1 ska vara förenliga med ***eventuell*** lagstiftning som är tillämplig på de produkter *som* ***systemen och byggnadskomponenterna*** består av och ska vara baserade på korrekt installation av produkterna och lämplig inställning och kontroll av byggnadens installationssystem. Dessa krav ***ska*** säkerställa att ***installationssystemen är lämpligt inställda när de tas i bruk, att*** rätt flödesbalans uppnås i vattenburna värmesystem och att lämplig storlek på och typ av produkterna har använts för anläggningen med hänsyn tagen till den avsedda användningen av byggnadens installationssystem.

3. I enlighet med bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…EG [1] ***[om gemensamma regler för den inre marknaden för el] ska medlemsstaterna se till att smarta mätare installeras i alla nya byggnader och i alla byggnader som genomgår en större renovering och varje gång en mätare byts ut, och de ska uppmuntra installation av aktiva kontrollsystem, såsom automatiserings-, styr- och övervakningssystem, där så är lämpligt.***

Artikel 9

Nollenergibyggnader

1. Medlemsstaterna ska upprätta nationella planer för att öka antalet ***nollenergibyggnader.***

Medlemsstaterna ska se till att alla nya byggnader är åtminstone nollenergibyggnader senast den 31 december 2018.

Medlemsstaterna ska ställa upp mål för den ***minsta andel byggnader*** som ***senast*** år ***2015 respektive*** 2020 ska ***vara nollenergibyggnader, mätt i procent*** av det totala antalet byggnader och ***i procent*** i förhållande till den sammanlagda användbara golvytan.

Separata mål ska ställas upp för

a) nya och renoverade bostadshus,

b) nya och renoverade byggnader som inte är avsedda som bostäder,

c) byggnader som utnyttjas av offentliga myndigheter.

Medlemsstaterna ska fastställa ***separata*** mål ***för såväl nya som befintliga byggnader*** som avses i c***, vilka ligger minst tre år före de respektive mål som fastställs i denna artikel,*** med beaktande av den ledande roll som offentliga myndigheter bör spela när det gäller byggnaders energiprestanda.

[1] *EUT L …*

Torsdag 23 april 2009

2. Den nationella plan som avses i punkt 1 ska ***utarbetas efter samråd med alla berörda parter, bland annat lokala och regionala myndigheter, och*** bland annat innehålla följande:

▌

a) Etappmål uttryckta som en procentandel ‖ år 2015 ***respektive 2020*** ‖ av det totala antalet byggnader och i förhållande till den sammanlagda användbara golvytan.

b) En ingående redogörelse för de nationella kraven om miniminivåer för energi från förnybara energikällor i nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår större renoveringar, såsom det krävs i direktiv 2009/28/EG samt i artiklarna 6 och 7 i detta direktiv.

c) ***En sammanfattning av alla politiska strategier*** och information om de åtgärder som vidtagits för att främja sådana byggnader.

d) Nationella, regionala eller lokala program med åtgärder som syftar till att främja sådana byggnader, till exempel genom skatteincitament, finansiella instrument eller mervärdesskattesänkningar.

3. Medlemsstaterna ska överlämna de nationella planer som avses i punkt 1 till kommissionen senast den 30 juni 2011 och ska rapportera till kommissionen vart tredje år om genomförandeläget för dessa nationella planer. De nationella planerna och lägesrapporterna ***ska*** inkluderas i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG.

4. Inom två månader efter det att en medlemsstat har överlämnat en nationell plan enligt punkt 3 får kommissionen, med full hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen, avslå planen eller någon del av den på grund av att den inte uppfyller alla krav i denna artikel. I detta fall ska den berörda medlemsstaten föreslå ändringar. Inom en månad efter mottagandet av dessa förslag ska kommissionen godta den ändrade planen eller begära in nya specifika ändringar. Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska vidta alla rimliga åtgärder för att nå en överenskommelse om den nationella planen inom fem månader efter det att planen ursprungligen lämnades in.

5. Kommissionen ska ***i enlighet med definitionen i artikel 2 ta fram en detaljerad gemensam*** definition av ***nollenergibyggnader senast den 31 december 2010***.

Dessa åtgärder, som ***avser*** att ändra *ickeväsentliga* delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas *i enlighet med* ***det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.2.***

6. Kommissionen ska ***senast den 30 juni 2012 och därefter vart tredje år*** offentliggöra en rapport om medlemsstaternas framsteg när det gäller att öka antalet ***nollenergibyggnader***. På grundval av denna rapport ska kommissionen utarbeta en ***handlingsplan*** och, vid behov, föreslå åtgärder för att öka antalet sådana byggnader.

Artikel 10

Ekonomiska incitament och marknadshinder

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2011 utarbeta nationella handlingsplaner, bland annat med förslag till åtgärder, för att uppfylla kraven i detta direktiv genom att minska de befintliga hindren i lagstiftningen och på marknaden och utveckla befintliga och nya finansiella och skattemässiga instrument i syfte att höja nya och befintliga byggnaders energieffektivitet.

Dessa föreslagna åtgärder ska vara tillräckliga, effektiva, insynsvänliga och icke-diskriminerande, de ska främja genomförandet av rekommendationerna i energicertifikatet, uppmuntra till avsevärt förbättrad energiprestanda hos byggnader i de fall en förbättring annars inte skulle vara ekonomiskt genomförbar och inbegripa åtgärder till stöd för hushåll som befinner sig i riskzonen för energifattigdom.

Medlemsstaterna ska jämföra sina finansiella och skattemässiga instrument med instrumenten i bilaga V och, utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning, införa minst två åtgärder från den bilagan.

2. Medlemsstaterna ska överlämna dessa nationella handlingsplaner till kommissionen genom att inkludera dem i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG och uppdatera dem vart tredje år.

3. Efter en konsekvensbedömning ska kommissionen senast den 30 juni 2010 lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag för att stärka befintliga och införa ytterligare finansiella gemenskapsinstrument för att främja genomförandet av detta direktiv.

Dessa förslag ska beakta följande åtgärder:

a) I samband med översynen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden [1] ***för nästa programperiod, en betydande ökning av den maximala andel av anslagen från Europeiska regionala utvecklingsfonden som får användas för att stödja energieffektivitet, inklusive fjärrvärme och fjärrkyla, och investeringar i energi från förnybara energikällor i bostäder samt en förlängning av stödberättigandeperioden för dessa projekt.***

b) Användning av andra gemenskapsmedel för att stödja forskning och utveckling, informationskampanjer eller utbildning med anknytning till energieffektivitet.

c) Inrättande av en energieffektivitetsfond som bygger på bidrag från gemenskapens budget, Europeiska investeringsbanken och medlemsstaterna och som ska fungera som en hävstång för att öka de privata och offentliga investeringarna i projekt som ökar energieffektiviteten i byggnader, bland annat genom energi från förnybara energikällor i byggnader eller byggnadskomponenter, senast 2020. Energieffektivitetsfonden ska integreras i planeringen av annat strukturstöd från gemenskapen. Kriterierna för att få stöd från fonden ska fastställas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden [2] ***och fonden ska införas senast 2014.***

d) Sänkt mervärdesskatt på tjänster och produkter, bland annat energi från förnybara energikällor i byggnader eller byggnadskomponenter, med anknytning till energieffektivitet.

Artikel 11

Energicertifikat

1. Medlemsstaterna ska fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett system för certifiering av byggnaders energiprestanda. Energicertifikatet ska innehålla byggnadens energiprestanda och referensvärden, såsom minimikrav för energiprestanda, så att ägare av eller hyresgäster i byggnaden eller delar av denna kan jämföra och bedöma dess energiprestanda ***och lätt kan jämföra den med andra byggnader som används som bostäder eller för andra ändamål. För byggnader som inte används som bostäder får certifikatet vid behov även innehålla den faktiska årliga energiförbrukningen enligt bilaga I***.

[1] ***EUT L 210, 31.7.2006, s. 1.***
[2] ***EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.***

Torsdag 23 april 2009

Om en byggnad säljs eller hyrs ut innan den är färdigbyggd ska säljaren tillhandahålla en noggrann bedömning av den framtida energiprestandan.

2. Certifikatet ska innehålla rekommendationer för hur energiprestanda för en byggnad eller delar av denna kan förbättras ***på ett kostnadsoptimalt sätt***.

De rekommendationer som ingår i energicertifikatet ska omfatta

a) åtgärder som vidtagits i samband med en större renovering av klimatskalet***, inklusive isoleringssystemen,*** eller av byggnadens installationssystem, och

b) åtgärder för enskilda delar eller element av en byggnad, utan samband med en större renovering av klimatskalet***, inklusive isoleringssystemen,*** eller av byggnadens installationssystem.

3. De rekommendationer som ingår i energicertifikatet ska vara tekniskt genomförbara för byggnaden i fråga och ska ge tydlig information ***som minst ska inbegripa ett tydligt angivande av åtgärdens beräknade energibesparingspotential, kapitalvärdet och investeringskostnader för den specifika byggnaden eller byggnadstypen***. Utvärderingen av ***kostnaderna*** ska grundas på en uppsättning standardvillkor ***som åtminstone ska inbegripa*** bedömningen av energibesparingar och underliggande energipriser, ***ekonomiska eller skattemässiga incitament*** och räntesatser för investeringar som är nödvändiga för att genomföra rekommendationerna.

4. Medlemsstaterna ska se till att myndigheter och andra institutioner som tillhandahåller finansiering för köp eller renovering av byggnader beaktar den angivna energiprestandan och rekommendationerna från energicertifikaten när de fastställer nivåer och villkor för ekonomiska incitament, skatteåtgärder och lån.

5. Energicertifikatet ska ge en indikation om var ägaren eller hyresgästen kan erhålla mer detaljerad information om de rekommendationer som ges i certifikatet. Dessutom ska det innehålla information om de åtgärder som ska vidtas för att genomföra rekommendationerna***, även information om tillgängliga skattemässiga och ekonomiska incitament och finansieringsmöjligheter***.

6. Med hänsyn till den ledande roll myndigheterna bör spela när det gäller byggnaders energiprestanda ska de genomföra rekommendationerna i det energicertifikat som utfärdats för byggnader som de utnyttjar under certifikatets giltighetstid.

7. Utfärdande av certifikat för lägenheter eller enheter för individuellt bruk i byggnadskomplex får grunda sig

a) på en gemensam certifiering för hela byggnaden för byggnadskomplex med ett gemensamt värmesystem, eller

b) på bedömningen av ***lägenhetens eller enhetens energiprestanda***.

8. Utfärdande av certifikat för enfamiljshus får grunda sig på bedömningen av en annan representativ byggnad med liknande utformning och storlek och med liknande egenskaper i fråga om faktiska energiprestanda om denna överensstämmelse kan garanteras av den expert som utfärdar energicertifikatet.

9. Energicertifikatets giltighetstid får inte överskrida 10 år.

10. Kommissionen ska senast den 30 juni 2010 anta riktlinjer med minimistandarder för energicertifikatens innehåll, språk och form.

Denna åtgärd, som avser att ändra ickeväsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.2.

11. Medlemsstaterna ska erkänna certifikat som utfärdats i en annan medlemsstat i enlighet med dessa riktlinjer och får inte begränsa friheten att tillhandahålla finansiella tjänster på grund av certifikat som har utfärdats i en annan medlemsstat.

12. Senast 2011 ska kommissionen anta ett system för frivillig gemensam EU-certifiering av energiprestandan hos byggnader som inte är avsedda som bostäder, på grundval av information från medlemsstaterna och i samråd med berörda sektorer.

Denna åtgärd, som avser att ändra ickeväsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.2

Senast 2012 ska medlemsstaterna införa det frivilliga EU-certifieringssystem som avses i första stycket i sina respektive länder, vilket ska fungera parallellt med de nationella certifieringssystemen.

Artikel 12

Utfärdande av energicertifikat

1. Medlemsstaterna ska se till att ett energicertifikat utfärdas för byggnader eller delar av dessa som konstrueras, säljs eller hyrs ut**,** för byggnader ***som ofta besöks av allmänheten och som har*** en sammanlagd användbar golvyta på över 250 m ^{2} ***och för byggnader som*** utnyttjas av en offentlig myndighet.

2. Medlemsstaterna ska kräva att ett energicertifikat överlämnas till ägaren av den oberoende expert som utfärdar certifikatet och som avses i *artikel 17* eller av säljaren, när byggnader eller delar av dessa byggs.

3. När byggnader eller delar av dessa utbjuds till försäljning ska medlemsstaterna kräva att den numeriska energiprestandaindikatorn på energicertifikatet anges i all annonsering för försäljning av byggnaden eller delar av denna, och att energicertifikatet uppvisas för den presumtive köparen.

Energicertifikatet ska överlämnas av säljaren till köparen senast vid den tidpunkt då *kontraktet om försäljning av byggnaden eller delar därav* ingås.

4. När byggnader eller delar av dessa utbjuds till hyra ska medlemsstaterna kräva att den numeriska energiprestandaindikatorn på energicertifikatet anges i all annonsering för uthyrning av byggnaden eller delar av denna, och att energicertifikatet uppvisas för den presumtive hyresgästen.

Energicertifikatet ska överlämnas av ägaren till hyresgästen senast vid den tidpunkt då hyreskontraktet ingås.

5. En byggnads ägare får när som helst begära att en ackrediterad expert utfärdar, på nytt beräknar och uppdaterar ett energicertifikat, oavsett om byggnaden är under konstruktion, renoveras, hyrs ut eller säljs.

6. Medlemsstaterna får göra undantag från tillämpningen av punkterna 1, 2, 3 och 4 *i denna artikel* för de kategorier av byggnader som anges i artikel 4.2.

Torsdag 23 april 2009

Artikel 13

Uppvisande av energicertifikat

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att energicertifikatet visas på en framträdande plats som är klart synlig för allmänheten ▌ om en byggnad utnyttjas av offentliga myndigheter ***eller om en byggnad med en total användbar golvyta på över 250 m² ofta besöks av allmänheten*** .

▌

Artikel 14

Inspektion av värmesystem

1. Medlemsstaterna ska fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av värmepannor ***som eldas med icke förnybara flytande eller fasta bränslen*** med en nominell effekt på mer än 20 kW. Inspektionen ska innehålla en bedömning av värmepannans effektivitet samt pannans dimensionering i förhållande till byggnadens värmebehov. ***Medlemsstaterna får ställa in inspektionerna om det finns ett elektroniskt övervaknings- och styrsystem.***

2. Medlemsstaterna får fastställa olika tidsintervall för inspektioner beroende på ***värmesystemets*** typ och nominella effekt. När tidsintervallen fastställs ska medlemsstaterna ta hänsyn till kostnaderna för inspektionen av värmesystemet och till de uppskattade besparingarna i fråga om energikostnader som inspektionen kan leda till.

3. Värmesystem som har värmepannor med en nominell effekt på över 100 kW ska inspekteras åtminstone vartannat år.

För värmepannor som eldas med gas kan denna period utsträckas till fyra år.

4. Med avvikelse från punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna besluta att vidta åtgärder för att säkerställa att råd ges till användare om utbyte av värmepannorna, andra förändringar i värmesystemet och alternativa lösningar för att bedöma värmepannans effektivitet samt huruvida den är av lämplig storlek. Den totala verkan av ett sådant tillvägagångssätt ska motsvara verkan av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3.

När medlemsstater väljer att tillämpa de åtgärder som avses i första stycket ‖, ska de senast den 30 juni 2011 översända en rapport till kommissionen där likvärdigheten mellan dessa åtgärder och de åtgärder som fastställs i punkterna 1, 2 och 3 bedöms. Medlemsstaterna ska lämna sådana rapporter till kommissionen vart tredje år. Rapporterna får inkluderas i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG..

Om kommissionen anser att den rapport som medlemsstaten lägger fram i enlighet med andra stycket inte visar att en åtgärd som avses i första stycket är likvärdig får den inom sex månader efter mottagandet av rapporten begära att medlemsstaten antingen tillhandahåller ytterligare belägg eller vidtar särskilda kompletterande åtgärder. Om kommissionen inte är nöjd med de tillhandahållna beläggen eller de kompletterande åtgärderna ett år efter denna begäran får den upphäva undantaget.

Artikel 15

Inspektion av luftkonditioneringssystem

1. Medlemsstaterna ska fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av ***luftkonditioneringssystem och ventilationssystem och reversibla värmepumpar*** med en nominell effekt på mer än ***5 kW***. Inspektionen ska innefatta en bedömning av luftkonditioneringens effektivitet samt luftkonditioneringens dimension i förhållande till byggnadens kylbehov. ***Inspektionen av ventilationssystemen ska också omfatta en bedömning av luftflödena.***

Medlemsstaterna får ställa in inspektionerna om det finns ett elektroniskt övervaknings- och styrsystem som möjliggör fjärrövervakning av systemens effektivitet och säkerhet.

2. Medlemsstaterna får fastställa olika tidsintervall för inspektioner beroende på luftkonditioneringssystemets***, ventilationssystemets eller de reversibla värmepumparnas*** typ och nominella effekt. När tidsintervallen fastställs ska medlemsstaterna ta hänsyn till kostnaderna för inspektionen och till de uppskattade besparingarna i fråga om energikostnader som inspektionen kan leda till.

3. Medlemsstaterna ska när de fastställer de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 se till att inspektionerna, så långt det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart, genomförs i enlighet med den inspektion av uppvärmningssystem och andra tekniska system som avses i artikel 14 i detta direktiv och den inspektion av läckage som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser [1] ***.***

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna besluta att vidta åtgärder för att se till att användarna får rådgivning om utbyte eller andra modifieringar av luftkonditioneringssystem, vilket kan inbegripa inspektioner för att bedöma systemens effektivitet och lämpliga storlek. De totala effekterna av ett sådant tillvägagångssätt ska motsvara effekterna av bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

När medlemsstaterna tillämpar de åtgärder som avses i första stycket ska de senast den 30 juni 2011 lägga fram en rapport för kommissionen som visar att dessa åtgärder är likvärdiga med de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2. Medlemsstaterna ska lämna sådana rapporter till kommissionen vart tredje år. Rapporterna får inkluderas i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG.

Om kommissionen anser att den rapport som medlemsstaten lägger fram i enlighet med andra stycket inte visar att en åtgärd som avses i första stycket är likvärdig får den inom sex månader efter mottagandet av rapporten begära att medlemsstaten antingen tillhandahåller ytterligare belägg eller vidtar särskilda kompletterande åtgärder. Om kommissionen inte är nöjd med de tillhandahållna beläggen eller de kompletterande åtgärderna ett år efter denna begäran får den upphäva undantaget.

Artikel 16

Rapporter om inspektion av värme- och luftkonditioneringssystem

1. Denna artikel gäller rapporter om inspektion av värme- och luftkonditioneringssystem.

2. Inspektionsrapporter ska utfärdas med jämna mellanrum för varje inspekterat system. Inspektionsrapporten ska omfatta följande:

a) En jämförelse av energiprestanda för det inspekterade systemet i förhållande till energiprestanda för

   i) det bästa tillgängliga och genomförbara systemet och

   ii) ett system av liknande typ för vilket alla relevanta komponenter uppnår den energiprestandanivå som krävs i tillämplig lagstiftning.

b) Rekommendationer om kostnadseffektiv förbättring av energiprestanda för systemet i byggnaden eller i delar av byggnaden.

[1] ***EUT L 161, 14.6.2006, s. 1.***

Torsdag 23 april 2009

De rekommendationer som avses i b ska vara specifika för systemet och ska ge tydlig information om kostnadseffektiviteten i rekommendationerna. Utvärderingen av kostnadseffektiviteten ska grundas på en uppsättning standardvillkor, exempelvis bedömningen av energibesparingar och underliggande energipriser och räntesatser för investeringar.

3. Inspektionsrapporten ska överlämnas av inspektören till ägaren av eller hyresgästen i byggnaden.

Artikel 17

Oberoende experter

1. Medlemsstaterna ska se till att certifieringen av energiprestanda för byggnader och inspektionen av värmesystem och luftkonditioneringssystem utförs på ett oberoende sätt av kvalificerade och auktoriserade experter, oavsett om dessa arbetar som egenföretagare eller är anställda av offentliga organ eller privata företag.

Experter ska ackrediteras med beaktande av deras kompetens och deras oberoende.

2. Medlemsstaterna ska se till att nationell kvalificering och ackreditering erkänns ömsesidigt.

3. Senast 2011 ska kommissionen fastställa riktlinjer som innehåller rekommendationer för minimistandarder för regelbunden utbildning av experter.

Denna åtgärd, som avser att ändra ickeväsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.2.

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra information om utbildning och ackreditering. Medlemsstaterna ska även upprätta och tillhandahålla ett register över kvalificerade och ackrediterade exporter.

Artikel 18

Oberoende kontrollsystem

1. Medlemsstaterna ska se till att det inrättas ett oberoende kontrollsystem i enlighet med bilaga II för energicertifikat och rapporter om inspektion av värme- och luftkonditioneringssystem. ***Medlemsstaterna ska införa separata mekanismer för kontroll av efterlevnaden för organisationer som ansvarar för energicertifikaten och inspektionsrapporterna om värme- och luftkonditioneringssystem.***

2. Medlemsstaterna får delegera ansvaret för genomförandet av de oberoende kontrollsystemen, *under förutsättning att de säkerställer* att *dessa system* genomförs i *enlighet* med bilaga II.

3. Medlemsstaterna ska kräva att de energicertifikat och inspektionsrapporter som nämns i punkt 1 på begäran registreras eller görs tillgängliga för behöriga myndigheter eller för organ till vilka ansvaret för genomförandet av de oberoende kontrollsystemen har delegerats av behöriga myndigheter.

Artikel 19

Översyn

Kommissionen ska, biträdd av den kommitté som inrättas genom *artikel 22*, utvärdera detta direktiv ***och överväga en översyn senast 2015*** mot bakgrund av erfarenheterna ***och framstegen i samband med*** dess tillämpning***, samt*** vid behov lägga fram förslag om bland annat följande:

a) Metoder för att uppskatta byggnaders energiprestanda på grundval av förbrukningen av primärenergi och koldioxidutsläpp.

b) Allmänna incitament för ytterligare energieffektiviseringsåtgärder i byggnader.

c) Införande av gemenskapskrav på att befintliga byggnader ska vara nollenergibyggnader.

Artikel 20

Information

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att informera ägare av ***och*** hyresgäster i byggnader eller delar av dessa om de olika metoder som bidrar till förbättrad energiprestanda.

2. I synnerhet ska medlemsstaterna ge ägarna av ***och*** hyresgästerna i byggnader information om energicertifikat och inspektionsrapporter, om deras syfte och mål, om kostnadseffektiva sätt att förbättra byggnadens energiprestanda***,*** om finansiella konsekvenser på medellång och lång sikt om ingen åtgärd vidtas ***samt om tillgängliga finansiella instrument*** för att förbättra byggnadens energiprestanda. ***Syftet med informationskampanjerna ska vara att uppmuntra ägare och hyresgäster att uppfylla åtminstone de minimikrav som anges i artiklarna 4 och 9.***

För de ändamål som avses i *punkt 1 och i första stycket i denna punkt* ska kommissionen på medlemsstaternas begäran biträda medlemsstaterna vid organiserandet av informationskampanjer, som kan handhas i gemenskapsprogram.

3. Medlemsstaterna ska se till att lokala och regionala myndigheter medverkar till att ta fram program för information, utbildning och ökad medvetenhet.

4. Medlemsstaterna ska också med medverkan av lokala och regionala myndigheter se till att lämplig vägledning och utbildning görs tillgänglig för dem som ansvarar för att genomföra detta direktiv genom planering och tillämpning av byggnormer. Denna vägledning och utbildning ska särskilt inskärpa vikten av bättre energiprestanda och göra det möjligt att bedöma den optimala kombinationen av bättre energieffektivitet, användning av energi från förnybara energikällor och användning av fjärrvärme och fjärrkylning i samband med att industri- och bostadsområden planeras, utformas, anläggs och renoveras.

5. Ägare av och hyresgäster i kommersiella byggnader ska utbyta information om faktisk energianvändning.

6. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med information om

a) stödsystem på nationell, regional och lokal nivå som främjar energieffektivitet och användning av energi från förnybara energikällor i byggnader,

b) andelen energi från förnybara energikällor som används i byggnadssektorn på nationell och regional nivå, inbegripet särskild information om huruvida energin från förnybara energikällor kommer från lokala källor, fjärrvärme/fjärrkylning eller kraftvärme.

Informationen ska inkluderas i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG.

7. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att utbilda fler installatörer och säkerställa fortbildning för att höja yrkeskompetensen när det gäller installation och integration av den energieffektiva och förnybara teknik som krävs, så att installatörerna kan fylla sin viktiga uppgift att bidra till att förbättra byggnaders energieffektivitet.

Torsdag 23 april 2009

8. Senast 2010 ska kommissionen upprätta en webbplats som ska innehålla följande information:

a) Den senaste versionen av de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG.

b) Uppgifter om befintliga gemenskapsåtgärder för att förbättra byggnaders energiprestanda, inklusive alla tillämpliga finansiella/skattemässiga instrument samt ansöknings- eller kontaktuppgifter.

c) Uppgifter om nationella handlingsplaner och befintliga nationella, regionala och lokala åtgärder i respektive medlemsstat för att förbättra byggnaders energiprestanda, inklusive alla tillämpliga finansiella/skattemässiga instrument samt ansöknings- eller kontaktuppgifter.

d) Exempel på bästa metoder på nationell, regional och lokal nivå för att förbättra byggnaders energiprestanda.

Den information som avses i första stycket ska vara utformad på så sätt att vanliga hyresgäster, ägare och företag samt alla lokala, regionala och nationella myndigheter i alla medlemsstater lätt kan tillgå och förstå den. Den ska vara utformad så att dessa personer och organisationer på ett enkelt sätt kan få tillgång till det stöd som finns tillgängligt för att förbättra byggnaders energiprestanda och jämföra stödåtgärder i olika medlemsstater.

Artikel 21

Anpassning av bilaga I till den tekniska utvecklingen

Kommissionen ska anpassa punkterna 3 och 4 i bilaga I till den tekniska utvecklingen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar *av* detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 22.2*.

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 23

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 31 december 2010 och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål. ***Medlemsstaterna ska visa att reglerna om påföljder i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG är verkningsfulla.***

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2010 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa *artiklarna 2–18, 20 och 23* samt bilagorna I och II till detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När det gäller artiklarna 2, 3, 9, *11–13*, *17*, *18*, *20* och *23* ska *medlemsstaterna* tillämpa dessa bestämmelser senast från och med den 31 december 2010.

När det gäller artiklarna 4–8, *14–16 och 18* ska *medlemsstaterna* tillämpa dessa bestämmelser på byggnader som utnyttjas av offentliga myndigheter senast från och med den 31 december 2010 och på andra byggnader från och med den 31 januari 2012.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävts genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Upphävande

Direktiv 2002/91/EG, ändrat genom den förordning som anges i del A i bilaga III, ska upphöra att gälla från och med den 1 februari 2012, dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av det direktiv som anges i del B i bilaga III.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i *bilaga VI*.

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

Torsdag 23 april 2009

BILAGA I

Allmän ram för beräkning av byggnaders energiprestanda (se artikel 3)

1. En byggnads energiprestanda ska bestämmas på grundval av den beräknade eller faktiska ***primärenergi*** som *används* för att uppfylla olika behov som är knutna till normalt bruk av byggnaden och ska avspegla energibehoven för uppvärmning och kylning (energi som behövs för att undvika alltför kraftig uppvärmning) för att bibehålla de temperaturförhållanden som byggnaden är avsedd för. ***Användningen ska i förekommande fall vägas mot energi från förnybara energikällor som alstras i byggnaden.***

2. En byggnads energiprestanda ska uttryckas på ett tydligt sätt och ska också inbegripa en numerisk indikator för ▌ *primärenergianvändning****, uttryckt i kWh/m² per år***.

   Metoden för beräkning av byggnaders energiprestanda ***ska bygga på*** europeiska standarder ***och relevant gemenskapslagstiftning, bland annat direktiv 2009/28/EG.***

   Vid bedömningen av elanvändningens energiprestanda i en byggnad ska omräkningsfaktorn från slutlig elanvändning till primärenergianvändning ta hänsyn till det årliga vägda genomsnittet av den bränslemix som används vid produktionen av el.

3. Metoden ska fastställas med beaktande av åtminstone följande faktorer:

   a) Följande faktiska termiska egenskaper hos byggnaden inbegripet dess mellanväggar:

      i) Termisk kapacitet.

      ii) Isolering ***som uppnås med minsta tillgängliga värmeledande material***.

      iii) Passiv uppvärmning.

      iv) Kylelement.

      v) Köldbryggor.

   b) Värmeanläggningar och varmvattenförsörjning, inbegripet deras isoleringsegenskaper.

   c) Luftkonditioneringsanläggningar***, inbegripet kylsystem***.

   d) Naturlig och mekanisk ventilation, vilket kan inbegripa lufttäthet.

   e) Inbyggda ***belysningssystem med en belysningsplanering som tar hänsyn till lämplig belysning för rummets funktion, personers närvaro, tillgång till naturligt ljus, flexibel ljussättning som beaktar de olika funktionerna samt frågan om installationen ska användas inom eller utanför bostadssektorn.***

   f) Utformning, placering och orientering av byggnaden, inklusive utomhusklimat.

   g) Passiva solvärmesystem och solskydd.

h) Förhållanden avseende inomhusklimatet, inklusive planerat inomhusklimat.

i) Internlaster.

4. Positiv påverkan av följande aspekter ska tas med i beräkningen i tillämpliga fall:

a) Lokal solexponering, aktiva solvärmesystem och andra värme- eller elsystem som baseras på förnybara energikällor.

b) El från kraftvärme.

c) Fjärr-/närvärmesystem och fjärr-/närkylsystem.

d) Naturligt ljus.

5. I syfte att användas i beräkningen bör byggnader delas in i följande kategorier:

a) Enfamiljshus av olika typer.

b) Flerfamiljshus.

c) Kontor.

d) Utbildningsanstalter.

e) Sjukhus.

f) Hotell och restauranger.

g) Idrottsanläggningar.

h) Byggnader för ‖ detaljhandel.

i) Byggnader för partihandel och logistik.

j) Andra typer av energianvändande byggnader.

Torsdag 23 april 2009

BILAGA II

Oberoende kontrollsystem för energicertifikat och inspektionsrapporter

1. De behöriga myndigheterna, eller de organ till vilka de behöriga myndigheterna har delegerat ansvaret för genomförandet av det oberoende kontrollsystemet, ska göra ett slumpvis urval av åtminstone 0,5 % av alla *energicertifikat* som utfärdas årligen ***av varje expert*** och kontrollera dessa *certifikat*. ***Om en oberoende expert bara utfärdar ett fåtal certifikat ska de behöriga myndigheterna eller organen göra ett slumpvis urval av minst ett certifikat och kontrollera det.*** Kontrollen ska genomföras på en av de tre alternativa nivåer som anges nedan, och varje kontrollnivå ska genomföras åtminstone för en statistiskt signifikant andel av de inspektionsrapporter som väljs ut:

   a) Validitetskontroll av indata som använts för utfärdandet av energicertifikatet för byggnaden, och de resultat som anges i certifikatet.

   b) Kontroll av indata och kontroll av resultaten i certifikatet, inbegripet de rekommendationer som ges.

   c) Fullständig kontroll av indata som används för utfärdandet av energicertifikatet för byggnaden, fullständig kontroll av de resultat som anges i certifikatet, inbegripet de rekommendationer som ges, och besök på plats i byggnaden för att kontrollera överensstämmelsen mellan specifikationer som anges i energicertifikatet och den certifierade byggnaden.

2. Om kontrollen visar att bestämmelserna inte följs ska de behöriga myndigheterna eller organen göra ett slumpvis urval av ytterligare fem certifikat som utfärdats av samma expert och kontrollera dessa. De behöriga myndigheterna eller organen ska besluta om sanktioner mot experten om de ytterligare kontrollerna visar att bestämmelserna inte följs. De allvarligaste överträdelserna får bestraffas med att expertens auktorisation dras in.

3. De behöriga myndigheterna, eller de organ till vilka de behöriga myndigheterna har delegerat ansvaret för genomförandet av det oberoende kontrollsystemet, ska göra ett slumpvis urval av åtminstone 0,1 % av alla inspektionsrapporter som utfärdas årligen ***av varje expert*** och kontrollera dessa *rapporter*. ***Om en oberoende expert bara utfärdar ett fåtal inspektionsrapporter ska de behöriga myndigheterna eller organen göra ett slumpvis urval av minst en inspektionsrapport och kontrollera den.*** Kontrollen ska genomföras på en av de tre alternativa nivåer som anges nedan, och varje kontrollnivå ska genomföras åtminstone för en statistiskt signifikant andel av de inspektionsrapporter som väljs ut:

   a) Validitetskontroll av indata som använts för utfärdandet av inspektionsrapporten för det installationssystem som inspekteras, och de resultat som anges i inspektionsrapporten.

   b) Kontroll av indata och kontroll av resultaten i inspektionsrapporten, inbegripet de rekommendationer som ges.

   c) Fullständig kontroll av indata som använts för utfärdandet av inspektionsrapporten för det installationssystem som inspekteras, fullständig kontroll av de resultat som anges i inspektionsrapporten, inbegripet de rekommendationer som ges, och besök på plats i byggnaden för att kontrollera överensstämmelsen mellan specifikationer som anges i inspektionsrapporten och det installationssystem som inspekterats.

4. Om kontrollen visar att bestämmelserna inte följs ska de behöriga myndigheterna eller organen göra ett slumpvis urval av ytterligare fem inspektionsrapporter som utfärdats av samma expert och kontrollera dessa. De behöriga myndigheterna eller organen ska besluta om sanktioner mot experten om de ytterligare kontrollerna visar att bestämmelserna inte följs. De allvarligaste överträdelserna får bestraffas med att expertens auktorisation dras in.

Torsdag 23 april 2009

BILAGA III

Del A

Upphävt direktiv och ändringar av det

(se *artikel 25*)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG
EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr 1137/2008* (EUT *L 311, 21.11.2008, s. 1*)	Endast punkt 9.9 i bilagan

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning

(se *artikel 25*)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
2002/91/EG	4 januari 2006	4 januari 2009 endast för artiklarna 7, 8 och 9

BILAGA IV

Principer för en gemensam metod för beräkning av kostnadsoptimala nivåer

När kommissionen fastställer en gemensam metod för att beräkna de kostnadsoptimala nivåerna ska den beakta åtminstone följande principer:

— ***Fastställa referensbyggnader som karaktäriseras av och är representativa för sin funktion och sitt geografiska läge, inbegripet inomhus- och utomhusklimatet. Referensbyggnaderna ska omfatta såväl nya som befintliga bostadshus och andra byggnader.***

— ***Fastställa tekniska paket (t.ex. isolering av en byggnads klimatskal eller delar därav, eller energieffektivare installationssystem) för energieffektivitets- och energiförsörjningsåtgärder som ska bedömas.***

— ***Fastställa fullständiga tekniska paket avsedda att skapa nollenergibyggnader.***

— ***Bedöma referensbyggnadernas energibehov för uppvärmning och kylning samt den energi från förnybara energikällor som produceras på plats, primärenergianvändning och koldioxidutsläpp (inbegripet de tekniska paket som tillämpas).***

— ***Bedöma motsvarande energirelaterade investeringskostnader, energikostnader och övriga löpande kostnader för det tekniska paketet som tillämpas i referensbyggnaderna ur samhällets perspektiv samt ur fastighetsägarens eller investerarens synvinkel.***

— ***Bedöma regionala/lokala arbetsrelaterade kostnader, inklusive material.***

Kostnadseffektiviteten hos olika nivåer på minimikrav på energiprestanda ska bedömas genom att man beräknar en byggnads livscykelskostnader på grundval av åtgärder inom det tekniska paketet som tillämpas i en referensbyggnad och sätter dem i relation till energiprestandan och koldioxidutsläppen.

Torsdag 23 april 2009

BILAGA V

Finansiella instrument för att förbättra byggnaders energiprestanda

Utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning ska medlemsstaterna införa minst två finansiella instrument från följande förteckning:

a) Mervärdesskattesänkning för energisparande, hög energiprestanda och varor och tjänster som baseras på energi från förnybara energikällor.

b) Andra skattesänkningar för energibesparande varor och tjänster eller energieffektiva byggnader, inklusive lättnader i fråga om inkomst- eller fastighetsskatter.

c) Direkta subventioner.

d) Räntesubventioner eller lån med låg ränta.

e) Bidragssystem.

f) Lånegarantisystem.

g) Krav på eller överenskommelser med energileverantörer om att erbjuda ekonomiskt stöd till alla konsumentkategorier.

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2002/91/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledningsfrasen	Artikel 2 inledningsfrasen
Artikel 2.1	Artikel 2.1
-	*Artikel 2.5*
Artikel 2.2	*Artikel 2.6* och bilaga I
-	*Artikel 2.7, 2.9, 2.11 och 2.12*
Artikel 2.3	*Artikel 2.13*
Artikel 2.4	*Artikel 2.14*
-	*Artikel 2.15*
Artikel 2.5	*Artikel 2.16*
Artikel 2.6	*Artikel 2.17*
Artikel 2.7	*Artikel 2.18*
Artikel 2.8	*Artikel 2.19*
Artikel 3	*Artikel 20* och bilaga I
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2	-
Artikel 4.3	Artikel 4.2
-	Artikel 4.3
-	Artikel 4.4
-	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6.1

Direktiv 2002/91/EG	Detta direktiv
-	Artikel 6.2
Artikel 6	Artikel 7
-	Artikel 8
-	Artikel 9
Artikel 7.1	*Artiklarna 11.7 och 12.1-4 och 12.6*
Artikel 7.2	*Artikel 11.1 och 11.2*
Artikel 7.3	*Artikel 13*
-	*Artikel 12.4, 12.7 och 12.8*
Artikel 8 inledningsfrasen	*Artikel 14* inledningsfrasen
Artikel 8 a	*Artikel 14.1 och 14.3*
-	*Artikel 14.2*
Artikel 8 b	*Artikel 14.4*
Artikel 9	*Artikel 15.1*
-	*Artikel 15.2*
-	*Artikel 16*
Artikel 10	*Artikel 17*
-	*Artikel 18*
Artikel 11 inledningsfrasen	*Artikel 19* inledningsfrasen
Artikel 11 a	-
-	*Artikel 19* a
Artikel 11 b	*Artikel 19* b
Artikel 12	*Artikel 20*
Artikel 13	*Artikel 21*
Artikel 14.1	*Artikel 22.1*
Artikel 14.2	*Artikel 22.2*
Artikel 14.3	-
-	*Artikel 23*
Artikel 15.1	*Artikel 24.1 och 24.2*
Artikel 15.2	-
-	*Artikel 25*
Artikel 16	*Artikel 26*
Artikel 17	*Artikel 27*
Bilaga	Bilaga I
-	*Bilagorna II–VI*

Torsdag 23 april 2009

Kreditvärderingsinstitut ***I

P6_TA(2009)0279

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD))

(2010/C 184 E/66)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0704),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0397/2008),

— med beaktande av den utfästelse som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 23 april 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0191/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0217

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om kreditvärderingsinstitut

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr …)

Torsdag 23 april 2009

Rättigheter för passagerare som reser till havs eller på inre vattenvägar ***I

P6_TA(2009)0280

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD))

(2010/C 184 E/67)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0816),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 71.1 och 80.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0476/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0209/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 23 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0246

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 71.1 och 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [3], och

av följande skäl:

(1) Gemenskapens åtgärder inom sjöfartsområdet bör bland annat ha som syfte att säkerställa att passagerarna har ett långtgående skydd som kan jämföras med det som gäller för andra transportsätt. Dessutom bör ‖ allmänna *konsumentskyddskrav* beaktas fullt ut.

(2) Eftersom en sjöfartspassagerare är den svagare parten i ett transportavtal bör passagerarnas rättigheter i detta avseende tryggas oavsett passagerarnas nationalitet eller hemvist i gemenskapen.

(3) Den inre marknaden för sjöfart och inre vattenvägar bör gynna medborgarna generellt. Det betyder att personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, oavsett om det gäller funktionshinder, ålder eller andra faktorer, bör ha möjlighet att utnyttja kommersiell sjöfart på liknande sätt som andra medborgare. Personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet har samma rätt som alla andra personer till fri rörlighet, valfrihet och icke-diskriminering.

(4) Mot bakgrund av artikel 9 i Förenta nationernas konvention om funktionshindrades rättigheter och för att ge personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet de möjligheter till resor till sjöss och på inre vattenvägar som är jämförbara med övriga medborgares möjligheter, bör det fastställas regler för icke-diskriminering och assistans under resan. Dessa personer bör därför accepteras för transport och inte vägras transport på grund av sitt funktions- eller rörelsehinder. ▌De *bör* ha rätt till assistans i hamnar och vid påstignings- och avstigningspunkter i fall där det inte finns någon hamn, och ombord på passagerarfartyg. Med tanke på social integration bör dessa personer få denna assistans kostnadsfritt. Trafikföretagen bör fastställa regler om tillgänglighet, helst med användning av det europeiska standardiseringssystemet.

---

[1] EUT C …
[2] EUT C …
[3] *Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009.*

(5) I samband med beslut om utformning av nya hamnar och terminaler och vid större renoveringar bör hamnarnas ledningsgrupper och trafikföretagen som kommer att använda dem ▌ ta hänsyn till behoven hos personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet. Trafikföretagen bör på liknande sätt ▌ ta hänsyn till sådana behov när de fattar beslut om nya fartyg eller renovering av fartyg, i enlighet med rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg ([1]).

(6) Den assistans som ges i hamnar belägna inom en medlemsstats territorium där fördraget är tillämpligt bör bland annat göra det möjligt för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet att ta sig från en angiven ankomstpunkt i hamnen till passagerarfartyget samt från passagerarfartyget till en angiven avresepunkt i hamnen, inbegripet på- och avstigning.

(7) Assistansen bör finansieras så att kostnaderna fördelas jämnt på alla passagerare som använder ett trafikföretag, för att motverka hinder för transport av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet. En avgift som tas ut av varje passagerare som använder ett trafikföretag och som ingår i biljettens grundpris verkar vara det effektivaste *sättet att finansiera assistans*. Avgifterna bör fastställas och tillämpas med full insyn.

(8) När trafikföretag organiserar assistansen till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet samt utbildningen av sin personal bör de beakta rekommendationerna från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om handikappanpassning av passagerarfartyg ([2]).

(9) Bestämmelserna om ombordstigning för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet bör inte påverka de allmänna reglerna om passagerares ombordstigning som fastställts via befintliga internationella eller nationella regler, eller gemenskapsregler.

(10) Om turer ställs in eller förseningar uppstår bör passagerarna underrättas på lämpligt sätt. Informationen bör hjälpa passagerarna att vidta nödvändiga åtgärder och om så krävs få information om alternativa förbindelser.

(11) De olägenheter som passagerarna upplever till följd av inställda turer eller kraftiga förseningar bör minskas. *I detta syfte* bör passagerarna tas om hand på tillbörligt sätt och de bör ges möjlighet att ställa in resan och få ersättning för biljetten eller göra en ombokning på tillfredsställande villkor.

(12) Trafikföretagen bör betala ersättning till passagerarna i fall av förseningar eller inställda turer baserat på en procentandel av biljettpriset, utom om förseningen eller den inställda turen beror på extraordinära omständigheter som inte kunde ha undvikits även om alla rimliga åtgärder hade vidtagits.

(13) Trafikföretagen bör samarbeta för att anta arrangemang på nationell eller europeisk nivå för att förbättra *det omhändertagande* och *den* assistans som erbjuds passagerare när det uppstår störningar av resan, särskilt när det gäller kraftiga förseningar.

(14) Denna förordning *bör* inte påverka andra rättigheter för passagerare som fastställs i rådets direktiv 90/314/EEG om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang ([3]). Om ett paketarrangemang ställs in av andra skäl än att sjöfartstjänsten ställs in, *bör* denna förordning inte vara tillämplig.

(15) Passagerarna bör få full information om sina rättigheter enligt denna förordning så att de kan utöva rättigheterna på ett effektivt sätt. Rättigheterna för passagerare till sjöss och på inre vattenvägar bör inbegripa erhållandet av information om tjänsten före och under resan. All viktig information som lämnas till passagerare till sjöss och på inre vattenvägar bör också lämnas i ▌ format som är tillgängliga för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

([1]) EGT L 144, 15.5.1998, s. 1.
([2]) Vid tidpunkten för antagandet av denna förordning utgörs gällande rekommendationer av cirkulär 735 (Circ. 735) av den 24 juni 1996 från IMO:s sjösäkerhetskommitté.
([3]) EGT L 158, 23.6.1990, s. 59.

Torsdag 23 april 2009

(16) Medlemsstaterna bör utöva tillsyn och se till att denna förordning efterlevs samt utse ett lämpligt organ som ansvarar för genomförandet. Denna tillsyn påverkar inte rätten för *passagerare* att söka rättslig upprättelse i domstol enligt nationell lagstiftning.

(17) Passagerarna *bör* kunna utöva sina rättigheter med hjälp av lämpliga klagomålsförfaranden som trafikföretagen *inrättar* eller, i förekommande fall, genom att lämna klagomål till det ▌ organ som den relevanta medlemsstaten har utsett för detta ändamål.

(18) Klagomål rörande assistans vid en hamn eller påstignings- eller avstigningspunkt bör riktas till det ▌ organ som den medlemsstat där hamnen är belägen har utsett för att genomföra denna förordning. Klagomål rörande trafikföretagets assistans till sjöss *bör* riktas till det organ som den medlemsstat som har utfärdat drifttillståndet till trafikföretaget har utsett för att genomföra denna förordning. Det ▌ organ som har ansvar för att genomföra denna förordning bör ha behörighet och kapacitet att undersöka enskilda klagomål och tillhandahålla tvistlösning utanför domstol.

(19) Kommissionen bör föreslå klara regler för passagerares rättigheter i fråga om ansvar, skadeståndsansvar, tillgänglighet, rättigheter för personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet på platser där omstigning sker från landtrafikmedel till transport till sjöss eller på inre vattenvägar.

(20) Medlemsstaterna bör fastställa påföljder som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och se till att de tillämpas. Påföljderna, som kan bestå av ersättning till den berörda personen, bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(21) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa skydd och assistans på en hög och likvärdig nivå i alla medlemsstater och se till att de ekonomiska aktörerna verkar under harmoniserade villkor på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och att målen därför på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte längre än vad som är nödvändigt för att nå dessa mål.

(22) Vid ett eventuellt framtida europeiskt lagstiftningsinitiativ om passagerarrättigheter vore det rimligt med en övergripande lagstiftningsstrategi som omfattar alla transportmedel, med hänsyn till behovet av att kunna använda kombinerad transport.

(23) Genomförandet av denna förordning bör grunda sig på Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (”förordningen om konsumentskyddssamarbete”) ([1]). Den förordningen bör därför ändras i enlighet med detta.

(24) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([2]) bör tillämpas strikt för att garantera rätten till privatliv för passagerare till sjöss och på inrikes vattenvägar och garantera att den begärda informationen endast används för att fullfölja de skyldigheter att tillhandahålla assistans som fastställs i denna förordning och inte används mot passagerarna.

(25) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

([1]) EUT L 364, *9.12.2004*, s. 1.
([2]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler om följande:

1) Icke-diskriminering mellan passagerare när det gäller de transportvillkor som trafikföretagen erbjuder.

2) Icke-diskriminering och obligatorisk assistans för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

3) Trafikföretagens skyldigheter gentemot passagerarna i fall av inställda turer eller förseningar.

4) Minsta information som ska lämnas till passagerarna.

5) Hantering av klagomål.

6) Genomförandet av passagerarnas rättigheter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller *kommersiell transport av* passagerare till sjöss och på inrikes vattenvägar ***med passagerarfartyg***, inbegripet kryssningar, mellan eller vid hamnar eller påstignings- eller avstigningspunkter belägna inom en medlemsstats territorium där fördraget är tillämpligt.

2. Medlemsstaterna kan undanta tjänster som omfattas av avtal om allmännyttiga tjänster, om dessa avtal säkerställer en jämförbar nivå av passagerarrättigheter enligt det som krävs genom denna förordning.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i denna förordning på stads- och förortstrafik om de kan garantera att förordningens mål uppnås via andra lagstiftningsåtgärder och att passagerarna har samma typ av rättigheter som de som fastställs via denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) ”person med funktionshinder” eller ”person med nedsatt rörlighet”: en person vars rörlighet är nedsatt vid användning av transporter på grund av någon form av fysiskt funktionshinder (sensoriskt eller motoriskt, bestående eller tillfälligt), *intellektuellt****eller psykosocialt*** funktionshinder eller *intellektuell****eller psykosocial*** funktionsnedsättning eller på grund av annat funktionshinder eller ålder och vars situation kräver lämplig uppmärksamhet och anpassning till denna persons särskilda behov av de tjänster som är tillgängliga för alla passagerare.

b) ”inställd tur”: när en på förhand planerad resa för vilken minst en bokning har gjorts inte genomförs.

c) ”försening”: skillnaden mellan den tidpunkt då passagerarens avfärd eller framkomst skulle ske enligt den angivna tidtabellen och tidpunkten för passagerarens faktiska eller förväntade avfärd eller ankomst.

d) ”trafikföretag”: en person som har slutit ett transportavtal eller för vars del ett transportavtal har slutits eller det verkställande trafikföretaget, oavsett om transporten i praktiken utförs av denna person eller av det utförande företaget, annan än en researrangör.

Torsdag 23 april 2009

e) ”kommersiella sjöfartstjänster för passagerare”: sjötransport av passagerare som utförs av ett trafikföretag genom en reguljär eller icke-reguljär förbindelse och som erbjuds allmänheten mot ersättning, antingen separat eller som del av ett paket.

f) ”verkställande trafikföretag”: en person som är annan än transportföretaget eller researrangören och som i praktiken utför hela eller en del av transporten.

g) ”hamn”: land- och vattenområde bestående av sådana anläggningar och sådan utrustning som i princip möjliggör mottagande av fartyg, lastning och lossning av fartyg, lagring av gods, mottagande och leverans av gods genom inlandstransport samt påstigning och avstigning av passagerarfartyg.

h) ”påstignings- eller avstigningspunkt”: land- och vattenområde som inte utgör en hamn, från vilken och till vilken passagerare reguljärt kan stiga av och på ett fartyg.

i) ”fartyg”: havsgående *fartyg* eller ‖ fartyg *på inre vattenvägar,* med undantag av luftkuddefartyg.

j) ”transportavtal”: ett transportavtal mellan ett trafikföretag ▌och en passagerare om tillhandahållandet av en eller flera transporttjänster***, oavsett om biljetten har köpts hos ett trafikföretag, en researrangör, en biljettutfärdare eller via Internet***.

k) ”biljett”: ett giltigt färdbevis som berättigar till transport, eller något likvärdigt i papperslös form, inbegripet i elektronisk form, som utfärdats eller godkänts av ett trafikföretag eller av dess auktoriserade biljettutfärdare.

l) ”biljettutfärdare”: ***mellanled för försäljning*** av sjötransporter ***som säljs inom ramen för ett paketarrangemang, inbegripet*** för ett trafikföretag eller ***en researrangör.***

m) ”researrangör”: en arrangör ▌, annan än trafikföretaget, i den bemärkelse som avses i artikel 2.2 ▌i direktiv 90/314/EEG.

n) ”bokning”: ett tillstånd på papper eller i elektronisk form som berättigar till transport enligt i förväg bekräftade och personligt utformade transportarrangemang.

o) ”passagerarfartyg”: ett fartyg som kan ta mer än 12 passagerare.

▌

p) ”hamnmyndighet” eller ”hamnens ledningsgrupp”: ett organ som har som mål, oavsett om detta mål gäller i samband med annan verksamhet eller inte, att inom ramen för nationella lagar eller förordningar administrera och sköta hamnens infrastrukturer samt samordna och kontrollera den verksamhet som bedrivs av olika operatörer i hamnen eller inom det berörda hamnsystemet*; den* kan omfatta flera separata organ och ha ansvaret för mer än en hamn.

q) ”kryssning”: en verksamhet där fartygstransport av passagerare kompletteras med inkvartering och andra tjänster och som varar mer än en dag (över natten) och som inte utgör reguljär passagerartrafik mellan två eller flera hamnar utan där passagerarna i regel återvänder till påstigningshamnen.

r) ”lättillgängligt format”: att alla passagerare kan komma åt samma information med hjälp av text, punktskrift, audio-, video-, och/eller elektroniska format; exempel på lättillgängliga format inbegriper symboler, högtalarmeddelanden och textning, men begränsas inte till dessa och de kan variera beroende på teknikens utveckling.

s) ”passagerare”: var och en som reser med stöd av ett transportavtal, utom personer som medföljer fordon, släpvagnar eller gods som befordras som frakt eller handelsvaror.

t) ”ankomst”: den faktiska tidpunkt då fartyget förtöjts vid ankomstkajen.

u) ”avgång”: den faktiska tidpunkt då fartyget är avseglingsklart.

v) ”biljettpris”: det pris som betalats för transport och inkvartering ombord; i biljettpriset ingår inte kostnader för måltider, andra aktiviteter och eventuella köp ombord.

w) ”force majeure”: en händelse eller omständighet som inte hade kunnat förebyggas, även om alla rimliga åtgärder vidtagits, såsom krig, invasion, handling förövad av utländska fiender, krigshandlingar (med eller utan krigsförklaring), inbördeskrig, uppror, revolution, folkresning, militärkupp eller annan statskupp, militär eller annan konfiskering, terrordåd, nationalisering, sanktioner från statsmakternas sida, blockad, embargo, facklig stridsåtgärd, strejk, lockout, avbrott i eller bortfall av elförsörjningen eller katastrofer, inbegripet eldsvåda, översvämning, jordbävning, storm, orkan eller annan naturkatastrof; force majeure kan även orsakas av extrema tidvattenförhållanden, kraftiga vindar, avsevärda våghöjder som överskrids och isbildning.

Artikel 4

Transportavtal och icke-diskriminerande avtalsvillkor

1. Trafikföretagen ska förse passagerarna med bevis på slutet transportavtal i form av en eller flera biljetter. Biljetterna ska anses vara prima facie-bevisning om att avtalet har slutits och ska därför ge de rättigheter som föreskrivs i denna förordning.

2. Utan att det påverkar skyldigheterna rörande allmännyttiga tjänster där det krävs subventionerade taxor, ska avtalsvillkor och tariffer som tillämpas av trafikföretag eller andra biljettutfärdare erbjudas till allmänheten utan någon som helst diskriminering på grundval av slutkundens nationalitet eller hemvist eller biljettutfärdarens etableringsplats inom gemenskapen.

Artikel 5

Ansvarsbegränsning

1. Skyldigheterna enligt denna förordning får inte begränsas eller åsidosättas, t.ex. genom undantag eller restriktioner i transportavtalet.

2. Trafikföretagen får erbjuda avtalsvillkor som är gynnsammare för passagerarna än de villkor som fastställs i denna förordning.

Kapitel II

Rättigheter för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet

Artikel 6

Förbud mot att vägra transport

1. Trafikföretag, biljettutfärdare eller researrangörer får inte med hänvisning till funktionshinder eller nedsatt rörlighet

a) vägra att godkänna en reservation eller att ge ut en biljett för en resa på vilken denna förordning är tillämplig,

b) neka personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ombordstigning vid en hamn eller påstigningsoch avstigningspunkt, förutsatt att personen i fråga har en giltig biljett eller reservation.

2. Reservationer och biljetter ska utan extra kostnad erbjudas till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Artikel 7

Undantag och särskilda villkor

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 6 får trafikföretag, biljettutfärdare eller researrangörer ▌vägra att godkänna en reservation eller att ge ut en biljett eller neka ombordstigning för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ▌‖ om passagerarfartygets struktur gör det fysiskt omöjligt att ta ombord eller transportera personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ***och dessa personer inte kan erbjudas normal service under säkra och värdiga former som går att förena med fartygsdriftens krav***.

Om vägran att godta en reservation grundas på de skäl som anges i första stycket ▌ska trafikföretag, biljettutfärdare eller researrangörer göra rimliga ansträngningar för att föreslå ett godtagbart alternativ för den berörda personen.

När det gäller förhandsbokning ska en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet som har vägrats ombordstigning ▌och eventuella beledsagare enligt punkt 2 erbjudas rättigheten till ersättning eller ombokning enligt det som anges i bilaga I. ▌

2. ▌Trafikföretag, biljettutfärdare eller researrangörer ***får*** kräva att en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ledsagas av en annan person som kan ge den assistans som krävs när detta är absolut nödvändigt.

3. När trafikföretag, biljettutfärdare eller researrangörer hänvisar till undantaget enligt punkt 1 eller 2 ska de omedelbart underrätta personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet om skälen till detta. Trafikföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören ska på begäran skriftligen överlämna dessa skäl till personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet inom fem arbetsdagar från begäran.

Artikel 8

Tillgänglighet och information

1. ***Under de nationella tillsynsorganens kontroll ska*** trafikföretagen, med aktivt deltagande av *representativa organisationer* för ***hamnar och*** för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, fastställa icke-diskriminerande tillgänglighetsregler som tillämpas på transport av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, ***och deras ledsagare,*** såväl som alla eventuella begränsningar när det gäller transport av dessa personer eller rörelsehjälpmedel som beror på passagerarfartygens struktur och vars syfte är att uppfylla tillämpliga säkerhetskrav. Dessa regler ska innehålla alla villkor för tillträde till den berörda sjöfartstjänsten, inbegripet tillträde till de fartyg som används och fartygens möjligheter ombord. ***samt de hjälpmedel de utrustats med***.

2. Trafikföretagen eller biljettutfärdarna ska senast vid reserveringstidpunkten på lämpligt sätt***, fysiskt eller över Internet, och i lättillgängliga format*** ge ut de regler som anges i punkt 1, på samma språk som information i allmänhet görs tillgänglig för alla passagerare. När denna information tillhandahålls ska särskild vikt läggas vid behoven hos personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

3. Trafikföretagen ska på begäran ***i lättillgängliga format*** tillhandahålla de internationella, gemenskapens eller nationella lagar i vilka säkerhetskraven fastställs och på vilka de icke-diskriminerande tillgänglighetsreglerna grundar sig.

4. Researrangörer ska tillhandahålla de regler som anges i punkt 1 och som tillämpas på resor som ingår i paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang som de organiserar, säljer eller erbjuder till försäljning.

5. Trafikföretag, deras biljettutfärdare eller researrangörer ska se till att all relevant information om transportvillkoren, information om resan och information om tillgängligheten för tjänster ***samt en skriftlig bekräftelse över tillhandahållande av assistans*** finns ▌i ▌lättillgängliga format för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet. I detta ska ingå bokning och information över nätet.

Artikel 9

Rättigheten till assistans i hamnar

1. Vid avfärd från, transitering genom eller ankomst till en hamn ska trafikföretaget ha ansvaret för att personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kostnadsfritt får den assistans som definieras i bilaga II, på ett sådant sätt att personen i fråga kan ta sig ombord på den avgående tjänst eller ta sig i land från den ankommande tjänst för vilken personen har köpt en biljett, utan att detta påverkar de tillgänglighetsregler som avses i artikel 8.1. ***Assistansen bör anpassas efter de individuella behoven hos personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.***

2. Ett trafikföretag kan ge assistans för egen del eller kan avtala med en eller flera parter om tillhandahållandet av assistans. Ett trafikföretag kan sluta sådana avtal på eget initiativ eller på begäran, inbegripet från en hamnmyndighet, och med beaktande av de befintliga tjänsterna vid hamnen i fråga.

När ett trafikföretag sluter avtal med en eller flera parter om tillhandahållandet av assistans ska trafikföretaget vara ansvarigt för att assistansen tillhandahålls och för att se till att de kvalitetsnormer som avses i artikel 14.1 efterlevs.

3. Trafikföretag får på en icke-diskriminerande grund ta ut en särskilt avgift av alla passagerare för finansiering av assistans vid hamnar. Denna särskilda avgift ska vara rimlig, kostnadsbaserad och öppet redovisad.

▌

4. Trafikföretagen ska till det eller de organ som i enlighet med *artikel 27.1* ansvarar för genomförandet av denna förordning lämna en granskad årsöversikt över mottagna avgifter och betalade utgifter för assistans till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

5. I enlighet med artikel 12 ska hamnarnas ansvariga ledningsgrupper om nödvändigt göra hamnarna tillgängliga för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Artikel 10

Rätt till assistans vid påstignings- och avstigningspunkter

I fall där det inte finns någon hamn för en viss destination eller ett avsnitt av resan ska assistansen anordnas av trafikföretaget vid påstignings- och avstigningspunkten enligt det som anges i artikel 9.

Artikel 11

Rättighet till assistans ombord på fartyg

Trafikföretag ska kostnadsfritt tillhandahålla minst den assistans som anges i bilaga III till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet som avreser från, ankommer till eller transiterar genom en hamn på vilken denna förordning är tillämplig.

Torsdag 23 april 2009

Artikel 12

Villkor som gäller när assistans tillhandahålls

Trafikföretag, hamnarnas ledningsgrupper, biljettutfärdare och researrangörer ska samarbeta när det gäller att tillhandahålla assistans till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet enligt principerna i artiklarna 9, 10 och 11 och i enlighet med följande punkter:

a) Assistans ska tillhandahållas förutsatt att trafikföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören hos vilken biljetten köptes underrättas om personens behov av sådan assistans ***då bokningen görs eller*** minst 48 timmar innan assistansen behövs***, såvida inte passageraren och den som tillhandahåller assistansen kommit överens om en kortare frist för underrättelsen, med undantag för kryssningar, varvid underrättelsen om behovet av assistans ska göras i samband med bokningen***. Om biljetten omfattar flera resor ska det vara tillräckligt med en enda underrättelse förutsatt att tillbörlig information lämnas om tidpunkterna för efterföljande resor.

b) Trafikföretag, biljettutfärdare och researrangörer ska vidta alla åtgärder som behövs för ***begäran om och*** mottagning av de underrättelser om behovet av assistans som kommer från personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet. ***Passageraren ska erhålla en bekräftelse på att underrättelsen om behovet av assistans mottagits.*** *Dessa skyldigheter* ska gälla vid alla deras försäljningspunkter, inbegripet försäljning per telefon och över *Internet*.

c) Om ingen underrättelse görs enligt punkt a ska trafikföretagen, biljettutfärdarna och researrangörerna göra alla rimliga ansträngningar för att se till att assistans ges på ett sådant sätt att personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kan ta sig ombord på den avgående tjänst, byta till motsvarande tjänst eller ta sig i land från den ankommande tjänst för vilken personen i fråga har köpt en biljett.

d) Utan att det påverkar behörigheterna för andra enheter när det gäller områden utanför hamnområdet, ska hamnens ledningsgrupp eller någon annan behörig person utse ankomst- och avresepunkter inom hamnens gränser, både innanför och/eller utanför terminalbyggnader beroende på situation, där personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kan anmäla sin ankomst och begära assistans; dessa punkter ska vara tydligt skyltade och erbjuda grundläggande information om hamnen och den assistans som erbjuds i lättillgänglig form.

e) Assistans ska ges förutsatt att personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet presenterar sig vid den utsedda punkten

— vid den tidpunkt som trafikföretaget har fastställt, dock inte mer än 60 minuter före angiven avgångstid, ‖

— om ingen tidpunkt har fastställts, senast 30 minuter före den angivna ***ombordstigningstiden, om inte annat överenskommits mellan passageraren och den som tillhandahåller assistansen***, *eller*

— ***när det gäller kryssningsresor, vid den tidpunkt som trafikföretaget har fastställt, dock inte mer än 60 minuter före incheckningstid***.

f) När en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet måste använda ***hundar*** ska ***dessa*** få delta i transporten förutsatt att trafikföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören underrättas i enlighet med tillämpliga nationella regler om transport av erkända ***assistanshundar*** ombord på passagerarfartyg, i den mån sådana regler finns.

Artikel 13

Vidarebefordran av information till en tredje part

1. När tillhandahållandet av assistans har lagts ut hos en underleverantör och trafikföretaget ▌får en underrättelse om assistansbehovet minst 48 timmar före resans angivna avgångstid ska den relevanta informationen förmedlas så att underleverantören får den ***så snart som möjligt och under alla omständigheter*** minst 36 timmar före resans angivna avgångstid.

2. När tillhandahållandet av assistans har lagts ut hos en underleverantör och trafikföretaget ▌inte får underrättelse om assistansbehovet minst 48 timmar före resans angivna avgångstid, ska *trafikföretaget****förmedla informationen*** till underleverantören så snart det är möjligt.

Artikel 14

Kvalitetsnormer för assistans

1. Trafikföretagen ska fastställa kvalitetsnormer för den assistans som anges i bilagorna II och *III* och definiera krav på resurserna när det gäller att uppfylla dessa standarder, i samarbete med organisationer som representerar passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

2. När kvalitetsnormerna fastställs ska full hänsyn tas till internationellt erkända riktlinjer och uppförandekoder rörande befordran av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, särskilt rekommendationerna från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om handikappanpassning av fartyg.

3. Trafikföretagen ska offentliggöra sina kvalitetsnormer ***i lättillgängliga format***.

Artikel 15

Utbildning

Trafikföretagen ska

a) se till att all deras personal, inbegripet alla personer anställs av underleverantörer, som ger direkt assistans till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet vet hur man ska tillgodose behoven hos personer med olika slag av funktionshinder eller nedsatt rörlighet,

b) ge utbildning om assistans till funktionshindrade personer och om handikappfrågor enligt det som beskrivs i bilaga IV, till all sådan personal som arbetar i hamnen och som kommer i direkt kontakt med resenärerna,

c) se till att all ny personal ***som kommer i direkt kontakt med passagerarna*** vid anställningen får utbildning om funktionshinder och att personalen när så är lämpligt genomgår fortbildningskurser.

Artikel 16

Ersättningar rörande rullstolar och rörelsehjälpmedel

1. ***Utom i de fall då en passagerare som äger*** rullstolar, andra rörelsehjälpmedel eller delar av dem ***vilka*** förloras eller skadas medan de hanteras i hamnen eller transporteras ombord på fartyget före, under och efter resan ***redan har fått ersättning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om bortfraktarens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss [1],*** ska ***den passagerare som äger utrustningen*** få ersättning ▌, beroende på vem som hade ansvaret för utrustningen när den förlorades eller skadades.

[1] **EUT L 131, 28.5.2009., s. 24.**

Torsdag 23 april 2009

Vid behov ska alla ansträngningar göras för att snabbt få fram ersättande utrustning***, som lämpar sig efter den berörda passagerarens behov***.

2. Det ska inte finnas någon gräns för det ersättningsbelopp som betalas enligt denna artikel.

Kapitel III

Trafikföretagets skyldigheter vid störningar av resan

Artikel 17

Tillhandahållande av information

1. I fall av försening ska trafikföretaget, eller där det är lämpligt hamnens ledningsgrupp, underrätta passagerarna ***senast*** 30 minuter efter angiven avgångstid eller en timme före angiven ankomsttid. ***Om sådan information finns tillgänglig ska trafikföretaget underrätta passagerarna om beräknade avgångs- och ankomsttider.***

2. Om passagerare går miste om en anslutning på grund av en försening ska det verkställande trafikföretaget göra rimliga ansträngningar för att underrätta berörda passagerare om alternativa anslutningar.

3. Trafikföretaget eller hamnens ledningsgrupp ska se till att passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet får den information som krävs i punkterna 1 och 2 i lättillgängliga format.

Artikel 18

Rätt till assistans

1. När ett trafikföretag på skäliga grunder kan anta att en sjöfartstjänst för passagerare blir försenad med mer än 60 minuter från den angivna avgångstiden ska passagerarna kostnadsfritt erbjudas måltider och förfriskningar som står i rimlig proportion till väntetiden, om sådana finns tillgängliga ombord eller i hamnen eller på ett rimligt sätt kan levereras.

2. Om förseningen medför att övernattning under en eller flera nätter blir nödvändig eller då en längre vistelse än den passageraren planerat blir nödvändig, ska passagerarna kostnadsfritt erbjudas ▌hotell eller annan inkvartering och transport mellan hamnen och inkvarteringsplatsen, utöver de måltider och förfriskningar som föreskrivs i punkt 1. ***Trafikföretagets ytterligare kostnad för inkvartering och ombokning får inte vara högre än två gånger biljettpriset.***

3. Om sjöfartstjänsten inte längre kan fortsätta, ska trafikföretagen, där det är möjligt och så snart som möjligt, organisera alternativa transporttjänster för passagerarna.

4. När punkterna 1, 2 och 3 tillämpas ska trafikföretaget fästa särskild uppmärksamhet vid behoven hos personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet och deras eventuella ledsagare.

Artikel 19

Ombokning och ersättning

1. När ett trafikföretag på skäliga grunder kan anta att en sjöfartstjänst för passagerare blir försenad med mer än 120 minuter från den angivna avgångstiden ska passagerarna omedelbart

a) erbjudas alternativa transporttjänster på rimliga villkor eller, om detta är opraktiskt, underrättas om lämpliga alternativa transporttjänster som utförs av andra transportaktörer,

b) ***erbjudas*** ersättning för biljettpriset ▌om passageraren ***beslutar att inte resa med trafikföretaget***.

Betalningen av ersättningen enligt led b ska göras på samma villkor som betalningen av ersättningen enligt ***artikel 20.3, 20.4 och 20.5***.

2. ***Med undantag från punkt 1*** ska passagerare på en kryssningsresa ***erbjudas ombokning eller ersättning i enlighet med*** direktiv 90/314/EEG.

Artikel 20

Ersättning av biljettens pris

1. En passagerare kan, utan att mista rätten till transport, anhålla om ersättning från trafikföretaget om passageraren drabbas av försening *vid ankomst* ▌. Ersättningen ska ha följande miniminivåer:

a) 25 % av biljettens pris för en försening på 60–119 minuter.

b) 50 % av biljettens pris för en försening på 120 minuter eller mer.

c) 100 % av biljettens pris om trafikföretaget inte tillhandahåller alternativa tjänster eller den information som avses i *artikel 19.1a*.

2. ***Punkt 1*** ska inte gälla passagerare på en kryssningsresa***. Passagerare på en kryssningsresa får begära ersättning i enlighet med*** direktiv 90/314/EEG.

3. Ersättningen ska betalas inom en månad från det då begäran om ersättning lämnades in. Ersättningen kan betalas i form av kuponger och/eller andra tjänster förutsatt att villkoren är flexibla, särskilt när det gäller giltighetsperioden och destinationen. På begäran av passageraren ska ersättningen betalas i pengar.

4. Om trafikföretaget senast 3 dagar före planerad avgång tillkännagett en inställelse eller en senareläggning av en tur eller en förlängd transporttid föreligger ingen rätt till ersättning.

Artikel 21

Force majeure

De skyldigheter som fastställs i artiklarna 18, 19 och 20 ska inte gälla vid force majeure som hindrar genomförandet av en transporttjänst.

Artikel 22

Ytterligare anspråk

Inget i denna förordning ska hindra passagerare från att inför nationella domstolar söka skadestånd när det gäller förluster till följd av inställda turer eller förseningar av transporttjänster. ***Ersättning som beviljas i enlighet med denna förordning får räknas av från sådan kompletterande ersättning.***

Artikel 23

Ytterligare åtgärder till förmån för passagerare

Under de nationella tillsynsorganens kontroll ska trafikföretagen ▌samarbeta för att anta arrangemang på nationell eller europeisk nivå med aktörer *samt* yrkesorganisationer *och föreningar för kunder,* passagerare***, hamnar*** och personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet som deltagare. Dessa åtgärder ska vara inriktade på att förbättra omhändertagandet av passagerare, särskilt i fall av kraftiga förseningar, störningar eller inställda turer.

Torsdag 23 april 2009

Kapitel IV

Information till passagerare och hantering av klagomål

Artikel 24

Rättighet till information om resan

Hamnarnas ledningsgrupper och trafikföretagen ska förse passagerarna med tillbörlig information i ***lätttillgängliga*** format ***och på gängse språk*** under hela resan. Särskild vikt ska fästas vid behoven hos personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Artikel 25

Information om passagerarnas rättigheter

1. Trafikföretagen ska se till att passagerarna senast vid avresan förses med lämplig och förståelig information om deras rättigheter enligt denna förordning. Om informationen har lämnats antingen av ett trafikföretag eller av ett verkställande trafikföretag, ska endast den ena av dem vara skyldig att tillhandahålla informationen. Informationen ska tillhandahållas i ***lättillgängliga*** format ***och på gängse språk***. När denna information tillhandahålls ska särskild vikt läggas vid behoven hos personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

2. Trafikföretagen och hamnarnas ledningsgrupper ska se till att informationen om passagerarnas rättigheter enligt denna förordning finns allmänt tillgänglig både ombord på fartygen och i hamnarna. Denna information ska innehålla kontaktuppgifterna till det tillsynsorgan som medlemsstaten har utsett enligt *artikel 27.1*.

Artikel 26

Klagomål

1. ***Medlemsstaternas myndigheter*** ska inrätta en ***oberoende*** mekanism för hantering av klagomål rörande rättigheter och skyldigheter som omfattas av denna förordning ***och den ska finnas tillgänglig för alla passagerare, inbegripet personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet***.

2. Passagerare kan lämna klagomål till ett trafikföretag inom en månad från den dag då tjänsten utfördes eller när den borde ha utförts. Inom 20 arbetsdagar ska mottagaren av ett klagomål antingen lämna ett motiverat yttrande eller, i motiverade fall, underrätta passageraren om när ett svar senast kan förväntas. Tiden för att svara på ett klagomål ska inte vara längre än två månader från mottagning av klagomålet.

3. Om svar inte lämnas inom de tidsgränser som fastställs i punkt 2 ska klagomålet anses vara godtaget.

Kapitel V

Genomförande och tillsynsorgan

Artikel 27

Nationella tillsynsorgan

1. Varje medlemsstat ska utse ett ▌organ med ansvar för att denna förordning genomförs. Vart och ett organ ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ***övervaka att tillgänglighetsreglerna som avses i artikel 8 inrättas och för att säkerställa respekten för de reglerna och trygga*** passagerarnas rättigheter ▌. Varje organ ska vad gäller organisation, beslut om finansiering, rättslig struktur och beslutsfattande vara oberoende av ***kommersiella intressen***.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det organ ▌som de har utsett enligt denna artikel och organens respektive behörigheter.

3. Alla passagerare kan lämna klagomål till ett lämpligt organ som har utsetts enligt punkt 1 ***av*** en medlemsstat ▌när det gäller en påstådd överträdelse av denna förordning.

4. Medlemsstater som har valt att utesluta vissa tjänster enligt artikel 2.2 ska se till att det finns en jämförbar mekanism för tillämpning av passagerarnas rättigheter.

Artikel 28

Rapport om tillämpning

1. Den 1 juni varje år ska de tillsynsorgan som har utsetts enligt *artikel 27* ge ut en rapport om sin verksamhet under föregående år. Rapporten ska innehålla bland annat följande:

a) En beskrivning av åtgärder som har vidtagits för att genomföra bestämmelserna i denna förordning.

b) En hänvisning till det förfarande som tillämpas på lösning av individuella klagomål.

c) En sammanfattning av tillgänglighetsreglerna som gäller för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet och som tillämpas i den medlemsstaten.

d) Samlade uppgifter om klagomål***, inbegripet om vad de resulterat i och hur länge det tagit innan de färdigbehandlats***.

e) Uppgifter om påföljder som har tillämpats.

f) Andra frågor av betydelse för bättre genomförande av denna förordning.

2. Med tanke på upprättandet av dessa rapporter ska tillsynsorganen hålla statistik om individuella klagomål, enligt ämne och företag. Dessa uppgifter ska på begäran tillställas kommissionen eller de nationella utredningsmyndigheterna upp till tre år efter tillbudets datum.

Artikel 29

Samarbete mellan tillsynsorgan

De nationella tillsynsorgan som har utsetts enligt *artikel 27.1* ska med tanke på enhetligt skydd av passagerare i hela gemenskapen utbyta information om sitt arbete och principer och praxis när det gäller beslutsfattande. Kommissionen ska tillhandahålla dem stöd för detta.

Artikel 30

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder som tillämpas vid överträdelse av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att reglerna genomförs. Påföljderna***, som kan bestå av ersättning till den berörda passageraren,***måste vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser och ska utan dröjsmål anmäla alla ändringar som påverkar dem.

Torsdag 23 april 2009

Kapitel VI

Slutbestämmelser

Artikel 31

Rapportering

Senast *den …* (*) ska kommissionen lämna en rapport till *Europaparlamentet* och rådet om tillämpningen av förordningen och dess resultat. Denna rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag för mer detaljerat genomförande av bestämmelserna i denna förordning eller ändringar av förordningen.

Artikel 32

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004

I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 ska följande punkt läggas till ‖:

”19. Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* av den … *[*om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen*]* ([1]).

([1]) EUT C”

Artikel 33

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med *den …* (**). Artiklarna 6, 7, *26, 27 och 30* ska tillämpas från och med *den …* (***).
Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i ‖ den …

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

(*) *Tre år efter att denna förordning har trätt i kraft.*
(**) *Två år efter offentliggörandet av denna förordning.*
(***) *Ett år efter offentliggörandet av denna förordning.*

BILAGA I

Rätt till ersättning eller ombokning när en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet har gjort förhandsbokning

1. När denna bilaga hänvisas till ska personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet få möjlighet att välja mellan följande:

   a) — Ersättning inom sju dagar i kontanter, genom elektronisk banköverföring, bankgirering eller check eller, med passagerarens skriftliga samtycke, fulla kostnaden för biljetten till det pris som den har köpts för, för den del eller de delar av resan som inte har verkställts och för den del eller de delar som redan har verkställts om resan inte längre tjänar något syfte i förhållande till passagerarens ursprungliga resplan plus, där det är relevant,

   — en returresa till den första avresepunkten, vid första möjliga tillfälle.

   b) Ombokning till en resa med jämförbara transportvillkor till slutdestinationen vid första möjliga tillfälle.

   c) Ombokning till en resa med jämförbara transportvillkor till slutdestinationen på ett senare datum enligt passagerarens val och beroende på tillgången på biljetter.

2. Punkt 1 a ska också gälla för passagerare vars resa utgör en del av ett paket, utom rätten till ersättning när en sådan rätt uppstår enligt direktiv 90/314/EEG ‖.

3. När en stad eller en region har flera hamnar och ett *verkställande* trafikföretag erbjuder en passagerare en resa till en annan hamn än den som bokningen avsåg, ska *det verkställande* trafikföretaget stå för kostnaderna för transport av passageraren från denna andra hamn antingen till den hamn som bokningen gällde eller till en annan närliggande destination som överenskommits med passageraren.

BILAGA II

Assistans i hamnar

Den assistans och de arrangemang som är nödvändiga för att personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ska kunna

— anmäla sin ankomst till en hamn och sin begäran om assistans,

— förflytta sig från en ankomstpunkt till incheckningen, om sådan finns, eller till fartyget,

— checka in och registrera bagage, om nödvändigt,

— förflytta sig från incheckningsdisken (om sådan finns) till fartyget och genomgå emigrations-, tull- och säkerhetsförfaranden,

— gå ombord på fartyget, med hjälp av ***nödvändiga hjälpmedel***,

— förflytta sig från fartygets dörr till sina platser,

— förvara och hämta sitt bagage på fartyget,

— förflytta sig från sina platser till fartygets dörr,

— stiga av fartyget, med hjälp av hissar, rullstolar eller annan assistans som i förekommande fall kan behövas,

— hämta bagage (om nödvändigt) och genomgå immigrations- och tullförfaranden,

— förflytta sig från bagagehallen eller avstigningspunkten till en angiven utgång,

— ta sig till toaletten om så är nödvändigt.

När en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet åtföljs av en ledsagare måste denna person på begäran ges tillfälle att ge den assistans som behövs i hamnen och vid ombord- och avstigning.

Hantering av all nödvändig rörlighetsutrustning, inbegripet elektriska rullstolar.

Tillfällig ersättning av skadade eller förlorade rörelsehjälpmedel, dock inte nödvändigtvis identiska sådana, ***men de måste ha liknande tekniska egenskaper och liknande funktion.***

Markhantering av erkända ***assistanshundar***, i förekommande fall.

Förmedling, i tillgänglig form, av den information som behövs för ombord- och avstigning.

BILAGA III

Assistans ombord på fartyg

Transport av erkända assistansdjur ombord, med förbehåll för nationella bestämmelser.

Utöver medicinsk utrustning, transport av upp till två rörelsehjälpmedel per person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, inbegripet elektriska rullstolar.

Förmedling av väsentlig information, i tillgänglig form, om en resa.

Alla rimliga ansträngningar för att anpassa sittplatsen så att behoven för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet tillgodoses, på begäran och med förbehåll för säkerhetskrav och tillgång.

Assistans för att ta sig till toaletten om så är nödvändigt.

Om en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet assisteras av en ledsagare ska trafikföretaget göra alla rimliga ansträngningar för att ledsagaren ska få en sittplats bredvid personen med funktionshinder eller med nedsatt rörlighet.

BILAGA IV

Utbildning om funktionshinder

Utbildning om medvetenhet rörande funktionshinder

Utbildningen av personal som är i direkt kontakt med resenärerna inbegriper följande:

— Medvetenhet om och lämpligt bemötande av passagerare med fysiska eller sensoriska hinder (hörsel och syn), dolda svårigheter eller inlärningssvårigheter, inbegripet hur man skiljer mellan olika förmågor hos personer vars rörlighet eller orienterings- eller rörlighetsförmåga kan vara nedsatt.

— De hinder som personer med nedsatt rörlighet stöter på, inbegripet attitydmässiga, miljömässiga, fysiska och organisatoriska hinder.

— Erkända assistansdjur, inbegripet deras roll och behovet av dem.

— Hantering av oväntade händelser.

— Kunskap om mänskligt beteende och metoder för kommunikation med döva personer och personer med nedsatt hörsel, personer med nedsatt syn, personer med talsvårigheter och personer med inlärningssvårigheter.

— Allmän medvetenhet om IMO:s riktlinjer om handikappanpassning av fartyg.

— Hantering av rullstolar och andra rörelsehjälpmedel på ett varsamt sätt för att undvika skador (för alla delar av personalen med ansvar för bagagehantering om sådan förekommer).

Utbildning om assistans av personer med funktionshinder

Utbildning av personal som ger assistans till personer med nedsatt rörlighet inbegriper följande:

— Hur man kan hjälpa rullstolsanvändare flytta sig i och ur en rullstol.

— Hur man ger assistans till personer med nedsatt rörlighet som reser med ***en assistanshund***, inbegripet dessa ***hundars*** roll och behov.

— Tekniker för att eskortera blinda personer och personer med nedsatt syn ▌.

— Förståelse av de typer av utrustning som personer med nedsatt rörlighet använder som hjälp och kunskap om hur sådan utrustning hanteras.

— Användning av den gällande utrustningen för assistans vid ombordstigning och avstigning och kunskap om de lämpliga assistansförfaranden vid ombordstigning och avstigning som är avsedda att trygga säkerheten och värdigheten för personer med nedsatt rörlighet.

— Tillräcklig förståelse av behovet av tillförlitlig och yrkeskunnig assistans. Även medvetenhet om det att vissa passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kan uppleva känslor av sårbarhet under resan eftersom de är beroende av den assistans som ges.

— Kunskaper om första hjälpen.

Torsdag 23 april 2009

Passagerarnas rättigheter vid busstransporter ***I

P6_TA(2009)0281

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD))

(2010/C 184 E/68)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0817),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 71.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0469/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0250/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 23 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0237

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Gemenskapens insatser på busstransportområdet bör bland annat syfta till att sörja för ett långtgående skydd för passagerarna, som är jämförbart med andra transportsätt och gäller oavsett vart de reser. Dessutom bör full hänsyn tas till de allmänna konsumentskyddskraven.

(2) Eftersom busspassageraren är transportavtalets svagare part bör man slå vakt om passagerarnas rättigheter oavsett deras nationalitet eller bostadsort i gemenskapen.

(3) Medlemsstaterna bör kunna undanta stads- och förortstrafik från bestämmelserna i denna förordning om de säkerställer passagerarrättigheter på en jämförbar nivå genom alternativa reglerande åtgärder. Sådana åtgärder bör beakta passagerarstadgor för multimodala kollektivtrafiknät, som täcker de frågor som tas upp i artikel 1 i denna förordning. Kommissionen bör undersöka möjligheten att inrätta en uppsättning gemensamma passagerarrättigheter för stads- och förortstrafik samt regional trafik, som täcker alla transportslag, och förelägga parlamentet en rapport, vid behov tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

(4) Medlemsstaterna bör uppmuntra utvecklingen av passagerarstadgor för stads- och förortsbusstrafik samt regional busstrafik som innehåller åtaganden för busstransportföretag att höja kvaliteten på sina tjänster och bättre bemöta sina passagerares behov.

(5) EU:s åtgärder för att förbättra passagerares rättigheter vid busstransport bör beakta de särskilda kännetecken som denna transportsektor, som till största del består av små och medelstora företag, uppvisar.

(6) Passagerarna bör omfattas av skadeståndsbestämmelser som är jämförbara med andra transportsätt vid olyckor som leder till dödsfall eller skada.

([1]) *EUT C …*
([2]) *EUT C …*
([3]) *Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009.*

Torsdag 23 april 2009

(7) Passagerarna bör ha rätt till förskottsutbetalningar som täcker deras omedelbara ekonomiska behov efter en olycka.

(8) Passagerare som lidit skada till följd av en olycka som täcks av en försäkringsgaranti bör i första hand skicka sina ersättningskrav i enlighet med denna förordning till busstransportföretaget, och kan endast om busstransportföretaget inte fullgör sina skyldigheter begära att försäkringsbolaget träder in.

(9) Busstransportföretag bör vara ansvariga för förlust av eller skador på passagerares resgods på villkor som är jämförbara med *de som tillämpas på* andra transportsätt.

(10) Busstransporttjänster bör gagna allmänheten. Personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, oavsett om orsaken är handikapp, ålder eller andra faktorer, bör därför ha möjligheter att använda *busstransporttjänster* som kan jämföras med andra medborgares. Personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet har samma rätt som alla andra medborgare till fri rörlighet, valfrihet och icke-diskriminering.

(11) Mot bakgrund av artikel 9 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionshinder och för att ge personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet samma möjligheter som andra medborgare att resa med buss, bör bestämmelser om icke-diskriminering och assistans under resan införas. Dessa personer bör därför godtas för befordran och får inte vägras transport med hänvisning till deras funktionshinder eller nedsatta rörlighet, utom av orsaker som motiveras av säkerhetsskäl och föreskrivs i lag. De bör ha rätt till assistans på bussterminaler och ombord på fordonen samt vid påstigning och avstigning. För att främja social delaktighet bör personerna i fråga få assistans utan extra kostnad. Busstransportföretag bör införa tillgänglighetsbestämmelser, helst med utgångspunkt i det europeiska standardiseringssystemet.

(12) Busstransportföretag måste ge sin personal särskild utbildning så att de kan hjälpa funktionshindrade personer och personer med nedsatt rörlighet på rätt sätt. Denna utbildning bör ges inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport ([1]). Medlemsstaterna bör – i mån av möjlighet – stödja busstransportföretag då de planerar och genomför lämpliga utbildningsprogram.

(13) När beslut fattas om utformningen av nya terminaler, och i samband med omfattande renovering, bör förvaltare ***utan undantag*** ta hänsyn till behoven hos personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet. Förvaltare av bussterminaler bör under alla omständigheter ange platser där dessa personer kan anmäla sin ankomst och sitt behov av assistans.

(14) Busstransportföretag bör på liknande sätt ta hänsyn till dessa behov när de fattar beslut om utformningen av nya och nyrenoverade fordon.

(15) Medlemsstaterna bör förbättra befintlig infrastruktur, när det gäller att busstransportföretag ska kunna säkerställa tillträde för funktionshindrade personer och personer med nedsatt rörlighet samt ge lämplig assistans.

(16) EU:s åtgärder för att förbättra en hinderfri rörlighet bör främst främja ett hinderfritt tillträde till bussterminaler och hållplatser längs körsträckorna.

(17) I enlighet med slutsatserna av COST 349-projektet om bussars och långfärdsbussars tillgänglighet bör kommissionen föreslå åtgärder för tillgänglig infrastruktur, som medger samtrafik i hela EU, på bussterminaler och på busshållplatser.

([1]) ***EUT L 226, 10.9.2003, s. 4.***

(18) Busspassagerares rättigheter bör omfatta rätt till information om tjänsten före och under resan. All information av betydelse som lämnas till busspassagerare bör också lämnas i alternativa former som är tillgängliga för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet.

(19) Denna förordning bör inte begränsa busstransportföretags rätt att begära kompensation från någon, däribland tredje man, i enlighet med tillämplig lag.

(20) Passagerarnas besvär på grund av att resan ställs in eller försenas kraftigt bör begränsas. Passagerarna bör därför bli omhändertagna och informeras på lämpligt sätt. Passagerare bör ges möjlighet att avbeställa biljetten och få ersättning för biljetten eller erbjudas ombokning under tillfredsställande villkor eller information om alternativ befordran. Om busstransportföretag underlåter att lämna passagerare nödvändig assistans bör passagerarna ha rätt till ekonomisk ersättning.

(21) Busstransportföretag bör samarbeta för att anta bestämmelser på nationell nivå eller EU-nivå för att förbättra det omhändertagande och den assistans som passagerare erbjuds om deras resa avbryts, särskilt vid långa förseningar.

(22) Denna förordning ska inte påverka passagerares rättigheter enligt *rådets* direktiv 90/314/EEG *av den 13 juni 1990* om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang [1]. I fall då en paketresa ställs in av andra orsaker än att busstransporttjänsten ställs in bör denna förordning inte tillämpas.

(23) Passagerarna bör få fullständig information om sina rättigheter enligt denna förordning så att de faktiskt kan utöva sina rättigheter.

(24) Passagerare bör kunna utöva sina rättigheter genom lämpliga förfaranden för klagomål som tillämpas av busstransportföretagen eller genom att framföra klagomål till de organ som utsetts för detta ändamål av den berörda medlemsstaten.

(25) Medlemsstaterna bör sörja för och övervaka att deras busstransportföretag rent allmänt följer denna förordning och utse ett lämpligt organ för att kontrollera dess efterlevnad. Kontrollen bör inte inverka på passagerares tillgång till rättslig prövning enligt *nationella rättsliga* förfaranden ‖.

(26) Medlemsstaterna bör fastställa påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning samt se till att påföljderna tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

(27) Eftersom målen med *denna förordning*, nämligen att säkra höga och likvärdiga nivåer för skydd och assistans för passagerare vid busstransport i alla medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av det betydande internationella inslaget, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(28) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter [2].

[1] EGT L 158, 23.6.1990, s. 59.
[2] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torsdag 23 april 2009

(29) Genomförandet av denna förordning bör grundas på Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ([1]). Den förordningen bör därför ändras i enlighet med denna.

(30) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler på följande områden:

(1) Icke-diskriminering mellan passagerare med avseende på de transportvillkor som busstransportföretagen erbjuder.

(2) Busstransportföretagens skadeståndsansvar vid olyckor som leder till passagerares dödsfall eller skada eller vid förlust av eller skador på passagerares resgods.

(3) Icke-diskriminering och obligatorisk assistans för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet som reser med buss.

(4) Busstransportföretagens skyldigheter gentemot passagerarna vid inställd resa eller försening.

(5) Den information som minst ska tillhandahållas passagerarna.

(6) Hantering av klagomål.

(7) Kontroll av efterlevnaden av passagerarnas rättigheter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på persontransport av busstransportföretag i linjetrafik.

2. Medlemsstaterna får undanta stads- och förortstrafik ▌som omfattas av avtal om allmän trafik, om sådana avtal garanterar passagerarrättigheter på en nivå som är jämförbar med den som föreskrivs i denna förordning.

3. När det gäller tillfällig trafik ska endast kapitel II tillämpas.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

([1]) EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

(1) ”busstransportföretag”: ett transportföretag som i etableringsstaten har tillstånd att utföra transporter med buss i enlighet med villkoren för tillträde till marknaden i nationell lagstiftning och ett transportföretag som innehar ett giltigt gemenskapstillstånd som utfärdats i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 684/92 *av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss* ([1]) för att utföra internationell persontransport.

(2) ”tillfällig trafik”: trafik i den mening som avses i artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 684/92.

(3) ”linjetrafik”: trafik i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 684/92.

(4) ”transportavtal”: ett avtal om transport mellan ett busstransportföretag ▌ och passageraren om tillhandahållande av en eller flera transporttjänster, ***oberoende av om biljetten köpts hos ett busstransportföretag, en researrangör eller en biljettutfärdare***.

(5) ”biljett”: ett giltigt färdbevis som berättigar till transport, eller något likvärdigt i papperslös form, inbegripet i elektronisk form, som utfärdats eller godkänts av ett busstransportföretag eller av dess auktoriserade biljettutfärdare.

(6) ”biljettutfärdare”: ***samtliga mellanhänder som säljer*** busstransporttjänster, ***inklusive de tjänster som säljs som delar av ett paket*** för ett busstransportföretags eller ***en researrangörs*** räkning.

(7) ”researrangör”: en arrangör ▌ i den mening som avses i artikel 2.2 ▌ i direktiv 90/314/EEG.

(8) ”person med funktionshinder eller person med nedsatt rörlighet”: en person vars rörlighet är nedsatt vid användning av transporter på grund av någon form av fysiskt funktionshinder (sensoriskt eller motoriskt, bestående eller tillfälligt), psykiskt funktionshinder eller psykisk funktionsnedsättning eller på grund av annat funktionshinder eller ålder och vars situation kräver lämplig uppmärksamhet och anpassning till hans eller hennes särskilda behov av de tjänster som är tillgängliga för alla passagerare.

(9) ”bokning”: ett tillstånd på papper eller i elektronisk form som berättigar till transport enligt i förväg bekräftade och personligt utformade transportarrangemang.

(10) ”terminalförvaltare”: en organisatorisk enhet i en medlemsstat som har getts ansvaret för förvaltningen av en bussterminal.

(11) ”inställd resa”: en ***bestämd*** resa som inte genomförs trots att den i förväg planerats och för vilken minst en ***faktisk*** bokning gjorts.

(12) ”försening”: skillnaden mellan den tidpunkt då passageraren planerades avresa eller ankomma enligt den offentliggjorda tidtabellen och den verkliga eller förväntade avgångs- eller ankomsttiden.

(13) ”lättillgängliga format”: att alla passagerare kan komma åt samma information med hjälp av t.ex. text, punktskrift, audioformat, videoformat och/eller elektroniska format.

Artikel 4

Transportavtal och icke-diskriminerande avtalsvillkor

1. Busstransportföretaget ska förse passagerare med ett bevis för att transportavtalet har ingåtts genom att utfärda en eller flera biljetter. Biljetterna ska anses vara prima facie-bevis på att avtal har ingåtts och därmed ge de rättigheter som föreskrivs i denna förordning.

([1]) *EGT L 74, 20.3.1992, s. 1.*

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om allmän trafikplikt som kräver subventionerade taxor ska avtalsvillkor och taxor som tillämpas av busstransportföretag eller biljettutfärdare erbjudas allmänheten utan någon diskriminering på grund av slutkundens nationalitet eller bostadsort eller etableringsorten för busstransportföretaget eller biljettutfärdaren inom gemenskapen.

Artikel 5

Ansvarsbegränsning

1. Förpliktelserna enligt denna förordning får inte begränsas eller åsidosättas, exempelvis genom undantag eller en begränsande klausul i transportavtalet.

2. Busstransportföretag får erbjuda avtalsvillkor som är förmånligare för passageraren än de villkor som fastställs i denna förordning.

Kapitel II

Busstransportföretagens skadeståndsansvar gentemot passagerarna och med avseende på deras resgods

Artikel 6

Ansvar vid dödsfall eller personskada

1. Busstransportföretaget ska i enlighet med detta kapitel vara ansvarigt för skada som uppkommer till följd av att en passagerare avlider eller tillfogas personskada ▌genom olyckshändelser som har samband med driften av busstransporttjänsten och som inträffar medan passageraren uppehåller sig i ett fordon eller stiger på eller av ett fordon.

2. Busstransportföretagets skadeståndsansvar ***till följd av oaktsamhet*** ska inte omfattas av någon finansiell begränsning, genom vare sig lag, konvention eller avtal.

3. Ett busstransportföretag får inte avvisa eller begränsa sitt skadeståndsansvar för *skadeståndskrav* upp till ett belopp av 220 000 EUR ***per passagerare*** genom att bevisa att företaget iakttagit den omsorg som föreskrivs i punkt 4 a***, såvida inte det totala begärda ersättningsbeloppet överskrider det belopp för vilket obligatorisk försäkring, i enlighet med rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon ([1]), krävs enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där bussen vanligtvis är stationerad. I sådana fall ska skadeståndsansvaret vara begränsat till det beloppet.***

4. Ett busstransportföretag ska inte vara ansvarigt enligt punkt 1

a) om olyckshändelsen har orsakats av omständigheter som inte kan hänföras till själva driften av busstransporttjänsten ***eller*** som ***trafikföretaget*** inte hade kunnat undgå *eller förebygga följderna av*, även om *transportören* hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade,

b) i den utsträckning som olyckshändelsen beror på fel eller försummelse av passageraren.

5. Ingenting i denna förordning ska

a) innebära att ett busstransportföretag ensamt är skadeståndsskyldig part, eller

b) inskränka några rättigheter för ett busstransportföretag att söka ersättning från någon annan part i enlighet med en medlemsstats tillämpliga lagstiftning.

([1]) ***EUT L 8, 11.1.1984, s. 17.***

Artikel 7

Ersättning

1. Om en passagerare avlider ska ersättningen inom ramen för det skadeståndsansvar som avses i artikel 6 omfatta

a) de nödvändiga kostnader som föranleds av *passagerares dödsfall*, särskilt kostnaderna för transport av kroppen och begravningskostnaderna,

b) de ersättningsposter som anges i punkt 2*, om döden inte har inträffat omedelbart*.

2. Om en passagerare tillfogas personskada eller annan fysisk eller psykisk skada ska ersättningen täcka

a) nödvändiga kostnader, särskilt kostnaderna för vård och transport,

b) inkomstförlust till följd av förlorad eller nedsatt arbetsförmåga och ökning av levnadskostnaderna.

3. Om passagerarens död medför att en person, mot vilken den avlidne var eller i framtiden skulle ha blivit underhållsskyldig enligt lag, förlorar sitt underhåll ska ersättning också lämnas för denna förlust.

Artikel 8

Förskottsutbetalningar

1. Om en passagerare avlider eller tillfogas personskada ▌genom en olyckshändelse som har samband med driften av busstransporttjänsten***, och passageraren inte täcks av någon annan reseförsäkring,*** ska busstransportföretaget omgående, och under ***alla*** omständigheter ***inom*** femton dagar efter det att den ersättningsberättigade fysiska personens identitet har fastställts, göra de förskottsutbetalningar som behövs för att täcka omedelbara ekonomiska behov, i proportion till den skada som lidits***, förutsatt att det finns bevisning för kausalitet genom vilken transportföretaget kan tillskrivas ansvar.***

2. Vid dödsfall ska förskottsutbetalningen uppgå till minst 21 000 *EUR* per passagerare, utan att tillämpningen av punkt 1 därför påverkas.

3. En förskottsutbetalning ska inte innebära ett erkännande av skadeståndsansvar och kan kvittas mot eventuella senare utbetalningar enligt denna förordning, men den kan inte återkrävas annat än i de fall skadan uppstått genom passagerarens försumlighet eller vållande, när en annan person än den ersättningsberättigade personen har mottagit förskottsutbetalningen ***eller när de faktiska uppkomna skadorna understiger den erlagda förskottsutbetalningen***.

Artikel 9

Skadeståndsansvar för förlorat och skadat resgods

1. Busstransportföretaget är skadeståndsansvarigt för förlust av eller skador på resgods som företaget getts ansvaret för. Den högsta ersättningen ska vara 1 800 *EUR* per passagerare.

2. Vid olyckor som beror på driften av busstransporttjänsten ska busstransportföretaget vara skadeståndsansvarigt för det personliga lösöre som passagerarna hade på sig eller medförde som handbagage. Den högsta ersättningen ska vara 1 300 *EUR*.

Torsdag 23 april 2009

3. ***Ett busstransportföretag*** ska ***inte ansvara för skador i punkt 1 och 2***

a) om skadan har orsakats av omständigheter som inte kan hänföras till själva utförandet av busstransporttjänsten och som busstransportföretaget inte hade kunnat undgå, eller förebygga följderna av, även om företaget hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade,

b) i den utsträckning som skadan beror på fel eller försummelse av passageraren.

Kapitel III

Rättigheter som tillkommer personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet

Artikel 10

Förbud mot att vägra transport

1. Busstransportföretag, deras biljettutfärdare och researrangörer får inte med hänvisning till funktionshinder eller nedsatt rörlighet

a) vägra att godkänna en bokning av en transporttjänst eller att utfärda en biljett för en resa som omfattas av denna förordning,

b) neka personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet ombordstigning, förutsatt att personen i fråga har en giltig biljett eller bokning.

2. Personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet ska utan extra kostnad erbjudas bokningar och biljetter.

Artikel 11

Undantag och särskilda villkor

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 10 får busstransportföretag, deras biljettutfärdare eller researrangörer, med hänvisning till funktionshinder eller nedsatt rörlighet, vägra att godkänna en bokning, att utfärda en biljett eller neka ombordstigning för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet

▌

a) om fordonets ***konstruktion*** gör det fysiskt ***eller praktiskt*** omöjligt att ta ombord eller transportera personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet,

b) om fordonet eller infrastrukturen på avrese- eller destinationsorten eller längs körsträckan inte utrustats på ett sätt som garanterar en säker transport av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Om transportföretag, biljettutfärdare eller researrangörer vägrar att godkänna en bokning av de skäl som anges i ***led a eller b*** ska de göra rimliga ansträngningar att föreslå ett godtagbart alternativ för personen i fråga.

2. En person med funktionshinder eller en person med nedsatt rörlighet som nekats ombordstigning på grund av sitt funktionshinder eller sin nedsatta rörlighet ska erbjudas ***att välja mellan att utnyttja sin*** rätt till återbetalning och ***en*** rimlig alternativ befordran till bestämmelseorten inom jämförbara tidsramar.

3. ▌Biljettutfärdare eller researrangörer ***får*** kräva att personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet ska ledsagas av en annan person som kan ge den assistans som personen kräver, om detta är strikt nödvändigt, ***och om***

a) de villkor som anges i punkt 1 a eller b uppfylls, eller

b) besättningen på ett fordon består av enbart en person som kör fordonet och som inte kan bistå en funktionshindrad person eller en person med nedsatt rörlighet på det sätt som beskrivs i bilaga I.

4. Busstransportföretag, biljettutfärdare eller researrangörer som använder sig av undantaget enligt punkt 1 ska utan dröjsmål underrätta personen med funktionshinder eller personen med nedsatt rörlighet om skälen för detta, eller på begäran skriftligen underrätta personen i fråga senast fem arbetsdagar efter ***begäran***.

Artikel 12

Tillgänglighet och information

1. Busstransportföretag ska, ***i samarbete*** med ▌organisationer som företräder personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet samt tillsynsorgan enligt artikel 27, fastställa icke-diskriminerande tillgänglighetsbestämmelser för transport av personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet ***och deras ledsagare***, så att tillämpliga säkerhetskrav kan uppfyllas. Dessa bestämmelser ska innehålla alla villkor för busstrafiktjänsternas tillgänglighet och om förutsättningarna för att kunna ta sig på och av fordonen samt om vilka hjälpmedel som finns ombord ***samt de hjälpmedel de utrustats med***.

2. Busstransportföretag och biljettutfärdare ska senast vid bokningstillfället se till att de bestämmelser som föreskrivs i punkt 1 finns att tillgå i ***lättillgängliga*** format och på samma språk som information i allmänhet görs tillgänglig för passagerarna. När denna information lämnas ska särskild vikt fästas vid behoven hos personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet.

3. Busstransportföretag ska på begäran ***omedelbart*** tillhandahålla den internationella lagstiftning, gemenskapslagstiftning eller nationella lagstiftning i vilken säkerhetskraven fastställs och på vilken de icke-diskriminerande tillgänglighetsbestämmelserna grundar sig. ***Dessa måste tillhandahållas i lättillgängliga format.***

4. Researrangörer ska tillhandahålla de bestämmelser som föreskrivs i punkt 1 och som gäller för resor som ingår i paketresor, semesterpaket och andra paketresor som de arrangerar, säljer eller erbjuder till försäljning.

5. Busstransportföretag, deras biljettutfärdare eller researrangörer ska se till att all relevant information om transportvillkoren, reseinformation och information om tjänsternas tillgänglighet***, även när det gäller bokning och information på Internet,*** finns att tillgå i ▌lättillgängliga format för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet, ***inbegripet personer som inte kan resa utan assistans på grund av sin höga eller låga ålder samt deras ledsagare***.

Artikel 13

Rätt till assistans

1. Terminalförvaltare och busstransportföretag ska se till att personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet kostnadsfritt får lämplig assistans enligt bilaga I före, ***efter och om möjligt*** under resan. ***Assistansen ska anpassas till de individuella behoven hos personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.***

2. Terminalförvaltare och busstransportföretag får ge assistansen i egen regi eller ingå avtal med en eller flera andra parter som ska tillhandahålla assistansen. De får ingå sådana avtal på eget initiativ eller på begäran.

Terminalförvaltare och busstransportföretag som ingår avtal med en eller flera andra parter om att lämna assistans ska dock förbli ansvariga för att assistansen tillhandahålls.

3. Bestämmelserna i detta kapitel ska inte hindra terminalförvaltare eller busstransportföretag från att lämna assistans av högre standard än vad som avses i bilaga I eller tillhandahålla ytterligare tjänster utöver dem som anges där.

Artikel 14

Rätten till assistans på terminaler

1. Senast sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna utse bussterminaler där assistans för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet ska tillhandahållas, med hänsyn till behovet av att säkra tillgänglighet till tjänsterna i de flesta områden. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta. ***Kommissionen ska tillgängliggöra en förteckning över de utsedda bussterminalerna på Internet.***

2. Terminalförvaltaren för en terminal som utsetts av en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska ansvara för att personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet utan extra avgifter får den assistans som anges i del a i bilaga I, förutsatt att personen uppfyller de villkor som anges i artikel 16.

3. Om en erkänd assistanshund krävs ska denna beredas plats, under förutsättning att busstransportföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören har underrättats om detta i enlighet med gällande nationella bestämmelser om transport av assistanshundar.

Artikel 15

Rätten till assistans ombord

Busstransportföretag ska kostnadsfritt lämna personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet minst den assistans som anges i del b i bilaga I ▌ vid påstigning och avstigning, förutsatt att personen uppfyller de villkor som anges i artikel 16.

Artikel 16

Villkor för assistans

1. Busstransportföretag, terminalförvaltare, biljettutfärdare och researrangörer ska samarbeta för att lämna assistans till personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet, under förutsättning att busstransportföretaget, terminalförvaltaren, biljettutfärdaren eller researrangören minst ***24 timmar*** innan assistansen erfordras har meddelats om behovet av sådan assistans***, såvida inte den som tillhandahåller assistansen föreslår en kortare frist för underrättelsen eller en sådan kortare frist har överenskommits mellan den som tillhandahåller assistansen och passageraren***.

2. Busstransportföretag, biljettutfärdare och researrangörer ska vidta de åtgärder som krävs för att underlätta mottagandet av meddelanden om behovet av assistans från personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet. ***Passageraren ska få en bekräftelse på att underrättelsen av behovet av assistans har mottagits. Dessa skyldigheter*** ska gälla vid alla deras försäljningsställen, även vid telefon- och Internetförsäljning.

3. Om inget meddelande i enlighet med punkt 1 lämnas ska busstransportföretag, terminalförvaltare, biljettutfärdare och researrangörer i all rimlig utsträckning se till att den assistans som krävs lämnas för att personen med funktionshinder eller personen med nedsatt rörlighet ska kunna stiga på avgående buss, byta till anslutande buss eller stiga av en ankommande buss till vilken han eller hon köpt biljett.

4. Assistans ska lämnas under förutsättning att personen infinner sig på angiven plats

— vid den tidpunkt som i förväg avtalats med busstransportföretaget och som får vara högst 60 minuter före *resans angivna* avgångstid, eller

— om ingen tidpunkt avtalats, senast 30 minuter före *resans angivna* avgångstid***, såvida inte den som tillhandahåller assistansen föreslår något annat eller den som tillhandahåller assistansen och passageraren har kommit överens om något annat***.

5. Terminalförvaltaren för en terminal som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artikel 14.1 ska, med hänsyn till lokala förhållanden och utan att andras förfoganderätt över områden utanför terminalen åsidosätts, ange ankomst- och avreseplatser som står under terminalförvaltarens direkta kontroll, både inom och utanför terminalbyggnaden, där personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet kan anmäla sin ankomst och begära assistans.

6. De ***särskilda*** platser som avses i punkt 3 ska vara tydligt markerade***, tillgängliga och igenkännbara för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet*** och vid dessa ska finnas ***nödvändig*** information om terminalen och den assistans som tillhandahålls, i lättillgängligt format.

Artikel 17

Vidarebefordran av information till tredje part

1. Om avtal har ingåtts om tillhandahållandet av assistans och busstransportföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören får ett meddelande om behovet av assistans minst 48 timmar före resans angivna avgångstid ska relevant information vidarebefordras så att underleverantören får ***meddelandet*** minst 36 timmar före *resans* angivna *avgångstid*.

2. Om avtal har ingåtts om tillhandahållandet av assistans och busstransportföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören inte får ett meddelande om behovet av assistans minst 48 timmar före resans angivna avgångstid ska ***meddelandet*** vidarebefordras till underleverantören så snart som möjligt.

Artikel 18

Utbildning

Busstransportföretag ***och terminalförvaltare*** ska

a) se till att all deras personal, inbegripet underleverantörens personal, som tillhandahåller direkt assistans till personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet vet hur man ska tillgodose behoven hos personer med olika former av funktionshinder eller rörelsenedsättning,

b) ge utbildning om assistans för personer med funktionshinder och medvetenhet om funktionshinder enligt beskrivningen i bilaga II till all sin personal som är i direkt kontakt med resenärerna,

c) se till att all ny personal vid anställningen får utbildning om funktionshinder och att personalen när så är lämpligt genomgår fortbildningskurser.

Artikel 19

Ersättning rörande rullstolar och rörlighetshjälpmedel

1. Om rullstolar eller andra rörlighetshjälpmedel eller delar av dem kommer bort eller skadas medan de hanteras i terminalen eller transporteras ombord *på en buss* ska den passagerare som äger utrustningen erhålla ersättning från busstransportföretaget eller terminalförvaltaren, beroende på vem som hade ansvaret för utrustningen när den kom bort eller skadades.

Torsdag 23 april 2009

Vid behov ska alla ansträngningar göras för att snabbt få fram ersättande utrustning ***med liknande tekniska egenskaper och liknande funktion som den förkomna eller skadade utrustningen***.

2. Ett busstransportföretag ska inte ansvara för skador i punkt 1

a) om skadan har orsakats av omständigheter som inte kan hänföras till själva utförandet av busstransporttjänsten och som busstransportföretaget inte hade kunnat undgå, eller förebygga följderna av, även om företaget hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade,

b) i den utsträckning som skadan beror på fel eller försummelse av passageraren.

3. Det ▌ ersättningsbelopp som betalas enligt denna artikel ***ska motsvara den faktiska skadan som uppkommit***.

Kapitel IV

Busstransportföretagens skyldigheter vid avbruten resa

Artikel 20

Ansvar vid inställda resor och kraftiga förseningar

1. Busstransportföretag ska vara skadeståndsansvariga vid inställda resor***, överbokningar*** och ▌ vid försening av avgången med mer än två timmar. ***Busstransportföretaget ska enbart ansvara för inställda resor och förseningar till följd av omständigheter som det kan råda över. Detta ansvar omfattar inte förseningar till följd av köer, gräns- och/eller fordonskontroller*** I ***samtliga fall där företag är ansvariga*** ska de berörda passagerarna åtminstone

a) erbjudas alternativ befordran ***utan extra kostnad och*** på rimliga villkor eller, om det inte är möjligt, informeras om lämplig alternativ befordran som tillhandahålls av andra transportföretag,

b) få ersättning motsvarande biljettpriset om de inte godtar alternativ befordran enligt led a,

c) ***utöver den ersättning som det hänvisas till i led b*** ha rätt till ersättning motsvarande ***50 %*** av biljettpriset om busstransportföretaget inte kan tillhandahålla alternativ befordran eller information enligt led a*; ersättningen* ska betalas senast en månad efter det att ersättningsanspråket lämnades in,

d) då de accepterar den erbjudna alternativa befordran, ha rätt till ersättning motsvarande 50 % av biljettpriset utan att förlora sin rätt till transport; biljettpriset ska motsvara den totala kostnad som passageraren betalat för den försenade delen av resan och ersättningen ska betalas senast en månad efter det att ersättningsanspråket lämnades in,

e) erbjudas måltider och förfriskningar mot bakgrund av väntetidens omfattning, om sådana på ett rimligt sätt kan tillhandahållas,

f) erbjudas hotell eller annan inkvartering och transport mellan terminalen och inkvarteringen om en övernattning blir nödvändig innan resan kan fortsätta,

g) då bussen inte längre är körduglig, erbjudas transport från den plats där det körodugliga fordonet befinner sig till en lämplig väntplats och/eller terminal, varifrån resan kan fortsätta.

2. I andra fall än de som omfattas av punkt 1 ska busstransportföretag vara skadeståndsansvariga vid försening av ankomsten med mer än två timmar, där förseningen beror på

— förarens försummelse och fel, eller

— ett tekniskt fel i fordonet.

I sådana fall ska de berörda passagerarna åtminstone

a) ha rätt till ersättning motsvarande 50 % av biljettpriset; biljettpriset ska motsvara den totala kostnad som passageraren betalat för den försenade delen av resan och ersättningen ska betalas senast en månad efter det att ersättningsanspråket lämnades in,

b) erbjudas sådan assistans som avses i punkt 1 e–g i denna artikel.

3. Busstransportföretaget ska vara befriat från detta ansvar när den inställda resan eller förseningen kan hänföras till följande orsaker:

a) Omständigheter som inte är förbundna med bussdriften och som busstransportföretaget inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av, även om företaget hade iakttagit den omsorg som omständigheterna i det särskilda fallet påkallade.

b) Passagerarens egen försummelse.

c) Tredje mans handlande som busstransportföretaget inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av, även om företaget hade iakttagit den omsorg som omständigheterna i det särskilda fallet påkallade.

Artikel 21

Tillhandahållande av information

1. Vid förseningar ska busstransportföretaget eller, i tillämpliga fall, terminalförvaltaren informera passagerarna om förväntad avgångs- och ankomsttid så snart dessa uppgifter finns att tillgå, dock senast 30 minuter efter en *resans angivna avgångstid* respektive en timme före en planerad *ankomsttid*. ***Sådana uppgifter ska också tillhandahållas personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet i lättillgängliga format.***

2. Om passagerare missar en anslutning på grund av en försening ska busstransportföretaget göra rimliga ansträngningar för att informera berörda passagerare om alternativa anslutningar.

Artikel 22

Ytterligare anspråk

Tillämpningen av denna förordning ***ska inte påverka en passagerares rätt till ytterligare ersättning***. ***Ersättning som beviljas i enlighet med denna förordning får räknas av från sådan ersättning.***

Torsdag 23 april 2009

Artikel 23

Ytterligare åtgärder till förmån för passagerare

Trafikföretagen ska samarbeta för att anta arrangemang på nationell eller europeisk nivå med *intressenter*, yrkesorganisationer, kundorganisationer, passagerare och personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet som deltagare. Dessa åtgärder ska syfta till att förbättra omsorgen om passagerare, *särskilt* vid kraftiga förseningar och avbrutna eller inställda resor ***och prioritera omhändertagande av passagerare med särskilda behov till följd av funktionshinder, nedsatt rörlighet, sjukdom, hög ålder och graviditet samt av små barn och ledsagare***.

I händelse av kraftiga förseningar och avbrutna eller inställda resor ska omhändertagandet inriktas på att tillhandahålla passagerarna läkarvård och mat och dryck enligt behov, regelbundet uppdaterad information och, i förekommande fall, alternativa researrangemang och inkvartering.

Kapitel V

Information till passagerarna och hantering av klagomål

Artikel 24

Rätt till reseinformation

Terminalförvaltare och busstransportföretag ska ge passagerarna tillräcklig information under hela deras resa i ***lättillgängliga*** format ▌.

Artikel 25

Information om passagerarnas rättigheter

‖ Busstransportföretag och terminalförvaltare ska se till att passagerarna senast vid avgång och under resan ges lämplig och förståelig information om deras rättigheter enligt denna förordning. Informationen ska lämnas i ***lättillgängliga*** format ▌. Denna information ska innefatta kontaktuppgifter för det tillsynsorgan som medlemsstaten utsett i enlighet med artikel 27.1.

Artikel 26

Klagomål

1. Busstransportföretag ska***, då ett sådant inte redan finns,*** inrätta ett system för hantering av klagomål med avseende på de rättigheter och skyldigheter som anges i denna förordning***, vilket ska vara tillgängligt för samtliga passagerare, inbegripet passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet***.

2. Passagerare får framföra klagomål till busstransportföretaget inom en månad från den dag då en tjänst tillhandahölls eller skulle ha tillhandahållits. Mottagaren av klagomålet ska inom 20 arbetsdagar antingen avge ett motiverat svar eller, när så är berättigat, informera passageraren om vid vilken tidpunkt ett svar kan förväntas. Svarstiden får inte överstiga två månader från mottagandet av klagomålet.

3. Om inget svar lämnas inom de tidsfrister som anges i punkt 2 ska klagomålet anses ha godtagits.

4. Busstransportföretag ska årligen utarbeta en rapport om antalet klagomål samt vad klagomålen gällt, det genomsnittliga antalet dagar som krävdes för att svara på klagomålen och vilka korrigerande åtgärder som vidtagits.

Torsdag 23 april 2009

Kapitel VI

Kontroll av efterlevnad och nationella tillsynsorgan

Artikel 27

Nationella tillsynsorgan

1. Varje medlemsstat ska utse ett eller flera tillsynsorgan som ska ansvara för att denna förordning efterlevs. Varje organ ska vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att passagerarnas rättigheter respekteras, inklusive efterlevnad av tillgänglighetsbestämmelserna i artikel 12. Varje organ ska i fråga om sin organisation, sina finansieringsbeslut, sin rättsliga struktur och sitt beslutsfattande vara oberoende ▌.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilket eller vilka organ som har utsetts enligt denna punkt och om deras respektive uppgifter.

3. Dessa organ ska samarbeta med organisationer som företräder busstransportföretagen och konsumenterna, inklusive organisationer som företräder funktionshindrade personer och personer med nedsatt rörlighet.

4.. Passagerare får framföra klagomål om en påstådd överträdelse av denna förordning till det organ som utsetts enligt punkt 1.

5. Medlemsstater som valt att undanta vissa tjänster i enlighet med artikel 2.2 ska se till att det finns en jämförbar mekanism för kontroll av att passagerarnas rättigheter efterlevs.

Artikel 28

Rapport om kontrollen av efterlevnaden

1. De tillsynsorgan som utsetts i enlighet med artikel 27.1 ska den 1 juni varje år offentliggöra en rapport om sin verksamhet under föregående år, som bl.a. ska innehålla

a) en beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att genomföra bestämmelserna i denna förordning,

b) en hänvisning till förfarandet för hanteringen av enskilda klagomål,

c) en sammanfattning av de tillgänglighetsbestämmelser för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet som gäller i medlemsstaten i fråga,

d) aggregerade uppgifter om klagomål, ***inbegripet om vad de resulterat i och om hur lång tid som gått innan de färdigbehandlats,***

e) uppgifter om påföljder som tillämpats,

f) andra frågor av betydelse för en bättre kontroll av efterlevnaden av denna förordning.

2. För att kunna sammanställa en sådan rapport ska tillsynsmyndigheterna föra statistik över enskilda klagomål, uppdelade efter ämne och berört företag. Sådana uppgifter ska på begäran lämnas till kommissionen eller nationella utredningsorgan upp till tre år efter händelsen.

Artikel 29

Samarbete mellan tillsynsorgan

För att säkra ett konsekvent skydd av passagerarna i hela gemenskapen ska de nationella tillsynsorgan som utsetts i enlighet med artikel 27.1 utbyta information om sitt arbete, sina beslutsprinciper och sin beslutspraxis. Kommissionen ska stödja tillsynsorganen i detta arbete.

Torsdag 23 april 2009

Artikel 30

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för påföljder vid överträdelse av denna förordning och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att bestämmelserna följs. ***Påföljderna, som kan bestå av utbetalning av ersättning till den berörda passageraren,*** ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och ska utan dröjsmål anmäla varje senare ändring av dem.

Kapitel VII

Slutbestämmelser

Artikel 31

Rapport

Kommissionen ska senast … (*) överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur förordningen tillämpas och om dess verkan. Rapporten ska vid behov kompletteras med lagstiftningsförslag som omfattar ett mer detaljerat genomförande av bestämmelserna i denna förordning eller ändringar av förordningen.

Artikel 32

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004

I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 ska följande punkt läggas till:

”18. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr … om passagerarnas rättigheter vid busstransport och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 *om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om samarbete om konsumentskydd)* (EUT L …).”

Artikel 33

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

2. Den ska tillämpas från och med den … (**).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ‖ den

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

(*) *EUT: Tre år efter det att denna förordning har trätt ikraft.*
(**) *EUT: Två år efter det att denna förordning har trätt ikraft*

Torsdag 23 april 2009

BILAGA I

Assistans som ska lämnas till personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet

a) Assistans på terminaler

Assistans och arrangemang som är nödvändiga för att möjliggöra för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet att

— anmäla sin ankomst till terminalen och begära assistans på angivna platser,

— förflytta sig från en angiven plats till *biljettkassa*, väntsal och påstigningsområde.

b) Assistans ombord

Assistans och arrangemang som är nödvändiga för att möjliggöra för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet att

— gå ombord på fordonet, med hjälp av hissar, rullstolar eller annan lämplig utrustning,

— lasta sitt resgods,

— hämta sitt resgods,

— stiga av fordonet,

— ta sig till toaletten om så är ***möjligt***,

— medföra***, i mån av möjlighet,*** en erkänd assistanshund ombord på bussen,

— förflytta sig till sina platser,

— få väsentlig information om resan i tillgänglig form,

— om möjligt stiga på och av fordonet under pauser i resan.

Torsdag 23 april 2009

BILAGA II

Utbildning om funktionshinder

a) Utbildning om medvetenhet rörande funktionshinder

Utbildningen av personal som är i direkt kontakt med resenärerna inbegriper följande:

— Medvetenhet om och lämpligt bemötande av passagerare med fysiska eller sensoriska hinder (hörsel och syn), dolda svårigheter eller inlärningssvårigheter, inbegripet hur man skiljer mellan olika förmågor hos personer vars rörlighet eller orienterings- eller rörlighetsförmåga kan vara nedsatt.

— De hinder som personer med nedsatt rörlighet stöter på, inbegripet attitydmässiga, miljömässiga, fysiska och organisatoriska hinder.

— Erkända *assistanshundar*, inbegripet deras roll och behovet av dem.

— Hantering av oväntade händelser.

— Kunskap om mänskligt beteende och metoder för kommunikation med döva personer och personer med nedsatt hörsel, personer med nedsatt syn, personer med talsvårigheter och personer med inlärningssvårigheter.

— Hantering av rullstolar och andra rörelsehjälpmedel på ett varsamt sätt för att undvika skador (för alla delar av personalen med ansvar för bagagehantering om sådan förekommer).

b) Utbildning om assistans av personer med funktionshinder

Utbildning av personal som ger assistans till personer med nedsatt rörlighet inbegriper följande:

— Hur man kan hjälpa rullstolsanvändare flytta sig i och ur en rullstol.

— Hur man ger assistans till personer med nedsatt rörlighet som reser med *en erkänd assistanshund*, inbegripet dessa *hundars* roll och behov.

— Tekniker för att eskortera blinda personer och personer med nedsatt syn och för hantering och transport av erkända ***assistanshundar, med beaktande av att assistanshundar är utbildade för att lyda endast ägarens tillsägelser och inte bör hanteras av besättningen när de är i tjänst***.

— Förståelse av de typer av utrustning som personer med nedsatt rörlighet använder som hjälp och kunskap om hur sådan utrustning hanteras.

— Användning av den gällande utrustningen för assistans vid ombordstigning och avstigning och kunskap om de lämpliga assistansförfaranden vid ombordstigning och avstigning som är avsedda att trygga säkerheten och värdigheten för personer med nedsatt rörlighet.

— Tillräcklig förståelse av behovet av tillförlitlig och yrkeskunnig assistans. Även medvetenhet om det att vissa passagerare med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kan uppleva känslor av sårbarhet under resan eftersom de är beroende av den assistans som ges.

— Kunskaper om första hjälpen.

Torsdag 23 april 2009

Skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter ***I

P6_TA(2009)0282

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/116/EG om skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter (KOM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD))

(2010/C 184 E/69)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0464),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 47.2, 55 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0281/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för kultur och utbildning (A6-0070/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 23 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0157

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/…/EG* om ändring av ‖ direktiv 2006/116/EG om skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2, 55 och 95,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [2], och

av följande skäl:

(1) Enligt *Europaparlamentets och rådets* direktiv 2006/116/EG av den 12 december 2006 om skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter [3] är skyddstiden för utövande konstnärer och fonogramframställare 50 år.

(2) För utövande konstnärer inleds skyddstiden vid framförandet eller, i fråga om upptagningar av ett framförande som ges ut eller framförs offentligt inom 50 år efter framförandet, ***vid*** den första utgivningen eller från det första offentliga framförandet, beroende på vilken dag som infaller först.

(3) För fonogramframställare inleds skyddstiden när upptagningen görs på ett fonogram eller när fonogrammet *publicerats* inom 50 år efter upptagningen, eller, om det inte *överfördes till allmänheten*, när det *publicerats* inom 50 år efter upptagningen.

(4) De utövande konstnärernas kreativa bidrag har en socialt erkänd betydelse och behöver skyddas på en nivå där det kreativa och konstnärliga bidraget erkänns.

(5) Utövande konstnärer inleder i regel sin karriär under unga år och den gällande skyddstiden på 50 år ***som ska tillämpas*** för ***upptagning av*** framföranden är ofta för kort för att skydda framförandena under konstnärernas hela livstid. ***En del av*** de utövande konstnärerna står därför inför ett inkomstbortfall under slutet av sin livstid. De kan ofta inte heller *stödja sig* på sina rättigheter *för* att förhindra eller begränsa ***eventuell*** tvivelaktig användning av deras framföranden medan de ännu lever.

(6) Intäkterna från ensamrätterna till återgivning och tillhandahållande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället [4], samt skälig ersättning för återgivning för privat bruk enligt det direktivet och intäkterna från ensamrätterna till distribution och uthyrning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter [5], bör tillfalla utövande konstnärer åtminstone under hela deras livstid.

---

[1] *Yttrande av den 14 januari 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).*
[2] *Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009.*
[3] EUT L 372, 27.12.2006, s. 12.
[4] EGT L 167, 22.6.2001, s. 10.
[5] EUT L 376, 27.12.2006, s. 28.

(7) Skyddstiden för upptagningar av framföranden och för fonogram bör därför förlängas till ***70 år*** efter ***den relevanta händelsen***.

(8) ▌Rättigheterna till upptagning av framförandet *bör* återgå till den utövande konstnären om en fonogramframställare inte saluför tillräckligt antal exemplar ***enligt definitionen i Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram samt radioföretag*** av ett fonogram som utan en förlängning inte längre skulle skyddas av upphovsrätt, eller inte gör ett sådant fonogram tillgängligt för allmänheten. ***Detta alternativ bör vara möjligt efter det att fonogramframställaren har haft en rimlig tid på sig att utföra båda dessa former av utnyttjande. Därför ska fonogramframställarens rättigheter till fonogrammet upphöra, för att undvika en situation där dessa rättigheter skulle existera parallellt med den utövande konstnärens rättigheter till upptagningen av framförandet medan de senare rättigheterna inte längre överlåts eller upplåts till fonogramframställaren.***

(9) När utövande konstnärer inleder ett avtalsförhållande med en fonogramframställare måste de i regel överlåta *eller upplåta* sina ensamrätter till återgivning, distribution, uthyrning och tillhandahållande av upptagningarna till fonogramframställaren. I utbyte får ***en del av*** de utövande konstnärerna ett förskott på royalties och börjar få betalningar först efter att fonogramframställaren har tjänat in förskottet och gjort eventuella avdrag enligt avtalet. ***Andra utövande konstnärer överlåter eller upplåter sina ensamrätter mot en engångsbetalning (icke-återkommande betalning). Detta gäller särskilt utövande konstnärer som medverkar i bakgrunden och som inte omnämns i listan över medverkande (”icke-etablerade artister”) men ibland även utövande konstnärer som omnämns i listan över medverkande (”etablerade artister”).*** ▌

(10) En rad kompletterande övergångsåtgärder bör införas för att säkerställa att utövande konstnärer, som har överlåtit sina ensamrätter till fonogramframställare ▌, omfattas av fördelarna med förlängningen. ▌

(11) En första kompletterande ***åtgärd*** bör vara att fonogramframställarna ska vara skyldiga att minst en gång om året avdela ***ett belopp som motsvarar*** 20% av intäkterna från ensamrätterna till distribution, återgivning och tillhandahållande av fonogram. ***Med intäkter avses fonogramframställarens intäkter före avdrag för kostnader.***

▌

(12) Dessa ***betalningar*** ska reserveras uteslutande för utövande konstnärer vars framföranden är upptagna på fonogram och som har överlåtit ***eller upplåtit*** sina rättigheter till fonogramframställare mot en engångsbetalning. ***Betalningar*** som har avdelats på detta sätt ska minst en gång om året fördelas individuellt till icke-etablerade utövande konstnärer. ***En sådan fördelning bör*** anförtros rättighetsförvaltande organisationer ***och*** det ***är*** tillåtet att tillämpa nationella regler *för* intäkter som inte får fördelas. ***För att undvika en oproportionerlig börda vid insamlingen och förvaltningen av dessa intäkter kan medlemsstaterna införa regler om i vilken utsträckning mikroföretag omfattas av skyldigheten att bidra, när sådana betalningar verkar orimliga i förhållande till kostnaderna för att samla in och förvalta sådana intäkter.***

(13) Enligt artikel 5 i direktiv 2006/115/*EG* ‖ har dock utövande konstnärer redan en oeftergivlig rätt till skälig ersättning för uthyrning av bl.a. fonogram. Enligt avtalspraxis *varken* överlåter *eller upplåter* utövande konstnärer i regel inte heller till fonogramframställarna sina rättigheter att kräva en enda skälig ersättning för utsändning och offentligt framförande enligt artikel 8.2 i direktiv 2006/115/EG och att kräva skälig ersättning för återgivningar för privat användning enligt artikel 5.2 b i direktiv 2001/29/EG. Vid beräkningen av det totalbelopp som en fonogramframställare *bör* avdela för betalning av tilläggsersättningen *bör* därför inte medtas sådana intäkter som fonogramframställaren har haft från uthyrning av fonogram ***eller*** från ***den*** enda ***skäliga betalningen*** för utsändning och offentligt framförande ***eller*** från ***den skäliga ersättningen*** för privat kopiering.

Torsdag 23 april 2009

(14) En andra kompletterande åtgärd för att skapa balans i avtal där utövande konstnärer överlåter sina ensamrätter till royalty till en fonogramframställare bör vara "tabula rasa" (rent hus) för de utövande konstnärer som har överlåtit sina ovannämnda ensamrätter till fonogramframställare i utbyte mot royalty eller ersättning. För att de utövande konstnärerna ska kunna dra full nytta av förlängningstiden eller den förlängda skyddstiden bör medlemsstaterna se till att royalty eller ersättning utan avdrag för förskottsbetalningar eller avtalsenliga avdrag betalas till den utövande konstnären enligt avtalet mellan konstnären och fonogramframställaren under förlängningstiden.

(15) *Av rättssäkerhetsskäl* bör det föreskrivas att i avsaknad av klara indikationer på motsatsen ***i avtalet*** ska en avtalsbaserad överlåtelse eller upplåtelse av rättigheter till upptagningen av ett framförande, avtalad före det datum då medlemsstaterna senast ska anta åtgärder för att genomföra *det här* direktivet, fortsätta att gälla under den förlängda skyddstiden. ▌

(16) Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att vissa villkor i avtal som avser regelbunden ersättning kan omförhandlas till förmån för de utövande konstnärerna. Medlemsstaterna bör ha inrättat förfaranden som kan användas om omförhandlingarna misslyckas.

▌

(17) Eftersom målen med de kompletterande åtgärderna inte i tillräcklig *utsträckning* kan *uppnås* av medlemsstaterna, då nationella åtgärder inom området antingen leder till störning av *konkurrensen* eller påverkar räckvidden för de ensamrätter som en fonogramframställare har enligt gemenskapens lagstiftning, och *de* därför bättre kan *uppnås* på gemenskapsnivå, *kan* gemenskapen vidta åtgärder, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen, *i den artikeln*, går detta direktiv inte *utöver* vad som är nödvändigt för att *uppnå* dessa mål.

(18) Detta direktiv påverkar inte nationella regler och avtal som är förenliga med dess bestämmelser, till exempel kollektivavtal som ingåtts i medlemsstaterna mellan organisationer som företräder de utövande konstnärerna och producentorganisationer.

(19) I vissa medlemsstater används för musikverk med text en gemensam skyddstid, som beräknas från dödsdagen för den sist överlevande upphovsmannen, medan separata skyddstider gäller för musik och text i andra medlemsstater. Musikverk med text är till övervägande delen gemensamt skrivna verk. Exempelvis ***är en*** opera ofta ***ett verk av en libretto-författare och en kompositör***. Inom genrer som jazz, rock och pop är den skapande processen dessutom ofta kollaborativ till sin natur.

(20) Följaktligen är harmoniseringen av skyddstiden för musikverk med text***, vars text och musik skapats i syfte att användas tillsammans***, ofullständig, något som ger upphov till hinder för den fria rörligheten för varor och tjänster, exempelvis när det gäller kollektiv rättighetsförvaltning över nationsgränserna. ***För att se till att sådana hinder avskaffas bör samma harmoniserade skyddstid tillämpas i samtliga medlemsstater för alla sådana verk som omfattas av ett skydd det datum då medlemsstaterna är skyldiga att införliva detta direktiv i sin nationella lagstiftning.***

(21) Direktiv 2006/116/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(22) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna, samt att offentliggöra dessa tabeller.

Torsdag 23 april 2009

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar till direktiv 2006/116/EG

Direktiv 2006/116/EG ska ändras på följande sätt:

1. *I artikel 1 ska följande punkt läggas till:*

”7. Skyddstiden för ett musikverk med text ska upphöra 70 år efter dödsdagen för den sist avlidne av följande personer, oberoende av om dessa personer betecknas som medförfattare eller inte: textförfattaren och ***den person som komponerat den musikaliska kompositionen, förutsatt att båda bidragen skapades specifikt för motsvarande musikaliska komposition med text***.”.

2. *Artikel 3 ska ändras på* följande *sätt*:

a) Punkt 1 andra stycket ska ersättas med följande:

”Dock gäller att

— om en upptagning av framförandet i annan form än på ett fonogram lagligen ges ut eller lagligen framförs offentligt inom denna tid, ska rättigheterna upphöra 50 år från dagen för den första utgivningen eller det första offentliga framförandet, beroende på vilken dag som infaller först,

— om en upptagning av framförandet på ett fonogram lagligen ges ut eller lagligen framförs offentligt inom denna tid, ska rättigheterna upphöra ***70 år*** från dagen för den första utgivningen eller det första offentliga framförandet, beroende på vilken dag som infaller först.”.

b) I *punkt 2* andra och tredje meningen ‖ ska siffran ”50” ersättas med siffran ”***70***”.

c) Följande punkter ska införas:

”2a. Om fonogramframställaren, 50 år efter det att fonogrammet lagligen getts ut, eller, om någon laglig utgivning inte ägt rum, 50 år efter det att det lagligen framfördes offentligt, inte saluför fonogrammet i tillräckligt antal exemplar eller gör det tillgängligt för allmänheten, via tråd eller trådlöst, på sådant sätt att allmänheten kan nå det från den plats och på tid den själv väljer, får den utövande konstnären säga upp det avtal genom vilket han eller hon överlåtit eller upplåtit sina rättigheter avseende upptagningen av framförandet till en fonogramframställare (nedan kallat avtal om överlåtelse eller upplåtelse). Rätten att säga upp avtalet kan utövas om framställaren inom ett år efter det att den utövande konstnären meddelat sin avsikt att säga upp avtalet i enlighet med den förra meningen inte utför de båda former av utnyttjande som nämns i den meningen. Den utövande konstnären kan inte frånsäga sig denna uppsägningsrätt. Om ett fonogram innehåller en upptagning som gjorts av flera utövande konstnärer tillsammans, får avtalen om överlåtelse eller upplåtelse sägas upp i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning. Om avtalet om överföring eller upplåtelse sägs upp i enlighet med denna punkt, ska fonogramframställarens rättigheter till fonogrammet upphöra.

2b. När ett avtal om överlåtelse eller upplåtelse ger den utövande konstnären rätt att kräva en engångsersättning ska den utövande konstnären ha rätt till en årlig tilläggsersättning från fonogramframställaren för varje helt år som följer direkt på det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen gavs ut, eller om någon sådan laglig utgivning inte ägt rum, det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen framfördes offentligt. Den utövande konstnären kan inte frånsäga sig rätten att få en årlig tilläggsersättning.

Torsdag 23 april 2009

2c. Det totalbelopp som en fonogramframställare ska avsätta för betalning av den tilläggsersättning som avses i punkt 2b ska motsvara 20% av de intäkter som denne har erhållit från återgivning, spridning och tillgängliggörande av dessa fonogram under det år som föregått utbetalningen av den nämnda ersättningen och som följer direkt på det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen gavs ut, eller om någon sådan laglig utgivning inte ägt rum, det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen framfördes offentligt.

Medlemsstaterna ska se till att fonogramframställarna har skyldighet att på begäran ge utövande konstnärer som har rätt till den årliga tilläggsersättning som avses i punkt 2b all information som kan behövas för att betalningen av ersättningen ska kunna kontrolleras.

2d. Medlemsstaterna ska se till att rätten att uppbära den årliga tilläggsersättning som avses i punkt 2b förvaltas av upphovsrättsorganisationer.

2e. Om en utövande konstnär har rätt till en regelbundet återkommande betalning, får inga förskottsbetalningar eller avtalsbaserade avdrag räknas bort från betalningarna till den utövande konstnären det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen gavs ut, eller om någon sådan laglig utgivning inte ägt rum, det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen framfördes offentligt.".

3. I artikel 10 ska följande *punkter* läggas till:

"5. ***Artikel 3.1 – 3.2e i dess lydelse enligt*** direktiv …/…/*EG* (*) ska ▌gälla ▌för upptagningar av framföranden och fonogram för vilka den utövande konstnären och fonogramframställaren fortfarande omfattas av skydd, med stöd av dessa bestämmelser, den … (**) ***och för upptagningar av framföranden och fonogram som kommer till stånd efter det datumet***.

6. Artikel 1.7 tillagd genom direktiv …/…/EG (*) ska gälla för musikaliska kompositioner med text för vilka gäller att åtminstone den musikaliska kompositionen eller texten åtnjuter skydd i minst en medlemsstat före den … (**) och för musikaliska kompositioner med text som skapas efter det datumet.

Första stycket ska inte påverka några former av utnyttjande som skett före den … (**). Medlemsstaterna ska anta de bestämmelser som behövs för att skydda i synnerhet tredje parts förvärvade rättigheter.

(*) *EUT L …*
(**) ***2 år eftere det att detta direktiv har trätt i kraft.".***

4. Följande artikel ska införas ‖:

"Artikel 10a

Övergångsåtgärder vid införlivande av direktiv …/…/*EG* (*)

1. I avsaknad av tydliga ***avtalsindikationer*** på motsatsen ska ett avtal ***om överlåtelse eller upplåtelse*** som har slutits före den ***…*** (**) anses fortsätta gälla efter den tidpunkt då den utövande konstnären ▌på grundval av ***artikel 3.1*** i ***dess*** lydelse före ändring genom direktiv …/…/*EG* (*) inte längre skulle åtnjuta skydd ▌.

▌

2. Medlemsstaterna får föreskriva att ett avtal om överlåtelse eller upplåtelse som fastställer att en utövande konstnär har rätt till en regelbundet återkommande betalning och som ingåtts före den … (**) kan ändras efter det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen gavs ut, eller om någon sådan laglig utgivning inte ägt rum, det femtionde året efter det att fonogrammet lagligen framfördes offentligt. ‖

(*) ***2 år efter det att detta ändringsdirektiv har trätt i kraft.***
(**) ***5 år efter det att detta ändringsdirektiv har trätt i kraft.".***

Artikel 2

Rapport

Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén senast den … (*) om genomförandet av detta direktiv, mot bakgrund av utvecklingen av den digitala marknaden, och, om lämpligt, lägga fram ett förslag om ytterligare ändring av direktiv 2006/116/EG.

Artikel 3

Bedömning

Kommissionen ska göra en bedömning av det eventuella behovet av att förlänga skyddstiden för utövande konstnärers och framställares rättigheter i den audiovisuella sektorn, och den ska redogöra för resultatet av bedömningen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén senast den 1 januari 2010. Om så är lämpligt, ska kommissionen lägga fram ett förslag om ytterligare ändring av direktiv 2006/116/EC.

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den **…** (**) ***sätta i kraft*** de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser ▌.

▌

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft ***tjugo dagar*** efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ‖

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

(*) ***5 år efter det att detta ändringsdirektiv har trätt i kraft.***
(**) ***2 år efter det att detta ändringsdirektiv har trätt i kraft.***

Torsdag 23 april 2009

Intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och gränssnitt mot andra transportslag ***I

P6_TA(2009)0283

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om en ram för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportsätt (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD))

(2010/C 184 E/70)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0887),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 71.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0512/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0226/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 23 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0263

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/…/EG* om en ram för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportsätt

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Den ökade vägtransporten i samband med tillväxten i *den europeiska ekonomin* och medborgarnas rörlighetsbehov är en av de största orsakerna till den ökade belastningen på väginfrastrukturen, den ökade energiförbrukningen och miljömässiga och sociala problem.

(2) Insatserna för att komma till rätta med dessa stora utmaningar får inte begränsas till traditionella åtgärder, t.ex. att främst utöka den befintliga vägtransportinfrastrukturen. Innovation kommer att spela en viktig roll i arbetet för att finna lämpliga lösningar på gemenskapsnivå.

(3) Intelligenta transportsystem (ITS) är avancerade tillämpningar som utan att i sig vara intelligenta syftar till att tillhandahålla innovativa tjänster vad gäller transportsätt och trafikledning och möjliggöra för olika användare att bättre informera sig om transportnäten och använda dem på ett säkrare, mer samordnat och "smartare" sätt.

(4) Tillämpningen av informations- och kommunikationsteknik (IKT) på vägtransporttjänster och deras gränssnitt mot andra transportsätt (intelligenta transportsystem, ITS), kommer avsevärt att bidra till att förbättra miljöprestandan, effektiviteten, inklusive energieffektiviteten, trafiksäkerheten, transportskyddet och rörligheten för gods och passagerare, samtidigt som man säkerställer en välfungerande inre marknad samt ökad konkurrenskraft och sysselsättning.

(5) Ett flertal avancerade tillämpningar och gemenskapsmekanismer har utvecklats för olika transportsätt, exempelvis för järnvägstransporter (ERTMS och TAF-TSI), transporter till havs och på inre vattenvägar (LRITS, SafeSeaNet, VTMIS och RIS), lufttransporter (Sesar) och landsvägstransporter, till exempel djurtransporter.

(6) Framstegen i tillämpningen av IKT på andra transportsätt bör nu avspeglas i utvecklingen inom vägtransportsektorn, särskilt för att *säkerställa* ökad integration på IKT-området mellan vägtransporten och andra transportsätt.

([1]) *Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).*
([2]) EUT C …
([3]) *Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009.*

Torsdag 23 april 2009

(7) I en del medlemsstater används *redan* nationella tillämpningar av dessa tekniker inom vägtransportsektorn, men de är fortfarande splittrade och okoordinerade och de bidrar därför inte till den geografiska kontinuiteten för ITS-tjänster inom gemenskapen.

(8) Det är nödvändigt att utforma gemensamma specifikationer för att *säkerställa* ett samordnat och effektivt införande av intelligenta transportsystem inom hela gemenskapen. Fyra huvudområden för utvecklingen och införandet av ITS bör prioriteras i första hand.

(9) I dessa gemensamma specifikationer bör man bland annat ta hänsyn till och bygga vidare på de erfarenheter och resultat som redan uppnåtts på detta område, särskilt inom ramen för initiativet e-säkerhet ([1]), som lanserades av kommissionen i april 2002. Inom ramen för detta initiativ har kommissionen inrättat forumet för e-säkerhet, vars målsättning är att främja och vidareutveckla rekommendationerna för att stödja utvecklingen, införandet och användningen av e-säkerhetssystem.

(10) Fordon som framför allt används för sitt historiska värde och som ursprungligen registrerades och/eller typgodkändes och/eller togs i drift före ikraftträdandet av detta direktiv och dess genomförandeåtgärder bör inte påverkas av de bestämmelser eller förfaranden som fastställts i detta direktiv.

(11) Intelligenta transportsystem bör bygga på driftskompatibla system baserade på öppna och offentliga standarder, som finns tillgängliga på ett icke-diskriminerande sätt för alla leverantörer och användare av ‖ tillämpningar och tjänster.

(12) Det är nödvändigt att i framtiden säkerställa driftskompatibiliteten för tillämpningar och tjänster som tillhandahålls genom införande av intelligenta transportsystem, vilka i förekommande fall omfattar bakåtkompabiliteten för ITS-tillämpningar och tjänster.

(13) Utvecklingen och användningen av ITS-tillämpningar och tjänster kommer att medföra behandling av personuppgifter. Personuppgifterna kommer att behandlas i enlighet med gemenskapens bestämmelser, som bland annat anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([2]) och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation ([3]).

(14) Utvecklingen och användningen av ITS-tillämpningar och tjänster, särskilt trafik- och reseinformationstjänster, kommer ‖ att göra det nödvändigt att behandla uppgifter som rör vägnät samt trafik- och reseinformation, som innehas av offentliga myndigheter i medlemsstaterna. Dessa uppgifter ska behandlas och användas i enlighet med gemenskapens regler som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn ([4]).

(15) I *Europaparlamentets och rådets* direktiv 2007/46/EG ([5]) fastställs en ram för typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, medan *Europaparlamentets och rådets direktiv* 2002/24/EG ([6]) och 2003/37/EG ([7]) handlar om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon respektive typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer. Även om bestämmelserna i dessa direktiv omfattar ITS-relaterad utrustning som är installerad i fordon gäller de inte ITS-utrustning och programvara för extern väginfrastruktur, och detta område bör därför omfattas av nationella förfaranden för typgodkännande.

([1]) http://www.esafetysupport.org/download/European_Commission/048-esafety.pdf.
([2]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
([3]) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.
([4]) EUT L 345, 31.12.2003, s.90.
([5]) EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.
([6]) EGT L 124, 9.5.2002, s. 1.
([7]) EUT L 171, 9.7.2003, s. 1.

(16) För ITS-tillämpningar och tjänster som kräver exakta och garanterade tjänster för tidsangivelser och lokalisering bör satellitbaserad infrastruktur eller annan teknik med en likvärdig precisionsnivå ([1]) tillämpas, *exempelvis DSRC (Dedicated Short Range Communication).*

(17) Viktiga intressenter, såsom leverantörer av ITS-tjänster, sammanslutningar *av ITS-användare,* transport- och anläggningsoperatörer, företrädare för tillverkningsindustrin, arbetsmarknadens parter, yrkessammanslutningar och lokala myndigheter, bör ges möjlighet att bistå kommissionen med råd om de kommersiella och tekniska aspekterna av införandet av intelligenta transportsystem inom gemenskapen.

(18) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som *skall* tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

(19) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta åtgärder för att ändra bilagorna och fastställa mer detaljerade specifikationer för utvecklingen, genomförandet och användningen av driftskompatibla intelligenta transportsystem. Eftersom *dessa* åtgärder har allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att ersätta dessa delar med nya icke väsentliga delar, *måste* de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(20) För att garantera ett samordnat tillvägagångssätt *bör* kommissionen försäkra sig om att det råder samstämmighet mellan verksamheten i den kommitté som inrättas enligt detta direktiv och den kommitté som inrättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/52/EG av den 29 april 2004 om driftskompatibilitet mellan elektroniska vägtullsystem i gemenskapen ([3]), den kommitté som inrättas enligt rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ([4]) och den kommitté som *avses* i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ([5]).

(21) Eftersom målen för detta direktiv, *nämligen* att *säkerställa* ett samordnat införande *och användning* av driftskompatibla intelligenta transportsystem inom hela gemenskapen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och de därför, på grund av *direktivets* omfattning och effekter, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom detta direktiv inrättas en ram för *ett* samordnat ***och konsekvent*** införande och användande av intelligenta transportsystem***, inbegripet driftskompatibla intelligenta transportsystem,*** inom gemenskapen samt för utarbetande av de specifikationer som är nödvändiga för detta ändamål.

Direktivet ska vara tillämpligt på alla intelligenta transportsystem ***för resenärer, fordon och infrastruktur och samverkan mellan dessa*** på vägtransportområdet***, inklusive på stadstransportområdet,*** samt på gränssnitt mot andra transportsätt.

Tillämpningen av detta direktiv och de åtgärder som avses i artikel 4 ska inte påverka medlemsstaternas krav i fråga om allmän ordning och allmän säkerhet.

([1]) Se rådets förordning (EG) nr 1/2005 (EUT L 3, 5.1.2005, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 196, 24.7.2008, s. 1).
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) EUT L 166, 30.4.2004, s. 124.
([4]) EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.
([5]) EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv *avses med*:

a) ”intelligenta transportsystem (ITS)”: system i vilka informations- och kommunikationsteknik (IKT) tillämpas till stöd för vägtransporter (inklusive infrastruktur, fordon och användare), ***för trafikledning och rörlighetshantering*** och för gränssnitt mot andra transportsätt***, inklusive tillhandahållandet av multimodalt, driftskompatibelt biljettutställande***,

b) ”driftskompabilitet”: systemens, och de underliggande affärsprocessernas, kapacitet att utbyta uppgifter och dela information och kunskap,

c) ”ITS-tillämpning”: operativt instrument för tillämpningen av intelligenta transportsystem,

d) ”ITS-tjänst”: införande av en ITS-tillämpning inom en väldefinierad organisatorisk och operativ ram i syfte att bidra till att öka användarnas säkerhet, effektivitet *och* komfort och/eller underlätta eller stödja transporter och resande,

e) ”leverantör av ITS-tjänster”: alla leverantörer av en ITS-tjänst, såväl offentliga som privata,

f) ”ITS-användare”: alla användare av ITS-tillämpningar eller tjänster, *inbegripet* resenärer, ***oskyddade trafikanter,*** infrastrukturanvändare och infrastrukturoperatörer, vagnsparksansvariga och larmtjänstoperatörer,

g) ”flyttbar anordning”: en komponent i en kommunikations- eller informationsutrustning som föraren kan ta med sig in i fordonet och använda under körningen, såsom mobiltelefoner, navigeringssystem eller personliga handdatorer (PDA),

h) ”plattform”: omgivande funktionell, teknisk och operativ miljö som möjliggör införande, tillhandahållande eller utnyttjande av ITS-tillämpningar och ITS-tjänster,

i) ”oskyddade trafikanter”: icke-motoriserade trafikanter, som t.ex. fotgängare och cyklister samt motorcyklister och personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet,

j) ”minimiutbud av ITS-tillämpningar och- tjänster”: grundläggande ITS-tillämpningar och tjänster som är nödvändiga inslag i det transeuropeiska transportnätet (TEN-T).

Artikel 3

Införande av intelligenta transportsystem

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa ett samordnat införande och användande av ***effektiva*** driftskompatibla ITS-tillämpningar och tjänster inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna ska, om möjligt, säkerställa bakåtkompatibilitet för ITS-tillämpningar och -tjänster inom gemenskapen.

3. Medlemsstaterna ska *särskilt*

a) se till att tillförlitliga och regelbundet uppdaterade vägtransportdata finns tillgängliga för användare och leverantörer av ITS-tjänster,

b) se till att vägtrafik- och reseuppgifter samt annan relevant information kan utbytas mellan behöriga trafikinformations- och kontrollorgan i olika regioner eller i olika medlemsstater,

c) tillämpa intelligenta transportsystem på alla transportsätt och på gränssnitten mellan dem, och därigenom säkerställa en hög integrationsnivå mellan alla transportsätt,

d) vidta de åtgärder som är nödvändiga för att integrera säkerhets- och skyddsrelaterade ITS-system i fordon och väginfrastrukturer och utveckla säkra gränssnitt för samspelet mellan människa och maskin, särskilt för flyttbara anordningar,

e) vidta de åtgärder som är nödvändiga för att integrera olika ITS-tillämpningar för informationsutbyte och kommunikation mellan fordon och väginfrastruktur inom ramen för en gemensam plattform,

f) undvika att skapa geografisk splittring och diskontinuitet.

4. För ITS-tillämpningar och tjänster som kräver globala, kontinuerliga, exakta och tillförlitliga tjänster för tidsangivelser och lokalisering bör satellitbaserade infrastrukturer eller annan teknik med motsvarande precisionsnivå, ***exempelvis DSRC,*** användas.

5. När medlemsstaterna antar de åtgärder som anges i punkterna 1 och 2 ska de ***kräva att*** de principer som anges i bilaga I ***efterlevs***.

6. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till geografiskt isolerade regioners förhållanden och de avstånd som måste avverkas för att nå dessa genom att, vid behov, göra undantag från principen om kostnadseffektivitet i bilaga I.

Artikel 4

Specifikationer

1. Kommissionen ska definiera specifikationer för införande och användning av intelligenta transportsystem ▌inom följande prioriterade områden:

a) optimal användning av väg-, trafik- och reseuppgifter,

b) kontinuitet i ITS-tjänster för trafikledning och godshantering i europeiska transportkorridorer och tätortsområden,

c) trafiksäkerhet och transportskydd,

d) integration av fordonen i transportinfrastrukturen.

2. Kommissionen ska fastställa specifikationer för skyldigheten att utveckla och använda ett minimiutbud av ITS-tillämpningar och tjänster, i synnerhet inom följande områden:

a) tillhandahållande av EU-omfattande -tjänster, särskilt för trafik- och reseinformation i realtid,

b) data och förfaranden för fritt tillhandahållande av ett minimiutbud av samhällsomfattande trafikinformationstjänster,

c) det harmoniserade införandet av eCall i Europa,

d) lämpliga åtgärder för säkra parkeringsplatser för lastbilar och fordon i yrkestrafik och för telematikkontrollerade parkerings- och reservationssystem.

Torsdag 23 april 2009

3. Kommissionen ska i samband med utbyggnad eller underhåll av det transeuropeiska vägnätet (TERN) som samfinansieras av gemenskapen fastställa specifikationer för nödvändigheten att utveckla och använda intelligenta transportsystem utöver minimiutbudet av ITS-tillämpningar och -tjänster.

4. Specifikationerna ska ***vara förenliga med*** de principer som anges i bilaga I och ska omfatta av minst en av de centrala faktorer som anges i bilaga II.

5. För att säkerställa driftskompatibilitet och en jämn fördelning av förpliktelser ska kommissionen, vid behov, komplettera de centrala faktorerna i bilaga II med bestämmelser rörande planeringen, införandet och den operativa användningen av ITS-tjänster samt fastställa tjänsternas innehåll och tjänsteleverantörernas skyldigheter.

6. I specifikationerna ska dessutom fastställas de villkor under vilka medlemsstaterna, tillsammans med kommissionen, får införa ytterligare bestämmelser för tillhandahållandet av dessa tjänster inom hela eller delar av deras territorium.

7. De åtgärder som avses i punkterna 1-6, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 9.3.

8. Kommissionen ska göra en lämplig konsekvensbedömning före antagandet av specifikationerna i punkterna 5 och 6.

9. Ytterligare principer och/eller centrala faktorer i specifikationer som inte tas upp i detta direktiv ska läggas till i bilaga I och/eller bilaga II i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget.

Artikel 5

Typgodkännande av väginfrastrukturrelaterad ITS-utrustning och programvara

1. ITS-utrustning och programvarutillämpningar som inte omfattas av direktiven 2002/24/EG, 2003/37/EG och 2007/46/EG ska typgodkännas innan de tas i bruk om detta krävs med hänsyn till effektiviteten, inklusive energieffektiviteten, säkerheten, ‖ eller miljöskyddet.

2. För den ITS-utrustning och de programvarutillämpningar som avses i punkt 1 ska relevanta specifikationer angående ansvarsskyldighet översändas till de nationella organ som ansvarar för typgodkännande av den ITS-utrustning och de programvarutillämpningar som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de nationella organ som ansvarar för typgodkännande av den ITS-utrustning och de programvarutillämpningar**, samt för certifiering av leverantörer av ITS-programvarutillämpningar,** som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska meddela sådan information till de övriga medlemsstaterna.

4. Alla medlemsstater ska erkänna typgodkännanden som utfärdats av de nationella organ i medlemsstaterna som avses i *punkt 3*.

5. ITS-utrustning och programvara får endast släppas ut på marknaden och tas i drift under förutsättning att den när den installeras och underhålls på ett korrekt sätt och används i avsett syfte inte medför fara för människors hälsa och säkerhet och för miljön, i enlighet med relevant gemenskapslagstiftning, och i tillämpliga fall för egendom.

6. ITS-utrustning och programvara ska presumeras vara i överensstämmelse med de antagna specifikationerna i artikel 4 om de i tillämpliga fall uppfyller relevanta nationella eller europeiska standarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ([1]).

Artikel 6

Kommitté för tekniska standarder och föreskrifter

När en medlemsstat eller kommissionen anser att standarderna i artikel 5.6 inte fullständigt uppfyller de antagna bestämmelserna i artikel 4 ska medlemsstaten i fråga eller kommissionen informera den permanenta kommitté som inrättats enligt artikel 5 i direktiv 98/34/EG och ange skälen för detta. Kommittén ska utan dröjsmål avge ett yttrande.

Kommissionen ska, med beaktande av kommitténs yttrande, underrätta medlemsstaterna om de berörda standarderna ska dras tillbaka eller inte från de meddelanden som avses i artikel 5 i detta direktiv.

Artikel 7

Bestämmelser om personlig integritet, säkerhet och återanvändning av information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ***insamlingen, lagringen och*** behandlingen av personuppgifter inom ramen för tillämpningen av intelligenta transportsystem genomförs i enlighet med gemenskapens regler om skydd av individens grundläggande fri- och rättigheter, särskilt direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

2. För att säkerställa skyddet av den personliga integriteten ska användandet av anonyma uppgifter uppmuntras, då det är möjligt, i samband med ITS-tillämpningar och/eller -tjänster.

3. Personuppgifter ska endast behandlas i de fall då detta är nödvändigt för användandet av ITS-tillämpningar och/eller -tjänster.

4. I de fall då det rör sig om de särskilda kategorier av uppgifter som avses i artikel 8 i direktiv 95/46/EG, får sådana uppgifter endast behandlas om den registrerade har gett sitt uttryckliga, informerade samtycke till det.

5. Medlemsstaterna ska ▌ se till att ITS-data och register skyddas mot missbruk, inklusive olaglig åtkomst, ändring eller förlust ***samt att de inte får användas för andra ändamål än de som nämns i detta direktiv***.

6. Direktiv 2003/98/EG ska tillämpas.

▌

Artikel 8

Planering

1. Kommissionen ska utarbeta ett årligt arbetsprogram utifrån de centrala faktorerna i bilaga II och för första gången senast … (*).

([1]) ***EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.***

(*) ***Tre månader efter det att detta direktiv har trätt ikraft.***

2. Kommissionen ska beakta resultaten av det arbete som utförts av de kommittéer som inrättats genom andra gemenskapsakter, avseende olika ITS-områden, inklusive den europeiska rådgivande gruppen för ITS som avses i artikel 10.

3. Kommissionen ska, i nära samarbete med medlemsstaterna, säkerställa allmän samstämmighet och komplementaritet mellan införandet av intelligenta transportsystem och andra gemenskapsstrategier, program och åtgärder.

4. Kommissionen ska aktivt samarbeta med europeiska och internationella standardiseringsorgan i fråga om bestämmelserna i bilagorna I och II.

5. Kommissionen ska agera i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 9.2 för att

a) anta och ändra det årliga arbetsprogrammet,

b) fastställa de prioriterade områdena för internationellt samarbete.

Det årliga arbetsprogrammet och de prioriterade områdena för internationellt samarbete ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

6. Kommissionen ska, i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 9.3, senast den … (*) ***anta ett arbetsprogram med mål och tidsfrister för genomförandet av centrala aspekterna i bilaga II.***

Artikel 9

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, som ska benämnas Europeiska ITS-kommittén ‖, som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och ledas av en företrädare för kommissionen.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 10

Europeisk rådgivande grupp för ITS

1. Kommissionen ska inrätta en europeisk rådgivande grupp för ITS som ska biträda kommissionen och ge råd om affärsmässiga och tekniska aspekter av utvecklingen och användningen av ITS i gemenskapen. Den rådgivande gruppen ska bestå av företrädare på hög nivå för berörda leverantörer av ITS-tjänster, användarsammanslutningar, transport- och anläggningsoperatörer, tillverkningsindustrin, arbetsmarknadens parter och yrkessammanslutningar, lokala myndigheter och andra relevanta forum.

2. Kommissionen ska se till att företrädarna för den europeiska rådgivande gruppen för ITS besitter tillräcklig kompetens och att det i gruppen finns lämpliga företrädare för de industrisektorer och användarsammanslutningar som berörs av de åtgärder som kommissionen kan komma att föreslå inom ramen för detta direktiv.

(*) ***Sex månader efter det att detta direktiv har trätt ikraft.***

3. Den europeiska rådgivande gruppen för ITS ska uppmanas att avge ett tekniskt yttrande om förslaget till de specifikationer som anses i artikel 4.

4. Den europeiska rådgivande gruppen för ITS arbete ska utföras på ett insynsvänligt sätt.

Artikel 11

Rapportering

1. Senast den … (*) ska medlemsstaterna till kommissionen sända en detaljerad rapport om sina nationella verksamheter och projekt när det gäller de prioriterade områden som fastställs i artikel 4.1. Rapporterna ska minst innehålla de upplysningar som anges i bilaga III.

2. Senast den … (**) ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in sina planer för nationella ITS-åtgärder under de följande fem åren, som minst ska innehålla den information som anges i bilaga III.

3. Medlemsstaterna ska därefter rapportera årligen om de framsteg som gjorts med genomförandet av dessa planer.

4. Kommissionen ska *var sjätte månad* rapportera ‖till Europaparlamentet och rådet ***om de framsteg som gjorts vad gäller genomförandet av detta direktiv tillsammans med en analys av hur bestämmelserna som fastställts i bilagorna I och II fungerar, och utvärdera behovet av att ändra detta direktiv***.

Kommissionen ska var sjätte månad särskilt rapportera till Europaparlamentet och rådet om finansieringsläget, och om det är nödvändigt lägga fram förslag om finansiering av genomförandet av miniminivån för ITS-tillämpningar och -tjänster.

Artikel 12

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den … (***). De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(*) *Sex månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.*
(**) *Två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.*
(***) ***12 månader*** *efter det att detta direktiv har trätt i kraft.*

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ‖

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

PRINCIPER FÖR INFÖRANDE AV INTELLIGENTA TRANSPORTSYSTEM SOM AVSES I ARTIKEL 3

Urvalet och införandet av ITS-tillämpningar och -*tjänster* ska bygga på en behovsutvärdering, *varvid följande* principer ska tillämpas:

a) effektivitet – möjligheten att på ett väsentligt sätt bidra till att bemöta de centrala utmaningar som EU:s vägtransport står inför (t.ex. minska trafikstockningar och utsläpp, förbättra energieffektiviteten, skapa en hög säkerhets- och skyddsnivå ***och hantera frågor som uppkommer i samband med oskyddade trafikanter***),

b) kostnadseffektivitet – förhållandet mellan kostnader och resultat när det gäller att nå målen,

c) geografisk kontinuitet – möjligheten att garantera tillhandahållande av sömlösa tjänster inom gemenskapen ***och vid dess yttre gränser***, särskilt inom *TEN-T*,

d) driftskompabilitet – systemens förmåga att utbyta data och möjliggöra informations- och kunskapsutbyte,

e) mognadsgrad – systemets utvecklingsnivå,

f) intermodalitet – överföring av godstrafik från väg till närsjöfart, järnväg, inre vattenvägar eller till en kombination av transportsätt där vägtransporterna är så effektiva som möjligt.

Torsdag 23 april 2009

BILAGA II

CENTRALA ASPEKTER AV DE SPECIFIKATIONER SOM AVSES I ARTIKEL 4

(1) Optimalt utnyttjande av väg-, trafik- och reseinformation

Följande ska ingå i specifikationerna för ett optimalt utnyttjande av väg-, trafik- och reseinformation:

a) nödvändiga krav för att göra trafik- och reseinformation i realtid exakt och tillgänglig över gränserna för ITS-användare, särskilt

— tillgång till exakta offentliga väg- och trafikuppgifter i realtid som används för trafik- och reseinformation i realtid till leverantörer av ITS-tjänster,

— underlättande av elektroniskt utbyte mellan berörda offentliga myndigheter och intressenter och berörda leverantörer av ITS-tjänster över gränserna,

— läglig uppdatering av offentliga väg- och trafikuppgifter som används för trafik- och reseinformation i realtid av relevanta offentliga myndigheter och intressenter,

— läglig uppdatering av trafik- och reseinformation i realtid av leverantörer av ITS-tjänster;

b) definiera nödvändiga krav för relevanta offentliga myndigheters insamling av väg- och trafikuppgifter (inklusive t.ex. trafikplaner, trafikbestämmelser och rekommenderade färdrutter, särskilt för tunga godstransporter) och för tillhandahållandet av dessa uppgifter till leverantörer av ITS-tjänster, särskilt

— tillgång till offentliga väg- och trafikuppgifter (inklusive t.ex. trafikcirkuleringsplaner, trafikbestämmelser och rekommenderad färdväg, särskilt för tunga godstransporter) som samlats in av de relevanta offentliga myndigheterna till leverantörer av ITS-tjänster,

— underlättande av elektroniskt utbyte mellan berörda offentliga myndigheter och leverantörer av ITS-tjänster,

— läglig uppdatering av offentliga väg- och trafikuppgifter (inklusive t.ex. trafikplaner, trafikbestämmelser och rekommenderade färdrutter) av relevanta offentliga myndigheter,

— läglig uppdatering av de ITS-tjänster och tillämpningar som använder dessa offentliga väg- och trafikuppgifter av leverantörer av ITS-tjänster;

c) definiera nödvändiga krav för att göra offentliga väg- och trafikuppgifter som används för digitala kartor exakta och tillgängliga för producenter av digitala kartor och leverantörer av sådana digitala karttjänster, särskilt

— tillgång till offentliga väg- och trafikuppgifter som används för digitala kartor för producenter av digitala kartor och leverantörer av sådana digitala karttjänster,

— underlättande av elektroniskt utbyte mellan berörda offentliga myndigheter och intressenter och producenter och leverantörer av digitala kartor,

— läglig uppdatering av offentliga väg- och trafikuppgifter för digitala kartor av relevanta offentliga myndigheter och intressenter,

— läglig uppdatering av digitala kartor av producenter av digitala kartor och leverantörer av sådana digitala karttjänster;

d) definiera minimikrav för fritt tillhandahållande av ”universella trafikmeddelanden” till alla väganvändare, samt minimikrav för innehållet, särskilt

— användning av en standardiserad förteckning över säkerhetsrelaterade trafikhändelser (”universella trafikmeddelanden”) som *bör* meddelas kostnadsfritt till ITS-användare,

— driftskompabilitet för och integration av ”universella trafikmeddelanden” i ITS-tjänster för trafik- och reseinformation i realtid.

Torsdag 23 april 2009

(2) Kontinuitet i ITS-tjänster för trafikledning och godshantering för europeiska transportkorridorer och tätortsområden.

Följande ska ingå i specifikationerna för kontinuitet och driftskompabilitet för trafikledningss- och godshanteringstjänster och för europeiska transportkorridorer och tätortsområden:

a) definiera minimikrav/nödvändiga krav för kontinuiteten i ITS-tjänster för gods- och passagerartrafik längs transportkorridorer och mellan olika transportsätt, särskilt

— underlättande av elektroniskt utbyte av trafikuppgifter och trafikinformation över gränser, regioner eller mellan urbana och interurbana områden mellan relevanta trafikinformations-/trafikledningscentraler,

— användande av standardiserade informationsflöden eller trafikgränssnitt mellan relevanta trafikinformations-/trafikledningscentraler;

b) definiera nödvändiga åtgärder för att tillämpa innovativ ITS-teknik (radiospektrum för utrustning för radiofrekvensidentifiering, (RFID***, DSRC*** eller Galileo/Egnos) i genomförandet av ITS-tillämpningar (särskilt spårning av godstransporter under resans gång och mellan transportsätt) för transportlogistik (e-transport), särskilt

— tillgång till relevant ITS-teknik som kan användas av utvecklare av ITS-tillämpningar,

— integration av lokaliseringsresultat (t.ex. genom RFID***, DSRC*** och eller Galileo/Egnos) i trafikledningsfunktioner och trafikledningscentraler;

c) definiera nödvändiga åtgärder för att utveckla en ITS-struktur för rörlighet i städer, inklusive en integrerad och multimodal strategi för reseplanering, transportefterfrågan och trafikledning, särskilt

— tillgång till uppgifter om kollektivtransport, reseplanering, transportefterfrågan samt trafik- och parkeringsuppgifter för trafikledningscentraler i städer,

— underlättande av elektroniskt uppgiftsutbyte mellan olika trafikledningscentraler i städer för offentlig eller privat transport och genom alla möjliga transportsätt,

— integration av alla relevanta uppgifter och upplysningar i ett gemensamt system;

d) definiera nödvändiga åtgärder för att säkerställa sömlösa ITS-tjänster inom gemenskapen och vid dess yttre gränser.

(3) Trafiksäkerhet och transportskydd

Följande ska ingå i specifikationerna för ITS-tillämpningar till stöd för trafiksäkerhet och transportskydd:

a) definiera nödvändiga åtgärder för ett harmoniserat införande av en EU-omfattande eCall-tjänst, *inbegripet*

— tillgång till de fordonsintegrerade ITS-tjänster som ska utbytas,

— tillgång till nödvändig utrustning i infrastrukturen (räddnings)centraler (accesspunkter för offentliga tjänster), som mottar de uppgifter som sänds från fordonen,

— underlättande av elektroniskt datautbyte mellan fordon och väginfrastruktur (räddnings)centraler (accesspunkter för offentliga tjänster);

b) definiera nödvändiga åtgärder för att garantera väganvändarnas säkerhet när det gäller fordonsintegrerade gränssnitt för samspelet mellan människa och maskin och användningen av flyttbara anordningar, samt skyddet för kommunikationsfunktioner som är integrerade i fordon;

***c)* fastställa åtgärder för att garantera oskyddade trafikanters säkerhet genom utnyttjande av rörlighetshanteringssystem för tjänsteleverantörer och användare i samband med införandet av avancerade förarstödsystem (ADAS) och samspelet mellan människa och maskin (HMI);**

d) definiera nödvändiga åtgärder för att garantera att alla ITS-tillämpningar är säkra och bekväma att använda för sårbara väganvändare;

e) definiera nödvändiga åtgärder för att tillhandahålla säkra parkeringsplatser för lastfordon och kommersiella fordon och ITS-baserade parkerings- och bokningssystem, särskilt

— tillgång till tillräckliga parkeringsmöjligheter,

— tillgång till vägparkeringsinformation för användare,

— underlättande av elektroniskt datautbyte mellan vägparkeringsplatser, trafikledningscentraler och fordon,

— integration av relevant ITS-teknik i både fordon och vägparkeringsanläggningar för att uppdatera informationen om lediga parkeringsplatser för bokning.

(4) Integration av fordon i transportinfrastrukturen

Följande ska ingå i specifikationerna för ITS när det gäller integration av fordon i transportinfrastrukturen:

a) definiera nödvändiga åtgärder för att integrera olika ITS-tillämpningar i en öppen fordonsintegrerad plattform, som särskilt inriktas på att

— identifiera funktionskrav för befintliga eller planerade ITS-tillämpningar,

— definiera en öppen systemstruktur för att garantera driftskompabilitet/sammanlänkning mellan infrastruktursystem och anläggningar,

— integrera framtida nya eller uppgraderade ITS-tillämpningar med en ”plug and play”-funktion i en öppen fordonsintegrerad plattform,

— tillämpa *ett standardiseringsförfarande* för att godkänna strukturen samt specifikationerna för öppna fordonsintegrerade plattformar;

b) definiera nödvändiga åtgärder för att göra ytterligare framsteg i utvecklingen och genomförandet av samarbetande (fordonsinfrastruktur)system, särskilt

— underlätta utbyte av uppgifter och information mellan fordon, mellan fordon och infrastrukturer och mellan infrastrukturerna,

— ge respektive parter (fordon eller väginfrastrukturer) tillgång till de relevanta uppgifter och den information som ska utbytas,

— tillämpa ett standardiserat meddelandeformat för datautbytet mellan fordon och infrastruktur,

— definiera en kommunikationsstruktur för varje typ av utbyte *av uppgifter och information mellan fordon, mellan fordon och infrastrukturer och mellan infrastrukturerna,*

— ***fastställa ett regelverk för HMI för att hantera frågor i samband med ansvarsskyldighet och bättre anpassa ITS-systemens funktionssäkerhet till mänskligt beteende.***

— tillämpa en standardiseringsprocess för att godkänna respektive strukturer.

Torsdag 23 april 2009

BILAGA III

RIKTLINJER FÖR INNEHÅLLET I DE RAPPORTER OM NATIONELLA ITS-ÅTGÄRDER SOM AVSES I ARTIKEL 11

(1) De rapporter om de prioritetsområden som fastställs i artikel 4.1 som ska inlämnas av medlemsstaterna i enlighet med *artikel 11* ska omfatta åtgärder på nationell nivå. De kan emellertid utökas till att omfatta regional nivå och/eller vald lokal nivå om det är relevant.

(2) De rapporter som ska lämnas enligt *artikel 11.1* ska minst innehålla följande information:

a) befintlig nationell ITS-strategi;

b) strategins mål och logiska grund;

c) en kort beskrivning av läget för ITS-utvecklingen samt ramvillkor;

d) prioriterade områden för befintlig verksamhet och relaterade åtgärder;

e) en redogörelse för hur strategin och åtgärderna stöder ett samordnat och driftskompatibelt införande av ITS-tillämpningar och ITS-tjänsternas kontinuitet inom gemenskapen (se artikel 4.1).

(3) Den rapport som ska lämnas enligt *artikel 11.2* ska minst innehålla följande information:

a) nationell ITS-strategi, inklusive målsättningar;

b) en detaljerad beskrivning av införandet av ITS samt ramvillkor;

c) planerade prioriterade handlingsområden och relaterade åtgärder, inklusive uppgifter om hur dessa bidrar till att hantera de prioritetsområden som fastställs i artikel 4.1;

d) en redogörelse för genomförandet av nuvarande och planerade åtgärder när det gäller

— instrument,

— resurser,

— samråd och aktiva intressenter,

— milstolpar,

— övervakning.

Torsdag 23 april 2009

Det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) ***I

P6_TA(2009)0284

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1692/2006 om inrättande av det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD))

(2010/C 184 E/71)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0847),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 71.1 och 80.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0482/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från budgetutskottet (A6-0217/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0239

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om ändring av förordning (EG) nr 1692/2006 om inrättande av det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 923/2009.)

Torsdag 23 april 2009

Europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik ***I

P6_TA(2009)0285

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (KOM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD))

(2010/C 184 E/72)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0852),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 71.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0509/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0220/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0247

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

([1]) EUT C
([2]) EUT C

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([1]), och

av följande skäl:

(1) I Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning och gemenskapens strategi för hållbar utveckling utgör upprättandet av en inre marknad för järnvägstrafik, särskilt när det gäller varutransporter, en viktig faktor för att nå målet om hållbar rörlighet.

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet *och* uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur ‖ ([2]) har utgjort en viktig etapp i genomförandet av den inre marknaden för järnvägstrafik.

(3) För att kunna konkurrera med övriga transportsätt *bör* internationella och nationella godstransporttjänster på järnväg, som konkurrensutsattes den 1 januari 2007, få tillgång till en järnvägsinfrastruktur av god kvalitet, vilket innebär att den möjliggör att varutransporttjänster tillhandahålls under goda förhållanden vad avser kommersiell hastighet och frakttid, och att den är tillförlitlig, vilket innebär att de tjänster som tillhandahålls verkligen motsvarar gällande avtalsförpliktelser gentemot järnvägsoperatörerna.

(4) Även om liberaliseringen av godstrafik på järnväg har gjort det möjligt för nya operatörer att utnyttja transportnätet är marknadsmekanismerna inte tillräckliga för att organisera, reglera och göra transporterna på nätet säkrare. För att optimera trafiken och säkerställa dess tillförlitlighet måste framför allt samarbetsförfarandena och förfarandena för tilldelning av tåglägen mellan infrastrukturförvaltare förstärkas.

(5) *Rådet* enades vid sitt möte den 7 ‖ april 2008 om att det är nödvändigt att främja ett effektivt utnyttjande av infrastrukturen och vid behov förbättra järnvägens infrastrukturkapacitet genom åtgärder på europeisk och nationell nivå, särskilt via lagstiftning.

(6) Mot den bakgrunden skulle inrättandet av ett järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik, där godståg kan framföras under goda förhållanden och lätt passera från ett nationellt järnvägsnät till ett annat, bidra till att förbättra villkoren för utnyttjande av infrastrukturen.

(7) Tidigare initiativ på järnvägsinfrastrukturens område visar att den lämpligaste metoden för att skapa ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik är att inrätta internationella korridorer som svarar mot de särskilda behoven hos ett eller flera tydligt identifierade segment av marknaden för godstransporter.

(8) Inrättandet av det europeiska järnvägsnätet för konkurrenskraftig godstrafik bör ske i överensstämmelse med det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) ***och korridorerna för det europeiska järnvägssignalsystemet (ERTMS)***. För det ändamålet krävs en samordnad utveckling av ▌näten, och framför allt måste de internationella korridorerna för godstransporter samordnas med det befintliga transeuropeiska transportnätet ***och ERTMS-korridorerna***. Dessutom bör ***harmoniserade*** bestämmelser för dessa godskorridorer införas på gemenskapsnivå. Vid behov ***bör*** korridorerna få ekonomiskt stöd via TEN-T-programmet***, forsknings- och Marco Polo-program samt via andra politikområden och gemenskapsfonder, såsom Sammanhållningsfonden***.

(9) När en godskorridor inrättas bör hänsyn tas till den särskilda betydelse som den planerade utbyggnaden av det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) har för de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken när det gäller att förbättra förbindelserna med järnvägsinfrastrukturen i europeiska tredjeländer.

(10) Inom ramen för en godskorridor är det lämpligt att säkerställa en god samordning mellan berörda medlemsstater och infrastrukturförvaltare, att ***säkerställa bättre och tillräckliga möjligheter för*** järnvägsgodstrafiken, att inrätta effektiva och tillräckliga förbindelser med andra transportsätt***, i syfte att utveckla ett effektivt och integrerat godstransportnät,*** samt att skapa gynnsamma förutsättningar för att utveckla konkurrensen mellan leverantörer av godstransporttjänster.

([1]) Europaparlamentets *ståndpunkt* av den *23 april 2009*.
([2]) EGT L 75, 15.3.2001, s. 29.

Torsdag 23 april 2009

(11) Inrättandet av en godskorridor bör ***grundas på förslag som lagts fram av medlemsstaterna i samråd med infrastrukturförvaltarna. Under den andra etappen bör inrättandet*** godkännas på ***europeisk nivå*** enligt öppna och tydligt definierade ▌förfaranden***. Kriterierna för inrättandet av godskorridorer bör fastställas på ett sätt som anpassats till medlemsstaternas och infrastrukturförvaltarnas särskilda behov och som ger dem*** tillräckligt handlingsutrymme vad avser beslutsfattande och förvaltning ▌.

(12) För att stimulera samordningen mellan medlemsstater***,*** infrastrukturförvaltare ***och järnvägsföretag*** ska varje korridor bistås av ett styrande organ bestående av olika infrastrukturförvaltare som berörs av godskorridoren i fråga.

(13) För att kunna svara mot marknadens behov bör villkoren för inrättandet av en godskorridor läggas fram i en genomförandeplan som innefattar identifiering av åtgärder som kan bidra till att förbättra järnvägsgodstrafikens prestanda och en tidsplan för åtgärdernas genomförande. För att säkerställa att planerade eller genomförda åtgärder för inrättandet av en godskorridor svarar mot ***marknadens behov*** och ***förväntningar bör*** samtliga ***järnvägsföretag som är*** användare regelbundet rådfrågas enligt ***lämpliga*** förfaranden ***som fastställts av det styrande organet***.

(14) För att säkerställa konsekvens och kontinuitet i den infrastruktur som finns tillgänglig i godskorridoren bör investeringar i korridoren samordnas mellan berörda medlemsstater***,*** infrastrukturförvaltare ***och järnvägsföretag, samt i förekommande fall mellan medlemsstater och europeiska tredjeländer,*** och planeras utifrån en modell som svarar mot godskorridorens behov. En investeringsplan bör offentliggöras för att säkerställa att informationen når de ***järnvägsföretag*** som kan bedriva trafik i korridoren. Investeringarna bör omfatta förslag till insatser rörande utveckling av driftskompatibla system och en ökning av tågkapaciteten.

(15) Av samma skäl bör även omfattande underhållsarbeten, som ofta har en stor inverkan på järnvägsinfrastrukturkapaciteten, samordnas inom godskorridoren och offentliggöras varvid uppgifterna bör hållas aktuella.

(16) Inrättandet av infrastruktur och system avsedda för utvecklingen av intermodala varutransporttjänster är också nödvändig för att främja utvecklingen av godstransporter på järnväg i gemenskapen.

(17) Berörda medlemsstater och behöriga nationella säkerhetsmyndigheter i godskorridoren kan ingå avtal om ömsesidigt erkännande av*, å ena sidan,* fordon och*, å andra sidan, tågförares färdigheter*. Säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstater som berörs av godskorridoren bör samarbeta för att se till att dessa avtal genomförs.

(18) För varje godskorridor bör en enda kontaktpunkt inrättas, för att underlätta ansökningar om infrastrukturkapacitet för internationella godstransporttjänster. Man bör för det ändamålet använda sig av befintliga initiativ, i synnerhet sådana som har startats av RailNetEurope, ett organ som fungerar som samordningsinstrument för infrastrukturförvaltarna och tillhandahåller vissa tjänster till internationella godsoperatörer.

(19) De olika tidsramarna för planering av trafikformerna gör det önskvärt att säkerställa att ansökningar om infrastrukturkapacitet för varutransporter ***är förenliga med*** ansökningar rörande persontransporter, särskilt med tanke på det socioekonomiska värdet av respektive transportkategori. Avgiften för utnyttjande av infrastruktur bör variera beroende på kvaliteten och tillförlitligheten hos det tilldelade tågläget.

(20) Tåg som fraktar varor som är mycket känsliga för långa leveranstider och kräver punktlighet***, såsom dessa definieras av det styrande organet,*** bör kunna ges tillräcklig prioritet i händelse av trafikstörningar.

(21) För att säkerställa en utvecklad konkurrens mellan tillhandahållare av godstransporttjänster på järnväg i godskorridoren ***bör*** andra sökande än järnvägsföretagen och deras sammanslutningar ***kunna*** ansöka om infrastrukturkapacitet.

(22) I syfte att optimera förvaltningen av godskorridoren och säkerställa ett smidigare trafikflöde och ökad prestanda för internationella godstransporttjänster på järnväg är det nödvändigt att få till stånd en god samordning mellan de regleringsorgan för järnvägstrafik som är utspridda på olika nät i godskorridoren. För att säkerställa ett bättre utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen måste förvaltningen av denna infrastruktur och av de strategiska terminalerna i godskorridoren samordnas.

(23) För att underlätta tillgången till information om utnyttjandet av hela den huvudsakliga infrastrukturen i godskorridoren och säkerställa icke-diskriminerande tillträde till denna, är det önskvärt att alla tillhandahållare av internationella godstransporttjänster på järnväg får en beskrivning av järnvägsnät som innehåller alla dessa uppgifter.

(24) För att objektivt kunna mäta nyttan av de åtgärder som syftar till att inrätta godskorridoren och säkerställa en effektiv uppföljning av dessa åtgärder, bör prestandaindikatorer för trafiken i godskorridoren fastställas och regelbundet offentliggöras. ***Definitionen av prestandaindikatorer bör fastställas i samråd med de aktörer som tillhandahåller och utnyttjar godstransporttjänster på järnväg.***

▌

(25) *Eftersom* målet för denna förordning, nämligen inrättandet av ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik bestående av godskorridorer, inte *i tillräcklig utsträckning* kan uppnås ‖ av medlemsstaterna själva och *de* därför, *på grund av dess omfattning eller verkningar,* bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen, ‖ i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen, ‖ i samma artikel, går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(26) Rättvisa regler, som grundar sig på samarbetet mellan infrastrukturförvaltare som ska erbjuda godsoperatörer kvalitativa tjänster inom ramen för en internationell järnvägskorridor, bör införas rörande samordningen av investeringar, förvaltning av kapacitet och trafikstyrning.

(27) *De* åtgärder *som är nödvändiga* för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som *skall* tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(28) *Kommissionen bör särskilt* ges *befogenhet* att anta nödvändiga villkor och kriterier för genomförandet av denna förordning. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och *avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning *genom att* komplettera den *med* nya icke väsentliga delar, *måste* de antas i enlighet med det föreskrivande *förfarande*t med kontroll ‖ i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(29) Syftet med denna förordning är att förbättra effektiviteten hos godstransporterna på järnväg i förhållande till andra transportsätt, men detta mål bör även eftersträvas genom politiska åtgärder och finansiella åtaganden från medlemsstaternas och Europeiska unionens sida. Samordning bör ske på högsta nivå mellan medlemsstaterna för att det ska kunna garanteras att godskorridorerna fungerar så effektivt som möjligt. Finansiella åtaganden avseende infrastruktur och teknisk utrustning såsom ERTMS bör syfta till att parallellt med denna förordnings syften öka godstrafikens kapacitet och effektivitet.

([1]) *EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.*

Torsdag 23 april 2009

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL I

ALLMÄNT

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs regler för inrättandet och organiserandet av det europeiska järnvägsnätet ***i*** internationella järnvägskorridorer för konkurrenskraftig godstrafik (”godskorridorer”). Regler fastställs för urval och organisering av godskorridorer samt för ***samarbetsförfarandena*** för planering av investeringar, förvaltning av kapacitet och trafikstyrning.

2. Denna förordning gäller förvaltning och utnyttjande av järnvägsinfrastruktur för nationella och internationella järnvägstjänster, med undantag för följande:

a) Fristående lokala och regionala järnvägsnät för persontrafik ***utom när sådan trafik sker i en del av en godskorridor***.

b) Järnvägsnät som enbart är avsedda att användas för stads- och förortstjänster för persontrafik.

c) Regionala järnvägsnät som utnyttjas för regional godstrafik uteslutande av ett järnvägsföretag som inte omfattas av tillämpningsområdet för *rådets* direktiv 91/440/EEG *av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar* [1], till dess att en annan sökande ansöker om kapacitet på det järnvägsnätet.

d) Privatägd järnvägsinfrastruktur som endast används av ägaren till järnvägsinfrastrukturen för egen godstransport.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i direktiv 2001/14/EG gälla.

2. Dessutom gäller följande definitioner:

a) ”godskorridor”: samtliga järnvägslinjer som inrättats på medlemsstaternas territorium och i tillämpliga fall på europeiska tredjeländers territorium och som förbinder ***två*** eller flera strategiska terminaler, ***och omfattar*** en huvudlinje, alternativa vägar och spår som förbinder dem, järnvägsinfrastruktur och tillhörande utrustning i godsterminaler och rangerbangårdar samt anslutningsspår till dessa***, inbegripet alla andra järnvägsrelaterade tjänster i enlighet med bilaga II till direktiv 2001/14/EG***.

b) ”genomförandeplan”: dokument innehållande strategi ‖ och medel som berörda parter planerar att genomföra för att under en fastställd tidsperiod utveckla den verksamhet som krävs och är tillräcklig för att inrätta godskorridoren.

c) ”omfattande underhållsarbete”: alla ingrepp och reparationer av sådan järnvägsinfrastruktur och tillhörande utrustning som ***planerats minst ett år i förväg och som*** är nödvändig för tågtrafiken i en godskorridor *och som inbegriper den* infrastrukturkapacitet *som* reserveras i enlighet med artikel 28 i direktiv 2001/14/EG.

d) ”terminal”: inrättning i en godskorridor som särskilt iordningställts för att medge lastning och/eller lossning av varor till och från godståg och samordning av godstransporttjänster med transporter på väg, inre vattenvägar, till sjöss eller i luften, eller rangering och ombildning av godståg.

[1] EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

e) ”strategisk terminal”: en terminal i en godskorridor som är öppen för alla sökande och som ***redan*** spelar ***eller planerar att spela*** en viktig roll för godstransporterna på järnväg i godskorridoren.

f) ”enda kontaktpunkt”: en gemensam instans som inrättas av ***varje enskild*** infrastrukturförvaltare ***för godskorridoren*** och som ger sökande möjlighet att ▌ansöka om ett trafikläge för en transportsträcka som innebär att åtminstone en nationsgräns måste passeras.

KAPITEL II

UTFORMNING OCH STYRNING AV DET EUROPEISKA JÄRNVÄGSNÄTET FÖR KONKURRENSKRAFTIG GODTRAFIK

Artikel 3

Urval av godskorridorer

1. Godskorridoren ***ska förbinda åtminstone två medlemsstater med varandra och*** möjliggöra utnyttjandet av internationella och nationella ***godstransporttjänster. Den ska ha*** följande egenskaper:

a) Den *ska ingå i****, eller åtminstone vara förenlig med,*** det transeuropeiska transportnätet ***eller i tillämpliga fall med ERTMS-korridorerna. Vid behov får vissa avsnitt med hög eller potentiellt hög godstrafikvolym som inte ingår i TEN-T ingå i korridoren.***

b) Den *ska möjliggöra* en betydande utveckling av godstrafiken på järnväg ***och ta hänsyn till omfattande handels- och godsströmmar***.

c) Den *ska grunda* sig på en socioekonomisk analys. Analysen ska omfatta följderna för de delar av transportsystemet där tilldelningen av infrastrukturkapacitet i godskorridoren i betydande grad påverkar gods- och persontrafiken. Den ska inbegripa en analys av de viktigaste konsekvenserna i fråga om externa kostnader.

d) Den ska möjliggöra bättre förbindelser mellan medlemsstater vid EU:s yttre gränser och europeiska tredjeländer.

e) Den *ska stödjas* av en genomförandeplan.

2. Inrättande eller ändring av en godskorridor ska ***beslutas om*** av berörda medlemsstater, ***efter det att ha meddelat*** kommissionen ***sina avsikter tillsammans med*** ett förslag som har utarbetats tillsammans med berörda infrastrukturförvaltare med beaktande av ***initiativ och åsikter från järnvägsföretag som använder eller är intresserade av att använda korridoren samt*** de kriterier som fastläggs i bilagan. ***Berörda järnvägsföretag får delta i processen, om de berörs av betydande investeringar.***

3. Godskorridorerna ska inrättas på följande sätt:

a) Senast … (*) ska varje medlemsstat som på sitt territorium har åtminstone två ***direkta tågförbindelser till*** andra medlemsstater ta emot åtminstone ett förslag om godskorridor.

(*) *Ett år efter att denna förordning trätt i kraft.*

b) Senast … (*) ska varje medlemsstat på sitt territorium ta emot åtminstone ***en godskorridor.***

▌

4. Kommissionen ska ***ta del av*** förslagen till inrättande av de godskorridorer som avses i punkt 2 och ***granska deras förenlighet med bedömningskriterierna i bilagan. Den kan göra invändningar eller lägga fram förslag till ändringar som den anser vara lämpliga***.

5. Godskorridoren får omfatta delar av järnvägsnät i europeiska tredjeländer. Om så är fallet ska dessa delar vara förenliga med TEN-T-politiken.

▌

6. Om det uppstår svårigheter mellan två eller flera medlemsstater vad avser inrättandet eller ändringen av en godskorridor som berör den järnvägsinfrastruktur som finns inom deras territorium ska kommissionen på begäran av en av de berörda medlemsstaterna rådfråga den kommitté som avses i artikel 18 rörande dessa svårigheter. Kommitténs yttrande ska meddelas de berörda medlemsstaterna. De berörda medlemsstaterna ska beakta detta yttrande i syfte att försöka nå en lösning.

7. Åtgärder *som avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, *genom att anpassa bilagan* ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 18.3*.

Artikel 4

Styrning av godskorridorer

1. De medlemsstater som berörs av en godskorridor ska samarbeta för att säkerställa att godskorridoren utvecklas i enlighet med genomförandeplanen. De ska fastställa allmänna mål för godskorridoren och försäkra sig om att genomförandeplanen syftar till att uppfylla dessa mål.

2. För varje godskorridor ska berörda infrastrukturförvaltare ‖ inrätta ett styrande organ som ska ansvara för att fastställa genomförandeplanen för godskorridoren och leda arbetet med att sammanställa och uppdatera densamma. ***De berörda järnvägsföretagen eller deras sammanslutningar som regelbundet använder korridoren ska ha en rådgivande roll i detta organ.*** Det styrande organet ska regelbundet rapportera om sitt arbete till berörda medlemsstater, och vid behov till ***kommissionen och*** de europeiska samordnarna för de prioriterade TEN-T-projekt som *ingår i godskorriodren och som* avses i artikel 17a i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG *av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet* ([1]).

3. De berörda medlemsstaterna får inrätta en styrelse som ska ansvara för godkännandet av det styrande organets genomförandeplan för korridoren och övervaka genomförandet av den. I sådana fall ska de enskilda styrelseledamöterna ges mandat för detta uppdrag av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

4. Det styrande organet ska vara en oberoende juridisk enhet. Det kan inrättas i form av en europeisk ekonomisk intressegruppering i den mening som avses i *rådets* förordning (EEG) nr 2137/85 ([2]) och ska ha status som en sådan gruppering.

5. Det styrande organets ledamöter *ska utse* en ordförande med en mandatperiod på minst tre år.

(*) *Tre år efter att denna förordning trätt i kraft.*
([1]) *EGT L 228, 9.9.1996, s. 1.*
([2]) EGT L 199, 31.7.1985, s. 1.

6. En arbetsgrupp ska bildas, sammansatt av förvaltare och ägare till de strategiska terminaler för godskorridoren***, även kust- och inlandshamnar,*** som avses i artikel 9. Gruppen kan avge ett yttrande om alla förslag från det styrande organet som får direkta konsekvenser för de strategiska terminalernas investeringar och förvaltning. Det styrande organet får inte fatta beslut i strid med detta yttrande.

Artikel 5

Genomförandeåtgärder för godskorridoren

1. Genomförandeplanen ska efter att ha godkänts ***och regelbundet uppdaterats*** av det styrande organet omfatta ***åtminstone*** följande:

a) En beskrivning av godskorridorens egenskaper***, inklusive eventuella flaskhalsar,*** och en plan för genomförandet av de åtgärder som krävs för att ***underlätta inrättandet av*** godskorridoren.

b) Väsentliga delar av den marknadsundersökning som avses i *punkt 2*.

c) Det styrande organets mål ***och dess program för förbättring*** av godskorridorens prestanda ▌ enligt bestämmelserna i artikel 16.

▌

2. En marknadsundersökning ska genomföras ***och regelbundet uppdateras***. Den ska avse trafiken i godskorridoren och de delar av transportsystemet som är anslutna till den***, i syfte att vid behov utveckla eller anpassa godskorridorens genomförandeplan***. Den ska omfatta en granskning av hur olika trafiktyper utvecklas, ▌ och ▌ den ska omfatta de viktigaste delarna av den socioekonomiska analys som avses i artikel 3.1 c***, samt eventuella kostnads- och nyttoprognoser och finansiella konsekvenser på längre sikt***.

3. Ett program för verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande ska inrättas. Programmet ska bland annat innehålla gemensamma mål, tekniska val och en tidsplan över ingrepp i järnvägsinfrastrukturen och tillhörande utrustning som är nödvändiga för att genomföra samtliga de åtgärder som avses i artiklarna 7–16. ***Genom dessa åtgärder ska alla begränsningar som påverkar järnvägskapaciteten undvikas eller minskas.***

Artikel 6

Samråd med sökande

1. För att sökande ‖ som kan komma att använda godskorridoren ska medverka på ett bra sätt, ska det styrande organet inrätta samrådsmekanismer.

2. Sökande***, däribland aktörer som utför godstransporter och persontransporter på järnväg, avlastare, speditörer och deras företrädande organ,*** som ansöker om att utnyttja godskorridoren ska rådfrågas av det styrande organet innan genomförandeplanen godkänns och i samband med att den uppdateras. Om det styrande organet och de sökande är oeniga kan de sökande ***hänskjuta ärendet*** till ***de ansvariga regleringsorgan som avses i artikel 17***.

KAPITEL III

INVESTERINGAR I GODSKORRIDOREN

Artikel 7

Planering av investeringar

1. Det styrande organet ska utarbeta och godkänna följande:

a) En gemensam plan för infrastrukturinvesteringar i godskorridoren på lång sikt, det vill säga minst tio år.

b) I tillämpliga fall en gemensam plan för investeringar i godskorridoren på medellång sikt (minst två år).

Investeringsplanerna ska innehålla en förteckning över planerade projekt för utbyggnad, modernisering och upprustning av järnvägsinfrastruktur och tillhörande utrustning i godskorridoren***,*** finansiella behov ***och finansieringskällor***.

2. De investeringsplaner som avses i punkt 1 ska omfatta en strategi för utbyggnad av driftskompatibla system i godskorridoren som ska uppfylla väsentliga krav och de tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som gäller för järnvägsnät enligt definitionen i *Europaparlamentets och rådets* direktiv 2008/57/EG *av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (omarbetning)* ([1]). Denna strategi ska grunda sig på en kostnadsnyttoanalys av utbyggnaden av dessa system. Den ska överensstämma med nationella och europeiska planer för utbyggnad av driftskompatibla system, särskilt med planen för utbyggnad av ‖ (ERTMS) ***samt i förekommande fall med gränsöverskridande förbindelser och driftskompatibla system med europeiska tredjeländer***.

3. I förekommande fall ska investeringsplanerna innehålla uppgifter om planerat stöd från gemenskapen via TEN-T-programmet ***eller andra politikområden, fonder*** och ***program, och styrka*** att den i planen angivna strategin överensstämmer med ***dessa***.

4. De investeringsplaner som avses i punkt 1 ska ▌ omfatta en kapacitetsökningsstrategi för godstågstrafiken i godskorridoren***, nämligen för att avlägsna de flaskhalsar som konstaterats samt förbättra den befintliga infrastrukturen och bygga ny infrastruktur***. Strategin ***kan omfatta åtgärder för att öka den tillåtna tåglängden, spårvidden, lastprofilen, hastighetsstyrningen, dragna lasten eller axellasten*** för tåg som trafikerar godskorridoren.

5. De investeringsplaner som avses i punkt 1 ska offentliggöras i *den rapport* som avses i artikel 15 och regelbundet uppdateras. De ska ingå i godskorridorens genomförandeplan.

Artikel 8

Samordning av arbeten

Godskorridorens infrastrukturförvaltare ska ***på ett tillfredsställande sätt och inom en lämplig tidsram, samt i linje med sina respektive avtalsförpliktelser enligt artikel 6 i direktiv 2001/14/EG,*** samordna sin planering av ***alla*** underhållsarbeten på infrastruktur och tillhörande utrustning ***som skulle begränsa den tillgängliga kapaciteten på nätet***.

Artikel 9

Strategiska terminaler

1. I samråd med den arbetsgrupp som avses i *artikel 4.6* ska det styrande organet anta en ***integrerad*** strategi för utvecklingen av strategiska terminaler för att dessa ska kunna möta godstrafikens behov i godskorridoren***, särskilt i form av intermodala knutpunkter längs godskorridorerna. Detta ska omfatta samarbete med regionala, lokala och nationella myndigheter, anskaffning av mark för att bygga ut järnvägsgodsterminaler och bättre tillgång till medel för att främja sådan utbyggnad. Det styrande organet ska se till att det byggs ett tillräckligt antal terminaler på strategiska ställen med utgångspunkt från den förväntade trafikvolymen.***

2. Det styrande organet ska vidta adekvata åtgärder för att genomföra denna strategi. Organet ska regelbundet se över strategin.

([1]) EUT L 191, 18.7.2008, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

KAPITEL IV

FÖRVALTNING AV GODSKORRIDOREN

Artikel 10

En enda kontaktpunkt för ansökningar om internationella tåglägen

1. Det styrande organet ska inrätta en enda kontaktpunkt för ***att behandla*** ansökningar om tåglägen för godståg som passerar minst en nationsgräns i godskorridoren ***eller som utnyttjar flera nät***.

2. Enskilda infrastrukturförvaltare för en godskorridor kan utses att fungera som kundtjänst vid den enda kontaktpunkten för sökande som ansöker om tågläge.

3. Berörda regleringsorgan, som nämns i artikel 17 ‖, ska se till att den enda kontaktpunktens verksamhet bedrivs på ett öppet och icke-diskriminerande sätt.

Artikel 11

Standardkategorier för olika typer av tåglägen i godskorridorerna

1. Det styrande organet ska fastställa ***och periodiskt uppdatera standardkategorier*** för olika typer av ***tåglägen*** som ska gälla inom hela godskorridoren. ***Av dessa kategorier för tåglägen ska*** åtminstone en ***kategori*** (nedan kallad "***snabba*** godstransporter") ▌omfatta ***ett tågläge med kort transporttid och garanterad*** punktlighet ▌.

2. Kriterierna för fastställande av *standardkategorierna* för olika typer av varutrafik ska antas ***av det styrande organet efter samråd med de sökande som kan komma att använda godskorridoren***.

Artikel 12

Tilldelning av tåglägen för godståg

1. ***Förutom i de fall som avses i*** artikel 20.2 i direktiv 2001/14/EG ska ***berörda*** infrastrukturförvaltare ***reservera nödvändig kapacitet, på basis av en bedömning av marknadens behov av en reservkapacitet. Infrastrukturförvaltarna ska offentliggöra tågplan för tågläget som krävs för att uppfylla kraven för internationell snabb*** godstrafik för nästa räkenskapsår, före det årliga fastställandet av den tågplan som avses i artikel 18 i direktiv 2001/14/EG och på grundval av konstaterad godstrafik och den marknadsundersökning som avses i *artikel 5.2 i denna förordning*.

2. ***Efter den preliminära bedömningen av behovet att skapa en reservkapacitet för ad hoc-ansökningar ska*** infrastrukturförvaltarna ***bevara denna reservkapacitet, på ett sätt som gör att det tilldelade tågläget håller en tillfredsställande kvalitet vad avser frakttid och tågplanens anpassning till internationell snabb godstrafik*** inom ramen för den slutligt fastställda tågplanen, ***för*** att de snabbt och korrekt ***ska kunna*** besvara de ad hoc-ansökningar om kapacitet som avses i artikel 23 i direktiv 2001/14/EG.

▌

3. Med undantag för force majeure kan ett tågläge som tilldelats för ***snabba*** godstransporter ***i enlighet med denna artikel*** inte återkallas senare än ***en månad*** före utsatt tid om inte den sökande i fråga samtycker till att det återkallas. ***Den sökande får hänskjuta ärendet till regleringsorganet. Enligt artikel 27 i direktiv 2001/14/EG får infrastrukturförvaltarna i sina beskrivningar av järnvägsnätet ange enligt vilka villkor hänsyn kommer att tas till tidigare utnyttjandegrad av prioriterade tåglägen för godståg, när prioriteringar görs vid tilldelningsförfarandet.***

4. Godskorridorens infrastrukturförvaltare och den arbetsgrupp som avses i *artikel 4.6* ska inrätta förfaranden för att säkerställa en optimal samordning av tilldelningen av ***kapacitet i linje med denna artikel och beakta tillträdet till*** de strategiska ***terminalerna, enligt*** artikel 9.

Torsdag 23 april 2009

5. Infrastrukturförvaltare ska fastställa en avgift som ska ingå i villkoren för användningen av tåglägen som tilldelats men som i slutändan inte används. Nivån på avgiften ska vara lämplig, avskräckande och effektiv.

Artikel 13

Godkända sökande

Genom undantag från artikel 16.1 i direktiv 2001/14/EG får andra sökande än järnvägsföretag och deras internationella sammanslutningar ansöka om tåglägen för varutransporter när dessa berör ▌flera avsnitt av godskorridoren.

Artikel 14

Trafikstyrning

1. ***På förslag av godskorridorens styrande organ, och med respekt för de principer och planer som avses i punkt 2, ska*** godskorridorens infrastrukturförvaltare fastställa och offentliggöra prioriteringsregler för olika ***tåglägen, i synnerhet för tåglägen som tilldelats försenade tåg,*** i händelse av trafikstörningar i ***alla de avsnitt av*** godskorridoren i den beskrivning av järnvägsnätet som avses i artikel 3 och i bilaga I till direktiv 2001/14/EG.

2. ***Med undantag av högtrafiktider för vilka denna punkt inte är tillämpbar*** ska det ***i de prioriteringsregler som avses i punkt 1*** åtminstone föreskrivas att ***det*** tågläge som tilldelats ett tåg med ***snabba*** godstransporter som uppfyller de ursprungliga kraven för detta tågläge ***ska respekteras så långt det är möjligt, eller prioriteringsreglerna ska åtminstone syfta till att minimera förseningar i allmänhet och samtidigt fokusera på förseningar för tåg med snabba godstransporter. Det styrande organet ska tillsammans med de sökande utveckla och offentliggöra:***

a) principer för reglering av tågtrafiken, som ska säkerställa att tåg med snabba godstransporter behandlas på bästa möjliga sätt i fråga om tilldelning av den begränsade kapaciteten,

b) beredskapsplaner, som grundar sig på dessa principer, i händelse av trafikstörningar i korridorerna.

Varje medlemsstat ska via infrastrukturförvaltaren fastställa högtrafiktiderna i beskrivningen av järnvägsnätet. Högtrafiktiderna ska endast tillämpas arbetsdagar och de ska begränsas till högst tre timmar på morgonen och högst tre timmar på eftermiddagen. Vid fastställandet av högtrafiktiderna ska regional passagerartrafik och långdistanspassagerartrafik beaktas.

3. Godskorridorens infrastrukturförvaltare ska inrätta förfaranden för samordning och trafikstyrning i godskorridoren.

4. Godskorridorens infrastrukturförvaltare och den arbetsgrupp som avses i *artikel 4.6* ska inrätta förfaranden för att säkerställa en optimal samordning mellan utnyttjandet av järnvägsinfrastrukturen och de strategiska terminaler som avses i artikel 9.

Artikel 15

Information om villkoren för utnyttjande av godskorridoren

Det styrande organet ska upprätta och offentliggöra *en rapport* med följande innehåll:

a) Alla uppgifter som berör godskorridoren i de nationella beskrivningar av järnvägsnätet som upprättats enligt förfarandet i artikel 3 i direktiv 2001/14/EG.

b) En förteckning över strategiska terminaler med angivelse av egenskaper; alla uppgifter rörande villkor och närmare bestämmelser för tillträdet till strategiska terminaler.

Artikel 16

Tjänstekvalitet i godskorridoren

1. Godskorridorens infrastrukturförvaltare ska säkerställa samordningen av den verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande som gäller i godskorridoren enligt definitionen i artikel 11 i direktiv 2001/14/EG. ***Denna samordning ska övervakas av regleringsorganen, som med avseende på denna övervakning ska samarbeta i enlighet med artikel 17.1 i denna förordning.***

2. För att mäta de internationella och nationella godstransporttjänsternas tjänstekvalitet och kapacitet i godskorridoren ska det styrande organet ***rådfråga de sökande som sannolikt kommer att använda korridorerna och användarna av godstransporttjänster om*** prestandaindikatorer för godskorridoren ***Efter detta samråd ska det styrande organet fastställa*** och offentliggöra dessa minst en gång per år.

▌

Artikel 17

Regleringsorgan

1. De för godskorridoren behöriga regleringsorgan som avses i artikel 30 i direktiv 2001/14/EG ska samarbeta för att övervaka infrastrukturförvaltarnas och de sökandes internationella verksamhet i godskorridoren. De ska samråda och utbyta information. De ska vid behov begära in information som är nödvändig för infrastrukturförvaltarna i den medlemsstat där de är behöriga. ***Infrastrukturförvaltare och andra tredje parter som deltar i internationell kapacitetstilldelning är skyldiga att utan dröjsmål förse de berörda regleringsorganen med all den information som behövs om de internationella tåglägena och den kapacitet de ansvarar för.***

2. Om en sökande har klagomål som rör internationella godstransporttjänster, eller om det berörda regleringsorganet genomför en undersökning på eget initiativ, ska detta organ samråda med regleringsorganet i varje annan medlemsstat genom vars territorium den berörda godskorridoren passerar och begära att få nödvändig information innan det fattar sitt beslut. Övriga regleringsorgan ska tillhandahålla all information som de själva har rätt att begära enligt sin nationella lagstiftning. Vid behov ska det regleringsorgan som har mottagit klagomålet eller på eget initiativ inlett en undersökning överlämna ärendet till det behöriga regleringsorganet så att detta kan vidta åtgärder gentemot berörda parter***, i enlighet med det förfarande som fastställts genom artikel 30.5 och 30.6 i direktiv 2001/14/EG***.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▌

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▌

Torsdag 23 april 2009

Artikel 19

Undantag

I tillämpliga fall får en medlemsstat avvika från denna förordning. Den ska för det ändamålet inge en motiverad ansökan om undantag till kommissionen. Kommissionen ska fatta beslut om denna ansökan i enlighet med det samrådsförfarande som avses i artikel 18.2, med beaktande av geografiska förhållanden samt av järnvägsgodstransporternas utveckling i den medlemsstat som har ingivit ansökan om undantag.

Artikel 20

Uppföljning av genomförandet

Berörda medlemsstater ska vartannat år räknat från inrättandet av godskorridoren meddela kommissionen en skriftlig redovisning av resultatet av deras samarbete enligt artikel 4.1. Kommissionen ska analysera denna redovisning och informera den kommitté som avses i artikel 18 om densamma.

Artikel 21

Rapport

Kommissionen ska regelbundet granska tillämpningen av denna förordning. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, den första gången senast … (*) och därefter vart tredje år.

Artikel 22

Översyn

Om kommissionen *vid* en översyn av riktlinjerna för TEN-T *i enlighet med förfaranden som avses i artikel 18.3* i beslut nr 1692/96/EG *drar den slutsatsen* att denna förordning bör anpassas till *dessa riktlinjer* ska kommissionen lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av denna förordning i enlighet därmed. ***På motsvarande sätt kan vissa beslut som fattas enligt denna förordning få till följd att det är nödvändigt att se över riktlinjerna för TEN-T.***

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ‖

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

(*) *Fem år efter det att denna förordning trätt i kraft.*

BILAGA

Bedömningskriterier för förslagen om inrättande av godskorridorer

Urvalet av godskorridorer i artikel 3 och uppgraderingen av järnvägsnätet för konkurrenskraftig godstrafik ska genomföras enligt följande kriterier:

a) Det ska finnas en viljeförklaring där berörda medlemsstater bekräftar att de vill inrätta godskorridoren.

▌

b) Om godskorridorens sträckning sammanfaller med ett banavsnitt (eller en del av ett banavsnitt) som hör till ett eller flera prioriterade TEN-T-projekt ([1]), ska detta banavsnitt införlivas i godskorridoren, såvida det inte är avsett för persontransport.

c) Den godskorridor som enligt förslaget ska inrättas ska passera genom åtminstone tre medlemsstater eller åtminstone två medlemsstater om avståndet mellan de järnvägsknutar som ingår i den föreslagna korridoren överstiger 50 mil.

d) Godskorridoren ska vara ekonomiskt genomförbar och ha socioekonomiska fördelar.

e) Samtliga godskorridorer som föreslås av medlemsstaterna ska vara enhetliga, för att möjliggöra inrättandet av ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik.

f) Det ska finnas en överensstämmelse med befintliga europeiska järnvägsnät såsom ERTMS-korridorerna och de korridorer som har definierats inom RailNetEurope.

g) Det ska finnas en god samtrafikförmåga med övriga transportsätt, särskilt tack vare ett lämpligt nät av strategiska terminaler, även *med avseende på* kusthamnar och inlandshamnar.

h) Den föreslagna strategin för att genomföra bestämmelserna i artiklarna 4–16.

([1]) Se bilaga III till beslut nr 1692/96/EG.

Torsdag 23 april 2009

Patienternas rättigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård ***I

P6_TA(2009)0286

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (KOM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD))

(2010/C 184 E/73)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0414),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0257/2008),

— med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,

— med beaktande av artiklarna 51 och 35 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för rättsliga frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0233/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 23 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0142

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/…/EG* om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

efter att ha hört europeiska datatillsynsmannen ([3]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([4]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 152 i fördraget måste en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställas vid utformningen och genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder. Detta betyder att en hög hälsoskyddsnivå måste *säkerställas* även när gemenskapslagstiftaren följer andra bestämmelser i fördraget.

(2) Eftersom villkoren för åberopande av artikel 95 i fördraget som rättslig grund *är uppfyllda* bör gemenskapslagstiftaren hänvisa till denna rättsliga grund även när skydd av folkhälsan är en avgörande faktor i de val som görs. Artikel 95.3 i fördraget kräver i detta hänseende uttryckligen att en hög folkhälsoskyddsnivå bör säkerställas ▌ och ***att särskild*** hänsyn ***bör*** tas till ny utveckling som grundar sig på vetenskapliga fakta.

(3) Europaparlamentet antog den 9 juni 2005, med 554 röster mot 12, sin resolution om patientrörlighet och utvecklingen av hälso- och sjukvården i EU ([5]), i vilken den begärde rättslig säkerhet och ökad tydlighet om rättigheter och förfaranden för patienter, vårdpersonal och medlemsstaterna.

(4) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och allmänna rättsliga principer som bland annat fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ([6]) *("stadgan")*. I artikel 35 i *stadgan* erkänns r *ätten* till tillgång till hälsovård och medicinsk vård på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning och praxis är grundläggande rättigheter. Detta direktiv måste i synnerhet genomföras och tillämpas med vederbörlig respekt för rätten till privat- och familjeliv, skydd av personuppgifter, likhet inför lagen och principen om icke-diskriminering och rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol, i enlighet med de allmänna rättsprinciperna i artiklarna 7, 8, 20, 21 och 47 i stadgan.

(5) Hälso- och sjukvård i EU är en central del av Europas höga sociala skyddsnivå och bidrar till såväl social sammanhållning och rättvisa som en hållbar utveckling. Hälso- och sjukvård ingår också i den bredare ramen för tjänster av allmänt intresse.

([1]) *Yttrande av den 4 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).*
([2]) *EUT C 120, 28.5.2009, s. 65.*
([3]) *EUT C 128, 6.6.2009, s. 20.*
([4]) *Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009.*
([5]) ***EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 543.***
([6]) EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

(6) Detta direktiv respekterar och inskränker inte medlemsstaternas frihet att bestämma vilken typ av hälso- och sjukvård de anser lämplig. Bestämmelserna i detta direktiv får inte tolkas på ett sådant sätt att de undergräver medlemsstaternas grundläggande etiska val.

(7) Som domstolen slagit fast flera gånger genom att erkänna tjänsternas särskilda karaktär, *omfattas* alla typer av hälso- och sjukvård *av* fördragets *tillämpningsområde.*

(8) En del frågor som rör gränsöverskridande hälso- och sjukvård, särskilt kostnadsersättning för vård som ges i en annan medlemsstat än den där vårdmottagaren är bosatt, har redan behandlats av domstolen. ▌Det ***är*** viktigt att behandla denna fråga i en särskild gemenskapsrättsakt för att åstadkomma en mer allmän och effektiv tillämpning av de principer som domstolen utarbetat utifrån de enskilda fallen.

(9) I sina slutsatser från den 1–2 juni 2006 *om gemensamma värderingar och principer i Europeiska unionens hälso- och sjukvårdssystem* ([1]) *("Rådets slutsatser av den 1-2 juni 2006")* antog Europeiska unionens råd ett uttalande om gemensamma värderingar och principer ‖ och erkände att det är särskilt värdefullt med ett initiativ om gränsöverskridande hälso- och sjukvård som kan garantera tydlighet i fråga om EU-medborgarnas rättigheter då de flyttar från en medlemsstat till en annan så att rättslig klarhet ska kunna uppnås.

(10) Detta direktiv syftar till att fastställa allmänna bestämmelser för en säker, högkvalitativ och effektiv gränsöverskridande hälso- och sjukvård i EU ***när det gäller både*** patientrörlighet och en hög hälsoskyddsnivå, samtidigt som medlemsstaternas ansvar för att fastställa sjukförmåner samt organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård***, liksom*** sociala förmåner, särskilt sjukförmåner, respekteras fullt ut.

(11) Detta direktiv om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård gäller alla former av hälso- och sjukvård. Som bekräftats av domstolen innebär varken *hälso- och sjukvårdens* särart eller det sätt på vilket *den* organiseras eller finansieras att *den* kan undantas från den grundläggande principen om fri rörlighet. Avseende långtidsvård gäller direktivet inte hjälp och stöd till familjer och enskilda personer som under en längre period har särskilda ***vård-, stöd-, omsorgs- eller hjälpbehov, i den mån det handlar om expertvård eller bidrag från ett socialförsäkringssystem, inbegripet först och främst tjänster i samband med långtidsvård som anses nödvändiga för att de vårdbehövande ska kunna leva ett så aktivt och självständigt liv som möjligt. Direktivet*** tillämpas exempelvis inte på äldreboende eller stöd till äldre eller barn som ges av socialarbetare, frivilliga eller andra yrkesverksamma än hälso- eller sjukvårdspersonal.

(12) Detta direktiv gäller inte organtransplantationer. Dessa kommer på grund av sina särdrag att regleras i ett särskilt direktiv.

(13) I detta direktiv avses med gränsöverskridande hälso- och sjukvård ***endast utnyttjande av hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat än den där patienten är försäkrad person. Det är detta som kallas patientrörlighet****.*

(14) Som medlemsstaterna erkänt i rådets slutsatser *av den 1-2 juni 2006* finns det ett antal principer som används inom hälso- och sjukvården i hela EU. Dessa principer gäller kvalitet, säkerhet, vård som vilar på vetenskaplig grund och etik, patientdeltagande, prövning, den grundläggande rätten till personlig integritet vid behandling av personuppgifter och konfidentialitet. Patienter, hälso- och sjukvårdspersonal och de myndigheter som ansvar för hälso- och sjukvårdsmyndigheterna måste kunna ha tilltro till att dessa gemensamma principer respekteras och att det finns strukturer som gör det möjligt att tillämpa dem i hela Europeiska unionen. Det bör därför vara myndigheterna i den medlemsstat där vården ges som ska se till att principerna tillämpas. Detta är nödvändigt för att patienterna ska få förtroende för gränsöverskridande hälso- och sjukvård, som i sig behövs för att uppnå patientrörlighet ▌och en hög hälsoskyddsnivå. ***Trots dessa gemensamma värderingar får medlemsstaterna fatta olika beslut på etiska grunder när det gäller vissa behandlingars tillgänglighet och de konkreta villkoren för tillgång. Detta direktiv får inte påverka den etiska mångfalden.***

([1]) EUT C 146, 22.6.2006, s. 1.

(15) Det är omöjligt att på förhand känna till om en viss vårdgivare kommer att erbjuda hälso- och sjukvård till patienter från andra medlemsstater eller från den egna medlemsstaten. För att friheten att tillhandahålla och utnyttja gränsöverskridande hälso- och sjukvård ska kunna garanteras, vilket är syftet med detta direktiv, måste därför kravet på att hälso- och sjukvården ska ges enligt gemensamma principer och tydliga kvalitets- och säkerhetsnormer gälla för alla typer av vård. Medlemsstaternas myndigheter måste respektera de gemensamma övergripande värderingarna allmängiltighet, tillgång till vård av god kvalitet, rättvisa och solidaritet, som såväl EU:s institutioner som medlemsstaterna erkänner som värderingar som är gemensamma för hälso- och sjukvårdssystemen i hela EU. Medlemsstaterna måste också se till att dessa värderingar respekteras när det gäller patienter och medborgare från andra medlemsstater och att alla patienter behandlas lika på grundval av deras vårdbehov snarare än i vilken medlemsstat de är socialförsäkrade. Medlemsstaterna måste samtidigt respektera principerna om fri rörlighet ***för personer*** på den inre marknaden, icke-diskriminering bl.a. med avseende på nationalitet ▌, behov och proportionalitet i fråga om eventuella begränsningar av den fria rörligheten. Det finns dock ingenting i detta direktiv som kräver att vårdgivarna ska godkänna planerad vård eller prioritera patienter från andra medlemsstater till nackdel för andra patienter med liknande vårdbehov, t.ex. genom längre väntetid för behandling. Patienter från andra medlemsstater bör behandlas på samma villkor som medborgarna i den behandlande medlemsstaten. ***För att patienter ska kunna göra välgrundade val när de söker vård i en annan medlemsstat måste medlemsstaterna se till att patienterna på begäran får relevant information om de hälso- och kvalitetsnormer som gäller i denna medlemsstat, liksom om hur den vård som tillhandahålls av en viss vårdgivare ser ut. Denna information bör även finnas tillgänglig i format som är anpassade för funktionshindrade.***

(16) Enligt de allmänna principerna om rättvisa och icke-diskriminering i artikel 21 i stadgan får de heller inte diskrimineras på något sätt på grund av deras kön, ras, hudfärg, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politiska eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Medlemsstaterna får ge olika behandling till olika patientgrupper endast om de kan påvisa att detta är motiverat av legitima medicinska skäl, såsom särskilda åtgärder för kvinnor (t.ex. bröstcancerscreening) eller för vissa åldersgrupper (t.ex. gratis vaccinering för barn eller äldre personer). Eftersom detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som bland annat fastställs i *stadgan*, måste det genomföras och tillämpas med vederbörlig respekt för likhet inför lagen och principen om icke-diskriminering i enlighet med de allmänna gemenskapsrättsliga principerna i artiklarna 20 och 21 i stadgan. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung [1]***, rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster [2], rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling [3] i frågor som rör anställning och yrke oavsett religion och övertygelse, funktionshinder, ålder och sexuell läggning samt rådets direktiv 2009/…/EG av den … om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett deras religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning*** [4] ***‖, vilka ombesörjer*** genomförande av artikel 13 i fördraget. Mot denna bakgrund föreskrivs det i direktivet att patienter från andra medlemsstater ska behandlas på samma villkor som medborgarna i den behandlande medlemsstaten, och att de ska skyddas mot diskriminering enligt både gemenskapsrätten och lagstiftningen i den behandlande medlemsstaten.

(17) Vid tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna se till att patienter inte mot sin vilja uppmuntras att söka behandling utanför den medlemsstat där de är försäkrade.

(18) Det är även viktigt att vidta åtgärder för att se till att kvinnor får jämlik tillgång till de offentliga hälso- och sjukvårdssystemen och till vård som riktas specifikt till kvinnor, i synnerhet gynekologisk vård och reproduktiv hälsovård.

---

[1] *EGT L 180, 19.7.2000, s.22.*
[2] ***EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.***
[3] ***EUT L 303, 2.12.2000, s. 16.***
[4] *EUT L*

Torsdag 23 april 2009

(19) Eventuella åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att se till att hälso- och sjukvården uppfyller tydliga kvalitets- och säkerhetsnormer bör i alla händelser inte utgöra nya hinder för den fria rörligheten för hälso- och sjukvårdspersonal, som finns inskriven i fördraget och särskilt regleras genom Europaparlamentets och rådet direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ([1]).

(20) Systematiska och fortlöpande insatser bör göras för att säkerställa att kvalitets- och säkerhetsnormer förbättras, i enlighet med rådets slutsatser av den 1–2 juni 2006, och med hänsyn till den internationella medicinska forskningens resultat och allmänt erkänd god praxis samt till ny teknik inom vården.

(21) Forskning visar att skador i vården förekommer i cirka 10 % av fallen. För att inte bristen på förtroende för dessa mekanismer ska hindra patienten från att söka gränsöverskridande vård måste ***de behandlande medlemsstaterna*** därför ***ha system (bland annat tillhandahållande av eftervård) för*** att hantera ***påstådda*** fall med skador i vården ***enligt den behandlande medlemsstatens definition***. Skadeförsäkringar och ersättning från systemen i *den medlemsstat* där vården ges bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att låta de nationella systemen omfatta patienter från *en medlemsstat* som söker vård *i en annan medlemsstat* i de fall detta är bättre för patienten, särskilt då det är frågan om nödvändig vård i en annan medlemsstat.

(22) Medlemsstaterna bör se till att det för den vård som bedrivs på deras territorium finns ordningar till skydd för patienterna och som ger dem rätt till kompensation samt att dessa ordningar är anpassade till riskens art och omfattning. Det är dock upp till den enskilda medlemsstaten att själv bestämma vilken typ av ordning den vill införa och hur den ska utformas.

(23) Rätten till skydd av personuppgifter är en grundläggande rättighet som erkänns i artikel 8 i *stadgan*. För att uppnå kontinuitet i den gränsöverskridande vården måste personuppgifter som gäller patientens hälsa överföras. Sådana personuppgifter bör kunna överföras fritt mellan medlemsstaterna, men samtidigt måste de enskildas grundläggande rättigheter skyddas. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([2]) har patienterna rätt att få tillgång till sina egna personuppgifter om hälsa, i t.ex. patientjournalen som innehåller uppgifter om bl.a. diagnos, undersökningsresultat, bedömningar av behandlande läkare och eventuella behandlingar eller ingrepp. Dessa bestämmelser gäller också för sådan gränsöverskridande hälso- och sjukvård som omfattas av detta direktiv. ***Patienten bör alltid ha möjlighet att hindra ett utlämnande av sina uppgifter och få en bekräftelse på att uppgifterna har strukits.***

(24) Rätten till ersättning av kostnader för vård i en annan medlemsstat från det lagstadgade socialförsäkringssystemet för patienter i deras egenskap av försäkrade personer har erkänts av domstolen i flera domar. Domstolen har förklarat att bestämmelserna i fördraget ***omfattar*** friheten ▌ för mottagare av hälso- och sjukvård, t.ex. personer som behöver sjukvård, att åka till en annan medlemsstat för att där få sådan vård. ▌ Gemenskapsrätten inskränker inte medlemsstaternas befogenhet att själva organisera sin hälso- och sjukvård och sina sociala trygghetssystem ▌.

(25) I enlighet med de principer som fastställts i domstolens rättspraxis, och utan att äventyra den ekonomiska balansen i medlemsstaternas system för hälso- och sjukvård och social trygghet, bör det skapas ett tydligare rättsläge i fråga om ersättning av vårdkostnader för patienter samt för hälso- och sjukvårdpersonal, vårdgivare och socialförsäkringsinstitutioner.

([1]) EUT L 255, 30.9.2005, s. 22. ‖
([2]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(26) Detta direktiv tar inte upp ersättning av kostnader för vård av en försäkrad person som av medicinska skäl blir nödvändig under en tillfällig vistelse i en annan medlemsstat. Detta direktiv påverkar inte heller patientens rätt till ett tillstånd för vård i en annan medlemsstat om villkoren i förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen uppfylls, särskilt artikel 22 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ([1]) och artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ([2]).

(27) ▌Patienterna bör garanteras kostnadsersättning för ▌vård ***och hälso- eller sjukvårdsprodukter som erhållits i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de är försäkrade*** på minst den nivå som de skulle ha fått ***för*** samma eller ***lika effektiv*** vård ***om produkterna*** hade getts ***eller köpts*** i den medlemsstat där vårdmottagaren är sjukförsäkrad. Detta är helt förenligt med medlemsstaternas ansvar att bestämma omfattningen av sjukförsäkringen för sina medborgare och medför inga betydande konsekvenser för finansieringen av den nationella hälso- och sjukvården. Medlemsstaterna kan likväl i sin nationella lagstiftning föreskriva att kostnaderna för vård ska ersättas enligt de taxor som gäller i den behandlande medlemsstaten om detta är mer fördelaktigt för patienten. Detta kan särskilt gälla vård via de europeiska referensnätverk som ska inrättas enligt *artikel 17 i* detta direktiv.

(28) För patienterna är därför de två systemen konsekventa; antingen gäller detta direktiv eller också förordning (EEG) nr 1408/71. Alla försäkrade personer som söker tillstånd för behandling som är lämplig för deras sjukdom i en annan medlemsstat *bör* alltid beviljas ett sådant tillstånd på de villkor som anges i *förordningarna (EEG) nr* 1408/71 och *(EG) nr* 883/2004 om behandlingen i fråga inte kan ges inom den tid som är medicinskt försvarbar, med hänsyn till patientens aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp. Patienterna bör inte fråntas de mer fördelaktiga rättigheter som *de* förordningarna ‖ ger, om dessa villkor uppfylls.

(29) Patienterna kan välja vilket av systemen de föredrar, men om förordning (EEG) nr 1408/71 är mer fördelaktig för dem bör de inte fråntas de rättigheter som förordningen ger.

(30) Patienterna bör i alla händelser inte få någon ekonomisk fördel av att vården ges ***eller att produkter köps*** i en annan medlemsstat **.** Därför bör endast de faktiska kostnaderna ersättas. ***Medlemsstaterna kan besluta att täcka andra anknutna kostnader, såsom terapeutisk behandling, under förutsättning att de totala kostnaderna inte överstiger det belopp som ska utbetalas i den medlemsstat där patienten är försäkrad.***

(31) Detta direktiv avser inte att skapa någon rätt till ersättning för sådan vård ***eller köp av sådana produkter*** i en annan medlemsstat som inte hör till de förmåner som omfattas av lagstiftningen i det land där patienten är försäkrad. Direktivet hindrar inte heller medlemsstaterna från att utöka sina system med vårdförmåner till att omfatta hälso- och sjukvård ***som fåtts samt produkter som köpts*** i en annan medlemsstat i enlighet med sina bestämmelser. ***Enligt detta direktiv fastställs rätten till behandling inte alltid på nationell nivå av medlemsstaterna, och medlemsstaterna får organisera sina egna system för hälso- och sjukvård och social trygghet så att rätten till behandling kan fastställas på regional eller lokal nivå.***

(32) Om det finns flera metoder för att behandla en viss sjukdom eller skada, bör patienten ha rätt till ersättning för alla behandlingsmetoder som är tillräckligt prövade och testade av internationell medicinsk vetenskap, även om de inte finns tillgängliga i den medlemsstat där patienten är försäkrad.

([1]) EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. ‖
([2]) EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

(33) Detta direktiv föreskriver varken överföring av socialförsäkringsrättigheter mellan medlemsstaterna eller annan samordning av de sociala trygghetssystemen. Det enda syftet med bestämmelserna om förhandstillstånd och ersättning för vård i en annan medlemsstat är att möjliggöra fri rörlighet för hälso- och sjukvård för både patienter och vårdgivare och att undanröja omotiverade hinder för den grundläggande friheten i den medlemsstat där patienten är försäkrad. Följaktligen respekterar direktivet helt och hållet skillnaderna mellan de nationella hälso- och sjukvårdssystemen och medlemsstaternas ansvar för att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård.

(34) Enligt detta direktiv ska patienter också ha rätt att ***i den behandlande medlemsstaten*** få läkemedel ***eller medicinsktekniska produkter*** som godkänts för försäljning i den medlemsstat där vården ges, även om de inte får säljas i den medlemsstat där patienten är försäkrad, *om* det är nödvändigt för ***patienten*** att få ***just denna effektiva*** behandling i en annan medlemsstat.

(35) Medlemsstaterna får behålla allmänna villkor och kriterier samt rättsliga och administrativa formaliteter för att få vård och ersättning för vårdkostnader, t.ex. kravet att man först ska vända sig till en allmänläkare innan man går till en specialist eller får sjukhusvård, vilket också gäller patienter som söker vård i en annan medlemsstat, förutsatt att sådana villkor är nödvändiga, står i proportion till syftet och varken är godtyckliga eller diskriminerande. Det är därför lämpligt att kräva att dessa allmänna villkor och formaliteter tillämpas på ett objektivt, öppet och icke-diskriminerande sätt och att de görs kända på förhand, i första hand grundas på medicinska skäl och inte innebär en ytterligare börda för patienter som söker vård i en annan medlemsstat jämfört med patienter som behandlas i den medlemsstat där de är försäkrade, samt att besluten fattas så snabbt som möjligt. Detta påverkar därför inte medlemsstaternas befogenhet att fastställa kriterier eller villkor för förhandstillstånd om patienterna söker vård i en annan medlemsstat än den där de är försäkrade.

(36) All vård som inte betraktas som sjukhusvård enligt detta direktiv bör ses som vård utanför sjukhus. Med hänsyn till domstolens rättspraxis när det gäller fri rörlighet för tjänster bör det inte införas något krav på förhandstillstånd för att få ekonomisk ersättning från det lagstadgade socialförsäkringssystemet i den medlemsstat där patienten är försäkrad för vård utanför sjukhus i en annan medlemsstat. Om sjukvården ersätts i den omfattning som garanteras av sjukförsäkringssystemet i den medlemsstat där patienten är försäkrad, kommer det faktum att det inte finns något krav på förhandstillstånd inte att rubba den ekonomiska jämvikten i de sociala trygghetssystemen.

(37) Det finns ingen definition av begreppet sjukhusvård i de olika hälso- och sjukvårdssystemen i EU och de olika tolkningarna skulle därför kunna hindra patienterna från att fritt välja hälso- och sjukvård. För att överbrygga detta hinder behövs därför en gemenskapdefinition av sjukhusvård. Sjukhusvård betyder i allmänhet vård som kräver att patienten läggs in på en sjukhusinrättning. Det kan emellertid vara lämpligt att även andra typer av vård omfattas av samma regler som sjukhusvård om den vården kräver högt specialiserad och kostnadsintensiv medicinsk infrastruktur eller utrustning (t.ex. högteknologiska scannrar för diagnos) eller om det gäller behandlingar som utgör en särskild risk för patienten eller befolkningen (t.ex. behandling av allvarliga infektionssjukdomar). ▌

(38) Tillämpningen av principerna om fri rörlighet på utnyttjande av vård i en annan medlemsstat inom ramarna för vad som ingår i det lagstadgade socialförsäkringssystemet i den medlemsstat där patienten är försäkrad kommer enligt tillgängliga belägg inte att urholka medlemsstaternas hälso- och sjukvård eller socialförsäkringssystemens ekonomiska hållbarhet. Domstolen har emellertid erkänt att det inte

kan uteslutas att den möjliga risken för att allvarligt undergräva den ekonomiska balansen i de sociala trygghetssystemen eller målet att upprätthålla en balanserad hälso- och sjukvård tillgänglig för alla kan utgöra tvingande hänsyn till allmänintresset, vilket skulle kunna motivera ett hinder för rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Domstolen har också erkänt att det är nödvändigt att kunna planera i fråga om antalet sjukhus, deras geografiska spridning, hur de organiseras och vilka resurser de ska ha samt vilken typ av vårdtjänster de ska erbjuda. Genom detta direktiv bör det införas ett system med förhandstillstånd för ersättning av kostnader för sjukhusvård i en annan medlemsstat som uppfyller följande villkor: Om vården hade getts i den egna medlemsstaten, skulle den ha ersatts av dess socialförsäkringssystem. Utflödet av patienter till följd av genomförandet av direktivet skulle innebära eller sannolikt innebära ett allvarligt hot mot den ekonomiska balansen i landets socialförsäkringssystem och/eller detta utflöde av patienter skulle innebära eller sannolikt innebära ett allvarligt hot mot planering och rationaliseringar som gjorts inom sjukhussektorn för att undvika överkapacitet på sjukhusen, obalans i utbudet av sjukhusvård och slöseri med logistiska och ekonomiska resurser, eller att medlemsstaterna inte kan garantera en balanserad hälso- och sjukvård tillgänglig för alla eller behålla sin vårdkapacitet eller medicinska kompetens. Eftersom en bedömning av de exakta konsekvenserna av ett förväntat utflöde av patienter förutsätter komplicerade antaganden och beräkningar medger direktivet ett system med förhandstillstånd om det finns tillräckliga orsaker att anta att socialförsäkringssystemet allvarligt försvagas. Detta bör även omfatta fall av redan befintliga system för förhandstillstånd som är förenliga med villkoren i artikel 8.

(39) Om en medlemsstat beslutar att införa ett system med förhandstillstånd för ersättning av kostnader för sjukhus- eller specialistvård i en annan medlemsstat i enlighet med detta direktiv bör kostnaderna för sådan vård i en annan medlemsstat också ersättas av den medlemsstat där patienten är försäkrad minst upp till den nivå som skulle ha betalats om samma eller ***för patienten lika effektiv*** vård hade getts i den medlemsstat där patienten är försäkrad, utan att överskrida de faktiska kostnaderna för den mottagna vården. Om villkoren i artikel 22.2 i förordning (EEG) nr 1408/71 uppfylls bör dock förhandstillstånd och förmåner beviljas enligt den förordningen. Detta gäller särskilt om tillståndet beviljas efter en administrativ eller rättslig prövning av ansökan och om personen i fråga har fått vård i en annan medlemsstat. I så fall *bör* artiklarna 6, 7, 8 och 9 i detta direktiv inte tillämpas. Detta är i linje med domstolens rättspraxis där det fastställts att patienter som fått avslag på ansökan om tillstånd som senare förklarats vara ogrundat, har rätt till att få kostnaderna för behandling i en annan medlemsstat ersatta helt i enlighet med bestämmelserna i den behandlande medlemsstaten.

(40) Ett förhandstillstånd bör kunna avslås endast inom ramen för ett rättvist och öppet förfarande. De bestämmelser som medlemsstaterna fastställer för att lämna in en ansökan om tillstånd samt eventuella skäl till avslag bör meddelas i förväg. Avslagen bör begränsas till det som är nödvändigt och stå i proportion till de målsättningar som styr upprättandet av ett system för förhandstillstånd.

(41) Det får inte krävas förhandstillstånd för patienter som lider av livshotande sjukdom, står på väntelista för medicinsk vård i det land där de är försäkrade och som är i brådskande behov av vård, eftersom detta kunde hindra patienter från att i tid få vård i en annan medlemsstat.

(42) Medlemsstaternas förfaranden för gränsöverskridande hälso- och sjukvård bör ge patienterna garantier om objektivitet, icke-diskriminering och öppenhet, så att de nationella myndigheternas beslut säkert fattas i rimlig tid och med vederbörlig hänsyn till såväl dessa allmänna principer som de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall. Detta gäller också den faktiska ersättningen av kostnader för vård i en annan medlemsstat efter det att patienten återvänt. Patienterna bör i regel få ett beslut angående gränsöverskridande vård inom femton kalenderdagar. Denna period bör dock vara kortare om det gäller brådskande vård. I alla händelser bör förfarandena för erkännande och regler om tillhandahållande av tjänster enligt direktiv 2005/36/EG inte påverkas av dessa allmänna regler.

Torsdag 23 april 2009

(43) Patienterna måste få lämplig information om alla väsentliga aspekter av gränsöverskridande hälso- och sjukvård så att de kan utnyttja sin rätt till gränsöverskridande vård i praktiken. För gränsöverskridande vård sker sådan information bäst via centrala kontaktpunkter i varje medlemsstat dit patienterna kan vända sig och där de kan få information om denna form av vård också när det gäller den medlemsstatens hälso- och sjukvårdssystem. Eftersom frågor som gäller gränsöverskridande vård också kommer att kräva samordning mellan myndigheterna i de olika medlemsstaterna bör dessa centrala kontaktpunkter också ingå i ett nätverk där sådana frågor kan behandlas mest effektivt. Dessa kontaktpunkter bör samarbeta med varandra och hjälpa patienterna att fatta välgrundade beslut om gränsöverskridande vård. De bör också informera om vilka möjligheter som finns till att hantera problem i samband med gränsöverskridande vård, särskilt mekanismer för att lösa gränsöverskridande tvister utanför domstol. ***Då medlemsstaterna organiserar tillhandahållandet av information om gränsöverskridande hälso- och sjukvård bör de ta hänsyn till behovet av att ge denna information i lättillgängliga format samt till hur utsatta patienter, funktionshindrade och personer med komplicerade behov kan ges ytterligare stöd.***

(44) När en patient får vård i en annan medlemsstat än den där han eller hon är försäkrad är det ytterst viktigt att patienten i förväg vet vilka bestämmelser som gäller. Bestämmelserna bör vara lika tydliga ▌ när det rör sig om gränsöverskridande vård***, såsom telemedicin***. I sådana fall tillämpas vårdbestämmelserna i den behandlande medlemsstatens lagstiftning i enlighet med de allmänna bestämmelserna i artikel 5 *i detta direktiv* eftersom medlemsstaterna enligt artikel 152.5 i fördraget ansvarar för att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård. Det gör det enklare för patienten att göra välgrundade beslut, och missuppfattningar och missförstånd kan undvikas. Det skapar även stort förtroende mellan patient och vårdgivare.

(45) Medlemsstaterna beslutar själva hur många nationella kontaktpunkter de ska ha och hur dessa ska utformas. De nationella kontaktpunkterna kan också inlemmas i eller bygga vidare på verksamheten vid befintliga informationscentrum, förutsatt att man tydligt anger att de också fungerar som nationell kontaktpunkt för gränsöverskridande hälso- och sjukvård. De nationella kontaktpunkterna bör ha lämpliga resurser för att kunna informera om de viktigaste aspekterna av gränsöverskridande vård och vid behov hjälpa patienterna rent praktiskt. ***Medlemsstaterna*** bör ***se*** till ***att de organ som företräder hälso- och sjukvårdspersonal deltar i denna verksamhet***. Även om det finns nationella kontaktpunkter kan medlemsstaterna inrätta andra därmed förbundna kontaktpunkter på regional eller lokal nivå för att avspegla hur deras specifika hälso- och sjukvårdssystem är organiserat. ***De nationella kontaktpunkterna bör kunna ge patienter relevant information om gränsöverskridande hälso- och sjukvård och vara ett stöd för dem. Juridisk rådgivning bör inte ingå.***

(46) ▌ Vårdgivare, inköpare och tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater ***måste*** samarbeta på nationell, regional eller lokal nivå för att garantera en säker, högkvalitativ och effektiv vård över gränserna. Detta gäller särskilt samarbetet i gränsregioner, där det mest effektiva sättet att organisera hälso- och sjukvård för den lokala befolkningen kan vara genom ***gränsöverskridande tillhandahållande av hälso- och sjukvård***, men där sådana tjänster endast kan tillhandahållas på varaktig grund om hälso- och sjukvården i de olika medlemsstaterna samarbetar. Samarbetet kan gälla gemensam planering, ömsesidigt erkännande eller anpassning av rutiner eller normer, kompatibilitet mellan de nationella IKT-systemen, praktiska mekanismer för att säkerställa kontinuitet i vården eller praktiska arrangemang som underlättar för hälso- och sjukvårdspersonal att erbjuda vårdtjänster i andra länder på tillfällig basis. ▌

(47) Kommissionen bör uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna på de områden som anges i kapitel IV i detta direktiv och kan i enlighet med artikel 152.2 i fördraget i nära samarbete med medlemsstaterna vidta åtgärder för att underlätta och främja ett sådant samarbete. Särskilt bör man uppmärksamma möjligheten att använda en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS).

(48) Om läkemedel som godkänts i patientens medlemsstat enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel ([1])***, inbegripet de framtida direktiven om förfalskade läkemedel och läkemedelstillsyn),*** förskrivs i en annan medlemsstat för en enskild namngiven patient, bör ett sådant recept i princip bli medicinskt erkänt ***eller kunna lösas ut på apotek och*** användas i patientens egen medlemsstat. Även om de lagstiftningsmässiga och administrativa hindren för ett sådant erkännande undanröjs kan det ändå krävas en korrekt överenskommelse med patientens behandlande läkare eller farmaceut i varje enskilt fall, om det är motiverat för att skydda folkhälsan och är nödvändigt och proportionellt i förhållande till syftet. Oavsett om det finns ett erkännande kan den medlemsstat där patienten är försäkrad besluta om att låta sådana läkemedel omfattas av de sociala förmånerna ***utan att det påverkar de gällande pris- och betalningsbestämmelserna***. Principen om erkännande kan lättare tillämpas om det vidtas åtgärder som är nödvändiga för att skydda patientens säkerhet och förhindra att läkemedel missbrukas eller förväxlas.

(49) Europeiska referensnätverk bör tillhandahålla hälso- och sjukvård till alla patienter med sjukdomar som kräver en särskild koncentration av resurser eller expertis så att högkvalitativ och kostnadseffektiv vård kan ges till överkomligt pris och de kan också fungera som kontaktpunkter för läkarutbildning och forskning, spridning av information och utvärdering. De europeiska referensnätverken inrättas och utvecklas med syftet att på europeisk nivå ge lika tillgång till gemensam expertis på hög nivå inom ett visst medicinskt område, för såväl alla patienter som för hälso- och sjukvårdspersonalen.

(50) Den tekniska utvecklingen av gränsöverskridande hälso- och sjukvård med hjälp av IKT-teknik kan skapa oklarhet när det gäller medlemsstaternas tillsynsansvar och därmed hindra den fria rörligheten för hälso- och sjukvårdstjänster och eventuellt medföra ytterligare hälsorisker när tjänster tillhandahålls på detta sätt. Inom EU används vitt skilda och inkompatibla format och standarder för IKT-baserade gränsöverskridande hälso- och sjukvård, vilket både skapar hinder för denna typ av vårdtjänst och kan innebära hälsorisker. Inom EU används vitt skilda och inkompatibla format och standarder för IKT-baserade gränsöverskridande hälso- och sjukvård, vilket både skapar hinder för denna typ av vårdtjänst och kan innebära hälsorisker. Detta område måste därför harmoniseras inom gemenskapen genom att kommissionen får befogenhet att anta genomförandeåtgärder, så att skyldigheter och standarder för på det området kan fastställas och uppdateras tillräckligt snabbt för att spegla den ständiga tekniska utvecklingen.

(51) Kompatibilitet mellan elektronisk hälso- och sjukvård (e-hälsa) bör uppnås med hänsyn till nationell lagstiftning om de bestämmelser om hälso- och sjukvård som har antagits för att skydda patienten, inklusive lagstiftning om Internetapotek, särskilt nationella förbud mot receptbelagda läkemedel på postorder i enlighet med domstolens rättspraxis och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ([2]).

(52) Regelbunden statistik och andra uppgifter om gränsöverskridande hälso- och sjukvård är en förutsättning för en effektiv övervakning, planering och styrning av hälso- och sjukvården i allmänhet och gränsöverskridande hälso- och sjukvård i synnerhet. Statistikproduktionen bör därför så långt som möjligt integreras i befintliga system för uppgiftsinsamling så att man vid övervakning och planering kan ta hänsyn till den gränsöverskridande vården. Hit hör bl.a. lämpliga strukturer på gemenskapsnivå, t.ex. gemenskapens statistiksystem och särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr *1338/2008 av den 16 december 2008* om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbetet ([3]), det hälsoinformationssystem som inrättas inom ramen för det hälsoprogram som fastställs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1786/2002/EG av den 23 september 2002 om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2003–2008) ([4]) samt annan övervakning, som den som bedrivs vid europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004 av den 21 april 2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar ([5]).

([1]) EGT L 311, 28.11.2001, s. 67. ‖
([2]) ***EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.***
([3]) *EUT L 354, 31.12.2008, s. 70.*
([4]) EGT L 271, 9.10.2002, s. 1.
([5]) EUT L 142, 30.4. 2004, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

(53) Den ständiga utvecklingen inom medicinsk forskning och teknik innebär både möjligheter och utmaningar för medlemsstaternas hälso- och sjukvård. ***Utvärdering*** av ▌medicinska metoder ***samt eventuella begränsningar av tillgången till ny teknik som beslutas av administrativa organ ger emellertid upphov till en rad grundläggande samhällsfrågor som kräver deltagande från en bred grupp berörda aktörer samt en hållbar styrmodell. Allt samarbete bör således inte bara inbegripa de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater, utan även samtliga berörda aktörer, bland andra vårdpersonal, företrädare för patienter och industrin. Dessutom bör samarbetet bygga på hållbara principer om god förvaltning såsom insyn, öppenhet, objektivitet och opartiskhet inom administrationen.***

(54) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(55) Kommissionen bör särskilt *ges* befogenhet att***, tillsammans med relevanta sakkunniga och intressenter,*** anta ‖ en förteckning över särskilda kriterier och villkor som de europeiska referensnätverken måste uppfylla samt *förfarandet* för att inrätta de europeiska referensnätverken. Eftersom *dessa* åtgärder *har en* allmän räckvidd *och* avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv *genom* att komplettera det med tillägg av nya icke väsentliga delar, *måste* de antas enligt det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(56) Eftersom *målet* för detta direktiv, att fastställa allmänna bestämmelser för en säker, högkvalitativ och effektiv gränsöverskridande hälso- och sjukvård i EU, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå *detta* mål.

(57) Den medlemsstat där patienten är försäkrad och den behandlande medlemsstaten bör genom bilateralt samarbete på förhand och i samråd med patienten se till att lämplig eftervård och stöd finns att tillgå i någon av medlemsstaterna efter den godkända medicinska vården, och att tydlig information finns tillgänglig för patienten om olika former av eftervård och kostnader för dessa. För att åstadkomma detta bör medlemsstaterna vidta åtgärder som säkerställer att de nödvändiga medicinska och sociala uppgifterna överförs med hänsyn till konfidentialiteten för patienterna och att hälso- och sjukvårdspersonal och personal inom social omsorg i båda länderna kan samråda med varandra för att patienten ska få behandling och eftervård (inbegripet socialt stöd) av högsta kvalitet.

(58) Genom att underlätta patientrörligheten inom Europeiska unionen kommer direktivet troligen att leda till konkurrens mellan vårdgivarna. En sådan konkurrens kommer troligen att bidra till ökad kvalitet på hälso- och sjukvården för alla, samt till att det inrättas kompetenscentrum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs ***regler för tillgång till*** en säker ***och*** högkvalitativ hälso- och sjukvård ***i en annan medlemsstat och inrättas mekanismer för hälso- och sjukvårdssamarbete mellan medlemsstater, samtidigt som den nationella behörigheten att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård respekteras fullt ut***.

Medlemsstaterna ska vid tillämpningen av detta direktiv ta hänsyn till principerna om vård av god kvalitet och rättvisa.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. ‖

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv gäller ***gränsöverskridande*** hälso- och sjukvårdstjänster, oavsett hur de organiseras, tillhandahålls och finansieras och om de är offentliga eller privata. ***Det ska inte påverka tillämpningen av de befintliga bestämmelserna om samordning av de sociala trygghetssystemen i förordning (EEG) nr 1408/71 och dess efterföljare, förordning (EG) nr 883/2004.***

Detta direktiv gäller inte hälso- och sjukvårdstjänster som främst är inriktade på långtidsvård, inbegripet sådana tjänster som tillhandahålls under en längre tid och syftar till att hjälpa människor som behöver stöd att utföra rutinmässiga vardagssysslor.

Direktivet ska inte heller tillämpas på organtransplantationer.

Artikel 3

Förhållande till andra gemenskapsbestämmelser

1. Detta direktiv ska gälla utan att påverka tillämpningen av

a) direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer,

b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (”Direktiv om elektronisk handel”) ([1]),

c) direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter samt *Europaparlamentets och rådets* direktiv 2002/58/EG *av den 12 juli 2002* om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation *(direktivet om integritetsskydd och elektronisk kommunikation)* ([2]),

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet ([3]) och direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel,

e) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/20/EG av den 4 april 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar rörande tillämpning av god klinisk sed vid kliniska prövningar av humanläkemedel ([4]),

f) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ([5]) ,

g) ‖ direktiv 2000/43/EG om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ,

h) ‖ direktiv 2004/113/EG om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster,

i) direktiv 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling,

([1]) *EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.*
([2]) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37. ‖
([3]) EUT L 136, 30.4.2004, s. 1. ‖
([4]) EGT L 121, 1.5.2001, s. 34.
([5]) EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

Torsdag 23 april 2009

j) direktiv 2009/…/EG om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,

k) förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen, särskilt artikel 22 i ‖ förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen och ‖ förordning (EG) nr 883/2004 ‖ om samordning av de sociala trygghetssystemen ,

l) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) [1] ,

m) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG av den 27 januari 2003 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter [2],

n) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler [3],

o) rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, när det gäller kommissionens verkställande befogenheter [4].

2. ***Detta direktiv behandlar inte kostnadsersättning för vård av en försäkrad person som av medicinska skäl blir nödvändig under en tillfällig vistelse i en annan medlemsstat. Detta direktiv påverkar inte heller patientens rätt att få tillstånd för vård i en*** annan medlemsstat ***om villkoren i förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen uppfylls, särskilt*** artikel 22 i förordning (EEG) nr 1408/71 ***och artikel 20 i förordning (EG) nr 883/2004***.

‖

3. Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i detta direktiv i överensstämmelse med reglerna i ‖ fördraget.

Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) ”hälso- och sjukvård”: vårdtjänster ***eller varor, bland annat läkemedel och medicintekniska produkter,*** som ***tillhandahålls eller föreskrivs*** av hälso- och sjukvårdspersonal ***till patienter för att bedöma, bevara eller förbättra deras hälsotillstånd eller förebygga sjukdom***, oavsett hur de organiseras, tillhandahålls och finansieras på nationell nivå och om de är offentliga eller privata,

b) ”hälsouppgifter”: alla uppgifter som rör en persons fysiska eller psykiska hälsa eller de hälso- och sjukvårdstjänster som tillhandahållits personen, vilket kan innefatta: uppgifter om registrering av personen för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, uppgifter om betalning för eller rätt till hälso- och sjukvård avseende personen i fråga, ett nummer, en symbol eller ett kännetecken som personen tilldelats för att identifiera denne uteslutande för hälso- och sjukvårdsändamål, alla uppgifter om personen som insamlats i samband med hälso- och sjukvårdstjänster som personen utnyttjat, uppgifter som härrör från tester eller undersökningar av en kroppsdel eller kroppssubstans, identifiering av en person (yrkesverksam inom hälso- och sjukvården) som vårdgivare till personen.

[1] EUT L 210, 31.7.2006, s. 19.
[2] ***EUT L 33, 8.2.2003, s. 30.***
[3] ***EUT L 102, 7.4.2004, s. 48.***
[4] ***EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.***

c) ”gränsöverskridande hälso- och sjukvård”: hälso- och sjukvård som ges i en annan medlemsstat än den där patienten är försäkrad person ▌,

▌

d) ”hälso- och sjukvårdspersonal”: läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, barnmorska eller farmaceut enligt direktiv 2005/36/EG eller annan person som utövar yrkesverksamhet inom hälso- och sjukvård som är begränsad till ett reglerat yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG ***eller en person som lagligen utövar hälso- och sjukvårdsverksamhet i den behandlande medlemsstaten***,

e) ”vårdgivare”: ***hälso- och sjukvårdspersonal i enlighet med led d ovan,*** eller juridisk person som lagligen bedriver hälso- och sjukvård på en medlemsstats territorium,

f) ”patient”: fysisk person som får eller ***söker*** hälso- och sjukvård i en medlemsstat,

g) ”försäkrad person”: ▌ person som är försäkrad ***enligt definitionen*** i artikel 1 c i förordning (EG) nr 883/2004***, eller person som är försäkrad person i den betydelse som avses i försäkringsvillkoren i privata sjukförsäkringar,***

h) ”medlemsstat där patienten är försäkrad”: den medlemsstat där patienten är försäkrad person ***eller den medlemsstat där patienten är bosatt om denna medlemsstat skiljer sig från den förstnämnda***.

Om det till följd av tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71, respektive förordning (EG) nr 883/2004, är sjukförsäkringsorganet i den medlemsstat där patienten är bosatt som ska tillhandahålla förmåner enligt den statens lagstiftning, ska den medlemsstaten, vid tillämpningen av detta direktiv, anses vara den medlemsstat där patienten är försäkrad.

i) ”behandlande medlemsstat”: den medlemsstat på vilkens territorium den gränsöverskridande hälso- och sjukvården faktiskt bedrivs,

j) ”medicinskt hjälpmedel”: ett medicinskt hjälpmedel i den betydelse som avses i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter ([1]), rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation ([2])eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik ([3]),

k) ”produkter som används inom hälso- och sjukvården”: produkter som används för att upprätthålla eller förbättra en persons hälsotillstånd, såsom medicintekniska produkter och läkemedel,

l) ”läkemedel”: läkemedel enligt definitionen i direktiv 2001/83/EG,

m) ”recept”: förskrivning av läkemedel enligt definitionen i direktiv 2001/83/EG inklusive recept som utfärdas och överförs på elektronisk väg (e-recept),

n) ”medicinsk teknik”: läkemedel eller medicintekniska produkter produkter eller medicinska och kirurgiska ingrepp, liksom åtgärder för förebyggande, diagnostisering eller behandling av sjukdom, som används inom hälso- och sjukvården,

o) ”skada”: ***definieras i fråga om gränsöverskridande hälso- och sjukvård i enlighet med den gällande lagstiftningen i den behandlande medlemsstaten, och tolkningen av skada kan variera från medlemsstat till medlemsstat***,

---

([1]) ***EGT L 169, 12.7.1993, s. 1.***
([2]) ***EGT L 189, 20.7.1990, s. 17.***
([3]) ***EGT L 331, 7.12.1998, s. 1.***

p) ”patientjournal”: den dokumentsamling som innehåller uppgifter, bedömning och information av olika slag rörande en patients situation och medicinska utveckling under hela vårdprocessen.

KAPITEL II

MYNDIGHETER I MEDLEMSSTATERNA SOM ÄR ANSVARIGA FÖR ATT DE GEMENSAMMA PRINCIPERNA FÖR HÄLSO- OCH SJUKVÅRD FÖLJS

Artikel 5

Myndigheternas ansvar i den behandlande medlemsstaten

1. Den behandlande medlemsstaten ansvarar för organisation och tillhandahållande av hälso- och sjukvård. Under sådana omständigheter ska de med beaktande av principerna om allmängiltighet, tillgång till vård av god kvalitet, rättvisa och solidaritet fastställa tydliga ***kvalitetsnormer*** för den vård som bedrivs på deras territorium och se till ***att befintlig gemenskapslagstiftning om säkerhetsnormer uppfylls och***

a) ***att vården ges i enlighet med lagstiftningen i den behandlande medlemsstaten, om vården ges i en annan medlemsstat än den där patienten är försäkrad***,

b) ***att hälso- och sjukvård som avses i led a ges i enlighet med normer och riktlinjer om kvalitet och säkerhet som fastställts av den behandlande medlemsstaten***,

c) att patienter och vårdgivare från andra medlemsstater kan få information, bl.a. i elektronisk form, från den nationella kontaktpunkten i den behandlande medlemsstaten om kvalitetsnormer och riktlinjer, inbegripet bestämmelser om tillsyn, och om vårdens tillgänglighet, kvalitet och säkerhet, behandlingsalternativ, kostnad och resultat, tillgänglighet för funktionshindrade och uppgifter om vårdgivarens registreringsstatus, försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar,

d) att vårdgivarna ger patienterna all relevant information så att de kan fatta välgrundade beslut, ▌

e) att patienterna har möjlighet att klaga och ***rätt att ansöka om*** kompensation när de lider skada på grund av den vård de fått, ***och att det finns mekanismer som garanterar prövning***,

f) att det för den vård som bedrivs på deras territorium finns system med yrkesansvarsförsäkring eller en garanti eller liknande arrangemang ▌som är anpassade till riskens art och omfattning,

g) att den grundläggande rätten till personlig integritet vid behandling av personuppgifter skyddas i överensstämmelse med nationella åtgärder som genomför gemenskapens bestämmelser om skydd av personuppgifter, särskilt direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG,

h) att patienter från andra medlemsstater behandlas på samma villkor som medborgarna i den behandlande medlemsstaten, vilket även omfattar skydd mot ***direkt eller indirekt*** diskriminering ***på grund av ras, etniskt ursprung, kön, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning*** enligt gemenskapsrätt och nationell lagstiftning i den behandlande medlemsstaten; ***ingen bestämmelse i detta direktiv kräver dock att vårdgivarna i en medlemsstat antingen ska tillhandahålla hälso- och sjukvård till en försäkrad person från en annan medlemsstat eller prioritera tillhandahållandet av hälso- och sjukvård till en försäkrad person från en annan medlemsstat till nackdel för andra patienter som har liknande vårdbehov och är försäkrade i den behandlande medlemsstaten,***

i) att behandlade patienter har rätt till information, i skriftlig eller elektronisk form, om den mottagna behandlingen och om all fortsatt läkarvård.

2. Den behandlande medlemsstatens offentliga myndigheter ska regelbundet, utgående från de uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 21, övervaka hur tillgängliga deras system för hälso- och sjukvård är, liksom också deras kvalitet och ekonomiska tillstånd.

3. För att på bästa sätt garantera patienternas säkerhet ska de behandlande medlemsstaterna och medlemsstaterna där patienterna är försäkrade se till

a) att patienterna har möjlighet att klaga och att de kan erhålla prövning och kompensation när de lider skada på grund av den gränsöverskridande hälso- och sjukvård vård de fått,

b) att kvalitets- och säkerhetsnormerna i den behandlande medlemsstaten offentliggörs på ett språk och i ett format som är tydligt och tillgängligt för medborgarna,

c) att det finns rätt till kontinuerlig vård, i synnerhet genom att översända de relevanta medicinska uppgifterna om patienten i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 g och artikel 15 och att behandlade patienter har rätt till en journal, i skriftlig eller elektronisk form, om behandlingen och alla medicinska rekommendationer för fortsatt behandling,

d) att medlemsstaten där patienterna är försäkrade i fall av komplikationer till följd av hälso- och sjukvård i utlandet, eller om det visar sig vara nödvändigt med en medicinsk uppföljning, garanterar att den ersätter kostnaderna i samma utsträckning som för hälso- och sjukvård som utförs på dess eget territorium,

e) att de i förväg omedelbart informerar varandra om vårdgivare eller hälso- och sjukvårdspersonal mot vilkas registrering eller rätt att tillhandahålla tjänster tillsynsmyndigheterna har ingripit.

4. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 22.2 anta de åtgärder som krävs för att uppnå en gemensam nivå på skyddet av hälsouppgifter på nationell nivå, med beaktande av befintliga tekniska standarder på detta område.

I

5. I den mån det är nödvändigt för att underlätta tillhandahållandet av gränsöverskridande hälso- och sjukvård, och med utgångspunkt i en hög hälsoskyddsnivå, ***får*** kommissionen i samarbete med medlemsstaterna utarbeta europeiska riktlinjer för att underlätta genomförandet av punkt 1.

6. Vid tillämpning av denna artikel ska medlemsstaterna inrätta en överskådlig mekanism för beräkning av de kostnader som kommer att debiteras för den vård som tillhandahålls. Denna mekanism för beräkning ska vara baserad på objektiva, icke diskriminerande kriterier som är kända på förhand och ska tillämpas på relevant administrativ nivå i de fall då medlemsstaten, där patienten är försäkrad, har ett decentraliserat vårdsystem.

7. Med tanke på hur viktigt det är med garantier för kvalitet och säkerhet inom den gränsöverskridande vården, framför allt för patienterna, ska patientorganisationer (särskilt gränsöverskridande) alltid få medverka med att utarbeta normer och riktlinjer av det slag som avses i punkterna 1 och 5.

Torsdag 23 april 2009

KAPITEL III

GRÄNSÖVERSKRIDANDE AV HÄLSO- OCH SJUKVÅRD ‖

Artikel 6

Myndigheternas ansvar i den medlemsstat där patienten är försäkrad

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i detta direktiv, särskilt artiklarna 7, 8 och 9, ska den medlemsstat där patienten är försäkrad se till att försäkrade personer som reser till en annan medlemsstat för att få hälso- och sjukvård där, eller söker hälso- och sjukvård som ges i en annan medlemsstat, inte hindras från att få hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat om behandlingen i fråga ingår i de förmåner som omfattas av lagstiftningen***, förvaltningsregler, riktlinjer och etiska regler för hälso- och sjukvården*** i den medlemsstat där patienten är försäkrad och som den försäkrade personen har rätt till. ***Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 och från och med den dag som förordning (EG) nr 883/2004 börjar tillämpas,*** ska den medlemsstat där patienten är försäkrad ersätta de kostnader till ***den behandlande medlemsstaten eller*** den försäkrade personen som skulle ha betalats via dess lagstadgade socialförsäkringssystem om ***lika effektiv*** vård hade getts i den medlemsstaten ***Om den medlemsstat där patienten är försäkrad vägrar ersätta en sådan behandling ska medlemsstaten på medicinska grunder motivera sitt beslut.*** Det är under alla händelser den medlemsstat där patienten är försäkrad som ska avgöra vilka vårdkostnader som ska ersättas, oavsett var vården bedrivs.

Patienter med ovanliga sjukdomar bör ha rätt till hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat och kunna få ersättning även om behandlingen i fråga inte ingår i de förmåner som omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där patienten är försäkrad.

2. Kostnaderna för hälso- och sjukvård som ges i en annan medlemsstat ska ersättas ***eller betalas direkt*** av den medlemsstat där patienten är försäkrad i enlighet med detta direktiv upp till den kostnadsnivå som skulle ha ersatts ***vid samma sjukdomstillstånd enligt samma villkor som fastställs i punkt 1*** i den medlemsstat där patienten är försäkrad, utan att överskrida de faktiska kostnaderna för den mottagna vården. ***Medlemsstaterna får besluta om att ersätta också andra kostnader i anslutning därtill, såsom terapeutisk behandling och kostnader för resa och inkvartering.***

3. De merkostnader som funktionshindrade till följd av sitt eller sina funktionshinder kan få vidkännas i samband med behandling i en annan medlemsstat ska, i enlighet med nationell lagstiftning, ersättas av den medlemsstat patienten är försäkrad i, förutsatt att de kan styrkas med tillräckliga belägg.

4. Den medlemsstat där patienten är försäkrad kan kräva att en patient som söker vård i en annan medlemsstat uppfyller samma villkor och kriterier samt rättsliga och administrativa formaliteter***, oavsett om de fastställts på lokal, nationell eller regional nivå,*** för att få vård och ***betalning av*** vårdkostnaderna som skulle ha gällt om ***denna*** vård hade getts på dess territorium, i den mån de inte är diskriminerande eller hindrar den fria rörligheten för ***patienter och varor, såsom läkemedel och medicintekniska produkter, och är kända på förhand. I detta får det ingå krav på att den försäkrade personen ska bedömas med avseende på tillämpningen av dessa villkor, kriterier eller formaliteter av hälso- och sjukvårdspersonal eller personal inom hälso- och sjukvårdsförvaltningen som tillhandahåller tjänster för det lagstadgade systemet för social trygghet i den försäkrades medlemsstat, förutsatt att krav på sådan bedömning också är ett villkor för tillgång till hälso- och sjukvård i den medlemsstaten.***

5. Medlemsstaterna ska***, med avseende på tillämpningen av denna artikel,*** ha en ***transparent*** mekanism för beräkning av kostnader för vård i en annan medlemsstat som ska ersättas till den försäkrade personen genom det lagstadgade socialförsäkringssystemet ***eller annat lagstadgat offentligt system***. Denna mekanism ska vara baserad på objektiva, icke diskriminerande kriterier som är kända på förhand och de kostnader som ersätts enligt denna mekanism ska inte understiga de som skulle ha ersatts om ***vården*** hade getts i den medlemsstat där patienten är försäkrad. ***Mekanismen ska tillämpas på relevant administrativ nivå i de fall då medlemsstaten, där patienten är försäkrad, har ett decentraliserat vårdsystem.***

6. Patienter som ***får*** vård ***i*** en annan medlemsstat ***än den där de är försäkrade*** ska garanteras tillgång till sin patientjournal i överensstämmelse med nationella åtgärder som genomför gemenskapens bestämmelser om skydd av personuppgifter, särskilt direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG. ***Om patientjournalen är i elektronisk form ska patienterna garanteras rätten till en kopia av den eller rätt att på distans få tillgång till den. Uppgifter ska endast överföras efter uttryckligt skriftligt medgivande från patienten eller patientens familj.***

7. Bestämmelserna i detta kapitel ska inte påverka ingåendet av gränsöverskridande avtalsbaserade arrangemang för planerad hälso- och sjukvård.

Artikel 7

Vård utanför sjukhus

Den medlemsstat där patienten är försäkrad ska inte kräva förhandstillstånd för ersättning av kostnader för vård utanför sjukhus i en annan medlemsstat ***eller för köp av hälso- eller sjukvårdsprodukter i en annan medlemsstat*** om kostnaderna för vården, om denna hade utförts ***eller för produkten, om den hade köpts*** inom dess eget territorium, skulle ha täckts av det egna socialförsäkringssystemet.

Artikel 8

Sjukhusvård ▌

1. För kostnadsersättning för vård i en annan medlemsstat enligt detta direktiv ***ska definitionen av*** sjukhusvård***, fastställd av den medlemsstat där patienten är försäkrad, begränsas till***

a) sådan hälso- och sjukvård som kräver att patienten läggs in minst en natt, ***eller***

b) hälso- och sjukvård som ***är mycket specialiserad och/eller*** kräver ***kostnadsintensiv medicinsk infrastruktur eller medicinsk utrustning***, ***eller***

c) hälso- och sjukvård som innebär behandlingar som utgör en särskild risk för patienten eller allmänheten.

▌

2. Medlemsstaterna där vårdmottagaren är sjukförsäkrad får införa ett system med förhandstillstånd för ersättning genom sina socialförsäkringssystem av kostnaderna för sjukhusvård som ges i en annan medlemsstat när följande villkor är uppfyllda:

a) Om vården har getts på medlemsstatens territorium skulle den ha ersatts av medlemsstatens socialförsäkringssystem.

b) ***Avsaknaden av förhandstillstånd kan*** allvarligt försvaga ***eller sannolikt försvaga***

i) den ekonomiska balansen i medlemsstatens systemen för social trygghet, och/eller

ii) planering och rationaliseringar som gjorts inom sjukhussektorn för att undvika överkapacitet på sjukhusen, obalans i utbudet av sjukhusvård och slöseri med logistiska och ekonomiska resurser, tillhandahållande av en balanserad hälso- och sjukvård tillgänglig för alla eller upprätthållande av vårdkapacitet eller medicinsk kompetens i den berörda medlemsstaten.

Torsdag 23 april 2009

Ett sådant system ska inte påverka tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 och från och med den dag den börjar tillämpas, förordning (EG) nr 883/2004.

3. Systemet med förhandstillstånd ska ***gälla utan hinder av artikel 3.2 och*** begränsas till vad som är nödvändigt och proportionellt***, baseras på klara och tydliga kriterier*** och får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering ***eller ett hinder för patienters fria rörlighet***.

4. När förhandstillstånd sökts och beviljats ska den medlemsstat där patienten är försäkrad se till att patienten inte krävs förskottsbetalning på andra belopp än de skulle ha fått betala om vården getts inom hälso- och sjukvården i den medlemsstat där patienten är försäkrad. Medlemsstaterna ska försöka överföra medel direkt mellan finansiärerna och vårdgivarna.

5. Systemen för ansökan om förhandstillstånd ska vara tillgängliga på lokal/regional nivå och vara lättillgängliga och överskådliga för patienterna. Bestämmelserna för ansökan om förhandstillstånd och avslag på ansökan ska finnas tillgängliga innan ansökan lämnas in, så att ansökningsförfarandet blir öppet och rättvist.

6. Patienter som vill få hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat ska garanteras rätten att ansöka om förhandstillstånd i den medlemsstat där de är försäkrade.

7. Den medlemsstat *där patienten är försäkrad* ska ge allmänheten tillgång till all relevant information om de system med förhandstillstånd som införts i enlighet med punkt 3***, inbegripet överklagandeförfaranden i händelse av avslag på ansökan om tillstånd***.

8. För varje tillståndsansökan som en försäkrad person gör om att få vård i en annan medlemsstat ska den medlemsstat där patienten är försäkrad kontrollera huruvida de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 883/2004 är uppfyllda och, om så är fallet, bevilja förhandstillstånd i enlighet med den förordningen.

9. Patienter med ovanliga sjukdomar ska inte omfattas av krav på förhandstillstånd.

Artikel 9

Handläggningsgarantier för *gränsöverskridande* hälso- och sjukvård ‖

1. Den medlemsstat där patienten är försäkrad ska se till att de administrativa rutinerna för *gränsöverskridande hälso- och sjukvård* vad gäller förhandstillstånd enligt *artikel 8.2*, ersättning av kostnader för vård i en annan medlemsstat och andra villkor och formaliteter enligt *artikel 6.4* grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier som offentliggörs i förväg och som är nödvändiga och proportionella för det mål som ska uppnås. En försäkrad person bör i varje fall alltid beviljas det tillstånd enligt förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen som avses i *artikel 3.1 k* ifall villkoren i artikel 22.1 c och artikel 22.2 i förordning *(EEG) nr* 1408/71 uppfylls.

2. Alla sådana system för rutiner ska vara lätt tillgängliga och kunna garantera att ansökningarna behandlas objektivt och opartiskt inom ***rimliga*** tidsfrister som medlemsstaterna fastställer och offentliggör på förhand.

I

3. Den medlemsstat där patienten är försäkrad ska se till att en patient som fått förhandstillstånd för gränsöverskridande hälso- och sjukvård bara måste göra sådana direktbetalningar och betalningar för kostnader över taket för ersättningsberättigande till hälso- och sjukvårdssystemen och/eller vårdgivaren i den behandlande medlemsstaten som omfattas av kraven i den medlemsstat där patienten är försäkrad.

4. Medlemsstaterna ska, när de fastställer de tidsfrister inom vilka en ansökan om *gränsöverskridande hälso- och sjukvård* måste handläggas ***samt när de handlägger dessa ansökningar***, ta hänsyn till

a) sjukdomen i fråga,

b) individuella omständigheter,

c) patientens grad av smärta,

d) funktionshindrets art och

e) patientens arbetsförmåga.

5. Systemen för förhandstillstånd ska göras tillgängliga på lämplig nivå för medlemsstatens hälso- och sjukvårdsförvaltning och vara tillgängliga och insynsvänliga för patienterna. Bestämmelserna om förhandstillstånd och avslag på ansökan ska finnas tillgängliga innan ansökan lämnas in, så att ansökningsförfarandet blir rättvist och insynsvänligt.

6. Medlemsstaterna ska se till att alla administrativa ***eller medicinska*** beslut angående *gränsöverskridande hälso- och sjukvård* kan***, från fall till fall, bli föremål för ett medicinskt utlåtande eller*** överklagas och att de också kan bli föremål för rättsliga åtgärder, t.ex. interimistiska åtgärder.

7. Kommissionen ska inom två år efter ikraftträdandet av detta direktiv undersöka om det är genomförbart att inrätta en clearingorganisation för att underlätta ersättningen av kostnader enligt detta direktiv som korsar gränser, hälso- och sjukvårdssystem och valutazoner, och rapportera tillbaka till Europaparlamentet och rådet och, i förekommande fall, lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Artikel 10

Förhandsanmälan

Medlemsstaterna får erbjuda patienter ett frivilligt system för förhandsanmälan, där patienten i gengäld för en sådan anmälan får en skriftlig bekräftelse på det maximala belopp som kommer att betalas. Denna skriftliga bekräftelse kan sedan tas med till det behandlande sjukhuset, varvid sjukhuset kan ersättas direkt av den medlemsstat där patienten är försäkrad.

Artikel 11

Europeiska patientombudsmannen

Kommissionen ska lägga fram ett lagstiftningsförslag om inrättande av en europeisk patientombudsman inom 18 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft. Den europeiska patientombudsmannen ska ta hänsyn till och i förekommande fall medla vid klagomål från patienter rörande förhandstillstånd, ersättning av kostnader eller skada. Den europeiska ombudsmannen ska anlitas först då alla möjligheter till klagan inom den berörda medlemsstaten har uttömts.

Artikel 12

Information till patienter om hälso- och sjukvård i annan medlemsstat

1. Den medlemsstat där patienten är försäkrad ska se till att det finns ***lätt tillgängliga*** mekanismer***, även i elektronisk form,*** **så att patienterna på begäran *omedelbart* kan få information om hur man får vård i en annan medlemsstat*, som ska innehålla information om patienträttigheter, om hur man kan utöva dessa rättigheter och om vilka möjligheter som finns till överklagande och prövning om patienten förvägras sina rättigheter,* och vilka villkor som finns, bl.a. vid skada på grund av gränsöverskridande hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat. *Denna information ska offentliggöras i format som personer med funktionshinder kan tillgå. Medlemsstaterna ska rådgöra med berörda parter, inbegripet patientorganisationer, för att förvissa sig om att informationen är tydlig och lättillgänglig. I informationen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård ska det göras en klar skillnad mellan patienträttigheter på grundval av detta direktiv och patienträttigheter på grundval av de förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen som avses i artikel 3.1 k.***

Torsdag 23 april 2009

2. Förutom den information som anges i punkt 1 ska medlemsstaten på elektronisk väg tillhandahålla lättillgänglig information om hälso- och sjukvårdspersonal och vårdgivare, där dessa registrerats med namn, registreringsnummer, adressen till personernas praktik och eventuella begränsningar i deras yrkesutövning.

▌

Artikel 13

Bestämmelser för hälso- och sjukvård som ges i en annan medlemsstat

1. Hälso- och sjukvård som ges i en annan medlemsstat än den där patienten är försäkrad person ▌ *omfattas av* lagstiftningen i den behandlande medlemsstaten i enlighet med artikel 5.

2. Denna artikel gäller inte erkännande av yrkeskvalifikationer.

Artikel 14

Nationella kontaktpunkter för gränsöverskridande hälso- och sjukvård

1. Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter för gränsöverskridande hälso- och sjukvård och meddela kommissionen deras namn och kontaktuppgifter. ***Medlemsstaterna ska se till att patientorganisationer, sjukkassor och vårdgivare medverkar i dessa nationella kontaktpunkter. Dessa nationella kontaktpunkter ska utses på ett effektivt och öppet sätt.***

Information om de nationella kontaktpunkterna ska spridas i medlemsstaterna, så att patienterna lätt får tillgång till informationen.

2. De nationella kontaktpunkterna i frågor som gäller gränsöverskridande hälso- och sjukvård får inlemmas i verksamheten vid medlemsstaternas befintliga informationscentrum.

3. Den nationella kontaktpunkten i den medlemsstat där patienten är försäkrad ska***, eventuellt genom en webbplats,*** ta fram och sprida information till patienter ***och hälso- och sjukvårdspersonal om hur man erhåller gränsöverskridande hälso- och sjukvård samt om vilka villkor som gäller***, särskilt om ***patienträttigheter*** i fråga om gränsöverskridande hälso- och sjukvård ***enligt artikel 6***. ***De nationella kontaktpunkterna ska även hjälpa patienter att bevaka sina rättigheter och överklaga på lämpligt sätt i händelse av skada på grund av gränsöverskridande hälso- och sjukvård.***

4. Den nationella kontaktpunkten i den behandlande medlemsstaten ska, eventuellt genom en webbplats, ta fram och sprida information till patienterna om frågor som avses i artikel 5.1c och om skydd av personuppgifter, tillgången till hälso- och sjukvård för funktionshindrade, hur man gör för att överklaga och möjligheterna till prövning när det gäller hälso- och sjukvård som ges i den behandlande medlemsstaten. De nationella kontaktpunkterna ska särskilt informera patienterna ***och vid behov hälso- och sjukvårdspersonal*** om ***sätt att reglera den verksamhet som bedrivs av hälso- och sjukvårdspersonal och av vårdgivare samt hur tillsynsåtgärder kan vidtas***, vilka möjligheter till tvistlösning som finns ***och*** hjälpa dem att välja lämplig tvistlösning utanför domstol för det specifika fallet ▌***.***

5. Den nationella kontaktpunkten i en medlemsstat ska ha ett nära samarbete med andra behöriga nationella myndigheter, med nationella kontaktpunkter i andra medlemsstater, med patientorganisationer och med kommissionen.

6. Den nationella kontaktpunkten ska ta fram den information som avses i punkterna 2 och 3 i format som är lätt tillgängliga för funktionshindrade.

7. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarandet i *artikel 22.2* anta

a) åtgärder som behövs för förvaltningen av det nätverk av nationella kontaktpunkter som avses i denna artikel,

b) vilken art och typ av uppgifter som deltagarna i nätverket ska samla in och utbyta med varandra,

c) riktlinjer för den patientinformation som föreskrivs i *punkterna 2 och 3* i denna artikel.

KAPITEL IV

HÄLSO- OCH SJUKVÅRDSSAMARBETE

Artikel 15

Samarbetsskyldighet

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra i den utsträckning som krävs för att genomföra detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska främja samarbete om gränsöverskridande hälso- och sjukvård som bedrivs på regional och lokal nivå samt genom informations- och kommunikationsteknik (IKT), gränsöverskridande hälso- och sjukvård som ges på tillfällig basis och andra former av samarbete över gränserna.

3. Medlemsstater, framför allt grannländer, får sinsemellan ingå avtal om arrangemang för samarbete som ska fortgå eller eventuellt utvecklas vidare.

4. Medlemsstaterna ska garantera att berörda myndigheter i andra medlemsstater kan ta del av register över hälso- och sjukvårdspersonal.

5. Medlemsstaterna ska omedelbart och aktivt utbyta information om disciplinära och straffrättsliga åtgärder mot hälso- och sjukvårdspersonal när de har en inverkan på deras registrering eller deras rätt att tillhandahålla tjänster.

Artikel 16

Erkännande av recept som utfärdas i en annan medlemsstat

1. Medlemsstater som godkänner att ett läkemedel släpps ut på deras marknader i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG ska se till att recept som utfärdas av en behörig person i en annan medlemsstat för en namngiven patient ***som läkemedlet är avsett för*** kan användas på deras territorium och att eventuella begränsningar av erkännandet av enskilda recept förbjuds, såvida *de inte* är

a) begränsade till vad som är nödvändigt och proportionellt för att skydda människors hälsa och är icke-diskriminerande eller

b) grundas på legitima och berättigade tvivel angående äktheten eller innehållet i ett enskilt recept***, eller yrkesställningen hos den som utfärdar receptet***.

Erkännandet av sådana recept ska inte påverka

i) nationella bestämmelser om förskrivning och utlämning, inbegripet generisk substitution,

ii) nationella bestämmelser om kostnadsersättning för gränsöverskridande recept,

iii) en yrkesmässig eller etisk skyldighet som skulle kräva att farmaceuten vägrade att lämna ut läkemedel om receptet hade utfärdats i den medlemsstat där patienten är försäkrad.

2. För att underlätta genomförandet av punkt 1 ska kommissionen anta

a) ***de*** åtgärder som gör det möjligt för *en* farmaceut eller annan hälso- och sjukvårdspersonal att kontrollera att receptet är äkta och att det utfärdats i en annan medlemsstat av en behörig person genom att ta fram en EU-modell för recept och stödja att e-recepten görs kompatibla *;* ***uppgiftsskyddsgarantier ska beaktas och finnas med från och med den inledande fasen i denna utvecklingsprocess,***

b) åtgärder för att se till att de läkemedel som förskrivs i en medlemsstat och som lämnas ut i en annan kan identifieras korrekt och att produktinformationen till patienterna är begriplig, ***och även tydlig när det gäller olika namn på samma läkemedel,***

c) ***åtgärder för att vid behov säkerställa kontakt mellan den som utfärdar receptet och den som lämnar ut läkemedlen, i syfte att säkra fullständig förståelse av behandlingen, samtidigt som patientuppgifterna skyddas.***

3. Om ett recept utfärdas i den behandlande medlemsstaten för läkemedel som vanligtvis inte skrivs ut på recept i den medlemsstat där patienten är försäkrad bör det vara upp till denna medlemsstat att besluta huruvida läkemedlet undantagsvis ska tillåtas eller om ett alternativt läkemedel som bedöms vara lika effektivt ska tillhandahållas.

4. De åtgärder som avses i punkt 2 a ***,*** b ***och c*** ska antas enligt det föreskrivande *förfarande som avses* i *artikel 22.2.* ▌

5. Punkt 1 ska inte tillämpas på läkemedel som endast lämnas ut på speciellt läkarrecept i enlighet med artikel 71.2 i direktiv 2001/83/EG.

Artikel 17

Europeiska referensnätverk

1. Medlemsstaterna ska främja inrättandet av europeiska referensnätverk av vårdgivare, ***särskilt på området sällsynta sjukdomar, som ska stödja sig på erfarenheterna från det samarbete på hälso- och sjukvårdsområdet som gjorts inom ramen för Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS).*** Dessa nätverk ska alltid vara öppna för nya vårdgivare som kan vilja delta, förutsatt att dessa uppfyller de fastställda villkoren och kriterierna.

2. De europeiska referensnätverken ska

a) bidra till att utnyttja potentialen för det europeiska samarbetet om högt specialiserad hälso- och sjukvård för patienter och hälso- och sjukvårdssystem genom att utnyttja nya medicinska rön och metoder,

b) bidra till att kombinera kunskaper om sjukdomsförebyggande och om behandling av de vanligast förekommande sjukdomarna,

c) bidra till att främja tillgången till högkvalitativ och kostnadseffektiv hälso- och sjukvård för alla patienter med sjukdomar som kräver särskilda resurser eller särskild expertis,

d) se till att resurserna utnyttjas så kostnadseffektivt som möjligt genom att koncentrera dem där det är lämpligt,

e) bidra till kunskapsutbyte och utbildning för hälso- och sjukvårdspersonal,

f) ta fram riktmärken för kvalitet och säkerhet och bidra till att utveckla och sprida bästa praxis inom och utanför nätverket,

g) hjälpa medlemsstater som inte har så många patienter med en viss sjukdom eller saknar teknik eller expertis att erbjuda ett komplett utbud av högt specialiserade tjänster av högsta kvalitet,

h) inrätta instrument som gör det möjligt att vid allvarliga olyckor utnyttja befintliga hälso- och sjukvårdsresurser optimalt, framför allt i gränsområden.

3. Kommissionen ska ***tillsammans med berörda experter och parter*** anta följande:

a) En förteckning över särskilda kriterier och villkor som de europeiska referensnätverken måste uppfylla, däribland ***en förteckning över de sällsynta sjukdomar som ska omfattas och*** de villkor och kriterier som krävs av vårdgivare som önskar delta, i syfte att särskilt se till att de europeiska referensnätverken

i) har tillräcklig kapacitet att diagnostisera, följa upp och handlägga patienter med dokumenterat goda resultat i den mån det är tillämpligt,

ii) har tillräcklig kapacitet och verksamhet för att tillhandahålla relevanta tjänster och upprätthålla god kvalitet på de tjänster som erbjuds,

iii) har kapacitet att ge expertråd, diagnostisera eller bekräfta en diagnos, utarbeta och följa riktlinjer för god praxis och genomföra resultatåtgärder och kvalitetskontroll,

iv) kan visa att de arbetar tvärvetenskapligt,

v) kan erbjuda expertis och erfarenhet på hög nivå, dokumenterat genom publikationer, anslag eller hedersposter och utbildningsverksamhet,

vi) har en stark forskning,

vii) deltar i epidemiologisk övervakning, t.ex. register,

viii) har en nära koppling till och ett nära samarbete med andra expertcentrum och nätverk på nationell och internationell nivå och kapacitet att nätverka,

ix) har en nära koppling till och ett nära samarbete med eventuella patientföreningar.

x) har goda och effektiva förbindelser med teknikleverantörer.

b) Förfarandet för att inrätta de europeiska referensnätverken.

4. Åtgärderna i punkt 3 som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom komplettering ska antas enligt det föreskrivande förfarandet med kontroll i *artikel 22.3*.

Artikel 18

Försöksområden

Kommissionen kan i samarbete med medlemsstaterna utse gränsregioner till försöksområden där nyskapande initiativ inom gränsöverskridande vård kan utprovas, analyseras och utvärderas.

Artikel 19

E-hälsa

Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i *artikel 22.2* anta särskilda åtgärder som krävs för att uppnå driftskompatibilitet mellan IKT-systemen på hälso- och sjukvårdsområdet närhelst medlemsstaterna beslutar att införa sådana system. Dessa åtgärder ska ***vara förenliga med tillämpliga lagar om uppgiftsskydd i respektive medlemsstat och även*** avspegla nya medicinska rön och metoder***, inbegripet telemedicin och telepsykiatri,*** och respektera den grundläggande rätten till skydd av personuppgifter ▌. De ska särskilt fastställa de standarder och den terminologi som krävs för att IKT-systemen i fråga ska bli kompatibla så att en säker, högkvalitativ och effektiv gränsöverskridande hälso- och sjukvård kan säkerställas.

Medlemsstaterna ska se till att användningen av e-hälsotjänster och andra telemedicinska tjänster

a) uppfyller samma yrkesmässiga medicinska kvalitets- och säkerhetsnormer som de som tillämpas för icke-elektronisk hälso- och sjukvård,

b) erbjuder tillfredsställande patientskydd, särskilt genom att införa lämpliga juridiska krav för vårdpersonalen, i likhet med de krav som gäller tillhandahållandet av icke-elektronisk hälso- och sjukvård.

Artikel 20

Samarbete om ▌ medicinska metoder

1. ***Kommissionen*** ska ***i samråd med Europaparlamentet*** främja inrättandet av ett nätverk med nationella myndigheter eller organ som är ansvariga för utvärdering av medicinska metoder. ***Nätverket ska drivas enligt principerna för goda styrelseformer, däribland insyn, objektivitet, rättvisa förfaranden och utbredd och fullständig medverkan för samtliga berörda grupper, vilket ska innefatta hälso- och sjukvårdspersonal, företrädare för patienterna, arbetsmarknadens parter, patienter, forskare och industri, utan att dock inskränka sig till endast dessa kategorier, och ska samtidigt respektera medlemsstaternas befogenhet i frågor som rör utvärdering av medicinska metoder.***

2. Nätverket för utvärdering av medicinska metoder ska

a) stödja samarbetet mellan nationella myndigheter eller organ,

b) hitta hållbara sätt att balansera målen om tillgång till läkemedel, belöning av innovation och förvaltning av sjukvårdsbudgetar,

c) bidra till objektiv, tillförlitlig, aktuell, tydlig och överförbar information om hur verkningsfulla metoderna är på kort och lång sikt samt möjliggöra ett effektivt utbyte av sådan information mellan nationella myndigheter eller organ,

d) undersöka vilket slags information som kan utbytas.

3. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter eller organ som ska delta i det nätverk som avses i punkt 1 och meddela kommissionen myndigheternas eller organens namn och kontaktuppgifter.

4. Kommissionen ska i enlighet med det *föreskrivande* förfarande som avses i *artikel 22.2* anta de åtgärder som krävs för att inrätta och förvalta detta nätverk och ***för att det ska drivas med insyn***.

5. Kommissionen ska tillåta endast sådana myndigheter att medverka i nätverket som uppfyller principerna för goda styrelseformer enligt definitionen i punkt 1.

Artikel 21

Insamling av uppgifter för statistik- och övervakningsändamål

1. Medlemsstaterna ska för övervakningsändamål samla in statistisk ▌ som behövs om gränsöverskridande hälso- och sjukvård, vilken vård som getts, uppgifter om vårdgivare och patienter samt kostnader och resultat. De ska samla in sådana uppgifter som ett led i deras allmänna system för insamling av hälso- och sjukvårdsuppgifter i enlighet med nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning om produktion av statistik och skydd av personuppgifter***, och särskilt i enlighet med artikel 8.4 i direktiv 95/46/EG***.

2. Medlemsstaterna ska skicka in de statistikuppgifter som avses i punkt 1 till kommissionen minst en gång om året, utom när det gäller uppgifter som redan samlas in enligt direktiv 2005/36/EG.

3. Utan att det påverkar de åtgärder som antas för att genomföra gemenskapens statistiska program och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr *1338/2008* ska kommissionen i enlighet med det *föreskrivande* förfarande som avses i *artikel 22.2* anta åtgärder för genomförandet av den här artikeln.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande. ***Kommissionen ska vid detta förfarande se till att samråd sker med sakkunniga från berörda patient- och personalgrupper på lämpligt sätt, särskilt i samband med genomförandet av detta direktiv, och kommissionen ska tillhandahålla en förklarande rapport om detta samråd.***

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

När genomförandeåtgärder rör behandling av personuppgifter ska Europeiska datatillsynsmannen konsulteras.

3. När det hänvisas till denna punkt ska *artikel* 5a.1– *5a*. 4 och *artikel* 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 23

Rapporter

Kommissionen ska senast fem år efter det datum som anges i *artikel 25.1* utarbeta en rapport om tillämpningen av detta direktiv***, inbegripet statistik om ut- och inflödet av patienter till följd av detta direktiv,*** och sända den till Europaparlamentet och rådet.

I detta syfte, och utan att det påverkar tillämpningen av *artikel 25* ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om alla åtgärder som de har infört, ändrat eller bibehållit för att *genomföra* förfarandena i artiklarna 8 och 9.

Artikel 24

Hänvisningar till annan lagstiftning

Från och med tillämpningsdatumet för ‖ förordning (EG) nr 883/2004 ‖

— ska hänvisningar till ‖ förordning (EEG) nr 1408/71 i detta direktiv anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 883/2004,

— ska hänvisningar till artikel 22 i ‖ förordning (EEG) nr 1408/71 i detta direktiv anses som hänvisningar till artikel 20 i förordning (EG) nr 883/2004.

Artikel 25

Införlivande

Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra frfattningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den … (*).

De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ‖ den …

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

(*) *Ett år efter det att direktivet har trätt i kraft.*

Torsdag 23 april 2009

Patientsäkerhet *

P6_TA(2009)0287

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till rådets rekommendation om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner (KOM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS))

(2010/C 184 E/74)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0837),

— med beaktande av artikel 152.4 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0032/2009),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0239/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 1 **Förslag till rekommendation** **Skäl 2**	
(2) Det uppskattas att 8–12 % av de patienter som tas in på sjukhus i EU-medlemsstaterna drabbas av negativa händelser under den tid de vårdas.	(2) Det uppskattas att 8–12 % av de patienter som tas in på sjukhus i EU-medlemsstaterna drabbas av negativa händelser under den tid de vårdas***, något som berör mellan 6,7 och 15 miljoner sjukhuspatienter och över 37 miljoner patienter som sökt sig till primärhälsovården***.
Ändring 2 **Förslag till rekommendation** **Skäl 2a (nytt)**	
	(2a) Det uppskattas att vårdrelaterade infektioner i genomsnitt drabbar var tjugonde patient, det vill säga 4,1 miljoner patienter årligen i EU. Omkring 37 000 dödsfall inträffar varje år till följd av sådana infektioner.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 3
Förslag till rekommendation
Skäl 3

(3) Dålig patientsäkerhet är både ett allvarligt folkhälsoproblem och en stor ekonomisk belastning för de begränsade hälso- och sjukvårdsresurserna. Många negativa händelser kan undvikas, både på sjukhus och inom primärvården, eftersom systemrelaterade faktorer förefaller vara de främsta orsakerna.	(3) Dålig patientsäkerhet är både ett allvarligt folkhälsoproblem och en stor ekonomisk belastning för de begränsade hälso- och sjukvårdsresurserna. Många negativa händelser kan undvikas, ***inklusive de som beror på fel diagnos och/eller fel behandling,*** både på sjukhus och inom primärvården, eftersom ***begränsade ekonomiska resurser och*** systemrelaterade faktorer förefaller vara de främsta orsakerna.

Ändring 4
Förslag till rekommendation
Skäl 6a (nytt)

	(6a) Bland de negativa, vårdrelaterade händelserna är de vårdrelaterade infektionerna enkla att undvika. Medlemsstaterna måste införa verktyg för att minska antalet personer inom EU som varje år drabbas av negativa händelser med 20 %.

Ändring 5
Förslag till rekommendation
Skäl 7

(7) Fakta tyder på att EU-medlemsstaterna har kommit olika långt när det gäller att utforma och införa effektiva och övergripande strategier för patientsäkerhet. Detta initiativ syftar därför till att staka ut ramarna för att stimulera policyutveckling och framtida insatser i och mellan medlemsstaterna med sikte på att behandla de viktigaste patientsäkerhetsfrågorna inom EU.	(7) Fakta tyder på att EU-medlemsstaterna har kommit olika långt när det gäller att utforma och införa effektiva och övergripande strategier för patientsäkerhet. Detta initiativ syftar därför till att staka ut ramarna för att stimulera policyutveckling och framtida insatser i och mellan medlemsstaterna med sikte på att behandla de viktigaste patientsäkerhetsfrågorna inom EU***, särskilt vårdinrättningarnas ansvar för människors hälsa. I enlighet med artikel 152 i EG-fördraget får dessa insatser dock inte inkräkta på medlemsstaternas behörighet.***

Ändring 6
Förslag till rekommendation
Skäl 8

(8) Patienter bör informeras och ges en starkare ställning genom medverkan i patientsäkerhetsarbetet. De bör informeras om säkerhetsnivåer och om hur de kan hitta tillgänglig och heltäckande information om system för klagomålshantering och prövning.	(8) Patienter bör informeras och ges en starkare ställning genom medverkan i patientsäkerhetsarbetet. De bör informeras om säkerhetsnivåer och om hur de kan hitta tillgänglig och heltäckande information om system för klagomålshantering och prövning. ***Frågor om ersättningens typ och ersättningsförfarandet tillhör dock de enskilda medlemsstaternas behörighet.***

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 7
Förslag till rekommendation
Skäl 10

(10) Jämförbara och aggregerade uppgifter bör samlas in på gemenskapsnivå i syfte att fastställa ändamålsenliga och tydliga program, strukturer och strategier för patientsäkerhet, och god praxis bör spridas bland medlemsstaterna. För att underlätta det ömsesidiga lärandet bör en gemensam terminologi för patientsäkerhet och gemensamma indikatorer utarbetas i samarbete mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen och med beaktande av arbetet i relevanta internationella organisationer.	(10) Jämförbara och aggregerade uppgifter bör samlas in på gemenskapsnivå i syfte att fastställa ändamålsenliga och tydliga program, strukturer och strategier för patientsäkerhet, och god praxis bör spridas bland medlemsstaterna. ***Dessa uppgifter får bara användas för att förebygga vårdrelaterade infektioner, med tanke på patientsäkerheten.*** För att underlätta det ömsesidiga lärandet bör en gemensam terminologi för patientsäkerhet och gemensamma indikatorer utarbetas i samarbete mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen och med beaktande av arbetet i relevanta internationella organisationer.

Ändring 8
Förslag till rekommendation
Skäl 11

(11) Informations- och kommunikationstekniska hjälpmedel, t.ex. elektroniska patientjournaler eller elektronisk receptförskrivning, kan bidra till att förbättra patientsäkerheten, till exempel genom systematisk screening i syfte att upptäcka eventuella läkemedelsinteraktioner eller läkemedelsallergier.	(11) Informations- och kommunikationstekniska hjälpmedel, t.ex. elektroniska patientjournaler eller elektronisk receptförskrivning, kan bidra till att förbättra patientsäkerheten, till exempel genom systematisk screening i syfte att upptäcka eventuella läkemedelsinteraktioner eller läkemedelsallergier***, enligt kommissionens rekommendation 2008/594/EG av den 2 juli 2008 om gränsöverskridande interoperabilitet för elektroniska patientjournalsystem ([1])***.
	([1]) EUT L 190, 18.7.2008, s. 37.

Ändring 9
Förslag till rekommendation
Skäl 12a (nytt)

	(12a) Äldre personer löper större risk att drabbas av smittsamma sjukdomar under sjukhusvistelser. Därför bör deras behov som specifik grupp undersökas och åtgärder vidtas för att uppfylla deras behov, så att de får en bättre rehabilitering och kan återfå hälsan snabbare.

Ändring 10
Förslag till rekommendation
Skäl 15

(15) Det saknas tillräcklig information om vårdrelaterade infektioner för att man ska kunna göra meningsfulla jämförelser mellan vårdinrättningarna genom övervakningsnätverk, övervaka de vårdrelaterade patogenernas epidemiologi samt utvärdera och styra strategier för förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner. Övervakningssystem bör därför upprättas eller stärkas vid vårdinrättningarna samt på regional och nationell nivå.	(15) Det saknas tillräcklig information om vårdrelaterade infektioner för att man ska kunna göra meningsfulla jämförelser mellan vårdinrättningarna genom övervakningsnätverk, övervaka de vårdrelaterade patogenernas epidemiologi samt utvärdera och styra strategier för förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner. Övervakningssystem bör därför upprättas eller stärkas vid vårdinrättningarna samt på regional och nationell nivå. ***Genom en förbättrad insamling av uppgifter på regional, nationell och europeisk nivå bör det bli lättare att fastställa de direkta sambanden mellan å ena sidan kvaliteten på de strategier, system och strukturer som tillämpas för att säkerställa patientsäkerheten och å andra sidan de resultat som uppnåtts på området.***

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 11

Förslag till rekommendation
Skäl 15a (nytt)

	(15a) Medlemsstaterna måste kunna minska antalet personer som drabbas av vårdrelaterade infektioner. Bland de olika verktyg som kan övervägas är det särskilt viktigt att rekrytera fler sjuksköterskor som är specialiserade på infektionskontroll.

Ändring 12

Förslag till rekommendation
Skäl 15b (nytt)

	(15b) Vidare bör medlemsstaterna och vårdinrättningarna överväga att anlita ombud som ett stöd för specialistsjuksköterskor på klinisk nivå på akutmottagningar och lokala inrättningar.

Ändring 13

Förslag till rekommendation
Skäl 15c (nytt)

	(15c) För att de negativa händelserna på grund av hälsovård ska kunna minska bör medlemsstaterna uppmanas att sätta upp lokala och nationella mål för rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal specialiserad på infektionskontroll, med beaktande av det rekommenderade förhållandet en sjuksköterska per 250 sjukhussängar senast 2015.

Ändring 14

Förslag till rekommendation
Skäl 16a (nytt)

	(16a) Kommissionen bör lägga fram förslag om hur omloppet av förfalskade läkemedel ska motarbetas och hur patienter och vårdpersonal ska kunna skyddas från nålstickskador.

Ändring 15

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel Ia (nytt) – rubriken

	Ia. MINSKNINGSMÅL

Ändring 16

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel Ia (nytt) – punkt 1

	(1) Medlemsstaterna bör införa verktyg för att minska antalet personer som drabbas av negativa händelser på grund av hälsovård med 20 % årligen inom EU, vilket motsvarar ett mål om att minska dessa händelser med 900 000 fall om året senast 2015.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 17

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 1 – led a

(a) Utse ***en eller flera*** behöriga myndigheter ***för patientsäkerhet*** inom sina territorier.	(a) Utse behöriga myndigheter ***på olika nivåer av statlig och lokal administration, ansvariga*** inom sina territorier ***för patientsäkerhet samt övervakning och samordning av insatser inriktade på att förbättra folkhälsan***.

Ändring 18

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 1 – led c

(c) Stödja utformning av säkrare system, processer och redskap, inklusive användning av informations- och kommunikationsteknik.	(c) Stödja utformning av säkrare ***och mer användarvänliga*** system, processer och redskap, inklusive användning av informations- och kommunikationsteknik.

Ändring 19

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 2 – led ba (nytt)

	(ba) Informera patienterna om riskerna med behandlingen och införa rättsliga verktyg som gör det lättare att kräva skadestånd för hälsoskador, även från läkemedelsföretag.

Ändring 20

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 3 – led a

(a) Lämna korrekt information om omfattning, typ och orsaker när det gäller misstag, negativa händelser och tillbud.	(a) Lämna korrekt information om omfattning, typ och orsaker när det gäller misstag, negativa händelser och tillbud ***samt fastställa vem som bär ansvaret för dem***.

Ändring 21

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 3 – led ba (nytt)

	(ba) Ge möjlighet till konfidentiellt utbyte av information mellan sjukvårdsmyndigheter i olika medlemsstater om anställda inom hälso- och sjukvården som gjort sig skyldiga till försumlighet eller felbehandling.

Ändring 22

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 4 – led ba (nytt)

	(ba) Anordna lämplig utbildning och fortbildning för all hälso- och sjukvårdspersonal om korrekt handhavande av medicinteknisk utrustning i överensstämmelse med funktionsbeskrivningen och specifikationerna i bruksanvisningarna, så att hälsorisker och negativa effekter kan förebyggas, inklusive sådana som beror på återanvändning av utrustning som inte är avsedd att återanvändas.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 23

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 5 – led c

(c) Samla och utbyta jämförbara uppgifter och information på EU-nivå om resultat av patientsäkerhetsarbetet i fråga om typer och antal för att underlätta det ömsesidiga lärandet och stödja fastställandet av prioriteringar.	(c) Samla och utbyta jämförbara uppgifter och information på EU-nivå om resultat av patientsäkerhetsarbetet i fråga om typer och antal för att underlätta det ömsesidiga lärandet och stödja fastställandet av prioriteringar. ***Omfattningen och kostnaderna för uppgiftsinsamlingen samt användningen av uppgifterna ska stå i proportion till de förväntade fördelarna. Uppgifterna bör samlas in enbart för att uppnå målet (att minska vårdrelaterade infektioner genom ömsesidigt lärande).***

Ändring 24

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel II – punkt 6 – led ba (nytt)

	(ba) Ge möjlighet till samarbete och utbyte av erfarenheter och bästa metoder mellan sjukhuschefer, kliniska enheter och patientföreningar i hela EU i fråga om initiativ för patientsäkerhet på lokal nivå.

Ändring 25

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led -a (nytt)

	(-a) Införa effektiva verktyg för riskbedömning, bland annat diagnostisk sållning av patienter före intagning, så att man snabbt kan identifiera omständigheter som kräver ytterligare försiktighetsåtgärder.

Ändring 26

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led -aa (nytt)

	(-aa) Ge adekvat skydd åt hälso- och sjukvårdspersonal genom vaccinering, profylax efter exponering, rutinmässig diagnostisk sållning, personlig skyddsutrustning samt genom användning av medicinteknisk utrustning som minskar exponeringen för blodburna infektioner.

Ändring 27

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led -ab (nytt)

	(-ab) Införa ett effektivt vårdhygieniskt arbete på inrättningar för långtidsvård och rehabilitering.

Ändring 28

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led b

b) Stärka det vårdhygieniska arbetet vid vårdinrättningarna.	b) Stärka det vårdhygieniska arbetet vid vårdinrättningarna ***och säkra högsta nivå av renlighet, hygien och vid behov asepsis***
	i) för material som används vid mottagning av patienter och under patienternas vistelse,

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	ii) för medicinskt och paramedicinskt material, elektromedicinsk utrustning som används för patienterna samt för utdelning av läkemedel,
	iii) på vårdinrättningar som ägnas åt patientvård.

Ändring 29

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led ba (nytt)

	ba) Främja handhygienen hos hälso- och sjukvårdspersonalen.

Ändring 30

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led bb (nytt)

	bb) Förbättra förebyggandet av och kampen mot spridning av sjukdomar bland och via medicinsk och paramedicinsk personal genom att genomföra de strategier för profylax som krävs, däribland sådana vaccineringskampanjer för personalen som krävs.

Ändring 31

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led d

d) Främja utbildning och fortbildning för vårdpersonal i medlemsstaterna och vid vårdinrättningarna.	d) Främja utbildning och fortbildning för vårdpersonal ***och paramedicinsk personal*** i medlemsstaterna och vid vårdinrättningarna***, med särskild tonvikt på nosokomiala infektioner och antibiotikaresistens hos virus***.

Ändring 32

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led e

e) Förbättra patientinformationen.	e) Förbättra patientinformationen ***via det sociala hälsovårdsnätverket och genom återkommande upplysningskampanjer via tidningar, radio, tv och Internet***.

Ändring 33

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led f

f) Stödja forskning.	f) Stödja forskning***, bland annat kring möjliga medicinska användningsområden för nanoteknik och nanomaterial***.

Ändring 34

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led fa (nytt)

	(fa) Rapportera samtliga fall av vårdrelaterade infektioner som berör ett väsentligt antal patienter till Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 35

Förslag till rekommendation
Del I – kapitel III – punkt 1 – led fb (nytt)

	(fb) Genomföra upplysningskampanjer riktade till allmänhet och vårdpersonal i syfte att förändra arbetssätt som leder till antibiotikaresistens.

Ändring 36

Förslag till rekommendation
Del II – rubriken

DEL II: ***RAPPORT*** FRÅN KOMMISSIONEN	DEL II: ***ÅTGÄRDER*** FRÅN KOMMISSIONEN

Ändring 37

Förslag till rekommendation
Del II – punkt 1a (ny)

	(1a) Kommissionen bör se närmare på vilka delar av den befintliga gemenskapsrätten som kan stärkas för att förbättra patientsäkerheten, till exempel genom att säkerställa att tillsynsmyndigheter utbyter information om disciplinära förfaranden mot enskilda vårdanställda, vare sig de avslutats eller fortfarande pågår, och inte enbart om deras grundkvalifikationer, när vårdpersonal korsar gränser inom EU.

Ändring 38

Förslag till rekommendation
Del II – punkt 1b (ny)

	(1b) Kommissionen uppmanas att ta fram ett dokument om förebyggande av nosokomiala infektioner, riktat till patienterna, på grundval av den praktiska handledning om förebyggande av nosokomiala infektioner som WHO utarbetade 2002 ([1]).
	([1]) WHO, Praktisk handledning om förebyggande av nosokomiala infektioner, första utgåvan december 2002 (andra utgåvan publicerad 2008).

Ändring 39

Förslag till rekommendation
Bilaga 1 – Definitioner – ”Negativ händelse” – kolumn 2

En händelse som medför en skada hos en patient. Med skada avses en nedsättning i kroppens struktur eller funktion och/eller en deletär effekt av denna.	En händelse som medför en skada hos en patient ***och som inträffat under vård***. Med skada avses en ***permanent eller tillfällig*** nedsättning i kroppens struktur eller funktion och/eller en deletär effekt av denna.

Ändring 40

Förslag till rekommendation
Bilaga 1 – Definitioner – ”Vårdinrättning” – kolumn 2

En inrättning där vårdpersonal tillhandahåller sekundär- eller tertiärvård.	En ***offentlig, privat eller ideell*** inrättning ***för hälsovård*** där vårdpersonal ***eller frivilligarbetare*** tillhandahåller sekundär- eller tertiärvård.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 41

Förslag till rekommendation
Bilaga 1 – Definitioner – ”Patientsäkerhet” – kolumn 2

Det faktum att en patient inte utsätts för undvikbar eller potentiell skada inom hälso- och sjukvården.	***Avsaknad av negativa händelser. Med negativ händelse avses en händelse som medför en skada som snarare beror på behandlingen än på sjukdomen. Denna negativa händelse kan gå att undvika eller vara oundviklig.***

Ändring 42

Förslag till rekommendation
Bilaga 1 – Definitioner – ”Hygienombud” – kolumn 2

Hälso- och sjukvårdspersonal som arbetar ***vid kliniska avdelningar*** och som fungerar som sambandspersonal mellan ***sina avdelningar*** och en enhet för vårdhygien. Hygienombuden bidrar till att bättre förebygga och övervaka infektioner ***vid*** sina ***avdelningar*** och ger återkoppling till enheten för vårdhygien.	Hälso- och sjukvårdspersonal som arbetar ***inom motsvarande områden*** och som fungerar som sambandspersonal mellan ***sitt arbetsområde*** och en enhet för vårdhygien. Hygienombuden bidrar till att bättre förebygga och övervaka infektioner ***inom*** sina ***områden*** och ger återkoppling till enheten för vårdhygien.

Ändring 43

Förslag till rekommendation
Bilaga 2 – kapitel 1 – punkt 1 – led ba (nytt)

	(ba) Acceptera och underlätta användningen av verktyg för informations- och kommunikationsteknik, exempelvis elektroniska bruksanvisningar, så att användarnas kunskaper om de medicinska produkterna ökar.

Ändring 44

Förslag till rekommendation
Bilaga 2 – kapitel 1 – punkt 4 – led ca (nytt)

	(ca) Anordna lämplig utbildning och fortbildning för all hälso- och sjukvårdspersonal om korrekt handhavande av medicinteknisk utrustning i överensstämmelse med funktionsbeskrivningen och specifikationerna i bruksanvisningarna, så att hälsorisker och negativa effekter kan förebyggas, inklusive sådana som beror på återanvändning av utrustning som inte är avsedd att återanvändas.

Ändring 45

Förslag till rekommendation
Bilaga 2 – del 1 – punkt 7 – led aa (nytt)

	aa) Stimulera forskning om bland annat medicinska användningsområden för nanoteknik och nanomaterial.

Ändring 46

Förslag till rekommendation
Bilaga 2 – kapitel 2 – punkt 1 – led a – strecksats 2

— integrera vårdhygieniska åtgärder i patienternas vårdprogram,	— integrera vårdhygieniska åtgärder i patienternas vårdprogram, ***däribland sådana vaccineringskampanjer för personalen som krävs,***

Torsdag 23 april 2009

EU-satsning avseende sällsynta sjukdomar *

P6_TA(2009)0288

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till rådets rekommendation om en EU-satsning avseende sällsynta sjukdomar (KOM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS))

(2010/C 184 E/75)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0726),

— med beaktande av artikel 152.4 andra stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0455/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0231/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 1	
Förslag till rekommendation	
Skäl 1	
(1) Sällsynta sjukdomar är ett hot mot EU-medborgarnas hälsa såtillvida att de är livshotande sjukdomar eller sjukdomar med kronisk funktionsnedsättning med låg prevalens och en hög grad av komplexitet.	(1) Sällsynta sjukdomar är ett hot mot EU-medborgarnas hälsa såtillvida att de är livshotande sjukdomar eller sjukdomar med kronisk funktionsnedsättning med låg prevalens och en hög grad av komplexitet***, men eftersom det finns så många olika slags sällsynta sjukdomar är det totala antalet drabbade personer ganska stort***.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 2

Förslag till rekommendation
Skäl 2

(2) Ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende sällsynta sjukdomar, inklusive genetiska sjukdomar, har antagits för perioden 1 januari 1999-31 december 2003. Enligt definitionen i programmet uppgår prevalensen för en sällsynt sjukdom till högst 5 av 10 000 personer i Europeiska unionen.	(2) Ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende sällsynta sjukdomar, inklusive genetiska sjukdomar, har antagits för perioden 1 januari 1999-31 december 2003. Enligt definitionen i programmet uppgår prevalensen för en sällsynt sjukdom till högst 5 av 10 000 personer i Europeiska unionen, ***och detta antal ska bestämmas utifrån ett statistiskt underlag som ska kontrolleras vetenskapligt.***

Ändring 3

Förslag till rekommendation
Skäl 2a (nytt)

	(2a) Med hänsyn till den statistiska frekvensen bör sällsynta sjukdomar noggrant katalogiseras och regelbundet kontrolleras av en vetenskaplig kommitté för att avgöra behovet av eventuella tillägg.

Ändring 4

Förslag till rekommendation
Skäl 4

(4) Mellan 5 000 och 8 000 olika sällsynta sjukdomar existerar idag och drabbar 6-8 % av befolkningen någon gång under livet, dvs. 27–36 miljoner människor i Europeiska unionen. De flesta lider av sällan förekommande sjukdomar som drabbar högst 1 person på 100 000.	(4) Mellan 5 000 och 8 000 olika sällsynta sjukdomar existerar idag och drabbar 6-8 % av befolkningen någon gång under livet, dvs.***även om sällsynta sjukdomar karakteriseras av en låg prevalens så är det totala antalet personer som drabbas ganska högt;*** 27–36 miljoner människor i Europeiska unionen. De flesta lider av sällan förekommande sjukdomar som drabbar högst 1 person på 100 000.

Ändring 5

Förslag till rekommendation
Skäl 5

(5) På grund av den låga prevalensen ***och*** sin specificitet kräver de sällsynta sjukdomarna en övergripande ansats grundad på särskilda och samordnade ansträngningar för att förhindra hög sjuklighet eller förtida dödlighet som kan undvikas, och för att förbättra de drabbades livskvalitet eller socioekonomiska potential.	(5) På grund av den låga prevalensen, sin specificitet ***och det stora totala antalet fall*** kräver de sällsynta sjukdomarna en övergripande ansats grundad på särskilda och samordnade ansträngningar, ***även i samarbete med tredjeländer som Förenta staterna,*** för att förhindra hög sjuklighet eller förtida dödlighet som kan undvikas, och för att förbättra de drabbades livskvalitet eller socioekonomiska potential ***i industri- och utvecklingsländer***.

Ändring 6

Förslag till rekommendation
Skäl 8

(8) För ökad samordning av och samstämmighet mellan nationella, regionala och lokala insatser för sällsynta sjukdomar bör samtliga nationella åtgärder på området integreras i nationella handlingsplaner för sällsynta sjukdomar.	(8) För ökad samordning av och samstämmighet mellan nationella, regionala och lokala insatser för sällsynta sjukdomar ***och för ökat samarbete mellan utbildningscentrumen*** bör samtliga nationella åtgärder på området integreras i nationella handlingsplaner för sällsynta sjukdomar.

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 7

Förslag till rekommendation
Skäl 13

(13) På grund av sällsyntheten, som innebär både begränsat antal patienter och brist på expertis inom de enskilda länderna, är det mervärde som europeiska referensnätverk skapar för gemenskapen särskilt högt. För att kunna säkerställa lika tillgång till vård av hög kvalitet för patienter med sällsynta sjukdomar är det därför av största vikt att samla expertis på EU-nivå.	(13) På grund av sällsyntheten, som innebär både begränsat antal patienter och brist på expertis inom de enskilda länderna, är det mervärde som europeiska referensnätverk skapar för gemenskapen särskilt högt. För att kunna säkerställa lika tillgång till ***tillförlitlig information, riktiga och i god tid ställda diagnoser samt*** vård av hög kvalitet för patienter med sällsynta sjukdomar är det därför av största vikt att samla expertis på EU-nivå.

Ändring 8

Förslag till rekommendation
Skäl 14a (nytt)

	(14a) Läkemedelsforumet antog den 12 oktober 2008 sin slutrapport med förslag till riktlinjer för att medlemsstaterna, berörda parter och kommissionen ska kunna öka sina insatser för att garantera enklare och snabbare tillgång till särläkemedel inom EU.

Ändring 9

Förslag till rekommendation
Skäl 20

(20) Patienter och patientrepresentanter bör därför medverka i samtliga led i policyprocesserna och beslutsfattandet. Deras verksamhet bör främjas och stödjas aktivt, även finansiellt, i varje medlemsstat.	(20) Patienter och patientrepresentanter bör därför medverka i samtliga led i policyprocesserna och beslutsfattandet. Deras verksamhet bör främjas och stödjas aktivt, även finansiellt, i varje medlemsstat ***men även på EU-nivå i form av EU-täckande stödnätverk för patienter med särskilda sällsynta sjukdomar***.

Ändring 10

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – inledningen

1. upprättar nationella planer för sällsynta sjukdomar för att säkerställa att patienter med sällsynta sjukdomar får allmän tillgång till vård av hög kvalitet, inbegripet diagnostik, behandling ***och*** särläkemedel, inom hela sitt territorium på grundval av principen om rättvisa och solidaritet inom EU, och särskilt	1. upprättar nationella planer för sällsynta sjukdomar för att säkerställa att patienter med sällsynta sjukdomar får allmän tillgång till vård av hög kvalitet, inbegripet diagnostik, behandling, särläkemedel ***och rehabilitering samt habilitering för de som lever med sjukdomen***, inom hela sitt territorium på grundval av principen om rättvisa och solidaritet inom EU, och särskilt

Ändring 11

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 1

(1) till slutet av ***2011*** utarbetar och antar en övergripande och samordnad strategi för styrning och strukturering av alla relevanta åtgärder inom området i form av en nationell plan för sällsynta sjukdomar,	(1) till slutet av ***2010*** utarbetar och antar en övergripande och samordnad strategi för styrning och strukturering av alla relevanta åtgärder inom området i form av en nationell plan för sällsynta sjukdomar,

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 12

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 3

(3) definierar ett begränsat antal prioriterade åtgärder i den nationella planen för sällsynta sjukdomar med konkreta mål, tydliga tidsfrister, förvaltningsstrukturer och regelbunden rapportering,	(3) definierar ett begränsat antal prioriterade åtgärder i den nationella planen för sällsynta sjukdomar med konkreta mål, tydliga tidsfrister, ***betydande och väl avgränsade anslag,*** förvaltningsstrukturer och regelbunden rapportering,

Ändring 13

Förslag till rekommendation
Rekommendation 1 – led 3a (nytt)

	(3a) anmäler om de har några specialiserade centrum och sammanställer en katalog över experter,

Ändring 14

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 5

(5) i de nationella planerna tar med bestämmelser som säkerställer att samtliga patienter med sällsynta sjukdomar får rättvis tillgång till vård av hög kvalitet, inbegripet diagnostik, behandling ***och*** särläkemedel, inom hela territoriet för att rättvis tillgång till kvalitativ vård på grundval av principen om rättvisa och solidaritet ska kunna garanteras inom hela Europeiska unionen,	(5) i de nationella planerna tar med bestämmelser som säkerställer att samtliga patienter med sällsynta sjukdomar får rättvis tillgång till vård av hög kvalitet, inbegripet diagnostik, ***primära preventiva åtgärder,*** behandling, särläkemedel ***och rehabilitering samt habilitering för de som lever med sjukdomen***, inom hela territoriet för att rättvis tillgång till kvalitativ vård på grundval av principen om rättvisa och solidaritet ska kunna garanteras inom hela Europeiska unionen ***i enlighet med principerna i dokumentet "Improving Access to Orphan Medicines for all Affected EU citizens" (om hur man ska förbättra samtliga berörda unionsmedborgares tillgång till särläkemedel)*****, som antogs av högnivåforumet för läkemedel**,

Ändring 15

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 5a (nytt)

	(5a) uppmanar till insatser för att undvika ärftliga sällsynta sjukdomar genom
	a) genetisk rådgivning till patienter med dessa anlag och
	b) urval av friska embryon för implantation i tillämpliga fall, i överensstämmelse med befintliga nationella lagar och alltid på frivillig basis,

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 16

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 5b (nytt)

	(5b) i sina nationella planer inför undantagsåtgärder för att läkemedel som saknar godkännande för försäljning ska kunna tillhandahållas när det föreligger ett verkligt folkhälsobehov; och om det saknas lämpliga behandlingsalternativ i en medlemsstat och om förhållandet nytta/risk bedöms vara positivt säkerställer att patienter med sällsynta sjukdomar får tillgång till sådana läkemedel,

Ändring 17

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 5c (nytt)

	(5c) på nationell nivå inrättar rådgivningsgrupper bestående av samtliga berörda parter för att bistå regeringarna vid utarbetandet och genomförandet av nationella åtgärdsplaner för sällsynta sjukdomar; de ska säkerställa att regeringarna är välinformerade och att de beslut som fattas på nationell nivå återspeglar samhällets åsikter och behov,

Ändring 18

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 1 – led 5d (nytt)

	(5d) uppmuntrar till nationell finansiering av behandling av sällsynta sjukdomar; i medlemsstater som inte önskar eller kan driva kompetenscentrum ska denna centrala nationella finansiering användas för att säkerställa att patienter kan resa till ett centrum i ett annat land; det är emellertid även ytterst viktigt att denna separata budget ses över årligen och tillämpas på grundval av kunskaperna om de patienter som behöver behandling just det året och om möjliga nya behandlingsmetoder som ska läggas till; de rådgivande flerpartskommittéerna bör bidra till denna översyn,

Ändring 19

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 2 – led 1

(1) inför en gemensam definition av sällsynta sjukdomar i Europeiska unionen som omfattar de sjukdomar som drabbar högst 5 av 10 000 personer,	(1) inför en gemensam definition av sällsynta sjukdomar i Europeiska unionen som omfattar de sjukdomar som drabbar högst 5 av 10 000 personer ***totalt i hela Europeiska unionen, samtidigt som det är mycket viktigt att veta den exakta fördelningen per medlemsstat***,

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 20

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 2 – led 4

(4) på nationell eller regional nivå ***stöder*** nätverk, register och databaser för information om specifika sjukdomar,	(4) på ***europeisk,*** nationell eller regional nivå ***ger i synnerhet ekonomiskt stöd till*** nätverk, register och databaser för information om specifika sjukdomar, ***inklusive regelbundet uppdaterad information som är tillgänglig för allmänheten på Internet***,

Ändring 21

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 3 – led 3

(3) främjar nationella forskares och laboratoriers medverkan i forskningsprojekt om sällsynta sjukdomar som finansieras på gemenskapsnivå,	(3) främjar nationella forskares och laboratoriers medverkan i forskningsprojekt om sällsynta sjukdomar som finansieras på gemenskapsnivå ***och utnyttjar de möjligheter som erbjuds genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 141/2000 om särläkemedel***,

Ändring 22

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 3 – led 3a (nytt)

	(3a) främjar kunskapsdelning och samarbete mellan forskare, laboratorier och forskningsprojekt i EU och liknande institutioner i tredjeländer för att skapa globala fördelar inte bara för EU utan även för fattigare länder och utvecklingsländer, som har sämre möjligheter att uppbringa resurser till forskning om sällsynta sjukdomar,

Ändring 23

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 3 – led 4

(4) i de nationella planerna för sällsynta sjukdomar tar med bestämmelser som syftar till att främja forskning, inbegripet folkhälsoforskning och social forskning, på området, särskilt vad gäller utveckling av verktyg såsom övergripande infrastruktur och av projekt som avser specifika sjukdomar,	(4) i de nationella planerna för sällsynta sjukdomar tar med bestämmelser som syftar till att främja forskning, inbegripet folkhälsoforskning och social forskning, på området, särskilt vad gäller utveckling av verktyg såsom övergripande infrastruktur och av projekt som avser specifika sjukdomar, ***program för rehabilitering och habilitering under hela den sällsynta sjukdomen samt tester och instrument för ställande av diagnos***,

Ändring 24

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 3 – led 4a (nytt)

	(4a) inför adekvat och långsiktig finansiering, bland annat genom offentlig-privata partnerskap, för att stödja forskningsinsatserna på nationell och europeisk nivå och därigenom säkra deras bärkraft,

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 25

Förslag till rekommendation
Rekommendation 4 – led 1

(1) till slutet av 2011 identifierar nationella eller regionala kompetenscentrum inom hela sitt territorium och främjar inrättandet av kompetenscentrum där sådana inte finns, särskilt genom att i sina nationella planer för sällsynta sjukdomar ta med bestämmelser om skapandet av nationella eller regionala kunskapscentrum,	(1) till slutet av 2011 identifierar nationella eller regionala kompetenscentrum inom hela sitt territorium och främjar inrättandet av kompetenscentrum där sådana inte finns, särskilt genom att i sina nationella planer för sällsynta sjukdomar ta med bestämmelser om skapandet av nationella eller regionala kunskapscentrum; ***hjälper till att sammanställa kataloger över sällsynta sjukdomar och experter på sällsynta sjukdomar***,

Ändring 26

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 4 – led 3

(3) organiserar vårdvägar för patienter genom samarbete med relevanta experter inom landet eller vid behov utomlands; bör stödja gränsöverskridande hälso- och sjukvård, inbegripet ***patienters, vårdpersonals*** och vårdgivares rörlighet, och tillhandahållande av vårdtjänster genom informations- och kommunikationsteknik där detta krävs för att säkerställa allmän tillgång till den specifika vård som behövs,	(3) organiserar ***europeiska*** vårdvägar för ***sådana*** patienter ***som lider av sällsynta sjukdomar*** genom samarbete med relevanta experter inom landet eller vid behov utomlands; bör stödja gränsöverskridande hälso- och sjukvård, inbegripet ***rörligheten för patienter och expertis genom att stödja rörligheten för uppgifter från vårdpersonal och vårdgivare,*** och vårdgivares rörlighet, och tillhandahållande av vårdtjänster genom informations- och kommunikationsteknik där detta krävs för att säkerställa allmän tillgång till den specifika vård som behövs,

Ändring 27

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 4 – led 5

(5) säkerställer att nationella eller regionala kompetenscentrum följer de standarder som fastställts av de europeiska referensnätverken för sällsynta sjukdomar med vederbörlig hänsyn tagen till patienternas och vårdpersonalens behov och förväntningar,	(5) säkerställer att nationella eller regionala kompetenscentrum följer de standarder som fastställts av de europeiska referensnätverken för sällsynta sjukdomar med vederbörlig hänsyn tagen till patienternas och vårdpersonalens behov och förväntningar, ***samtidigt som patienterna även bör involveras i centrumens verksamhet***,

Ändring 28

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 4 – led 5a (nytt)

	(5a) främjar, eventuellt med finansiering eller medfinansiering från EU, expertcentrum och sjukhus för expertsjukvård för att skapa en särskild utbildning för yrkesmän om vissa sällsynta sjukdomar och göra det möjligt för dem att få relevanta sakkunskaper,

Ändring 29

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 5 – led 1 – led b

(b) EU-riktlinjer för allmän screening och diagnostiska tester,	(b) EU-riktlinjer för allmän screening och diagnostiska tester, ***inklusive genetiska tester såsom tester av heterozygota anlag och förekomst av polkroppar, vilka garanterar tester av hög kvalitet och adekvat genetisk rådgivning samtidigt som de etiska olikheterna i medlemsstaterna respekteras***,

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 30

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 5 – led 1 – led c

(c) ***Utbyte*** av bedömningsrapporter om särläkemedels ***terapeutiska*** mervärde med de övriga medlemsstaterna på EU-nivå för att minimera väntetiden för tillgång till särläkemedel för patienter med sällsynta sjukdomar,	(c) ***utarbetande*** av bedömningsrapporter om särläkemedels ***kliniska*** mervärde med de övriga medlemsstaterna på EU-nivå– ***inom ramen för Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMEA), där den europeiska expertisen på området finns samlad*** – för att minimera väntetiden för tillgång till särläkemedel för patienter med sällsynta sjukdomar,

Ändring 31

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 5 – led 1 – led ca (nytt)

	(ca) strukturellt stöd för investering i databasen Orphanet som underlättar tillgången till information om sällsynta sjukdomar,

Ändring 32

Förslag till rekommendation
Rekommendation till medlemsstaterna – punkt 6

6. Avseende patientorganisationers egenmakt	6. Avseende ***fristående*** patientorganisationers egenmakt
(1) vidtar åtgärder för att säkerställa samråd med patienter och patientrepresentanter i samtliga led i policyprocesserna och beslutsfattandet på området, även när det gäller inrättandet och förvaltningen av kompetenscentrum och europeiska referensnätverk och utarbetandet av nationella planer,	(1) vidtar åtgärder för att säkerställa samråd med patienter och ***fristående*** patientrepresentanter i samtliga led i policyprocesserna och beslutsfattandet på området, även när det gäller inrättandet och förvaltningen av kompetenscentrum och europeiska referensnätverk och utarbetandet av nationella planer,
(2) stöder patientorganisationernas verksamhet, t.ex. informationskampanjer, kapacitetsuppbyggnad och utbildning, utbyte av information och bästa praxis, nätverksarbete, uppsökande verksamhet till mycket isolerade patienter,	(2) stöder ***fristående*** patientorganisationernas verksamhet, t.ex. informationskampanjer, kapacitetsuppbyggnad och utbildning, utbyte av information och bästa praxis, nätverksarbete, uppsökande verksamhet till mycket isolerade patienter,
	(2a) säkerställer att patientorganisationer som inte är direkt knutna till enskilda läkemedelsföretag erhåller finansiering,
	(2b) underlättar patienternas tillgång till befintlig information på europeisk nivå om läkemedel, behandlingar eller behandlingscentrum i medlemsstater eller tredjeländer som tillhandahåller medicinsk vård särskilt anpassad till deras sjukdomar,
(3) i de nationella planerna för sällsynta sjukdomar tar med bestämmelser om stöd till och samråd med patientorganisationerna enligt punkterna 1 och 2,	(3) i de nationella planerna för sällsynta sjukdomar tar med bestämmelser om stöd till och samråd med ***de fristående*** patientorganisationerna enligt punkterna 1 och 2***; säkerställer att det i de nationella planerna ingår identifiering av nationella eller regionala expertcentrum och sammanställning av kataloger med experter på sällsynta sjukdomar***,

Torsdag 23 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 33

Förslag till rekommendation
Rekommendation till kommissionen – punkt -1 (ny)

	-1. Att på ett hållbart sätt stödja Orphanet, en europeisk webbplats och samlad kontaktpunkt med information om
	a) förekomsten av särskild forskning om sällsynta sjukdomar, dess resultat och dess tillgänglighet för patienterna,
	b) tillgängliga läkemedel för varje sällsynt sjukdom,
	c) befintliga behandlingar för varje sällsynt sjukdom i varje medlemsstat,
	d) specialistsjukhus för varje sällsynt sjukdom i medlemsstaterna eller tredjeländer.

Ändring 34

Förslag till rekommendation
Rekommendation till kommissionen – punkt 1

1. Att utifrån information från medlemsstaterna utarbeta en rapport om tillämpningen av denna rekommendation till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén senast före utgången av det ***femte året efter dagen för antagande av denna rekommendation, att bedöma hur effektivt de föreslagna åtgärderna fungerar och att bedöma behovet*** av ytterligare åtgärder.	1. Att utifrån information från medlemsstaterna utarbeta en rapport om tillämpningen av denna rekommendation till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén senast före utgången av ***2012,*** det***år då kommissionen kommer att föreslå genomförandeåtgärderna, bland annat***
	a) de budgetåtgärder som behövs för att gemenskapens åtgärdsprogram avseende sällsynta sjukdomar ska vara effektivt,
	b) inrättandet av relevanta nätverk av expertiscentrum
	c) insamling av epidemiologiska uppgifter om sällsynta sjukdomar,
	d) experters och yrkesmäns rörlighet,
	e) patienters rörlighet, samt
	f) övervägande av om det finns ett behov av ytterligare åtgärder ***för att förbättra livet för patienter med sällsynta sjukdomar och deras familjer***.

Fredag 24 april 2009

FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning *

P6_TA(2009)0312

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (KOM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS))

(2010/C 184 E/76)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0530),

— med beaktande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (”konventionen”), som antogs av FN:s generalförsamling den 13 december 2006,

— med beaktande av artikel 13.1 och artikel 300.2 första stycket i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0116/2009),

— med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0229/2009).

1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av konventionen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna parlamentets ståndpunkt.

Fredag 24 april 2009

Fakultativt protokoll till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning *

P6_TA(2009)0313

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det fakultativa protokollet till Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (KOM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS))

(2010/C 184 E/77)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0530),

— med beaktande av det fakultativa protokollet till Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (”det fakultativa protokollet”), som antogs av FN:s generalförsamling den 13 december 2006,

— med beaktande av artiklarna 13.1 och 300.2 första stycket i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0117/2009),

— med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor samt yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0230/2009).

1. Europaparlamentet godkänner ingående av det fakultativa protokollet.

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vart tredje år rapportera till rådet och parlamentet om läget för genomförandet av det fakultativa protokollet inom sina respektive behörighetsområden.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna parlamentets ståndpunkt.

Fredag 24 april 2009

Statistik om växtskyddsmedel ***II

P6_TA(2009)0318

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om statistik om växtskyddsmedel (11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD))

(2010/C 184 E/78)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (11120/2/2008 – C6-0004/2009) ([1]),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ([2]), en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2006)0778),

— med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 62 i arbetsordningen,

— med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0256/2009).

1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten såsom ändrad av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) EUT C 38 E, 17.2.2009, s. 1.
([2]) EUT C 66 E, 20.3.2009, s. 98.

P6_TC2-COD(2006)0258

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om statistik om växtskyddsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

([1]) EUT C 256, 27.10.2007, s. 86.

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([1]), och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ([2]) konstaterades att bekämpningsmedlens inverkan på människors hälsa och på miljön måste minskas ytterligare, särskilt när det gäller växtskyddsmedel i jordbruket. I beslutet betonades behovet av hållbarare användning av bekämpningsmedel och därvid efterlystes en avsevärd minskning av de samlade riskerna samt en användning av bekämpningsmedel som anpassas till det berättigade behovet av att skydda grödorna.

(2) I sitt meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med titeln ”Mot en temainriktad strategi för hållbar användning av bekämpningsmedel” konstaterade kommissionen att det finns ett behov av utförlig, harmoniserad och aktuell statistik om försäljning och användning av bekämpningsmedel på gemenskapsnivå. Sådan statistik krävs för att bedöma Europeiska unionens politik för hållbar utveckling och för beräkning av relevanta indikatorer på hälso- och miljöriskerna i samband med användning av bekämpningsmedel.

(3) Harmoniserad och jämförbar gemenskapsstatistik om försäljning och användning av bekämpningsmedel är central för utformningen och övervakningen av gemenskapens lagstiftning och politik i samband med den temainriktade strategin för hållbar användning av bekämpningsmedel.

(4) Eftersom konsekvenserna av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ([3]) inte kommer att bli uppenbara förrän långt efter 2006, när den första utvärderingen av verksamma ämnen för användning i biocidprodukter kommer att bli färdig, har varken kommissionen eller flertalet medlemsstater för närvarande tillräcklig kunskap eller erfarenhet för att föreslå ytterligare åtgärder om biocider. Räckvidden för denna förordning bör därför begränsas till sådana växtskyddsmedel som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/… av den …*[*om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden*]* ([4]), för vilka omfattande erfarenhet av uppgiftsinsamling redan föreligger.

(5) Kommissionens mångåriga erfarenhet av insamling av uppgifter om försäljning och användning av växtskyddsmedel har visat vikten av att ha harmoniserade metoder för insamling av statistik på gemenskapsnivå, både i samband med utsläppandet på marknaden och från användarna. Dessutom behöver statistiken vara uppdelad efter de verksamma ämnena, med tanke på målet att beräkna precisa riskindikatorer som ett led i den temainriktade strategin för hållbar användning av bekämpningsmedel.

(6) Av de olika alternativ för uppgiftsinsamling som övervägdes i konsekvensbedömningen inom den temainriktade strategin för hållbar användning av bekämpningsmedel förordades obligatorisk uppgiftsinsamling som det bästa alternativet, eftersom det skulle möjliggöra en snabb och kostnadseffektiv framtagning av precisa och tillförlitliga uppgifter om utsläppande på marknaden och användning av växtskyddsmedel.

(7) Rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ([5]) utgör referensramen för bestämmelserna i den här förordningen. Särskilt måste principerna om opartiskhet, tillförlitlighet, relevans, kostnadseffektivitet, förtrolighet med avseende på statistik och insyn följas.

([1]) Europaparlamentets yttrande av den 12 mars 2008 (EUT C 66 E, 20.3.2009, s. 98) och rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 november 2008 (EUT C 38 E, 17.2.2009, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den *24 april 2009*.
([2]) EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.
([3]) EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.
([4]) EUT L
([5]) EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

(8) Överföring av insynsskyddade statistiska uppgifter regleras av bestämmelserna i förordning (EG) nr 322/97 och i rådets förordning (Euratom, EEG) nr 1588/90 av den 11 juni 1990 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor ([1]). Åtgärder som vidtas enligt dessa förordningar säkerställer det fysiska och logiska skyddet av insynsskyddade uppgifter och förhindrar att uppgifter röjs olagligen eller används i andra syften än för statistik när gemenskapsstatistik framställs och sprids.

(9) Det nödvändiga insynsskyddet för kommersiellt känsliga uppgifter bör säkerställas bland annat genom lämplig aggregering när statistiken offentliggörs.

(10) För att se till att resultaten blir jämförbara bör statistiken om växtskyddsmedel framställas enligt en särskild uppdelning, i lämplig form och inom en fastslagen tid från slutet av ett referensår, i enlighet med vad som fastställs i bilagorna till denna förordning.

(11) De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

(12) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att definiera det område som behandlas och att anpassa bilaga III. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att upprätta en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik om utsläppande på marknaden och användning av växtskyddsmedel, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(14) Kommittén för det statistiska programmet, som inrättats genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ([3]), har hörts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte, tillämpningsområde och mål

1. I denna förordning anges en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik om utsläppande på marknaden och användning av ***bekämpningsmedel som är*** växtskyddsmedel ***enligt definitionen i artikel 2a i***.

2. Statistiken ska omfatta

— de årliga mängder växtskyddsmedel som släpps ut på marknaden i enlighet med bilaga I,

— de årliga mängder växtskyddsmedel som använts i jordbruket i enlighet med bilaga II.

([1]) EGT L 151, 15.6.1990, s. 1.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

Fredag 24 april 2009

3. Statistiken ska, tillsammans med andra relevanta uppgifter, särskilt tjäna de syften som fastställs i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv …/…/EG av den … *[om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel]* ([1])

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med:

a) ”växtskyddsmedel”: växtskyddsmedel som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],*

b) ”ämnen”: ämnen enligt definitionen i artikel 3 punkt 2 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],* inbegripet verksamma ämnen, safeners och synergister,

c) ”verksamma ämnen”: verksamma ämnen som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],*

d) ”safener”: safener som avses i artikel 2.3 a i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],*

e) ”synergister”: synergister som avses i artikel 2.3 b i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],*

f) ”utsläppande på marknaden”: utsläppande på marknaden enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],*

g) ”innehavare av godkännande”: innehavare av godkännande enligt definitionen i artikel 3.20 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden],*

h) ”användning i jordbruket”: all slags användning av ett växtskyddsmedel som direkt eller indirekt har anknytning till produktion av växtprodukter i anslutning till ett jordbruksföretags näringsverksamhet,

i) ”yrkesmässig användare”: yrkesmässig användare enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv …/…/EG *[om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel],*

j) ”jordbruksföretag”: jordbruksföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/… *[*om undersökningar om företagsstrukturen i jordbruket och en undersökning om produktionsmetoder inom jordbruket*]* ([2])

Artikel 3

Insamling, översändande och behandling av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska samla in de uppgifter som krävs för att specificera de egenskaper som förtecknas i bilagorna I och II med hjälp av

— undersökningar,

([1]) EUT L
([2]) EUT L

— krav avseende utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, särskilt krav enligt artikel 67 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden]*,

— krav tillämpliga på yrkesmässiga användare på grundval av förda journaler över användningen av växtskyddsmedel; särskilt krav enligt artikel 67 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden]*,

— förvaltningskällor, eller

— en kombination av dessa metoder, inbegripet förfaranden för statistisk skattning på grundval av expertomdömen eller modeller.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) översända de statistiska resultaten, inbegripet konfidentiella uppgifter, enligt den tidsplan och med den periodicitet som anges i bilagorna I och II. Uppgifterna ska läggas fram enligt den klassificering som anges i bilaga III.

3. Medlemsstaterna ska översända uppgifterna i elektronisk form i ett lämpligt tekniskt format som ska fastställas av kommissionen (Eurostat) i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 6.2.

4. Av sekretesskäl ska kommissionen (Eurostat) före offentliggörandet aggregera uppgifterna efter de kemiska klasser eller produktkategorier som anges i bilaga III, med vederbörligt beaktande av skyddet av konfidentiella uppgifter i den enskilda medlemsstaten. I enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 322/97 ska nationella myndigheter och kommissionen (Eurostat) använda konfidentiella uppgifter enbart för statistiska ändamål.

Artikel 4

Kvalitetsbedömning

1. I denna förordning ska kvalitetsbedömningen av de uppgifter som ska överföras omfatta följande aspekter:

– ”relevans”: i vilken omfattning statistiken tillgodoser användarnas aktuella och potentiella behov.

– ”noggrannhet”: hur nära skattningarna ligger de okända verkliga värdena.

– ”aktualitet”: hur lång tid som har gått från den händelse eller företeelse som beskrivs tills de statistiska uppgifterna finns tillgängliga.

– ”punktlighet”: hur lång tid som har gått från det datum då uppgifterna skulle ha funnits tillgängliga tills de faktiskt offentliggörs.

– ”tillgänglighet och förståelighet”: hur användarna kan få tillgång till, använda och tolka uppgifterna.

– ”jämförbarhet”: hur man ska kunna mäta effekten av skillnader i de statistiska begrepp och mätverktyg eller mätmetoder som använts, när man jämför statistiken från olika geografiska områden eller ämnesområden eller från olika tidsperioder.

– ”koherens”: hur väl uppgifterna kan kombineras på olika sätt och användas för olika ändamål.

Fredag 24 april 2009

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) avlägga rapport om kvaliteten på de uppgifter som överförts enligt bilagorna I och II. Kommissionen (Eurostat) ska bedöma de överförda uppgifternas kvalitet.

Artikel 5

Tillämpningsåtgärder

1. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 6.2 besluta om det lämpliga tekniska formatet för att översända uppgifterna.

2. Kommissionen ska anta en definition av det ”område som behandlats” enligt avsnitt 2 i bilaga II. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 6.3.

3. Kommissionen får ändra den harmoniserade klassificeringen av ämnen enligt bilaga III för att anpassa den till ändringar i den förteckning över verksamma ämnen som antagits i enlighet med artikel 78.3 i förordning (EG) nr …/… *[om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden]*. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 6.3.

Artikel 6

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det statistiska programmet.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a. 4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 7

Rapport

Kommissionen ska vart femte år överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska särskilt innehålla en bedömning av kvaliteten på de översända uppgifterna i enlighet med artikel 4, belastningen på näringslivet, jordbruksföretagen och de nationella förvaltningarna samt statistikens nytta i anslutning till den temainriktade strategin för hållbar användning av bekämpningsmedel, särskilt när det gäller de mål som anges i artikel 1. Rapporten ska, om det är lämpligt, innehålla förslag för att ytterligare förbättra uppgifternas kvalitet och minska belastningen på näringslivet, jordbruksföretagen och de nationella förvaltningarna.

Den första rapporten ska överlämnas senast den 1 januari … (*).

Artikel 8

Ikraftträdande

Denna förordning ska träda i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(*) Åtta år efter antagandet av denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

Fredag 24 april 2009

BILAGA I

Statistik om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden

AVSNITT 1

Omfattning

Statistiken ska omfatta de ämnen som förtecknas i bilaga III och som ingår i växtskyddsmedel som släpps ut på marknaden i varje medlemsstat. Särskild vikt bör läggas vid att undvika att produkter räknas två gånger vid rekonditionering av produkter eller överlåtelse av godkännanden mellan innehavare av godkännanden.

AVSNITT 2

Variabler

Mängderna av varje ämne som förtecknas i bilaga III och som ingår i växtskyddsmedel som släpps ut på marknaden ska redovisas.

AVSNITT 3

Enhet för rapportering

Uppgifterna ska uttryckas i kilogram av ämnena.

AVSNITT 4

Referensperiod

Referensperioden ska vara kalenderår.

AVSNITT 5

Första referensperiod, periodicitet och översändande av resultat

1. Den första referensperioden är det andra kalenderåret efter … (*).

2. Medlemsstaterna ska lämna uppgifter för varje kalenderår efter den första referensperioden.

3. Uppgifterna ska översändas till kommissionen (Eurostat) inom tolv månader efter referensårets slut.

AVSNITT 6

Kvalitetsrapport

Medlemsstaterna ska lägga fram en kvalitetsrapport för kommissionen (Eurostat) enligt artikel 4 med upplysningar om

— de metoder som använts för att samla in uppgifterna,

— relevanta kvalitetsaspekter beroende på de metoder som använts för att samla in uppgifterna,

— de skattningar, aggregeringar och uteslutningsmetoder som använts.

Denna rapport ska lämnas till kommissionen (Eurostat) inom femton månader efter referensårets slut.

(*) Datum för denna förordnings ikraftträdande.

BILAGA II

Statistik om användning i jordbruket av växtskyddsmedel

AVSNITT 1

Omfattning

1. Statistiken ska omfatta de ämnen som förtecknas i bilaga III och som ingår i växtskyddsmedel som använts i jordbruket på varje vald gröda i varje medlemsstat.

2. Varje medlemsstat ska fastställa det urval av grödor som ska omfattas under den femårsperiod som avses i avsnitt 5. Urvalet ska vara representativt för de grödor som odlas i medlemsstaten och de använda ämnena.

   Vid urvalet av grödor ska man beakta de grödor som är mest relevanta för de nationella handlingsplaner som avses i artikel 4 i direktiv …/…/EG *[om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel]*.

AVSNITT 2

Variabler

För varje vald gröda ska följande variabler sammanställas:

a) Kvantiteten för varje ämne som förtecknas i bilaga III och som ingår i växtskyddsmedel som använts på denna gröda.

b) De områden som behandlats med vart och ett av ämnena.

AVSNITT 3

Enheter för rapportering

1. Mängder av använda ämnen ska anges i kilogram.

2. De behandlade områdena ska anges i hektar.

AVSNITT 4

Referensperiod

1. Referensperioden ska i princip vara en period på högst tolv månader som omfattar samtliga växtskyddsbehandlingar som är knutna till den grödan.

2. Referensperioden ska rapporteras som det år under vilket skörden påbörjades.

AVSNITT 5

Första referensperiod, periodicitet och översändande av resultat

1. För varje femårsperiod ska medlemsstaterna sammanställa statistik om användning av växtskyddsmedel för varje vald gröda inom en referensperiod enligt definitionen i avsnitt 4.

2. Medlemsstaterna får förlägga referensperioden när som helst under femårsperioden. Den kan förläggas individuellt för varje vald gröda.

3. Den första femårsperioden ska inledas det första kalenderåret efter … (*).

4. Medlemsstaterna ska lämna uppgifter för varje femårsperiod.

5. Uppgifterna ska översändas till kommissionen (Eurostat) inom tolv månader efter varje femårsperiods slut.

(*) Datum för denna förordnings ikraftträdande.

Fredag 24 april 2009

AVSNITT 6

Kvalitetsrapport

Medlemsstaterna ska när de översänder sina resultat förelägga kommissionen (Eurostat) en kvalitetsrapport enligt artikel 4 med upplysningar om

— urvalsmetodernas utformning,

— de metoder som använts för att samla in uppgifterna,

— en skattning av de ingående grödornas relativa betydelse i förhållande till den totala mängden använda växtskyddsmedel,

— relevanta kvalitetsaspekter beroende på de metoder som använts för att samla in uppgifterna,

— en jämförelse mellan uppgifterna om de växtskyddsmedel som använts under femårsperioden och de växtskyddsmedel som släppts ut på marknaden under de fem motsvarande åren.

Fredag 24 april 2009

BILAGA III

Harmoniserad klassificering av ämnen

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Produktkategori			Gemensam nomenklatur		
Fungicider och baktericider	F0				
Oorganiska fungicider	F1				
	F1.1	KOPPARFÖRENINGAR	ALLA KOPPARFÖRENINGAR		44
	F1.1		BORDEAUXVÄTSKA	8011-63-0	44
	F1.1		KOPPARHYDROXID	20427-59-2	44
	F1.1		KOPPAROXIKLORID	1332-40-7	44
	F1.1		TRIBASISK KOPPARSULFAT	1333-22-8	44
			KOPPAR (I) OXID	1319-39-1	44
	F1.1		ANDRA KOPPARSALTER		44
	F1.2	OORGANISKT SVAVEL	SVAVEL	7704-34-9	18
	F1.3	ANDRA OORGANISKA FUNGICIDER	ANDRA OORGANISKA FUNGICIDER		
Fungicider baserade på karbamater och ditiokarbamater	F2				
	F2.1	KARBANILATFUNGICIDER	DIETHOFENCARB	87130-20-9	513
	F2.2	KARBAMATFUNGICIDER	BENTHIAVALICARB	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALIKARB	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOKARB	24579-73-5	399
	F2.3	DITIOKARBAMATFUNGICIDER	MANCOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177
	F2.3		THIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Fungicider baserade på bensimidazoler	F3				
	F3.1	BENSIMIDAZOLFUNGICIDER	CARBENDAZIM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOLE	3878-19-1	525
	F3.1		THIABENDAZOLE	148-79-8	323
	F3.1		THIOPHANATE-METHYL	23564-05-8	262

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Fungicider baserade på imidazoler och triazoler	F4				
	F4.1	CONAZOLFUNGICIDER	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUCONAZOLE	116255-48-2	680
	F4.1		CYPROCONAZOLE	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOCONAZOLE	119446-68-3	687
	F4.1		DINICONAZOLE	83657-24-3	690
	F4.1		EPOXICONAZOLE	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOLE	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUCONAZOLE	114369-43-6	694
	F4.1		FLUQUINCONAZOLE	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILAZOLE	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEXACONAZOLE	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILCONAZOLE)	58594-72-2	335
	F4.1		METCONAZOLE	125116-23-6	706
	F4.1		MYCLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENCONAZOLE	66246-88-6	446
	F4.1		PROPICONAZOLE	60207-90-1	408
	F4.1		PROTIOKONAZOL	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUCONAZOLE	107534-96-3	494
	F4.1		TETRACONAZOLE	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICYCLAZOLE	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMIZOLE	99387-89-0	730
	F4.1		TRITICONAZOLE	131983-72-7	652
	F4.2	IMIDAZOLFUNGICIDER	CYAZOFAMIDE	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDONE	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOXIDE	72459-58-6	729
Fungicider baserade på morfoliner	F5				
	F5.1	MORFOLINFUNGICIDER	DIMETHOMORPH	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORPH	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORPH	67564-91-4	427

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Andra fungicider	F6				
	F6.1	ALIFATISKA KVÄVEFUNGICIDER	CYMOXANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODINE	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATINE	108173-90-6	361
	F6.2	AMIDFUNGICIDER	BENALAXYL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSCALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAXYL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAXYL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROCHLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SILTHIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYLFLUANID	731-27-1	275
	F6.2		ZOXAMIDE	156052-68-5	640
	F6.3	ANILIDFUNGICIDER	CARBOXIN	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEXAMID	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOTISKA FUNGICIDER OCH BAKTERICIDER	KASUGAMYCIN	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOXINS	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYCIN	57-92-1	312
	F6.5	AROMATISKA FUNGICIDER	CHLOROTHALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DICLORAN	99-30-9	150
	F6.6	DIKARBOXIMIDFUNGICIDER	IPRODIONE	36734-19-7	278
	F6.6		PROCYMIDONE	32809-16-8	383
	F6.7	DINITROANILINFUNGICIDER	FLUAZINAM	79622-59-6	521
	F6.8	DINITROFENOLFUNGICIDER	DINOCAP	39300-45-3	98
	F6.9	FUNGICIDER MED ORGANISKT FOSFOR	FOSETYL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLCLOFOS-METHYL	57018-04-9	479
	F6.10	OXAZOLFUNGICIDER	HYMEXAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOXADONE	131807-57-3	594
	F6.10		VINCLOZOLIN	50471-44-8	280
	F6.11	FENYLPYRROLFUNGICIDER	FLUDIOXONIL	131341-86-1	522

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	F6.12	FTALIMIDFUNGICIDER	CAPTAN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	PYRIMIDINFUNGICIDER	BUPIRIMATE	41483-43-6	261
	F6.13		CYPRODINIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETHANIL	53112-28-0	714
	F6.14	KINOLINFUNGICIDER	QUINOXYFEN	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROXYQUINOLINE SULFATE	134-31-6	677
	F6.15	KINONFUNGICIDER	DITHIANON	3347-22-6	153
	F6.16	STROBILURINFUNGICIDER	AZOXYSTROBIN	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOXYSTROBIN	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOXASTROBIN	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOXIM-METHYL	143390-89-0	568
	F6.16		PICOXYSTROBINE	117428-22-5	628
	F6.16		PYRACLOSTROBINE	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOXYSTROBINE	141517-21-7	617
	F6.17	UREAFUNGICIDER	PENCYCURON	66063-05-6	402
	F6.18	OKLASSIFICERADE FUNGICIDER	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		BENSOESYRA	65-85-0	622
	F6.18		DICHLOROPHEN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIN	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENON	220899-03-6	752
	F6.18		2-PHENYPHENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROXAMINE	118134-30-8	572
	F6.19	ANDRA FUNGICIDER	ANDRA FUNGICIDER		
Herbicider, blastnedbrytande och mossdödande medel	H0				
Herbicider baserade på fenoxi-fytohormoner	H1				
	H1.1	FENOXIHERBICIDER	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DICHLORPROP-P	15165-67-0	476

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	H1.1		MCPA	94-74-6	2
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MECOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MECOPROP-P	16484-77-8	475
Herbicider baserade på triaziner och triazinoner	H2				
	H2.1	METYLTIOTRIAZINHERBICIDER	METHOPROTRYNE	841-06-5	94
	H2.2	TRIAZINHERBICIDER	SIMETRYN	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTHYLAZINE	5915-41-3	234
	H2.3	TRIAZINONHERBICIDER	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZIN	21087-64-9	283
Herbicider baserade på amider och anilider	H3				
	H3.1	AMIDHERBICIDER	BEFLUBUTAMID	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETHENAMID	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOXAM	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOXABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMIDE	15299-99-7	271
	H3.1		PETOXAMID	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYZAMIDE	23950-58-5	315
	H3.2	ANILIDHERBICIDER	DIFLUFENICAN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZACHLOR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	KLORACETANILIDHERBICIDER	ACETOCHLOR	34256-82-1	496
	H3.3		ALACHLOR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETHACHLOR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILACHLOR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPACHLOR	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLAKLOR	87392-12-9	607

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Herbicider baserade på karbamater och biskarbamater	H4				
	H4.1	BISKARBAMATHERBICIDER	CHLORPROPHAM	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIPHAM	13684-56-5	477
	H4.1		PHENMEDIPHAM	13684-63-4	77
	H4.2	KARBAMATHERBICIDER	ASULAM	3337-71-1	240
	H4.2		CARBETAMIDE	16118-49-3	95
Herbicider baserade på dinitroanilinderivat	H5				
	H5.1	DINITROANILINHERBICIDER	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETHALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORYZALIN	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETHALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Herbicider baserade på derivat av urea, uracil eller sulfonylurea	H6				
	H6.1	SULFONYLUREAHERBICIDER	AMIDOSULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		CHLORSULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETHOXYSULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		IODOSULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURON	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NICOSULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OXASULFURON	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISULFURON	113036-87-6	712

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	H6.1		PROSULFURON	94125-34-5	579
	H6.1		RIMSULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		THIFENSULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	URACILHERBICIDER	LENACIL	2164-08-1	163
	H6.3	UREAHERBICIDER	CHLORTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METHABENZTHIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOXURON	19937-59-8	219
Andra herbicider	H7				
	H7.1	ARYLOXIFENOXIPROPIONHERBIC-IDER	CLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CYHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DICLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOXAPROP-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTYL	79241-46-6	395
	H7.1		HALOXYFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOXYFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAQUIZAFOP	111479-05-1	713
	H7.1		QUIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		QUIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	BENSOFURANHERBICIDER	ETHOFUMESATE	26225-79-6	233
	H7.3	BENSOESYREHERBICIDER	CHLORTHAL	2136-79-0	328
	H7.3		DICAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	BIPYRIDYLIUMHERBICIDER	DIQUAT	85-00-7	55

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	H7.4		PARAQUAT	4685-14-7	56
	H7.5	CYKLOHEXANDIONHERBICIDER	CLETHODIM	99129-21-2	508
	H7.5		CYCLOXYDIM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOXYDIM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOXYDIM	87820-88-0	544
	H7.6	DIAZINHERBICIDER	PYRIDATE	55512-33-9	447
	H7.7	DIKARBOXIMIDHERBICIDER	CINIDON-ETHYL	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOXAZIN	103361-09-7	578
	H7.8	DIFENYLETERHERBICIDER	ACLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOX	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEN	1836-75-5	170
	H7.8		OXYFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	IMIDAZOLINONHERBICIDER	IMAZAMETHABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOX	114311-32-9	619
	H7.9		IMAZETHAPYR	81335-77-5	700
	H7.10	OORGANISKA HERBICIDER	AMMONIUM SULFAMATE	7773-06-0	679
	H7.10		KLORATER	7775-09-9	7
	H7.11	ISOXAZOLHERBICIDER	ISOXAFLUTOLE	141112-29-0	575
	H7.12	MORFAKTINHERBICIDER	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	NITRILHERBICIDER	BROMOXYNIL	1689-84-5	87
	H7.13		DICHLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		IOXYNIL	1689-83-4	86
	H7.14	HERBICIDER MED ORGANISKT FOSFOR	GLUFOSINATE	51276-47-2	437
	H7.14		GLYPHOSATE	1071-83-6	284
	H7.15	FENYLPYRAZOLHERBICIDER	PYRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	PYRIDAZINONHERBICIDER	CHLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMONE	96525-23-4	569
	H7.17	PYRIDINKARBOXAMIDHERBIC-IDER	PICOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	PYRIDINKARBOXYLSYREHERBIC-IDER	CLOPYRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PICLORAM	1918-02-1	174

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	H7.19	PYRIDYLOXYÄTTIKSYREHERBICIDER	FLUROXYPYR	69377-81-7	431
	H7.19		TRICLOPYR	55335-06-3	376
	H7.20	KINOLINHERBICIDER	QUINCLORAC	84087-01-4	493
	H7.20		QUINMERAC	90717-03-6	563
	H7.21	TIADIAZINHERBICIDER	BENTAZONE	25057-89-0	366
	H7.22	TIOKARBAMATHERBICIDER	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINATE	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOCARB	52888-80-9	539
	H7.22		THIOBENCARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRI-ALLATE	2303-17-5	97
	H7.23	TRIAZOLHERBICIDER	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	TRIAZOLINONHERBICIDER	CARFENTRAZONE	128639-02-1	587
	H7.25	TRIAZOLONHERBICIDER	PROPOXYCARBAZONE	145026-81-9	655
	H7.26	TRIKETONHERBICIDER	MESOTRIONE	104206-82-8	625
	H7.26		SULCOTRIONE	99105-77-8	723
	H7.27	OKLASSIFICERADE HERBICIDER	CLOMAZONE	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROCHLORIDONE	61213-25-0	430
	H7.27		QUINOCLAMINE	2797-51-5	648
	H7.27		METHAZOLE	20354-26-1	369
	H7.27		OXADIARGYL	39807-15-3	604
	H7.27		OXADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27	ANDRA HERBICIDER, BLASTNEDBRYTANDE ELLER MOSSDÖDANDE MEDEL	ANDRA HERBICIDER, BLASTNEDBRYTANDE ELLER MOSSDÖDANDE MEDEL		
Insekticider och akaricider	I0				
Insekticider baserade på pyretroider	I1				
	I1.1	PYRETROIDINSEKTICIDER	ACRINATHRIN	101007-06-1	678
	I1.1		ALPHA-CYPERMETHRIN	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-CYFLUTHRIN	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-CYPERMETHRIN	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTHRIN	82657-04-3	415
	I1.1		CYFLUTHRIN	68359-37-5	385
	I1.1		CYPERMETHRIN	52315-07-8	332

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	I1.1		DELTAMETHRIN	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERATE	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROX	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-CYHALOTHRIN	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CYHALOTHRIN	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINATE	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTHRIN	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-CYPERMETHRIN	52315-07-8	733
Insekticider baserade på klorerade kolväten	I2				
	I2.1	KLORERADE ORGANISKA INSEKTICIDER	DICOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUL	2227-13-6	114
Insekticider baserade på karbamater och oximkarbamater	I3				
	I3.1	OXIMKARBAMATINSECTICIDER	METHOMYL	16752-77-5	264
	I3.1		OXAMYL	23135-22-0	342
	I3.2	KARBAMATINSEKTICIDER	BENFURACARB	82560-54-1	501
	I3.2		CARBARYL	63-25-2	26
	I3.2		CARBOFURAN	1563-66-2	276
	I3.2		CARBOSULFAN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOXYCARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANATE	22259-30-9	697
	I3.2		METHIOCARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMICARB	23103-98-2	231
Insekticider baserade på organiska fosfater	I4				
	I4.1	INSEKTICIDER MED ORGANISKT FOSFOR	AZINPHOS-METHYL	86-50-0	37
	I4.1		CADUSAFOS	95465-99-9	682
	I4.1		CHLORPYRIFOS	2921-88-2	221
	I4.1		CHLORPYRIFOS-METHYL	5589-13-0	486
	I4.1		COUMAPHOS	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15
	I4.1		DICHLORVOS	62-73-7	11

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	I4.1		DIMETHOATE	60-51-5	59
	I4.1		ETHOPROPHOS	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIPHOS	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTHION	122-14-5	35
	I4.1		FOSTHIAZATE	98886-44-3	585
	I4.1		ISOFENPHOS	25311-71-1	412
	I4.1		MALATHION	121-75-5	12
	I4.1		METHAMIDOPHOS	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OXYDEMETON-METHYL	301-12-2	171
	I4.1		PHOSALONE	2310-17-0	109
	I4.1		PHOSMET	732-11-6	318
	I4.1		PHOXIM	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIPHOS-METHYL	29232-93-7	239
	I4.1		TRICHLORFON	52-68-6	68
Insekticider baserade på biologiska och botaniska produkter	I5				
	I5.1	BIOLOGISKA INSEKTICIDER	AZADIRACHTIN	11141-17-6	627
	I5.1		NIKOTIN	54-11-5	8
	I5.1		PYRETHRINS	8003-34-7	32
	I5.1		ROTENONE	83-79-4	671
Andra insekticider	I6				
	I6.1	INSEKTICIDER SOM FRAMSTÄLLTS GENOM JÄSNING	ABAMECTIN	71751-41-2	495
	I6.1		MILBEMECTIN	51596-10-2 51596-11-3	660
	I6.1		SPINOSAD	168316-95-8	636
	I6.3	BENSOYLUREAINSEKTICIDER	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	I6.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	I6.3		HEXAFLUMURON	86479-06-3	698
	I6.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	I6.3		NOVALURON	116714-46-6	672
	I6.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	I6.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
	I6.4	KARBAZATINSEKTICIDER	BIFENAZATE	149877-41-8	736
	I6.5	DIAZYLHYDRAZININSEKTICIDER	METHOXYFENOZIDE	161050-58-4	656
	I6.5		TEBUFENOZIDE	112410-23-8	724
	I6.6	TILLVÄXTREGLERANDE MEDEL FÖR INSEKTER	BUPROFEZIN	69327-76-0	681
	I6.6		CYROMAZINE	66215-27-8	420
	I6.6		HEXYTHIAZOX	78587-05-0	439
	I6.7	INSEKTSFEROMONER	(E,Z)-9-DODECENYL ACETATE	35148-19-7	422
	I6.8	NITROGUANIDININSEKTICIDER	CLOTHIANIDIN	210880-92-5	738
	I6.8		THIAMETHOXAM	153719-23-4	637
	I6.9	ORGANOTININSEKTICIDER	AZOCYCLOTIN	41083-11-8	404
	I6.9		CYHEXATIN	13121-70-5	289
	I6.9		FENBUTATIN OXIDE	13356-08-6	359
	I6.10	OXADIAZININSEKTICIDER	INDOXACARB	173584-44-6	612
	I6.11	FENYL-ETERINSEKTICIDER	PYRIPROXYFEN	95737-68-1	715
	I6.12	PYRAZOL-(FENYL)INSEKTICIDER	FENPYROXIMATE	134098-61-6	695
	I6.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	I6.12		TEBUFENPYRAD	119168-77-3	725
	I6.13	PYRIDININSEKTICIDER	PYMETROZINE	123312-89-0	593
	I6.14	PYRIDYLMETYLAMININSEKTIC-IDER	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	I6.14		IMIDACLOPRID	138261-41-3	582
	I6.14		THIACLOPRID	111988-49-9	631
	I6.15	SULFITESTERINSEKTICIDER	PROPARGITE	2312-35-8	216
	I6.16	TETRAZININSEKTICIDER	CLOFENTEZINE	74115-24-5	418
	I6.17	TETRONSYREINSEKTICIDER	SPIRODICLOFEN	148477-71-8	737
	I6.18	(KARBAMOYL-)TRIAZOLINSEKTICIDER	TRIAZAMATE	112143-82-5	728
	I6.19	UREAINSEKTICIDER	DIAFENTHIURON	80060-09-9	8097
	I6.20	OKLASSIFICERADE INSEKTICIDER	ETOXAZOLE	153233-91-1	623
	I6.20		FENAZAQUIN	120928-09-8	693
	I6.20		PYRIDABEN	96489-71-3	583
	I6.21	ANDRA INSEKTICIDER OCH AKARICIDER	ANDRA INSEKTICIDER OCH AKARICIDER		
Molluskicider, totalt:	M0				

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Molluskicider	M1				
	M1.1	KARBAMATMOLLUSKICIDER	THIODICARB	59669-26-0	543
	M1.2	ANDRA MOLLUSKICIDER	JÄRNFOSFAT	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYD	108-62-3	62
	M1.2		ANDRA MOLLUSKICIDER		
Tillväxtreglerande medel, totalt:	PGR0				
Fysiologiska tillväxtreglerande medel för växter	PGR1				
	PGR1.1	FYSIOLOGISKA TILLVÄXTREGLERANDE MEDEL FÖR VÄXTER	CHLORMEQUAT	999-81-5	143
	PGR1.1		CYCLANILIDE	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZIDE	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETHIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIPHENYLAMINE	122-39-4	460
	PGR1.1		ETHEPHON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETHOXYQUIN	91-53-2	517
	PGR1.1		FLORCHLORFENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZAQUIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEIC HYDRAZIDE	51542-52-0	310
	PGR1.1		MEPIQUAT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METHYLCYCLOPROPENE	3100-04-7	767
	PGR1.1		PACLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEXADIONE-CALCIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		SODIUM 5-NITROGUAIACOLATE	67233-85-6	718
	PGR1.1		SODIUM O-NITROPHENOLATE	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEXAPAC-ETHYL	95266-40-3	8349
Groningshindrande medel	PGR2				
	PGR2.2	GRONINGSHINDRANDE MEDEL	CARVONE	99-49-0	602
	PGR2.2		CHLORPROPHAM	101-21-3	43
Andra tillväxtreglerande ämnen för växter	PGR3				
	PGR3.1	ANDRA TILLVÄXTREGLERANDE ÄMNEN FÖR VÄXTER	ANDRA TILLVÄXTREGLERANDE ÄMNEN FÖR VÄXTER		

Fredag 24 april 2009

HUVUDGRUPPER	Kod	Kemisk klass	Ämnen Trivialnamn	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Andra växtskyddsmedel, totalt:	ZR0				
Mineraloljor	ZR1				
	ZR1.1	MINERALOLJA	PETROLEUMOLJOR	64742-55-8	29
Vegetabiliska oljor	ZR2				
	ZR2.1	VEGETABILISKA OLJOR	TJÄROLJOR		30
Markdesinficerande medel (inklusive nematicider)	ZR3				
	ZR3.1	METYLBROMID	METYLBROMID	74-83-9	128
	ZR3.2	ANDRA MARKDESINFICERANDE MEDEL	CHLOROPICRIN	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DICHLOROPROPENE	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM-SODIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		ANDRA MARKDESINFICERANDE MEDEL		
Rodenticider	ZR4				
	ZR4.1	RODENTICIDER	BRODIFACOUM	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLONE	28772-56-7	371
	ZR4.1		CHLORALOSE	15879-93-3	249
	ZR4.1		CHLOROPHACINONE	3691-35-8	208
	ZR4.1		COUMATETRALYL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENACOUM	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETHIALONE	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOCOUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIN	81-81-2	70
	ZR4.1		ANDRA RODENTICIDER		
Alla andra växtskyddsmedel	ZR5				
	ZR5.1	DESINFICERANDE MEDEL	ANDRA DESINFICERANDE MEDEL		
	ZR5.2	ANDRA VÄXTSKYDDSMEDEL	ANDRA VÄXTSKYDDSMEDEL		

(1) Chemical Abstracts Service Registry Numbers.
(2) Collaborative International Pesticides Analytical Council.

Fredag 24 april 2009

Krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) ***I

P6_TA(2009)0319

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) (KOM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD))

(2010/C 184 E/79)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0399),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0277/2008),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ([1]),

— med beaktande av skrivelsen av den 9 oktober 2008 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i enlighet med artikel 80a.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 80a och 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0096/2009), och av följande skäl:

A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.

2. Europaparlamentet tar del av kommissionens förklaring som bifogas resolutionen.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

([1]) EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Fredag 24 april 2009

P6_TC1-COD(2008)0151

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/125/EG.)

BILAGA

Förklaring från kommissionen

”Kommissionen försäkrar att antagandet av den föreslagna utvidgningen av Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter inte kommer att påverka genomförandet av det fastställda arbetsprogrammet.

Kommissionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till de erfarenheter som gjorts inom ramen för direktivet i samband med utarbetandet av arbetsprogrammet och framläggandet av nya genomförandeåtgärder i enlighet med det omarbetade direktivet. I enlighet med artikel 15.2 c i direktivet och med principerna för bättre lagstiftning kommer kommissionen i synnerhet att sträva efter att trygga en fortsatt enhetlig EU-lagstiftning om produkter.

När kommissionen i enlighet med artikel 21 bedömer lämpligheten av att utvidga direktivets tillämpningsområde till icke energirelaterade produkter kommer den dessutom att ta hänsyn till behovet av att ändra metoderna för att fastställa och beakta väsentliga miljöparametrar för sådana produkter.”

Fredag 24 april 2009

Harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden ***I

P6_TA(2009)0320

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden (KOM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD))

(2010/C 184 E/80)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0311),

— med beaktande av artiklarna 251.2 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0203/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0068/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0098

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om fastställande av harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag ‖,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

med beaktande av regionkommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [3], och

---

[1] ***Ståndpunkt av den 25 februari 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).***
[2] EUT C …
[3] *Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2009.*

Fredag 24 april 2009

av följande skäl:

(1) I medlemsstaternas bestämmelser krävs att byggnadsarbeten utformas och utförs så att säkerheten för människor, husdjur och egendom inte äventyras ***och den naturliga eller bebyggda miljön inte skadas***.

(2) Dessa bestämmelser har en direkt verkan på kraven för byggprodukter. Dessa krav återspeglas därför i nationella produktstandarder, nationella tekniska godkännanden och andra nationella tekniska anvisningar och bestämmelser för byggprodukter. Genom skiljaktigheten dem emellan hindrar dessa krav handeln inom gemenskapen.

(3) Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter ([1]) syftar till att undanröja tekniska handelshinder inom byggproduktsområdet för att främja deras fria rörlighet inom den inre marknaden.

(4) För att nå detta mål föreskrivs i direktiv 89/106/EEG att harmoniserade standarder för byggprodukter inrättas och att europeiska tekniska godkännanden beviljas.

(5) Direktiv 89/106/EEG bör ersättas för att förenkla och förtydliga den befintliga ramen och för att förbättra insynen och befintliga åtgärders effektivitet.

(6) Det krävs att förenklade förfaranden för att avfatta prestandadeklarationer föreskrivs för att lätta den ekonomiska bördan för små och medelstora företag, i synnerhet mikroföretag.

(7) I Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93* ([2]) och i Europaparlamentets och rådets beslut *nr. 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG* ([3]) föreskrivs en horisontell rättslig ram för *saluföring* av produkter inom den inre marknaden. I denna förordning bör därför denna rättsliga ram beaktas.

(8) Produkter som tillverkas på byggplatsen bör inte anses omfattas av tillämpningsområdet för leveranser av byggprodukter på gemenskapsmarknaden. Tillverkare som införlivar sina byggprodukter i byggnadsverk bör tillåtas men inte vara skyldiga att ange dessa produkters prestanda i enlighet med denna förordning.

(9) Avlägsnande av tekniska hinder inom byggområdet kan endast nås genom att harmoniserade tekniska anvisningar avfattas i syfte att bedöma byggprodukternas prestanda.

(10) En byggprodukts prestanda definieras inte bara utifrån dess tekniska kapacitet och väsentliga egenskaper utan även utifrån de hälso- och säkerhetsaspekter som förknippas med användningen av produkten under hela dess livscykel.

(11) I dessa harmoniserade tekniska anvisningar bör provning, beräkning och andra metoder ingå som definieras i harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument för att bedöma prestanda för byggprodukternas väsentliga egenskaper.

(12) De metoder som används av medlemsstaterna i deras krav på byggnadsverk såväl som andra nationella bestämmelser om byggprodukternas väsentliga egenskaper ***ska*** överensstämma med harmoniserade tekniska anvisningar.

(13) Det krävs att grundläggande krav för byggnadsverk fastställs för att tillhandahålla en grundval för att förbereda uppdrag och harmoniserade standarder och utarbeta europeiska bedömningsdokument för byggprodukter.

([1]) EGT L 40, 11.2.1989, s.12. ‖
([2]) *EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.*
([3]) *EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.*

(14) För att utvärdera den hållbara användningen av resurser och byggnadsverkens effekter på miljön bör miljödeklarationerna för produkter ("Environmental Product Declarations – EPD") utnyttjas.

(15) Om så är lämpligt bör man uppmuntra användningen i harmoniserade standarder av prestandaklasser i förhållande till byggprodukternas väsentliga egenskaper, så att olika nivåer i de grundläggande kraven för byggnadsverk beaktas för vissa byggnadsverk såväl som skillnader i klimat, geologi och geografi och andra skilda förhållanden inom medlemsstaterna. Om kommissionen inte redan har inrättat sådana klasser, bör de europeiska standardiseringsorganen ha rätt att inrätta dem, på grundval av ett reviderat uppdrag.

(16) Om så är lämpligt bör de prestandanivåer för väsentliga egenskaper som ska uppnås av byggprodukter i medlemsstaterna upprättas i de harmoniserade tekniska anvisningarna så att olika nivåer i de grundläggande kraven för byggnadsverk beaktas för vissa byggnadsverk såväl som skillnader i klimat, geologi och geografi och andra skilda förhållanden inom medlemsstaterna.

(17) Europeiska standardiseringsorganisationen och Europeiska standardiseringsorganisationen inom elområdet erkänns som behöriga organ för att anta harmoniserade standarder i enlighet med de allmänna riktlinjer ([1]) för samarbete mellan kommissionen och dessa båda organ som undertecknats den 28 mars 2003.

(18) Dessa harmoniserade standarder bör tillhandahålla lämpliga redskap för den harmoniserade bedömningen av prestanda för byggprodukternas väsentliga egenskaper. Harmoniserade standarder bör upprättas på grundval av de uppdrag som antogs av kommissionen och som i enlighet med artikel 6 i *Europaparlamentets och rådets* direktiv 98/34/EG *av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter* ([2]) omfattar relevanta byggproduktgrupper. ***Kommissionen bör vidta åtgärder för att fler produkter ska omfattas av de harmoniserade standarderna.***

(19) Det är nödvändigt att representativa organ för de yrkeskategorier som har det främsta ansvaret när det gäller utvecklingen, tillverkningen och distributionen av byggprodukter deltar i de europeiska tekniska organen för att se till att de fungerar på ett rättvist sätt, med full insyn, och för att se till att marknaden fungerar effektivt.

(20) För att den information som lämnas av tillverkaren ska vara lättförståelig bör prestandadeklarationen utarbetas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den medlemsstat där produkten släpps ut på marknaden. Om en medlemsstat har flera officiella språk bör valet av det språk som ska användas för att utarbeta prestandadeklarationen göras i samförstånd med mottagaren.

(21) De förfaranden enligt direktiv 89/106/EEG för bedömning av prestanda för de väsentliga egenskaper hos byggprodukterna som inte omfattas av en harmoniserad standard bör förenklas för att öka insynen och minska kostnaderna för tillverkarna av byggprodukter.

(22) För att göra det möjligt för tillverkare och importörer av byggprodukter att avfatta en prestandadeklaration för de byggprodukter som inte omfattas***, eller inte helt omfattas,*** av en harmoniserad standard krävs att en europeisk teknisk bedömning föreskrivs.

▌

(23) Tillverkare och importörer av byggprodukter bör tillåtas att kräva att europeiska tekniska bedömningar utförs på deras produkter på grundval av de riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande som upprättats enligt direktiv 89/106/EEG. Dessa riktlinjers fortlöpande giltighet som europeiska bedömningsdokument bör säkerställas.

([1]) *EUT C 91, 16.4.2003, s. 7.*
([2]) *EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.*

Fredag 24 april 2009

(24) Upprättande av ▌europeiska bedömningsdokument och utfärdande av europeiska tekniska bedömningar bör anförtros de tekniska bedömningsorgan som utses av medlemsstaterna. För att se till att de tekniska bedömningsorganen har den behörighet som krävs för att utföra dessa uppgifter bör kraven för att utse dem fastställas på gemenskapsnivå. Det krävs därför också föreskrifter om att periodiska utvärderingar av tekniska bedömningsorgan ska utföras av tekniska bedömningsorgan från andra medlemsstater.

(25) De tekniska bedömningsorganen bör bilda en organisation för att samordna ***och säkerställa insynen vad gäller*** förfarandena för att upprätta ▌europeiska bedömningsdokument och för att utfärda europeiska tekniska bedömningar. ***Denna organisation bör i synnerhet se till att tillverkaren får tillräcklig information och, i förekommande fall, att de arbetsgrupper som bildats av de tekniska bedömningsorganen anordnar en utfrågning av en oberoende vetenskaplig expert och/eller av en yrkesorganisation som utsetts av den nämnda tillverkaren.***

(26) Bland de väsentliga egenskaperna bör man särskilja de egenskaper för vilka kommissionen i enlighet med ett lämpligt kommittéförfarande fastställer minimikrav när det gäller nivåer eller klasser av prestanda och de egenskaper som tillämpas oberoende av var produkten släpps ut på marknaden.

(27) Utsläppande på marknaden av de byggprodukter som omfattas av en harmoniserad standard eller för vilka en europeisk teknisk bedömning utfärdats bör i enlighet med berörda harmoniserade tekniska anvisningar åtföljas av en prestandadeklaration för produktens väsentliga egenskaper.

▌

(28) Det krävs att förenklade förfaranden för att avfatta prestandadeklarationer föreskrivs för att lätta den ekonomiska bördan för små och medelstora företag, i synnerhet mikroföretag.

(29) För att se till att prestandadeklarationen är riktig och tillförlitlig bör byggproduktens prestanda bedömas och tillverkningen i fabrik bör kontrolleras i enlighet med ett lämpligt system för bedömning och kontinuitetskontroll av byggproduktens prestanda.

(30) På grund av byggprodukternas särskilda egenskaper och den särskilda inriktningen på systemet för deras bedömning är de förfaranden för att bedöma överensstämmelse som anges i *beslut nr 768/2008/EG* och de moduler som fastställs i beslutet i fråga inte lämpliga för dessa produkter. Särskilda metoder bör därför införas för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda för byggprodukternas väsentliga egenskaper.

(31) På grund av skiljaktigheter i fråga om betydelsen av CE-märkningen för byggprodukter, jämfört med de allmänna principer som fastställs i *förordning (EG) nr 765/2008,* bör särskilda bestämmelser införas för att säkerställa att skyldigheten att anbringa CE-märkningen på byggprodukter och följderna av detta anbringande är tydlig.

(32) Genom att anbringa eller ha anbringat CE-märkningen på byggprodukten bör tillverkaren***, det befullmäktigade ombudet eller importören*** ta ansvar för att denna produkt överensstämmer med dess angivna prestanda.

(33) CE-märkningen bör anbringas på alla de byggprodukter för vilka tillverkaren avfattat en prestandadeklaration i enlighet med denna förordning. ▌

(34) CE-märkningen bör vara den enda märkning som styrker att byggprodukten överensstämmer med angivna prestanda och med tillämpliga krav ***i gemenskapens harmoniseringslagstiftning***. ***Andra*** märkningar ***kan dock användas, förutsatt att de bidrar till ökat skydd*** för ***användarna av*** byggprodukter ***och att de inte omfattas av gemenskapens harmoniseringslagstiftning***.

(35) För att undvika onödig provning av de byggprodukter vars prestanda redan tillräckligt visats genom stabila tidigare provningsresultat eller andra befintliga uppgifter bör tillverkaren tillåtas att, på de villkor som ställs i de harmoniserade tekniska anvisningarna eller i ett kommissionsbeslut, ange en viss nivå eller klass av prestanda utan provning eller utan ytterligare provning.

(36) För att undvika att dubblera de provningar som redan utförts bör en tillverkare av en byggprodukt tillåtas att använda provningsresultat som erhållits från tredje part.

(37) För att minska kostnaden för att utsläppa produkter på marknaden för mikroföretag bör krävs att förenklade förfaranden föreskrivs för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda när produkterna i fråga inte ger anledning till betydande oro för säkerheten.

(38) För att möjliggöra en effektiv övervakning av marknaden och säkerställa en hög konsumentskyddsnivå bör de förenklade förfaranden som gör det möjligt att ange en viss nivå eller klass av prestanda utan provning eller utan ytterligare provning inte tillämpas för importörer som släpper ut en produkt på marknaden under eget namn eller varumärke eller som ändrar en byggprodukt som redan släppts ut på marknaden så att överensstämmelsen med angivna prestanda kan påverkas. Detta avser användningen av stabila tidigare provningsresultat eller andra befintliga uppgifter samt användningen av provningsresultat som erhållits från tredje part. Den avser även det förenklade förfarande som tillämpas för mikroföretag.

(39) För individuellt utformade och tillverkade byggprodukter bör tillverkaren tillåtas att använda förenklade förfaranden för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda, om överensstämmelse med tillämpliga regelverksbestämmelser för den produkt som utsläppts på marknaden kan visas.

(40) Det är viktigt att säkerställa tillgång till nationella tekniska bestämmelser så att företag, i synnerhet små och medelstora företag, kan samla tillförlitliga och exakta uppgifter om den lagstiftning som gäller i den medlemsstat där de avser att saluföra sina produkter. I de kontaktpunkter för produkter som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) *nr 764/2008 av den 9 juli 2008 om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska regler på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut nr 3052/95/EG* [1] bör därför också upplysningar ges om de bestämmelser som tillämpas på införlivande, montering och installering av en särskild byggproduktstyp. ***De bör vidare kunna ge tillverkare all information om tillgängliga förfaranden för överklagande vid fall av ifrågasättande av villkoren för tillträde till CE-märkning för en eller flera av tillverkarens produkter, i synnerhet lämpliga förfaranden för överklagande av beslut som tagits efter bedömningen.***

(41) I syfte att se till att gemenskapens harmoniseringslagstiftning genomdrivs likvärdigt och konsekvent bör en effektiv marknadsövervakning utövas av medlemsstaterna. I Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr 765/2008* fastställs kraven för ackreditering och marknadsövervakning i samband med saluföring av produkter och ges grundläggande villkor för en sådan marknadsövervakningsfunktion.

(42) Medlemsstaternas ansvar för säkerhet, hälsa och de övriga frågor som omfattas av de grundläggande kraven inom deras territorium bör erkännas i en säkerhetsklausul där lämpliga skyddsåtgärder föreskrivs.

(43) Då det krävs att en enhetlig prestandanivå säkerställs inom hela gemenskapen för de organ som utför bedömning och kontinuitetskontroll av byggprodukters prestanda och då alla sådana organ bör utföra sina funktioner på samma nivå och under rättvisa konkurrensvillkor bör krav ställas på de prestandabedömningsorgan som söker bli anmälda enligt denna förordning. Åtgärder bör också vidtas för tillgång till lämpliga uppgifter om sådana organ och för deras övervakning.

[1] *EUT L 218, 13.8.2008, s. 21*

Fredag 24 april 2009

(44) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning och kontinuitetskontroll av byggprodukternas prestanda krävs också att krav fastställs som kan tillämpas på de myndigheter som ansvarar för att till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de organ som utför dessa uppgifter.

(45) *Målet* för den föreslagna åtgärden, nämligen att uppnå en väl fungerande inre marknad för byggprodukter med hjälp av harmoniserade tekniska anvisningar som anger byggprodukternas prestanda, inte i tillräcklig utsträckning kan nås av medlemsstaterna och därför på grund av omfattningen och verkningarna bättre kan nås på gemenskapsnivå får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med den subsidiaritetsprincip som fastställs i artikel 5 i fördraget. I enlighet med den proportionalitetsprincip som fastställs i denna artikel går denna förordning inte utöver vad som krävs för att nå *detta* mål.

(46) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör vidtas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(47) Kommissionen bör *särskilt ges befogenhet* att fastställa villkor enligt vilka prestandadeklarationen kan *göras* tillgänglig på en webbplats, bestämma den period under vilken tillverkare, importörer och distributörer bör hålla den tekniska dokumentationen och prestandadeklarationen tillgängliga, upprätta prestandaklasser för byggprodukternas väsentliga egenskaper, upprätta det system för att bedöma prestanda och styrka stabiliteten hos angivna prestanda som ska tillämpas på en given byggprodukt eller byggproduktgrupp, inrätta format för den europeiska tekniska bedömningen, införa förfaranden för utvärdering av de tekniska bedömningsorganen och ändra bilagorna I-*VI*. *Eftersom* dessa åtgärder *har en* allmän räckvidd och *avser* att ändra icke väsentliga *delar av* denna förordning, bl.a. genom att komplettera den med nya icke väsentliga *delar, måste* de antas i enlighet med det föreskrivande *förfarandet* med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(48) Befintliga mandat rörande fastställandet av harmoniserade europeiska standarder bör beaktas. CEN bör utarbeta standarder för att klargöra det sjunde grundläggande kravet med rubriken ”Hållbar användning av naturresurser”.

(49) Det sjunde grundläggande kravet bör beakta återvinning av byggnadsverk, deras material och delar efter rivning, byggnadsverkens varaktighet och användning av miljövänliga råmaterial och insatsvaror i byggnadsverk.

(50) Då tid krävs för att se till att ramen för denna förordnings korrekta funktion kommer på plats bör dess tillämpning uppskjutas, med undantag för de bestämmelser som handlar om att utse tekniska bedömningsorgan, anmälande myndigheter och anmälda organ, inrätta en organisation för tekniska bedömningsorgan och inrätta den ständiga kommittén.

(51) Kommissionen och medlemsstaterna bör, i samarbete med berörda parter, starta upplysningskampanjer för att informera byggsektorn, särskilt de ekonomiska aktörerna och användarna, om det gemensamma tekniska språket, ansvarsfördelningen mellan enskilda ekonomiska aktörer, anbringandet av CE-märkningen på byggprodukter, översynen av de grundläggande kraven för byggnadsverk samt systemen för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. . ‖

(52) Kommissionen bör, inom ett år efter att denna förordning trätt i kraft, för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag om översyn av det europeiska systemet för standardisering, i syfte att öka insynen i systemet som helhet, och framför allt för att säkra ett balanserat deltagande från berörda parter i de europeiska standardiseringsorganens tekniska kommittéer och att förebygga intressekonflikter dem emellan. Samtidigt bör åtgärder vidtas för att påskynda antagandet av europeiska standarder och översättningen av dem till EU:s samtliga officiella språk, i synnerhet översättningen av riktlinjerna för små och medelstora företag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Denna förordning ***anger villkoren för saluföring av byggprodukter genom att fastställa*** bestämmelser om hur byggprodukternas prestanda anges för deras väsentliga egenskaper och om användningen av CE-märkning på dessa produkter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. ”byggprodukt”: varje produkt eller byggsats som tillverkas och *släpps ut* på marknaden för att varaktigt ingå i byggnadsverk eller delar därav så att produktens demontering minskar byggnadsverkets prestanda och produktens demontering eller ersättande utgör bygg- och anläggningsarbeten.

2. ”produkter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard”: varje byggprodukt vars väsentliga egenskaper och prestanda inte helt kan bedömas i enlighet med en gällande harmoniserad standard, bland annat eftersom

a) produkten inte omfattas av någon gällande harmoniserad standard,

b) produkten inte uppfyller en eller flera definitioner av egenskaper som ingår i någon sådan harmoniserad standard,

c) en eller flera väsentliga produktegenskaper inte på ett tillfredsställande sätt ingår i någon sådan harmoniserad standard, eller

d) en eller flera provningsmetoder som behövs för att bedöma produktens prestanda saknas eller är inte tillämpliga.

3. ”byggnadsverk”: byggnader och anläggningar.

4. ”väsentliga egenskaper”: de egenskaper hos byggprodukten som rör de grundläggande ***krav*** för byggnadsverk ***som fastställs i bilaga I. Bland dessa väsentliga egenskaper, som anges i de harmoniserade tekniska anvisningarna, ska åtskillnad göras mellan***

a) egenskaper som finns på den plats där tillverkaren eller importören avser att släppa ut produkten på marknaden, och

Fredag 24 april 2009

b) egenskaper som måste anmälas oavsett var produkten släpps ut på marknaden och för vilka minimikraven när det gäller nivåer eller klasser av prestanda fastställs för varje produktgrupp som tas upp i bilaga V, tabell 1, och per applikationstyp av de europeiska standardiseringsorganen, i samförstånd med kommissionen och den ständiga byggkommittén som avses i artikel 51.1.

För varje byggproduktsgrupp som fastställs i bilaga V, tabell 1, ska de egenskaper som nämns i led b i denna punkt i förekommande fall fastställas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2. De ska omfatta bland annat frågor av allmänt intresse såsom miljö, säkerhet och bedömning av eventuella hälsorisker under en produkts hela livscykel.

5. ”en byggprodukts prestanda”: prestandan för olika väsentliga egenskaper uttryckta i värde, nivå, klass eller tröskelvärden eller på ett beskrivande sätt.

6. ”tröskelnivå”: mått på en produkts lägsta prestanda. En tröskelnivå kan vara antingen teknisk eller normativ och kan gälla en enskild egenskap eller en grupp av egenskaper.

7. ”klass”: en skala över en produkts prestanda som avgränsas av dess lägsta och högsta prestanda. En klass kan gälla en enskild egenskap eller en grupp av egenskaper.

8. ”harmoniserade tekniska anvisningar”: harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument.

9. ”europeisk teknisk bedömning”: en bedömning som bygger på ett europeiskt bedömningsdokument och som förbehålls de byggprodukter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard.

10. ”harmoniserad standard”: standard som på grundval av en begäran som utfärdats av kommissionen i enlighet med artikel 6 i direktiv 98/34/EG antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan som förtecknas i bilaga I till direktiv 98/34/EG.

11. ”Europeiskt bedömningsdokument”: dokument som antagits av de tekniska bedömningsorganens organisation ***för utfärdandet av en europeisk teknisk bedömning och som rör en produkt som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard***.

12. ”ekonomisk aktör”: tillverkaren, importören, distributören och det befullmäktigade ombudet.

13. ”tillverkare”: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en byggprodukt eller som låter tillverka en produkt ***och marknadsför denna produkt*** under eget namn eller varumärke.

14 ”importör”: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen och som utsläpper en byggprodukt från ett tredjeland på gemenskapsmarknaden.

15. ”distributör”: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan utom tillverkaren eller importören som tillhandahåller en byggprodukt på marknaden.

16. ”befullmäktigat ombud”: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen och har tillverkarens uppdrag att i dennes ställe utföra vissa uppgifter.

17. ”tillhandahållande på marknaden”: varje leverans av en byggprodukt för distribution eller användning på gemenskapsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt; ***detta omfattar inte.***

a) produkter som har förändrats på en byggarbetsplats av en användare för egen räkning inom ramen för användarens yrkesverksamhet,

b) produkter som har tillverkats på och/eller utanför en byggarbetsplats och som av tillverkaren har införlivats i ett byggnadsverk utan att ha släppts ut på marknaden.

18. ”utsläppande på marknaden”: tillhandahållande för första gången av en byggprodukt på gemenskapsmarknaden.

19. ”tillbakadragande”: varje åtgärd i syfte att förhindra att en byggprodukt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden.

20. ”återkallelse”: varje åtgärd för att dra tillbaka en byggprodukt som redan tillhandahålls på marknaden.

21. ”ackreditering”: har den betydelse som den tilldelas i *förordning (EG) nr 765/2008*

22. ”användare”: en fysisk eller juridisk person som ansvarar för att byggprodukten införlivas i ett byggnadsverk på ett säkert sätt.

23. ”tekniskt bedömningsorgan”: organ som utses av en medlemsstat för att delta i utarbetandet av europeiska bedömningsdokument och bedöma de väsentliga egenskapernas prestanda för byggprodukter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard inom de produktområden som förtecknas i bilaga V.

24. ”produkttyp”: prestanda hos en byggprodukt som i en specifik tillverkningsprocess tillverkats med användning av en given kombination av råmaterial eller andra delar.

25. ”tillverkningskontroll i fabrik”: ständig intern kontroll av ***tillverkning som utförs av tillverkaren, vilken ska se till att såväl*** tillverkningen ***av byggprodukten som den färdiga produkten överensstämmer med de tekniska anvisningarna***.

26. ”mikroföretag”: mikroföretag enligt definitionen i kommissionens rekommendation ***2003/361/EG*** av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ([1]).

27. ”livscykel”: fortlöpande och sammanhängande stadier under en produkts livslängd från förvärv av råmaterial eller framställning ur naturresurser till slutomhändertagandet.

28. ”byggsats”: uppsättning av minst två separata komponenter som måste kombineras för att installeras varaktigt i byggnadsverk för att utgöra ett monterat system.

([1]) EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

Fredag 24 april 2009

Artikel 3

Grundläggande krav för byggnadsverk och väsentliga produktegenskaper

‖ Byggprodukternas väsentliga egenskaper ska fastställas i harmoniserade tekniska anvisningar för de grundläggande krav för byggnadsverk som fastställs i bilaga I.

KAPITEL II

Prestandadeklaration och CE-märkning

Artikel 4

Villkor för att avfatta prestandadeklaration

1. När tillverkaren eller importören utsläpper en byggprodukt på marknaden ska en prestandadeklaration göras om ***ett av*** följande villkor är ***uppfyllt***:

a) att byggprodukten omfattas av en harmoniserad standard,

b) ***att en europeisk teknisk bedömning utfärdats för denna produkt.***

▌

2. Medlemsstaterna ska utgå från att den prestandadeklaration som avfattas av tillverkaren eller importören är riktig och tillförlitlig.

Artikel 5

Prestandadeklarationens innehåll

1. I prestandadeklarationen ska byggprodukternas prestanda för ***de båda typerna av*** väsentliga egenskaper – ***som anges i artikel 2.4*** – anges i enlighet med berörda harmoniserade tekniska anvisningar.

2. Prestandadeklarationen ska innehålla följande uppgifter:

a) den produkttyp för vilken den avfattats,

b) en ***fullständig*** förteckning över de väsentliga egenskaper ***som anges i den harmoniserade tekniska anvisningen för*** byggprodukten ***och*** för ***varje väsentlig egenskap ska endera de deklarerade värdena, klasserna eller nivåerna på de angivna*** prestanda anges***, alternativt "prestanda ej fastställda"***,

c) ett referensnummer för ***och en titel på*** den harmoniserade standard, det europeiska bedömningsdokument eller den specifika tekniska dokumentation som använts för bedömningen av varje väsentlig egenskap,

d) den allmänna avsedda användningen såsom fastställts i den harmoniserade tekniska anvisningen,

e) uppgifter om förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda; om det tillgängliga systemet för bedömning av prestanda har ersatts av det förenklade förfarande som avses i artikel 27 eller 28 ska tillverkaren ange följande: "Specifik teknisk dokumentation – förenklat förfarande",

f) information om de farliga ämnen i byggprodukten som avses i bilaga IV och uppgifter om farliga ämnen som måste anges enligt gemenskapens övriga harmoniseringslagstiftning.

Fredag 24 april 2009

Artikel 6

Prestandadeklarationens form

1. Ett exemplar av prestandadeklarationen ***för varje produkt som tillhandahålls på marknaden*** ska tillhandahållas ***i pappersform eller skickas i elektronisk form***.

Om en sats av samma produkt levereras till en enda användare får den emellertid åtföljas av en enda prestandadeklaration.

2. ***Tillverkaren ska i pappersform skicka*** exemplaret av prestandadeklarationen ***om mottagaren begär detta***.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 får prestandadeklarationens innehåll göras tillgängligt på en webbplats i enlighet med de villkor som ställs av kommissionen.

De åtgärder som utformats för att ändra icke-väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

4. Prestandadeklarationen ska avfattas med användning av den förlaga som anges i bilaga III ***på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där produkten släpps ut på marknaden***.

Artikel 7

Användning av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas på de byggprodukter för vilka tillverkaren avfattat en prestandadeklaration i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6. ***Om en prestandadeklaration saknas får inte CE-märkningen anbringas.***

Om en prestandadeklaration inte avfattats av tillverkaren i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6 får CE-märkningen inte anbringas på byggprodukter.

Genom att anbringa eller ha anbringat CE-märkningen på byggprodukten ska tillverkaren ***eller, i förekommande fall, importören*** ta ansvar för att denna produkt överensstämmer med angivna prestanda.

2. CE-märkningen ska vara den enda märkning som styrker byggproduktens överensstämmelse med angivna prestanda.

Medlemsstaterna får inte införa nationella åtgärder och ska återkalla alla hänvisningar till en annan överensstämmelsemärkning än CE-märkningen.

3. Medlemsstaterna får inte inom sitt territorium eller under sitt ansvar förbjuda eller hindra utsläppande på marknaden eller användning av de byggprodukter som bär CE-märkningen, om kraven för deras användning i denna medlemsstat motsvarar angivna prestanda.

4. Medlemsstaterna ska se till att användningen av de byggprodukter som bär CE-märkningen inte hindras av bestämmelser eller villkor som åläggs av offentliga organ eller av de privata organ som på grundval av en monopolställning eller med ett offentligt uppdrag fungerar som ett offentligt företag eller som ett offentligt organ, när kraven för denna användning i denna medlemsstat motsvarar angivna prestanda.

Artikel 8

Bestämmelser och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska underställas de allmänna principer som fastställs i *artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008*.

Fredag 24 april 2009

2. CE-märkningen ska anbringas synligt, lätt läsbart och outplånligt på byggprodukten**,** på dess typskylt**,** ▌ på förpackningen eller på medföljande dokument.

3. CE-märkningen ska följas av ▌ tillverkarens namn eller identifieringsmärke, byggproduktens unika identifieringskod ***och prestandadeklarationens nummer***.

4. CE-märkningen ska anbringas innan byggprodukten *släpps ut* på marknaden. Den kan åtföljas av ett piktogram eller någon annan märkning som anger en särskild risk eller användning.

5. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att se till att bestämmelserna om CE-märkning tillämpas korrekt och ska vid behov vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av märkningen. Medlemsstaterna ska också fastställa sanktioner för överträdelser, vilka får inbegripa straffrättsliga sanktioner för allvarliga överträdelser. Dessa sanktioner ska stå i proportion till överträdelsen.

Artikel 9

Kontaktpunkter för produkter

Varje medlemsstat ska se till att de kontaktpunkter för produkter som inrättas i enlighet med *förordning (EG) nr 764/2008* också tillhandahåller ***tydliga och lättbegripliga*** uppgifter om

a) alla de tekniska föreskrifter eller bestämmelser som är tillämpliga på införlivande, montering eller installering av en särskild byggprodukttyp inom denna medlemsstats territorium ***och, i förekommande fall,***

b) de möjligheter till överklagande som är tillgängliga för alla tillverkare som ifrågasätter tillträdesvillkoren för CE-märkning för en eller flera av sina produkter, i synnerhet lämpliga förfaranden för överklagande av beslut som tagits efter bedömningen.

Kontaktpunkterna för produkter ska vara oberoende av alla organ och organisationer som är aktiva inom ramen för förfarandet för tillträde till CE-märkning. Riktlinjer för kontaktpunkternas roll och ansvar ska utarbetas av kommissionen och antas av den ständiga byggkommitté som avses i artikel 51.1.

KAPITEL III

De ekonomiska aktörernas skyldigheter

Artikel 10

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna ska avfatta den erforderliga tekniska dokumentation där alla de berörda beståndsdelar beskrivs som rör det tillämpbara styrkandet av angivna prestanda.

Tillverkarna ska avfatta prestandadeklarationen i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6 och anbringa CE-märkningen i enlighet med artiklarna 7 och 8.

2. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och prestandadeklarationen under den period som på grundval av förväntad livslängd och byggproduktens roll i byggnadsverken bestäms av kommissionen för varje byggproduktgrupp.

De åtgärder som utformats för att ändra icke-väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

3. Tillverkarna ska se till att förfaranden finns på plats så att serietillverkningen följer angivna prestanda. Ändringar av produkttypen och ändringar av de tillämpliga harmoniserade tekniska anvinsningarna ska beaktas på lämpligt sätt.

▌

4. Tillverkarna ska se till att deras byggprodukter bär ett typ-, sats- eller serienummer eller någon annan beteckning som möjliggör deras identifiering eller ▌att de erforderliga uppgifterna tillhandahålls på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer byggprodukten.

5. Tillverkarna ska ange sitt namn, sin registrerade handelsbeteckning eller sitt registrerade varumärke samt den adress under vilken de kan nås på byggprodukten eller ▌på dess förpackning eller i ett dokument som åtföljer byggprodukten.

6. De tillverkare som anser eller har skäl att anse att en byggprodukt som de utsläppt på marknaden inte överensstämmer med angivna prestanda ska genast vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få denna byggprodukt att överensstämma eller dra tillbaka den från marknaden och återkalla den från slutanvändarna, om så är lämpligt. De ska genast underrätta de nationella myndigheterna i de medlemsstater där de tillhandahållit byggprodukten om detta genom att ge detaljuppgifter om, i synnerhet, den bristande överensstämmelsen och om de korrigerande åtgärder som vidtagits.

7. Tillverkarna ska på grundval av en motiverad begäran från de behöriga nationella myndigheterna förse dessa med alla de uppgifter och all den dokumentation som krävs för att visa byggproduktens överensstämmelse med angivna prestanda. De ska samarbeta med dessa myndigheter, på de senares begäran, om varje åtgärd som vidtas för att undvika riskerna med de byggprodukter som de utsläppt på marknaden.

Artikel 11

Befullmäktigade ombud

1. Tillverkarna får med en skriftlig fullmakt utse ett befullmäktigat ombud.

I det befullmäktigade ombudets uppdrag får inte ingå att avfatta teknisk dokumentation.

2. Om en tillverkare utsett ett befullmäktigat ombud ska det senare göra minst följande:

a) ställa prestandadeklarationen och den tekniska dokumentationen till de nationella övervakningsmyndigheternas förfogande för den period som avses i artikel 10.2,

b) på de behöriga nationella myndigheternas begäran förse dessa med alla de uppgifter och all den dokumentation som krävs för att visa produktens överensstämmelse med angivna prestanda,

c) samarbeta med de behöriga myndigheterna på de senares begäran om varje åtgärd som vidtas för att undvika riskerna med de byggprodukter som ingår i deras uppdrag.

Artikel 12

Importörernas skyldigheter

1. När importörerna utsläpper en byggprodukt på gemenskapsmarknaden ska de agera med vederbörligt iakttagande av kraven i denna förordning.

2. Innan en byggprodukt utsläpps på marknaden ska importörerna se till att bedömningen och kontinuitetskontrollen av angivna prestanda utförts av tillverkaren. De ska se till att tillverkaren avfattat den tekniska dokumentation som avses i artikel 10.1, första stycket. De ska avfatta prestandadeklarationen i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6. De ska också se till att produkten bär den CE-märkning som krävs, att den åtföljs av de dokument som krävs och att tillverkaren iakttagit de krav som anges i artikel 10.4 och artikel 10.5.

Om en importör anser eller har skäl att anse att byggprodukten inte överensstämmer med angivna prestanda får han inte utsläppa byggprodukten på marknaden förrän den överensstämmer med den åtföljande prestandadeklarationen eller prestandadeklarationen korrigerats.

3. Importörerna ska ange sitt namn, sin registrerade handelsbeteckning eller sitt registrerade varumärke samt den adress under vilken de kan nås på byggprodukten eller, om detta inte är möjligt, på dess förpackning eller i ett dokument som åtföljer produkten.

4. Importörerna ska se till att, så länge de ansvarar för en byggprodukt, lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar dess överensstämmelse med angivna prestanda.

5. De importörer som anser eller har skäl att tro att en byggprodukt som de utsläppt på marknaden inte överensstämmer med prestandadeklarationen ska genast vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få denna byggprodukt att överensstämma eller dra den tillbaka från marknaden och återkalla den från slutanvändarna, om så är lämpligt. De ska genast underrätta de nationella myndigheterna i de medlemsstater där de tillhandahållit byggprodukten om detta genom att ge detaljuppgifter om, i synnerhet, bristande överensstämmelse och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

6. Importörerna ska, för den period som avses i artikel 10.2, ställa en kopia av prestandadeklarationen till marknadsövervakningsmyndigheternas förfogande och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

7. Importörerna ska på grundval av en motiverad begäran från de behöriga nationella myndigheterna förse dessa med alla de uppgifter och all den dokumentation som krävs för att visa byggproduktens överensstämmelse med angivna prestanda. De ska samarbeta med dessa myndigheter, på de senares begäran, om varje åtgärd som vidtas för att undvika riskerna med de byggprodukter som de utsläppt på marknaden.

Artikel 13

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en byggprodukt på gemenskapsmarknaden ska de agera med vederbörligt iakttagande av kraven i denna förordning.

2. Innan en byggprodukt tillhandahålls på marknaden ska distributörerna se till att produkten bär den CE-märkning som krävs och åtföljs av de dokument som krävs enligt denna förordning och av anvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett språk som lätt förstås av användarna i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden, samt att tillverkaren och importören uppfyllt de krav som anges i artikel 10.4, artikel 10.5 respektive artikel 12.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att en byggprodukt inte överensstämmer med prestandadeklarationen får han göra produkten tillgänglig på marknaden först när den överensstämmer med den åtföljande prestandadeklarationen eller när prestandadeklarationen korrigerats. Om produkten utgör en risk ska distributören underrätta tillverkaren eller importören samt marknadsövervakningsmyndigheterna om detta.

3. En distributör ska se till att, så länge han ansvarar för en byggprodukt, lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar dess överensstämmelse med angivna prestanda.

4. De distributörer som anser eller har skäl att tro att en byggprodukt som de tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med prestandadeklarationen ska genast vidta de korrigernade åtgärder som krävs för att få denna byggprodukt att överensstämma eller dra tillbaka den från marknaden och återkalla den från slutanvändarna, om så är lämpligt. De ska genast underrätta de nationella myndigheterna i de medlemsstater där de tillhandahållit produkten om detta genom att ge detaljuppgifter om, i synnerhet, den bristande överensstämmelsen och om de korrigerande åtgärder som vidtagits.

5. Distributörerna ska på grundval av en motiverad begäran från de behöriga nationella myndigheterna förse dessa med alla de uppgifter och all den dokumentation som krävs för att visa att byggprodukten överensstämmer med angivna prestanda. De ska samarbeta med dessa myndigheter, på de senares begäran, om varje åtgärd som vidtas för att undvika riskerna med de byggprodukter som de tillhandahållit på marknaden.

Artikel 14

Fall där tillverkarnas skyldigheter tillämpas på importörer och distributörer

En importör eller distributör ska för denna förordnings syften anses som tillverkare när han utsläpper en produkt på marknaden under sitt namn eller varumärke eller ändrar en byggprodukt som redan utsläppts på marknaden så att överensstämmelsen med angivna prestanda kan påverkas, och därför ska han åläggas en tillverkares skyldigheter enligt artikel 10.

Artikel 15

Identifiering av ekonomiska aktörer

De ekonomiska aktörerna ska på begäran för den period som avses i artikel 10.2 kunna uppge följande för marknadsövervakningsmyndigheterna:

a) varje ekonomisk aktör som försett dem med en produkt,

b) varje ekonomisk aktör som de försett med en produkt.

KAPITEL IV

Harmoniserade tekniska anvisningar

Artikel 16

Harmoniserade standarder

1. Harmoniserade standarder ska upprättas av de europeiska standardiseringsorgan som förtecknas i bilaga I till direktiv 98/34/EG, på grundval av ***kommissionens begäran enligt artikel 6.3 första strecksatsen*** i direktivet i fråga ***och av den ständiga byggkommittén i enlighet med artikel 5.1 i det direktivet***.

De europeiska standardiseringsorganen ska säkerställa att ingen kategori av aktörer i en sektor omfattar mer än 25 % av deltagarna inom en teknisk kommitté eller en arbetsgrupp. Om en eller flera kategorier av aktörer inte kan eller väljer att inte delta i en arbetsgrupp får detta krav omprövas, om alla deltagare ger sitt samtycke till detta.

2. De harmoniserade standarderna ska tillhandahålla metoder och kriterier för bedömning av byggprodukternas prestanda ***och hållbarhet i fråga om*** deras väsentliga egenskaper.

De harmoniserade standarderna ska i förekommande fall tillhandahålla information om produkternas avsedda allmänna användning; de ska också ange egenskaperna, för vilka kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2, ska fastställa minimikrav när det gäller nivåer eller klasser av prestanda för varje produktgrupp som tas upp i bilaga V, tabell 1, och per applikationstyp.

I de harmoniserade standarderna ska, om så är lämpligt, de metoder föreskrivas som är mindre betungande än provning för att bedöma byggprodukternas prestanda för deras väsentliga egenskaper.

3. De europeiska standardiseringsorganen ska i de harmoniserade standarderna fastställa den tillverkningskontroll i fabrik där de särskilda villkoren för den berörda byggproduktens tillverkningsprocess ska beaktas.

Fredag 24 april 2009

4. Kommissionen ska bedöma om de harmoniserade standarder som upprättas av de europeiska standardiseringsorganen överensstämmer med det berörda uppdraget.

Kommissionen ska i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra en förteckning över hänvisningar till de harmoniserade standarder som överensstämmer med de berörda uppdragen och fastslå datum för tillämpningen av dessa standarder.

Kommissionen ska offentliggöra eventuella uppdateringar av denna förteckning.

Artikel 17

Formell invändning mot harmoniserade standarder

1. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att en harmoniserad standard inte fullständigt uppfyller de krav som fastställs i det berörda uppdraget ska kommissionen eller den medlemsstat som berörs med angivande av sina skäl hänskjuta ärendet till den *ständiga* kommitté som inrättats genom *artikel 5.1* i direktiv 98/34/EG. Kommittén ska efter att ha samrått med berörda europeiska standardiseringsorgan utan dröjsmål avge sitt yttrande.

2. Mot bakgrund av kommitténs yttrande ska kommissionen besluta att i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra, inte offentliggöra, delvis offentliggöra, behålla, delvis behålla eller återkalla hänvisningarna till den berörda harmoniserade standarden.

3. Kommissionen ska underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet om detta och, om så krävs, begära en översyn av de berörda harmoniserade standarderna.

4. När en harmoniserad standard har godkänts av ett europeiskt standardiseringsorgan får den ständiga byggkommittén som avses i artikel 51.1 ansvara för alla kontroller för att säkerställa att standarden uppfyller de krav som fastställts i det uppdrag som getts av kommissionen eller en medlemsstat.

Artikel 18

Nivåer eller klasser för prestanda

1. Kommissionen får införa prestandaklasser för byggprodukternas väsentliga egenskaper.

Dessa åtgärder, som *avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

2. Om prestandaklasser för byggprodukternas väsentliga egenskaper inte inrättas av kommissionen, kan de inrättas av de europeiska standardiseringsorganen i harmoniserade standarder.

Om kommissionen inrättat prestandaklasser för byggprodukternas väsentliga egenskaper, ska de europeiska standardiseringsorganen använda dessa klasser i harmoniserade standarder ***på grundval av ett reviderat uppdrag***.

3. ***Om det anges i det relevanta uppdraget ska*** de europeiska standardiseringsorganen i harmoniserade ***standarder fastställa de lägsta prestandanivåerna för de väsentliga egenskaperna och, när så är lämpligt, den avsedda slutanvändning som byggprodukterna ska ha i medlemsstaterna***.

4. Kommissionen får bestämma på vilka villkor en byggprodukt ska anses uppnå en särskild nivå eller klass av prestanda utan provning eller utan ytterligare provning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

Om sådana villkor inte fastställs av kommissionen, får de fastställas av de europeiska standardiseringsorganen i harmoniserade standarder, på grundval av ett reviderat uppdrag.

5. Medlemsstaterna får endast avgöra nivåer eller klasser av prestanda ***som byggprodukterna ska nå*** för byggprodukternas väsentliga egenskaper i enlighet med de klassificeringssystem som i harmoniserade standarder upprättas av de europeiska standardiseringsorganen eller av kommissionen.

Artikel 19

Bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda

1. Bedömning och kontinuitetskontroll av byggprodukternas angivna prestanda för deras väsentliga egenskaper ska utföras i enlighet med ett av de system som anges i *bilaga VI*.

2. Kommissionen ska enligt följande kriterier avgöra vilket system som är tillämpbart på en given byggprodukt eller byggproduktgrupp:

a) betydelsen av den roll som produkten spelar i fråga om grundläggande krav,

b) produktens beskaffenhet,

c) verkningarna av variation i byggproduktens väsentliga egenskaper under dess livslängd,

d) mottaglighet för defekter vid produkttillverkningen.

I samtliga fall ska kommissionen välja det minst betungande system som är förenligt med ***ett säkert införlivande av byggprodukten i byggnadsverket***.

Dessa åtgärder, som *avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

3. Det system som så bestämts ***och informationen om produktens planerade allmänna användningsområde*** ska anges i fullmakterna för harmoniserade standarder och i de harmoniserade tekniska anvisningarna.

Artikel 20

Europeiskt bedömningsdokument

1. ***I fråga om byggprodukter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard ska*** det europeiska bedömningsdokumentet antas av den organisation av tekniska bedömningsorgan som avses i artikel 25.1 efter en begäran från en tillverkare eller en importör om en europeisk teknisk bedömning i enlighet med det förfarande som anges i bilaga II.

2. Den organisation av tekniska bedömningsorgan som avses i artikel 25.1 ska i det europeiska bedömningsdokumentet införa metoder och kriterier för att bedöma prestanda för de väsentliga egenskaper hos byggprodukten som är förknippade med det bruk som avses av tillverkaren.

3. Den organisation av tekniska bedömningsorgan som avses i artikel 25.1 ska i det europeiska bedömningsdokumentet avgöra den särskilda tillverkningskontroll i fabrik som ska tillämpas med beaktande av de särskilda villkoren för den berörda byggproduktens tillverkningsprocess.

4. Om kommissionen anser att en tillfredsställande teknisk och vetenskaplig nivå uppnåtts i fråga om ett europeiskt bedömningsdokument ska den ge de europeiska standardiseringsorganen i uppdrag att upprätta en harmoniserad standard på grundval av detta europeiska bedömningsdokument.

Fredag 24 april 2009

Artikel 21

Europeisk teknisk bedömning

1. ***I fråga om byggprodukter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard ska*** den europeiska tekniska bedömningen för varje byggprodukt utfärdas av ett tekniskt bedömningsorgan på begäran av en tillverkare eller importör på grundval av ett europeiskt bedömningsorgan i enlighet med det förfarande som anges i bilaga II.

2. Kommissionen ska fastställa format för den europeiska tekniska bedömningen.

Dessa åtgärder, som *avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

KAPITEL V

Tekniska bedömningsorgan

Artikel 22

Utseende av tekniska bedömningsorgan

1. Medlemsstaterna får utse tekniska bedömningsorgan för de produktområden som förtecknas i tabell 1 i *bilaga V*.

De medlemsstater som utsett ett tekniskt bedömningsorgan ska meddela övriga medlemsstater och kommissionen detta tekniska bedömningsorgans namn, adress och de produktområden för vilka detta tekniska bedömningsorgan utsetts.

2. Kommissionen ska göra förteckningen över de tekniska bedömningsorgan där de produktområden anges för vilka de utsetts allmänt tillgänglig.

Kommissionen ska göra eventuella uppdateringar av denna förteckning allmänt tillgängliga.

Artikel 23

Krav för tekniska bedömningsorgan

1. De tekniska bedömningsorganen ska uppfylla de krav som anges i tabell 2 i *bilaga V*.

2. Om ett tekniskt bedömningsorgan inte längre uppfyller de krav som avses i punkt 1 ska medlemsstaten dra tillbaka detta tekniska bedömningsorgans behörighet.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om sina nationella förfaranden för bedömningen av de tekniska bedömningsorganen, om övervakningen av deras verksamhet och om eventuella ändringar i dessa uppgifter. Kommissionen ska göra dessa uppgifter allmänt tillgängliga.

Artikel 24

Utvärdering av tekniska bedömningsorgan

1. De tekniska bedömningsorganen ska kontrollera om andra tekniska bedömningsorgan uppfyller de kriterier som anges i tabell 2 i *bilaga V*.

Utvärderingen ska organiseras av den organisation som avses i artikel 25.1 och ska äga rum en gång vart fjärde år inom de produktområden som förtecknas i tabell 1 i *bilaga V* och för vilka de tekniska bedömningsorganen utsetts.

2. Kommissionen ska inrätta ***öppna*** förfaranden för att utföra utvärderingen, inbegripet lämpliga ***och tillgängliga*** förfaranden för att överklaga de beslut som fattats som följd av utvärderingen.

Dessa åtgärder, som *avser* att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

Utvärderingen av ett tekniskt bedömningsorgan får inte utföras av ett tekniskt bedömningsorgan från samma medlemsstat.

3. Den organisation som avses i artikel 25.1 ska meddela alla medlemsstater och kommissionen resultaten av utvärderingarna av de tekniska bedömningsorganen.

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna övervaka efterlevnaden av bestämmelserna och det korrekta förfarandet vid utvärderingen av de tekniska bedömningsorganen.

Artikel 25

Samordning av tekniska utvärderingsorgan

1. De tekniska bedömningsorganen ska bilda en organisation för teknisk bedömning, nedan kallad ”de tekniska bedömningsorganens organisation”.

2. De tekniska bedömningsorganens organisation ska utföra följande uppgifter:

a) samordna tillämpningen av de bestämmelser och förfaranden som anges i artikel 19 och bilaga II samt tillhandahålla det stöd som behövs för detta mål,

b) två gånger om året underrätta kommissionen om varje fråga som rör utarbetandet av de europeiska bedömningsdokumenten och om alla aspekter på tolkningen av de bestämmelser och förfaranden som anges i artikel 19 och bilaga II,

c) anta europeiska bedömningsdokument,

d) organisera utvärderingen av de tekniska bedömningsorganen,

e) säkerställa samordningen av de tekniska bedömningsorganenen,

f) säkerställa att de tekniska bedömningsorganen behandlas på samma sätt inom de tekniska bedömningsorganens organisation,

g) säkerställa att förfarandena enligt artikel 19 och bilaga II är transparenta och att tillverkaren hörs i samband med dessa förfaranden.

3. Kommissionen får förse de tekniska bedömningsorganens organisation med stöd genom att utföra de uppgifter som avses i punkt 2 e. Kommissionen får i detta syfte sluta ett ramavtal om partnerskap med de tekniska bedömningsorganens organisation.

4. Medlemsstaterna ska se till att de tekniska bedömningsorganen med ekonomiska och personella resurser bidrar till de tekniska bedömningsorganens organisation.

KAPITEL VI

FÖRENKLADE FÖRFARANDEN

Artikel 26 ‖

Användning av specifik teknisk dokumentation

1. När tillverkaren bestämmer produkttypen får han ersätta typprovning eller typberäkning med en specifik teknisk dokumentation som visar att:

a) För en eller flera väsentliga egenskaper hos den byggprodukt som han utsläpper på marknaden: produkten bedöms nå en viss nivå eller klass av prestanda utan provning eller beräkning eller utan ytterligare provning eller beräkning i enlighet med de villkor som fastställs i den relevanta harmoniserade tekniska anvisningen eller i kommissionens beslut***; eller***

Fredag 24 april 2009

b) Om den byggprodukt som han utsläpper på marknaden är av samma produkttyp som en annan byggprodukt som tillverkas av en annan tillverkare och som redan provats i enlighet med den relevanta harmoniserade tekniska anvisningen. Om dessa villkor uppfyllts är får tillverkaren ange prestanda som motsvarar alla eller en del av provningsresultaten för denna andra produkt. ***Tillverkaren får använda de provningsresultat som nåtts av en annan tillverkare endast efter att ha erhållit tillstånd av denne tillverkare som förblir ansvarig för dessa provningsresultats riktighet, tillförlitlighet och säkerhet; eller***

c) Om den byggprodukt som han utsläpper på marknaden är ett system som består av komponenter som han monterar och därvid noggrant följer de exakta anvisningar som ges av leverantören av ett sådant system eller av en komponent däri som redan provats i detta system eller i denna komponent för en eller flera av dess väsentliga egenskaper i enlighet med den relevanta harmoniserade tekniska specifikationen. Om dessa villkor är uppfyllda får tillverkaren ange prestanda som motsvarar alla eller en del av provningsresultaten för det system eller den komponent som tillhandahållits honom.

Tillverkaren får använda de provningsresultat som nåtts av en annan tillverkare ***eller systemleverantör*** endast efter att ha erhållit tillstånd av denne tillverkare***, eller systemleverantör*** som förblir ansvarig för dessa provningsresultats riktighet, tillförlitlighet och säkerhet. ***Tillverkaren ska fortsätta att ansvara för produktens överensstämmelse med samtliga prestandadeklarationer i enlighet med de relevanta harmoniserade tekniska anvisningarna. Tillverkaren ska se till att produktens prestanda inte skadas i ett senare skede av tillverknings- och monteringsprocessen.***

2. ***Den specifika tekniska dokumentationen ska kontrolleras av ett relevant certifieringsorgan som avses i bilaga VI*** om den byggprodukt som avses i punkt 1 tillhör en byggproduktgrupp för vilken det tillämpliga systemet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda utgörs***, i enlighet med bilaga VI,*** av

— ***system 1+ eller 1 för produkter som motsvarar artikel 26.1 a (utan provning/utan ytterligare provning),***

— ***system 1+, 1 eller 3 för produkter som motsvarar artikel 26.1 b (samma produkttyp),***

— ***system 1+ eller 1 för produkter som motsvarar artikel 26.1 c (spridd typprovning)***.

3. Denna artikel ska inte tillämpas på importörer som släpper ut en produkt på marknaden under eget namn eller varumärke eller som ändrar en byggprodukt som redan släppts ut på marknaden så att överensstämmelsen med angivna prestanda kan påverkas, i den betydelse som avses i artikel 14.

Artikel 27

▌Användning av specifik teknisk documentation *av mikroföretag som tillverkar byggprodukter*

1. ***Mikroföretag som tillverkar byggprodukter*** får ersätta det gällande systemet för bedömning av angivna prestanda för en byggprodukt med en specifik teknisk dokumentation. Den specifika tekniska dokumentationen ska visa byggproduktens överensstämmelse med tillämpliga krav.

2. Om *den* byggprodukt *som avses i punkt 1* tillhör en byggproduktgrupp för vilken det gällande systemet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda utgörs av *system 1+ eller 1* som anges i *bilaga VI* ska den specifika tekniska dokumentationen kontrolleras av ett relevant certifieringsorgan som avses i *bilaga VI*.

3. Den specifika tekniska dokumentationen ska säkerställa en motsvarande hälso- och säkerhetsnivå för personer och andra offentliga intressen. Tillverkaren ska ansvara för att produkten överensstämmer med de egenskaper som anges i prestandadeklarationen. Tillverkaren ska tillhandahålla uppgifter om produktens avsedda slutanvändning.

4. Kommissionen ska senast … [1] ***utarbeta en rapport om tillämpningen av denna artikel, med beaktande bland annat av om tillämpningen av den kan utvidgas till andra företag, om den ska anpassas till små produktionsserier eller om artikeln ska upphävas. Kommissionen ska överlämna rapporten till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag.***

5. Denna artikel ska inte tillämpas på importörer som släpper ut en produkt på marknaden under eget namn eller varumärke eller som ändrar en byggprodukt som redan släppts ut på marknaden så att överensstämmelsen med angivna prestanda kan påverkas, i den betydelse som avses i artikel 14.

Artikel 28

Användning av specifik teknisk dokumentation för separat tillverkade produkter

1. För en byggprodukt som på en särskild beställning konstrueras och tillverkas i en icke-industriell tillverkningsprocess och installeras i ett enda identifierat byggnadsverk får tillverkaren ersätta det gällande systemet för bedömning av prestanda med en specifik teknisk dokumentation som visar att denna produkt överensstämmer med tillämpliga krav. ***Den specifika tekniska dokumentationen ska inbegripa en motsvarande nivå av förtroende och tillförlitlighet för prestanda vad gäller de grundläggande kraven för byggnadsverk.***

2. Om *den* byggprodukt *som avses i punkt 1* tillhör en byggproduktgrupp för vilken det tillämpliga systemet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda utgörs av *system 1+ eller 1* som anges i *bilaga VI* ska den specifika tekniska dokumentationen kontrolleras av ett relevant certifieringsorgan som avses i *bilaga VI*.

KAPITEL VII

Anmälande myndigheter och anmälda organ

Artikel 29

Anmälan

Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de organ som fått i uppdrag att enligt denna förordning utföra tredje parts uppgifter under förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda.

Artikel 30

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet som ansvarar för att inrätta och utföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av de organ som ska bemyndigas att utföra tredje parts uppgifter under förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av angivna prestanda enligt denna förordning och för att kontrollera anmälda organ, inbegripet överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 33.

2. Om anmälan grundar sig på ett ackrediteringsintyg får medlemsstaterna besluta att den bedömning och kontroll som avses i punkt 1 ska utföras av deras nationella ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning *(EG) nr 765/2008*.

3. Om den anmälande myndigheten delegerar, anlitar en underleverantör för eller på annat sätt överlåter den bedömning, den anmälan eller den kontroll som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt, ska det organ till vilket uppgiften delegerats eller på annat sätt överlåtits vara en juridisk person som i tillämpliga delar uppfyller de krav som fastställs i *artikel 33*. Ett sådant organ ska dessutom ha vidtagit åtgärder för att hantera den ansvarsskyldighet som uppstår vid dess verksamhet.

4. Den anmälande myndigheten ska åta sig fullt ansvar för uppgifter som utförs av ett organ till vilket uppgiften delegerats eller på annat sätt överlåtits.

[1] ***Fem år efter denna förordnings ikraftträdande.***

Fredag 24 april 2009

5. Den anmälande myndigheten ska kontrollera att bedömningarna av överensstämmelse genomförs på lämpligt sätt, utan att de innebär onödiga bördor för företagen och med tillbörlig hänsyn till företagens storlek, byggsektorns speciella förutsättningar och struktur, samt den berörda produktteknikens komplexitet och tillverkningsprocessens typ, volym och periodicitet.

Artikel 31

Krav på anmälande myndigheter

1. Den anmälande myndigheten ska vara inrättad så att det inte uppstår några intressekonflikter med de anmälda organen.

2. Den anmälande myndigheten ska vara organiserad och fungera så att objektiviteten och opartiskheten i dess verksamhet skyddas.

3. Den anmälande myndigheten ska vara organiserad så att varje beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av prestanda fattas av andra behöriga personer än de som utfört bedömningen.

4. Den anmälande myndigheten får inte erbjuda eller tillhandahålla någon verksamhet som de anmälda organen utför eller konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.

5. Den anmälande myndigheten ska säkerställa sekretessen i de uppgifter som mottas.

6. Den anmälande myndigheten ska ha ett tillräckligt antal kompetenta personer till sitt förfogande för att utföra sina uppgifter korrekt.

Artikel 32

De anmälande myndigheternas informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om sina nationella förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av prestanda och för kontroll av anmälda organ samt om eventuella ändringar av dessa uppgifter.

Kommissionen ska göra dessa uppgifter allmänt tillgängliga.

Artikel 33

Krav på anmälda organ

1. För anmälning ska ett organ för bedömning av prestanda uppfylla de krav som anges i punkterna 2-11.

2. Organet för bedömning av prestanda ska inrättas enligt nationell lagstiftning och vara en juridisk person.

3. Organet för bedömning av prestanda ska vara ett tredjeparts organ som är oberoende av den organisation eller den byggprodukt som det bedömer.

Ett organ som tillhör en företags- eller branschsammanslutning där företag ingår som deltar i konstruktion, tillverkning, leverans, montering, användning eller underhåll av de byggprodukter som det bedömer kan, under förutsättning att dess oberoende och frånvaro av varje intressekonflikt visas, betraktas som ett sådant organ.

4. Organet för bedömning av prestanda, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra tredjeparts uppgifter under förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av angivna prestanda får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör, installatör, köpare, ägare, användare eller skötare av de byggprodukter som de bedömer och inte heller befullmäktigat ombud för någon av dessa parter. Detta får inte utesluta sådan användning av bedömda produkter som krävs för det anmälda organets drift eller produkternas användning för personliga ändamål.

Det får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning eller uppförande, marknadsföring, installering, användning eller underhåll av dessa byggprodukter eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. Det får inte bedriva någon verksamhet som kan komma i konflikt med dess oberoende eller det omdöme och den integritet som rör den verksamhet för vilken det anmälts.

Det anmälda organet ska se till att dess dotterbolags eller underleverantörers verksamhet inte påverkar sekretess, objektivitet och opartiskhet i dess bedömnings- och/eller kontrollverksamhet.

5. Det anmälda organet och dess personal ska under förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda utföra tredjeparts uppgifter ***med möjlighet till insyn för tillverkaren och*** med högsta grad av yrkesintegritet, erforderlig teknisk kompetens inom det specifika området och hållas fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömnings- och/eller kontrollverksamhet, särskilt från personer eller grupper av personer som kan dra fördel av resultaten av denna verksamhet.

6. Det anmälda organet ska kunna utföra alla de tredjeparts uppgifter inom förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda som i enlighet med *bilaga VI* ålagts ett sådant organ och för vilka det anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av det anmälda organet självt eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje system för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda och för varje slag eller kategori av byggprodukter, egenskaper eller uppgifter för vilka det anmälts ska det anmälda organet till sitt förfogande ha följande:

a) Erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig och lämplig erfarenhet för att utföra tredjeparts uppgifter under förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda.

b) En erforderlig beskrivning av de förfaranden enligt vilka bedömningen av prestanda utförs där insyn och reproducerbarhet av dessa förfaranden säkerställs. Det ska ett lämpligt förhållningssätt och lämpliga förfaranden på plats för att skilja mellan de uppgifter som det ska utföra som anmält organ och varje annan verksamhet.

c) Erforderliga förfaranden för att utföra sin verksamhet med beaktande av företagens storlek, sektor och struktur, komplikationsgraden i produkttekniken i fråga samt huruvida det är fråga om mass- eller serietillverkning.

Det ska ha de medel som krävs för att på ett lämpligt sätt utföra de tekniska och administrativa uppgifter som är förknippade med den verksamhet för vilken det anmäls och ha tillgång till all den utrustning eller alla de hjälpmedel som krävs.

7. Den personal som ansvarar för att utföra den verksamhet för vilken organet anmälts ska inneha följande:

a) en grundlig teknisk och yrkesinriktad utbildning som omfattar alla tredjeparts uppgifter inom förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av angivna prestanda inom det relevanta område för vilket organet anmälts,

b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar och kontroller som de utför och lämpliga befogenheter för att utföra sådana uppgifter,

c) lämplig kunskap och kännedom om gällande harmoniserade standarder och om de relevanta bestämmelserna i förordningen,

d) den kompetens som krävs för att kunna avfatta de intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna och kontrollerna utförts.

8. Det anmälda organets, den högsta ledningens och bedömningspersonalens opartiskhet ska säkerställas.

Ersättningen till det anmälda organets högsta ledning och bedömningspersonal får inte vara beroende av det antal bedömningar som utförts eller av resultaten av sådana bedömningar.

9. Det anmälda organet ska teckna en ansvarsförsäkring, om staten inte åtar sig ansvaret i enlighet med nationell lag eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för den bedömning och/eller kontroll som utförs.

10. Det anmälda organets personal ska, enligt *bilaga VI*, vara ålagd att iaktta yrkessekretess i fråga om alla de uppgifter som den erhåller medan den utför sina uppgifter, utom gentemot de behöriga administrativa myndigheterna i den medlemsstat där dess verksamhet utförs. Immaterialrätten ska vara skyddad.

11. Det anmälda organet ska delta i eller se till att dess bedömningspersonal blir upplyst om det relevanta standardiseringsarbetet och om arbetet i det anmälda organets samordningsgrupp som inrättats enligt denna förordning och som allmän riktlinje tillämpa de administrativa beslut och dokument som framställs som denna grupps arbetsresultat.

12. Anmälda organ ska informera sina kunder och ge dem goda råd.

Artikel 34

Presumtion om överensstämmelse

Om ett prestandabedömningsorgan kan visa att det överensstämmer med de kriterier som fastställts genom de berörda harmoniserade standarderna eller delar därav och till vilka hänvisningarna offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning, ska det i den mån de tillämpliga harmoniserade standarderna omfattar dessa krav förutsättas uppfylla de krav som anges i artikel 33.

Artikel 35

Dotterbolag och underleverantörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet anlitar underleverantörer för specifika uppgifter med anknytning till tredje parts uppgifter inom förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av angivna prestanda eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underleverantören eller dotterbolaget uppfyller de krav som anges i artikel 33 och underrätta den anmälande myndigheten om detta.

2. Det anmälda organet ska åta sig det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av underleverantörer eller dotterbolag, oavsett var dessa är etablerade.

3. Underleverantörer eller dotterbolag kan endast med kundens samtycke anlitas för att utföra arbeten.

4. Det anmälda organet ska enligt *bilaga VI* till de nationella myndigheternas förfogande ställa de relevanta dokument som rör bedömningen av underleverantörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförs av underleverantören eller dotterbolaget.

Artikel 36

Bevittnade provningar

1. Om det är motiverat av tekniska, ekonomiska eller logistiska skäl får anmälda organ besluta att utföra de provningar som avses i *bilaga VI* eller att låta sådana provningar utföras under deras överinseende antingen i tillverkningslokalerna med hjälp av tillverkarens interna laboratorieprovningsutrustningar eller, efter tillverkarens tidigare inhämtade samtycke, i ett privat eller offentligt laboratorium med hjälp av detta laboratoriums provningsutrustningar.

2. Innan dessa provningar utförs ska det anmälda organet kontrollera att provningsutrustningen har ett lämpligt kalibreringssystem och att detta system är driftsdugligt.

Artikel 37

Ansökan om anmälan

1. Ett organ som ska bemyndigas att utföra tredje parts uppgifter inom förfarandet för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda ska inlämna en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.

2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av det arbete som ska utföras, de bedömnings- och/eller kontrollförfaranden för vilka organet anser sig vara kompetent såväl som ett ackrediteringsintyg, i förekommande fall, som utfärdats av det nationella ackrediteringsorganet i den betydelse som anges i förordning *(EG) nr 765/2008*, där det styrks att organet uppfyller de krav som fastställs i artikel 33.

3. Om det berörda organet inte kan förete ett ackrediteringsintyg ska det förse den anmälande myndigheten med allt underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av dess överensstämmelse med de krav som fastställs i artikel 33.

Artikel 38

Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ som uppfyllt de krav som fastställs i artikel 33.

2. De ska anmäla detta till kommissionen och övriga medlemsstater med användning av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

För de horisontella anmälningar som avses i punkt 3 andra stycket och för vilka det lämpliga elektroniska verktyget inte är användbart ska undantagsvis anmälan i pappersformat godtas.

3. Anmälan ska innehålla fullständiga uppgifter om de funktioner som ska utföras, en hänvisning till den berörda harmoniserade tekniska anvisningen och, för det system som anges i punkt 1.4 i *bilaga VI*, de väsentliga egenskaper för vilka organet är kompetent.

Hänvisningen till den berörda harmoniserade tekniska anvisningen krävs emellertid inte i följande fall av väsentliga egenskaper:

a) reaktion vid brand,

b) brandbeständighet,

c) utvändig brandpåverkan, och

d) bullerupptagningsförmåga.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett ackrediteringsintyg ska den anmälande myndigheten förse kommissionen och övriga medlemsstater med allt underlag som styrker det anmälda organets kompetens och de arrangemang som finns för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och kommer att uppfylla de krav som fastställs i artikel 33.

5. Det berörda organet får endast utföra ett anmält organs arbete om inga invändningar rests av kommissionen och övriga medlemsstater inom två veckor efter en anmälan om ett ackrediteringsintyg används, och inom två månader efter en anmälan om ackreditering inte används.

Endast ett sådant organ ska anses som ett anmält organ för denna förordnings syfte.

6. Kommissionen och övriga medlemsstater ska underrättas om eventuella följande relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 39

Identifieringsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela ett anmält organ ett identifieringsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda sådant nummer även om det anmälts enligt flera gemenskapsrättsakter.

2. Kommissionen ska göra förteckningen över de organ som anmälts enligt denna förordning offentligt tillgänglig, inbegripet de identifieringsnummer som tilldelats dem och den verksamhet för vilken de anmälts.

Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 40

Ändringar av anmälan

1. Om en anmälande myndighet fastställt eller underrättats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 33 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska den anmälande myndigheten inskränka, tillfälligt upphäva eller återkalla anmälan där åtgärdens omfattning beror på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla dessa krav eller fullgöra dessa skyldigheter är. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

2. I händelse av återkallelse, begränsningar eller tillfälligt upphävande av anmälan eller om det anmälda organet upphört med verksamheten ska den berörda anmälande medlemsstaten vidta lämpliga mått och steg för att se till att dokumentationen antingen behandlas av ett annat anmält organ eller på begäran hålls tillgänglig för den ansvariga anmälande och marknadsövervakande myndigheten.

Artikel 41

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska utreda alla fall där den tvivlar eller gjorts uppmärksam på tvivel på ett anmält organs kompetens eller på att ett anmält organ inte fortsätter att uppfylla de krav och det ansvar som det ålagts.

2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran förse kommissionen med alla uppgifter om grunden för anmälan eller om det berörda organet vidmakthåller sin kompetens.

3. Kommissionen ska se till att alla uppgifter som erhållits under loppet av dess undersökningar behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen fastställer att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för dess anmälan ska den underrätta den anmälande medlemsstaten om detta och anmoda den att vidta de korrigerande åtgärder som krävs, inbegripet återkallelse av anmälan om så krävs.

Artikel 42

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra tredje parts uppgifter i enlighet med de system för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda som föreskrivs i *bilaga VI*.

2. Bedömningar och kontinuitetskontroller av prestanda ska utföras på ett proportionerligt sätt så att onödiga bördor på de ekonomiska aktörerna undviks. De anmälda organen ska utföra sitt arbete med beaktande av de deltagande företagens storlek, sektor och struktur, hur komplicerad den teknik är som används i byggprodukterna samt huruvida det är fråga om serietillverkning.

Även med detta handlingssätt ska icke desto mindre den grad av fasthet som enligt denna förordning krävs för produkten och produktens roll för säkerheten i byggnadsverken iakttas.

3. Om ett anmält organ under den pågående övervakningsverksamhet som syftar till kontinuitetskontroll av den tillverkade produktens prestanda finner att en byggprodukt inte längre har samma prestanda som produkttypen, ska det anmoda tillverkaren att vidta lämpliga korrigerande åtgärder och ska, om så krävs, tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget.

4. Om korrigerande åtgärder inte vidtas eller inte får önskad effekt ska det anmälda organet, om så är lämpligt, begränsa och tillfälligt eller slutgiltigt återkalla alla intyg.

Artikel 43

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska underrätta den anmälande myndigheten om följande:

a) varje avslag på, inskränkning och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg,

b) alla omständigheter som inverkar på räckvidd av och villkor för anmälan,

c) varje begäran om de uppgifter om bedömning och/eller kontinuitetskontroll av utfört arbete för prestanda som de mottagit från marknadsövervakningsmyndigheterna,

d) på begäran, tredje parts uppgifter i enlighet med de system för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda som utförts inom räckvidden för deras anmälan och av varje annat arbete som utförs, inbegripet gränsöverskridande verksamhet och inbegripet underentreprenad.

2. De anmälda organen ska förse de övriga organ som anmälts enligt denna förordning, som utför liknande tredje parts uppgifter i enlighet med systemen för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda och som omfattar samma byggprodukter med relevanta upplysningar om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat från dessa bedömningar och/eller kontroller.

Artikel 44

Utbyte av erfarenheter

Kommissionen ska se till att utbyte av erfarenheter organiseras mellan de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för anmälningspolitiken.

Fredag 24 april 2009

Artikel 45

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska se till att lämplig samordning och lämpligt samarbete införs mellan de organ som anmäls enligt artikel 29 och bedrivs korrekt både på sektorsnivå och på sektorsövergripande nivå i form av grupper av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de anmält deltar i dessa gruppers arbete direkt eller genom utsedda ombud.

KAPITEL VIII

Förfaranden för marknadsövervakning och skyddsåtgärder

Artikel 46

Förfarande på nationell nivå för att hantera byggprodukter som utgör en risk

1. Om marknadsövervakningsmyndigheterna i en medlemsstat vidtagit en åtgärd enligt artikel 18 i förordning *(EG) nr 765/2008*, eller om de har tillräckliga skäl att anta att en byggprodukt inte når angivna prestanda och/eller utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för de övriga skyddsfrågor av allmänt intresse som omfattas av denna förordning ska de göra en utvärdering av den produkt som berörs och som omfattar alla de krav som fastställs i denna förordning. De ekonomiska aktörer som berörs ska på alla sätt som krävs samarbeta med marknadsövervakningsmyndigheterna.

Om marknadsövervakningsmyndigheterna under utvärderingens förlopp finner att byggprodukten inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning ska de utan dröjsmål kräva att den ekonomiske aktör som berörs vidtar alla lämpliga korrigerande åtgärder för att få produkten att överensstämma med dessa krav, dra tillbaka produkten från marknaden eller återkalla den inom en sådan rimlig tid som i förhållande till riskens beskaffenhet kan föreskrivas.

Marknadsövervakningsmyndigheterna ska underrätta det anmälda organ som berörs.

Artikel 19 i förordning *(EG) nr 765/2008* ska tillämpas på de åtgärder som avses ovan.

2. Om marknadsövervakningsmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte är begränsad till det nationella territoriet ska de underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av utvärderingen och om de åtgärder som de ålagt den ekonomiske aktören att vidta.

3. Den ekonomiske aktören ska se till att eventuella korrigerande åtgärder vidtas med beaktande av alla de byggprodukter som berörs och som han tillhandahållit på marknaden inom hela gemenskapen.

4. Om den ekonomiske aktör som berörs inte vidtar lämpliga korrigeringsåtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket ska marknadsövervakningsmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av byggprodukten på den nationella marknaden, dra tillbaka byggprodukten från denna marknad eller återkalla den.

De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om sådana åtgärder.

5. I de upplysningar som avses i punkt 4 ska alla tillgängliga uppgifter ingå, i synnerhet de uppgifter som krävs för att identifiera den byggprodukt som brister i överensstämmelse, byggproduktens ursprung, beskaffenheten hos den aktuella risken, beskaffenhet hos och giltighetstid för de nationella åtgärder som vidtagits samt de synpunkter som framförts av den ekonomiske aktör som berörs. Marknadsövervakningsmyndigheterna ska i synnerhet ange om den bristande överensstämmelsen beror på något av följande:

a) att produkten inte uppfyller de krav som rör människors hälsa eller säkerhet eller andra skyddsfrågor av allmänt intresse som fastställs i denna förordning,

b) brister i de harmoniserade tekniska anvisningarna eller i den specifika tekniska dokumentationen.

6. Andra medlemsstater än den medlemsstat som inlett förfarandet ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om alla de åtgärder som vidtagits, om alla de ytterligare upplysningar om den bristande överensstämmelsen hos den aktuella byggprodukten som står till deras förfogande och, i händelse av oenighet i fråga om den anmälda nationella åtgärden, om sina invändningar.

7. Åtgärden ska bedömas som motiverad om inga invändningar rests inom femton arbetsdagar efter det att de upplysningar, som avses i punkt 4 mottagits, av vare sig en medlemsstat eller av kommissionen i fråga om en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat med avseende på den byggprodukt som berörs.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsningsåtgärder vidtas i fråga om den byggprodukt som berörs, såsom att produkten utan dröjsmål dras tillbaka från deras marknad.

Artikel 47

Gemenskapens förfaranden i fråga om skyddsåtgärder

1. Om invändningar, efter det att det förfarande som anges i artikel 46.3 och artikel 46.4 slutförts, reses mot en medlemsstats nationella åtgärd eller om kommissionen anser att den nationella åtgärden strider mot gemenskapslagstiftningen ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den (de) ekonomiske(a) aktör(er) som berörs och därefter utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av resultaten av denna utvärdering ska kommissionen fatta ett beslut där det anges om åtgärden är motiverad eller inte.

Kommissionen ska rikta sitt beslut till alla medlemsstater och omedelbart underrrätta dem och den (de) ekonomiske(a) aktör(er) som berörs om detta.

2. Om den nationella åtgärden anses motiverad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att se till att den byggprodukt som brister i överensstämmelse dras tillbaka från deras marknader. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses omotiverad ska den medlemsstat som berörs återkalla åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses motiverad och byggproduktens bristande överensstämmelse anses bero på brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 46.5 b ska kommissionen underrätta det (de) europeiska standardiseringsorgan som berörs om detta och föra frågan inför den *ständiga* kommitté som inrättats enligt *artikel 5.1* i direktiv 98/34/EG. *Denna kommitté* ska samråda med det (de) europeiska standardiseringsorgan som berörs och utan dröjsmål avge sitt yttrande.

Om den nationella åtgärden anses motiverad och byggproduktens bristande överensstämmelse anses bero på brister i det europeiska bedömningsdokumentet eller i den specifika tekniska dokumentation som avses i artikel 46.5 b ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 48

Byggprodukter som uppfyller kraven men som likväl utgör en risk för hälsa och säkerhet

1. Om en medlemsstat efter att ha utfört en utvärdering enligt artikel 46.1 finner att en byggprodukt även om den står i överensstämmelse med denna förordning utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för övriga skyddsfrågor av allmänt intresse ska den ålägga den ekonomiske aktör som berörs att vidta alla lämpliga åtgärder för att se till den byggprodukt som berörs när den utsläpps på marknaden inte längre utgör denna risk, dra tillbaka byggprodukten från marknaden eller återkalla den inom en sådan rimlig tid som i förhållande till riskens beskaffenhet kan föreskrivas.

2. Den ekonomiska aktören ska se till att alla korrigeringsåtgärder vidtas i fråga om alla de byggprodukter som berörs och som han tillhandahållit på marknaden inom hela gemenskapen.

3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta. I upplysningarna ska alla tillgängliga uppgifter ingå, i synnerhet de uppgifter som krävs för att identifiera den byggprodukt som berörs, produktens ursprung och leveranskedja, beskaffenheten hos den aktuella risken samt beskaffenhet hos och giltighetstid för de nationella åtgärder som vidtagits.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den (de) ekonomiske(a) aktör(er) som berörs och därefter utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av resultaten av denna utvärdering ska kommissionen fatta ett beslut där det anges om åtgärden är motiverad eller inte och om så krävs föreslå lämpliga åtgärder.

5. Kommissionen ska rikta sitt beslut till alla medlemsstater och omedelbart underrrätta dem och den (de) ekonomiske(a) aktör(er) som berörs om detta.

Artikel 49

Formell bristande överensstämmelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 ska en medlemsstat om den konstaterar något av följande ålägga den ekonomiske aktör som berörs att vidta en åtgärd mot den bristande överensstämmelse som berörs:

a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 7 eller artikel 8,

b) CE-märkningen har inte anbringats när så krävs enligt artikel 7.1,

c) prestandadeklarationen har inte avfattats när så krävs enligt artikel 4,

d) prestandadeklarationen har inte avfattats i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6, och

e) den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller ofullständig.

2. Om den bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 fortfarande råder ska medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda att byggprodukten tillhandahålls på marknaden eller se till att den dras tillbaka eller återkallas från marknaden.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 50

Ändringar av bilagor

1. Kommissionen får ändra bilagorna I-*VI*.

2. Dessa åtgärder som *avser* att ändra icke väsentliga delar *av* denna förordning ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 51.2.

Artikel 51

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, som benämns ständiga byggkommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska *artikel* 5a. 1-*5a*. 4 och *artikel* 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.

3. Medlemsstaterna ska se till att medlemmarna i den kommitté som avses i punkt 1 är oberoende av de parter som berörs av bedömningen av byggprodukternas överensstämmelse.

Artikel 52

Upphävande

1. Direktiv 89/106/EEG ska upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 53

Övergångsbestämmelser

1. De byggprodukter som före den 1 juli 2011 utsläppts på marknaden i enlighet med direktiv 89/106/EEG ska anses överensstämma med denna förordning.

2. Tillverkare och importörer får upprätta en prestandadeklaration på grundval av ett överensstämmelseintyg eller en överensstämmelsedeklaration som i enlighet med direktiv 89/106/EEG utfärdats före den 1 juli 2011.

3. De riktlinjer för europeiskt tekniskt godkännande som före den 1 juli 2011 i enlighet med artikel 11 i direktiv 89/106/EEG offentliggjorts ***samt de gemensamma tolkningar av bedömningsförfarandena för byggprodukter som före den 1 juli 2011 antagits av Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) på grundval av artikel 9.2 i direktiv 89/106/EEG*** får användas som europeiska bedömningsdokument. ***Om kommissionen anser att en tillfredsställande teknisk och vetenskaplig nivå uppnåtts i fråga om europeiska riktlinjer för ett tekniskt godkännande, ska den ge de europeiska standardiseringsorganen i uppdrag att upprätta en harmoniserad standard på grundval av dessa riktlinjer, i enlighet med artikel 20.4.***

4. Tillverkare och importörer får före den 1 juli 2011 använda de europeiska tekniska godkännanden som utfärdats i enlighet med artikel 9 i direktiv 89/106/EEG som europeiska tekniska bedömningar under hela giltighetsperioden för dessa godkännanden.

Artikel 54

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artiklarna 3-21, 26, 27, 28, 46-50, 52 och 53 samt bilagorna I, II, III och *VI* ska emellertid tillämpas från och med den 1 juli 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ‖ den …

På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar
Ordförande	Ordförande

Fredag 24 april 2009

BILAGA I

Grundläggande krav för byggnadsverk

Byggnadsverk ska i sin helhet och i sina olika delar vara lämpade för sin avsedda användning ***med beaktande av de inblandades hälsa och säkerhet under byggnadsverkens livslängd***.

Under förutsättning av normalt underhåll ska de grundläggande kraven för byggnadsverk uppfyllas för en ekonomiskt rimlig livslängd.

1. BÄRFÖRMÅGA, STADGA OCH SÄKERHET

Byggnadsverken ska utformas och byggas så att de belastningar som kan inverka på dem under deras uppförande och användning inte kommer att leda till något av följande:

a) sammanbrott av hela eller en del av byggnadsverket,

b) större deformationer i en otillåten omfattning,

c) skador i andra delar av byggnadsverken, fasta inredningar eller installerad utrustning efter en större deformation i konstruktionens bärande delar, eller

d) skador genom händelser vars omfång inte står i proportion till ursprungsorsaken.

2. SÄKERHET VID BRAND

Byggnadsverk ska utformas och byggas så att i händelse av en brand:

a) byggnadsverkets bärförmåga kan förutsättas för en bestämd tidperiod,

b) uppkomst och spridning av eld och rök inom byggnadsverket begränsas,

c) eldens spridning till angränsande byggnadsverk begränsas, och

d) räddningsmanskapens säkerhet beaktas.

3. HYGIEN, HÄLSA OCH MILJÖ

Byggnadsverk ska utformas och byggas så att de under hela sin livslängd inte kommer att utgöra ett hot vare sig mot ***arbetstagarnas,*** de boendes och grannarnas hygien eller hälsa ***och säkerhet*** eller ***att de*** under hela sin livslängd i orimligt hög grad påverkar miljökvaliteten eller under deras uppförande, användning och rivning, klimatet, i synnerhet som en följd av något av följande:

a) avgivande av giftgas,

b) utsläpp av farliga ämnen, flyktiga organiska föreningar, växthusgaser eller farliga partiklar i inomhus- eller utomhusluften,

c) utsläpp av farlig strålning,

d) utsläpp av farliga ämnen i dricksvattnet, grundvattnet, havsvattnet eller marken,

e) bristfälligt utströmmande avloppsvatten, rökgasutsläpp eller bristfälligt bortskaffande av fast eller flytande avfall,

f) förekomst av fukt i byggnadsverkens delar eller inom byggnadsverkens ytor.

4. SÄKERHET VID ANVÄNDNING

Byggnadsverk ska utformas och byggas så att de inte medför oacceptabla olycksrisker vid användning eller i drift såsom halka, fall, kollision, brännskador, elchock och explosionsskada.

5. BULLERSKYDD

Byggnadsverk ska utformas och byggas så att det buller som uppfattas av boende eller omgivningen hålls på en nivå som inte kommer att hota deras hälsa utan kommer att låta dem sova, vila och arbeta under tillfredsställande förhållanden.

6. ENERGIEKONOMI OCH VÄRMEISOLERING

Byggnadsverk och deras uppvärmnings-, kyl-***, belysnings-*** och ventilationsanläggningar ska utformas och byggas så att den värmemängd som krävs för användningen ska vara liten när klimatförhållandena för läget och de boende beaktas. ***Byggprodukter måste också vara energieffektiva; de måste använda så lite energi som möjligt under sin livscykel.***

7. HÅLLBAR ANVÄNDNING AV NATURRESURSER

Byggnadsverken ska utformas, byggas och rivas så att användningen av naturresurser är hållbar och säkerställer ***åtminstone*** följande:

a) återvinning av byggnadsverken, deras material och delar efter rivning,

b) byggnadsverkens varaktighet, och

c) användning av miljövänliga råmaterial och insatsvaror i byggnadsverken.

Fredag 24 april 2009

BILAGA II

Förfarande för att anta det europeiska bedömningsdokumentet och för att utfärda en europeisk teknisk bedömning för byggprodukter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av en harmoniserad standard

1. Det tekniska bedömningsorganet ska utföra bedömningar och utfärda den europeiska tekniska bedömningen inom det produktområde för vilket det utsetts.

Bestämmelserna i denna bilaga om tillverkare ska också tillämpas på importörer.

2. Ett europeiskt bedömningsdokument ska utarbetas och antas i enlighet med punkterna 2.1-*2.11*.

2.1. Det berörda tekniska bedömningsorganet ska i samråd med de tekniska bedömningsorganen på den valda målmarknaden genomföra bedömningen i enlighet med bestämmelserna i det andra avtalet och det föreslagna arbetsprogrammet, och därefter utfärda motsvarande europeiska tekniska bedömning och översända den till kommissionen och alla övriga tekniska bedömningsorgan som är anmälda för samma produktområde i enlighet med bilaga V, tabell 1.

2.2. Det tekniska bedömningsorgan som mottar en begäran om en europeisk teknisk bedömning av en byggprodukt (nedan kallat ”ansvarigt tekniskt bedömningsorgan”) ska underrätta den organisation av tekniska bedömningsorgan som avses i artikel 25.1 och kommissionen om innehållet i begäran, om hänvisningen till kommissionens beslut för den bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda som det tekniska bedömningsorganet avser att tillämpa på denna produkt eller om frånvaron av ett sådant kommissionsbeslut.

2.3. Det relevanta tekniska bedömningsorganet ska i samråd med de övriga tekniska bedömningsorganen genomföra bedömningen i enlighet med bestämmelserna i det andra avtalet och det förslagna arbetsprogrammet och därefter utfärda motsvarande europeiska tekniska bedömning och översända den till kommissionen och de övriga tekniska bedömningsorgan som är anmälda för samma produktområde i enlighet med tabell 1 i bilaga IV.

2.4. Det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska i samarbete med tillverkaren erhålla relevanta upplysningar om produkten och om dess avsedda användning. Det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska underrätta tillverkaren om huruvida produkten helt eller delvis omfattas av en annan harmoniserad teknisk anvisning. Det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska därefter avfatta ett utkast till ett första avtal som ska slutas med tillverkaren där villkoren för utarbetandet av arbetsprogrammet fastställs.

2.5. Inom en månad efter det att det första avtalet slutits ska tillverkaren till det ansvariga tekniska bedömningsorganet inlämna ett tekniskt dokument där produkten, dess avsedda användning och uppgifter om den tillverkningskontroll i fabrik som han tillämpar beskrivs.

2.6. Inom en månad efter det att det tekniska dokumentet mottagits ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet utarbeta och till tillverkaren sända utkastet till det andra avtalet och det utkast till arbetsprogram som innehåller alla detaljerade synpunkter och de åtgärder som det kommer att vidta för att bedöma prestanda för produktens väsentliga egenskaper för den avsedda användningen. Utkastet till arbetsprogrammet ska omfatta minst följande:

a) del 1: det bedömningsprogram som anger provnings-, beräknings- och beskrivningsmetoder, parametrar och alla andra hjälpmedel, inbegripet de bedömningskriterier som anses lämpade för att identifiera produkten, för att bedöma prestanda hos dess väsentliga egenskaper för den avsedda användningen och synpunkter på de relevanta väsentliga egenskapernas kontinuitet,

b) den verksamhet som rör den inledande inspektionen av den fabrik där den produkt som omfattas av begäran tillverkas,

c) del 3: de platser där provningarna kommer att utföras,

d) del 4: förväntad tidsåtgång och förväntade kostnader.

2.7. Efter det att det andra avtal slutits som omfattar det arbetsprogram som överenskommits mellan det ansvariga tekniska bedömningsorganet och tillverkaren, ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet sända del 1 av arbetsprogrammet tillsammans med den del av det tekniska dokumentet som rör beskrivningen av produkten och dess avsedda användning till alla de övriga tekniska bedömningsorgan som utsetts för samma byggproduktområde som avses i tabell 1 i bilaga IV. Dessa tekniska bedömningsorgan ska bilda en arbetsgrupp som ska samordnas med det ansvariga tekniska bedömningsorganet.

Tillverkaren kan begära att den ovannämnda arbetsgruppen anordnar en utfrågning av en valfri oberoende vetenskaplig expert som ett komplement till den information som ges av de tekniska bedömningsorganen. Arbetsgruppen är då tvungen att anordna en sådan utfrågning.

Inom två veckor efter det att alla tekniska bedömningsorgan som berörs mottagit dessa dokument från det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska arbetsgruppen avfatta ett utkast till europeisk bedömningsdokumentation som innehåller de bedömningsmetoder och prestandakriterier för de relevanta väsentliga egenskaperna och som grundar sig på del 1 i arbetsprogrammet och på de tillämpliga och motiverade tekniska bidrag som tillhandahålls av dess medlemmar.

2.8. Utkastet till det europeiska bedömningsdokumentet ska därefter, tillsammans med den relevanta del av den tekniska dokumentationen som innehåller beskrivningen av produkten och dess avsedda användning, av det ansvariga tekniska bedömningsorganet meddelas alla övriga tekniska bedömningsorgan.

Inom två veckor ska dessa övriga tekniska bedömningsorgan om så är lämpligt meddela det ansvariga tekniska bedömningsorganet de relevanta upplysningar som rör deras nationella byggnadsregelverk samt övriga lagar och andra författningar som är tillämpliga på produkten och dess avsedda användning. Det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska underrätta arbetsgruppens medlemmar och tillverkaren om innehållet i dessa bidrag.

2.9. Det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska efter samråd med arbetsgruppen införa dessa bidrag i det utkast till det europeiska bedömningsdokument som det ska sända till den organisation av tekniska bedömningsorgan som avses i artikel 25.1. Efter det att det slutliga utkastet till ett europeiskt bedömningsdokument meddelats tillverkaren, som ska ha en vecka att lämna sina synpunkter, ***och efter att ha rådfrågat minst en yrkesorganisation som utsetts av tillverkaren om han så önskar,*** ska de tekniska bedömningsorganens organisation anta det europeiska bedömningsdokumentet som ett provisoriskt dokument. De tekniska bedömningsorganens organisation ska sända en kopia av det provisoriska europeiska bedömningsdokument som antagits till tillverkaren och kommissionen. Om kommissionen inom femton arbetsdagar efter mottagandet meddelar de tekniska bedömningsorganens organisation sina iakttagelser om den provisoriska europeiska bedömningsdokumentationen ska det av de tekniska bedömningsorganens organisation ändras i enlighet med detta. Efter denna period ska det ansvariga tekniska bedömningsorganet inleda förberedelserna för att utföra bedömningen.

2.10. Det ansvariga tekniska bedömningsorganet ska utföra bedömningen enligt bestämmelserna i det provisoriska europeiska bedömningsdokument som antagits och ska därefter utfärda motsvarande europeiska tekniska bedömning.

2.11. Så snart den första europeiska bedömningen av det ansvariga tekniska bedömningsorganet utfärdats på grundval av en viss provisorisk europeisk bedömningsdokumentation, ska denna europeiska bedömningsdokumentation, om så är lämpligt, justeras av de tekniska bedömningsorganens organisation på grundval av ett förslag från det ansvariga tekniska bedömningsorganet. Det slutliga europeiska bedömningsdokumentet ska därefter antas av de tekniska bedömningsorganens organisation och sändas till kommissionen. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning*, serie C offentliggöra hänvisningen till det slutliga europeiska bedömningsdokumentet.

3. När hänvisningen till det slutliga europeiska bedömningsdokumentet offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förberedelserna för de europeiska tekniska bedömningarna på grundval av varje följande begäran rörande byggprodukter med väsentliga egenskaper i fråga om deras avsedda användning som liknar den första begäran, utföras enligt detta slutliga europeiska bedömningsdokument.

4. En företrädare för kommissionen får som observatör vara närvarande vid alla möten med den arbetsgrupp som avses i punkt *2.7*.

5. Om alla tekniska bedömningsorgan och tillverkaren inte överenskommit om den europeiska bedömningsdokumentationen, ska de tekniska bedömningsorganens organisation hänskjuta denna fråga till kommissionen för ett lämpligt beslut.

Fredag 24 april 2009

BILAGA III

I

1. Nr ..... (produktens individuella identifieringskod)

2. Tillverkarens (befullmäktigat ombuds) namn eller identifieringsmärke och adress:

.....

.....

3. Denna prestandadeklaration utfärdas på tillverkarens eget ansvar:

.....

.....

4. Identifiering av produkten (möjliggör spårbarhet) ***och beskrivning av produktens planerade allmänna användningsområde***:

.....

.....

5. Prestanda hos den produkt som identifieras ovan överensstämmer med angivna prestanda enligt punkt 7.

6. Det ..... (anmälda organet, namn och nummer, i förekommande fall)

har utfört .....(beskrivning av åtgärden)

enligt system (nr) ..... för bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda

och utfärdat .....(intyg om produktens överensstämmelse, intyg om överensstämmelse efter tillverkningskontoll i fabrik, provningsrapporter – i förekommande fall):

.....

.....

7. Prestandadeklaration (förteckning, nivåer eller klasser och hänvisning till motsvarande harmoniserade tekniska anvisning/specifik teknisk dokumentation som används för bedömning av prestanda för angivna väsentliga egenskaper)

Den angivna väsentliga egenskapens namn	Nivå eller klass på prestanda för den angivna väsentliga egenskapen	Hänvisning till harmoniserad teknisk anvisning/specifik teknisk dokumentation

Undertecknat för: .....

....

(ort och datum för utfärdande) (namn, befattning)(underskrift)

Fredag 24 april 2009

BILAGA IV

Farliga ämnen som ska anges i prestandadeklarationen

1. Mycket farliga ämnen

a) Ämnen i Reachs kandidatlista (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ([1]).

b) Ämnen som är långlivade, bioackumulerande och toxiska (PBT) enligt Reach (förordning (EG) nr 1907/2006).

c) Ämnen som är mycket långlivade eller starkt bioackumulerande (vPvB) enligt Reach (förordning (EG) nr 1907/2006).

d) Ämnen som är cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska i kategorierna 1 och 2 i enlighet med rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ([2]).

2. Ämnen med särskilda klassificeringar

Ämnen som uppfyller de kriterier för klassificering som fastställs i direktiv 67/548/EEG i följande kategorier:

a) Ämnen som är cancerframkallande, mutagena och reproduktionstoxiska i kategori 3.

b) Ämnen med kronisk toxicitet (R48).

c) Miljöfarliga ämnen med en möjlig långtidseffekt (R50-53).

d) Ozonnedbrytande ämnen (R59).

e) Ämnen som kan ge allergi vid inandning (R42).

f) Ämnen som kan ge allergi vid hudkontakt (R43).

3. Prioriterade farliga ämnen

Prioriterade farliga ämnen i enlighet med listan i bilaga X till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([3]) (ramdirektivet för vatten).

([1]) ***EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.***
([2]) ***EGT 196, 16.8.1967, s. 1.***
([3]) ***EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.***

Fredag 24 april 2010

BILAGA V

Produktområden och krav för tekniska bedömningsorgan

Tabell 1 – Produktområden

Områdeskod	Produktområde	Byggproduktgrupper
A	ANLÄGGNINGSARBETEN	Geotextilier och tillhörande produkter - Vägbyggnadsutrustning - Golv-, gatu- och vägbeläggningar - Ballast - Vägbyggprodukter - Rör, tankar och tillbehör som ej kommer i kontakt med dricksvatten - Bottenunderlag, inkl. bjälklag för vägar och andra trafikområden - Ultratunt asfaltbetonglager - Produkter för avloppsanläggningar - Byggsatser för skydd mot stenras - Byggsatser för tätning som anbringas flytande på brobaneplattor - Dilatationsfogar för vägbroar
B	TOTALT/PARTIELLT PREFABRICERADE BYGGNADSDELAR	Prefabricerade byggsatser med trästomme - Byggsatser för kylrum och för skärmar till kylrum - Prefabricerade byggenheter - Byggsatser för byggnader med betongstomme - Byggsatser för byggnader med metallstomme
C	BÄRANDE MATERIAL OCH BESTÅNDSDELAR	Bärande konstruktionsvirke och tillbehör - Cement, byggkalk och andra hydrauliska bindemedel - Stål för slak- och spännarmering av betong - Metallprodukter för konstruktionsändamål och tillbehör - Byggprodukter för betong, bruk och injekteringsbruk - Bärande bygglager - Prefabricerade produkter av betong - Prefabricerade byggsatser för trappor - Lätta träbaserade kompositbalkar och pelare - System för efterspänning av konstruktioner - Förankringsbultar
D	TAKLÄGGNING OCH BYGGANDE	Byggsatser för utfackningsväggar - Taktäckningar, lanterniner, takfönster och tillhörande produkter - Planglas, profilglas och glasblocksprodukter - Ytter- och innerdörrar samt ytter- och innerfönster, takluckor och lanterniner - Byggsatser för som anbringas flytande för tätning av tak - Byggsatser för ytterväggsbeklädnader - System för förseglande glaskonstruktioner - Byggsatser av mekaniskt infästa böjliga och vattentäta takskikt - Byggsatser för självbärande takljusinsläpp - Prefabricerade träbaserade ytbärande skivelement och självbärande sammansatta lätta skivelement
E	BYGGNADSDELAR/BYGGSATSER INOMHUS/UTOMHUS	Sanitär utrustning - Träbaserade skivor - Murverk och tillhörande produkter - In- och utvändiga ytskikt på väggar och innertak - Byggprodukter i gips - Byggsatser för inre skiljeväggar - Byggsatser för vattentäta skikt för golv och väggar i våtutrymmen - Icke-bärande kvarsittande formsättningsbyggsatser baserade på hålblock eller skivor av isoleringsmaterial och/eller betong
F	UPPVÄRMNING/VENTILATION/ISOLERING	Skorstenar, rökgångar och specialprodukter - Uppvärmningsanordningar - Värmeisolerande produkter - Kompositbyggsatser för utvändig värmeisolering - Byggsatser för isolering av omvända yttertak - Utvändiga fasadisoleringar (vetures)
G	FÖRANKRINGAR/TÄTNINGAR/BINDEMEDEL	Lim för byggnadsändamål - Tappar för konstruktionsfogar/fästdon - Tredimensionella spikningsplåtar - Bultar/skruvar för förankring - Väggplattor av rostfritt stål - Vattenavledare - Fästdon för ytterväggsbeklädnader och för platta eller lutande yttertak - Fästdon för sandwichelement i betong - Gas- och vattentäta tätningar för rör i vägg- och golvgenomföringar - Byggsatser, profiler och remsor för tätning - Fogtätande medel - Elastiska upphängningsfästen - Dragstänger - Fästdon för punktupphängning - Repulsionsbehandling av ytor och ytbeläggning – Nivåjusterande fästdon för yttertak, väggar och invändig utrustning - Vattentäta produkter/behandlingar

Områdeskod	Produktområde	Byggproduktgrupper
H	BRANDSKYDD OCH BESLÄKTADE PRODUKTER	Brandalarm, branddetektor, fast utrustning för brandbekämpning, brand- och rökkontroll samt explosionsdämpande produkter - Brandisolerande, brandtätande och brandskyddande produkter.
I	ELINSTALLERING	Varje byggprodukt med anknytning till elinstallering.
J	GASINSTALLERING	Varje byggprodukt med anknytning till gasinstallering.
K	VATTENFÖRSÖRJNING OCH AVLOPP	Byggsats bestående av ett vattenlås med delvis mekaniskt lås som monterats i en rensbrunn utan vattenlås - Byggsats för överdelen av en brunn som består av ett lock och ytterligare ringar som för olika ändamål tillverkats av plast - Byggsatser för installering av rör för kallt och varmt vatten, inkl. dricksvatten - Installering av rör med eller utan tryck för dränerings- och avloppssystem - Böjlig ledning för rör med självfall eller tryck för dränering och avlopp - Komposteringstoalett

Tabell 2 – Krav för tekniska bedömningsorgan

Kompetens	Kompetensbeskrivning	Krav
1. Att analysera risker	Att identifiera möjliga risker och fördelar med att använda innovativa byggprodukter i frånvaro av etablerade/konsoliderade tekniska uppgifter om deras prestanda när de installeras i byggnadsverk.	Ett tekniskt bedömningsorgan ska vara oberoende av intressenterna och av alla särintressen. Ett tekniskt bedömningsorgan ska dessutom ha personal med: a) objektivitet och sunt tekniskt omdöme, b) detaljkunskap om bestämmelserna i regelverket och om andra krav som gäller i medlemsstaterna om de produktområden för vilka det ska utses, c) allmän insikt i byggpraktik och detaljerad teknisk kunskap om de produktområden för vilka det ska utses d) detaljkunskap om de särskilda risker som är aktuella och om de tekniska aspekterna på byggprocessen, e) detaljkunskap om de befintliga harmoniserade standarderna och provningsmetoderna inom de produktområden för vilka det ska utses, f) lämpliga språkkunskaper.
2. Att upprätta tekniska kriterier	Att omvandla resultatet av riskanalysen till tekniska kriterier för att utvärdera byggprodukternas egenskaper och prestanda med avseende på uppfyllandet av nationella krav. De tekniska upplysningar som behövs för dem som deltar i byggprocessen som potentiella användare av byggprodukterna (tillverkare, konstruktörer, entreprenadföretag, installatörer).	
3. Att inrätta bedömningsmetoder	Att utforma och värdera lämpliga metoder (provningar eller beräkningar) för att bedöma byggprodukternas prestanda för väsentliga egenskaper med beaktande av teknikens nuvarande ståndpunkt.	
4. Att bestämma den särskilda tillverkningskontrollen i fabrik	Att förstå och utvärdera tillverkningsprocessen för den specifika produkten för att kartlägga lämpliga åtgärder som kan säkerställa produktkontinuiteten genom den givna tillverkningsprocessen.	Ett tekniskt bedömningsorgan ska ha en personal med lämplig kunskap om förhållandet mellan tillverkningsprocesserna och de produktegenskaper som rör tillverkninsskontrollen i fabrik.

Fredag 24 april 2010

Kompetens	Kompetensbeskrivning	Krav
5. Att bedöma produkten	Att bedöma prestanda för byggproduktens väsentliga egenskaper på grundval av harmoniserade metoder jämfört med harmoniserade kriterier.	Utöver de krav som förtecknas i punkterna 1-3 ska ett tekniskt bedömningsorgan ha tillgång till de hjälpmedel och den utrustning som krävs för bedömningen av prestanda för byggprodukternas väsentliga egenskaper inom de produktområden för vilka det ska utses.
6. Företagsledning	Att med fortlöpande tillämpning av lämpliga förvaltningsmetoder säkerställa enhetlighet, tillförlitlighet, objektivitet och spårbarhet.	Ett tekniskt bedömningsorgan ska ha: a) styrkta belägg för att ha iakttagit god administrativ sed, b) ett förhållningssätt och därtill hörande prsktiska åtgärder som säkerställer sekretess för känsliga uppgifter inom det tekniska bedömningsorganet och alla dess partner, c) ett kontrollsystem för dokumentationen där registrering, spårbarhet, underhåll och arkivering av alla relevanta dokument säkerställs, d) ett system för intern revision och granskning av förvaltningen för att med lämpliga styrmetoder säkerställa en regelbunden övervakning av att bestämmelserna efterlevs, e) ett förfarande för att objektivt hantera ifrågasättanden och klagomål.

Fredag 24 april 2009

BILAGA VI

Bedömning och kontinuitetskontroll av prestanda

1. SYSTEM FÖR BEDÖMNING OCH KONTINUITETSKONTROLL AV PRESTANDA

1.1. **System 1+** – Tillverkarens prestandadeklaration för produktens väsentliga egenskaper på grundval av följande punkter:

a) tillverkaren ska utföra:

i) tillverkningskontroll i fabrik,

ii) ytterligare provning av stickprov som enligt den föreskrivna provningsplanen tagits i fabriken,

b) det anmälda organet ska utfärda överensstämmelseintyg för produkten på grundval av:

i) bestämning av produkttypen på grundval av typprovning (inkl. stickprov), beräkning av typ, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten,

ii) inledande inspektion av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik,

iii) fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik,

iv) revisionsprovning av stickprov som tagits i fabriken.

1.2. ***System 1*** - Tillverkarens prestandadeklaration för produktens väsentliga egenskaper på grundval av följande punkter:

a) tillverkaren ska utföra:

i) tillverkningskontroll i fabrik,

ii) ytterligare provning av stickprov som enligt den föreskrivna provningsplanen tagits i fabriken av tillverkaren,

b) det anmälda organet ska utfärda överensstämmelseintyg för produkten på grundval av:

i) bestämning av produkttypen på grundval av typprovning (inkl. stickprov), beräkning av typ, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten,

ii) inledande inspektion av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik,

iii) fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik.

1.3. ***System 2+*** - Tillverkarens prestandadeklaration för produktens väsentliga egenskaper på grundval av följande punkter:

a) tillverkaren ska utföra:

i) bestämning av produkttypen på grundval av typprovning (inkl. stickprov), beräkning av typ, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten,

ii) tillverkningskontroll i fabrik,

iii) provning av stickprov som enligt den föreskrivna provningsplanen tagits i fabriken,

Fredag 24 april 2009

b) det anmälda organet ska utfärda överensstämmelseintyg för tillverkningskontrollen i fabrik på grundval av:

i) inledande inspektion av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik,

ii) fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik.

1.4. ***System 3*** - Tillverkarens prestandadeklaration för produktens väsentliga egenskaper på grundval av följande punkter:

a) tillverkaren ska utföra tillverkningskontrollen i fabrik,

b) det anmälda organet ska utföra bestämning av produkttypen på grundval av typprovning (grundad på den stickprovstagning som utförts av tillverkaren), beräkning av typ, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten.

1.5. ***System 4*** - Tillverkarens prestandadeklaration för produktens väsentliga egenskaper på grundval av följande punkter:

a) tillverkaren ska utföra:

i) bestämning av produkttypen på grundval av typprovning, beräkning av typ, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten,

ii) tillverkningskontrollen i fabrik,

b) inga uppgifter för det anmälda organet.

2. ORGAN SOM DELTAR I BEDÖMNING OCH KONTINUITETSKONTROLL AV PRESTANDA

Med avseende på funktionen hos de anmälda organ som deltar i bedömningen och kontinuitetskontrollen av byggproduktens prestanda ska en åtskillnad göras mellan:

1) ”certifieringsorgan”: anmält organ, statligt eller icke-statligt, med den kompetens och det ansvar som krävs för att enligt givna regler för förfarande och förvaltning utföra en certifiering.

2) ”inspektionsorgan”: anmält organ med den organisation, personal, kompetens och integritet enligt angivna kriterier som krävs för följande funktioner: bedömning, rekommendation till godkännande och påföljande revision av tillverkarnas kvalitetskontroller samt urval och utvärdering av byggprodukter i fabrik enligt angivna kriterier.

3) ”provningslaboratorium”: anmält laboratorium där materialets eller byggprodukternas egenskaper eller prestanda mäts, undersöks, provas, kalibreras eller på annat sätt bestäms.

Fredag 24 april 2009

Gränsöverskridande betalningar i gemenskapen ***I

P6_TA(2009)0321

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

(2010/C 184 E/81)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0640),

— med beaktande av artiklarna 251.2 och 95.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0352/2008),

— med beaktande av den utfästelse som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 25 mars 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0053/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0194

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 924/2009.)

Fredag 24 april 2009

Affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar ***I

P6_TA(2009)0322

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG (KOM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD))

(2010/C 184 E/82)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0627),

— med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 47.2 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0350/2008),

— med beaktande av den utfästelse som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 25 mars 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0056/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0190

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/110/EG.)

Fredag 24 april 2009

Hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel ***I

P6_TA(2009)0323

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (förordning om animaliska biprodukter) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD))

(2010/C 184 E/83)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0345),

— med beaktande av artikel 251.2 och artikel 152.4 b i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0220/2008),

— med beaktande av de utfästelser som rådets företrädare gjorde i en skrivelse av den 1 april 2009 om att det ändrade förslaget ska godkännas i enlighet med artikel 251.2 andra stycket första strecksatsen i EG-fördraget,

— med beaktande av de befogenheter som kommissionen kommer att få i den framtida förordningen [om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel] (”den framtida förordningen”),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0087/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbereda sitt förslag till tillämpningsföreskrifter för den framtida förordningen tillsammans med den nödvändiga tekniska expertis som bevisligen var närvarande i diskussionerna, och detta innan den framtida förordningen börjar tillämpas, så att parlamentets mer specifika förslag i vissa tekniska frågor kan tas i beaktande i förslaget till tillämpningsföreskrifter.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet förslaget till tillämpningsföreskrifter för en diskussion innan den inleder det föreskrivande förfarandet med kontroll, så att parlamentet lättare kan utöva sin rätt till medverkan.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0110

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 1069/2009.)

Fredag 24 april 2009

System för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaternas betalningsbalans *

P6_TA(2009)0324

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS))

(2010/C 184 E/84)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0169),

— med beaktande av artikel 308 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0134/2009),

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ([1]) och parlamentets ståndpunkt av den 6 september 2001 om förslaget till rådets förordning om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ([2]),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 20 november 2008 ([3]) om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 och sin resolution från samma dag om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans ([4]),

— med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 20 april 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans,

— med beaktande av artiklarna 51 och 134 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0268/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar parlamentets ståndpunkt.

([1]) EGT L 53, 23.2.2002, s. 1.
([2]) EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 312.
([3]) Antagna texter, P6_TA(2008)0560.
([4]) Antagna texter, P6_TA(2008)0562.

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till förordning – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Förordning (EG) nr 332/2002
Artikel 3a

Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska ingå ett samförståndsavtal i vilket de villkor som rådet fastställt närmare anges.	Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska ingå ett samförståndsavtal i vilket de villkor som rådet fastställt närmare anges. ***Kommissionen ska överlämna samförståndsavtalet till Europaparlamentet och rådet.***

Ändring 2

Förslag till förordning – ändringsakt
Artikel 1 – led 4
Förordning (EG) nr 332/2002
Artikel 5

1. Kommissionen skall vidta de åtgärder som krävs för att i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén löpande pröva att den medlemsstat som har erhållit ett lån av gemenskapen bedriver en ekonomisk politik som överensstämmer med saneringsprogrammet eller det program som är knutet till detta och med de övriga villkor som rådet har fastställt enligt artikel 3. I detta syfte skall medlemsstaten ställa all nödvändig information till kommissionens förfogande. På grundval av de resultat som en sådan prövning ger skall kommissionen, efter att ha inhämtat yttrande från Ekonomiska och finansiella kommittén, besluta om utbetalning av fler trancher.	1. Kommissionen skall vidta de åtgärder som krävs för att i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén löpande pröva att den medlemsstat som har erhållit ett lån av gemenskapen bedriver en ekonomisk politik som överensstämmer med saneringsprogrammet eller det program som är knutet till detta och med de övriga villkor som rådet har fastställt enligt artikel 3 ***och det samförståndsavtal som avses i artikel 3a***. I detta syfte skall medlemsstaten ställa all nödvändig information till ***Europaparlamentets och*** kommissionens förfogande *och samarbeta fullt ut med den senare*. På grundval av de resultat som en sådan prövning ger skall kommissionen, efter att ha inhämtat yttrande från Ekonomiska och finansiella kommittén, besluta om utbetalning av fler trancher.
Rådet skall besluta om eventuella anpassningar av de ekonomisk-politiska villkor som ursprungligen fastställdes.	*2.* Rådet skall besluta om eventuella anpassningar av de ekonomisk-politiska villkor som ursprungligen fastställdes ***i linje med gemenskapens huvudsakliga ekonomiska mål***.

Ändring 3

Förslag till förordning – ändringsakt
Artikel 1 – led 6a (nytt)
Förordning (EG) nr 332/2002
Artikel 10

	(6a) Artikel 10 ska ersättas med följande:
	”Artikel 10
	Rådet skall *vartannat år*, på grundval av en rapport från kommissionen och efter att *Europaparlamentet hörts och* Ekonomiska och finansiella kommittén har avgivit ett yttrande, pröva om det system som upprättats, i fråga om dess principer, närmare villkor och lånetak, fortfarande uppfyller de behov som föranledde dess införande.”

Fredag 24 april 2009

Beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar *

P6_TA(2009)0325

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (KOM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS))

(2010/C 184 E/85)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0727),

— med beaktande av artikel 94 i EG-fördraget i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0464/2008),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor samt yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0244/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet tänker avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 26 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Skäl 9a (nytt)**	
	(9a) ***I enlighet med Ekofin-rådets slutsatser från maj 1999 och november 2000 åtföljdes det ursprungliga valet att utesluta alla innovativa finansiella produkter från direktiv 2003/48/EG:s tillämpningsområde av ett uttryckligt uttalande om att denna fråga borde undersökas på nytt i samband med den första översynen av detta direktiv, i syfte att hitta en definition som omfattar alla värdepapper som är likvärdiga med***

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	fordringar så att direktivets effektivitet säkerställs i en föränderlig miljö och så att marknadsstörningar undviks. Det vore därför lämpligt att inbegripa alla innovativa finansiella produkter i direktivets tillämpningsområde. Definitionen av räntebetalning bör följaktligen omfatta alla intäkter från kapitalinvestering med en på förhand fastställd avkastning och för vilka merparten av avkastningen av en transaktion är likvärdig med eventuella ränteinkomster. För att kunna säkerställa en konsekvent tolkning av denna bestämmelse i alla medlemsstater bör bestämmelsen kompletteras med en förteckning över de berörda finansiella produkterna. Kommissionen bör anta denna förteckning i enlighet med det föreskrivande förfarandet i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (*).
	(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
	Ändring 1
	Förslag till direktiv – ändringsakt
	Skäl 10a (nytt)
	(10a) Gemenskapen bör främja en global skatteförvaltning i enlighet med rådets slutsatser av den 23 oktober 2006, varigenom kommissionen anmodas att undersöka möjligheten att förhandla fram specifika avtal med Hongkong, Macao och Singapore om beskattning av inkomster från sparande i syfte att ingå ett internationellt avtal om tillämpning av åtgärder som är likvärdiga med dem som tillämpas av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2003/48/EG.
	Ändring 2
	Förslag till direktiv – ändringsakt
	Skäl 12a (nytt)
	(12a) Enligt rådets slutsatser av den 21 januari 2003 tillämpar Amerikas förenta stater åtgärder som är likvärdiga med dem som föreskrivs i direktiv 2003/48/EG. Det vore dock lämpligt att inbegripa vissa lagenliga former och juridiska konstruktioner i tillämpningsområdet för bilaga I till direktiv 2003/48/EG för att sörja för effektiv beskattning.
	Ändring 3
	Förslag till direktiv – ändringsakt
	Skäl 13a (nytt)
	(13a) Vid utvärderingen av hur direktiv 2003/48/EG fungerar bör kommissionen särskilt uppmärksamma vissa typer av kapitalinkomst – till exempel inkomster i samband med livförsäkringar, livräntor, swappar och vissa pensioner, vilka ännu inte omfattas av direktivet.

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 4

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led -1 (nytt)
Direktiv 2003/48/EG
Skäl 8

	(-1) Skäl 8 ska ersättas med följande:
	”(8) Detta direktiv har ett dubbelt syfte, nämligen att å ena sidan möjliggöra att inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare, som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat, faktiskt beskattas i enlighet med lagstiftningen i den senare medlemsstaten, och å andra sidan säkerställa en faktisk minimibeskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat.”

Ändring 5

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led -1a (nytt)
Direktiv 2003/48/EG
Skäl 19

	(-1a) Skäl 19 ska ersättas med följande:
	”(19) De medlemsstater som tillämpar källskatt bör överföra större delen av sina intäkter från denna källskatt till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har sitt hemvist.Den andel av intäkten som de berörda medlemsstaterna kan behålla bör vara proportionerlig till de administrativa kostnaderna för hanteringen av mekanismen för intäktsdelning, med beaktande av de kostnader som skulle vara förenade med informationsutbyte.”

Ändring 6

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led -1b (nytt)
Direktiv 2003/48/EG
Skäl 24a (nytt)

	(-1b) Följande skäl ska införas:
	”(24a) Så länge Hongkong, Singapore och andra länder och territorier som förtecknas i bilaga I inte samtliga tillämpar åtgärder som är likvärdiga eller identiska med dem som föreskrivs i detta direktiv, skulle kapitalflykt till dessa länder och territorier kunna äventyra uppnåendet av målen med direktivet. Därför måste kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att se till att man når en överenskommelse med dessa länder och territorier enligt vilken dessa länder och territorier tillämpar sådana åtgärder.”

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 7

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led -1c (nytt)
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 1 – punkt 1

	(-1c) artikel 1.1 ska ersättas med följande:
	”1. Detta direktiv syftar till att
	— möjliggöra att inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare, som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat, faktiskt beskattas i enlighet med lagstiftningen i den senare medlemsstaten,
	— säkerställas en faktisk minimibeskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat.”

Ändring 8

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 1
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 1 – punkt 2

”Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud som är etablerade inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran eller emittenten av det räntebärande värdepapperet är etablerad.”	”Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att ***ekonomiska aktörer och*** betalningsombud som är etablerade inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran eller emittenten av det räntebärande värdepapperet är etablerad.”

Ändring 9

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 2 – led a – led i
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 2 – punkt 1 – inledningen

”I detta direktiv och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 avses med faktisk betalningsmottagare varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har gjorts eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att”	*1.* ”I detta direktiv och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 avses med faktisk betalningsmottagare varje fysisk person som tar emot ***eller borde ha mottagit*** en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs ***eller borde ha ombesörjts***, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har gjorts eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att”

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 10
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 3 – punkt 2 – stycke 1 – led b

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn, adress, födelsedatum och födelseort samt, om den faktiska betalningsmottagaren har sin adress eller annars kan bevisa skatterättsligt hemvist i en medlemsstat som upptas i förteckningen i bilaga II, skattenummer eller motsvarande som den medlemsstaten har tilldelat.	b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn, adress, födelsedatum och födelseort samt, om den faktiska betalningsmottagaren har sin adress eller annars kan bevisa skatterättsligt hemvist i en medlemsstat som upptas i förteckningen i bilaga II, skattenummer eller motsvarande som den medlemsstaten har tilldelat***, om detta nummer eller motsvarande finns med i den dokumentation som lagts fram för identifiering***.

Ändring 11
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 3 – punkt 2 – stycke 2

De uppgifter som anges i led b i första stycket ska fastställas på grundval av pass, officiellt identitetskort eller annan officiell handling som upptas i förteckningen i bilaga II och som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Alla sådana uppgifter som inte anges i ***passet***, på ***det officiella identitetskortet*** eller i ***en*** annan officiell handling ska fastställas på grundval av något annat skriftligt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar och som har utfärdats av en myndighet i det land där den faktiska betalningsmottagaren har sin adress eller bevisligt skatterättsligt hemvist.	De uppgifter som anges i led b i första stycket ska fastställas på grundval av ***ett*** pass, ***ett*** officiellt identitetskort eller ***en*** annan officiell handling som upptas i förteckningen i bilaga II och som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Alla sådana uppgifter som inte anges i ***ett pass***, på ***ett officiellt identitetskort*** eller i ***någon*** annan officiell handling ska fastställas på grundval av något annat skriftligt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar och som har utfärdats av en myndighet i det land där den faktiska betalningsmottagaren har sin adress eller bevisligt skatterättsligt hemvist.

Ändring 12
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 4 – punkt 2 – stycke 2

Vid tillämpning av det första stycket ska en juridisk konstruktion anses ha sin faktiska företagsledning i det land där den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar egendom ***och*** inkomster har sin fasta adress.	Vid tillämpning av det första stycket ska en juridisk konstruktion anses ha sin faktiska företagsledning i det land där den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar egendom ***eller*** inkomster har sin fasta adress.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 13

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 4 – punkt 2 – stycke 7

En ekonomisk aktör som gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som upptas i förteckningen i bilaga III ska underrätta etableringsmedlemsstatens behöriga myndighet om subjektets namn och platsen för dess företagsledning eller om det är fråga om en juridisk konstruktion, namn på eller fast adress till den person som har den primära äganderätten till och primärt förvaltar egendom ***och*** inkomster för den juridiska konstruktionen samt totalbeloppet på räntebetalningen som har gjorts eller ombesörjts till subjektet eller den juridiska konstruktionen. Om subjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska företagsledning är belägen i en annan medlemsstat ska den behöriga myndigheten vidarebefordra informationen till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.	En ekonomisk aktör som gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som upptas i förteckningen i bilaga III ska underrätta etableringsmedlemsstatens behöriga myndighet om subjektets namn och platsen för dess företagsledning eller om det är fråga om en juridisk konstruktion, namn på eller fast adress till den person som har den primära äganderätten till och primärt förvaltar egendom ***eller*** inkomster för den juridiska konstruktionen samt totalbeloppet på räntebetalningen som har gjorts eller ombesörjts till subjektet eller den juridiska konstruktionen.Om subjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska företagsledning är belägen i en annan medlemsstat ska den behöriga myndigheten vidarebefordra informationen till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

Ändring 14

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 4 – punkt 3

3. De subjekt och juridiska konstruktioner som avses i punkt 2 och som vid tidpunkten för mottagande av en räntebetalning inte har någon faktisk betalningsmottagare med rätt till tillgångarna eller inkomsterna, ska när det gäller tillämpningen av detta direktiv ha rätt att välja att bli behandlade som företag för kollektiva investeringar eller annan fond eller system för kollektiva investeringar enligt det som avses i punkt 2 a.	***utgår***
När ett subjekt eller en juridisk konstruktion utövar denna rätt ska den medlemsstat där den faktiska företagsledningen är belägen utfärda ett intyg om detta. Subjektet eller den juridiska konstruktionen ska uppvisa detta intyg för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen.	
Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om denna rätt för subjekt och juridiska konstruktioner som har sin faktiska företagsledning på deras territorium och se till att det subjekt eller den juridiska konstruktion som har utövat denna rätt agerar i egenskap av betalningsombud enligt punkt 1, upp till det totala beloppet för den erhållna räntebetalningen och varje gång när en faktisk betalningsmottagare får rätt till tillgångarna eller inkomsterna.	

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 27 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Artikel 1 - led 4** Direktiv 2003/48/EG Artikel 6 - punkt -1 (ny)	
	-1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i följande punkter i denna artikel, avses allmänt i detta direktiv med "räntebetalning" alla intäkter från kapitalinvestering med en på förhand fastställd avkastning och för vilka merparten av avkastningen av en transaktion är likvärdig med eventuella ränteinkomster. För att säkerställa en konsekvent tolkning av denna bestämmelse i alla medlemsstater ska bestämmelsen kompletteras med en förteckning över de berörda finansiella produkterna. Kommissionen ska anta denna förteckning senast… [det datum som anges i artikel 2.1 i rådets direktiv 2009/…/EG om ändring av rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar] i enlighet med förfarandet som anges i artikel 18b.2 i detta direktiv.
Ändring 15 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Artikel 1 – led 4** Direktiv 2003/48/EG Artikel 6 – punkt 1 – led c – led ii	
ii) subjekt eller juridiska konstruktioner som har utövat sin rätt enligt artikel 4.3,	***utgår***
Ändring 16 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Artikel 1 – led 4** Direktiv 2003/48/EG Artikel 6 – punkt 1 – led d – led ii	
ii) Subjekt eller juridiska konstruktioner som har utövat sin rätt enligt artikel 4.3.	***utgår***
Ändring 35 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Artikel 1 – led 4** Direktiv 2003/48/EG Artikel 6 – punkt 1 – led e – stycke 1	
e) Förmåner från livförsäkringsavtal där avtalet ger täckning av biometrisk risk som, uttryckt som ett genomsnitt över avtalets löptid, är lägre än ***5 %*** av det försäkrade kapitalet och det faktiska resultatet är ***strikt*** begränsat till ränta eller inkomster av de slag som avses i leden a, aa, b, c och d; för detta ändamål ska alla skillnader mellan de belopp som har utbetalats på grundval av ett livförsäkringsavtal och summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren enligt samma livförsäkringsavtal anses vara förmåner från livförsäkringsavtal.	e) ***När det gäller försäkringsavtal:***
	(i) Mellanskillnaden mellan försäkringsersättningen och summan av de försäkringsinbetalningar som gjorts vid återköp av avtalet vid kapitalbildande pensionsförsäkringar, såvida det inte är fråga om en livslång pensionsutbetalning.

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	(ii) Förmåner från livförsäkringsavtal där avtalet ger täckning av biometrisk risk som, uttryckt som ett genomsnitt över avtalets löptid, är lägre än ***10 %*** av det ***ursprungliga*** försäkrade kapitalet och ***där*** det faktiska resultatet är begränsat till ränta eller ***uttrycks i eller är direkt begränsat till andelar och över 40 % av de underliggande tillgångarna investeras i*** inkomster av de slag som avses i leden a, aa, b, c och d. ***När det gäller försäkringsavtal av unit linked-typ ska den procentuella andelen anses vara mer än 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av de underliggande tillgångar som investerats i fordringar eller relevanta värdepapper.*** För detta ändamål ska alla skillnader mellan de belopp som har utbetalats på grundval av ett livförsäkringsavtal och summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren enligt samma livförsäkringsavtal anses vara förmåner från livförsäkringsavtal. ***Om den person som tecknat avtalet, den försäkrade personen och förmånstagaren inte är identiska anses täckningen av den biometriska risken vara lägre än 10 %.***

Ändring 36
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 4
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 6 – punkt 1 – led ea (nytt)

	ea) Inkomster från strukturerade produkter. Strukturerade produkter är obligationer där storleken på återbetalningsåtagandena beror på utvecklingen för ett överenskommet basvärde av något slag. Som inkomst betraktas även mellanskillnaden mellan ersättningen för förvärvet och inkomsterna från försäljning, återbetalning eller inlösen av den strukturerade produkten.

Ändring 37
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 4
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 6 – punkt 1 – led eb (nytt)

	eb) Utdelningar som kreditinstitut eller finansinstitut inkasserar för den faktiska betalningsmottagarens räkning.

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 18
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 4
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 6 – punkt 9

9. Inkomster som avses i punkt 1 aa ska anses vara räntebetalning endast i den mån de värdepapper som ger inkomsten har emitterats ***den 1 december 2008*** eller senare.	9. Inkomster som avses i punkt 1 aa ska anses vara räntebetalning endast i den mån de värdepapper som ger inkomsten har emitterats ***sex månader efter offentliggörandet av detta direktiv*** eller senare.

Ändring 19
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 4
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 6 – punkt 10

10. Förmåner från livförsäkringsavtal ska anses vara räntebetalning i enlighet med punkt 1 e endast i den mån det livförsäkringsavtal som ger upphov till en sådan förmån tecknades ***den 1 december 2008*** eller senare.	10. Förmåner från livförsäkringsavtal ska anses vara räntebetalning i enlighet med punkt 1 e endast i den mån det livförsäkringsavtal som ger upphov till en sådan förmån tecknades ***sex månader efter offentliggörandet av detta direktiv*** eller senare.

Ändring 20
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 5a (nytt)
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 10 – punkt 2

	(5a) Artikel 10.2 ska ersättas med följande:
	”Övergångsperioden ska upphöra att gälla *senast den 1 juli 2014 eller* vid utgången av det första hela beskattningsåret efter det senare av följande datum, *under förutsättning att detta datum infaller tidigare än den 1 juli 2014*:
	— Den dag då *det sista avtalet* träder i kraft mellan Europeiska gemenskapen, efter enhälligt beslut av rådet, och följande länder, nämligen Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Liechtenstein, Republiken San Marino, Furstendömet Monaco och

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	Furstendömet Andorra, i vilket avtal det föreskrivs informationsutbyte på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal för utbyte av information om skattefrågor av den 18 april 2002 (nedan kallat OECD:s modellavtal) vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom dessa länders respektive territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt hemvist inom det territorium där detta direktiv ska tillämpas, utöver den källskatt som dessa länder samtidigt ska ta ut på sådana betalningar enligt den skattesats som fastställs för motsvarande tidsperioder i artikel 11.1.
	— Den dag då rådet enhälligt fastslår att Amerikas förenta stater har förbundit sig att utbyta information på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom Förenta staternas territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt skatterättsliga hemvist inom det territorium där direktivet skall tillämpas.
	— Den dag då rådet enhälligt fastslår att Hongkong, Singapore och övriga länder och territorier som förtecknas i bilaga I har förbundit sig att utbyta information på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom deras territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt skatterättsliga hemvist inom det territorium där direktivet skall tillämpas."

Ändring 21

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 6a (nytt)
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 10 – punkterna 1 och 2

	(6a) Artikel 12.1 och 12.2 ska ersättas med följande:
	"1. **De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11.1 ska behålla *10 %* av sina intäkter och överföra *90 %* av intäkterna till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har hemvist.**
	2. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11.5 ska behålla *10 %* av sina intäkter och överföra *90 %* av intäkterna till de andra medlemsstaterna i samma proportion som de överföringar som görs enligt punkt 1 i den här artikeln."

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING

Ändring 22

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 10
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 18

(10) ***I*** artikel 18 ska ***den första meningen*** ersättas med följande:	(10) Artikel 18 ska ersättas med följande:
"Kommissionen ska vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av den statistik som förtecknas i bilaga V och som varje medlemsstat ska lämna till kommissionen."	***"Artikel 18*** ***Översyn*** ***1. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen lägga fram en jämförande undersökning som analyserar för- och nackdelar med både systemet för informationsutbyte och systemet med källskatt, för att utvärdera målet att effektivt stävja skattebedrägerier och skatteflykt. I denna jämförande undersökning bör man särskilt uppmärksamma aspekter som rör transparens, respekt för medlemsstaternas suveränitet på skatteområdet, rättvis beskattning och administrativ belastning i samband med något av dessa båda system.*** **2. Kommissionen ska vart tredje år till rådet *och till Europaparlamentet* överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av den statistik som förtecknas i bilaga V och som varje medlemsstat ska lämna till kommissionen. *På grundval av dessa rapporter och den undersökning som anges i punkt 1, och särskilt i förhållande till utgången av den övergångsperiod som anges i artikel 10.2, ska kommissionen vid behov föreslå rådet sådana ändringar av detta direktiv som visar sig behövas för att garantera effektiv beskattning av inkomster från sparande och undanröja icke önskvärd snedvridning av konkurrensen.*** ***3. Inom ramen för den undersökning och de rapporter som anges i punkterna 1 och 2 ska kommissionen särskilt pröva lämpligheten av att utvidga detta direktivs tillämpningsområde till att omfatta samtliga inkomstkällor, inbegripet utdelningar och kapitalvinster, liksom betalningar till samtliga juridiska personer."***

Ändring 23

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 11
Direktiv 2003/48/EG
Artikel 18b – punkt 3a (ny)

	3a. Kommissionen ska med stöd från kommittén vartannat år från och med den 1 januari 2010 utvärdera förfaranden, handlingar och gemensamma format som anges i artikel 18a och, i enlighet med förfarandet i artikel 18b.2, anta de åtgärder som krävs för att förbättra dem.

Fredag 24 april 2009

Ändring 24

Förslag till direktiv – ändringsakt

Bilaga – led 2

Direktiv 2003/48/EG

Bilaga I

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

BILAGA I

Förteckning över lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner för vilka artikel 2.3 gäller om de anses ha hemvist i vissa länders eller jurisdiktioners territorium till följd av att de har sin faktiska företagsledning där

1. Subjekt och juridiska konstruktioner som har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför direktivets territoriella räckvidd enligt definitionen i artikel 7 och som inte förtecknas i artikel 17.2:

Antigua och Barbuda	***International business company (offshorebolag)***
Bahamas	***Trust*** ***Foundation (Stiftelse)*** ***International business company (offshorebolag)***
Bahrain	***Financial trust***
Barbados	***Trust***
Belize	***Trust*** ***International business company (offshorebolag)***
Bermuda	***Trust***
Brunei	***Trust*** ***International business company (offshorebolag)*** ***International trust (Internationell trust)*** ***International Limited Partnership (Internationellt kommanditbolag)***
Cooköarna	***Trust*** ***International trust (Internationell trust)*** ***International company (Internationellt företag)*** ***International partnership (Internationellt partnerskap)***
Costa Rica	***Trust***
Djibouti	***Skattebefriade (undantagna) företag (Exempt company)*** ***(Utländsk) trust***
Dominica	***Trust*** ***International business company (offshorebolag)***
Fiji	***Trust***
Franska Polynesien	***Société (företag)*** ***Société de personnes (öppet bolag)*** ***Société en participation (Joint venture)*** ***(Utländsk) trust***
Guam	***Company (företag)*** ***Enmansföretag*** ***Partnership (öppet bolag)*** ***(Utländsk) trust***
Guatemala	***Trust*** ***Fundación (stiftelse)***

Fredag 24 april 2009

Hongkong	*Trust*
Kiribati	*Trust*
Labuan (Malaysia)	*Offshore company (offshorebolag)* *Malaysian offshore bank (Malaysisk offshorebank)* *Offshore limited partnership (Offshore-kommanditbolag)* *Offshore trust*
Libanon	*Företag som omfattas av systemet med offshorebolag*
Macao	*Trust* *Fundação (stiftelse)*
Maldiverna	*Alla företag, öppna bolag och utländska truster*
Nordmarianerna	*Foreign sales corporation (USA-företag som får skattelättnader vid försäljning utomlands)* *Offshore banking corporation Offshorebankföretag* *(Utländsk) trust*
Marshallöarna	*Trust*
Mauritius	*Trust* *Global business company cat. 1 and 2 (internationellt företag för privat investering, innehav och handel)*
Mikronesien	*Company (företag)* *Partnership (öppet bolag)* *(Utländsk) trust*
Nauru	*Trusts/nominee company (truster, förvaltningsbolag)* *Company (företag)* *Partnership (öppet bolag)* *Enmansföretag* *Utländskt testament (Foreign will)* *Utländskt dödsbo (Foreign estate)* *Andra verksamheter som förhandlas fram med regeringen*
Nya Kaledonien	*Société (företag)* *Société civile (civilbolag)* *Société de personnes (öppet bolag)* *Joint venture* *Dödsbo* *(Utländsk) trust*
Niue	*Trust* *International business company (offshorebolag)*
Panama	*Fideicomiso (trust)* *Fundación de interés privado (stiftelse)*
Palau	*Company (företag)* *Partnership (öppet bolag)* *Enmansföretag* *Representationskontor (Representative office)* *Credit union (finansiellt kooperativ)* *Cooperative (kooperativ)* *(Utländsk) trust*
Filippinerna	*Trust*
Puerto Rico	*Estate (dödsbo)* *Trust* *International banking entity (internationellt bankföretag)*
Saint Kitts och Nevis	*Trust* *Foundation (stiftelse)* *Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)*

Saint Lucia	*Trust*
Saint Vincent och Grenadinerna	*Trust*
Samoa	*Trust* *International trust (internationell trust)* *International company (internationellt företag)* *Offshore bank (offshorebank)* *Offshore insurance company (offshoreförsäkringsbolag)* *International partnership (internationellt partnerskap)* *Limited partnership (kommanditbolag)*
Seychellerna	*Trust* *International business company (offshorebolag)*
Singapore	*Trust*
Solomonöarna	*Company (företag)* *Partnership (öppet bolag)* *Trust*
Sydafrika	*Trust*
Tonga	*Trust*
Tuvalu	*Trust* *Provident fund (pensionssparfond)*
Förenade Arabemiraten	*Trust*
Amerikanska Jungfruöarna	*Trust* *Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)*
Uruguay	*Trust*
Vanuatu	*Trust* *Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)* *International company (internationellt företag)*

2. Subjekt och juridiska konstruktioner som har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion enligt artikel 17.2 och på vilka artikel 2.3 tillämpas när det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen har antagit bestämmelser likartade med bestämmelserna i artikel 4.2:

Andorra	*Trust*
Anguilla	*Trust*
Aruba	*Stichting (stiftelse)* *Företag som omfattas av systemet med offshorebolag*
Brittiska Jungfruöarna	*Trust* *International business company (offshorebolag)*
Caymanöarna	*Trust* *Skattebefriade (undantagna) företag (exempt company)*
Guernsey	*Trust* *Skattebefriat bolag*
Isle of Man	*Trust*
Jersey	*Trust*

Fredag 24 april 2009

Liechtenstein	***Anstalt (trust)*** ***Stiftung (stiftelse)***
Monaco	***Trust*** ***Fondation (stiftelse)***
Montserrat	***Trust***
Nederländska Antillerna	***Trust*** ***Stichting (stiftelse)***
San Marino	***Trust*** ***Fondazione (stiftelse)***
Schweiz	***Trust*** ***Stiftelse***
Turks- och Caicosöarna	***Skattebefriat undantag (exempt company)*** ***Limited partnership (kommanditbolag)*** ***Trust***

ÄNDRING

BILAGA I

1. Artikel 2.3 gäller för följande lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner, nämligen

— ***företag med begränsat ansvar, vare sig begränsningen grundas på aktier, säkerheter eller någon annan mekanism,***

— ***bolag med begränsat ansvar, vare sig begränsningen grundas på aktier, säkerhet eller någon annan mekanism,***

— ***internationella företag eller bolag,***

— ***internationella affärsdrivande företag/bolag,***

— ***befriade företag eller bolag,***

— ***'protected cell' -bolag,***

— ***'incorporated cell' -bolag,***

— ***internationella banker, inbegripet bolag med liknande namn,***

— ***offshorebanker, inbegripet bolag med liknande namn,***

— ***försäkringsföretag eller -bolag,***

— ***återförsäkringsföretag eller -bolag,***

— ***kooperativ,***

— ***finansiella kooperativ (credit unions),***

— ***alla former av handelsbolag, bland annat handelsbolag, kommanditbolag, kommanditbolag med begränsat ansvar, internationella handelsbolag och handelsbolag med internationell affärsverksamhet,***

— ***samriskföretag,***

— ***truster,***

— ***trustavtal,***

— ***stiftelser,***

— ***dödsbon,***

— ***alla former av fonder,***

— ***filialer till de subjekt eller konstruktioner som förtecknas här,***

— ***representationskontor för de subjekt eller konstruktioner som förtecknas här,***

— ***fasta driftställen för de subjekt eller konstruktioner som förtecknas här,***

— ***stiftelser av många slag, oavsett benämning.***

Fredag 24 april 2009

2. De särskilda länder eller jurisdiktioner som i enlighet med artikel 7 inte tillhör direktivets territoriella räckvidd och som inte förtecknas i artikel 17.2 och för vilka artikel 2.3 ska tillämpas vad gäller de lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner som anges i del 1 av denna bilaga om dessa har sin faktiska företagsledning där inbegriper följande:

— ***Amerikanska Jungfruöarna***

— ***Anjouan***

— ***Antigua och Barbuda***

— ***Bahamas***

— ***Bahrain***

— ***Barbados***

— ***Belize***

— ***Bermuda***

— ***Brunei***

— ***Cooköarna***

— ***Costa Rica***

— ***Djibouti***

— ***Dominica***

— ***Dubai***

— ***f.d. jugoslaviska republiken Makedonien***

— ***Fiji***

— ***Filippinerna***

— ***Franska Polynesien***

— ***Förenade Arabemiraten***

— ***Förenta staternas delstat Delaware***

— ***Förenta staternas delstat Nevada***

— ***Ghana***

— ***Grenada***

— ***Guam***

— ***Guatemala***

— ***Hongkong***

— ***Kiribati***

— ***Labuan (Malaysia)***

— ***Libanon***

— ***Liberia***

— ***Macao***

— ***Maldiverna***

— ***Marshallöarna***

— ***Mauritius***

— ***Mikronesien***

— ***Montenegro***

— ***Nauru***

— ***Niue***

— ***Nordmarianerna***

— ***Nya Kaledonien***

— ***Palau***

— ***Panama***

— ***Puerto Rico***

— ***Saint Kitts och Nevis***

Fredag 24 april 2009

— *Saint Lucia*

— *Saint Vincent och Grenadinerna*

— *Samoa*

— *São Tomé och Príncipe*

— *Seychellerna*

— *Singapore*

— *Solomonöarna*

— *Somalia*

— *Sydafrika*

— *Tonga*

— *Tuvalu*

— *Uruguay*

— *Vanuatu*

3. De särskilda länder eller jurisdiktioner som förtecknas i artikel 17.2 för vilka artikel 2.3 tillämpas tills det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen har antagit bestämmelser likartade med bestämmelserna i artikel 4.2 vad gäller de lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner som anges i del 1 av denna bilaga om dessa har sin faktiska företagsledning där inbegriper följande:

— *Andorra*

— *Anguilla*

— *Aruba*

— *Brittiska Jungfruöarna*

— *Caymanöarna*

— *Guernsey, Alderney eller Sark*

— *Isle of Man*

— *Jersey*

— *Liechtenstein*

— *Monaco*

— *Montserrat*

— *Nederländska Antillerna*

— *San Marino*

— *Schweiz*

— *Turks- och Caicosöarna*

4. De lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner som avses i del 1 av denna bilaga ska omfattas av artikel 2.3 om deras faktiska företagsledning finns i något av de särskilda länder eller jurisdiktioner som anges i delarna 2 och 3 i denna bilaga med följande förbehåll:

a. Ett land eller en jurisdiktion som anges i delarna 2 och 3 kan ansöka hos den kommitté som avses i artikel 18b om att någon av de lagenliga former av subjekt och juridiska konstruktioner som avses i del 1 inte ska beaktas för det landet eller den jurisdiktionen därför att de angivna lagenliga formerna av subjekt och de angivna juridiska konstruktionerna inte kan anses ha sin faktiska företagsledning där eller därför att tillbörlig beskattning av ränteinkomster som betalas till dessa juridiska personer eller konstruktioner faktiskt ombesörjs.

b. Kommittén ska meddela sitt motiverade beslut inom tre månader efter ansökan och de lagenliga formerna av subjekt och de rättsliga konstruktionerna registreras som avförda från tillämpningsområdet för del 1 för det ansökande landet eller jurisdiktionen för en registreringsperiod på högst två år, som kan förlängas efter ansökan från det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen senast sex månader före periodens utgång.

Ändring 25

Förslag till direktiv – ändringsakt

Bilaga – led 2

Direktiv 2003/48/CE

Bilaga III

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

BILAGA III

Förteckning över betalningsombud när man mottar betalning enligt artikel 4.2

INLEDNING

Truster och liknande juridiska konstruktioner finns förtecknade för de medlemsstater som inte har ett nationellt skattesystem för beskattning av inkomster som erhålls för sådana juridiska konstruktioners del av den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar den juridiska konstruktionens egendom och inkomster och som har hemvist på den berörda medlemsstatens territorium. Förteckningen hänför sig till truster och liknande juridiska konstruktioner som har sin faktiska ledning av lösa tillgångar i dessa länder (hemvist för huvudförvaltaren eller annan förvaltare med ansvar för de lösa tillgångarna), oavsett vilka lagar som har gällt för etableringen av dessa truster och liknande juridiska konstruktioner.

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Belgien	— Société de droit commun/maatschap (bolag enligt civil- eller handelslagstiftning utan juridisk status) — Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap (bolag utan juridisk status vars syfte är att hantera en eller flera specifika handelsoperationer) — Société interne/stille handelsvennootschap (bolag utan juridisk status genom vilka en eller flera personer har intresse i operationer som en eller flera personer hanterar för deras del) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Se artiklarna 46, 47 och 48 i de belgiska företagsreglerna. Dessa företag (vars namn anges på franska och holländska) har ingen juridisk status, och ur beskattningssynpunkt kan metoden med genomlysning tillämpas.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Bulgarien	— Drujestvo sys specialna investicionna cel (investeringsföretag som bildas för ett särskilt ändamål, s.k. SPC-företag) — Investicionno drujestvo (investeringsföretag, omfattas inte av artikel 6) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Subjekt som är befriat från bolagsskatt I Bulgarien är truster är tillåtna för publikt erbjudande och de är befriade från bolagsskatt
Tjeckien	— Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol. or V.O.S.) (öppet bolag) — Sdruženi Förening — Družstvo(kooperativ) — Evropské hospodářské zájmové sdružení(EHZS) Ekonomisk intressegruppering, EEIG) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Danmark	— Interessentskaber (handelsbolag) — Kommanditselskaber (kommanditbolag)) — Partnerselskaber (partnerföretag) — Europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG) Ekonomisk intressegruppering, EEIG — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Tyskland	— Gesellschaft bürgerlichen Rechts (civilrättsligt bolag) — Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG (kommanditbolag, handelsbolag) — Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG	
Estland	— Täisühing- TÜ (handelsbolag) — Usaldusühing-UÜ (kommanditbolag) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Handelsbolag och kommanditbolag beskattas som separata skattepliktiga subjekt och alla utdelningar anses utgöra dividender (föremål för utdelningsbeskattning)
Irland	— Öppet bolag och investeringsklubb — Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG	Förvaltare med hemvist på Irland är skattepliktiga på inkomster som uppkommer till trusten.
Grekland	— Omorrythmos Eteria (OE) (handelsbolag) — *Eterorrythmos* Eteria (EE) (kommanditbolag) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Bolag är föremål för företagsskatt. Upp till 50 % av handelsbolagens vinster beskattas genom de enskilda delägarna enligt deras personliga skattesats.

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Spanien	Subjekt som är föremål för beskattning av tillskriven vinst: — Sociedad civil con o sin personalidad jurídica (civilrättsligt bolag med eller utan status som juridisk person) — Agrupación europea de interés económico (AEIE) Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Herencias yacentes (dödsbo) — Comunidad de bienes (samägande av sakrätter) — Övriga subjekt utan status som juridisk person som utgör en separat ekonomisk enhet eller en separat grupp tillgångar (artikel 35.4 i Ley General Tributaria, allmänna skattelagen). — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Frankrike	— Société en participation (joint venture) — Société ou association de fait (de facto-bolag) — Indivision (gemensam äganderätt) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Italien	— Società semplice (enkelt bolag - civilrättsligt bolag och införlivat subjekt) — Subjekt som inte drivs i affärssyfte och som inte har status som juridisk person — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Kategorin subjekt som behandlas som società semplici inbegriper società di fatto (oregistrerade eller de facto-bolag), vars syfte inte är affärsverksamhet, och associazioni föreningar genom vilka artister eller yrkesverksamma utövar sin verksamhet utan status som juridisk person. Kategorin subjekt utan affärssyfte och utan status som juridisk person är omfattande och kan inbegripa olika typer av organisationer, sammanslutningar, syndikat, kommittéer, icke-vinstdrivande organisationer och övriga.
Cypern	— Syneterismos Handelsbolag — syndesmos eller somatio Förening — Synergatikes Kooperativ — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion — Ekswxwria Eteria Offshorebolag	Truster som inrättas enligt cypriotisk jurisdiktion anses vara transparenta bolag enligt nationell lag.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Lettland	— Pilnsabiedrība (handelsbolag) — Komandītsabiedrība (kommanditbolag) — Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Biedrības un nodibinājumi (föreningar och stiftelser) — Lauksaimniecības kooperatīvi (jordbrukskooperativ) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Litauen	— Europos ekonominių interesų grupės Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Asociacija (förening) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Räntor och kapitalvinster på andelar eller obligationer som uppkommer genom sammanslutningar är befriade från företagsskatt.
Luxemburg	— Société en nom collectif (handelsbolag) — Société en commandite simple (kommanditbolag) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Ungern	— Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Enligt de nationella bestämmelserna i Ungern erkänns truster som subjekt
Malta	— Soċjetà in akomonditia(kommanditbolag),vars kapital inte är uppdelat i andelar — Arrangement in participation Förening ”en participation” — Investeringsklubb — Soċjetà Kooperattiva Kooperativ förening	Kommanditbolag en commandite vars kapital inte är uppdelat i andelar är föremål för allmän kapitalvinstbeskattning.
Nederländerna	— Vennootschap onder firma (handelsbolag) — Commanditaire vennootschap (kommanditbolag) — Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV) Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Vereniging (förening) — Stichting (stiftelse) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Handelsbolag, kommanditbolag och EEIG är skattemässigt transparenta. Verenigingen (föreningar) och stichtingen (stiftelser) är befriade från skatt utom om de har handels- eller affärsverksamhet.

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Österrike	— Personengesellschaft(handelsbolag) — Offene Personengesellschaft(öppet bolag) — Kommanditgesellschaft, KG(kommanditbolag) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR(civilrättsligt bolag) — Offene Erwerbsgeselllschaft (OEG) (yrkesföretag i form av öppet bolag) — Kommandit-Erwerbsgesellschaft (yrkesföretag i kommanditbolagsform) — Stille Gesellschaft (delegerat samarbete) — Einzelfirma (enmansföretag) — Wirtschaftliche Interessenvereinigung Ekonomisk intressegruppering, (EEIG) — Privatstiftung (privat stiftelse) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Bolag anses vara transparent, även om det betraktas som ett subjekt när det gäller beräkning av vinst. Behandlas som ett normalt bolag Beskattas som ett företag, ränteinkomster beskattas enligt en reducerad sats på 12,5 %.
Polen	— Spólka jawna (Sp. j.) (handelsbolag) — Spólka komandytowa (Sp. k.) (kommanditbolag) — Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.) (aktiebolag) — Spólka partnerska (Sp. p.) (yrkesföretag) — Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG) Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Portugal	— Sociedade civil (civilrättsligt bolag) som inte är registrerat i kommersiell form — Registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter och där alla delägare är fysiska personer med samma yrke — Agrupamento de Interesse Económico (AIE) (Nationell ekonomisk intressegruppering) — Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE) (Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG))	Civilrättsliga bolag som inte är registrerade i kommersiell form, registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter, ACE (ett slags bolagsregistrerat joint venture), EEIG och företag som kontrolleras av en familjegrupp eller som är helägt av högst fem delägare är skattemässigt transparenta. Övriga registrerade bolag betraktas som företag och beskattas enligt de allmänna bestämmelserna om företagsskatt.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
	— Sociedada gestora de participacoes sociais (SGPS) (Holdingbolag som antingen kontrolleras av en familjegrupp eller som är helägda av högst fem medlemmar) — Herança jacente (dödsbo) — Icke-bolagsetablerad förening — Offshorebolag som verkar i frihandelszoner på Madeira eller på ön Santa Maria i Azorerna — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Offshorebolag med verksamhet i frihandelszoner på Madeira eller på ön Santa Maria i Azorerna är undantagna företagsskatt och källskatt på dividender, räntor, royalties och liknande betalningar som görs till det utländska moderbolaget. De enda truster som tillåts enligt portugisisk lag är sådana som inrättas vid International Business Centre på Madeira enligt utländsk lag och av juridiska personer och trustens tillgångar utgör en autonom del av förmögenheten för den juridiska person som är förvaltare.
Rumänien	— Förening (bolag) — Cooperative (kooperativ) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Slovenien	— Samostojni podjetnik (enmansbolag) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Slovakien	— Verejná obchodná spoločnosť (handelsbolag) — Európske združenie hospodárskych záujmov (Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG)) — Komanditná spoločnosť (kommanditbolag) när det gäller inkomst som tillskrivs en komplementär — Združenie (förening) — Subjekt vars syfte inte är företagsverksamhet: yrkesorganisationer, medborgarföreningar, Nadácia (stiftelser) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	Beskattningsunderlaget beräknas först för kommanditbolaget som helhet och fördelas sedan på komplementärer och kommanditdelägare. De vinstandelar som går till komplementärerna i ett kommanditbolag beskattas på komplementärnivå. Kommanditdelägarnas återstående inkomst beskattas initialt på kommanditdelägarnivå enligt reglerna för företag. Inkomst från verksamhet inom ramen för etableringssyftet är skattefri, utom inkomst som faller inom källskattesystemet.
Finland	— Yksityisliike (enskild firma, näringsidkare) — Avoin yhtiö/öppet bolag — Kommandiittiyhtiö/kommanditbolag — Kuolinpesä/dödsbo — eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) / europeiska ekonomiska intressegrupperingar (Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG)) — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Sverige	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Enkelt bolag — Trust eller annan liknande juridisk konstruktion	
Förenade kungariket	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna — Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG) — Investeringsklubb (där medlemmarna har rätt till en viss andel av tillgångarna)	Handelsbolag, kommanditbolag, kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna och EEIG är skattemässigt transparenta.

ÄNDRING

BILAGA III

Förteckning över betalningsombud när man mottar betalning enligt artikel 4.2

INLEDNING

Truster och liknande juridiska konstruktioner finns förtecknade för de medlemsstater som inte har ett nationellt skattesystem för beskattning av inkomster som erhålls för sådana juridiska konstruktioners del av den person som har den primära äganderätten och primärt förvaltar den juridiska konstruktionens egendom och inkomster och som har hemvist på den berörda medlemsstatens territorium. Förteckningen hänför sig till truster och liknande juridiska konstruktioner som har sin faktiska ledning av lösa tillgångar i dessa länder (hemvist för huvudförvaltaren eller annan förvaltare med ansvar för de lösa tillgångarna), oavsett vilka lagar som har gällt för etableringen av dessa truster och liknande juridiska konstruktioner.

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Belgien	— Société de droit commun/maatschap (bolag enligt civil- eller handelslagstiftning utan juridisk status) — Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap (bolag utan juridisk status vars syfte är att hantera en eller flera specifika handelsoperationer) — Société interne/stille handelsvennootschap (bolag utan juridisk status genom vilka en eller flera personer har intresse i operationer som en eller flera personer hanterar för deras del) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Se artiklarna 46, 47 och 48 i de belgiska företagsreglerna. Dessa företag (vars namn anges på franska och holländska) har ingen juridisk status, och ur beskattningssynpunkt kan metoden med genomlysning tillämpas.
Bulgarien	— Drujestvo sys specialna investicionna cel (investeringsföretag som bildas för ett särskilt ändamål, s.k. SPC-företag) — Investicionno drujestvo (investeringsföretag, omfattas inte av artikel 6) — Trust, ***stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Subjekt som är befriat från bolagsskatt I Bulgarien är truster är tillåtna för publikt erbjudande och de är befriade från bolagsskatt

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Tjeckien	— Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol. or V.O.S.) (öppet bolag) — Sdruženi Förening — Družstvo (kooperativ) — Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS) Ekonomisk intressegruppering, EEIG) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Danmark	— Interessentskaber (handelsbolag) — Kommanditselskaber (kommanditbolag)) — Partnerselskaber (partnerföretag) — Europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG) Ekonomisk intressegruppering, EEIG — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Tyskland	— Gesellschaft bürgerlichen Rechts (civilrättsligt bolag) — Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG (kommanditbolag, handelsbolag) — Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — ***Trust, stiftelse eller annan liknande juridisk konstruktion***	
Estland	— Täisühing- TÜ (handelsbolag) — Usaldusühing-UÜ (kommanditbolag) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Handelsbolag och kommanditbolag beskattas som separata skattepliktiga subjekt och alla utdelningar anses utgöra dividender (föremål för utdelningsbeskattning)
Irland	— Öppet bolag och investeringsklubb — Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — ***"General partnership" (handelsbolag)*** — ***"Limited partnership" (kommanditbolag)*** — ***"Investment partnership"*** — ***"Non-resident limited liability company"*** — ***"Irish common contractual fund" (irländsk allmän avtalsfond)*** — ***Trust, stiftelse eller annan liknande juridisk konstruktion***	Förvaltare med hemvist på Irland är skattepliktiga på inkomster som uppkommer till trusten.

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Grekland	— Omorrythmos Eteria (OE) (handelsbolag) — Eterorythmos Eteria (EE) (kommanditbolag) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Bolag är föremål för företagsskatt. Upp till 50 % av handelsbolagens vinster beskattas genom de enskilda delägarna enligt deras personliga skattesats.
Spanien	Subjekt som är föremål för beskattning av tillskriven vinst: — Sociedad civil con o sin personalidad jurídica (civilrättsligt bolag med eller utan status som juridisk person) — Agrupación europea de interés económico (AEIE) Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Herencias yacentes (dödsbo) — Comunidad de bienes (samägande av sakrätter) — Övriga subjekt utan status som juridisk person som utgör en separat ekonomisk enhet eller en separat grupp tillgångar (artikel 35.4 i Ley General Tributaria, allmänna skattelagen). — Trust, ***stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Frankrike	— Société en participation (joint venture) — Société ou association de fait (de facto-bolag) — Indivision (gemensam äganderätt) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Italien	— Società semplice (enkelt bolag - civilrättsligt bolag och införlivat subjekt) — Subjekt som inte drivs i affärssyfte och som inte har status som juridisk person — Trust, ***stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Kategorin subjekt som behandlas som società semplici inbegriper società di fatto (oregistrerade eller de facto-bolag), vars syfte inte är affärsverksamhet, och associazioni föreningar genom vilka artister eller yrkesverksamma utövar sin verksamhet utan status som juridisk person. Kategorin subjekt utan affärssyfte och utan status som juridisk person är omfattande och kan inbegripa olika typer av organisationer, sammanslutningar, syndikat, kommittéer, icke-vinstdrivande organisationer och övriga.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Cypern	— Syneterismos Handelsbolag — syndesmos eller somatio Förening — Synergatikes Kooperativ — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion — Ekswxwria Eteria Offshorebolag	Truster som inrättas enligt cypriotisk jurisdiktion anses vara transparenta bolag enligt nationell lag.
Lettland	— Pilnsabiedrība (handelsbolag) — Komandītsabiedrība (kommanditbolag) — Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Biedrības un nodibinājumi (föreningar och stiftelser) — Lauksaimniecības kooperatīvi (jordbrukskooperativ) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Litauen	— Europos ekonominių interesų grupės Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Asociacija (förening) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Räntor och kapitalvinster på andelar eller obligationer som uppkommer genom sammanslutningar är befriade från företagsskatt.
Luxemburg	— Société en nom collectif (handelsbolag) — Société en commandite simple (kommanditbolag) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Ungern	— Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Enligt de nationella bestämmelserna i Ungern erkänns truster som subjekt
Malta	— Soċjetà in akomonditia (kommanditbolag), vars kapital inte är uppdelat i andelar — Arrangement in participation Förening ”en participation” — Investeringsklubb — Soċjetà Kooperattiva Kooperativ förening — ***Trust, stiftelse eller annan liknande juridisk konstruktion***	Kommanditbolag en commandite vars kapital inte är uppdelat i andelar är föremål för allmän kapitalvinstbeskattning.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Nederländerna	— Vennootschap onder firma (handelsbolag) — Commanditaire vennootschap (kommanditbolag) — Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV) Europeisk ekonomisk intressegruppering, EEIG — Vereniging (förening) — Stichting (stiftelse) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Handelsbolag, kommanditbolag och EEIG är skattemässigt transparenta. Verenigingen (föreningar) och stichtingen (stiftelser) är befriade från skatt utom om de har handels- eller affärsverksamhet.
Österrike	— Personengesellschaft (handelsbolag) — Offene Personengesellschaft (öppet bolag) — Kommanditgesellschaft, KG (kommanditbolag) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR (civilrättsligt bolag) — Offene Erwerbsgeselllschaft (OEG) (yrkesföretag i form av öppet bolag) — Kommandit-Erwerbsgesellschaft (yrkesföretag i kommanditbolagsform) — Stille Gesellschaft (delegerat samarbete) — Einzelfirma (enmansföretag) — Wirtschaftliche Interessenvereinigung Ekonomisk intressegruppering, (EEIG) — Privatstiftung (privat stiftelse) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Bolag anses vara transparent, även om det betraktas som ett subjekt när det gäller beräkning av vinst. Behandlas som ett normalt bolag Beskattas som ett företag, ränteinkomster beskattas enligt en reducerad sats på 12,5 %.
Polen	— Spólka jawna (Sp. j.) (handelsbolag) — Spólka komandytowa (Sp. k.) (kommanditbolag) — Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.) (aktiebolag) — Spólka partnerska (Sp. p.) (yrkesföretag) — Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG) Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Portugal	— Sociedade civil (civilrättsligt bolag) som inte är registrerat i kommersiell form — Registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter och där alla delägare är fysiska personer med samma yrke — Agrupamento de Interesse Económico (AIE) (Nationell ekonomisk intressegruppering) — Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE) (Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG)) — Sociedada gestora de participacoes sociais (SGPS) (Holdingbolag som antingen kontrolleras av en familjegrupp eller som är helägda av högst fem medlemmar) — Herança jacente (dödsbo) — Icke-bolagsetablerad förening — Offshorebolag som verkar i frihandelszoner på Madeira eller på ön Santa Maria i Azorerna — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Civilrättsliga bolag som inte är registrerade i kommersiell form, registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter, ACE (ett slags bolagsregistrerat joint venture), EEIG och företag som kontrolleras av en familjegrupp eller som är helägt av högst fem delägare är skattemässigt transparenta. Övriga registrerade bolag betraktas som företag och beskattas enligt de allmänna bestämmelserna om företagsskatt. Offshorebolag med verksamhet i frihandelszoner på Madeira eller på ön Santa Maria i Azorerna är undantagna företagsskatt och källskatt på dividender, räntor, royalties och liknande betalningar som görs till det utländska moderbolaget. De enda truster som tillåts enligt portugisisk lag är sådana som inrättas vid International Business Centre på Madeira enligt utländsk lag och av juridiska personer och trustens tillgångar utgör en autonom del av förmögenheten för den juridiska person som är förvaltare.
Rumänien	— Förening (bolag) — Cooperative (kooperativ) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Slovenien	— Samostojni podjetnik (enmansbolag) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Slovakien	— Verejná obchodná spoločnosť (handelsbolag) — Európske združenie hospodárskych záujmov (Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG)) — Komanditná spoločnosť (kommanditbolag) när det gäller inkomst som tillskrivs en komplementär — Združenie (förening) — Subjekt vars syfte inte är företagsverksamhet: yrkesorganisationer, medborgarföreningar, Nadácia (stiftelser) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	Beskattningsunderlaget beräknas först för kommanditbolaget som helhet och fördelas sedan på komplementärer och kommanditdelägare. De vinstandelar som går till komplementärerna i ett kommanditbolag beskattas på komplementärnivå. Kommanditdelägarnas återstående inkomst beskattas initialt på kommanditdelägarnivå enligt reglerna för företag. Inkomst från verksamhet inom ramen för etableringssyftet är skattefri, utom inkomst som faller inom källskattesystemet.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
Finland	— Yksityisliike (enskild firma, näringsidkare) — Avoin yhtiö/öppet bolag — Kommandiittiyhtiö/kommanditbolag — Kuolinpesä/dödsbo — eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) / europeiska ekonomiska intressegrupperingar (Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG)) — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Sverige	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Enkelt bolag — Trust***, stiftelse*** eller annan liknande juridisk konstruktion	
Förenade kungariket	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna — Europeisk ekonomisk intressegruppering, (EEIG) — Investeringsklubb (där medlemmarna har rätt till en viss andel av tillgångarna) — ***Trust, stiftelse eller annan liknande juridisk konstruktion*** — ***När det gäller subjekt och juridiska konstruktioner vars faktiska företagsledning är belägen i Gibraltars jurisdiktion, bland annat följande:*** — ***företag med begränsat ansvar, vare sig begränsningen grundas på aktier, säkerheter eller någon annan mekanism,*** — ***bolag med begränsat ansvar, vare sig begränsningen grundas på aktier, säkerhet eller någon annan mekanism,*** — ***internationella företag eller bolag,*** — ***internationella affärsdrivande företag/bolag,***	Handelsbolag, kommanditbolag, kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna och EEIG är skattemässigt transparenta.

Fredag 24 april 2009

Länder	Förteckning över subjekt och konstruktioner	Kommentarer
	— ***befriade företag eller bolag,*** — ***”protected cell”-bolag,*** — ***”incorporated cell”-bolag,*** — ***internationella banker, inbegripet bolag med liknande namn,*** — ***offshorebanker, inbegripet bolag med liknande namn,*** — ***försäkringsföretag eller –bolag,*** — ***återförsäkrings-företag eller –bolag,*** — ***kooperativ,*** — ***finansiella kooperativ (credit unions),*** — ***alla former av handelsbolag, bland annat handelsbolag, kommanditbolag, kommanditbolag med begränsat ansvar, internationella handelsbolag och handelsbolag med internationell affärsverksamhet,*** — ***samriskföretag*** — ***truster,*** — ***trustavtal,*** — ***stiftelser,*** — ***dödsbon,*** — ***alla former av fonder,*** — ***filialer till de subjekt eller konstruktioner som förtecknas här,*** — ***representationskontor för de subjekt eller konstruktioner som förtecknas här,*** — ***fasta driftställen för de subjekt eller konstruktioner som förtecknas här,*** — ***stiftelser av många slag, oavsett benämning.***	

Fredag 24 april 2009

Gemensamt system för moms när det gäller skatteundandragande vid import och andra gränsöverskridande transaktioner *

P6_TA(2009)0326

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när det gäller skatteundandragande vid import och andra gränsöverskridande transaktioner (KOM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS))

(2010/C 184 E/86)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0805),

— med beaktande av artikel 93 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0039/2009),

— med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0189/2009).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 1 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Skäl 5**	
(5) Det är den betalningsskyldige som ska betala mervärdesskatten till skattemyndigheterna. För att säkerställa betalning av mervärdesskatt kan dock medlemsstaterna föreskriva att en annan person under vissa omständigheter ska vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten.	(5) Det är den betalningsskyldige som ska betala mervärdesskatten till skattemyndigheterna. För att säkerställa betalning av mervärdesskatt kan dock medlemsstaterna föreskriva att en annan person under vissa omständigheter ska vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten. ***Medlemsstaterna bör i detta sammanhang se till att alla åtgärder för att bekämpa bedrägerier är proportionerliga och riktade mot personer som har begått bedrägerier.***

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
Ändring 2 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Skäl 6**	
(6) För att garantera att en varuleverantör som bidrar till förlust av mervärdesskatt när de levererade varor som är undantagna från mervärdesskatt förvärvas av en annan person också kan bli solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten för det gemenskapsinterna förvärvet av dessa varor i en medlemsstat där leverantören inte är etablerad (icke-etablerad leverantör), bör det införas bestämmelser om denna möjlighet.	(6) För att garantera att en varuleverantör som bidrar till förlust av mervärdesskatt när de levererade varor som är undantagna från mervärdesskatt förvärvas av en annan person också kan bli solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten för det gemenskapsinterna förvärvet av dessa varor i en medlemsstat där leverantören inte är etablerad (icke-etablerad leverantör), bör det införas bestämmelser om denna möjlighet. ***Senast den … (*) bör kommissionen utvärdera hur det solidariska betalningsansvaret fungerar och vid behov lägga fram ett förslag till ändring i detta hänseende.***
	(*) Fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.
Ändring 3 **Förslag till direktiv – ändringsakt** **Artikel 1 - punkt 2** Direktiv 2006/112/EG Artikel 205 – punkt 2	
2. I det fall som avses i artikel 200 ska de personer som levererar varor ***på de villkor som anges i*** artikel 138 vara solidariskt ansvariga för betalning av mervärdesskatten för det gemenskapsinterna förvärvet av dessa varor när de inte fullgör skyldigheten enligt artiklarna 262 och 263 att lämna en sammanställning med uppgifter om förvärvet eller när de av dem lämnade sammanställningarna inte innehåller de uppgifter om förvärvet som krävs enligt artikel 264.	2. I det fall som avses i artikel 200 ska de personer som levererar varor ***i enlighet med*** artikel 138 vara solidariskt ansvariga för betalning av mervärdesskatten för det gemenskapsinterna förvärvet av dessa varor när de inte fullgör skyldigheten enligt artiklarna 262 och 263 att lämna en sammanställning med uppgifter om förvärvet eller när de av dem lämnade sammanställningarna inte innehåller de uppgifter om förvärvet som krävs enligt artikel 264. ***Innan de personer som levererar varor i enlighet med artikel 138 hålls solidariskt betalningsansvariga, ska de myndigheter, till vilka dessa personer ska lämna en sammanställning enligt artikel 262, meddela dessa personer att de inte fullgjort sina rapporteringsskyldigheter och ge dessa möjlighet att motivera varför inom en period som inte ska vara kortare än två månader.***
Första stycket ska ***dock*** inte gälla i följande fall:	Första stycket ska inte gälla i följande fall:
(a) Kunden har, för den period under vilken skatten blivit utkrävbar för transaktionen i fråga, lämnat en mervärdesskattedeklaration enligt artikel 250 som innehåller samtliga uppgifter om denna transaktion.	(a) Kunden har, för den period under vilken skatten blivit utkrävbar för transaktionen i fråga, lämnat en mervärdesskattedeklaration enligt artikel 250 som innehåller samtliga uppgifter om denna transaktion.
(b) Den person som levererat varorna ***på de villkor som anges i*** artikel 138 kan på ett ***för de behöriga myndigheterna*** tillfredsställande sätt förklara varför skyldigheten enligt första stycket i denna punkt inte har fullgjorts.	(b) Den person som levererat varorna ***i enlighet med*** artikel 138 kan på ett tillfredsställande sätt förklara ***för de behöriga myndigheter till vilka sammanställningen måste överlämnas enligt artikel 262*** varför skyldigheten enligt första stycket i denna punkt inte har fullgjorts.

Fredag 24 april 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG	ÄNDRING
	c) Det har gått mer än två år mellan varuleveransen och det datum då den person som levererade varorna i enlighet med artikel 138 fick det meddelande som avses i andra stycket i denna punkt.

Ändring 4

Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1a (ny)

	Artikel 1a
	Kommissionens utvärdering
	Kommissionen ska senast den … (*) sutarbeta en rapport som utvärderar effekterna av det solidariska betalningsansvaret enligt artikel 205 i direktiv 2006/112/EG, inbegripet dess effekter på leverantörernas administrationskostnader och på medlemsstaternas skatteinkomster. I tillämpliga fall, och förutsatt att kommissionen kan visa att VIES-databasen (system för utbyte av information om mervärdesskatt) och informationsutbytet mellan medlemsstaterna fungerar korrekt, ska kommissionen lägga fram ett förslag till ändring av artikel 205 i direktiv 2006/112/EG.
	_____
	(*) Fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Informationsnummer	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 184 E/17	Ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans	79
2010/C 184 E/18	Lagstiftning om nanomaterial Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om lagstiftning om nanomaterial (2008/2208(INI))	82
2010/C 184 E/19	Årlig debatt om framstegen 2008 inom det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om den årliga debatten om de framsteg som har gjorts under 2008 på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget)	90
2010/C 184 E/20	Slutsatser från G20-mötet Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om G20-toppmötet i London den 2 april 2009	94
2010/C 184 E/21	Stärkt stabilitet och välstånd på västra Balkan Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om stärkt stabilitet och välstånd på västra Balkan (2008/2200(INI))	100
2010/C 184 E/22	Situationen i Bosnien-Hercegovina Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om situationen i Bosnien och Hercegovina	107
2010/C 184 E/23	Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess fakultativa protokoll Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess fakultativa protokoll	111
2010/C 184 E/24	Kommissionens tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om kommissions tjugofemte årsrapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2007) (2008/2337(INI))	114

REKOMMENDATIONER

Europaparlamentet

2010/C 184 E/25	Problemet med etnisk och rasgrundad profilering i samband med terroristbekämpning, brottsbekämpning, invandring, tull och gränskontroll Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om problemet med etnisk och rasgrundad profilering i samband med terroristbekämpning, brottsbekämpning, invandring, tull och gränskontroll (2008/2020(INI))	119
2010/C 184 E/26	Icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) (2008/2324(INI))	127

SV

(forts. på nästa sida)

YTTRANDEN

Europaparlamentet

Onsdag 22 april 2009

2010/C 184 E/27 Bekämpning av våld mot kvinnor

Europaparlamentets förklaring om kampanjen ”Säg NEJ till våld mot kvinnor” 131

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Onsdag 22 april 2009

2010/C 184 E/28 Begäran om fastställelse av Aldo Patriciellos immunitet

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om fastställelse av Aldo Patriciellos immunitet och privilegier (2008/2323(IMM)) 134

2010/C 184 E/29 Begäran om fastställelse av Renato Brunettas immunitet

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om fastställelse av Renato Brunettas immunitet och privilegier (2008/2147(IMM)) 135

2010/C 184 E/30 Begäran om samråd om Antonio Di Pietros immunitet och privilegier

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om samråd om Antonio Di Pietros immunitet och privilegier (2008/2146(IMM)) 136

2010/C 184 E/31 Begäran om upphävande av Hannes Swobodas immunitet

Europaparlamentets beslut av den 22 april 2009 om begäran om upphävande av Hannes Swobodas immunitet (2009/2014(IMM)) 137

III *Förberedande akter*

Europaparlamentet

Onsdag 22 april 2009

2010/C 184 E/32 Avtal EG/Pakistan om vissa luftfartsaspekter *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Pakistan om vissa luftfartsaspekter (KOM(2008)0081 – C6-0080/2009 – 2008/0036(CNS)) 138

SV

(forts. på nästa sida)

Informationsnummer | Innehållsförteckning (forts.) | Sida

2010/C 184 E/33 EG:s anslutning till föreskrifter nr 61 från FN:s ekonomiska kommission för Europa om enhetliga bestämmelser för nyttofordon ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till föreskrifter nr 61 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa om enhetliga bestämmelser för godkännande av nyttofordon med avseende på deras utskjutande delar framför förarhyttens bakre vägg (KOM(2008)0675 – 7240/2009 – C6-0119/2009 – 2008/0205(AVC)) 139

2010/C 184 E/34 Djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeland *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeland (kodifierad version) (KOM(2008)0715 – C6-0479/2008 – 2008/0219(CNS)) 140

2010/C 184 E/35 System för handel med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (kodifierad version) (KOM(2008)0796 – C6-0018/2009 – 2008/0226(CNS)) 141

2010/C 184 E/36 Samordning av de sociala trygghetssystemen ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilagorna (14518/1/2008 – C6-0003/2009 – 2006/0008(COD)) 142

P6_TC2-COD(2006)0008

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilagorna 142

2010/C 184 E/37 Samordning av sociala trygghetssystem: Tillämpningsbestämmelser ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (14516/4/2008 – C6-0006/2009 – 2006/0006(COD)) 143

P6_TC2-COD(2006)0006

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen 143

2010/C 184 E/38 Europeiskt forskningsprogram för metrologi ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens deltagande i ett europeiskt forskningsprogram för metrologi som genomförs av flera medlemsstater (KOM(2008)0814 – C6-0468/2008 – 2008/0230(COD)) 144

P6_TC1-COD(2008)0230

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2009/EG om gemenskapens deltagande i ett europeiskt forskningsprogram för metrologi som genomförs av flera medlemsstater 144

2010/C 184 E/39 Skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)) 145

SV

(forts. på nästa sida)

P6_TC1-COD(2008)0198

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden 145

BILAGA 161

2010/C 184 E/40 Miniminivå för lagren av råolja och/eller petroleumprodukter * 162

2010/C 184 E/41 Nätverket för varningar om hot mot kritisk infrastruktur * 174

2010/C 184 E/42 Europeiskt nätverk för skydd av offentliga personer * 181

2010/C 184 E/43 Nationella omstruktureringsprogram för bomullssektorn * 182

2010/C 184 E/44 Protokoll för tillämpning av Alpkonventionen på transportområdet (Transportprotokollet) * 183

2010/C 184 E/45 Förslag till ändringsbudget nr 2/2009 184

2010/C 184 E/46 Förslag till ändringsbudget nr 3/2009 185

2010/C 184 E/47 Den inre marknaden för elektricitet ***II 186

P6_TC2-COD(2007)0195 186

2010/C 184 E/48 Byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ***II 187

SV

(forts. på nästa sida)

P6_TC2-COD(2007)0197

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter 187

2010/C 184 E/49 Tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)) 188

P6_TC2-COD(2007)0198

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 188

2010/C 184 E/50 Den inre marknaden för naturgas ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och upphävande av direktiv 2003/55/EG (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)) 189

P6_TC2-COD(2007)0196

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och upphävande av direktiv 2003/55/EG 189

2010/C 184 E/51 Tillträde till naturgasöverföringsnäten ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)) 190

P6_TC2-COD(2007)0199

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 190

2010/C 184 E/52 Interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (ISA) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (ISA) (KOM(2008)0583 – C6-0337/2008 – 2008/0185(COD)) 191

P6_TC1-COD(2008)0185

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr …/2009/EG om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar (ISA) 191

2010/C 184 E/53 Maskiner för spridning av bekämpningsmedel ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om maskiner för spridning av bekämpningsmedel och om ändring av direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner (KOM(2008)0535 – C6-0307/2008 – 2008/0172(COD)) 192

(forts. på nästa sida)

P6_TC1-COD(2008)0172

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om ändring av direktiv 2006/42/EG vad gäller maskiner för applicering av bekämpningsmedel 192

BILAGA 193

2010/C 184 E/54 Märkning av däck avseende bränsleeffektivitet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD)) 193

P6_TC1-COD(2008)0221

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets *förordning (EG) nr .../2009* om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar 194

BILAGA I 204

BILAGA II 206

BILAGA III 211

BILAGA IV 211

2010/C 184 E/55 Ändring av förordning (EG) nr 717/2007 (mobiltelefoni) och direktiv 2002/21/EG (elektroniska kommunikationer) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)) 212

P6_TC1-COD(2008)0187

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ändring av förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster 212

2010/C 184 E/56 Rapporterings- och dokumentationskrav i samband med fusioner och delningar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 78/855/EEG och 82/891/EEG och av direktiv 2005/56/EG beträffande rapporterings- och dokumentationskrav i samband med fusioner och delningar (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)) 213

P6_TC1-COD(2008)0182

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 78/855/EEG och 82/891/EEG och av direktiv 2005/56/EG vad gäller rapporterings- och dokumentationskrav i samband med fusioner och delningar 213

2010/C 184 E/57 Upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (SOLVENS II) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (omarbetning) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)) 214

SV

(forts. på nästa sida)

P6_TC1-COD(2007)0143

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 22 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om upptagande och utövande av försäkrings och återförsäkringsverksamhet (SOLVENS II) 215

2010/C 184 E/58 Interimsavtal med Turkmenistan *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets och kommissionens beslut om ingående av interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (5144/1999 – KOM(1998)0617 - C5-0338/1999 – 1998/0304(CNS)) 215

2010/C 184 E/59 Gemenskapsram för kärnsäkerhet *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets direktiv (Euratom) om upprättande av en gemenskapsram för kärnsäkerhet (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)) ... 216

2010/C 184 E/60 Kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)) 232

2010/C 184 E/61 Bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 22 april 2009 om förslaget till rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)) 253

Torsdag 23 april 2009

2010/C 184 E/62 Gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD)) 260

P6_TC2-COD(2007)0097

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006..... 260

2010/C 184 E/63 Villkor för rätten att yrkesmässigt bedriva vägtransporter ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som yrkesmässigt bedriver transporter på väg och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD)) 261

P6_TC2-COD(2007)0098

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG 261

2010/C 184 E/64 Tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD)) 262

(forts. på nästa sida)

P6_TC2-COD(2007)0099

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg 262

2010/C 184 E/65 Byggnaders energiprestanda ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)) 263

P6_TC1-COD(2008)0223

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv **2009/...EG** om byggnaders energiprestanda 264

BILAGA I 286

BILAGA II 288

BILAGA III 289

BILAGA IV 289

BILAGA V 290

BILAGA VI 290

2010/C 184 E/66 Kreditvärderingsinstitut ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)) 292

P6_TC1-COD(2008)0217

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om kreditvärderingsinstitut 292

2010/C 184 E/67 Rättigheter för passagerare som reser till havs eller på inre vattenvägar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)) 293

P6_TC1-COD(2008)0246

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr .../2009* om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen 294

BILAGA I 309

BILAGA II 309

BILAGA III 310

BILAGA IV 311

SV

(forts. på nästa sida)

Informationsnummer | Innehållsförteckning (forts.) | Sida

2010/C 184 E/68 Passagerarnas rättigheter vid busstransporter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)) 312

P6_TC1-COD(2008)0237

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen 313

BILAGA I 329

BILAGA II 330

2010/C 184 E/69 Skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/116/EG om skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter (KOM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)) 331

P6_TC1-COD(2008)0157

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/…/EG* om ändring av direktiv 2006/116/EG om skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter 332

2010/C 184 E/70 Intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och gränssnitt mot andra transportslag ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om en ram för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportsätt (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD)) 338

P6_TC1-COD(2008)0263

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/…/EG* om en ram för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportsätt 339

BILAGA I 348

BILAGA II 349

BILAGA III 352

2010/C 184 E/71 Det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1692/2006 om inrättande av det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD)) 353

P6_TC1-COD(2008)0239

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om ändring av förordning (EG) nr 1692/2006 om inrättande av det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) 353

SV

(forts. på nästa sida)

Informationsnummer | Innehållsförteckning (forts.) | Sida

2010/C 184 E/72 Europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (KOM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)) 354

P6_TC1-COD(2008)0247

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr …/2009* om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik 354

BILAGA 367

2010/C 184 E/73 Patienternas rättigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (KOM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)) 368

P6_TC1-COD(2008)0142

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/…/EG* om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård 369

2010/C 184 E/74 Patientsäkerhet *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till rådets rekommendation om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner (KOM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS)) 395

2010/C 184 E/75 EU-satsning avseende sällsynta sjukdomar *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2009 om förslaget till rådets rekommendation om en EU-satsning avseende sällsynta sjukdomar (KOM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS)) 404

Fredag 24 april 2009

2010/C 184 E/76 FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (KOM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS)) 413

2010/C 184 E/77 Fakultativt protokoll till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det fakultativa protokollet till Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (KOM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS)) 414

2010/C 184 E/78 Statistik om växtskyddsmedel ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om statistik om växtskyddsmedel (11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD)) 415

SV

(forts. på nästa sida)

P6_TC2-COD(2006)0258

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om statistik om växtskyddsmedel 415

BILAGA I 422

BILAGA II 423

BILAGA III 425

2010/C 184 E/79 Krav på ekodesign för energirelaterade produkter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (KOM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD)) 439

P6_TC1-COD(2008)0151

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter 440

BILAGA 440

2010/C 184 E/80 Harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden (KOM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD)) 441

P6_TC1-COD(2008)0098

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning *(EG) nr .../2009* om fastställande av harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden 441

BILAGA I 472

BILAGA II 474

BILAGA III 476

BILAGA IV 477

BILAGA V 478

BILAGA VI 481

2010/C 184 E/81 Gränsöverskridande betalningar i gemenskapen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)) 483

SV

(forts. på nästa sida)

P6_TC1-COD(2008)0194

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 483

2010/C 184 E/82 Affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG (KOM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD)) 484

P6_TC1-COD(2008)0190

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/…/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG 484

2010/C 184 E/83 Hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (förordning om animaliska biprodukter) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD)) 485

P6_TC1-COD(2008)0110

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr …/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) 485

2010/C 184 E/84 System för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaternas betalningsbalans *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) 486

2010/C 184 E/85 Beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (KOM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS)) 488

2010/C 184 E/86 Gemensamt system för moms när det gäller skatteundandragande vid import och andra gränsöverskridande transaktioner *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när det gäller skatteundandragande vid import och andra gränsöverskridande transaktioner (KOM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS)) 519

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
***	Samtyckesförfarandet
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ‖.

SV

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till *Europeiska unionens officiella tidning* (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett ”meddelande till läsarna” i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på http://europa.eu

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV